

Q6: 52
M93
115309

T.D.R.C. 758
R.R. 54-1-B

SKETCHES OF SERMONS

ON

SCRIPTURE CHARACTERS.

FIRST EDITION, 1,000 COPIES.

1-1894

தேவமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய

பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப்
போதனையாக எழுதியிருக்கிறது.

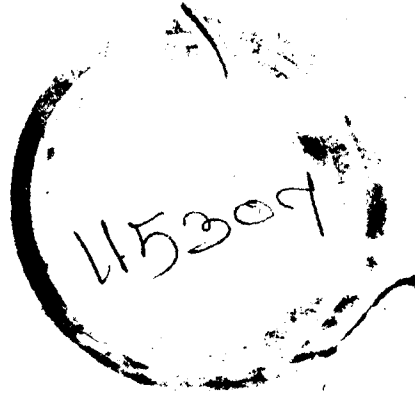

MADRAS:

THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.

S. P. K. PRESS, VEPEERY.

1893.

06:52

14/11/2019

758

2019

தூன்முகம்.

உபதேசப் பிரசங்கங்களைவிட, சரித்திரப் பிரசங்கங்கள் மனித உள்ளத்தில் இலகுவாய்ப் பதியத்தக்கன என்பது யாவருக்கும் அறிந்தகாரியம். இப்பிஸ்தகத்திலேயேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற பல்மனுஷருடைய சரித்திரங்களைக்கொண்டு நல்ல போதனைகள் எழுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதை வாசிப்பவர்கள் ஆத்தம வாழ்வையும்படி தேவனான்ம சந்த ஆவியானவர் அப்போதனைகளைப் பிரயோசனமாகப் பலிக் கச்செய்வாராக.

J. D.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.
காயின் சரித்திரம். ஆதி. 1. 5, 6.....	1
குபேஷன் மாநிலம். ஆதி. 4. 4. எயி. 11: 4.....	5
நோவா மாநிலியாரும் எச்சரிப்பின் கைம்பமாயுமிருக்கிருன்.	
ஆதி. 6. 8, 9.....	8
பேருக்குள் பிரவேசிக்கும்படி தேவன் நோவாவை அழைத் தது. ஆதி. 7. 1.....	11
தோராகுமில் சரித்திரத்தினால் வெளி ஆசிரியரும் பின்னுக்கு நகட்டவழி விவரணையது. ஆதி. 14. 32.....	14
குபிரகாம் சரித்திரத்தில் காணப்படும் முக்கிய விஷயங்கள். எயி. 11: 8-10.....	17
குபிரகா முடைய பிரபலங்கள். ஆதி. 12. 6-9.....	21
எயி. 12: 6-9 கேட்டுக்கொண்ட காரியத்தினால் கற்றுக்கொள் பதம் பாதனை. ஆதி. 24. 56. ...3.....	25
சுசா எச்சரிப்பின் கைம்பம். ஆதி. 25: 31.....	30
யாக்கோபு. பெத்தேவில் செய்த பயபத்தியான அறிக்கை. ஆதி. 28. 17.....	33
யாக்கோபின் ஞாபகச்சின்னம். ஆதி. 28. 18, 19.....	39
சுசாவும் யாக்கோபும் ஒப்புரவானது. ஆதி. 33. 1.....	43
யோசேபு பார்வோதுடைய பாணபாத்திரக்காரனிடத்தில் உருக்கத்தோடு கேட்டுக்கொண்டமன்றாட்டு. ஆதி. 40. 14.....	47
பார்வோன் கேட்டு அடாத கேள்வி. யாத். 5. 2.....	50
பக்காவின் ஓத்தம். யாத். 12. 13.....	55
பக்காவை ஆசரித்தவர்கள் நகருணையை வாங்குகிறவர் களுக்கு முன்னடையாளம். யாத். 12. 43, 47.....	59
பார்வோன் சமூகமாய் அழிக்கப்பட்டது. யாத். 15. 9, 10.....	63
யோசேபின் கைகள் தாங்கப்பட்டது. யாத். 17. 12, 14....	68
யோசாவும் யோசேபும் சனங்களைத் தையியப்படுத்தினது. எயி. 14. 8.....	

20. லேபின் நடக்கை. எண். 14. 17	75
யாதை நிறுத்தப்பட்டது. எண். 16. 48.	78
21. இஸ்ரவேலின் சுசுபத்திரத்தைக்குறித்துப் பிலேயம் செய்த அறிக்கை. எண். 23. 23.	81
23. நல்ல தேசத்தைப் பார்க்கும்படி மோசே செய்த ஜெபம். உபா. 3. 23-27.	86
24. கிம்சோன் மாதிரியாயும் எச்சரிடின் கதம்பமாயுமிருத் திருள். சியா. 13. 24. 25.	90
25. கிம்சோனுடைய விடுகதையினால் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை. சியா. 14. 14.	93
26. ஓர்பாளுக்கும் ருத்துக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம். ருத். 7. 14.	98
27. ருத்தின் பத்தியுள்ள தீர்மானம். ருத். 10. 16.	102
28. ஆகாக் சொன்ன ஓர்த்தைகளினால் நாம் என் கொள்ளும் போதனை. 1 சாமு. 15. 32.	105
29. தேவன் தாவீதைத் தெரிந்துகொண்டது. 1 சாமு. 16. 12, 13.	109
30. தாவீதம் கோலியாத்தம். 1 சாமு. 17. 4-51.	112
31. தாவீதின் பிரபல்லியமும் அவனுக்குண்டான அபயமும். 1 சாமு. 18. 2-16.	116
32. யோனத்தான் தாவீதுக்கு அன்புகாட்டினது. 1 சாமு. 23. 1-4.	120
33. தாவீதம் நாபாஹம். 1 சாமு. 25. 2, 3.	129
34. தாவீது இருபாசனப்பெட்டியைக் கொணர்ந்துவந்ததும் அதற்கு முன் ஆடிப்பாடினதும். 2 சாமு. 6. 12-14.	127
35. தாவீது கர்த்தனாகோக்கிச் செய்த ஜெபம். 2 சாமு. 7. 18-29.	131
36. தாவீது அப்சலோமூக்காகப் புலம்பினது. 2 சாமு. 18. 33.	136
37. பஸீயீடம் கட்டப்பட்டு வாதை நிறுத்தப்பட்டது. 2 சாமு. 24. 20-25.	140
38. வேதமார்ப்கத்துக்காகத் தன்னை ஒதுத்துச் செய்ததன். 2 சாமு. 24. 24.	143
39. சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டும்படி தாவீது சொன்ன புத்திமதி. 1 நானா. 22. 16.	147
40. தாவீதின் மரணப்படுக்கை. 1 இரா. 2. 1, 4.	152
41. சவுலின் தற்கொலை. 1 சாமு. 31. 4.	157
42. பர்சிலா. 2 சாமு. 19. 34-37.	161

43. எலியா பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. 2 இரா. 2. 12.	164
44. எலியாவும் ருவேயியாவும். 2 இரா. 4. 8-13.	166
45. அலிசுலாபியான பிரதானி. 2 இரா. 7. 2.	172
46. ஆசலேலின் வசூரிப்பு. 2 இரா. 8. 13.	176
47. பிரபுக்கள் ராஜாக்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொண்டதேவ னுக்குப் பிரயம். 2 இரா. 12. 7.	181
48. இஸ்ரவேலியா முடியைப் பொல்லாததக்கை. 2 இரா. 13. 18.	182
49. பூயத்தார் தூதரின்மேல் தெருப்பிரசங்கமும். கெகே. 8. 5-8.	188
50. ராஜா எல்தனாப்பாத்தாக் கெட்ட கேனியினால் கற்றுக் கொள்ளும் போதனை. தூத். 5. 6.	192
51. யோபில்காரித்திரம். யோபு. 1. 1-3.	195
52. குமெப் கிடுக்கன். யோபு. 1. 4, 5.	198
53. தூச்சரியமாத் தம்பம். யோபு. 1. 8-12.	202
54. யோபுக்குள்ளேயேயுள்ள பத்திரங்கள். யோபு. 2. 1-10.	211
55. யோபுக்குள்ளேயேயுள்ள பத்திரங்கள். யோபு. 2. 11-15.	215
56. யோபு அவனுடைய குழந்தைகளையும். யோபு. 10. 1.	220
57. யோபு தன் ஜீவனை அரோகித்தல். யோபு. 15. 11.	224
58. எலிப்பாசுடைய விசேஷித்த கேள்வி. யோபு. 15. 11.	224
59. யோபின் விசேஷித்த கேள்வி அவன் கம்பிக்கையோடே எதிர்த்த கிள்காரியமும். யோபு. 19. 25.	228
60. யோபு ஏழைக்குப் பாராட்டின உருக்க இரக்கங்களும் விபா குலமும். யோபு. 30. 25.	233
61. எலியா யோபுக்குச் சொன்ன போதனை. யோபு. 33. 13.	237
62. யோபிஷ் பச்சாத்தாப அறிக்கை. யோபு. 40. 4.	240
63. யோபு முத்திரை நிலைமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. யோபு. 42. 1, 2, 17.	242
64. யோபின் சரித்திரத்தினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை. யோபு. 42. 17.	246
65. எரோடியாவுக்குண்டான அதைரிமத்தையும் அவன் தன் பா மான கடமையை நிறைவேற்றத் தீர்மானித்ததையும் பற்றி யதி. எரோ. 20. 9.	253
66. தாவியேனுக்குள்ளிருந்த விசேஷித்த ஒலி. தாவி. 8. 3.	257

67. தானியேலுக்குறித்த அவன் சத்துருக்கள் கொடுத்த சாட்சி. தானி. 6. 5.....	26
68. தானியேலுக்கு வழக்கம்போல் வெடும்பண்ணினது. தானி. 6. 30. 26	
69. தானியேலுக்கு வேரிட்ட மோசமும் இடச்சுப்பும். தானி. 6. 21, 22.....	26
70. தானியேல் எருசலேமிற்காகச் செய்த வெடும்பம். தானி. 9. 18, 19.....	27
71. யோவான் அருங்காற்றம். யோவா. 1. 2, 5.....	28
72. பத்தினானுள் வயோதிப மியோன். தானி. 2. 25-30.....	28
73. யோவான் என்னாணன். மத். 11. 11.....	28
74. பேதுருவின் சரித்திரம். யோவா. 1. 41, 42.....	29
75. பேதுருவின் சரித்திரம். யோவா. 6. 68.....	29
76. பேதுருவின் சரித்திரம். யோவா. 21. 18, 19.....	29
77. யோவான் அப்போஸ்தலன். யோவா. 21. 7.....	29
78. நாத்தான்வேல். யோவா. 1. 45.....	30
79. நிக்கொதேம. யோவா. 1.....	30
80. தெவானுடைய நடக்கையும் மரிப்பதற்கு ஆவத்தமாயிருந்தது. அப். 7. 29.....	31
81. பிளிப்பு சமாரியாவில் கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தது. அப். 8. 5-13.....	31
82. தர்கபட்டனாந்து சவுல். அப். 7. 58.....	31
83. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல். அப். 9. 19-30.....	32
84. பவுலின் சரித்திரம். 2 கொரி. 11. 23.....	32
85. பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய உபத்திரவங்கள் பாடுகன். கொரி. 11. 23-29.....	32
86. பவுல் இரத்தச்சாட்சியாய் மரிப்பதற்கு ஆவத்தமாயிருந்தது. 2 திமோ. 4. 6-9.....	33
87. பெபேயான். ரோ. 16. 1, 2.....	33
88. பிரிஸ்கில்லாரும் ஆக்கில்லாவும். ரோம. 16. 3, 4.....	34
89. திமோதேயுவின் சரித்திரம். 2 திமோ. 1. 2-5.....	34

SKETCHES OF SERMONS
ON
SCRIPTURE CHARACTERS

வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய

பிரசங்ககீகுறிப்புகள்.

1. காயின் சரித்திரம்.

எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பம்.

"காயினும் அவன் காணிக்கையையும் அவர் அருளினால் அவன்
அப்போது காயினுக்கு பிசுவும் எரிச்சல் உண்டாகி அவன்
முதலாக வந்தான்." ஆதி. 4. 5, 6.

மனுஷ இருதயத்தின் சீர்கேடு, காயினுடைய ஜீவியத்திலும் நடக்கையிலும் சீக்கிரத்திற்குள்ளாகப் பிரத்தியட்சமாய்ப் புலப்பட்டு வெளியாய் வந்தது. நம்முடைய ஆதிதாய்தன்மைகளைப் பிடித்திருந்த பாவ குஷ்டமானது, அவர்களுடைய பின்னடியானாய் வினாவாய்த் தாவினது. பாவம் உலகத்தில் பிரவேசித்ததற்குக் காயின் பயங்கரமான ஜீவஸ்தம்பமாயிருந்தான். சீங்கள் அபின் மாகிரியைப் பின்பற்றி அவன் அனைத்தும் நிரப்பாத்தொகுக்கு உட்படாதபடி அவன் சரித்திரத்தை உங்களுக்கு மோசங்காட்டுவது குறிப்போல் விளக்கிக்காட்டுவது எங்களுடைய விருப்பமாயிருக்கிறது. வேதத்திலே இப்படிப்பட்ட குறிகள் அனந்தமுண்டு. திங்கானவழிகளில் நடவாமலும் நிரப்பாகிய நிலைமையில் நிரப்பாடாமலும் மிருக்கத்தக்கதாக காயினுடைய சரித்திரம் எல்லாருக்கும், விசேஷமாய் வாசிப்பருக்கும், எச்சரிப்பைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கிறது.

காயினேப்பற்றிய விஷயத்தில் கவனிக்கவேண்டியது.

I. மனித குடும்பத்தில் அவன் பிறந்த பிறந்தவன்.— அவன் பிறப்பினால் உண்டான கவலைப்படும் அகிசயத்தையும் விவரிக்கயாறில் ஆகும்? ஒவ்வொரு பிள்ளையின் பிறப்பும் விரும்பப்படத்தக்கதும் முக்கியமுள்ளதுமான சப பவமாயிருக்கிறது. தலைச்சுணைப்பற்றியோ சிறந்தவகையாய் அப்படிச் சொல்லக் கூடியது. காயின் உலக ஒளிநீராகக் கண்ட முதற்பாலகன் அவன் பெற்றோர் அவனையிட்டு எவ்வளவு பூரித்திருப்பார்கள். ஆதல் தன் தந்தையின் முதற்பிறந்த மகனாக முதற்கதந்தரமாக உலகத்தில் கண்டான். காயின் தாய் ஆனந்தகளிப்புடன் பரவசமானாள். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வித்தைப் பெற்றதுக் கொண்டதாக அவன் எண்ணினான். அவன் பிறப்பினால் அவனுக்குண்டான எண்ணத்தோ எடுத்துரைக்க என்னால் கூடாது. அவன் நாட்களின் புவக்கம் எவ்வளவு இன்பமும் அருமையுமாயிருந்தது அவன் பத்தியுள்ள உயர்ந்த நிலப்பத்தில் உதித்தான். பெற்றோரின் அன்பு கவலை போதனை இவனுக்கு முதலாவதாகக் காட்டப்பட்டன.

II. அவன் மெய்த்நேவுனை ஆராதிக்கிறான்.— காயினுடைய சூன்யபிராயச்சித்திநினைவுக்குறித்து நாம் உறுதுஞ்சொல்ல விரும்புவோம். அவன் கர்த்தருக்குக் காணிக்கை கொண்கின்றபொழுது, புதுவந்துவமுடையவன் யிருந்திருப்பான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. வேதமுட்க்கத்து சூரிய சில விசேஷத்த சூரியங்களைப்பற்றி, அவனுக்குத் தெளிந்த அறிவிருந்தது. அவையாவன,

(1) தெய்வீக ஆட்சி.

(2) விருடைய பேருபகாரங்கள்.

(3) உன்னதமானவருக்கு நியாயமாகச் செலுத்தவேண்டிய நன்றிபுரிதலான வணக்கம்.

இவைகளைப்பற்றிய சூரியான அறிவு அவனுக்குண்டாயிருந்தது. அவன் செலுத்தின காணிக்கையால் பூரணமாகுமற்ற மில்லை; அவன் செலுத்தின வகையிலோ குறைபாடு இல்லை. அவனுக்கு விசுவாசமில்லை, வைதிக அறிவு அவனுக்குப் புகட்டப்பட்டிருந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மெய்யைப்பற்றி மெய்ப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தேவனால் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு, அவர்மாத்ரிதவழி என்பது தெளிவாய் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆபேல் தான் செலுத்தின ஆராதனையில் அதைப்பற்றிய நல்ல எண்ணமுடையவனுயிருந்தான். எபி. 11. 4. இதுவிஷயத்தில் காயின் பயங்கரப்பட்டத்தக்கவண்ணம் தவறினான். இதுவே இரண்டு சகோதரருக்கும் இருந்த வித்தியாசம். திவ்விய ஆண்களாக வாசித்தாலும், கேட்கையிலும், செயல் செய்வதிலும், விசுவாசிப்பதிலும் வித்தியாசம் காணப்படுவதுண்டு. காயின் செலுத்தின காணிக்கை குற்றமில்லாதவனுக்கு உதவத்தக்கதேயல்லாது, குற்றவாளிக்கு உதவத்தக்கதல்ல. ஆதலால், தேவன் அந்தக் காணிக்கையையும் அடைச் செலுத்தினவனை பிழம்புறக்கணித்தான்.

III. காயின் கறுகறுப்பான வேலைசெய்ததில் பெயர் பெற்றவனுயிருந்தான்.— அவன் நிலத்தைப் பயிரிடுகிறவனான. உலக. வேலைசெய்திருந்து கனமானகாரியம். ஆதாம் பரதிசிலிருந்தபோதும், அதைப் பண்படுத்தும்படி வைக்கப்பட்டான். அவி. 2. 15. வேலை செய்வது சுடித்துக்கனாகுலமானது. அது சரித்துக்குப் பலன்வந்ததுதொடுக்கிறது. எலும்பும் தசையும் ஆகால் பூரணப்படும். அது சோதனைக்குட்படாதபடி தடுக்கும்படியாக எத்தனமாயிருக்கிறது. சரத்தான் கறுகறுப்புள்ளவர்களைச் சோதிப்பான்; ஆனால் சோம்பல்காரர் அவனைச் சோதிக்கிறார்கள். வேலைசெய்வதினால் மன விருத்திக்கும், சன்மார்க்கத்தோச்சிக்கும் அனுகூலமுண்டு. சோம்பலானது கோழைத்தனத்தைதையும், பலட்சயத்தையும், மனத்தளர்ச்சியையும் உண்டாக்குகிறது. வேலை சனக்கூட்டத்திற்கு உத்தம சிவரியமும், ஜாதியாருக்கு மேன்மையம்வருவதற்கு அஸ்திபாரமாயிருக்கிறது. சோம்பல்காரன் தன் தேசத்திற்கு என்ன நன்மையை வருவிப்பான்? வேலைசெய்கிறவனே நன்மையை உண்டிபண் னுகிறவனுயிருக்கிறான்; அவன் கடித்துக்கும் தயைக்கும் யோக்கிரிவான்.

IV. காயின் பொறுமையாகிய தீயுணமுடையவனுயிருந்தான்.— 1. யாவா. 3. 12. பார். மெருமையானது மற்றவர்களின் குணத்தைப் பார்க்கச் சிதைத்தல். பார்த்தாது உன்னோவோடும் வன்மத்தோடே பார்க்கும்; இவ்வகைத் தீயுணம் காயினிடத்திலிருந்தது.

“தேவன் ஆபேலையும் அவன் காணிக்கையையும் அங்கிரித்தான். காயினையும் அவன் காணிக்கையையும் அங்கிரிக்கவில்லை.” ஆதல் அவன் பெருமை சிதையப்படி; அவன் ஆவி விசனமடைந்தது. அவன் ஆத்தமங் கோபதாரிக்கொண்டது. பொறுமைக்கு முன்பாக கிழக்கக்கவன் யார்? நீதி. 27. 4.

என்று ஞானி சொல்லியது எவ்வளவு உண்மையாயிருக்கிறது. அதினால் விளையுந்தீமைகள் இவ்வளவென்று உணரக்க ஒருவராலும் வலாதது. அது ஆவியைச் சிதைத்து அரித்துப் பட்டிக்கும். அது மனதை நீங்காரப்படுத்தி, ஆகாத குணங்களைச் சுவாலித்து எரியப்பண்ணும்.

V. காயின் கொலைபாதகனாள்.—அவன் தன் சகோதரன்மேல் பொறுமைகொண்டு, அவனைப் பகைத்துக் கொண்டு போட்டான். அது கொடிய கொலைபாதகம். முதல் கொலை சகோதரன் செய்தகொலைபாதகம், இளைய சகோதரனை, பரிசுத்தவானைக் கொன்ற பாதகம்; இது எவ்வளவு குரூரம். எவ்வளவு அக்கிரமம்; அவனுடைய பாதகம் பொய்யோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. அது இனத்துரோகத்தோடேயும் சம்பந்தப்பட்டது. 9. வச.

VI. காயின் சபிக்கப்பட்டவனும் நிலையற்று அலைந்து திரிந்தான்.—10, 11. வச. மீதுஷரால் அருவருக்கப்பட்டு, வெறுக்கப்பட்டான். மிஞ்சிவருவாய் வருத்தங்களை யனுபவித்து, மனவேதனைக்குள்ளானான். 13. வச. அவன் நரகத்தின் மடியில் கட்டிக்கொண்டவனும் நிலையற்று, அலைந்து திரிந்தான். அவனுக்குப் போடப்பட்ட அடைசாளம் வெளிரிக்குக் காணப்படாதிருக்கலாம். ஆனால் தேவனின் தமது வார்த்தையை நிறைவேற்றுவாரென்பதற்கு அது குறிப்பாயிருந்தது. ஆகவே,

VII. காயின் நேயவிக் இரக்கத்துக்கும் புதிய பொறுமைக்கும் ஆளாயிருந்தான்.—அவன் கொல்லப்பட்டான். அவனோடே இருக்குமிடம் இடம்பெற்றான். அவன் தன் தீராவனங்களைக் குறித்து மனஸ்தாபிப்பட்டு, குணப்படும்படியாக இந்தச் சலாக்கியும் அவனுக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் அவன் முடிவைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை. அது அப்படி அல்லது இப்படி இருந்தது என்று தீர்மானிக்க எதுவும் இல்லை. தேவன் நீதியும் இரக்கமுமுள்ளவன்.

படிப்பினை.

1. இரண்டும் பயங்கரமானவை. இரண்டையும் சீர்கெட்டிருக்கிறது. எரே. 17.

2. பாவம் பயங்கரப்பட்டதற்க்கவிதமாய் விருத்திடைகிறது. யாக். 1. 15. யோபு. 15. 35. சங். 7. 14. ஏசா. 59: 4.

3. இரண்டும் தீர்ப்பிக்கப்பட்ட வேண்டுமானால், இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரபலத்தத்தின்பேரில் விசுவாசம் வைக்கவேண்டியது அவசியம். எபி. 9, 14.

2. ஆபேலின் மாதிரி.

“ஆபேலும் தன் மந்தையின் நிலையற்றுகளிலும் அவைகளின் கொழுமையானவைகளிலும் சிலவற்றைக் கொண்டுவந்தான். ஆபேலும் அவன் காணிக்கையையும் கர்த்தர் அங்கிகரித்தார்.”
ஆபி. 4. 4.

“விசுவாசத்தினால் ஆபேல் காயினுடைய பலியிடும் மோனையான பலியிடும் தீவனுக்குச் செலுத்தினான்; அதினால் அவன் மீதமின் என்று சாட்சிபெற்றான். அவனுடைய காணிக்கைகளைக் குறித்துத் தேவனே சாட்சிபெற்றார்; அவன் மரித்தும் இன்னும் பேசுகிறான்.” எபி. 11. 4.

காயினைப்பற்றி முந்திய பிரசங்கத்தில் காட்டியிருக்கிறவைகளில் பார்க்க.

இப்போது காயினுக்கு நேர் எதிரிடையான குணங்களை அவன் வலியுறுத்திச் சிந்திக்கப்போகிறோம். ஆபேலில் விளங்கிய உலகசனங்கள் மிகவும் அருமையும் பிரயோசனமுமுள்ளவையாக இருக்கின்றன.

ஆபேல் உலகத்தில் பிறந்தவர்களில் இரண்டாவதானவன். தன் முதன்முதலான குமாரன் காயினால் நம்பிக்கைக்கெடுத்தல் அடைந்தவனான, தன் இரண்டாவது குமாரனுக்கு “மாயகை” என்று “புலகை” என்றெத்தவகொன்றும் ஆபேல் என்னும் பெயரை சூட்டான். பூமிக்குரிய அவசனையடி ஜீவ ஒட்டம் குறுகினது என்று முன்னுணரப்பதுபோல், இந்தப் பேர் அதற்கு வெகு இசைவாயிருக்கிறது; ஆனால் அவனுடைய நடத்தைகிறந்த சன்மார்க்க சூழ்ச்சிமுன்னதாயிருந்தது. உலக ஆரம்பத்தில் இந்த பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளே, அவன் ஜோதியை மாயப் பிரகாசிக்கிறவனாயிருக்கிறான்.

I. ஆபேல் ஜோதிக்கு நிகலாவதாகப் பல்செலுத்தினவன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.—வாய்மையைப் பற்றி. 3. 2. சொல்லியதோல் உடைகளைக் கொண்டு, ஒருவாறு பலியின் மூலத்தை நிறியலாம். உடைக்காகமாதிரி மிருகங்கள் ஞாலப்பட்டதென்று எண்ண நியாயங்கொன்றவில்லை. அவைகள் புகிப்பித்தாகவும் அடிக்கப்பட்டவில்கூட. அது நிச்சயம். ஆனால் அடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டியது. ஆகவே, ஆபேல் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை பலியாகச் செலுத்தினான். பிந்தியகாலத்தில் வருஷார்த்தம் செலுத்தப்பட்ட பெரிய பலி

பாவரிவாரணபவியாக இருந்தது. அதினால் குறிக்கப்பட்ட காரியம்.

- (1) அவனுடைய குற்றம்
- (2) அவனுடைய அபாத்திரத்தன்மை அல்லது மரணத்துக்குப் பாத்திரவான்.
- (3) தேவனுடைய அன்புக்கும் இரக்கத்திற்கும் அத்தாட்சியாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இரட்சகர்பேரினுள்ள அவன் விசுவாசம். எபி. 11. 4.

II. தேவன் கிருபையாய் அங்கீகரித்துக்கொண்டவர்களில் ஆபேல் முந்தினவன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.—மது ஆதித்தாய் தந்தையும் தேவனால் அங்கீகாரம் பெற்றிருப்பார்கள் என்று எண்ணத்தக்கது; ஆனால் அனைக்குறித்து அத்தாட்சியில்லை. ஆபேல் அங்கீகரிக்கப்பட்டதைப்பற்றிச் சாட்சியிருக்கிறது. எபி. 11. 4. பார். தேவன் பூர்புல அடையாளங்களால் தமது கிருபைக்கு அத்தாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்.

- (1) அசரீரவாக்கினால்.
- (2) இரவில் தரிசனத்திற்குள்.
- (3) வானத்திலிருந்து இறங்கின அக்கிலாஷ்.
- (4) உள்ளான சரீராதைத்தினால்.

பிந்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிற இருவகையினால், தேவன் தமது அங்கீகாரத்தைக் காண்பித்திருக்கலாம். பரிசுரைப் பாருங்கள்; ஆட்டுக்குட்டி, அதின் மரணம், விசுவாச அறிக்கை, இறங்கு அக்கினி, அல்லது தேவமகிமை கடந்து சென்றது. இவைகளுக்குப்பின் ஆபேலுக்குண்டான மனச்சுமாதானம், மனப்பாக்கியம், எவ்வளவு மகிமை, எவ்வளவு ஆரீரவாதம், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுவது எவ்வளவு கப்பத்திரம்.

III. தேவபக்தியினிமித்தம் துன்பப்படுத்தப்பட்டு இரட்சகர்பேரிய மரித்தவர்களின் ஆபேல் முந்தினவனுயிருக்கிறான். —அவனாக காரியத்துக்காகத் துன்பப்படுத்துவது எவ்வளவு பயங்கரமானது. இங்கே அரின் ஆரம்பத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆபேலின் சகோதரன் மண்ணபரியந்தம் அவனைப் பதைத்தான். ஆபேல் மார்க்கத்திற்காவும் விதிவிரிசத்திற்காகவும் கொலைபுரிப்பட்டான். இரத்தசாட்சிகளின் தைரியசேனையில் அவன் முதல்வனுயிருந்தான். அப்படிப்பட்டவருக.

IV. ஆபேல் மாண நகர்ப்பை முதலாவதாக நசிபார்த்தான்.—சாவு உண்டாகும் என்ற எச்சரிப்பு கூறப்பட்டிருந்தது. ஆகிமனிதர் இதரமான கிருஷ்டிகள் மரணவேதனைகளை அனுபவித்ததைப் பார்த்ததுமுண்டு; ஆனால் இதுவரையும் பிரேதக்குழி இல்லாகிருந்தது. ஆபேல் சேவனுள்ளோர் எல்லாருக்கும் நியமிக்கப்பட்ட வீட்டுக்குள் முதலாவதாக இறங்கினான். கனபக்திக்குரிய இந்த விசேஷித்த மாறுதலை அவன் முதலாவதாக அனுபவித்தான். மது ஆதித் தாய்தந்தைகள் சின்னப்பின்னப்பட்டு வெளிநிற்குமிடத்து, பிரேதத்தைப் பார்த்தையில், எவ்வளவுபரிதாபப்பட்டிருப்பார்கள். அதுமுதல் சாவு நேரிடாதவீதம் குடும்பமுமில்லை.

V. ஆபேல் மோட்சானந்தத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களில் முதல்வனுயிருந்தான். —பாவத்திற்கு வரவேண்டிய தண்டனையை அவன் முதலாவது அனுபவித்தான். சாவாமையைத் தரித்துக்கொண்டவர்களில் முந்தினவனும் அவனே, மீட்கப்பட்டவர்களுக்குப் புரமவாசல் வழியாய் முந்தியவிரவேசித்தவனும் அவனே. இரத்தசாட்சிகளின் கிரீடத்தைத் தாங்கித் தேவனுடே வாசம்பண்ணப்போனான்; ஒருவரும் எண்ணத்தொலையாத ஐட்டத்தாருக்குள் அவனே முந்தினவன். ஆலோகத்தினுள்ள கிரீடருக்குள், தேவதூதர்கள் கூட்டத்துக்குள் அவன் ஆபேலே; அவர்கள் அவனை எவ்வளவு சிறப்போடே ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். சாத்தானுடைய கருவியால் அடியுண்டவன் மகிமையின் சேனைகளால் பாழ்த்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டான். ஆபேலின் சரீரம் புழுகியோடே கலந்து ஆதித் தாய்தை நிறைவேற்றினது; அவன் ஆவியோ மோட்சானந்தம் கண்டடைந்தது.

பாடிப்பிண.

1. மெய்மார்புக்கம் குடும்பத்தின்மையை வருவிக்கும் என்று இது இவ்வளவு கிரேமம். அது தேவனால் வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும். அந்த மார்புத்தை ஒவ்வொருவரும் தாங்களே பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது மிகுந்த பிரயோசனமுண்டாகும். தீமோசுசு.
2. தேவபக்தியால் இவன் பண்ணுகிறவர்கள் உபசரிப்பவரவர்கள். 2. தீமோ. 3. 12. உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், 2. 1 யோவா. 3. 13. அப. 14. 22.
3. மெய்த்தேவ பக்திக்குரிய பலன் பூரிமையாய் மறுமையில் அளிக்கப்படும். தேவன் இம்மையில் தமது பக்தர்களுக்கு நிறைவான பலனைக் கொட்டட்டானும், மறுமையில் அவர்களுக்கு நித்தியஜீவனைக் கொடுப்பார். ரோ. 6. 23. 1 யோ. 2. 25; 5. 11.

3. நோவா மாதிரியாயும் எச்சரிப்பின் வ்ந்தம்பமாயுமிருக்கிறது.

“நோவாவுக்கோ கர்த்தருடைய கண்ணில் கிருபை கிடைத்தது. நோவாவின் வம்ச வரலாறு, நோவா தன் காலத்தில் இருந்த வர்களுக்குள்ளே நீதிமானும் உத்தமமானாயிருந்தான். நோவா தேவனோடே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான். 8. 899.”

பழைய ஏற்பாட்டின் சரித்திரங்களில் நோவாவின் சரித்திரத்தைப்போல விசேஷித்ததும், போற்றப்படக்கூடிய கொடுக்கத் தக்கதுமான பரிசுத்திரம் இல்லை. அவன் ஜீவியத்தையும் அவன்காலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும்குறித்த பல பிரசங்கக் குறிப்புகளை எழுதலாம். என்றாலும், அவைகளில் முக்கியமான இரண்டு காரியங்களைக் குறித்து நாம் பார்ப்போமாக.

அவன் ஜீவியம் மிகவும் வியப்பையும் பிரதிபலிப்பையும் கொடுக்கத்தக்கது. அநேகர் இப்படிப்பட்ட சத்திய சங்கதிகளில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தாமல், கட்டுக்கதையாகக் கருதிக்கொண்டு காலத்தையும் மனதையும் செலுத்துவதைப் பரிசுத்திரத்தில் ஆச்சரியப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. நாம் அவன் சரித்திரத்தில் இரண்டு காரியங்களைக் கவனிப்போமாக.

1. நோவாவின் பக்தியுள்ள ஜீவியத்தில் காணப்படும் குறிப்புகள்.

1. அவனுடைய விசுவாசம். — பி. 11: 7. விசுவாசம் என்பது உலகத்தில் பக்தியில்லை. முதலாவது தேவனோடு அறியவேண்டும், அவனுடைய வாழ்வையும், அவனுடைய நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். விசுவாசமின்றி தேவனுக்குப் பிரியமுண்டாது. விசுவாசமில்லாமல் இருப்பது உத்தமமாயிராது. இதோடே சம்பந்தப்பட்டதாய்.

2. அவனுக்கு இருந்த பயபக்தி. — தேவனைப்பற்றிய அறிவுப் பயபக்தியை உணர்பண்ணும், அவனை மூலக்கிரகமாகவும், அவனைப்பற்றி வெகு சாவதானமாயிருக்க முற்படுவோம். அது ஞானத்திற்கு ஆரம்பம். அதை மார்க்கத்தின் மொத்தப்போருளாகக் காட்டியிருக்கிறது. அது இருதயத்திற்குக் காலவாயிருக்கிறது.

3. நோவா மாதிரியாயும் எச்சரிப்பின் வ்ந்தம்பமாயுமிருக்கிறது. 9

3. அவன் நீதியானவைகளைச் செய்கிறவனுயிருந்தான். — “நீதிமானாயிருந்தான்” உண்மையும் நிதார்த்தமும் நேர்மையுமுள்ள செம்மை மார்க்கத்தானாயிருந்தான்.

4. அவன் சிறந்த பக்தியுள்ளவனுயிருந்தான். — “உத்தமனுயிருந்தான்” தெய்வீகவிஷயத்தில் அங்கலட்சணமுள்ளவனுயிருந்தான். சன்மார்க்க வரங்களுக்கும் கிருபை வரங்களுக்கும் அவனிடத்தில் இசைவாய் ஒத்திருந்தன. அவனில் பக்தி நிலைத்திருந்தது, அவனுக்குள் நிலைத்திருந்தது மாத்திரமல்ல, அது மற்றவர்களுக்கு முன்பாக விளங்கினது, பிரகாசித்தது.

5. அவன் விசேஷத்தவகையாய் தேவ நோண்டனாக நடந்தான். — “அவன் தேவனோடே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தான்.” எல்லா சஞ்சரிப்பும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறது. “ஆவக்குரிய” உன்னத ஜீவியம் செய்தான். அவருடன் அக்கியோக்கியமாயிருந்தான்.

6. அவன் நீதியின் பிரசங்கியாயிருந்தான். — மனித சீர்கேட்டையும் குற்றத்தையும் அத்தால் அவர்களுக்குண்டாகும் தீவிதத்தையும்குறித்துப் பிரசங்கித்தான். பழைய உலகத்தாளை எச்சரித்தான். நாய்மொழியாக அப்படிச் செய்ததோடே, விசேஷமாய் வருஷகாலத்திற்கு ஒரு தன் குடும்ப ஆதரவுக் காதுப் பேழையைத் தொடுத்தினான் எச்சரித்தான்.

7. இரண்டு குணங்களை எல்லாம், உலகம் அக்கிரமத்திற் லுடைய பாவத்தினாலும் நிறைந்திருக்கையில் விளங்கக்கூடாது. — சீர்கேட்டின்காலத்தில் அவன் விசேஷித்த பரிசுத்தவானை விளங்கினான். உலகமெல்லாம் சீர்கெட்டுப்போயிருந்தது. 6. 5. அதற்கு முகாந்தரம் நாலாம் வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதால் வாலிபர் எச்சரிப்பை அடைவார்களாக, தன்மார்க்கத்தோடே பழகினால் அவர்கள் கெட்டுப்போவார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் அவப்பக்தியிருந்தால் தீமை தப்பாமல் வரும். ஒரு தேசத்தில் தன்மார்க்கத்தில் உண்மையில் அதற்கு இடமில்லை. நோவாவின் காலத்தில் அவன் குடும்பத்தைத் தவிர மற்றவர்களும் கெறிதவறிப் போனார்கள். அவன் இரண்டு கப்பல்கள்தவறக்காதி தேவன் ஒரு வகையை உண்டாக்கினான். அத்தால் அவன் காப்பாற்றப்பட்டோ, புது உலகத்துக்குச் சுதந்தரனானான். 10. கண்ணியத்தினாலும் அவன் தேவனை ஆரதித்துப் பரிசுத்தனானான். 8. 18, 21. தேவன் அவனோடு உடன்படிக்கை பண்ணினான்; மிருகங்களின் மாம்சத்தைப் புசிக்கும்படி உத்தரவு அருளினான். உலகம் இனிமேல் ஜலப்பி

10 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கச் சூழிப்புகள்.

ளயத்தால் அழியாது என்பதற்கு வானவில்லை அடையாளமாக வைத்தார். இங்கே நோவா ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரையும், பெரிய மனுஷராயுங் காணப்படுகிறான். இந்த விஷயங்களில் அவன் நமக்கு நல்ல மாதிரியாயிருக்கிறான். ஆனால் அவனில் காணப்பட்ட பெலவீனங்களைப்பார்த்து நாம் எச்சரிப்பதைய வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

II. நோவாவில் காணப்பட்ட குற்றங்களும் பெலவீனங்களும்.—அவனுடைய பாவத்தைப்பற்றி, 9. 21ல் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தப் பாவம்,

1. அவன் விழிப்பாயிராததா லுண்டானது. — பிழைய உலகத்தில் அவன் விழிப்பும் எச்சரிப்பும் இல்லாமலும் நடந்துகொண்டான்; புதிய உலகத்திலுள்ள விஷயத்தைக்கு இடங்கொடுத்தான். உலகத்தின் கீர்த்தியில் அமிழ்ந்திருந்த போது, அவன் தேவனுக்குப் பயிந்து, அவரைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். அக்கிரமக் காட்சிகள் அவனைச் சூழ்ந்திராதசமையத்தில் அவன் தவறினான். நீண்டகாலம் உத்தம மாய் நடந்து, பின்பு கண்ணியில் சிக்கப்பட்டான்.

2. அந்தப் பாவம் மிகவும் கொடிதானது.—அது குடிவெறி; அது வெளியரங்கமான குடிவெறி. வேதவசனத்தில் அதைக்குறித்து மிகவும் அருவருப்புடன் சொல்லியிருக்கிறார். நீதி. 20. 1. ஏசா. 5. 22. நீதி. 23. 29-35. ரோம. 6. 10.

3. அவன் குடும்பத்தாஃ பாலஞ்செய்யுதற்கும் அதால் தீர்ப்பாக்கியராகிறதற்கும் அவன் பாவம் ஒருகாரமாயிருந்தது.—அது காரணமாயிராவிட்டாலும், இடங்கொடுத்தது; அப்படி யிருந்தபோதிலும், காழுக்கு உண்டான சாபத்தைப் பார்க்கையில், அது பரிதவிக்கப்படத் தக்கதாயிருந்தது. சிலர், நோவாவையே இந்தச் செய்கையைக் குடிவெறிக்கு ஒரு போக்கா, எச் சொல்லிக்கொள்வார்கள். அந்தப் பாவம் திடீரெனச் சொல்லப்படக்கூடாது. அதற்கு முந்தி அவன் திராட்ச இரத்தம் பாணம்பண்ணியிருக்கலாம். அவன் தீர்ப்பு அப்போதுதான் விழவில்லை. அவர் குணப்பட்டு இரக்கமடைந்தான்.

படிப்பினை.

1. வேதாசமத்தை எழுதினவர்கள் உண்மையுள்ளவர்கள்.—அவர்கள் நோவாவில் நற்குணங்களுக்கும் அவனுடைய பாவத்தையும் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். அவனுடைய நற்குணங்களைப் பார்த்து, நாம் அவைகளில் தேறிவா புகழ்ச்சியையும், அவனுடைய பாவத்தைக் கண்டு நாம் எழிப்புள்ளவர்களாயிருக்கவும் ஏதாவது.

4. பேழைக்குள் பிரவேசிக்கும்படி நோவாவை அழைத்தன. 11

மேலும், தன்னை நினைவெடுத்து எண்ணுவதென்ற விழாதபடி பார்க்கக்கூடவன். 1 கொரி. 10. 12. தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள், விழித்திருங்கள், 1 பேது. 5. 8.

2. கொடிய நிர்ப்பந்த நிலையையிலும் தேவபக்தி இருக்கக்கூடியது.—தாவீது மீசோன் திருஷ்டாந்தங்களாயிருக்கிறார்கள்.

தேவ கோபத்திக்குத் தப்பும் அடைக்கலம் மெய்ப்பக்தி.—மார்த் தத்திப்பது போதாது; அதின்படி நடக்கவேண்டியது. உலகத்தாளைக் கறைப்படாதபடித் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

4. நோவாவுக்குள் பிரவேசிக்கும்படி தேவன் நோவாவை அழைத்தான்.

"தந்தர் நோவாவை நோக்கி நியமம் உன் வீட்டார் அனைவரும் பேழைக்குள் பிரவேசியுங்கள். இந்தச் சந்ததியில் உன்னை என்னக்குமூன்பாக் வினாளுக்க் கண்டேன்." ஆதி. 7. 1.

இந்த வரக்கியம் தேவன் இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பின பயன் அல்ல. நியாயத்தின் களில் ஒன்றற்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அது ஜலப்பிரளயத்தைக்குறித்துச் சொல்லியதே. உலகம் ஆரம்பமாகி 2400 வருஷங்களுக்குப்பின், தேவன் தம்முடைய கோபத்தை அதின்மேல் விளக்கினார். ஒரு குடும்பம்தவிர உலகத்திலுள்ள மற்றெல்லாரும் அதிலை மாண்டார்கள். இதைப்பற்றி செஞ்சுவத்திற்கு முன்னே உரைக்கப்பட்டிருந்தது; ஆனால் அது மெள்ள நிறைவேற்றப்பட்டது. பூர்வத்தி; ஆனால் அது மெள்ள நிறைவேற்றப்பட்டது. பூர்வத்திலே நோவா பேழையை ஆயத்தம்பண்ணும் காட்களிலே தேவன் நீடியபொறுமையாய்க் காத்திருந்தபோது, 1 பேது. 3. 20. கடைசியாக அது உள்ளபடி வந்த சிறைவேறினது. தேவனுக்கு அவருடைய பொறுமை இடங்கொடுத்தது. நியாயத்தினை வாசலண்டையில் நின்று "நீயும் உன் வீட்டார் அனைவரும் பேழைக்குள் பிரவேசியுங்கள்" என்றார். இந்தச் சந்ததியை ஆவிக்குரியவகையாய்ச் சிந்திப்போமாக.

I. படித்த உண்டாகுக படுமோசம்.—அவனுக்கு நேரிடும் மோசம்.

1. தேவனுக்கு விசுவாசம் கலகப்பண்ணிக் குற்றத்தையவதாண்டாகிறது.—தேவனுடைய பிரமாணத்தை

மீறுவது பாவம். தண்டனையும் பாவமும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டதாயிருக்கிறது. தேவனுடைய நீதியினால் அவைகள் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தண்டனையில்லாவிடில் நியாயப்பிரமாணம் அதிகாரமற்றதாயிருக்கும்.

3. இந்த மோசத்திற்குக் குணப்படுத்தாது கள் எல்லா
ரும் உட்படுவார்கள். — எவ்வளவு சனமாய்க் கழுகோனா
லும், எவ்வகை ஸ்திதியானாலும், எத்தனை தாண்டகனாளு
லும் சரி, குணப்படுத்தாது கோரம் வலுவது நியாயமே.
கொறிக்கடவனும், பரிசேயனும், ஞானியும், மூடனும், ஸ்ரீ
போலவே தேவ வுத்தத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

II. பாவிக் கிருக்கிற ஒரோ பரிதாபம்.—ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன்னிருந்தவர்களுக்குள் குணப்பட்டு விசுவாசத்தவர்களுக்குப் பேழையானது பரிசாரமாயிருந்தது. கெட்டுப்போனவர்கட்குத் தாருக்குக் கிறிஸ்து இயேசு பேழையாயிருக்கிறார்.

2. இரண்டும் மனிதனுடைய சாட்சிப்புக்குத் தகுதியா யிருந்தது. — பேமேய இலப்பிரளபத்தின் காலத்திலுள்ளவர் களுக்கு ஒத்தாகியும், கிறிஸ்துவானவர் சீர்கெட்டுப்போன மனி தஜாதியார் "ாவருக்கும் தஞ்சும்; அவர் நமது சபாவத்தை எதித் தக்கொண்ட" நம்முடைய சகோதரனுயிருக்கிறார். அவர் தேவ னுக்குச் சரிசமரானவன் தேவனுயிருக்கிறார். அவர் கடத்தலும் மனுஷனுமாகப் பத்திக்கெட்டநூலண்ணம் ஒருவராயிருக்கி றார். ஆகவே அவர் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் ஏற்ற மத்தி யஸ்தராயிருக்கிறார்.

3. கைமாறில்லாத தேர்விக் அழைப்பு யாவருக்கும் கூடப் படுமென - கோவா னுற்றிருபதுவருவும் பிரசங்கித்தான். வேறுபாடு விவாதிக்கிருந்தால், அப்போர்ப்பட்டவர்களை நோவோடு இடச்சிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். சுவிசேஷமும் உலகமோடு இடச்சிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கத்திலுள்ள நீர்விகள் எல்லாருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் உலகம் எங்கும் போய்ச்சிவந்திருக்கப்பட்ட யாவருக்கும், ம. மார். 16. யோவாஜயத்தினுடைய இறந்தச் சுவிசேஷம் பூலோ கம் எங்குமுள்ள, ம. மார். 24, 14 மனத்திரும்புதலும் பாவமன் னிப்பட்டு - நீலம் துடங்கி சகல தேசத்தாருக்கும், ம. ஜாக். 24, 14 வருத்தப்பட்டிருப்பார்களெனக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லா ம. மார். 11, 28.

2. அவன் தேவனுடைய பேழையுண்டைக் குறித்து வாழைக்கட்டித் தந்தான். — பேழையைச் செய்யவல்ல, அல்லது மனிதனுடைய தூதனாகப் பாடுகளுக்கல்ல, தேவனுடைய பேழையுண்டைக்கு வாழைக்கட்டித் தந்தான். இயேசுவை விசுவாசிக்கவேண்டும். — அவன் கிறிஸ்து.

2. கொரி. 12. 2.
4. அவன் தன்னோடு உடன்தானாயும் கொண்பவரும்படி உழைக்கவேண்டும். “உன் வீட்டாரனைவரும்” ஆபிரகாம், யாக்கோபு, யோசகவா, தாவீது இப்படிச் செடிய முழற்சித்தார்கள், இப்போது தேக்கவண்டியில் சில கேள்விகள் உண்டு. (1) உங்களில் பேழைக்குள்ளிருக்கிறதா? (2) உங்கள் பிரவேசிக்கப்போகிறீர்கள்? (3) அப்பேயசியாதவர்கள் அழிந்துப்போவார்கள்.

14 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

5. தேராகுவின் சரித்திரத்தினாலே
• வெளி ஆசாரமும்

பின்னுக்கு நகட்டலும் விளங்கியது.

“தேராகுவின் ஆபசகாட்கள் இருதந்தை தவிர...
ஆரணிலே மரித்தான்.” ஆதி. 11. 32

பிரசங்க வாக்னியமானது ஆபிரகாமின் தலைபின் சரித்திரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சந்திரியைக் காட்டுகிறது. தேராகு ஊர் என்ற கஸ்தேயருடைய பட்டணத்திலிருந்தான். அவன் தன்னைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களைப் போல விக்ரிகாரமானவன் காரணியிருந்தான். அந்தக்காலத்தில், தேராகு ஆபிரகாம், தனது உயர்வுகளோடும் அவர்களுடனானவிகளோடும் தல்கிதேதத்தாலையும் இனத்தாலையும் விட்டு வாக்ருத்தத்தி தேசத்துக்கு தேராகப் பிரயாணம்பண்ணினான்.

ஆரான் பட்டணம் காணுந் தேசத்து மந்தியவழியிலிருந்தது. அங்கே தேராக தங்கினான். ஆபிரகாம் அவனை அங்கே விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனான். அங்கே தேராக மரித்தான் என்று பிரசங்க வரங்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது; இது பெரிய காரியமாகவல்ல, தற்செயலாய் எழுதப்பட்டிருப்பதாக அகேகருக்குக் காணப்படும்; ஆனால் பிரதானமானது, பிரயோசனமானதுமான காரியங்களை அதால் சித்தித்துக்கொள்ளல்.

இதில் கவனிக்கவேண்டியவைகள்!

I. தோதவின் பூர்வ நிலை, துணப்பாத பாவியின் இயல்பான நிலைமையைத் தீகபடி காட்டுகிறது. அவன் விக்ரிகாரதனைக்காரர் நெயில் வாசம்பண்ணினான். அந்நிய தெய்வங்களை வழிப்பட்டுக் கொண்டு; எதிர்ப்போரில் நாம் மேலானபாசம் வைத்துநம்மை ஒப்பிக்கொடுக்கிறோமோ, அதுவே நம்முடைய தெய்வம். ஆகவே யாவான் அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவர்களைப்பார்த்து, பிள்ளைகளை நீங்கள் விக்கிரகத்திற்கு விலகி உங்களைக் காத்துக்கொள்வீர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறான். யோவா. 5. 21.

பொருளாணைக்காரங்கூட, ஐசுவரியம் செய்வம்.
 லௌகீகனுபூது, செவ்வியம் செய்வம்.
 காமாதாரனுபூது, சுகநின்பம் செய்வம்.

5. தேராகுவின் சரித்திரத்தினாலே வெளி ஆசாரமும், மி. 15

தன்னையுள்ளவனுக்கு, தானே தெய்வம்.
பூக்கித், கல்வி, வித்தை, செளரியம் தெய்வம்.
பொருளைக்காணுக்கு, கீர்த்திப்பிரதாபம் இனசனத்தார்;
உத்தியோகம் தெய்வம்.

ரேயின் நம்முடைய இருதயமாகிய ஆசனத்திலிராமல்
 விடுவன அழிவிருந்தால், அதுவே விக்ரகாராதனை. பூர்வ
 ஆசனத்திலிருந்து நம்முடைய தெய்வரூபங்களும், பலபீடங்களாலும்
 நிறைந்திருந்திருப்பால், வீழ்ந்தபின் இவ்வலகத்தில் குணப்
 பாததவர்க்கு எல்லாநாடு விக்ரகாராதனையில் சூழ்கினவர்க
 ளாயிருக்கிறார்கள்.

நாயிருக்கிறார்கள்.

II. தம்மீடத்தில் அன்புக் காவும் தமக்கு ஊழியஞ்செய்ய
 பவு தேவன் மனிதனை பாவழைக்கிறார். — இப்பொழுது
 மருத்திருப்பவன்மென் னெங்குமுள்ள மனுஷர் எல்லா
 ருக்கும் இவ்வன் கட்டளையுட்கிருர். அப். 17. 30. "இவ்வன்
 டுக்கு முமானுவதியை விட"த் தம்மீடடைக்குத் தருமபுயம்பி
 டுக்கன்செய்திருக்கிருர். "மனத்திரும்பித் குணப்படுங்கள்"
 அப். 3. 20. என்று உரைக்கிறார். இன்னொரு விசே
 ஷத்த கட்டளை. 2 கொரி. 6. 17. "கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது
 அருவது, டீங்கன் அவர்கள் நலிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்து
 போசுத்" அப்போதுதான் தொடங்குகிறார்கள் என்று கர்த்தர்
 சொல்லுகிறார். "தோர்குவை அழைத்ததுபோல, பாலிக்கோயும்
 இப்போது அழைக்கிறார். அவர் அவர்களை அழைக்கிறவீதம்.

இப்போது அழைக்கிறோ. அது அப்போது உட்பத்தியோகங்களின் மூலமாயும்.—தரித்திரம், துன்பம், சாவு இவையகைய அனுபவத்திறிதலும் உலக நன்மைக்கோ அனுபவத்தையே மட்டுப்பாக்கியததை நீக்கிவைப்பதினாலும் அழைப்பதுண்டு.

(2) மனச்சாட்சியை நோண்டு எச்சரிப்பதிலும், — பாவத்தின் தீங்கை எடுத்துக் காட்டுவதிலும், இருதயமும் ஜீரிகமும் மாறுதலடையவேண்டியது அவசியம் என்று காண்பிப்பதிலும் அழைப்பு உண்டாகிறது. — இதற்க்கொண்டு

(3) கவுசேஷ பிரங்கத்திலும். — இதைக்கொண்டு தான் தேவன் கோரையும், கிருகையையும் அழைக்கிறார்; இரக்கமாய், மன்னுட்டாய், கண்டிப்பாய், மனவருத்தமாய் அழைக்கிறார்.

III. அநேகர் புறம்பான ஆசாங்குகளிடேயில் நம்பிக்கை வைப்பதுண்டு. — தோருசுதூரவாவின் அழைப்பைக் கேட்டு, அதற்கு இசைந்து கீழ்ப்படிந்தான். தோருசுதூரம்

16 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

சரியானவழியில் சென்றான். அப்படியே சுவிசேஷத்தைக் கேட்கிறவர்களும் செய்வதுண்டு. அவர்கள் சுவிசேஷத்தை மரியாதையாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அது தேவனால் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், மகத்தான போதனையுள்ளதென்றும் அங்கீகரிப்பார்கள். அதால் எழுப்புதலடைந்து, அங்குக் கீழ்ப்படியவும் செய்வார்கள், தங்கள் பாவத்திற்காகத் துக்கப்படுவார்கள், பரிசுத்தராயிருப்பதற்குப் பிரியமாக இருப்பார்கள், ஆணையிடமாட்டார்கள், மனப்பான்மை பண்ணமாட்டார்கள், ஓய்வுநாளே மீறமாட்டார்கள், துன்பமாற்றமாட்டார்கள், கலந்து கொள்ளமாட்டார்கள், புறம்பாக சன்மார்க்கக் குழுக்களுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள், ஆராதனைக்கு ஒழுங்காய்ப் போவார்கள், மார்க்கத்தை ஆதரிப்பார்கள், சபையோடே கிண்கியமாயிருப்பார்கள்.

இதெல்லாம் சரியென்றாலும், அது ஆராயுங்கிறதில் மெய்த்தேவப்பகுதிக்கு அது பாதிதான் மாதிரி. உள்கூர் மாறுதலில்லை, புது ஜீவமார்க்கமில்லை. “ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான். யோவா. 3. 3. “தேவனுடைய ராஜ்யம் புகழ்பெறும் குழப்பினாலுமல்ல, உ. ரோம. 14. 17. இங்கு அவர்கள் தாபரித்த இன்னப்போகிறார்கள்; இது என்னவோ தக்ககாரியம். தோராத மனத்திரிபு யுள்ளவனும் இருந்தகொண்டான். அல்லது பின்னால்தான் போகலாம் என்று நினைத்திருப்பான்; ஆனால் அவன் போகவில்லை.

IV. மனிதர் ஜீவிக்கிறபொகாரம் பொதுப்பட மரிக்கிறார்கள். — பொதுப்பட என்று சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் சிலர் மரணத்தருவாயில் குணப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரட்சகரோடே சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களில்; குணப்பட்டவர்கள் அங்கு ஒரு திருத்தாந்தமாயிருக்கிறார்கள். சாகும் மஞ்சத்தில் இங்கே ஒருவன் அங்கே ஒருவன் குணப்படுத்துண்டு; ஆனால் பொதுவதி, மனிதர் ஜீவிக்கிறவண்ணம் மரிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

நெறிகெட்டவர்கள், வெளகே சிந்தைள்ளவர்கள், விவளியாசாரக்காரர். அதற்குப் பயங்கரப்பட்டத்தக்க திருத்தாந்தங்களாயிருக்கிறார்கள். நல்லுக்கு நேராகச்செல்லுகிறவர்கள், இடைவழியில் இன்றுபோனால், அது அஞ்சப்பட்டத்தக்க காரியம். அப்போப்பப்பட்டவர்கள் டிசுதியில்லாத கண்ணிக்கைப்போல, தக்களிலேயே திரிபுயுள்ளவர்களாயிருந்து, தாங்கள்

6. ஆபிரகாம் சரித்திரத்தில் காணப்படும் முக்கிய விஷயங்கள். 17.

சகபத்திரமாயிருக்கிறதாக எண்ணுவார்கள்; அவர்கள் வாக்குத்தத்தத் தேசத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். அதற்கவர்கள் நீங்கலாக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் ஜீவிக்கிறபிரகாரம் மரித்து, என்னென்றைக்கும் அவ்வண்ணமேயிருப்பார்கள்.

ப. ப. பி. வ.

1. தந்தையும் தாயும் பரிசோதிக்கவேண்டும். — ஆபிரகாம் கீழ்ப்படியுதல், தந்தையும் தாயும் தேவனுக்கு முற்றுக் கீழ்ப்படியுதலுக்கு மாற்றப்பட்டதும் மகனாகும் இருந்த வித்தியாசத்தைப் பார். மகன் கீழ்ப்படியுதல் அன்றாடம் இருந்திருந்திருக்கிறான். தகப்பன் மகனிடையே பிரவேசிக்க நடந்துபோகிறது. மகன் மிகுதியில் ஆரணில் தங்குகிறான்.
2. வித்தியா உள்கூர் நித்தியவசியம் வேண்டும். — புறம்பான ஆசாரங்கள் உதவாது. பரிசேயத்தனம் அங்கீகாரத்துக்கு வந்தபின்னர். எதலயாபுகிற, ஆசாரங்கள், தானதர்மங்கள் இவைதான் உள்கூர் நித்தியவசியம் வேண்டும்.
3. வாக்குத்தத்தத் தேசத்திலிருந்து பாத்தியையும் தகுதியையும் அடைந்ததொன்றும்படி எல்லாநாயும் அழைக்கவேண்டும். — “விசுவாசப்பாதவர்கள் வகுத்தத்தில் மடிந்தார்கள்.” எபி. 4. 6; 3. 17.

6. ஆபிரகாம் சரித்திரத்தில் காணப்படும் முக்கிய விஷயங்கள்.

“விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் சகந்தரமாகப் பெறப்போகிற இடத்திற்குப் போகும்படி அழைக்கப்பட்டபோது, கீழ்ப்படியுதல், தான்போகும் இடம் இன்னதென்று அறியாமல் புறப்பட்டுப் போனான். விசுவாசத்தினாலே அவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதேசத்திலே பரதேசியைப்போல சஞ்சரித்து, அந்த வாக்குத்தத்தத்திற்கு உடல் சகந்தரமாயிடி சாகக்கொடும் யாக்கோபோடும் கூடாரங்களிலே குடியிருந்தான். ஏனெனில் தேவன் நாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்.” எபி. 11. 8-10.

தேவன் பாபேலைக் கட்டினவர்களின் எண்ணங்களைச் சிதறடித்து அவர்கள் பாலைநிலத்தை தாறுமாறாக்கிணியின்பு, மோசே பற்புன் சாதியாரின் மூலத்தையே எடுத்துக்காட்டி, யூதநீதியாருக்கு முற்பிதாவாகத், தேவன் ஆபிரகாமை தெரிப்பிக்காண்டு,

18 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அவனை ஆசீர்வதித்ததையும், அவன் ஆசீர்வாதமாயிருப்பதையும் பற்றிச் சங்கதியை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறான். இந்த விசேஷித்த காலத்தைக்குறித்துப் பிரசங்க வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆதி. 12. 1. பார். ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்து நடந்துகொண்டான். அவன் தேவனுக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டு, அவர் உத்தரவின்படி அவர் போகச்சொன்ன இடத்திற்குப் பிரயாணமாகப் போனான். அவன் தன்னை ஒரு பரதேசியாக எண்ணினான்; கடைசியாக அவன் டிஸிடயானை நகரத்தை நோக்கினான்.

I. ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான். இவ்வகையில் அவன் மிகப் பேர்போனவனாக வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். “விசுவாசிகளுக்குத் தகப்பன்” என்ற சிறந்த நாமம் அவனுக்குத் தரிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் தேவன்பேரில் அசையாத பூரண நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். “தேவனுடைய சிநேகிதன்” என்ற அழைக்கப்பட்டான். விசுவாசமானது எல்லா பாசித்த கிரியைகளுக்கும் அஸ்திபாரமாயிருக்கிறது. அது பலமாய் இருக்கிறது. இத்தகைய மஹிமையுடையவர்கள் உழைத்துச் செழித்தோங்குகின்றனர். சகலலோகங்களிலும், அபரஞ்சியிலும் விசுவாசம் பெறப்பெற்றதாயிருப்பதுபோல, விசுவாசமும் மகா-புருஷமானது. விசுவாசம் எவ்வளவுக்கு அதிகமாய் நம்மிடத்தில் உண்டோ, அவ்வளவாய் நாம் ஆவிக்குரிய சிவவரிய சம்பன்னராயிருப்போம். பெலவீன விசுவாசம், வருமையுள்ளதில் ஆனால் பலமான விசுவாசம் தேவனுக்கும் மகிழ்ச்சியை உண்டிடுகிறது. பெலவீன விசுவாசம், அமர்ந்த ஏரியில் சுகமாய் நடந்துசெல்லும்; பலமான விசுவாசம், பெருங்காற்றும் புசலுமுண்டானபோதிலும், அமிழ்ந்திப்போகாதபடி ஏகும். தேவனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது எவ்வளவு நன்று. அவர் சொல்லியவைகளை விசுவாசிக்கவேண்டும். எக்காலத்திலும் அவரை நம்பிப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். விசுவாசத்திற்கு, கழுகின் கண்களுக்கு செட்டைகளுமுண்டு. அது உன்னதத்துக்கு ஏற்றத்தீர்த்து. அது தேவனை நோக்கிப் பூர்க்கும். அதற்குச் சிங்கத்தின் தைரியமுண்டு. உன்னிலுண்டாகுமி தாறுமாறுகள், உபத்திரவங்கள் மத்தியிலும், சமுத்திரம் கொந்தளிக்கும்போதும், பூமி கம்பிக்கையிலும், அது அசையாமல் பெலமாய், சுகபத்திரமாக, ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து நகரத்தின் ஒலிநகரத்திலுக்கு விரோதமாய், வெற்றியடைந்து சந்தேகப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

6. ஆபிரகாம் பிரித்திரத்தில் காணப்படும் முக்கிய விஷயங்கள். 19

II. ஆபிரகாம் தேவனுக்காக எல்லாவற்றையும் கைவிட்டான். அவன் தேசத்தையும் தன் இனத்தையும் விட்டுப்போனான்.

1. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதற்காகத் தனக்கு இருந்ததைகளைக் கைவிட்டான். — அவன் தகப்பன்விட்டிலும், தேசத்திலும் அவனுக்குச் சுதந்திரமிருந்தது. திரளான சொத்துகளும் அவனுக்கு அங்கே யிருந்தன. ஆகிலும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட போருளுக்காக அவன் அவைகள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டான்.

2. ஆபிரகாம் கிடைக்கப்போவதற்காகத் தற்காலத் தன் கையிலிருந்தவைகளை விட்டுவிட்டான். — இனிமேல் கிடைக்கப்படுபவற்றை நன்மைகளுக்காக அவன் கையிலிருந்த பொருள்களையும், பிதிராச்சனைகளையும் விட்டுவிட்டான். இதினால் மெய்யபத்தியானது, நம்மிடத்தில் விரும்பும் காரியத்தின் தன்மை இப்படிப்பட்ட தென்பதை அறியலாம். அதாவது தேவன் கமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறவைகளுக்காக, மாம் சந்தேகத்தின் இன்பங்கள், உரிமைகளைத் தள்ளிவிடவேண்டும் என்பதே. திருச்சுப்பைக்காக தலகத்தாரின் சந்தரத்தத்தையும், இனிவரும் நன்மைகளுக்காகத், தற்கால லாபங்களையும், மோட்சத்துக்கும் நித்தியத்திற்குமாகப் பூமிக் கும் இக்காலத்துக்கும் உரியவைகளையும் விட்டுவிடவேண்டும். ஆபிரகாம் தேவனோடே இக்கியமாகும்படி, உலகத்திற்குப் பித்தியேகமானவனாய் நடந்துகொண்டான். அது ஆவிக்குரிய மார்க்கத்துக்குச் சிறந்த அடைமுகம். இரண்டு எசமான்களை கேட்பதும், இரண்டு பேருக்கும் ஊழிபஞ்செய்வதும் கூடாது. மத். 6, 24, நாம் உலககாரியங்களை உபயோகப்படுத்தலாம்; ஆனால் அவைகள் நம்முடைய மனதில் சிரேஷ்டமாயிருக்கக்கூடாது. தேவனுடைய மகிமைக்கென்ற அவைகளை உபயோகிக்கவேண்டும்.

III. ஆபிரகாம் தேவன் போகக்கொண்ட இடத்திற்குப் போனான். — மெய்த் தேவ பக்திக்கு.

1. தேவன் சொல்லியதைக் கேட்கத் துணுது. — கர்த்தாவே சொல்லும் உமது அடியான் கேட்கிறேன். 1 சாமு. 3, 9, 10. தேவன் ஆபிரகாமோடே பேசினார். அவருடைய சித்தம் இன்னபடியிருக்கிறது என்பதை, ஆபிரகாம் பயபக்தியோடே கேட்டு நடந்தான்.

2. நினைத்ததோடிமாய் கீழ்ப்படியும் பாதங்களுண்டு. — ஆபிரகாம் தேவன் சொன்னதைக் கேட்டபிற்பாடு “மேழ்ப்படியும்”

20 தேவதனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கம் ஆகியது.

படிந்தான், கர்த்தருடைய உத்தரவின்படி சென்றான், அவர் நடத்திய வழியில் சென்றான். தேவன் இதுதான் உபுதி என்க, அதிலே நடந்துபோனான்.

3. எவ்வளவுத் தந்தேகங்கொள்ளாமல் சகலத்தை யும் கர்த்தருடைய கரத்தில் ஒப்புவித்தான். — தான் போகும் இடம் இன்னதென்று அறியாமல், இ. தேவன் அந்த இடத்தை அறிந்தது அவனுக்குப் போந்த ஆறுதலாயிருக்கக் கூடிய சகலமாய்க் கரைவந்துசேரப் பிற்பாடுகிற மானியசாஸ்திரம் தெரியவேண்டியதில்லை. அல்லது தகடில் பிள்ளையின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோகையில் பிள்ளை இடையிலே வேண்டியதில்லை. அல்லது தேவின் கைத்தியன் ஆராயிருக்கையில் வியாதிக்காரனுக்கு அங்காதிபாதசாஸ்திரமும், ஸுவத்தியசாஸ்திரமும் தெரியவேண்டியது அவசியமில்லை.

IV. ஆபிரகாம் தன்னைப் பரதேசியாக எண்ணினான். — அப்படிப்பட்டவருக்கு நடந்து ஜீவித்தான். சா. உலகில் சாகித மனுஷர்களுக்கு நடந்துகொண்டான். இவ்வுலகம் தன்ருடைய வீடென்றவது, பங்கென்றவது, இளைப்பிற்கும் இடம் என்றவது அவன் நினைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சிந்தனை நாறும் பேணி வளர்க்கவேண்டும். சற்றுநேரம் இரவு பற்றி நாம் தியானித்தால், அதுவே நியாயம் என்று அறிந்து கொள்ளலாம்; இவ்வுலகம் நாம் பிரயாணம்பண்ணும் இடம். நூற்று நூற்றத்தெட்டுகோடி ஜனங்கள் உலகிலிருக்கலாம். அவர்கள் எல்லாரும் சென்றுகொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஒரு சந்ததி போகிறது, மறுசந்ததி வருகிறது. பிரச. 4. சிலர் அதை விட்டு நீங்கினார்கள், சிலர் அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள்; ஆனால் எல்லாரும் சென்றுகொண்டேயிருக்கிறார்கள். மனித ஜீவியம் ஒரு நதிக்கொப்பாயிருக்கிறது, எண்ணிறந்த அதின் சொட்டுகள் நித்தியமாகிய சமுத்திரத்தில் விழுகின்றன.

V. ஆபிரகாம் உறுதியான நிலையுள்ள ஸ்தலத்தை தேர்ந்தெடுத்தான். — அவன் தான் சாவாமையுள்ளவனென்று அறிந்துகொண்டான். இவ்வுலகம் அவன் இருக்கப்போகிற நிலைமையிலே, தன்னைப்போலுள்ள ஆவிகளோடே ஐக்கியமாயிருப்பதை நாடினான். அப்பன் மேல்நோக்கி, ஒரு வளர்ந்தரத்தையல்ல, ஒரு பரிபூரணத்தைக் கண்டான்; அது தேவனுடைய நகரம். புதிய எருசலேம், எகோவாவின் அரமனை, அதின் அஸ்திபாரம் கன்மலையைப்போல உறுதியாயிருப்பதை அவன் கண்டான். தேவன் தமது சுயம்பினாலும், நோக்கங்களினாலும், சம்பூரணம்

ஆபிரகாமுடைய பிரயாணங்கள்.

21

களினாலும் அதைத் தாங்கிக்கொண்டே இருக்கிறார். அதின் மத்தியம், அதை உண்பெண்ணினவருக்கு ஏற்றதாகவேயிருக்கிறது. “தேவன்தாமே அதைக் கட்டி உண்டாக்கினார்.” ஆபிரகாம் அதை விசுவாசத்தோடும் அதுதான் நம்பிக்கையோடும் இடைவிடாத செபத்தோடும் நோக்கிக்கொண்டிருந்தான்; அதைத் தன்னுடையதாக எண்ணினான். அவன் அதற்கென்று ஜீவித்து, நாளுக்குநாள் அதற்குச் சமீபமாய் வருவதாய் உணர்ந்தான்.

படிப்பினை.

1. நாம் தேவனுக்கு நம்பப்பட்டு இவ்வுலகத்தின் லாபமான நாட்டங்களிலிடையிருக்கிறோமா? — சவுல் கீழ்ப்படியாமை யைக் காட்டி, கொன்னையின்மேல் பறந்தான்; இராச்சியத்தை இழந்தபோனான். 1 சாமு. 15, 19, 22, 23, 28.
2. நாம் விசுவாசித்து நடக்கிறோமா? நிரிசித்து நடக்கிறோமா? — காணாமலாகிவிட்டவர்களைப் பாக்கியவான்கள். யோவா. 20, 29. விசுவாசித்து நடப்பதில்லாதவர்களுக்கு மகிமை இல்லை. நிறைந்தவையிருக்கிற தந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க் களித்தார்கள். இரட்சிப்பை அடையலாம். 1 பேது. 1, 8, 9. ஆவிக்குரிய நித்திய மகிமைக்காக இவ்வுலக லாபங்களை அற்ப மாய் நினைவோமாத.
3. எல்லாறாயும் மோட்சலோகத்திற்குப் பிரயாணம் செய்யப்படி ஏவுவோமாக. — இப்படிச் செய்வதில் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறவர்களாயிருப்போம். என். 10, 29.
4. விசுவாசம் ஊக்கத்தோடே சொல்லவேண்டும். — வழிப்பிரயாணம் பயங்கரமானது; கண்ணிலும் சுருக்குகளுமுண்டு; சத்தருக்கு முண்டு; அஞ்சிப் பின்னோக்காமல், ஊக்கங்கொண்டு முன்னேறிப் போகவேண்டும். எரே. 2, 5. பிலி. 3, 13, 14.

7. ஆபிரகாமுடைய பிரயாணங்கள்.

ஆபிரகாம் கர்த்தருடைய கரத்தில் கர்த்திரிந்த சீக்கேம் என்றும் இடத்துக்குச் சமீபமான மோரே என்றும் சம்பூமிமட்டும் வந்தான். அக்காலத்திலே கர்த்திரியர் அத்தேசத்தில் குடியிருந்தார்கள். கர்த்திரி ஆபிரகாமிக்குத் தரிசனமாகி, உன் கர்த்திருக்கு இந்தத் தேசம் கொடுப்பேன் என்றார். அப்பொழுது அவன் தனக்குத் தரிசனமான கர்த்தருக்கு அங்கே ஒரு பஸ்பிடத்தைக் கட்டினான். பின்பு அவன் அவ்விடமலிட்டியோர்ந்து, பெத்தேனுக்கு

22 வேதம்னுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கிழக்கே இருக்கும் மலைக்குப் போய், பெத்தேல்தைக்கு மேற்காகவும், ஆபிரகாமுடைய இருக்கைகடாரம்போட்டு, அங்கே சந்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, சந்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதொண்டான். அதன்பின் ஆபிரகாம் புறப்பட்டு தெற்கே பிரயாணம். பண்ணிக்கொண்டுபோனான்." ஆதி. 12.8-9.

பரிசுத்த வேதாகமத்தை நற்சிற்தையோடே வாசிக்கிறவர்கள், ஆபிரகாமுடைய சரித்திரத்தில் காட்டிய ஒவ்வொரு சம்பவமும் சிறந்த போதனைகளை வருவிக்கக்கூடுவதென்று உணர்ந்துகொள்வார்கள். சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டிருக்கிற பழைய ஏற்பாட்டின் சரித்திரத்திலே ஆபிரகாமின் சரித்திரம் விசுவாசமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அச்சுனனின் அழைப்பு விசேஷித்தது. அவன் விசுவாசமும் சீர்ப்படித்தலும் பெரிது. அவனுடைய தேவபக்தி சிறந்தது. அவன் நடக்கை சங்கையுள்ளது. ஆகவே அவனுடைய சரித்திரத்தில் அடங்கிய பற்பல சங்கதிகளைப் பார்த்துக்கையில், நாம் பொறுமையோடே கியாஸிப்பது நன்மையாயிருக்கும். முதல் வசனத்தில் தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்து, நீ உன் தேசத்தை விட்டுப் புறப்படுவதென்று சொன்னதையும், இரண்டாம் மூன்றாம் வசனங்களில், அவர் அப்போது அவனுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தந்தங்களையும் நாலாம் ஐந்தாம் வசனங்களில், ஆபிரகாம் தேவ அன்புக்காக சீர்ப்படிந்துபோனதையும் எடுத்துக்காட்டினபின் புரஸங்க வாக்கியங்கள் வருகின்றன. நாம் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்கள்.

I. ஆபிரகாமுடைய பிரயாணங்கள்.

1. அந்தப் பிரயாணங்கள் ஆபிரகாமின் சுயதேசத்திலிருந்து ஆரம்பித்தன. அந்தத் தேசத்தோடே சம்பந்தப்பட்டதாய், ஆபிரகாமின் சிநேகிதரும், இனத்தாருமிருந்தார்கள். அங்கே அவனுக்குச் சந்தரமும் இருந்தது; எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவேண்டியதாயிருந்தது. அப்படியே குணப்பட்ட பாவியானவன் கிறிஸ்துவர்களாக, எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவேண்டும். உலக நேசத்தையும், ஆசாபாசங்களையும், உறவையும் விட்டு நீங்கவேண்டும். "நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து பிரிந்துபோய், 2 கொ. 6. 17." நீங்கள் உலகத்தாரை நிராபடியினாலும் நான் உலகத்திலிருந்து உங்களைத் தெரிந்துகொண்டபடியினாலும், 15." யோ. 8. 15. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறான். லூக். 5. 27, 28.

2. அந்தப் பிரயாணங்களில் பற்பல மாயதல்களிருந்தன. தன்னை நடத்தும்படி ஆபிரகாம் தேவனை கோரிக்க

ஆபிரகாமுடைய பிரயாணங்கள்.

23

கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னிஷ்டப்படி நடக்க ஏதுவிலா தனக்கியங்களில், முன்று மாறுதல்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) அவனுக்கு நிலையான இல்லிடமில்லை. இது கிறிஸ்தவ பிரயாணியின் பற்பல நிலைமையைக் காட்டுகின்றது. இரண்டு காலாவது, ஒரே நிலையிலிருக்கிறதில்லை. ஒருநேரம் மலை யுச்சியிலும், அடுத்தநேரம் பள்ளத்தாக்கிலும், ஒருநேரம் செழிப்பான சமஸ்தியிலும், அடுத்தநேரம் பாழ் வனத்தாத்திலும் இருப்பான். (2) இங்கே இளைப்பாறும் இடமில்லை. (3) இங்கே நிலையான இல்லிடமில்லை. பிரயாணம் செய்து கொண்டே போகவேண்டியது.

3. அந்தப் பிரயாணங்கள் பற்பல உபத்திரவங்களோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வசனத்தில் "காணியர் அத்தேசத்திலிருந்து திரும்பிவருகிறார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவருடைய பிரயாணத்தின்காரரும், பரியாசக்காரரும், யாது சாதிக்கிறவர்களாயிருந்தார்கள். இது கம்முடைய இருதயத்திலே கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற எவ்வளவு குறிப்பாக தயக்கமும், கெட்டுப்போய் பணக்கார இருக்கிறார்கள், உன்னேக்காட்டுகிறது. கெட்டுப்போய் இருக்கிறார்கள். அச்சத்தாலும் பணக்கார இருக்கிறார்கள். அச்சத்தாலும், மோசக்காரரும், வஞ்சகருமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இவ்விதத்திலே பற்பல இடங்களில் நம்முடைய விசுவாசமும், பிச்சையும், பொறுமையும் பரிட்சிக்கப்படவேண்டியது.

4. அந்தப் பிரயாணங்கள் நீண்டதும், ஒரே தொடரிச்சியுமுள்ளது. "வாக்கியத்தில் "பிரயாணம் பண்ணிக்கொண்டே போனான்" என்றிருக்கிறது. இது கிறிஸ்தவனுடைய பிரயாணத்தை எவ்வளவு துலக்கமாய்க் காண்பிக்கிறது. பரிட்சிக்கப்படுகிறான், பின்னும் பிரயாணம் பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கிறான், சோதிக்கப்பட்டும், துன்பப்படுத்தப்பட்டும், பலவினமுடைந்தும், அனாதையப்பட்டும், பின்னும் பிரயாணம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறான்; வேலையிலும் உபத்திரவத்திலும், பாடுகளிலும் உறப்பிவரும் பிரயாணம் தடைப்படாமல், மேலான தேசத்துக்குச் செல்லுகிறான்.

II. ஆபிரகாமின் தந்தியப்பக்தி. இதைக் குறித்து வாக்குத்தந்தம் கொடுத்திருக்கிற அத்தாட்சிகள்.

1. அவனுடைய சரித்திரத்தில் கீழ்ப்படிதல். அவன் தேவனுக்குச் சீர்ப்படிந்தான். கேள்விகேட்காமலும், காலதாமதம் பண்ண

24 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

மலும், வெறுப்புக் காட்டாமலுமிருந்து தேவனைச் சொன்னதை விசுவாசித்துக் கீழ்ப்படிந்து, முழு இருதயத்தோடு சரக்குத் தோடும், உறுதியோடும் ஊக்கத்தோடும் நிறைவேற்றினான்.

2. அவன் தேவனை ஆரத்தித் தபாவம்.—“கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டான்” அவன் தேவனோடே அந்நி யோந்நியமாயிருந்தான். தனக்கு வேண்டும் யாவற்றையும் அவ ரிடத்தில் கேட்டான். அவன் ஒன்றுக்காவது கவலைப்பட வில்லை; இவ்வகை ஜெபசிந்தை நமக்கு எவ்வளவு அவசியம்.

3. அவன் வெளியரங்கமாயித் தோஷங்களைக் கனப்படுத்தி அவருக்கு ஆராதனை செய்தான்.—7. அவன் பிரகாராதனைக் காரரான கானானியருக்கு முன்பு ஆபிரகாம் ஒரு பலியிடத் தைக் கர்த்தருக்கென்று கட்டினான். 8. அவன் மார்க்கத்தை வெளியரங்கமாய்க் காட்டினான். அவன் ஒரு பெரிய குடும்பத் திற்குத் தலைவனுயிருந்தபடியால், தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்க ளுக்கு நன்மையுண்டாக நான் சொற்சத்தையும் பிரயோகித் தான். தேவன் அதைக்குறித்துச் சொல்லிய காரணத்தினால் கேளுங்கள். கர்த்தர் ஆபிரகாமிருக்குச் சொன்னதை நிறைவேற் றும்படியாய் அவன் பிள்ளைகளுக்கும், 19. இவ் எவ்வளவு சிறந்தமாதிரி. அதை நாம் பின்பற்றினால் எத்தனை நன்று.

III. ஆபிரகாமிருண்டான ஆசீர்வாதங்கள்.— இங்கே நாம் கவனிக்கவேண்டியது.

1. தேவ தயவுகளைப்பற்றிய விசேஷித்த வெளிப்படுத் தல்கள்.—“கர்த்தர் அவனுக்குத் தரிசனமாணர்.” 7. வச. ஆபிரகாம் “தேவனுடைய சிநேகிதன்” என்று அழைக்கப்படுவதற் கான விசேஷித்த சலாக்கியத்தைப் பெற்றான். ஏசா. 41. 8. 2 நாளா. 20. 7. யாக். 2. 23. தேவன் அவனுக்கு விசேஷித்த வண்ணம் காட்சியாகி, தமது அன்பையும் ஐக்கியத்தையும் விளக்கினார். அப்படியே மெய்க்கிறிஸ்தவனுக்கும் சலாக்கிய முண்டு. “நீர் உம்மை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தாமல் எங்க ளுக்கு வெளிப்படுத்த, மி.யோவா. 14. 22. 2 கொரி. 6. 17, 18.

2. இடைவிடாத நடத்துதலும் அதிர்வும்.—தேவன் அவனை நடத்தினார். எல்லா மோசனங்களுக்குப் விலக்கி இரட்சித்தார். “நீ எனக்கு முன்பாக நீடந்துகொண்டே” என்று சொன்னார். 17. 1; 15. 1. இதைவிட அவனுக்குத் தேவையானது என்ன? கிறிஸ்தவனுக்கும் தேவ ஆவியானவர் இருக்கிறது அவர் தேவ னுடைய ஜனங்களை நடத்துகிறவர். “நான் உன்னை விட்டு

யிலுதுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை." எபி. 13. 5.
"தேவனாகிய கர்த்தர் குரியனும் கேட்கமுமானவரீ?" சூ. 84. 11.

3. மேன்மையும் அநுமையுமான வாக்குத்தந்தங்கள். —
வச. 2, 7. இந்த வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வாக்குத்தந்தங்கள், தெளிவும் பெரிதும் அடிக்கடி புதுப்பிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. அவைகள் பூமிக்குரிய கானோனப்பற்றி மாதிரமல்ல, பரம இளைப்பாறுதலையும் குறிக்கிறவைகளாயிருக்கின்றன. எபி. 11. 8-16. அப்படியே கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பின்செல்லுகிறவர்கள் எல்லாரும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். இக்காலத்துக்கும் நித்தியத்துக்கும் அவசியமாயுள்ள, பெரிதும் விசேஷேற்பெற்றதமான வாக்குத்தந்தங்கள் அருளப்பட்டிருக்கின்றன. 2 பேது. 1. 4.

படி. பி. பி. வச.

1. மோட்சபிரயாணத்தில் செல்லுகிறவர்களைத் தைரியப்படுத்தவோமாக. — உன் பிடியாயிருக்கள், முன்னேறிச் செல்லுங்கள், முன்பு உன் கர்த்தர் நடவடிக்கை.
2. மற்றவர்களும் உங்களுடே பிரயாணம் செய்யும்படி அனுப்ப பிரகாராக. — இவ் பிரயாணம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.
3. தேவனுடைய ஆனங்கள், சுபத்திரமாயும் பாக்கியசாலிகளாயும் இருப்பினால்.

சேர்வோம் அநிசெகிரமே
மோஷத்திலே ஓய்ந்திருப்போம்
இவ்நதி ஓரத்திலே
சந்தோஷித்து வாழ்ந்திருப்போம்
அங்குதான் அங்குதான் நாமே
சேர்வோம் அநிசெகிரமே.

என்று தோத்திரிப்பார்கள்.

8. எலியேசா கேட்டுக்கொண்ட
காரியத்தினால் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை.

"அதற்கு என் கர்த்தர் என் பிரயாணத்தை வாய்க்கப்பண்ணியிருக்கிறீர்கள். என்னக்குத் தடைசெய்யாதிருங்கள். நான் என் எஜமானிடத்திற்குப் போக என்னை அனுப்பிவிடவேண்டும் என்ருன்." சூ. 24. 56.

இந்த அதிகாரத்திலே காட்டப்பட்டிருக்கிற சம்பவங்கள் யெனினிலே பதியத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. ஆபிரகாமுக்

26 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்

குத் தன் மகன் ஈசாக்குடைய விவாகத்தைப் பற்றிக் கவலை யிருந்தது. கர்ணனியப் பெண்களை தன் மகனுக்கு விவாகம் செய்யப் பிரியமற்றவரையிருந்தான். ஆதலால் அவன் தன் சுயதேசத்தில் தன் சொந்தக் குடும்பத்திலே, ஈசாக்குக்கு இக் தக் கண்ணிரின் பள்ளந்தாக்கிலே உதவியாயிருக்கத்தக்கதாக ஒரு பெண்ணைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி; தன் வேலைக்காரரில் மூப்பரையிருந்தவனை அனுப்பினான். அந்த வேலைக்காரன் அப்படியே செய்வேனென்று ஆயிரவுமுக்கு ஆணையிட்டுத் தன் கடமையை உண்மையோடே கிறிஸ்துவமும்படி புறப் பட்டு, காசோரின் பட்டணத்துக்கு வந்துசெய்தான். 10. வச. கர்த்தர் தன்னை நடத்தவும் தயவுசெய்யவும், 12. வச. கருத் தோடே வேண்டிக் கொண்டான். உடனேதானே ஏதோவா அவனுக்குத் தயவுபாராட்டி, அவனுக்காக வற்பட்டு அவன் வந்தகாரியத்தை வாய்க்கச்செய்தார். 15. வச.

விவாக காரியங்களைப்பற்றி முந்தி நமதுகடவேண்டிய காரியங்கள் எல்லாம் பேசப்பட்டபின், எப்பேக்கானுடைய மன அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டது. அதன் சம்மதித்ததின் பேரில் மாப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் போகும்படியான ஏற்பாடு செய்துப்பட்டபோது, பெண் தங்கனோடே சிலகாள் இருக் கும்படியாக பெண்வீட்டார் கேட்டார்கள். அதற்கு உத்தர மாக பிரசங்கவாஸியும் சொல்லப்பட்டது. ஆயிரகாமினு டைய வேலைக்காரனின் நடத்தை எவ்வளவு உண்மையும் புகழ்ப்படுத்தக்கூடியாயிருக்கிறது. அவன் தேவனுக்கு முன் பாகப் பக்கியுள்ளவரையும், மனுஷருக்கு முன்பாக உத்தம மனச்சாட்சியை விளங்கச்செய்கிறவரையும் நடந்துகொண் டான். இதிலால் அநேக நல்ல போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்ள லாம். இதைக்கொண்டு கிறிஸ்த போதகமார்கள் தங்கள் எஜ மானுடைய காரியத்துக்காகச் சபையிலே ஊக்கத்துடன் பேசுபுரிக் கிக்கும் வகையைப் பார்ப்போமாக.

I. கிறிஸ்த போதகனுடைய பாதை.—கிறிஸ்த போதக னுடைய பாதை அவ்வது பணிவிடை வேதத்தின் பலவகை யாய் உவமித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது உத்தரணத் துக்கும், 1 கொரி. 4. 1. ஊழியத்துக்கும், எபே. 4. 1. பிள்ளைத் துக்கும், 1 கொரி. 4. 1. ஊழியத்துக்கும், 1 கொரி. 3. 10. போதிப்பதற்கும், 1 கொரி. 14. 6; 12. 8. 2 தீமோ. 1. 11. பெற்றோரின் சமூகச் சந்திக்கும், 1 கொரி. 4. 15. ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

8. எவ்வுயர் கேட்டுக்கொண்ட காரியத்தினால், 27

1. அது தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாதை.—எபே. 4. 18. கிறிஸ்த போதகமார்கள், கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டும், தகுதியுள்ளவர்களாக்கப்பட்டும், அனுப்பப்பட்டு யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரயோசனமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படிச் சேற்ற வாஞ்சையையும், திறமையையும், பலிதப்பட்டத்தக்கதாய் கிருபையின் எத்தனங்களைப் பிரயோகிக்கச் சகாயத்தையும், தேவன் அவர்களுக்கு அருளுகிறார்.

2. அது மிகவும் பொறுப்பான பாதை.—கிறிஸ்தவன் உத்தரவாதியாயிருக்கிறான், கிறிஸ்தவ பெற்றோர், எஜமான் கள், அதிகப்படுத்தப்பாராயிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ போத கன் மிகவும் அதிக உத்தரவாதியாயிருக்கிறான். எபி. 13. 17.

3. அது அநேக வந்தத்தங்களுள்ள பாதை.—அநேகச் சத்த ருக்களுண்டு அநேகத் தடைகளுண்டு. நம்முடைய சொந்த இருதயமும்பட்டிருக்கியான வருத்தங்களை உண்பெண்ணும். இந்த வேலையிலே மோட்சமும் பூயியும் கரகமும் தலையிட்டிருக்கிறது. அவைகள் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாய்க் கிரியை களை நடப்பித்துவருகின்றன.

II. தேவன் அதை எப்போது வாய்க்கச் செய்கிறார், "தேவன் என் பிரயாணத்தை வாய்க்கப்பண்ணியிருக்கிறார்."

1. சித்தியுண்டாகத்தக்கதாய்த் தேவன் தகுதியான இடங்களைத் தேர்ந்துவைத்தும்போது.—நாம் சரியான இடத்தில் இருப்பது எவ்வளவு முக்கியமான காரியம். கர்த்தர் நமக்கு இடத்தைக் குறிப்பது மெத்த நலம். இதுதான் பாதை; இதிலே நடவென்று அவர் சொல்லும் சத்தம் மெத்த அருமையானது. இப்படிப்பட்ட எவுதல், போதகனுடைய ஆறுதலுக்கும், நம்பிக்கைக்கும் முக்கிய ஆதாரமாயிருக்கிறது.

2. ஜனங்களுடைய கண்களில் போதகனுக்குப் பிரீதி தோடத்தும்படி தேவன் செய்யும்போது.—போதகன் கிறிஸ்த யாருக்கு இத்தமாயிருக்கையில், அதாவது அவர்களில் அநேகர், அவனுடைய ஊழியத்தை மகிசையில் அவன் பணிவிடை செத்தியாகுர். அதற்கு அவசியமாய் அநேககாரியங்கள் வேண்டியது. பிரசங்கப்பொருள், மேலாசப்தம், தோற்றம், முயற்சி யுடையதும், இன்னமும் அநேக கிறியகாரியங்களும் வேண்டியதாயிருக்கிறது.

3. பெதவவசனத்தைச் சனங்கள் கவனத்தோடும் பிரயத்தனமும் கேட்கும்போது.—இதுவிஷயத்தில் சனங்கள்

28 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

ஜாக்கிரதையைக் காட்டும்போது, எவ்வளவு இன்பமாயிருக்கிறது. அவர்கள் சத்தியவசனத்தை அங்கேயும் செய்கையில் மனமகிழ்ச்சி உண்டாகிறது; வசனம் பிரயோசனப்படவேண்டுமாவில், அதை ஏற்றவகையாய்க் கேட்கவேண்டும். அதற்குக் கருத்தைச் செலுத்தவேண்டும். “சமாரியைப்பற்றி, யிலிப்புலினால் செல்லப்பட்டவைகளை ஒருமனப்பட்டுக் கவனித்தார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. அப். 8. 6.

4. மனிதர் தேவனைடைக்கிற மனத்திறம்பும்போது.— அறிவீனர் அறிவடைகிறார்கள்; கடின இருதயமுள்ளவர்கள் உணர்வடைகிறார்கள்; கவலையற்றவர்கள்; பீய்ப்புடையவர்கள் கருத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்; ஆத்துமாக்கள் “இருளைவிட்டு ஒளியினிடத்துக்குத் திரும்புகிறார்கள்.” அப். 26. 18. அக்கினியினின்று இழுக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படுகையிலும், தேவன் தமது இருபையுள்ள வசனத்திற்குச் சாட்சிகொடுக்கிறார். “இன்னினின்று அங்கே பிறந்தான்” என்று சொல்லப்படும். சங். 87. 5.

5. கிறிஸ்துவின் சீஷர் எழுப்பதலையால், சாவாமைக்கேன்று பயிற்சிக்கப்படும்போது. — ஆவீர்கள் இருபையில் வளரும்போதும், 2 பேது. 3. 18. விசுவாசத்திற்காகத் தைரியமானப் போராடும்போதும், யூதா. 3. சுவியேஷத்தின் விசுவாசத்திற்காகக் கூடப் போராடுகையிலும், பிலி. 1. 27. ஒரே வித காரியங்களைச் சிந்திக்கையிலும், ஒரே சட்டத்தின்படி நடக்கையிலும், இருபைவரங்கள் பிரகாசிக்கையிலும், நல்லொழுக்கங்கள் முயற்சியாயிருக்கையிலும், நன்னடக்கையாகிய கனி விளங்குகையிலும், செல்லும்பாறை வரவரத் துலாம் பரமாய்க் காணப்படுகையிலும் தேவன் காரியங்களை வாய்க் கச்செய்திருக்கிறார் என்றறியலாம்.

“இப்படிப்பட்ட சனம் பாக்கியமுள்ளது.” சங். 144. 15.

6. உயிர் தனி உள் விலக்கப்பட்டது. — “எனக்குத் தடை செய்யாதிருங்கள்” அநேகவகையாய்த் தடைசெய்யப்படுவதுண்டு; ஆனால் இவ் தடைகளைப்பற்றிச் சொல்லுவோம். போதகன் பின்வரும் விதம் தடைப்படலாம்.

1. சனங்களைக் கிருபையின் எத்தனங்களைப்பற்றித் திரும்பி டையாயிருப்பதில்.—அது பலவகையில் தடையாயிருக்கிறதுண்டு. அப்படியாகில் அது மற்றவர்களுக்குள் சுவரனைக் கேட்டை உணர்பண்ணுகிறது; ஆத்தம் விசாரங்கொண்டவர்

8. எவியேசர் கேட்டுக்கொண்ட காரியத்தினால், 29

எனக்கு இடையூறு செய்கிறது; போதகனுடைய அன்பைத் தணிவிக்கிறது; எத்தனங்களின் சிறந்த கோக்கத்தைப் பின்னப்படுத்துகிறது; ஏற்பாடுகளும் எத்தனங்களும் சனங்களின் நின்றுமில்லை. அதை ஒரு குடும்ப போசனத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். போசனம் பண்ணுபதற்கு அநேகர் வரவில்லை; ஆனால் மற்றவர்களுக்கு ஏனென்று தெரியாததுபோலிருக்கிறது. எத்தனங்களை அற்பமாய் எண்ணுவது, அதை ஏற்படுத்தினவருக்கு மரியாதைக்குறையை உணர்பண்ணுவதாம்.

2. வெளியாசாரம் தடையாயிருக்கிறது.—மனதில் மார்க்கம் புதியாதிருந்தாலும், மன உணர்ச்சியில்லாதிருந்தாலும், அனலில்லாதிருந்தாலும், பிரயோசனமென்ன? எல்லாம் கிரமமாயும் ஒழுங்காயிருக்கலாம்; ஆனால் ஒரு சொருபம்போல குளிர்ச்சியும் அனலுமில்லாமலுமிருந்தால், நயமென்ன? உள்ளான இருதயம் தியானத்தை அசட்டைபண்ணுகிறது. அற்பமாயிருந்த கிராங்கியமும் தணிந்துபோகிறது.

3. பணத்திறைவினால் துஷ்ப்பிடலும்.—சபையின் தக்காரியத்தைச் செய்யிலும் அதற்குப் பணஉதவி வேண்டியது அவசியம். சனங்களைப் புத்தகங்களை அச்சடிக்க, பிரசுரிக்க ஆட்களை அனுப்ப, வியாதியஸ்தருக்கும் தரித்திரருக்கும் உதவிசெய்ய, ஆலயங்கட்ட, போதகரை சமர்ப்படுத்தியது அது அவசியம் தேவை. சபையார் இதற்கு உதாரமாய் உதவிசெய்ய வேண்டியது அவர்கள் கடமையாயிருக்கிறது. அப்படிச் செய்வதில் அவர்களுக்கு மேன்மையுண்டு; நன்மைசெய்யவும் தானதர்மம் பண்ணவும் மற்றாதிருங்கள். இப்படிப்பட்ட பலிகளின்மேல் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார். எபி. 13. 16. கர்த்தருடைய பணத்திற்கு உக்கிராணக்காரர்போல, அவர் உங்களுக்கு இருவலாகக் கொடுத்திருப்பதிலிருந்து ஒரு பாகத்தை அவருக்குத் திரும்பவும் கொடுக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறீர்கள்.

4. போதகமாநுக்காகச் செபம் பண்ணுதிறப்பதும் தடையாயிருக்கிறது.—“சகோதரமேஷங்களுக்கு உதவி கொள்ளுங்கள்.” 1 தெச. 5. 25. நீங்கள் செபம் பண்ணுவிட்டால் தேவசனம் ஒடி மகிமைப்படமாட்டாது. போதகனக்காக நீங்கள் ஊக்கத்தோடே செபம் பண்ணினால் திவ்விய பணிவிடையைப்பற்றி நீங்கள் அதிகப் பிரியமுள்ளவர்களாயிருப்பீர்கள். அவனுக்காகச் செபம் பண்ணுவதால் அவனோடே அதுதாபப்படுவீர்கள்; அதால் பிரசங்கங்களைக் கேட்க ஆயத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் கேட்டவைகள் உங்களுக்குப் பிரயோசனமாய்ப் பவிக்கும். செபம் பண்ணுவதில் போத

கணுடைய கைகளைப் பலப்படுத்தி, அவன் முழங்கால்களைத் திடப்படுத்தி, அவன் இருதயத்தைச் சந்தோஷப்படுத்தி, அவன் ஆவியை எழுப்பிவிடுவீர்கள். சனங்கள் அவனுக்காகச் செபம் பண்ணி, அந்தச் செபம் பரலோகத்திற்கு ஏறியிருக்கிறதென்பதை அவன் அறிக்கையில், அவன் எவ்வளவு ஆறுதலோடும், உற்சாகத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் பிரசங்கிப்பான்.

உலகம் தடைசெய்யும், அவிகவாசிகள் தடைசெய்வார்கள், பிரியாசக்காரரும் பேர்போன துஷ்டரும் தடைசெய்யலாம், சுயநீதிக்காரரும் சாத்தானும் தடைசெய்வார்கள், நம்முடைய சொந்தப்பலவீனங்களும் தடைசெய்யலாம்; ஆனால் உங்களுடைய அனலான பக்தியுள்ள ஆவி எங்களுக்கு உதவியாயிருந்து கைகொடுக்கில், எங்கள் ஆவி சந்தோஷிக்கும்.

படிப்பினை.

1. நம்மை நாம் கருத்தாய்ப் பரிசோதனைபண்ணுலோமாய்க்—நாம் என்னென்னவற்றுக்குத் தட்டையாயிருந்து, கவிசேஷ பிரதயுடையாதபடி தடுக்கலாயிருக்கிறது?
2. உங்களை நீங்கள் தேவனுக்கு மறுபடியும் புரிந்துதடை செய்வீர்களாக.—நீங்கள் தடையாயிராவிட்டால், நீங்கள் செய்யவேண்டிய உதவியை அதிகமாய் நடத்தி வைத்துக்கொள்கீர்கள். உங்கள் காலத்தையும் சொற்சக்தியையும், பண உதவியையும் சரியான படி செய்யவில்லை.
3. யார் கிறிஸ்துவுக்கு ஜெயஸ்தம்பமாயிருக்கப்போகிறீர்கள்?—யார் தங்களை கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப் போகிறீர்கள்? அவரை அங்கீகரிக்கப்போகிறீர்கள்?—அவருக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடப் போகிறீர்களா?

9. ஏசா எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பம்.

“அப்பொழுது இரோமாவில் ஏசாவுக்கு அப்பந்தையும் பயற்றங் கூழையுங் கொடுத்தான். அவன் புசித்துக் குடித்து, எழுந்திருந்து போய்விட்டான். இப்படி ஏசா தன் சேஷப்பந்தாராகத்தை அலட்டியும் பண்ணினான்.” ஆதி. 25. 34.

ஏசாவைக் குறித்து அநேகர் தப்பெண்ணங்கொண்டு விபரீதமாய் அவன் காரியங்களை எடுத்துக்காட்டுவதுண்டு. தேவனுடைய அநாதி வெறுப்புக்கு அவனை விசேஷித்த திருஷ்டாந்தமாய் எடுத்துக்காட்டுவார்கள். கேட்டுப்போகும்படி கைவிடப்பட்டு

பட்டவர்களில் அவன் ஒருவன் என்பார்கள். அவனையும் யாக்கோபையும் எப்போதும் எதிரிடையாய் வைத்துப் பேசுவார்கள். நிபந்தனையில்லாத நித்திய தீர்மானத்தைப்பற்றிய உபதேசத்தின்மேல் பிரியப்படுகிறவர்கள், ஏசா தேவதயவுக்கும் இரட்சனயும் நம்பிக்கைக்கும், அப்புறப்படுத்தப்பட்டவன் என்பார்கள். ஏசாவின் சரித்திரத்தைப் பார்த்துக்கையில், நாம் அவன்பேரில் பரிதாபங்கொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவன் நமக்கு எவ்வளவு வேண்டும் நன்மாதிரியில்லை, அவன் நமக்கு எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பமாயிருக்கிறான்.

ஏசாவைப்பற்றிய ஐபரீதமான எண்ணம், முக்கியமாய் “யாக்கோபைச் சிநேகித்து ஏசாவை வெறுத்தேன்” என்ற வசனத்தாலுண்டாடப்படுகிறது. மோ. 9. 13. அந்த வசனம், மல்கி. 1. 1, 2 லிருந்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அங்கே அது அவர்களுடைய சந்தையாகாகக் குறிக்கும் என்பது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது.

யாக்கோபு மேசியாவுக்கு மருந்துவாயிருக்குமபடி யாரைக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. ஏசாவின் இயற்கையான சுபாவம் யாக்கோபை சுபாவத்தைப்போல, உத்தமமாயிருந்தது. சில விஷயங்களில் யாக்கோபுடைய குணத்தை விட சிறந்தவாயிருந்தது; ஆனால் யாக்கோபு தெய்வீக விஷயத்தில் அதிக மதிப்பாயிருந்தான். அவன் தேவபக்தனாயும் தேவனுக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தவனாயும் இருந்தான்.

ஏசா திவ்விய காரியங்களை அசட்டை செய்தான். எபி. 12. 16. பார். அவன் தெய்வீக விஷயங்களைவிட பூமிக்குரியவைகளைத் தெரிந்துகொண்டான். இதுதான் அவனுடைய பிரதான பாவம். அதினால் அவன் நீதியுள்ள ஆக்கினைக்குள்ளானான். நாம் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்கள்.

I. ஏசா என்னென்னதை அசட்டை செய்தான். — தன் முதற்பிறப்பு சுதந்திரத்தையும், அனைச்சேர்ந்த சலாக்கியங்களும் ஆசீர்வாதங்களுமாகிய,

1. பதிராரிச்சித சொத்தில் இரட்டைப்பாடையையும்,

2. துரோப ஆதிக்கத்தையும்,

3. ஆசாரிய உத்தியோகத்தையும் அசட்டையெய்தான்.

இவைகளிலே தேவ ஏற்பாட்டின்மேல் ஈடுபாடாயும், கனம், வைதிக அதிகாரம் சேர்த்திக்கையாயிருந்தது. அவைசனங்களுக்கு இவைகள் முக்கியமாய்க் கொடுக்கப்படும்.

II. ஏசா என்னத்திற்காகத் தன் முதற்பிறப்பு சுதந்திரத்தை விற்றான்.—ஒருநேரப் பசியைத் தாங்கும்படியான

32 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிராங்கன் குறிப்பு.

பயிற்றங் கூழக்காக, அந்த நேரத்தில் அது ஏசாவுக்கு முக்கியமானதாய்க் காணப்பட்டது. ஆனால் அதால் தான் இழந்து போன நன்மைகளோக் கவனிக்கையில், அந்தக் கூழ் மிகுந்த அற்பமே. அவன் யாக்கோபோடே செய்த ஒப்பந்தம்.

எண்ணற்றதாயும், மர்மச்சிந்தை யுள்ளதாயும், அந்த கேட்டதாயும், மீளக்கூடாததாயும் இருந்தது. அந்த பந்தத்தை அவன் மாற்றக் கூடாதுவும், அகினால் விளையும் பலனைத் தடுக்க ஏலாதவனுயிருந்தான். ஏசா யாருக்கு எச்சரிப்பாயிருக்கிறான். உலக நன்மைகளுக்குப் பலமாக இரட்சணிய ஆசிரியாதங்களை அவமதிக்கிறவர்களுக்கே. “ஒருவன் உலகமுழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் இல்லை” (மார். 8. 36). ஏசா யாருக்கு முக்கியமாய் எச்சரிப்பின் நுழைப்பாயிருக்கிறான் என்றால், தன் ஆத்தமாவை பொன்னுக்கு விற்கி உலோகத்திற்கு விற்கிக் கூடாது என்று அந்த வித்தியோகக் காரியத்திலும், ஆடை ஆடைகளுக்காக அதை விற்கிற இடம்பலுக்கும், மாபெரும் இன்பத்திற்காக அதை விற்கிற காமாதாரிக்கும், மதுபான மயக்கம் அக்காத அதை விற்கிற குடிவெறியனுக்கும், இம்மையின் நன்மைக்காக அதை விற்கிற லேனாகித்துக்குமே, எத்தனையோபேர் அற்பமான காரியத்துக்காக இரட்சணிய நம்பிக்கையை விற்று, ஏசாவைப்பார்க்கிலும் மகிகேடராயிருக்கிறார்கள்.

உன்னுடைய விஷயம் ஏசாவுடையதைவிட அதிக நிர்ப்பந்த மாயிருக்கிறது. உன் காரியம் பூமிக்குரியதல்ல; அது ஆவிக் குரிய ஆசிரியாதங்களுக்கும். நீ அறிவையும் பாவமன்னிப்பையும் மனச் சமாதானத்தையும், நம்பிக்கையையும், மூ. இழந்து விடுகிறவனுயிருக்கிறாய்.

அவைகள் எல்லாம் நீதிக்குரிய ஆசிரியாதங்களை. அவைகள் இக்காலத்தின் மூலத்திரமல்ல, நீதியையால் இரட்சணியத்துக்கும் அடிக்ந்து. நீ ஆத்தமாவை இழந்துவிட்டால் நீதி யகாலமாய் கெட்டுப்போவாயே.

இந்தக் காரியத்தினால் நீ கற்றுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால்;

படிப்பினை.

1. தில்லிய இரத்தத்தைத் தேடு. — காரியங்களை கிதானித்து, நியாயத்தோடு உய்வண்ணம், அவைகளை நாடித் தேடிச் கண்டறிப்பின்படியாக. நூனத்தைக் கண்டடைந்த மனுஷன் பாக்கியவான்.

யாக்கோபு பெத்தேலில் செய்த பயபத்தியான அறிக்கை. 33

தி. 3. 13. நீ இச்சிக்கத் தக்கதொன்றும் அதற்கு நிகரல்ல. தி. 3. 15-18.

2. தில்லிய காரியங்களை மேன்மையுள்ளதாகத் தெரிந்துகொள். — அவைகளை முதலாவதாகத் தெரிந்துகொள்; பேருணர்வோடே தெரிந்துகொள்; அவைகளிலே முக்கியமாய் முயற்சியெய். “முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்.” மத். 6. 33.

3. ஏசாவின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறவர்களை எச்சரிக்கிறேன். — தன்மார்க்கத்தாலும் சன்மார்க்கத்தாலும் சரி, தற்குணத்தாலும், சற்குணத்தாலும் சரி, நெறிதவறினவனாலும், நன்றித்தவறினவனாலும் சரி, தன்னைத் தேவையானது ஒன்றோ அறபவமெய்ததேவபக்தி அவசியம் உனக்கு வேண்டும். கிறிஸ்துவைப் பின்பிடுகிறவர்களை அடைந்துகொள்ள, பரிசுத்த சமூகமும் உனக்கு இன்றியமையாதவையுமே.

10. யாக்கோபு பெத்தேலில் செய்த பயபத்தியான அறிக்கை.

கோவில் பிரதிஷ்டை பிரசங்கத்திப்பி.

“அவன் பிரதிஷ்டை இந்த ஸ்தலம் எவ்வளவு பயபக்தமாயிருக்கிறது, இது தேவனுடைய வீடேயல்லாமல் வேறல்ல; இது வான் தின் வாசல் என்று.” தி. 28. 17.

மனுஷன் தன் இருஷ்டிகர்த்தாவுக்கு வணக்கஞ் செலுத்தும்படியான கோக்கத்தோடே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிற அந்தகரணங்களைப் பார்க்கையில், அவன் உயர்வான இயானஞ்செய்யவும், ஆராதனைபண்ணவும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்று விளங்கும். அப்படிப்பட்ட வணக்கத்தை நமக்குரிய ஆதித்தாய் தந்தைகள் பரதில் செய்திருப்பார்கள் என்பதற்கு நியமில்லை. அவர்கள் பாவத்தில் விழுந்தபின்பு, அவர்கள் செய்யும் ஆராதனையில் மிருகங்களைப் பலியிடும்படியான துணைக் கட்டளை அருளப்பட்டது. அந்தப் பலிகள் மனிதன் நற்றவாளியென்றும், தண்டனைக்குப் பாத்திரன் என்றும் அடினுக்கு நினைப்புட்டி, உலகதோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்டதேயு ஆட்குக்குட்டியானவரை கோக்கிப் பார்க்கும்படி நினைப்பூட்டினது.

34 வேதமனுஷரின் முனங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்பு.

காலாயிரம் வருஷங்களுக்கு மேலாக கல்லால் செய்து பட்ட பீடம் தேவனுடைய ஜனங்கள் வாசம்பண்ணின இடங்களோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பீடத்தண்டையில்குடும்பத்துக்கு ஆசாரியனாயிருந்த குடும்பத்தலைவன் உத்தரவின் படி பலிகளைச் செலுத்தி, எகோவாவை ஆராதித்துவந்தார்கள். ஆகவே ஆபிரகாம் எங்கேபோனாலும், அங்கே பலிபீடம், டிஸ்கன் என்று எழுதியிருக்கிறது.

பித்தியகாலத்தில் தேவன் மலையில் மோசேக்குக் கம்பித்த மாதிரிப்படி கூடாரஞ் செய்யப்பட்டது. அதிலே தேவன் தம் முடைய சனங்கள் செய்த ஆராதனையை ஏற்றுக்கொண்டு, தம் முடைய சித்தத்தை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். கூடாரம் அதிகச் செலவினால் செய்யப்பட்டுச் சிறந்ததாயிருந்ததால், அது இஸ்ரவேலர் செய்த வஞ்சகப் பிரயாணத்துக்கு ஏற்றதாயிருந்தது. அதன்பின் ஒரு நிலையான ஆலயம் கட்டப்பட்டது. அது அநேககாலம் யெகோவாவுக்கும் இடமாக இருந்தது. ஆனால் இயசுவாசுவர் யூதருடைய சடங்குப் பிரமாணத்தைப் பரிசீலிக்கும், பரிசீலாக இராக்கியத்தை ஸ்தாபிக்கவும் வந்தார். அந்த இராக்கியத்திலிருந்து தெளிவாய் அறிந்திருக்கிறபடி, தேவன் ஆவிக்குரியவண்ணம் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறார். இப்பொழுது இரண்டுபேராவது, மூன்றுபேராவது எங்கே அவர் நாமத்தில் கூடிவருகிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலிருக்கிறார். மத். 18. 20. “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறார்கள் ஆவியினாலும், மூ. யோவா. 4. 24.

பிரசங்கவாக்கியம் யாக்கோபின் சரித்திரத்தோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும், அது நமக்கும் கல்ல போதனையைத் தருகிறதாயிருக்கிறது.

வாக்கியத்தோடே சம்பந்தம் இருக்கிற சரித்திரம், அதாவது அவன் பிரயாணச் சூழலுக்குண்டான பிரயாண இளைப்பு. அவன் தனிமேல் நிலைமை, அவன் தனையில் படுத்திருந்தது, அவனுக்குண்டான தரிசனம், அதினால் அவன் செய்த அறிக்கை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். 16. வச. இதில் நாம் இரண்டு காரியங்களைக் கவனிப்போமாக.

1. இங்கே கொல்லப்பட்டிருக்கிற இடம். — “தேவனுடைய வீடு.” “வானத்தின் வாசல்.”

1. தேவனுடைய வீடு. — ஆலயங்கள் ஏன் தேவனுடைய வீடென்று சொல்லப்பட்டவேண்டும்.

10. யாக்கோபு பெத்தேவில் செய்த பயபக்கியான அறிக்கை. 35

(1) அவருடைய நாமம் அதற்குக் கொடுத்தப்பட்டிருப்பதால், யாக்கோபு தான் தரிசனங்கண்ட இடத்திற்குப் பெத்தேல், அதாவது தேவனுடைய வீடென்று பேரிட்டான்; பாசாவின் வீமெல்ல, அஸ்தரோத்தின் வீமெல்ல, தேவனுடைய வீடு, சராசரமானதும் அவருடையது; அவர் அதில் தமது நாமத்தைப் பூத்திருக்கிறார். இந்த ஆலயம் அவருடைய விசேஷித்த சொத்து, அங்கே அவருடைய நாமம் இயற்கையின் தேவனாக மாத்திரமல்ல, கிருபையின் தேவனாக வழங்கப்படுகிறது. “அன்பு என்னும் புதிய சிறந்த அவருடைய பேர்” அங்கே வளையப்பட்டிருக்கிறது.

2. ஆலயம் தேவநாமத்தின் மகிமைக்கென்று கட்டப்பட்டது. “பேரிடத்தை பண்ணப்படுவதில். — அவருடைய சுயர்பு இலட்சணங்கள் அங்கே அறிக்கையிடப்பட்டும், அவருடைய அதிகாரம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும் வருகின்றன. புத்தி சித்தமுள்ள அவருடைய சித்தம், அவரைப் பற்றிய அறிவையும், நம்பிக்கையையும், அன்பையும், கீழ்ப்படிதலையும், அறிக்கைசெய்கிறார்கள். இவ்வகைக்காகச் சிறிதே ஆலயம் சிறந்ததாய் அவருடைய மகிமைக்கென்று பிரத்தியேகப்படுத்தி வைக்கப்படுகிறது.

3. ஆலயமானது அவருடைய சத்திய வசனத்திற்குக் காவலாயிருக்கிறது. — கிருபாசனைப் பெட்டிக்குள் காத்தருடைய நியாயப்பிரமாண புத்தகம் காக்கப்பட்டுவந்தது.

(1) இங்கே அவருடைய ஜீவவாக்கியங்கள் எல்லாம் தேவன் மனிதனுக்கு அருளியிருக்கிற தவறாத பூரணசாட்சிப் பிரமாணமுண்டு. (2) அது தம்முடைய சுயபாஷையிலிருக்கிறது. அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிற யாவருக்கும் அது உரியது. மூலப் பிரதிகளை வைக்கும் சாலையில் பூர்வ சாதனைகள் காக்கப்படுவதுபோல இரட்சிப்புக்குரிய நித்திய சத்திய வசனம் தேவனுடைய வீட்டில் காக்கப்பட்டவருகிறது.

4. ஆலயமானது அவருடைய குடும்பத்தாரின் வாசல் தலமாயிருக்கிறது. — அவர் அங்கே தமது பள்ளிகள் நடுவில் தலமாயிருக்கிறார்; அங்கே அவருடைய குடும்பத்தாரின் பந்திமேசையுண்டு. அங்கே அவர்கள் அவருக்கழியஞ் செய்கிறார்கள், செலிக்கொடுக்கிறார்கள், கிட்டிச் செய்கிறார்கள், அவரும் அங்கே அவர்களை சந்திக்கிறார், அவர்கள் நடுவிலிருக்கிறார்.

5. அது அவருடைய துமாளின் பிரசன்னத்துக்காக இருக்கிறது. — கிறிஸ்து முன்னுரைக்கப்பட்ட மூசியாவாக

36 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்

பூதருடைய ஸ்விபீடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பலிகளினால் காண் பிக்கப்பட்டார். கூடாரமும் ஆலயமும் அவருக்கு முன்னடை யானமாயிருந்தன. அப்படியே கிறிஸ்த ஆலயத்தில், கிறிஸ்த வாசிக்கப்படுகிற வசனத்தினாலும், பிரசங்கிக்கப்படுகிற பிர சங்கத்தினாலும், செலுத்தப்படுகிற துரிசாயினாலும், ஆராதனை யில் கம்மை தேவனோடே ஒப்புரவாகவும் மத்தியஸ்தராயும் பெலனாய் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். இங்கே செலுவையின் உபதேசம் உயர்த்தப்படுகிறது. அவருடைய மகிமை பிரசித் தப்படுத்தப்படுகிறது.

6. அவர் அதைச் சங்கையாக எடுத்துரைக்கிறார்.—எக்காலத்தி லுமுள்ள சபையின் சரித்திரம் இதற்குச் சாட்சி பகருகிறது. அவர் அதையிட்டு அநேக வாக்குத்தந்தங்களையும், பிரதிக்களை களையுஞ் செய்திருக்கிறார். கர்த்தர் சீயோனைத் தெரிந்துகொ ண்டு, மூ. சங். 132. 13. என் கண்களும் என் இருதயமும் என் காதலும், சங். 132. 13. இரா. 9. 3.

மேலும் அது வானத்தின் வாசல்.—அதெப்படியெனினும்,

1. அது மோட்சத்துக்குச் செல்லும் பாதையில் பிரவேசிக் கும் வாசலுக்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. யாக்கோபு நித் திகாசெய்த இடம், வானம்மட்டும் அளவியிருந்த எணியின் அடியோரமாயிருந்தது. அது வானத்துக்குத் தொலைதரமாயி ருந்தபோதிலும், வானத்துக்கு ஏதும் பாதைக்குச் சமீபமாகி ருந்தது. அப்படியே இங்கேயும் பொருட்பட மோட்சத்தைப் பற்றிய முதல் எண்ணங்கள் உண்டாகிறது. முதல் ஆசைகள் உற்பவிக்கிறது, முதல் தீர்மானங்கள் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, முதல் ஜெபங்கள் பண்ணப்படுகிறது, முதல் ஆசீர்வாதங்கள் அனுபவிக்கப்படுகிறது.

2. அது பாத்தோடே நெருங்கிய, ஐக்கியமுள்ளதாயிருக் கிறது.—பரலோக தூதர் எணியில் ஏறெறவர்களும் இறங்கு கிறவர்களுமாயிருந்தார்கள். அவர்கள் ஊழியஞ்செய்யும்படி க்கு அனுப்பப்படும் பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள். எபி. 1. 14. “மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினியித்தம் தேவனு டைய தூதருக்கு முன்பாகச் சந்தோஷமுண்டாயிருக்கிறது.” லாக். 15. 10. அப்படியே நாம் தேவனுடைய ஆலயத்திலும் பரத்தோடே ஐக்கியப்படுகிறோம். “கொஞ்சம் புனித்தமா முழுவதையும் புளிப்பாக்கும்” என்று அறியீர்களா? 1 கொரி. 5. 6. ஆராதனையில் இருதயம் வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுக்கப் படும். மோட்சத்தில் செய்யப்படுகிறதபோல, துதிகளும்

10. யாக்கோபு பெத்தேலில் செய்த பயபக்தி அறிக்கை. 37

செலுத்தப்படுகின்றன. மோட்சத்திலிருப்பதுபோல தியான மும் அங்கியேயுத்தியமுமுண்டு.

3. அது சிறந்த பரம ஆசீர்வாதங்கள் அருளப்படும் இட மாயிருக்கிறது.—“என்மையான எந்த சவும் பூரணமான எந்த வரமும் பாத்திலிருந்துண்டாகும்.” யாக். 1. 7. ஞானம், சமா தானம், அன்பு, சாந்தம், சந்தோஷம், நம்பிக்கை சோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து இறங்கிவருகிறது. அப்படியே இங்கே பூமியிலேயும் மோட்சலோக நாட்களுண்டு. நீங்கள் வாச லண்டைக்கு அடிக்கடி வந்து, விசுவாசத்தினாலே மோட்சமகி மைகளை கோக்குவீர்களா?

4. அங்கிருந்து கிறிஸ்தவன் மோட்சத்துக்கு நடத்தப்படு கிறான்.—அவன் தேவனுடைய வீட்டிலே பிறந்து, வளர்க்கப் பட்டு, படிப்பிக்கப்பட்டு, பயிற்சிக்கப்பட்டு பக்குவப்படுத் தப்படுகிறான். அவன் அங்கே சகலநாளும் வாசம்செய்து, அப்பால் மேலே செல்லுகிறான். பரிசுத்த ஸ்கலத்திலிருந்து மகா பரிசுத்த ஸ்கலத்துக்கு ஏடுகிறான், மண்ணத்தால் தற்ப்புண்ட சரீரமாயி தினாயின் ஊழியாய்ச் சாவாமையுள்ள உலகத்திற் குக் கடந்துபோகிறான் ஒரு அரமனைக்கு ஒலிமுகவாசல் எப்படியோ, அப்படி மோட்சத்துக்குத் தேவனுடைய வீடு இருக்கிறது.

II. உரைக்கப்பட்டிருக்கிற மனவெழக்கி.

1. துதியின் அதிசயம்.—இது எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக் கிறது. 16. வச. தேவனாகம்மை வணங்கும் ஜனங்கள் இடம் வளையும் தம்மைத் தாழ்த்தி, அவர்களைச் சந்திப்பது ஆச்சரிய மல்லவா? அவருடைய அளவற்ற மகத்துவத்தையும், அங்கு டைய தூய பரிசுத்தத்தையும் பூரணரான பரிசுத்தமுள்ள சிரு ஷ்டிகளால் பரம ஆலயத்தில் அவர் பெறும் பணக்கத்தையும் பார்க்கையில், உன்னதமானவர் மனுப்பத்திரண கோக்குவது பேரதிசயமே. உமது விரல்களின் கிரியையாகிய, மூ. சங். 8. 3, 4.

2. பயபக்தி.—“இந்த ஸ்தலம் எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக் கிறது.” தேவன் பரிசுத்தவான்களுடைய ஆலோசனைச்சபையில் மிகவும் பயப்படத்தக்கவர், மூ. சங். 89. 7. மனுஷர் தமது சமு கத்தில் பயத்திருக்கும்படி, மூ. பிர. 3. 14. நாம் அவருடைய சருவஞ்ஞதையும் சகலத்தையும் உண்டுவிப்பார்க்கிற அவரு டைய அக்கிரைக்கண்களையும் பார்க்கையிலும், கம்முடைய சய பெலவீனங்களையும் சீர்கேட்டையும் பார்க்கையிலும் மிகு

38. வேதம் நுஷ்டரிட்டு முணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

ந்த பயபக்யுள்ளவர்களை யிருக்கவேண்டியது எவ்வளவு சிறியமாயிருக்கிறது.

3. கனபத்தியான பிரதிஷ்டை. — 18. வச. என்னெய் பரிசுத்த ஆலியானவருக்கு முன்னடையானம். ஆலியானவர் தமது சமூகத்தினால் தமது விஷயம் பரிசுத்தப்படுத்துகிறார். இந்த ஆலயத்துக்கு அப்படி அவர் செய்யும்படி ஜெபத்தின் மூலமாய்க் கேட்கவேண்டும். “பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல சவுகரியாக் கொடுக்க, மு.” வா. 11, 13.

4. நன்றியறிதலுடன் நீனைவுகூர்தல். — அந்தக் காட்சியை எப்போதும் கொண்டாடும்படி விருட்டி, ஒரு ரூபகச் சின்னத்தை நிறுத்தினான். வச. 18, 19. எழும் அப்படியே மறவாதபடி ஆலயத்திற்கு அனுதினமும் தூசாகவேண்டும். அந்நாள் சமாதானத்தைத் தேடி, அதின் நன்மைக்காக உழைத்து, அதற்காக மிகுந்த சுறுசுறுப்பைக் காட்டுவோமே. எப்பொழுதும் சீயோனின் நன்மையை நாடுங்கள்.

படிப்பினை.

1. கிறிஸ்த ஆலயத்தை நாம் மதிப்பாய் கண்ணவேண்டும். — வீண்பக்கிக்குரியவைகளை விலக்கிவிட்டு வேண்டும்; ஆனால் அதைக் கர்த்தருடைய விட்டன்று அறியுதல் மிக்கவேண்டும்; அதை அகத்தப்படுத்தாதபடி நம்முடைய பாதங்களைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் ஆராதனை செய்வதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கும்படித் தேவகிருபையைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும். இதின் சகலக் கியங்களை அருமையாக மதிப்போமாக.

2. கிறிஸ்த ஆலயம் நமக்கு வானத்தின் வாசலாயிருக்கலாம். — நம்மில் எத்தனைபேருக்கு அது அப்படி இருக்கிறது. உனக்கு அப்படி இருக்கிறதா? அப்படியே அது ஆயிரம் ஆயிரமான பேர்களுக்கும் இருப்பதாக.

3. கிறிஸ்த ஆலயம் உத்தம பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டதா யிருப்பதற் குப் பிரதானமாய் வேண்டியதென்ன. — தேவசமூகம். இதைத் தேடுவோமாக, அது எப்போதும் நம்மோடுருக்கும்படி பிரயாசப்படுவோக; அதில்லாவிடில் ஆசீர்வாதம் அகன்றுபோம்.

4. தேவன் எங்கே தம்மை வெளிப்படுத்துகிறாரோ, அது அவருடைய லீடாகும். — வாக்கியத்தில் காட்டியபடி வெளியான ஆகாயத்திலாவது, மலையின் உச்சியிலாவது, பள்ளத்தாக்கிலாவது, சமூகத்திலாவது, அறையிலாவது, ஆலயத்திலாவது அவர் தம்மை வெளிப்படுத்துவதுண்டு. கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வே சந்தேகப்படாமையுடன் இருக்க; சபையாகக் கூடுங்கூட்டத்தை ஆசீர்வதிக்க, கி.

த்தவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆலயை நம் பேணி வளர்த்துத் தேவனை மகிமைப்படுத்தி கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சலிசேஷத்தைக் கரப்படுத்துவோமாக.

11. யாக்கோபின் ரூபகச்சின்னம்.

“அகிலையிலே யாக்கோபு எழுந்திருந்து, தன் தலைபின்மேல் வைத்திருந்த கல்லை எடுத்து, அதைத் தூணாக நிறுத்தி அதன்மேல் எண்ணெய் வார்த்தான்.” ஆதி. 28. 18, 19

பிரசங்கவாக்கியம் யாக்கோபின் சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய சங்கதியோடே சேர்ந்துவருகிறது. அவன் தன் தகப்பன் வீட்டை விட்டு, பரிசுத்தசியாய்ப் பதான் அராபுக்குப் போனான். அவன் ஒன்பதாண்டுகள் யாணான் செய்கிற இரட்டில் அகப்பட்டபேர்தான். காலவாழ்வும் நித்திரைபண்ணும்படி ஒரிடத்தில் படுத்தான். தேவன் உட்கே அவனுக்கு விசேஷித்த தரிசனம் அருளினார். வச. 12. தெய்வீக விசாரணையைப்பற்றியும், அவருடைய கிருபையுடன் தீர்மானத்தைப்பற்றியும் அவனுக்குத் தெரியக்காட்டினதுடன், மூலதல் நிறைந்த வாக்குத்தத்தங்களை கோராய் அவனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணினார். வச. 14, 15, 19. யாக்கோபு விழித்து மெய்யாகவே கர்த்தர் இந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிறார். வச. 16, 19. என்று செல்லி வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியத்தைச் செய்தான். இதைக்கொண்டு,

I. யாக்கோபு செய்ததென்ன என்பதைக் குறித்துப் பார்ப்போமாக. — அவன் ரூபகக் குறிப்புக்காக ஒரு ஸ்தலம் நிறுத்தி, தேவன் தனக்குச் செய்த தூணாகக் கொண்டாடும்படி அதைப் பிரதிஷ்டை செய்தான். இதில் நாம் கவனிக்கவேண்டியவைகளாவன:

1. அவன் தலைவைத்துப் படுத்திருந்த கல்லைத் தூணாக நிறுத்தினான். — இதைப்படைந்த பிரயாணிக்கு அது அடித்தமான தலையணை. ஆனால் களைப்பாயிருந்த அவனுக்கு அது இன்பமாக இருந்தது. அந்தத் தலையணைக்கல் இரவிலுண்டான தரிசனத்தினால் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டது. அப்படி அது சாதாரண கல்லல்ல; அப்போது நேரிட்ட சம்பவத்தை நினைப்பூட்டும்படி அது நிறுத்தப்பட்டது; ஆனால் அஹர் வணங்கவில்லை. அப்படித் தூணாக நிறுத்தப்பட்டதைக்கும் அடிக்க

40 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குரபுகள்.

கடி வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். ஆதி. 31. 45; 35. 14. யோச. 4. 4. 1 சாபு. 7. 12. அப்படியே எகிப்திலும் கிரேக்கைதேசத்திலும் நடந்தனவகளிலும் ஊர்களிலும் திரளான குரபகச்சின்னங்களைக் கண்டோம். அவைகளில் சிலவை புத்தங்களையும், வெற்றிகளையும், விசேஷத்தையும் பவங்கையும், நினைப்பாட்டும்படி நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் குரபகாலங்களில் சிலைகளைச் சனங்கள் வணங்கத் துவக்கினதால் அது விலக்கப்பட்டது. மலி. 6. 1. உபா. 16. 2.

2. அந்தத் தூணுக்கு எண்ணெய் வார்த்து, அதைப் பிரதிஷ்டை செய்தான். — இது ஒர்வகையான வைதிக கிரியை. ஆட்களும் பண்டங்களும் இவ்வண்ணமாய் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டதுண்டு. அந்தக் கால் ஒரு வைதிககாரியத்தைக் கொண்டாட நிறுத்தப்பட்டது. ஆதலால் அந்தத் தூண் எண்ணெய்வார்த்து அதைப் பிரதிஷ்டை செய்தான். யோ. 40. 9.

3. அவன் அந்தத் தூணுக்கும் அது நிறுத்தப்பட்ட ஸ்தலத்துக்கும் பேத்தேல் என்று பேரிடப்பட்ட பித்தேல் தேவனுடைய வீடு. தமதுபேரில் சார்ந்துள்ள தம்முடைய தாசனைத் தேவன் சந்தித்துக் கிருபையாய் தன்மை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அங்கே வாக்குத்தந்திகள் அருளப்பட்டன; பொருத்தனைகள் செய்யப்பட்டன; ஆராதனைகள் நடத்தப்பட்டன; ஒப்பந்தங்கள் பண்ணப்பட்டன. தேவன் தமது ஆசீர்வாதங்களால் இடங்களையும், ஸ்தலங்களையும், காலங்களையும், காரியங்களையும் அடிக்கடி பரிசுத்தப்படுத்தியிருக்கிறார்.

II. யாக்கோபு அந்தக் கிரியையை எப்படிச் செய்தான் என்று பார்ப்போம்.

அவன் அதை அதிகாலமே செய்தான். — “அதிகாலையிலே” அந்தத் தூண் எண்ணெய் அவன் மனதில் தெளிவாயிருக்கையில், மனம் அதிகமாய் எழுப்புகலடைந்திருக்கையில் அதைச் செய்தான். அவன் காலதாமதஞ் செய்யவில்லை; முதற்காரியமாகச் செய்தான். தேவனுக்குச் செய்யவேண்டிய முதலாவதாகச் செய்யவேண்டும். “முதலாவது தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள். மத். 6. 33. ஜீவியத்தில் முதலாவது அவரைத் தேடவேண்டும். “நீ உன் சிருஷ்டிக்கா உன் வாலிபத்தின் நாட்களிலே நினை.” பிர. 12. 1. “நீ இதுமுதல் என்னை நோக்கி என்பிதாவே தேவரீர் என் இளவயதின் அகிபதி என்று சொல்லு. எரே. 3. 4. வைதிககாரியம் முதற்காரியமாக யிருக்கவேண்டும்.

வெவொரு ருளிலும் அதுவே சிரேஷ்டமாக யிருக்கவேண்டும். செஷமா வாரத்தின் முதல்காளை முழுவதாய் அதற்கெனத் செலவு செய்வோம்.

2. அதைக் கர்பகத்தியாயித் செய்தான். — எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கிறது! அவன் சொன்னதில், மிகுந்த பயபத்தியைக் காட்டினான். வச. 17. இவ்வளவில் இந்த ஆராதனை செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும், பண்டைகால சம்பந்தத்தினை மறந்துவிடுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். தேவனும் அவரைப் பற்றிய காரியங்களும், மேலானவகையாய் மதிக்கப்பட்டதை இங்கே பார்க்கிறோம். நாம் வைதிக ஆராதனைச் செய்வதில் அப்படியே எப்போதும் இருந்தால் எத்தனை கன்று!

3. அதை ஆவியுருவியவதமாயித் செய்தான். — இங்கே வெளிபாடான அடைபாடங்களையும், ஆசாரங்களையும் பார்த்தாலும், உள்ளான பத்தியையும் பார்க்கிறோம். தூணானது மற்மெல்லா உண்டாயினதும் விளக்கிக்காட்டும் அடையாளமாயிருந்தது. அதன் மூலமாய் இருதய வணக்கத்தைக்கூட்டிக் காட்டினது. நாம் தேவனுக்குச் செய்யும் எல்லா ஆராதனைகளிலும் கடமைக்காலும் அவர் இருதய வணக்கத்தை விரும்புகிறார். நாம் அவருக்குச் செய்யும் ஆராதனை ஆவியுருவியதாயிருக்கவேண்டும். “தேவன் ஆவியுருக்கிறார், அவரைத் தொழுதொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியுருவிய உண்மையினாலும் தொழுதொள்ளவேண்டும்.” யோ. 4. 24. “மாமச்சத்தின் மேல் நம்பிக்கையாயிராமல் ஆவியுருவிய தேவனுக்கு ஆராதனை செய்து, ஹ” பிவி. 3. 3.

III. யாக்கோபு இப்படிச் செய்ததற்குரிய நியாயங்களுக்கு ஆதாரத்தைப் பார்ப்போமாக. — அவன் நியாயம் முக்காலங்களையும் தழுவினான். இப்படிருந்தன.

1. இறந்தகாலத்தைப்பற்றிய நியாயங்கள். — தேவன் தமது விசாரணையிலே அவனுக்குச் செய்த நன்மைகளையும், அவர் அவனுக்குக் கிருபையாய் அருளின அநேக வெளிப்படுத்தல்களையும் நினைப்பாட்டும் நினைவாய் சாதனமாயிருக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவன் எழுந்தெழுந்தபொழுதும், ஆதரிக்கப்பட்டும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டபொழுத்தான் தேவனைப் பற்றிய அவனுடைய விசுவாசமும், நம்பிக்கையும், ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டன. அவரைப்பற்றிய அன்புமே நன்றியுறவுகளும், அவருடைய தயவுகளையும் உபகாரங்களையும்

42. தேவனுடைய குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குழப்புகள்.

யும் நினைப்பும் படிக்கு அதைச் செய்தான். தேவனை நன்றியறிதலோடே நினைவுகூரும்படி, நாம் அவருடைய கரத்திலிருந்து நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையா? எத்தனையோ ஆபத்தானவர்களிலிருந்து நம்மை மீட்டு இடசித்துக் காப்பாற்றிவருகிறார். எத்தனையாவ் ஆவிக்குறி ஆரோவாதங்களை நம்மேல் பொழிந்திருக்கிறார். நம்முடைய பாவகைகளெல்லாம் அவருடைய உபகாரங்களால் தீவிரிக்கப்படவில்லையா? நாம் அவருடைய நன்றியறிதலைப் பாராட்டியிருக்கிறோமா? அப்படியில்லை என்று பயப்படுகிறேன்.

2. நிகழ்காலத்தைப்பற்றிய நியாயங்கள். — அவன் அடைந்த மனவுட்காரத்தையெக்காட்டும் நோக்கமாய்ச் செய்தான். அவனுடைய அன்பு நன்றியறிதல், நம்பிக்கை, தீர்மானங்கள், பொருத்தனைகளை விளக்கும்படி தூணை நிறுத்தினான். அது அவனுக்கு அப்போது உண்டான மனவுட்காரத்தையும், அவன் ஜெயத்தையும் விளக்கும் சாட்சியாயிருந்தது. அதால் அவனுடைய வருங்கால வைதீக நிலைமை எப்படிப்பட்டதாயிருந்ததும் என்று அவன் நினைவித்துக்கொள்ளலாம். நாமும் அப்படிச் செய்யும்படி தேவன் விரும்புகிறார். நம்முடைய மனச்சாட்சியும் விரும்புகிறது. “சமோதரரே நீங்கள் உங்கள் சீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று, டு.” ரோ. 12. 1.

3. வருங்காலத்தைப் பற்றிய நியாயங்கள். — அவன் வருங்காலத்தைப்பற்றிய தரிசனங்களைக் கண்டான். ஊழியஞ்செய்கிற தேவதூதர்கள், புண்ணைகொள்ளும் தேவன், யெகோவாவுடைய ஜெயமுள்ள உடன்படிக்கை, இவைகளைத் தன் பிரதிய ஜீவகாலத்தில் நினைவுகூரவேண்டியவனாயிருந்தான். அவனுக்குண்டாகும் துக்கங்களிலும், மோசங்களிலும்; உபத்திரவங்களிலும், அந்தத் தூணையும் அதைக்குறித்த காட்சிகளையும் நினைக்கையில் மிகுந்த ஆறுதலைவான். அவன் எவ்வளவு உத்தேஷிக்கோடே உபத்தேவைச் சந்திக்க ஏற்படுவான். அப்படியே நம்முடைய ஜீவியத்தில் நமக்கு அருளப்பட்ருக்கும் நன்மைகளை நாம் நினைத்து, அவைகளால் நற்போதனைகளையடையவேண்டியது. அப்படிச் செய்தால் அது நமது ஆத்தமவகுப் பிரயோசனமாயிருக்கும். நம்முடைய வைதீக நடவடிக்கையை மேன்மைப்படுத்தும்; தேவனுக்கு அது பிரியமாயிருக்கும்.

12. “ஏசாவும் யாக்கோபும் ஒப்புரவானது.”

43

படிப்பினை.

தேவன் மனுஷனோடே சம்பாஷணைசெய்து, அவன் எவ்வளவு மேன்மைப்படுத்தியிருக்கிறார். — தேவனுடைய மேலான மகிழ்வத்தையும், மனுஷனுடைய சிறுமையையும் பார்க்கையில், சகலக் கவிராசைப்போல “சுந்தர்வேமனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷரு மாறான நீர் விசாரிக்கிறதற்கும், அவன் எம்மாத்திரம்” சங். 8. 11. என்று சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது.

2. தேவன் அன்போடும் கிருபையோடும் நம்மைச் சந்தித்தால் சந்திப்புக்களிலும் மிகவும் வசேஷித்தது. நம்முடைய கரத்தாகிய இயேசுகிறிஸ்து மனுஷனாக அவதரித்தது நம்மைச் சந்தித்ததே. “சுந்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின்” கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்களே, அவர் இசுவரியமுள்ளவருந்தாம் நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே இசுவரியமானவர்களும்படி உங்கள் கீழ்த்தம் தரித்திரராகுமே.” 2. கொரி. 8. 9. அவர் இவ்வுலகத்திற்கு வந்து நம்மைச் சந்தித்தது, மனோவாக்குக்கெட்டாத மகிழ்வைத் தருகின்றது. அது நம்மெல்லாருக்கும் அடுத்ததாயிருக்கிறது. மற்ற்ல்லாச் சந்திப்புகளும், இத்தையே சுட்டிக்காட்டினன. அவரே ஏணி, அவரே வழி, அவரே கிருபையின் உடன்படிக்கை, இ. இப்போது திருச்சபை தேவனுடைய “இடங்கிய பெத்தெலாயிருக்கிறது. விசுவாசிகளுக்கு அவருடைய தயான அன்பின் பிராணனம் அருளப்படுகிறது.

3. நாம் ஒவ்வொருவரும் அதைப்பற்றி பிரதிபுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். — தேவனுடைய பணிக்குடையின்பேரில் நன்றியறிதலோடே நாட்டம்வைத்திருக்கிறோமா? நாம் தேவனுடையவர்களாயிருக்கிறோமா? அவருடைய பொருத்தனைகளைக்கொண்டிருக்கிறோமா? இவ்வித தீர்மானங்களையும் நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோமா? நல்ல நாட்களைப் பிரயோசனப்படுத்தி நன்றியறிதலோடே எண்ணிவருகிறோமா?

12. “ஏசாவும் யாக்கோபும் ஒப்புரவானது.”

“அப்போது ஏசா எதிர்கொண்ட ஓடிவந்த அவன் தன்னை அழுத்திக் கட்டிக்கொண்டு, அவனை முத்தஞ்செய்தான். இருவரும் அழுதார்கள்.” ஆ. 33. 4.

புண்ணாப்புகளும் சண்டைகளும் சிர்கெட்ட. நம்முடைய சபாபுத்திய களிகளாயிருக்கின்றன. மனிதர் தங்களுடைய சிரோஷ்ட சிநேகிதராகிய தேவனுக்கு விரோதமாய்க் கலகம் புண்ணுகையில், அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே ஒருபுருக்கொரு

44. வேதமனுஷரின் குணங்களை விவாக்ஷிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

வர் சண்டையிட்டுக்கொள்வது ஆச்சரியமல்ல, மனித சபாவ ஊற்று கெட்டுப்போகவே, அதின் நீர்க்காலும் அகலிப்பட்டுப் போயிற்று.

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவம் செய்ததினாலே அவர்களுக்கு ஒருவர்மேல் ஒருவருக்கு இருந்த அன்பு அழிந்ததற்குத் தோன் முகிறதில்லை. ஏவான் பாவத்திற்கு முக்கிய காரணமாக யிருந்தான் என்று ஆதாம் குற்றம்சாட்டினான். காயின் ஆபேல் சரித் திரங்களித்தும், அவ்வீத ஆவியிருந்ததென்பதை அறிவினாம். உலகத்தில் புகழ்பெற்றவனுடைய உணதத்தில் பாகையும், எரிச் சலும், கோபமும் வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தது. கடைசியில் அவன் கொலைவாதகத்திற்கும் ஆனானான். இயோ, அந்நான் முதல் இந்நாளின்னாக்கும் சண்டைகளும், பிரிவினைகளும், விரோதங்களும், மனிதகுடும்பங்களை அலைத்திருந்துவருகின்றன.

இங்கேயும் யாக்கோபுக்குள்ளும் ஏசாவுக்குள்ளும் அந்த அண் பற்ற குணம் மேற்கொண்டிருந்ததாய் பரிகரினோம். வேதத் தைப் பராக்ஷாய வாசிக்கையில் அநேகர் யாக்கோபைப்பற்றி மேலானவிதமாயும், ஏசாவைப்பற்றி அற்பமாவவிதமாயும் எண் ணங்கொள்ளுகிறார்கள். அதைக் கருத்தாய் வாசிக்கிறவர்கள், யாக்கோபினிடத்தில் அபிமான குற்றங்களைக் காண்பார். ஏசாவினிடத்தில் புகழப்பட்டத்தக்கதான பல காரியங்கள் உண்டு என்றும் அறிவார்கள். சிலர் யாக்கோபு தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவன், ஆதலால் சகல சற்குணங்களையும் உடையவன் என்றும், ஏசா தேவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டவன், ஆதலால் சகல நீசத்தனங்களையும் உடையவன் என்றும் எண் ணங்கொள்ளுகிறார்கள். அந்தத் தப்பிதமான எண்ணங்களோத் திருத்தியபடியில் பார்ப்போமாக. இதில் கவனிக்கவேண்டியது.

1. யாக்கோபு மிகவும் புனித வியாதலப்பட்டான் என்பது தெளிவாயிருக்கிறது.—32. 7. பார். இந்தப் பயம் உன் டானதெப்படி? அவன் ஏசாவைச் சதிமோசக்காரனாகவும் தன் னுடைய பிராண பாகனாகவும் இருந்தான் என்று நினைத்தபடி யானால் உண்டாயிற்று. ஆனால் யாக்கோபைப்பற்றி ஏசாவுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட சிந்தையான குணமிருப்பதற்கு வியாபயில் லையா? 27. 1. பார்த்தால் யாக்கோபு ஈசாக்கை வஞ்சித்து ஏசா வின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி செய்த தப்பனை விளங்கும். 37. 11. வாசிக்கையில் அப்படிப்பட்ட சப்தனை கண்டுபிடிக்கப்படும் என்று யாக்கோபு அஞ்சி பின்வாங்கினான் என்று விளங்கும். ஆனால் அவன் செய்த உபாயம் பலித்தது.

2. "ஏசாவும் யாக்கோபும் ஒப்புரவானது."

யாக்கோபு போய்சொன்னான். வச. 14. ஏசா தனக்கு தெரிட்ட நடவடிக்கை மிகவும் அழுதுபுலம்பி வச. 34. தன் சகோதரன் பேரில் மூர்க்கவெறிகொண்டான். வச. 41.

யாக்கோபு ஏசாவை எத்துவது தேவனுடைய சித்தமாயிருந்தது என்று சிலர் சொல்லலாம். தேவன் யாக்கோபுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருந்தான். வஞ்சனை பொய் ஊடாடாமல் அதை நிறைவேற்றியிருப்பார். பித்தம் யட்சமாய்ப் பொல்லாங்கு விளங்குகிற இப்படிப்பட்ட காரியத்தோடே தேவகர்மத்தைச் சேர்ப்பது தேவனுடைய மாயிருக்கிறது. யாக்கோபு பயப்பட்டதற்கு இங்கே டாகார்த்தத்தைப் பார்த்தோம். அவன் ஏசாவுக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்து, அவனுக்குக் கோபத்தை மூட்டியிருந்தான். அது அவன் உள் ளத்தில் இன்னமும் எரிந்துகொண்டிருந்தது.

II. இப்படிப்பட்ட தருணத்தில் யாக்கோபு உதவிக்காகவும் தன்னை நடத்தும்படியாகவும் தேவனைத் தேடினான்.—ஆசீர்வாதத்தை அந்ந பெற்றுக்கொள்ளும்படி அவன் காட்டின துணக்கெதிரும் அதைச்சேர்ந்த பாவங்களும் தேவனிருபையால் துடைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவைகளைப்பற்றிய நினைவு இன்னும் அவனை அரித்தது. அப்படியான சமையத்தில் அவன் செய்ததென்ன, அவன் உபாயங்களைக் கையாடினானா, அல்லது ஏசாவின் கோபத்தை தீர்க்கத் துணிந்தானா? இல்லை. 32. 9. வாசிக்கையில் அவன் எவ்வளவு மனத்தாழமையையும், தேவபத்தியையும் கன்றியறிதலையும் தெளிவாய்க் காட்டினான் என்று பார்த்தோம். அவன் விசுவாசம் எவ்வளவு பெலனும் விளங்கினது. அவன் தேவனுடைய வாக்குத் தத்தங்களை எடுத்துக்காட்டி மன்றாடினான். வச. 32. அவன் அப்போது செய்த காரியங்களைப்பற்றிப் பத்தியுடன் நூனமாய்ச் செய்தான். அவன் காரியங்களைத் தேவனுக்கு அறிக்கைசெய்து, அவருடைய பராமரிப்பின் உதவியைத் தேடினான். தன் வழியை அவருக்கு ஒப்புவித்து, அவரைக் கணம் பண்ணினான். ஜெபத்தின்மூலமாய்க் காரியங்களை தேவனிடத்தில் மீட்டிப்பெடுத்தானால், எத்தனையோ விஷயங்கள் விகற்பயின்றி சடாதானத்துடன் முடியும்.

III. அவன் மரியாதையும் இணக்கமுமான வகையை உபயோகித்தான்.—பெனுவேலில் இரவிலே அவன் செய்த தீர்மானமோது, தேவதயவு தனக்குக் கிடைத்ததென்ற நிச்சயத்தோடே அவன் தன் குடும்பத்தை ஒழுங்குப்படுத்தினான்.

2. பனையும் சுண்ணாம்பும் எவ்வளவு நீர்ப்பக்குமானவைகளை எந்த இடத்திலும் எந்த வகைகளிலும் முக்கியமாகச் சிங்கிட்டுருக்குள்ளும், இனத்தாருக்குள்ளும், இரகசியவாசகருக்கும் ஓரம் வைக்க உதவியது.

பிரியமுள்ளவராயிருந்தார். அவன் சொப்பனங்கள் பிந்தியகாலத்தில் அவன் பெரிதும் மனுவாருவான் என்பதைக் காட்டினான். ஆறாவது அவன் தன் சகோதரரால் பதைக்கப்பட்டான். அவர்கள் அவனை, ருச் சதிசெய்ய ஆலோசனை பண்ணினார்கள். தேவனே அவனை ஆண்டு நடத்தினான். அவன் சிறையாக விற்ப்பாட்டு, எழுத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டான். அங்கே அவன் பொய்ச்சாய் ஒருஸ்திரியால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுச் சிறைச்சாலையில் சேர்ப்பப்பட்டான்; சிறைச்சாலையில் கந்தர் அவனோடு இருந்தார். 39. 21. அவனை மூடியிருந்த மேகமந்தாரம் நீங்கவும், கம்பிக்கையின் நான் உதயலாகவும் போகிறது. அவனுடனிருந்த கைதிகள் சொப்பனங்களைக் கண்டார்கள், அவன் அவைகளை விஸ்தரித்தான். இது, அவன் முன்னுக்கு வருவதற்கு முதற்படியாயிருந்தது அவன் பானபாத்திரக்காரனுக்கு அதுகலமான வியாத்திசெய்தபின், வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிற மனருட்டைக் கேட்டான். இதைக்கொண்டு நாம் கவனிக்கவேண்டியது.

I. இவ்வுலகச் சந்தோஷங்கள் நிச்சயமற்றதும், நிலையற்றதாயிருக்கிறது. — இங்கே முன்னோபிரருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னிலைமை மகா செழிப்பாயிருந்தது; இப்போதோ சிறைச்சாலையிலிருக்கிறார்கள். யோசேப்பு இளமையிலே தன் விட்டைவிட்டு, அகற்றப்பட்டுச் செத்துப்போனான் என்று துக்கங்கொண்டடிப்படுகிறான். பார்வோனின் ஊழியக்காரரும் தங்கள் பர்வதம் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும் என்று எண்ணியிருந்தார்கள். அவர்களைப்போல ஒருவாறு எண்ணுவார்கள் யார்?

எத்தனையோரோர் ஐசுவரிய சம்பனர்களாயிருந்து தரித்திர நிலைமைக்கும்; கௌரவிகளாயிருந்து, வியாதிக்காரராயும்; இனசனத்தோடே வாழ்ந்து, இழக்கக் கொடுத்தவர்களாயுமிருக்கிறார்கள், பூமிக்குரிய மன்மைகள், நிலையற்றதே. அவைகள் இல்பொருளாய் இவ்வுலகத்தின் வேஷம் கட்டுப்போகிறது. 1 கொரி. 7. 31. அது மாறுதலுக்குட்பட்ட ஆகாயம்போலும், கொந்தளிப்பான சமுத்திரம்போலும், பெயர்ந்தடிக்கும் காற்றுப்போலும், மாறிமாறிவரும் காலங்களபோலும் இருக்கின்றன. மாறுதலுள்ள மனுவாருடைய நிலைமைக்கு, இவைகள் எவ்வளவாய் ஒத்திருக்கின்றன.

II. உபத்திரவப்படுகிறவர்களுக்கும் தயாப்படுகிறவர்களுக்கும், பட்டமான அநுநாபங்கடும்வது மீதும் அருதலைக்

கொடுக்கும். — அப்படிச் செய்யாதிருக்கில், தயாரம் அதிகப்படும்; பாத்திரத்தைக் கசப்பாக்கும்; காட்டியை இருண்டையப்பண்ணும்; உருக்க இரக்கம் பாசாட்டாமல் உபத்திரவப்படுகிறது, துக்கிப்பாரில்லாமல் மரிப்பதும், ஐயத்தினால் சூப்பத்துவித்துவருவதைக் காட்டுகிறது. அநுநாபம் கமழையை நோவுகளைத் தணிக்கமாட்டாது, உபாதிக்கை குறைக்கவும் மாட்டாது, இடம் பெருமூச்சை நிக்கிரகம் ண்ணமமாட்டாது. ஆனால் அது உபத்திரவப்படுகிறவர்களுக்குத் திட்டனையும், தேறதனையும் உண்டுண்ணும். அது எதைப்போலிருக்கிறதென்றால், சூரிய ஒளியானது சிறைச்சாலையின் அழிகள்வழியாய் உட்பிரவேசித்து, கைதிகளைச் சந்தோஷப்பிக்கிறதுபோலும், இன்பமான இளங்காற்று வியாதி அறையில் உலாவியியாதிக்காரன் தாராளமாய் மூச்செடுக்கும்படி செய்வதுபோலும், இளைப்படைந்து காலநண்டுபோன பிரயாணிகளுக்குக் கிடைக்கும் குளிர்ந்த ஊற்றுநீரம்போலவும் இருக்கிறது. இதைவிட அதிகமாயும் சொல்லலாம். துக்கமாவிய காயத்தின்மேல் வார்த்தப்படும் கண்மையூரிய பிசின்னைவப்போலிருக்கிறது. அது காயத்தின் கோஷம் தணித்து ஆறதல்படுத்தும்.

II. நம்முடைய சிந்தை உபத்திரவப்படுகையிலும், தரித்திரப்படுகையிலும், நாம் அவர்களுக்குப் பட்சமாய் வறுதாபங் காட்டுகிறவர்களாய் விளங்கவேண்டும். — தேவன் நம்மை அப்படிப்பட்ட மனவுணர்ச்சியுள்ளவர்களாய் உருவாக்கியிருக்கிறார். மெய்மாரக்கம் கம்மில் பலிதப்பட்டிருக்கிற தென்பதற்கு அது விசேஷித்த குறிப்பு. உன்னப்போல பிறனையே நேசிப்பாயாக. அன்போடே அநுநாபங்காட்டுவது மெய்த்தேவபத்தியின் சிறந்த இலட்சணமாயிருக்கிறது. அது நமது உள்ளத்தில் தேவனைப் பற்றியிருக்கிற அன்புக்கும், சிறித்துவின் அன்பு கம்மை ஒருக்கி வல்கிறதற்கும், பரிசுத்த ஆவி வானவர் உள்ளத்தில் கிரியைசெய்த வருவதற்கும் அத்தாட்டியாயிருக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் காட்டப்பட்டிருக்கிற மெய்த்தேவபத்திக்கு இரக்கமும், உருக்கமும், கனியும், இன்பியம்மையாத இலட்சணங்களாயிருக்கின்றன. “கீங்கள் எல்லாகும் ஒருமனப்பட்டவர்களும், இரக்கமுள்ளவர்களும், சகோதர சிந்தேசமுள்ளவர்களும், மனை உருக்கமுள்ளவர்களும், ஹி.” 1 பேது. 3. 8. நீங்கள் தேவனால் தெரிந்தகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்தரும் பிரியருமாய் உருக்கமான இரக்கத்தையும் நமனை யும், ஹி. சொலோ. 3. 12. அன்பின் நிலைத்திருக்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான். 1 யோவா. 4. 16.

50) வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

நமக்கும் மற்றவர்களுடைய அநுதாபம் சீக்கிரம் வேண்டிய தாப் பேசுகிறோம். இப்போது உங்களுடைய பர்வதம் திடவழி, நுகக்கலாம், சாரியங்கள் அநுக. லமாயிருக்கலாம், தேகம் சில சகமாயிருக்கலாம், குடும்பக்காரியம் கேட்கமாயிருக்கலாம்; ஆனால் இவைகளுக்கு எதிரிடையான காரியங்களும் உங்களுக்கு நேரிடலாமே; கீழ்காற்றும், கார்க்கேடும், கனத்தமழையும் சீக்கிரம் வரலாம்.

IV. இப்படிப்பட்ட அநுதாபத்தைச் சில விசேஷித்த காலங்களில் பேணி வளர்க்கவேண்டும்.—அநுதாபம் கொள்வது நம்முடைய வழக்கமாய் மாறவது நல்லது. ஆனால் சில சநுணங்களில் அதை விசேஷித்தவகையாய் விளங்கப்பண்ண வேண்டும்.

1. கிருபாசனத்திற்கு முன்பாக இருக்கையில்.—ஜெபத்தின் ஆவி உங்களுடைய இதரங்கியிருக்கிறது; உங்கள் இருதயமாகிய பீடத்தில் அக்கினி எரிந்து மூண்டுகொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் இரட்சகருடைய ஆசாரிய அங்கியின் ஓரத்தைத் தொட்டிருப்பதால், அவரிலிருந்து வல்லமை புறப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குத் தேவனோடே வல்லமை இருக்கிறது. திவ்யிய கிருணியின் கிசவரியத்தை அடையப்போகிறீர்கள். அப்படியானால், துக்கப்படுகிறவர்கள், உபத்திரவப்படுகிறவர்கள், துன்பப்படுகிறவர்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். திவ்யிய இரக்கமாகிய செங்கோலைத் தொட்டு, இரக்கத்தாலே பொங்குங்கள்; வறுமை இடுக்கண் முதலியவைகளை அனுபவிக்கிறவர்களுக்காக வல்லமையோடு மிகுதியாய்ச் செபம் பண்ணுங்கள்.

2. கர்த்தருடைய பந்தியிலிருக்கையில்.—கர்த்தருடைய பந்தியிலிருக்கையில், இராசாதி இராசாவுடைய சமுதகரிசனையை அடைகிறீர்கள். அந்தப் பரிசுத்த விருந்தில் கர்த்தருடன் சம்பாஷிக்கிறவர்களாயிருக்கிறீர்கள். அப்போது அவ்வித நன்மை கிடையாதவர்களை நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆவியுடன் அப்பேர்ப்பட்டவர்களோடே இருங்கள். அவர்களுக்காக தேவாசீர்வாதத்தைத் தேடுங்கள். கர்த்தருடைய பந்திக்கு வர விரும்புவோர்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு எத்தனையோ சிகேகிதர், இனத்தார், பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் தெய்வீக நன்மைகளைப் பெற முக்கொள்ளும்படி விரும்பி மன்றாடுங்கள்.

V. இவ்வகையான ஆவி தேவபக்திமாண்களிடத்தில் விளங்கியிருக்கிறது. — எகிப்தில் மோசே இஸ்ரவேலரின்

நன்மையை நடினான். அப். 7. 23—26. நகோழி ருத்தின் நன்மையைத் தேடினான். ருத். 3. 1. பவுல் ஒநேசுமுலின் நன்மையைக் கருதினான். பிலே. 10—20. வச.

இயேசு நிர்ப்பாக்கியரான மனுஷஜாதியாருக்கும் செய்திருக்கிற நன்மையை யார் மதிக்கக்கூடும்? அவர் சகல மகிமையுடையவராயிருந்தும், நம்முடைய நிர்ப்பந்தத்தைக் கண்டபோது, மோசத்தினின்றும் நம்மை விடுவிக்கும்படி அவதாரமானார். அவருடைய ஆச்சரியமான அன்புக்கு என்னத்தை நிகராகச் சொல்லலாம்? அவர் இரக்கங்கொண்டு தமது இரத்தத்தைப் பாவமன்னிப்புக்காகச் சிந்தினார்.

அவர் துக்கமுள்ளவராய்ச் சஞ்சரித்த நாட்கள் முடிந்தபின்பு, பரலோகம் எறினார். இப்போது அவருக்கு ஒரு குறைவுமில்லை, அவருக்குத் தரித்திரமில்லை, துன்பமில்லை, கண்ணீரில்லை, பாடுகூடில்லை. ஆனாலும் சோதிக்கப்படுகிற நம்முடைய ஜனங்கள் அவர் மற்றதுவிட்டாரா? அவர்கள் துன்பங்கள் இக்கட்டுகள் எல்லாவற்றிலும் அவர்களுக்காக அநுதாபப்படுகிறார்.

படிப்பினை.

1. வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற சிறந்த ஆலியை நாமும் லிளக்குவோமாக.—சுயநயத்தைச் சிலுவையில் அறைவோமாக, உதயவுள்ள சிந்தனைகளைப் பேணி வளர்ப்போமாக.
2. ஆலிக்குரிய காரியங்களை முக்கியமாய் நாடிச் செய்வோமாக.—நம்முடைய அபலகத்தாரின் வைதிக விஷயங்களை நாடி, அவர்கள் ஆத்தாமாவுக்கு நன்மை செய்வோமாக.
3. இயேசுவின் அன்பை நினைத்துச் சந்தோஷமடைந்து அவருடன் அந்நியோநியமாய் நடப்போமாக.—அவருடைய பந்தியில், நாம் அப்படிச் செய்வதற்கு ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். நமது நாடோடிய நடக்கையிலும் அது விளங்குவதாக.

14. பார்வோன் கேட்ட அடாத கேள்வி.

“நான் இஸ்ரவேலைப் பேசுவீட கர்த்தரின் வார்த்தையைக் கேட்கிறேன். அவர் யார்? நான் கர்த்தரை அறியேன், நான் இஸ்ரவேலைப்போக விடுவதில்லை.” யாத். 5. 2.

பிரசங்கவாக்கியம் அவபக்தனும் அஞ்ஞானியுமான பார்வோனுடைய வார்த்தைகளாயிருக்கிறது. அவனுடைய சரித்

52 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்கள் தீர்ப்புகள்.

திரமும் நடக்கையும் வேதத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

உன்னதமானவருடைய தாசனாகிய மோசே இவ்வேல் சனங்களைப்பற்றித் தேவனுடைய சித்தம். இன்னதென்பதை பார்வோனுக்கு அறிவிக்கும்படி உத்தரவு பெற்றிருந்தான். அவன் அந்தச் செய்தியை பார்வோனுக்கு அறிவித்தான். வச. 1. அந்தக் கெர்வமுன்ன இராசன் மாறுத்தரமாக, கர்த்தர் யார். யி. என்று சொன்னான். இங்கே அந்த இராசனுடைய மூர்க்கத் தையும் துன்மாரிக்கத்தையும் பார்த்தோரும், அவன் தன் கோபத்தைப் பேணி வளர்த்துவந்தால், தேவன் அவனை அவதைகளால் வாதித்தமல்லாமல், கடைசியாகச் சமூலமாய் அவனை அழித்துப்போட்டார். அவனைப்போல் அநேகர் தங்கள் செய்கைகளினால் விளங்குவதுண்டு. அவபக்தியானது யெகோவாவை எதிர்த்துக் கலகக்குணமுள்ள பார்வோன் நடந்துகொண்டது போல அவரை நிந்திக்கிறதாயிருக்கிறது. "இந்த வாக்கியத்தை நமக்குப் போதனையாகவைத்துச் சிந்திப்போமாக.

1. தேவன் மனிதஜாதியாரிடத்தில் பேசியிருக்கிறார்.— எப்படிப் பேசியிருக்கிறார்.

1. அவர் தமது கிரியைகளைக்கொண்டும்.—“வாட்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது.” சங். 19. 1. 10.

“காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்தியவல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, டி.” ரோ. 1. 20.

அவருடைய சுயம்பு, மகத்தாவம், வல்லமை, ஞானம் முதலியவைகள் இருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற கிரியைகளினால் விளங்குகின்றன.

2. இடைவிடாத தம்முடைய தீவ்வியவிசாரணையினாலும்.— அவர் தம்முடைய இருஷ்டிகள் எல்லாவற்றிற்கும் போஜனம் அளித்துவருகிறார். அவர் நன்மைசெய்து வாணத்திலிருந்து மழைகளையும், செழிப்புள்ள காலங்களையும் நமக்குத் தந்து, ஆகாரத்தினாலும் சந்தோஷத்தினாலும் நம்முடைய இருதயங்களை நிரப்பி இவ்விதமாய் அவர் தம்மைக்குறித்துச் சாட்சி விளங்கப் பண்ணுகிறத்திலே. அப். 14. 7.

3. அவர் செய்யும் தண்டனைகளாலும்.—ஜலபிரளயத்துக்கு முன்னுள்ளவர்களுக்கும் பார்வோன் முதலானவர்களுக்கும் அவைகள் எவ்வளவு பயங்கரமாயிருந்தன. டித்தத்தினாலும், பெருவாரி வியாதிகளாலும், பஞ்சத்தினாலும், பூமியதிர்ச்சியினாலும் பேசுகிறவராயிருக்கிறார்.

4. அவர் தமதுவசனத்தினாலே தேவியும் பேசுகிறார்.— பூர்வீக தீர்க்கதரிசிகளைக்கொண்டும் தமது குமாரனைக்கொண்டும் பேசியிருக்கிறார். பூர்வகாலங்களில் பங்குபங்காயும், வகை வகையாயும் தீர்க்கதரிசிகள்மூலமாய்த் திருவுளம்பற்றின தேவன், இந்தக் கடைசிகாட்சியில் குமாரன்மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம்பற்றினார். எபி. 1. 1, 2. அருமை இரட்சகர் உலகத் தாருக்குத் திவ்வியவசனத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தும்படி கிறிஸ்த பணிவிடையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இவ்வகையில் தேவனுடைய சத்தம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. உனக்குப் போதனையை அருளவும், தமது சித்தத்தை வெளிப்படுத்தவும், உனக்கு உணர்ச்சியை உண்டாக்கவும், குணப்படுத்துக்கு உன்னை நடத்தவும், இரட்சணியத்துக்கு உன்னை ஆளாக்கவும், திவ்விய வசனம் உனக்குப் பிரசங்கிக்கப்படுகிறது.

II. ஏன், எப்படி அதை நீ கேட்கவேண்டும்.

1. நீ ஏன் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கவேண்டும்.

(1) அவர் உன் அதிகாரியாயிருக்கிறார். அவர் தேவன், உன் தேவன், உன் சிருஷ்டிகர், நியாயப்பிரமாணிக்கர்.

(2) அவர் உனக்குக் கட்டாகம் காட்டியிருக்கிறார், அவர் உன்னிடம்வகையும் குணிந்து உன்னோடே பேசுவது தெய்வீக கட்டாட்சமே. தேவதூதர்களும் சேராயின்களும் எவ்வளவாய் அவருடைய சத்தத்தைப் பிரியத்தோடே கேட்கிறார்கள்.

(3) அவர் நேரக்கத்தோடே பேசுகிறார், உன்னுடைய நித்திய சுகவாழ்வுக்காகப் பேசுகிறார். அவருடைய சப்தம் அன்பும் உருக்கமுள்ளது. சுதாங்கக் கைம்மரில்லாத அவருடைய உருக்க இரக்கங்கள் இப்படிச் செய்யும்படி அவரை நெருக்கி எவினது.

2. எப்படி அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கவேண்டும்.— மிகுந்த பயபக்தியோடு கேட்கவேண்டும். அவருடைய சித்தத்தை அறியவேண்டும் என்ற அன்போடு கேட்கவேண்டும். அவருடைய அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்ற பரிசுத்தமான ஆசையோடே கேட்கவேண்டும். இந்த நியாயப் பிரமாணத்தின் எல்லா வார்த்தைகளையும், இந்தக் கட்டளைகளையும் னக்கொண்டு இவைகளின்படி செய்வதற்காக. உபா. 17. 19.

இப்படிச் செய்யும்படி நீ தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டிருக்கிறாயா?

54 தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்காதபடி வெறுக்கிறவர்களுக்கு உண்டாகுகேடு.

III. தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்காதபடி வெறுக்கிறவர்களுக்கு உண்டாகுகேடு.

யார் அப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகள்?
தன்னைத்தான் வஞ்சிக்கிற அவபத்தன்.

மதம்மிஞ்சின காமாதாரி.

சிக்கப்பட்டிருக்கிற உலகத்தான்.

குணப்படாமல் அவிசுவாசியாயிருக்கிற பாவி.

இருதயத்தின் அகங்காரம் இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு வழி நடத்துகிறது. அவிசுவாசம் அவைகளுக்குப் பாதை. மதியின்மீது அத்தருச் சார்பு. இப்படிப்பட்ட ஆவியை உடையவர்கள்.

1. தேவனை நேரே அவமதிக்கிறார்கள்.

2. அவருடைய அதிகாரத்துக்கு நேரே எதிர்த்து நிற்கிறார்கள்.

3. கடைசியாக பாவிக்கு அதால் நாசமுண்டாகும்.

தேவனுக்கு விரோதமாய்தான் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தி மேற்கொண்டவன் யார்? எபி. 2. 1; 3. 7. பார். அவர்கள் தப்ப வகையில்லை. அடிக்கடி கடிந்துகொள்ளப்பட்டும் தன் உடரியைக் கடினப்படுத்துகிறவன், சகாயமின்றிச் சுகிதியில்லாத நாச மடைவான். நீதி. 29. 1. பார்வோன், பெல்ஷாத்சார் முதலானபேர் கெட்டுப்போனது உங்களுக்கு எச்சரிக்கையாயிருப்பதாக.

படிப்பினை.

1. இன்று கர்த்தர் உங்களுடே மறுபடியும் பேசுகிறார்.—ஆறியே செவிகொடு, கர்த்தர் பேசுகிறார். ஏசா. 1. 2. உங்கள் செவியைச் சாய்த்து என்னிடத்தில் வாருங்கள்; கேளுங்கள் அப்பொழுது உங்கள் ஆத்தமா பிழைக்கும். ஏசா. 55. 3.

2. தேவனுடைய வசனத்தை அசட்டைசெய்யாதேயுங்கள்.—தீர்க்க தரிசனங்களை அற்பமாய் எண்ணுகிறார்கள். 1 தெச. 5. 20. “மேன்மையானுடைய பிரமாணத்தைத் தள்ளுகிறவன் இரக்கம்பெறாமல் இரண்டுமூன்று சாட்சிகளின் வாக்கினால் சாகிறான்.” எபி. 10. 28, 29.

3. எல்லாரும் கடைசியான நியாயத்தின்புக்குக் கட்டாயமா? செவிகொடுக்கவேண்டும்.—நான் பெரிய வெள்ளைச்சிங்க வசனத்தையும் அகிளமேல் வீற்றிருக்கிறவனாயும் கண்டேன். வெசு. 20. 11. மரித்தோர் தேவருமாறுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம் வரும். பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம் வரும். யோவா. 5. 26, 28.

15. பஸ்காவின் இரத்தம்.

“நீங்கள் இருக்கும் வீடுகளில் அந்த இரத்தம் உங்களுக்கு அடையாளமாயிருக்கும், அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு உங்களைக் கட்டிவிடுவேன். நான் எகிப்துதேசத்தை அழிக்கும்போது, அழிக்கும்வாளை உங்களுக்குள்ளே வரவிடுகிறேன்.” யாத். 12. 13.

எகிப்துதேசத்தின்மேல் தேவன் அனுப்பின கடைசி வாழையானது, மிகவும் பயங்கரப்பட்டதற்கதாயிருந்தது. பார்வோன் திரும்பத்திரும்ப மனஸ்தாபப்பட்டுத் தன்னைத் தாழ்த்தின வளைப்போல காட்டினாலும் மறுபடியும் மறுபடியும் இருதயக் கடினத்துக்கு இடங்கொடுத்து, இஸ்ரவேலின் தேவனைப் பற்றி அவநம்பிக்கைக்குள்ளானான். கடைசியாகப் பார்வோன் மேலும் அவன் தேசத்தின்மேலும் அனுப்பப்பட்ட வாதையின் சரித்திரம். 12. 29, 30ல் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தப் பயங்கரமான காலத்தில் இஸ்ரவேல் சுபத்திரமாயிருக்கும்படி தேவன் வழிவகையை உண்டிபண்ணினார். இஸ்ரவேல் அழிவுக்குட்பட்டபடி, பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டவெண்ணியதாயிருந்தது. வச. 7.

தேவன் ஆச்சரியமானவண்ணம் கிருபையாய் ஏற்படுத்தின இச்செய்கையானது கிறிஸ்து போதனையைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அது கிறிஸ்துயேசுவினால் உண்டாக்கப்பட்ட மனிதஜாதியின் இரட்சிப்புக்கு முன்னடையாளமாயிருந்தது. அப்போஸ்தலன் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே என்று சொல்லியிருக்கிறான். 1 கொரி. 5. 7.

1. இரத்தத்தைப்பற்றி பார்ப்போம்.—அதைப்பற்றிச் சில முக்கியமான காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1. அது ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம்.—நம்முடைய இரட்சகரைச் சுட்டிக்காட்டின பற்பலவகை பலிகளுக்குள்ளே ஆட்டுக்குட்டியானது முக்கியமானது. அவர் தேவாட்டுக்குட்டியாயிருந்தார். “இதோ உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற, உய்யோவா. 1. 29. ஆட்டுக்குட்டியின் சாந்தமும் மாசின்மையும், இயேசுவின் சாந்தத்தையும் நன்மை சுபாவத்தையும் குறிக்கின்றன.

“ஆட்டுக்குட்டி பழுதற்றதும் ஆணம் ஒரு வயதுள்ளதாமாயிருக்கவேண்டும்” ஊனமானதும் நசுல்கொண்டதும் உதவாது.

56 தேவனது விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அப்படிப்பட்டவைகள் கர்த்தர் அங்கீகரிப்பார். மலர். 1. 13. 14. இயேசுவானவர். பிழைத்தார், குற்றமில்லாதவர், மாசற்றவர். எபி. 9. 14. 1 பேது. 1. 19. அவர் அப்படிப்பட்டவையிருப்பது அவருடைய பிராயச்சித்தத்திற்கு அவகாசம்.

அது ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம், இரத்தமானது அதின் ஜீவன்; ஆட்டுக்குட்டியானது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு அடிக்கப்பட்டவேண்டும்; இரத்தம் சிந்துதலில்லாமல் மீட்பில்லை.

2. அந்த இரத்தம் தேவகட்டளைப்படி தெளிக்கப்பட வேண்டும்.—வேதத்திலே மனிதன் ஒரு வீட்டுக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறான். அப்போஸ்தலன் “நாமே அவருடைய வீடாயிருப்போம்” என்கிறார். எபி. 3. 6. அந்த வீடு மோசத்துக்கு எதுவாயிருக்கிறது. எகிப்திலுள்ள வீடுகளும் அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்தது. தூதன் அவைகளை ஆழிக்கப் புறப்பட்டான். நம்முடைய பாவங்களினியத்தம் நாமும் அழிவுக்கேதுவாயிருக்கிறோம். தேவன் கட்டளையிட்டபிரகாரம் இரத்தம் தெளிக்கப்படவேண்டும். வச. 22.

வீட்டிலே இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டது, இரட்சகரின் இரத்தத்தில் அவனையுள் தனித்தனியே கருத்துடன் பிரியங்கொள்ள வேண்டியதைக் குறிக்கிறது. ஜாதி நிலைமை, குடும்ப நிலைமை நம்மை இரட்சியாது. தனித்தனியே இரட்சிக்கப்படவேண்டும். ஏனெனில் நாம் தனித்தனியே குற்றவாளிகளாயிருக்கிறோம்.

இரத்தத்தைத் தெளிக்கும் வகையும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கசப்பான நசோப்புக் கொழுந்துகளின் கொத்தை எடுத்துக் கண்ணியில் இரத்தத்தில் தோய்த்து, மி. அப்படியே பாவத்தைப்பற்றிய மெய்மனஸ்தாபத்தோடும், அதை வெறுக்கிற வெறுப்போடும், பாவமன்னிப்புக்காகவும், நித்தியஜீவனுக்காகவும், இயேசுவின் இரத்தத்தண்டைக்கு வரவேண்டும்.

எழாம் வசனத்தில் காட்டிய காரியமானது, ஆத்தாம இரட்சிப்பின் பலித்துக்காகக் கிறிஸ்துவானவருடைய பிராயச்சித்தப்பலியின் வல்லமையை விளக்கிக் காட்டுகிறது. ஆத்தமாவைச்சேர்ந்த அறிவு, நிதானம், சித்தம், மனச்சாட்சி, சிந்தனையம் முதலானவைகளுக்குப் பிராயச்சித்தப்பலி இன்றியமையாத அங்கியமாயிருக்கிறது. இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டதில்;

II. தேவன் அதைக் கவனித்த வகையைப்பார்க்கப்போம்.—“அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு, ஐ.” உங்கள் விஷயத்தில் தேவன் உங்களுடைய குற்றத்தைப் பார்க்கிறார். தேவன் பாவச்

15. பஸ்காவின் இரத்தம்.

57

தக்கு வரவேண்டிய தண்டனையைப் பார்க்கிறார். அவர் நீதியின்படி தண்டனையைச் செலுத்தினார். இரத்தக்கடாது.

“இரத்தம் சிந்துதலில்லாமல் பாவமன்னிப்பு உண்டாகாது” எபி. 9. 12. ஆனால் அவர் அதற்குப் பரிசரிப்பை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார். அவர் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தைப் பதிலிடாக ஏற்படுத்தி குற்றவாளிக்குத் தயை காட்டுகிறார். இப்போது நன்றியைக் கவனியுங்கள்.

1. தேவன் பாவியையல்ல, இரத்தத்தைப் பார்க்கிறார்.—அவர் அக்கிரமத்தைக் கவனிப்பாரானால் யார் அவருக்கு முன்பாக நிலைநிற்பான்? சவ. 130. 3. தன்னிடத்தில் அற்பக்கறை இருக்கிறவனும் தேவனுக்கு முன்பாக நிலைநிற்கமாட்டான். ஒரு பாவமுதலாய் ஆக்கினைவை வரவழைக்கும். ஆதலால் தேவன் தம்முடைய முதற்றாமான் சிருஷ்டிகளுடைய பாவநிலைமையை நோக்கிப்பாராமல் பிராயச்சித்த இரத்தத்தை நோக்கிப் பார்க்கிறார்.

2. தேவன் தம்முடைய சோந்த எத்தனங்களைக் கையாடுவதையும் பார்க்கிறதில்லை.—அவர் தம்முடைய வசனத்தைக் கேட்கிறதையாவது, ஆத்தமத்தைத் தாழ்த்துகிறதையாவது, குணப்படுத்தையாவது, விசுவாசத்தையாவது பார்க்காமல் இரத்தத்தை மாத்திரம் பார்க்கிறார். இதிலே எல்லாப் புண்ணியமும் பவதமுமுண்டு.

3. இரத்தத்தைப் பார்க்கிறதிலே தேவன் தீர்ப்பியுள்ளவராயிருக்கிறார்.—அவருடைய நீதிக்குச் சரிக்கட்டப்படுகிறது. அவருடைய பிராயப்பிரமாணம் கனப்படுத்தப்படுகிறது. அவருடைய சத்தியம் நிலைப்படுகிறது. அவருடைய மகத்துவம் உயர்த்தப்படுகிறது. அவருடைய நன்மைச்சபாவமும் அன்பும் சிறந்தவகையாய் மேன்மைப்படுகிறது. அப்போஸ்தலன், இவைவெல்லாவற்றையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ரோ. 8. 20—26.

III. உண்டான மீட்பைப்பற்றிப் பார்க்கப்போம்.—“உங்களைக் கண்டதுபோலேன், ஐ.” எகிப்திலிருந்த இஸ்ரவேலருக்கு அப்படியே சம்பலித்தது.

இஸ்ரவேலர் விஷயத்திலும், நம்முடைய விஷயத்திலும் உண்டான மீட்பு இருவகையுள்ளது.

1. அழிக்கிற தூதனின் மீட்பு.—இஸ்ரவேலர் வீடு அழிக்கப்பட்டபடி தற்காக்கப்பட்டது. உங்கள் விஷயத்தில்

58. பச்சமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

நீங்கள் நியாயபிரமாணத்தின் சாபத்தினின்று விடுதலையாக் கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; கடவுளிடமின்களாகப்பட்டிருக்கிறீர்கள் ஆக்கினைத்தீர்ப்பில்லை. மோசம் எல்லாம் போய்விட்டது, கோபம் எல்லாம் சாத்தியெய்யப்பட்டது, நாசம் எல்லாம் நீங்கிப்போய்விட்டது.

2. எக்ப்திய நிலைமையிலிருந்து மீட்டி. — இப்போது சுயாதீனம். துகம் முறிக்கப்பட்டது. சுயாதீனம் கிடைத்தது. எகிப்து கைவிடப்பட்டது, வாக்குத்தத்த தேசத்துக்கு நோய்ப் பிரயாணஞ்செய்தார்கள். அப்படியே விசுவாசிகளின் விஷயத்தில், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தைப்பற்றிய விசுவாசத்தினால் ஆவிக்குரிய சுயாதீனமடைகிறார்கள். தேவன் இருளின் அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கி தமது அன்பின் குமாருடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார், கொலோ. 1. 13. அவர்கள் பாவத்தினின்று விடுதலையாகப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரோ. 6. 18. அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளும் நித்திய சேவனுக்குச் சுத்தநாமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாவாமைக்கு ஆட்களாயிருக்கிறார்கள். இவ்வல்லாவற்றையும் தேவன் ஒழுங்குபடுத்தி நடப்பித்திருக்கிறார். அது தேவனுடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாகச் செய்யப்பட்ட அவருடைய கிரியையாயிருக்கிறது. பாவியின் இரட்சணிய வழிவகை முழுவதும் அப்படியே தேவனால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டும், நடப்பிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது.

படிப்பினை.

1. பாவத்தினின்றும் கோபாக்கிணயினின்றும் நீங்கலாக மீட்டி. — இவ்விரண்டு கோபாக்கிணயினின்றும் நம்மை நீங்கலாக்கி, உ. 1. 10. ரோ. 5. 9.
2. அந்த மீட்டி கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே மீட்டி கிடைக்கக் கூடியது. — அவருடைய இரத்தத்தாலே பாவம் நீங்கி மீட்டி நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. கொலோ. 1. 14. எபே. 1. 7. வேரென்றின்மேலும் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. கிறிஸ்துவின் இரத்தமே நம்முடைய மீட்டிக்கு அஸ்திபாரம்.
3. அந்த மீட்டைத் தனித்தனியே அடைந்துகொள்ள சுத்ததூன் பிரியத்தோடே தேடிக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். — “நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னாரை அறிவேன், உ. 2. 12. மோ. 1. 12.
4. மீட்டைப் பெற்றவர்களுக்குண்டாகும் பாக்சியம். — எங்களைத் தேவனுக்கென்று மீட்டுக்கொண்டு எங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக

16. பஸ்காவை ஆசரித்தவர்கள் — முன்னடையாளம்.

எங்களை ராஜாக்களும் ஆசரியருமாக்குவீர்; வாங்குந் படியிலே அரசாளுவோம். வெளி. 5. 9, 10. கேலுதலுக்கு சொந்தமான மாக, உ. தி. 2. 14.

5. எல்லாதும் இரட்சிக்கப்படுவது தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. — “எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவும், சத்தியத்தை அறிதல் அறிவுக்கு வரவும், உ.

கிறிஸ்துவானவர் உலகத்துக்குத் தேவாட்டுக்குட்படா யிருக்கிறார்.

16. பஸ்காவை ஆசரித்தவர்கள் நற்கருணையை வாங்குகிறவர்களுக்கு முன்னடையாளம்.

“கர்த்தர் மோசேயையும் ஆரோணையும் நோக்கி, பஸ்காவின் சியாய் மாவது, அந்நியபுத்திரன் ஒருவனும் அதைப் புசிக்கவேண்டாம்; இஸ்ரவேல்சபையார் எல்லாரும் அதை ஆசரிக்கக்கூடவர்கள்.” யாத். 12. 43, 47.

முத்தின் பிரசங்கத்தில் பஸ்காவின் நிறத்தன்மையையும், அது கிறிஸ்து இயேசுவிலால் உண்டான மீட்டிக்கு முன்னடையானமாயிருந்ததையும் பார்த்தோம். இப்போது பஸ்காவைப் பரிசுத்தவர்களைப்பற்றிச் சித்திப்போம். அதை இன்னார் புசிக்கலாம் என்றும், இன்னார் புசிக்கக்கூடாதென்றும் பிரசங்கவாக்கியங்கள் இரண்டிலும் சொல்லியிருக்கிறது.

பஸ்காவைப் புசித்தவர்கள், கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில், கர்த்தராகிய இயேசுவின் மரணத்தைக்கொண்டாடுகிறவர்களுக்குக் குறிப்பாயிருந்தார்கள் என்பதை இப்போது பார்ப்போமாக. அப்படிச்செய்யையில்,

இரத்தருடைய மெகைக்கீத வராதபடி அவரால் விலக்கப்பட்டவர்களைத்திறித்தும், அதற்கு முகாந்தரங்கள். முன்னடையானத்தைத்திறித்தும் சித்திப்போமாக. — “வாங்கியத்தில் அந்நிய புத்திரன் ஒருவனும் அதைப் புசிக்கவேண்டாம்” என்றிருக்கிறது. அவர்கள் அதைப் புசிக்கக்கூடாததற்குப் பற்பல முகாந்தரங்களுண்டு. அவை ஒவ்வொன்றும் கர்த்தருடைய இராப்போசனத்துக்குச் செல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது.

1. அறிவுக்குறைவு. — அறிவின்மையால் செய்யப்படும் பணி விடை தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதில்லை. அறிவின்மையால்

னத்துக்குப் பிறகு உலமாயிராமல், அதற்குப் பிரதிபலமாயிருந்து பத்தியைச் சிவந்தாடித் திருத்திப் போடும். தெளிந்த அறிவோடே தேவனை ஆரதிக்கவேண்டும்; ஆவியினால் மாத்திரமல்ல, உண்மையினாலும் அவனைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும். இஸ்ரவேலர் தங்கள் ஆராதனைக்குரிய நியாயங்களுக்கும், முகாந்தரங்களையும், தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியக்கூட்டவேண்டியதாயிருந்தது. 12. 26. கிறிஸ்துவைப்பற்றியும் அவருடைய சுவீசேஷ உபதேசத்தைப்பற்றியுமுள்ள அறிவினம் அப்படியே உங்களைத் தகுதியற்றவர்களாக்கும். அவரைப் பாத்நிரமாய்ப் புசிப்பதற்கு அவரைப்பற்றிய அறிவு அவசியத்தேவை. ஆதலால் ஆவிக்ஞரிய அறிவில்லாவிடில் கர்த்தருடைய பத்தியில் சேர நீங்கள் அபாத்நிரமாயிருக்கிறீர்கள்.

2. விசுவாசத்திறவு.—கிறிஸ்துவைப்பற்றிய அதுபோக அறிவு அவரைப்பற்றிய விசுவாசத்தை உண்டெண்ணும். தேவனுக்குரிய கடமையைச் செய்கையில், அது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கும்படி விசுவாசம் அவசியம் வேண்டியது. “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கட்டாகாரியம். ஏனென்றால் தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும் அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பவன் அளித்திறவரென்றும் விசுவாசிக்கவேண்டும்.” எபி. 11. 6. பூர்வீகத்தார் எல்லாரும் அவரை விசுவாசத்தோடே சேவித்தார்கள். பஸ்காவைப் பற்றியவிஷயத்தில், எபி. 11. 28. பார்.

தேவனைப்பற்றியும் அவருடைய மார்க்கத்தைப்பற்றியும், அந்நியனிடத்தில் விசுவாசம் இராது. ஆகவே அப்படிப்பட்டவன் திவ்விய எத்தனத்தைக் கையாடும்படி உட்கார்ந்திருப்பது கேவியாகும்.

3. பஸ்காவால் துறிக் கப்பட்ட பெரியோரைப்பற்றி அவரவனுக்குப் பரியமில்லாத திறவு.—இவ் பத்திய ஆராதனையில், ஆவியும் இருதயமும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. உங்கள் ஆராதனை அங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமாயில், இது திராவசியம். ரோ. 12. 1.

பஸ்காவை ஆசரித்ததில் இஸ்ரவேலருக்கு மீட்புண்டானது. அவர்கள்மாத்திரம் அதில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள், அவர்கள் அதில் பிரீதியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். அப்படியே கிறிஸ்துவினால் மாத்திரம் பாவத்தினின்றும் மீட்புக் கிடைக்கக் கூடியது. அதனே விசுவாசிக்குப் பிரயோசனத்தை உண்டெண்ணத்தக்கது. அவசுவாசிக்கு அதிலே பிரீதியுண்டாகாது.

அவன் கெட்டுப்போவான். அதிலே இவனுக்குப் பற்றியில்லை, சுதந்தரமுமில்லை. இவனுக்கு அறிவின்றால் அந்நியனாயிருக்கிறவனும், அவசுவாசத்தினால், இயேசுவுக்கு அந்நியனாயிருக்கிறவனும், மெய்த்தேவபத்திக்கு மாம்சசிக்கையினால் அந்நியனாயிருக்கிறவனும் கர்த்தருடைய இராப்போசனத்துக்கு யோக்கியனாகமாட்டான்.

II. யாருக்கு அது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதை ஆசரிக்கவேண்டிய நடவடிக்கை இன்னதென்றும் பார்ப்போமாக.—வச. 47. “இஸ்ரவேல் சபையார் எல்லாரும் அதை ஆசரிக்கக்கடவார்கள்.”

1. அது தேவனுடைய சனங்களுக்குமாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.—இஸ்ரவேலர் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழிருந்தார்கள், கிறிஸ்துவின் சேஷர்கள் சுவீசேஷத்தின் கீழிருக்கிறார்கள். கற்கருணையை ஏற்படுத்தினபோது கிறிஸ்துவானவர்கள். கற்கருணையை ஏற்படுத்தினபோது பரிமாற்றார். மத். 28. 28. அதைத் தம்முடைய சேஷர்களுக்குப் பரிமாற்றார். மத். 28. 28. அன்பு கிறிஸ்துவின் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டி, ஆதிச்சபையும் கட்டப்பட்டபின், ஞானத்தைவைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், ஞானஸ்நானம் பெற்று, அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும், அந்நியோக்கியத்திலும், அப்பம் பிட்டுதலிலும், ஜெபப்பண்ணுதலிலும் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அபு. 2. 41, 42.

கிறிஸ்துவின் சேஷர்கள் அவரை அறிந்து விசுவாசிக்கிறவர்களாக அவருடைய அன்பிலும், கிருபையிலும் பிரியங்காட்டிகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

2. அது தேவனுடைய சனங்களின் கைபக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது.—வச. 47. “சபையார்” அதாவது ஆரதிக்கும்பட்டவர்கள்.

கர்த்தருடைய இராப்போசனம் சபையாருக்காக, சேஷருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சபைகூடி ஆசரிக்கவேண்டும். தனிமையாய் அதை ஆசரிப்பதைப்பற்றி சேஷத்தில் விசேஷித்துச் சொல்லவில்லை. இப்படித் தனிமையில் ஆசரிக்கும் பழக்கமானது, ஆதிச்சபையிலுண்டான சீர்தோட்டினால் விளைந்த பயனாயிருக்கிறது. சாக்ராமெந்திலே ஒரு கித்தியுண்டென்று காட்டும் எண்ணத்தோடே அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது. பஸ்காவிலே அப்படிப்பட்ட சன்னம் இல்லவே இல்லை. அது அடையாளமாகமாத்திரம் மீறும்படி. அது

62. தேவதமனுலின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

மீட்டை-புண்ணை பாக்கவில்லை; தேவனே மீட்டை அருளினார். அது அந்த மீட்டைப் பிணைப்பூட்டும் சின்னமாயிருந்தது. அப்படியே கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில் இராட்சணிய பலிதமில்லை, அது கிறிஸ்துவில் உண்டு. அவர் மாம்சத்தில் பாடுகளை அதுபவித்து, இரத்தம் சிந்தினதினால் இராட்சணியத்தைச் சம்பாதித்தார். இராப்போசனம் அதைக் கூறுகிறதாயிருக்கிறது; அல்லது மனதுக்கு அதைத் தெரிவிக்கிறதாயிருக்கிறது. 1 கொரி. 11. 26.

3. இஸ்ரவேல் சபையார் அவை ஆசரிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தார்கள். —“அதை ஆசரிக்கக்கூடவீர்கள்” பஸ்காவை இஸ்ரவேலர் விசேஷித்தவகையாய் ஆசரித்தார்கள். அதைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெய்வீக அதிகாரமிருந்தது. 3. 6, 14. வசனங்களைப் பார்க்க. அப்படியே கர்த்தருடைய இராப்போசனமும் இயேசுகானவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆதிச் சபையாரும் அப்படியே அதை நம்பி ஆசரித்தார்கள். அப. 2. 42. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் அது திருச்சபையிலே கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைமட்டும் ஆசரிக்கப்படவேண்டியது என்று காட்டியிருக்கிறார். 1 கொரி. 11. 23-26. பூர்வீக திருச்சபை சரித்திரத்தைப் பார்க்கையில், ஆதிக்கிறிஸ்தவர்கள் அதை ஆசரித்துவந்தார்கள் என அறியலாம். அதை வாரந்தோறும் கையாடிவந்தார்கள். கர்த்தருடைய நாளிலே அவர்கள் மீட்டின் சரித்திரத்தில் அடங்கிய இரண்டு சங்களை, அதாவது கிறிஸ்துவேசுவின் மரணத்தையும், உயிர்த் தோற்றமாய் கொண்டாடிவந்தார்கள்.

4. தேவன் ஏற்படுத்தினபிரகாரம் சபையார் அதை ஆசரிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. —பஸ்கா திட்டமானகாலத்தில் குறிக்கப்பட்ட ஆட்களால், விசேஷித்த பணியிலே களோடே ஆசரிக்கப்படவேண்டியது. கடவுள் வந்தபிறகு, குறைக்கவுகூடாது, மாற்றவுகூடாது. அப்படியே கர்த்தருடைய இராப்போசனமும் சபையிலே நிலையான நியமமாக கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாருக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்பமும் இராமும் கையாடப்படவேண்டியது. கிறிஸ்துவின் மரணத்தைக் கூறுகிற நோக்கமும் கிறிஸ்துவேற்றப்படவேண்டியது. கிறிஸ்து திரும்ப வரும்வரைக்கும் அவருடைய மரணத்தை நினைவுகூர்ந்து, அவரில் விசுவாசம்வைத்து, நன்றியறிதலான அன்புபாராட்டவேண்டும். நாம் இராப்போசனத்தை வாங்கவேண்டிய ஸ்திதி நிலையும் முக்கியமானது.

படிப்பினை.

1. கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய கழும்களையுள் சலாக்கியங்களையும் உணர்ந்து, அதற்கேற்றபடி நடக்கவேண்டும். —ஆதாம் அறிவில்லாதிருப்பது எல்லாதல்லை. கீழ். 19. 2. எந்த மனிதனும் தன்னைத்தான் சோதித்தறிந்து இந்த அப்பத்தில் புதிதான, இந்தப் பாத்ரத்தில் பாணம்பண்ணக்கடவன். 1 கொரி. 11. 28.
2. தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுகிறதினால், ஆலிக்குரிய வளர்க்கியும் ஆறுதலும் உண்டாகும். —நீங்கள் எல்லாரும் இங்கே பாணம்பண்ணுங்கள்; இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி, மி. மத். 26. 25, 26. நம்முடைய விசுவாசம் பலப்படும், அன்பு பெருகும், வாக்குத்தத்தங்கள் உறுதிப்படுத்தப்படும், கிறிஸ்தவர்களுள் பூரணபூரண வளர்வோம்.
3. பாலிகள் முதலான கிறிஸ்தவன்னைக்கு வந்து, அப்புறம் அவ்ருடைய பந்தியைச் சேருவார்களாக. —“வருத்தப்பட்டு பாரஞ் சமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னைக்கு வாரங்கள். மத். 11. 28. இந்த அழைப்பை அசட்டை செய்யாமல் உடனே அவரன்னை வாரங்கள். முற்றமுடிய உங்களை இரட்சிக்க அவர் வல்லவராயிருக்கிறார். பின்பு அவருடைய சரித்திரமும் இரத்தத்திற்குப் பிச்சியமாகும்படி பாருங்கள்.

17. பார்வோன் சமூலமாய் அழிக்கப்பட்டது.

“தொடருவேன், பிடிப்பேன், கொள்ளையாடிப் பங்கிடுவேன்; என் ஆசை அவர்களைத்தான் பிடிப்பாகி, என் பட்டயத்தை உருவுவேன். என்னை அவர்களைச் சங்கரிக்கும் என்று பகைகொண்டேன். உம்முடைய கற்றை வீசப்பண்ணினீர்; கடல் உம்முடைய கற்றை தண்ணீர்களில் ஈயம் அவர்களை மூழ்க்கொண்டது; நிரளான தண்ணீர்களில் ஈயம் போல அமிழ்ந்தபோனார்கள்.” யாத். 15. 9, 10.

பார்வோன் சரித்திரம் நமக்கு மிகுந்த எச்சரிப்பைக்கொடுக்கிறது. அவன் தந்திர உபாயமும் சாவதானமுமுள்ள இராசன். யாத். 1. 9, 10 மேலும் அவன் இரக்கமற்ற குருடன், உபத்சன். யாத். 1. 9, 10 மேலும் அவன் இரக்கமில்லாத கொலைபாதகன் யாத். 1. 11, 12, 15. மனிதரை கிரமூலம்பண்ணும்படி அவன் செய்ய இந்த யுத்தத்தில், தேவன் அவனுடைய உபாயங்களைச் செய்தது.

64. வைதமனுஷரின் குணங்களை வினக்கிய பிரச்சுக்கள் குறிப்புகள்.

அவனுடைய எண்ணங்களைத் தாழ்மாறாக் கிணர். ஜனங்கள் பெருகி மிகவும் பலத்துப்போனார்கள். யாத். 1. 20.

இந்தப் பார்வோன் மரித்துப்போனான். அவனுக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வந்தவன், அவனைப்போல மூர்க்கவெறியுள்ளவ னாய்க் குரூரங்களை நடப்பித்தான். மோசே அவனண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டு, அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையுஞ் செய் தான். இஸ்ரவேலரை விடும்படி கேட்டதற்கு, அவன் அடா தவண்ணம் நான் இஸ்ரவேலைப் போகவிடக் கர்த்தரின் வார்த் தையைக் கேட்கிறதற்கு அவர் யார்க்கான் கர்த்தரை அறியேன் என்றான். யாத். 5. 2. பின்பு மோசே அற்புதத்தின்மேல் அற்புதத்தைச் செய்தான். ஆனால் பார்வோன் இருதயக் கடி னப்பட்டவனாய் அகங்காங்கொண்டு, மூர்க்ககிணத்தைக் காட் டினான். வேனாவேனுகளில் அவன் இன்னொருவரும் திரும்பவும் இருதயத்தைக் கெட்டியாய்க் கடினப்படுத்திக்கொண்டான். அப்பால் அவன்பேரில் வாதைகள் ஒன்றின் பின்னொன்றாய் அனுப்பப்பட்டது. கடைசியாக இஸ்ரவேலரைப் போக் விட்டான். அவர்கள் புறப்பட்டு வழியே போகையில், பார் வோன் அவர்களை விட்டதற்காக மனஸ்தாப்பப்பட்டுப் பின் தொடர்ந்தான். யாத். 14. 5-7.

எகிப்தியர் பின்சென்றுவரவே, அவர்கள் இஸ்ரவேலரைக் கிட்டிச் சேராதபடி மேகஸ்தூபம் இரண்டு சேனைகளுக்கும் நடுவில் வந்தது. எகிப்தியருக்கு அது அந்தகாரத்தையும் இஸ்ர வேலுக்கு அது வெளிச்சத்தையும் கொடுத்தது. சமுத்திரம் இரண்டாகப் பிரிந்தது. அப்பால் பீச்சுக்கவாக்கியத்தில் கொல் பப்பட்ட பயங்கரமான சங்கதி சம்பவித்தது. இந்தச் சங் கதியைக்கொண்டு;

I. இஸ்ரவேலரின் சத்துருக்களுக்கெதிர்த்த முக்கியவெந் தியைப் பார்ப்போமாக.—சத்துருக்களிடத்திலிருந்து துவி.

1. போகைக் குணமுள்ளது.—அதிகாரத்தின்பேரிலுள்ள அவர அவர்களுக்கு இருந்தது. மனிதரைத் தங்கள் சொத் துகளாகப் பாராட்டினார்கள். ஆனால் அது நீசத்தன்மான பே ராசை. அது தேவனைத் திருடுகிறதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆத்தாமாக்கள் எல்லாரும் அவருடையவர்கள், இந்த ஆவிதங்கள் இராச்சியத்தை விஸ்தாரமாக்கவேண்டுமென்று யுத்தஞ்செய்கிற இராசாக்களிடத்தில் காணப்படுவதுண்டு. ஆகையினாலே இந்த தம் சிந்துதலும் சண்டைகளும் உலகத்தில் உண்டாயிருக் கிறது.

17. பார்வோன் சமூலமாய் அழிக்கப்பட்டான்.

65

2. செருக்கும் பெருமையுமுள்ள குணமுள்ளது.—பார் வோன் தன்னை உயர்த்துகிற பாஷனை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. “தொடருவேன்; பிறப்பேன்; கொன்னையாடிப் பங்கிடுவேன்.” இதில் சுயநம்பிக்கை, பெருமை, எடுப்புத்தனம் அடங்கியிருக் கிறது.

இப்படிப்பட்ட குணம் கெட்டுப்போன தூதரிடத்தில் விளங் கினது. ஆதித் தாயதந்தைகளும் இந்தக் குணத்தினால் கெட் டிப்போனார்கள். அழிவுக்கு முன்னாறு அகத்தை; விழுத லுக்கு முன்னாறு மலேமேட்டமை. கீதி. 15. 18. மனமேட் டிமையுள்ளவன் எவனும் கர்த்தருக்கு அருவருப்பானவன். கீதி. 16. 5.

3. தீர்ப்பியில்லாத பொருளாகை குணமுள்ளது.—“கொன் னையாடிப் பங்கிடுவேன்.” விதேவையான கிறைஞ்ஞடைய பொ ருளைக் கொன்னையாடினவொழிய அவனுக்குப் போதுமான படி கிசுவரியமில்லையா? பொருளாசைக்காரன் ஒருக்காலும் தீர்ப்பியடையான். அது இடைவிடாமல் கொடுக்கொடு என்று உலுக்கிறது. அது என்னாகுகளும் ஒழிவிழுந்தும் கிரம்பாத சமுத்திரம்போலும், போதும் என்று சொல்லாத பாதாளம்போ லும் இருக்கிறது. அது தீர்ப்பிக்கப்படத்தக்க ஆவி. இயல்பா னது கொஞ்சத்தில் தீர்ப்பியாயிருக்கும். கிருபை அநிலம் கொஞ்சத்தில் தீர்ப்பியாயிருக்கும். ஆனால் பொருளாசையா ஈழி சகலத்தையும் உடையதாயிருந்தும் தீர்ப்பியடையாது. இவ்விதகுணத்திலே;

4. கொடிய பகையும் விசேஷமும் விளங்குகிறது.—என் னு ஆவீச அவர்களிடத்தில் தீர்ப்பியாகும், என் பட்டயத்தை உருவ வேன்” பார்வோன் மனித ஜீவனைப்பற்றி எவ்வளவு அற்ப மாய் முண்ணினான்; இரத்தஞ்சிந்த எவ்வளவு ஆசையைக் காண் பித்தான். பேராசையும் பொருளாசையும் மனைதைக் கடினப் படுத்தி, இருதயத்தை மரத்துப்போகப்பண்ணினான். மனிதரு டைய கண்ணீர் புலம்பல் பெருமூச்சு என்னபின்னப்பட்ட உடல் இரத்தம்வடிதல் இவைகளைக் கண்டாலும், வன்முறும் துராசையும் அதால் தணிவாது. மேலும் அதிலே;

5. துணிகரமான நம்பிக்கையையும், கைமாவிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தையும் பார்க்கலாம்.—வாக்கியத்தின் சரு த்தெல்லாம் அப்படியே இருக்கிறது. ஒருவேளை என்றல்ல, பிரயாசப்படலாம் என்றல்ல, நான் செய்வேன் என்றுவற் புறத்திச் சொல்லியிருக்கிறது. சந்தேகத்துக்கும் சமுசயத்துக்

66 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கும் இடமில்லாமல் காட்டியிருக்கிறது. ஆயுதத்தைத் தரித்திருக்கிறவன், ஆயுதம் உரிந்துபோகிறவனைப்போல பெருமை பாராட்டுவது எவ்வளவு மலியினம். 1 இரா. 20, 11. ஒடுகிற தற்கு வேகமும் எவர்களின் வேகமும் போதாது. பிர. 9. 11. திரள்கூட்டம், பராக்ரமம், அப்பியாசம், கருவிகள் சித்தியை உண்டாக்காது. பார்வோன் எகிப்தில் அடையாளங்களை, அதாவது நீலநீதித் தண்ணீர் இரத்தமாக மாறினதையும், தவளைகளையும், பேன்களையும், வண்டிகளையும், கனமழையையும், காரிருளையும், முதற்பேரூனவர்களின் சங்கரத்தையும் கண்டிருந்தும், அவன் துணிகரங்கொண்டது மகா கொடிது. அந்த வாழைகளையெல்லாம் அவன் கண்டும், அவைகள் அவன் மனதில் இன்னம் தூதனமாயிருந்தும் பிள்ளும் “கான் பின் தொடருவேன்” என்றான்.

II. சத்தாநுக்கள் கவிழ்க்கப்பட்டு நாசமடைந்ததைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.—“உம்முடைய காற்றை விசப்பிண்ணீரை, கடல் அவர்களை மூடிக்கொண்டது; திரளான தண்ணீர்களில் ஈயம்போல அமிழ்ந்துபோனார்கள்.” இதிலே கவினிக்கவேண்டிய காரியங்கள்;

1. அவர்கள் நாடின காரியத்தில் ஓர்பாகம் நிறைவேறினது.—“அவர்கள் பின்னொடர்ந்தார்கள்” சமீபமாய்க் கிட்டிச் செந்தார்கள், சுயநம்பிக்கையினாலே வீம்பாய்ப் பேசியிருப்பார்கள். ஐயம் கிடைப்பது நிச்சயம் என்று எண்ணியிருப்பார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிலாக;

2. அழிவு அவர்களைப் பின்னொடர்ந்தது.—அவர்கள் அழிவைப்பற்றிச் சில காரியங்களைப் பார்ப்போம்.

(1) அது அவர்கள் எதிர்நோக்காதவண்ணம் சடுதியாய் நேரிட்டது. தண்ணீர்கள் சுவர்கள்போல விற்க, இலங்கேலர் உலர்ந்த தளையுய்யாக் கடந்துபோனார்கள். அவர்கள் போன பாதை இன்னம் திறப்பாயிருந்தது. எகிப்தியரும் அதின் வழியாய் நடந்தார்கள். சடுதியாய் கடலின் அலைகள் அவர்களை மோகின. திரளான தண்ணீர்களில் ஈயம்போல அமிழ்ந்துபோனார்கள், தேவதண்டனைகள் அடிக்கடி மனிதரை அப்படிச் சடுதியாய்ப் பிடிப்பதுண்டு. சுழல்காற்றுப் போலும், கர்ப்பவதிக்குண்டாகும் வேதனைபோலும், கன்னையோபோலும் திடீரென நேரிடும். துன்மார்க்கன் தன் தீமையிலே வாரிக்கொள்ளப்படுவான். நீதி. 15. 31. மரணமும், நாசமும் குதினாகன்மேல் ஏறியிருந்தன.

(2) அது சமூலமான அழிவு.—சமுத்திரத்தில் இறங்கின சத்தாநுக்கள் எல்லாரும் மாண்டார்கள். வச. 4. குணப்பபாத பாலிகளின் பயங்கரமான நாசத்தை இது காட்டுகிறது. மல். 4. 1.

(3) அது கைகடந்த அழிவு.—திரும்ப நீர்வளை வருவிக்கக் கூடாத அழிவு. திரும்ப எழும்பாதபடி அமிழ்ந்துபோனார்கள். தேவ கோபத்தினை இதற்குமுன் அவர்கள் பேரில் சொட்டுச் சொட்டாய் விழுந்துகொண்டிருந்தது; இப்போதோ பிரவாகமாய் அவர்களை அமிழ்த்தினது.

(4) அது பிரதிபலனாகவந்த அழிவு.—அது அவர்கள் பாவத்திற்காகவந்த தண்டனையே அவர்கள் பாவத்திற்கு ஒப்பான தண்டனை. நான் தொடருவேன் என்றான், தேவன் அவர்களைப் பின்னொடர்ந்தார். பிடிப்பேன் என்றான், தேவன் அவர்களைப் பிடித்தார். நான் கொல்லுவேன் பங்கிடுவேன் என்றான், தேவன் அவனுடைய இரத்தங்களையும் பொக்கிஷங்களையும் சிதறடித்தார். என ஆசை அவர்களிடத்தில் தீர்ப்பியாகும் என்றான். தேவகோபம் அவர்களைப் படுத்தது, நான் அழிப்பேன் என்றான். தேவன் சமூலமாய் அழித்தார், சோதோமியர் மிஞ்சின காமதாரியிருந்தார்கள். தேவன் அவர்களைப் படுத்திப்போட்டார். அதோனிபேசேக், காம், நீசுவரியவான் இதற்கு திருவடர்ந்தவராயிருக்கிறார்கள். பாலிகளான எல்லாமனுஷர்க்குப் பிடிப்படியே சம்பலிக்கும்.

படிப்பினை.

1. தேவன் எவ்வளவுவோர் படுத்தவரும் மதிமையுமானவராயிருக்கிறார்.—ஒரு செருப்போல அவரிடத்தில் அன்புகூர்வோமாக, ஒரு சத்தாநுக்கப் பயப்படுகிறபோல அவருக்கு அஞ்சி நடப்போமாக.
2. இதைச் சங்கதி துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் உபதீபவப்படுத்துகிறவர்களுக்கும் கண்ணாடிபோலிருக்கவேண்டியது.—புத்திரவப் படுகிறவர்களுக்காகத் தேவன் உருக்க இரக்கம் பாராட்டுகிறவர். அவர் அகங்காரிகளையும் கீழ்ப்புகாரையும் மனமின்காதலர்களையும் தண்டிப்பார்.
3. இப்பேர்ப்பட்ட தேவனுக்கும் குற்றவாளிகளான பாலிகளுக்கும் வேறாயில் ஒரு மத்தியஸ்தர் இருப்பது எவ்வளவு நன்று.—கம் முடைய தேவன் படுத்தி அக்கினியாயிருக்கிறார். அவர் அஞ்சப்பட்டதக்கவர், நாம் குற்றவாளிகள், மரணத்தக்குப் பாத்திரர், இதில்துவோ மத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்; அவரில் நடத்தையும் இரட்சிப்பும் உண்டு.
4. தேவனுடைய சனைகளோடே பேர் எழுதப்பட்டு இடம்பெறவது எத்தனை பெரிய சலாக்கியம்.—சங். 22. 30; 87. 6. செ. 7. 5.

அழித்து விடுமான்களை இரட்சிக்கவந்தது.
 கிறிஸ்துவானவருடைய விஷயமாய் உபயோகிக்கத்தக்க
 ஆயுதம் அதுமாத்நிரமே. அவர் தமது தில்லிய சத்திரத்தை
 தமது அப்போஸ்தலருக்குக் கொடுத்தனுப்பினார். ஆகவே,
 “எங்களுடைய பேராயுதங்கள் மாமசத்துக் கேற்றவைகளா
 யிராமல், ஆரண்களை திரும்புமாக்குகிறதற்குத் தேவபெருமான்
 உதவிகளையிருக்கிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறது. 2 கொரி.
 10. 4. பட்டவமாதது, அபராதமாவது, லென்கை கல்லமை

570 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யாவது, அடக்கியானத்தக்க எத்தனங்களாவது மனிதரை நல்
வாக்கமாட்டாது.

2. அந்த அயுதத்தைக் கையாடவேண்டிய தன்மை.—
மோசே விசுவாசமுள்ள ஜெபசிறந்தையோடே கோலப் பிழித்
திருந்தான். அப்படியே, திவ்வியவசனம் பிரசங்கிக்கப்பட
வேண்டும். சுத்தாங்க வசனத்தைப் பூரணமாய் ஜெபசிறந்த
யோடே பிரசங்கிக்கவேண்டும். அப்போஸ்தலன் தேவவச
னமாகிய ஆவியின்பட்டயுத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று
கற்பிக்கிறதோடு, எந்தச்சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டி
லோடும் விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியிலே விண்ணப்பம் பண்
னுங்கள் என்று புத்திசொல்லியிருக்கிறான். எபே. 6. 17, 18.

(1) திவ்வியவசனம் இப்படிப்பட்ட ஆவியோடே வா
திக்கப்படவேண்டும்.—ஆகவே சங்கீத கவிஞன் உம்முடைய
வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கும்படிக்கு என் கண்
களைத் திறந்தருளும் என்று செபித்திருக்கிறான். சங். 119. 18.

(2) தியானசீந்தையோடே அதை ஆராயவேண்டும்.—
தப்பறையினின்றும், மலைப்பினின்றும், காக்கப்பட்டுச் சத்தி
யத்தைச் சம்பூரணமாயும், ஒன்றோடொன்று இசைவிணக்க
மாய் சம்மந்தப்பட்டுப்பதை அறியும்படியும் ஆராயவேண்டும்.

(3) அதை எப்பேர்ப்பட்ட ஆவியோடே பிரசங்கிக்க
வேண்டும். அது நம்முடைய பாவை நடையினாலாவது, பிர
சங்கிக்கிற, மேனாயினாலாவது, மூரூள் கிரமத்துலாவது
எழுப்புதலே உண்டுபண்ணி நம்மைத் தூட்டிக்கும் என்றெண்
னமால், அதின் இயல்பான உயிரினாலும் வல்லமையினாலும்
தேவாரோவாதத்தினாலும், இரட்சிக்கும் என்று நம்பியிருக்க
ிக்கவேண்டும். ஜெபத்தையும் வசனத்தையும் பிரிக்கக்
டாது. ஜெபசிறந்தையான விசுவாசியானவன்;

(1) திவ்விய வசனத்தின் தன்மையினால் தைரியமடைவான்.
அது தேவனுடைய சத்தியம்; ஆதலால் அதை மதித்து, அதின்
படி நடக்க ஏவப்படுவான்.

(2) அது திரளானபேரை இரட்சித்திருப்பதினால் தைரிய
மடைவான். வெளி. 7. 9; 20. 4.

(3) திவ்விய வசனத்தையிட்டுத் தேவன் அருளிய வாக்குத்
தத்தங்களால் தைரியமடைவான். இதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்
தம் போதும். எசா. 55. 10, 11.

III. இந்தப் போராட்டத் தந்திப்பொருவதற்குத் தேவனு
டைய சபை செய்யக்கூடிய பிரதான உதவி இன்னதே

18. மோசேயின் கைகள் தாங்கப்பட்டது.

71

ன்று பார்ப்போம்.—வச. 12. ஆரோனும் ஊரும் மோசேயின்
கைகளைத் தாங்கினார்கள். இதிலே கவனிக்கவேண்டிய து
யங்கள்;

(1) இந்த உதவி அவசியமானது. — மோசே ஒன்றியாய்ப்
போதுமானவனாயிருக்கவில்லை. அவன் கைகள் அசந்தன,
அப்போது சத்தருக்கள் மேற்கொண்டார்கள்.

(2) இந்த உதவி மனோக்காமாயிச் செய்யப்பட்டது, அவ
ர்கள் வெறுப்பைக் காட்டவில்லை. அவர்கள் இருதயம் மோசே
யோடும் அவன் வேலையோடும் ஒன்றித்துச் சந்தப்பட்டி
ருந்தது.

(3) இந்த உதவி போதுமானதாயிருந்தது. — அவன் கை
கள் ஒரேநிலையாயிருந்தது.

கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் ஆரோனையும் ஊரையும் பின்பற்ற
வீரவழைக்கப்படுகிறார்கள்.

(1) ஓய்வுகான் பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பிக்கிற உபாத்தி
மார் பாலியரைத் திவ்விய அறிவில் வளர்த்து, அவர்களை கர்த்
சருடைய ஆலயத்துக்கு வரச்செய்வதினாலே, போதகமாரு
டைய கைகளைத் தாங்குகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

(2) சிறு சன்மார்க்கப் புத்தகங்களைச் செலவிடுகிறவர்கள்,
திவ்விய ஞானம் மற்றவர்களுக்குள் பரவுப்படி முயற்சி செய்
வதினாலும்;

(3) மதுபான விலக்குக்காகப் பிரயாசப்படுகிறவர்கள் யோ
வான்ஸ்கானைப்போல கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷ இராச்சியத்
துக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துவதினாலும்;

(4) தயானமுள்ளவன் தயானமானவைகளை யோசிக்கிறதின
ாலும்;

(5) சுறுசுறுப்புள்ள கிறிஸ்தவன் மற்றவர்களுக்குப் புத்தி
போதனைகளைச் சொல்லி, அவர்களைக் கிறிஸ்துவன்டைக்கு வர
வழைப்பதினாலும்;

(6) ஆவிக்குரிய சித்தையுள்ளவன், பரிசுத்தத்தின் அலங்கா
ரத்தை விளங்கச்செய்து, தன் நடக்கையினாலே மற்றவர்களைக்
கிறிஸ்துவன்டைக்கு இழுத்துக்கொள்வதினாலும்;

(7) ஊக்குள்ள தியானகுண விசுவாசி கிருபாசனத்துக்கு
முன்பாக நின்று, திவ்விய பணிவிடை செழித்தோங்கும்படி
விண்ணப்பஞ் செய்வதினாலும் தேவ ஊழியக்காரனைப் பலப்
படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

2. வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

படிப்பிண.

1. தவனுடைய சபை போராட்ட நிலைமையிலிருக்கிறது. - 2 கொரி. 10. 3-5. எபே. 6. 12. 0
2. நமக்கு இருக்கிற பெரிய தெரியும். — தேவன் நம்மோடிருந்து, நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார். பெரிதான வாக்குத்தத்தங்களை அருளியிருக்கிறார். உபா. 31. 6; 2 தீமோ. 4. 7.
3. நாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே செய்யவேண்டிய கடமை. — நாம் தேவ மனையைக்காணும், ஆக்கமாக்களை ஆதாயப்படுத்துவதற்கு உழைக்கிறோமா?
4. தேவனுடைய சத்தருக்கள் அழிந்தேபோவார்கள். — சத்தியமும் இன்னவையும் வெற்றி சிறப்பை நிரூபிக்கும். தேவன் கருவிகளைக் கொண்டு, அப்படிச் செய்கிறார்.

19. யோசவாவும் காலேப்பும் சனங்களைத் தைரியப்படுத்தினது.

“கர்த்தர் நம்மில் பிரியமாயிருந்தால், அந்தத் தேசத்திலே நம்மைக் கொண்டுபோய், பாணம் தேனு ஒடுகிற அந்தத் தேசத்தை நமக்குக் கொடுப்பார்.” எண். 1. 8.

பிரசங்கவாக்கியம் இஸ்ரவேலருடைய சரித்திரத்தில் ஒரு விசேஷித்த சங்கதியோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின தேசத்தைப் போய்ப் பார்த்து, அதைப்பற்றிய செய்தியைக் கொண்டுவரும் படி பன்னிரண்டு வேவாட்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆதி. 13. 17. பார். அவர்கள் கொண்டுவந்த செய்தி இஸ்ரவேலருடைய பாணயத்தில் பயத்தை உண்டாக்கினது. சபையாருக்கு முன்பாக மோசேயும் ஆரோனும் முகங்குப்புற விழுந்து வச. 5. அவர்கள் இருதயங்களை ஆறுதல்படுத்தப் பார்த்தார்கள்.

இப்போது நாம் இஸ்ரவேலரைப்பற்றிய விஷயத்தை விட்டிட்டு விட்டுத் தேவனுடைய பொதுவான குடும்பத்தைக்குறித்தும்; காணாமையல்ல, பரமதேசத்தைக்குறித்தும் சிந்திப்போமாக.

1. வாக்கியத்தில் ஓர் எண்ணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. “கர்த்தர் நம்மில் பிரியமாயிருந்தால், ஹி.” தீ. 8. அதி. 30. அதி. தேவன் தம்முடைய குமாரனில் பிரியமாயிருக்கிறார். அவருடைய பரிசுத்த தூதரிலும் பிரியமாயிருக்கிறார். ஆனால்

19. யோசவாவும் காலேப்பும் சனங்களைத் தைரியப்படுத்தினது. 73

அவர் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களில் பிரியமாயிருக்கிறார் என்பதற்கு நிரியமுண்டா?

1. அவர் அவர்களிடத்தில் ஸ்ரீயம்வைக்கக் காரணமில்லை என்று தீர்மானிக்கலாம். ஏனெனில்,

(1) இயற்கையாய் கண்மையான யாதொன்றும் அவர்களிடத்தில் இல்லை. “எந்த மனுஷனும் மாயையே என்பது நிச்சயம். சங். 39. 5.

(2) அவர்கள் துறவாளிகளும் கலக்காரருமாயிருந்தார்கள். — நல்லவன் ஒருவனுமில்லை, எல்லாரும் துறவிகளாய் துரோகம் பண்ணினதுண்டு. எல்லாரும் பாவிகள்.

(3) அவர்கள் கலாப்பிட்டவர்கள், அவருடைய சாயலுந்த அவர்கள் ஒப்பாயில்லை. — கரீம் அவருடைய பெருந்தன்மையையும் தாய்மையையும் கவனிக்கையில் நாம் நீசராயிருக்கிறோம் என்று அறியலாம்.

2. ஆனால் அவர் தம்முடைய சனங்களில் ஸ்ரீயம்வைக்கிறார் என்பதற்கு மிகவும் தீர்ப்புகரமான அத்தாட்சிகளுண்டு.

(1) அவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்தும் பேர்களை கவனிக்கையில். — அவர்களைத் தம்முடைய ஆபரணங்கள் என்றும், சந்தரம் என்றும், பொருத்தியும் என்றும், கிரீடம் என்றும், பங்கு. என்றும் அழைக்கிறார். மல். 3. 17. சங். 74. 2. யாத். 13. 5. ஏசா. 62. 3. சங். 73. 26.

(2) அவர் அவர்களைப் பற்றிக் கொல்லியிருக்கிறவைகளைக் கவனிக்கையில். — உங்களைத் தொடுகிறவன் என் கண்ணின் கற்புவிழியைத் தொடுகிறான். சகரி. 2. 8. அவர் எப்போதும் அவர்களோடே இருக்கிறார். அவர்கள் பேரில் இடைவிடாத கரிசனையுள்ளவரும், அவர்களுக்கு ஓயாத கண்மையோடு செப்கிறவரும், உருக்க இரக்கங்களை அருளுகிறவரும், கிருபையாய் அவர்களுக்காக ஏற்படுகிறவரும், தமது கரிசனையுள்ளவரும், பெரிதான ஆசீர்வாதங்களையும் ஈடுகிறவருமாயிருக்கிறார்.

(3) அவர் அவர்களுக்காகச் செய்திருப்பதைக் கவனிக்கையில். — அவர்களுக்குத் தயவுபாராட்டிப் பாதுகாத்து மீட்டுக்கொண்டு, தமது குமாரனையும் ஆலியானவரையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் அனுக்கிரகிக்கிறிருக்கிறார்.

(4) அவர்களுக்காக அவர் சவதரித்து வைத்திருக்கிறவைகளைக் கவனிக்கையில். — அவர்களுக்கு அவசியம் வேண்ட

76 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அதற்கு மனத்தாழ்மையும் பயபக்தியும், எதிர்பார்ப்பு இருக்குதலும், பதமையும், ஊக்கமும் இணக்கமும் குறிப்பிடப்படாது.

II. அவனுக்கு இருந்த ஆவியைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.— அவனுக்கு மற்ற வேவுகாரருக்கு இல்லாத வேறே ஆவி இருந்தது. நல்ல மனிதன் ஒவ்வொருவனும், உலகத்தானுக்கு இல்லாத வேறே ஆவியை உடையவனாயிருக்கிறான். முன்னொரு காலத்தில் தீய ஆவி நல்ல மனிதனிடத்திலிருந்தபோதிலும், இப்போது அவன் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான், காலேப்பும் அப்படியே மற்ற வேவுகாரருக்குப் பொல்லாத ஆவி இருந்தது.

(1) அவர்களுக்கு ஆவி ஆவியும், அவனுக்கு யகத்தான ஆவியும்;

(2) அவர்களுக்குக் கோழைத்தன ஆவியும், அவனுக்குத் தைரியமுள்ள ஆவியும்;

(3) அவர்களுக்கு அவநம்பிக்கையான ஆவியும், அவனுக்கு விசுவாசமுள்ள ஆவியும்;

(4) அவர்களுக்குத் தன்னையுள்ள ஆவியும், அவனுக்குத் தன்னை வெறுக்கிற ஆவியும்;

(5) அவர்களுக்குச் சோர்வுள்ள ஆவியும், அவனுக்கு வலராக்கியமுள்ள ஆவியும் இருந்தது.

III. அவனுடைய ஒழிக்கத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.— அவன் “கர்த்தரைப் பின்பற்றினான்” “உத்தமமாய்” அப்படிச் செய்தான்.

1. அவன் தேவனைத் தனக்குமுன்பாக வைத்துக்கொண்டான்.—விசுவாசத்தினாலே அவரை கோக்கிப்பார்த்து, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவர் சமூகத்திலிருக்கிறவனை ஜீவித்தான். சகலத்தையும் அவருடைய மகிமைக்கென்று நிறைவேற்றினான்.

2. அவன் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் தேறியிருந்தான்.— அவன் அவரைப் பின்பற்றி, நடந்து தொடர்ந்துபோனான், அவன் நின்றுபோகவில்லை. ஒரு பிராணியைப்போல அவன் சென்றுகொண்டே இருந்தான்.

3. அவன் எக்காலமும் தேவனைப் பின்பற்றினான்.—சாவகாசம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவன் அவரைவிட்டுப் பின்வாங்கவில்லை; அக்கம்பக்கம் விலகவில்லை; கலகக்

காரரான வேவாட்களோடு அவன் சாய்ந்துகொள்ளவில்லை. எப்போதும் தேவனுக்குமுன்பாக மன உண்மையும் பக்தியுமுள்ளவனாய் நடந்துகொண்டான்.

4. அவன் தன் முழு இருதயத்தோடே கர்த்தரைப் பின்பற்றினான்.—“உத்தமமாய்” ஏகமன நிர்ணயமாய் முழு ஆத்தமாவோடும் அவருக்குத் தன்னை ஒப்பிட்டு நடந்தான்.

5. முடிவுபெரியந்தம் அப்படி நடந்தான்.— அசையாமல் உறுதியாய்ச் சாகும்பரியந்தம் உத்தமமாய் நடந்தான்.

IV. அவனுக்குக் கிடைத்த பலன்.

1. வேளியாங்கமான நன்மை.— தேவன் ஆசீர்வதிப்பேன் என்று வாக்குத்தந்தைச் செய்தார். அவனை விசேஷித்துக் கனப்படுத்தினார். அவனிடத்தில் காணப்பட்ட நற்காரியங்களைப் பரிசுத்த வேதாகமத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்.

2. அவன் அந்த நல்ல தேசத்தைச் சுதந்திரப்பான் என்ற உறுதிப்பாட்டைச் செய்தார்.— “அவனைச் சேர்ப்பண்ணுவேன்.” நிறைவேற்றல் பார். யோச. 14. 6, ௮.

3. அவன் தியோதனம் அவன்விடம் ஆசீர்வதித்தார்.—எல்லாகாலங்களிலும் மெய்ப்படுத்தியானது, அவனவனுக்கே உரியது. ஆனால் அது இனசம்பந்த ஆசீர்வாதங்களையும் வருவிக் கிறதாயிருக்கிறது. நாம் தேவனை உத்தமமாயும் உறுதியாயும், முழு உள்ளத்தோடும் பின்பற்றுகையில், இந்த நன்மைகள் தொடர்ந்துவருவதுண்டு. குணப்புகழ்வார்களும் அதைக்கண்டு அதிசயிப்பார்கள். நம்முடைய பிள்ளைகள் ஆசீர்வாதம் பெறுவார்கள். ஆதலால் மெய்ப்படுத்தி அவர்களில் உண்டாகும்படி செய்து தேவனைக் கணப்படுத்துவோமாக. காலேப் எமக்கு நல்ல திருவட்டாந்தராயிருக்கிறான். அவன் மேலான, சுத்த, ஊக்கமுள்ள, நிலையான பக்திமானாயிருந்தான்.

படிப்பினை.

1. அப்படியானால் அவன் மாதிரியை ஆராய்வோமாக.
2. அதைப் பின்பற்றுவோமாக. அப்போது அவன் அடைந்த ஆசீர்வாதங்களை அநுபவிப்போம்.
3. அப்படிச் செய்து மகிமையான நித்தியபலனைச் சுதந்திரத்துக் கொள்வோமாக.

21. வாதை நிறுத்தப்பட்டது.

“செத்தவர்களுக்கும் உயிரோடிருக்கிறவர்களுக்கும் நடுவே நின்றான்.
அப்பொழுது வாதை நிறுத்தப்பட்டது.” எண். 16. 48.

மனுஷருடைய சீர்கெட்ட சபாவமானது இஸ்ரவேலருடைய சீர்திருத்திலே வெகு துலாம்பரமாய்த் தெரிகிறது. தேவனுடைய தன்மையையும், மனுஷருடைய பாவத் தன்மையையும் அவர்களுடைய சரி, திரத்திலே தொடர்ச்சியாகக் காணலாம். அதை வாசிக்கையில், அது நமக்குப் போதனைகளையும், எச்சரிப்பையும் கொடுக்கின்றன.

நாம் இஸ்ரவேலரை ஆராய்ந்துபார்த்துக் குறைகூறுமுன், நாம் நம்முடைய இருதயங்களையும் ஜீவியத்தையும் பரிசோதிப்பது நலமாயிருக்கும். ஏனெனில் மனிதன்மையானது, எக்காலத்திலும், எல்லாத் தேசங்களிலும், எவ்வகைச் சனங்களிலும் ஒன்றுபோலவே இருந்துவருகிறது. தேவகோபம் மூன்று படுபாதகர்மேல் தாக்கப்பட்டதைக் குறித்து, இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் மரணத்தண்டனைக்குள்ளார்கள். இது இஸ்ரவேலருக்குள்ளே பயபக்கியையும், கீழ்ப்படிதலையும், அச்சத்தையும் உண்டாக்கும் என்று எண்ணத்தக்கது; ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் தேவனுடைய தாசுருக்கு விரோதமாய் நியாயத்தப்பாய் முறுமுறுத்தார்கள். வச. 41 அப்போது தேவன் வாதையை அனுப்பினார். மோசேயும் ஆரோனும் தேவனுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்தார்கள். அதினால் உண்டான பயன் பிரசங்கவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

I. இஸ்ரவேலர் சேயித பாவம்.—தேவனுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்தார்கள். தெய்வீக ஆளுகையைப்பற்றி மனத்திர்ப்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். இதுதான் எல்லா பாவத்துக்கும் மூலம், பரிசுத்தம் கிண்கியத்தை உண்டிபண்ணும்; பாவம் பிரிவினையையும், முறுமுறுப்பையும் பிறப்பிக்கும். பாவமானது அவபக்திக்கும் முறைப்பாட்டுக்கும், துணிகரத்துக்கும், நடத்தும். இப்போர்ப்பட்ட குணங்கள் உலகத்திலே எவ்வளவு திரளியிருக்கின்றன.

(1) பரிசுத்தக் குலேச்சலான ஆணை. கர்த்தரைப்பற்றிய எண்ணமில்லாமை.

(2) தீயவர்களை மீறுதல். அநேகர் இதைப் பாவம் என்று நினைக்கிறதிலே.

(3) குடிவெறி. எத்தனையோ குடும்பங்களின் சமாதானம் இதால் கெட்டுப்போயிருக்கிறது.

(4) வெறிக்கே. எத்தனைபேர் அகாலமாய் குழியில் இறங்குகிறார்கள்.

(5) நாஸ்தீகம், தெய்வீக ஆளுகையை மதிக்கிறதில்லை.

(6) துணிகரம். தெய்வீக தண்டனையை அசட்டைப்பண்ணுகிறது, பரிசுத்தமுள்ள தேவன் இவைகளை டோக்கிப்பார்ப்பதில், அவர் திருமனதுக்கு எவ்வளவு வருத்தமாயிருக்கும். பாவமெல்லாம் தேவனுக்கு விரோதமானது; ஆதலால் அது அவருடைய ஆளுகைக்கு விரோதமான கடுகமாயிருக்கிறது.

II. அவர்களுக்கு நேரிட்ட தண்டனை.

1. அது தெய்வீகமாய்வந்தது.—தேவன் அந்தத் தண்டனையை அனுப்பினார். உலக அதிகாரி அதை அனுப்பவில்லை. தேவனே கோராய் அதை ஓரவிட்டார்; சில தருணங்களில் தேவன் பாவத்துக்கு உடனே தண்டனையைச் செலுத்துவதுண்டு.

2. வாதையினால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.—அந்த வாதை இன்னதென்று நாம் திட்டமாய்ச் சொல்லக்கூடாது; அது திடீரென அமுக்கும் வியாதியாயிருந்தது. அது,

(1) மரணத்தை உண்டிபண்ணினது.

(2) சல்தியாய் மரணத்தைவருவித்தது, தீக்காற்றுப்போல.

(3) சுகமடையக் கூடாததாயிருந்தது. மருந்து தெரிந்த ஒரு வருயில்லை. இது பாவத்தின் தன்மைக்கும், அதின் பயனுக்கும் எவ்வளவு ஒத்திருக்கிறது.

(1) பாவமானது ஆத்துமவியாதி.

(2) அது சாவுக்குரியது, சரீரமரணம், ஆவிக்குரிய மரணம், நித்திய மரணமுண்டு.

(3) அதைச் சகப்படுத்த மனிதரிடத்தில் அவிழ்தயில்லை; மனித திறமைக்கு அது மிகுதினது.

III. பரிகாரம்.

1. அந்தப் பரிகாரம் தன்னில்தானே ஏற்றதென்று காணப்படுகிறதில்லை.—ஆகாயம் சாவினால் கிரப்பப்பட்டி

80 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்பு.

ருந்தது. ஆனால் தூபவர்க்கமானது அப்படிப்பட்ட தூகாய்த் தைப் பிரிக்கவும், மாற்றவும், சுத்திகரிக்கவும் ஏற்றதல்ல.

2. அது பக்தியுள்ள மன்றட்டோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. — அந்த மன்றட்டிலே பாவ அறிக்கையும், தேவன் நீதிபரர் என்ற அறிக்கையும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது; தேவ இருபைக்காகவும் மன்றட்டப்பட்டது; அது நேராயத் தேவனை நோக்கிப் பண்ணப்பட்ட விண்ணப்பம்.

3. அது மன்றட்டு பலியின் ஆதாரத்தின்மேல் பண்ணப்பட்டது. — ஆசாரியன் பலியைத் தேவனுக்குச் செலுத்தி விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

4. அது போந்ததாயிருந்தது. — பூரணமானதாய் எண்ணப்பட்டது; இப்போது பாஸத்தைக்குறித்த பரிசுரத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

(1) உலககாஸ்திரம் அதை நமக்குத் தர ஏதுவில்லை.

(2) அது கிறிஸ்துவின் ஆசாரிய ஊழியத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது; அதாவது அவருடைய மேற்ப்படிதல், பலி, உயிர்த்தொழுதல், பரமேறுதல், பரிந்துபேசுதல்.

(3) அது பலிதழின்றுது. — சாபம் நீக்கப்பட்டது, கோபம் தணிக்கப்பட்டது, இரக்கம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது, பிராணன் காக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இப்போது ஒருவராவது சாகவேண்டியதில்லை. பாலிகளான உலகத்தாருக்கும் பரிசுரத்துக்கும் இருக்கும் சம்பந்தம், தெய்வீகபட்சத்தில் திவ்விய வசனப் பிரசங்கம், நம்முடைய பட்சத்தில் அதை விசுவாசிக்க வேண்டிய கடமை, அதால் மனத்திரும்புதலும் மனத்தாழ்வுதலும் தேவனுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்தலும் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

படிப்பினை.

1. பாவத்தின் கொடிய தீரு. — பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். யாக். 1. 15, ரோம. 6. 23.

2. தேவனுடைய சிருபையின் ஐசுவரியம். — தேவனுடைய இருபை மரமோ கர்த்தராகிய இயேசுவிரூண்டான நித்திய ஜீவனே.

3. பாலியானவன் உடனே செய்யவேண்டிய கடமை. — ஆன் தேவனை நோக்கி ஊக்கமாய் செபிக்கவேண்டும். “தேவனே பாலியாகிய என்மேல் இருபையாயிரும்” என்று கெபி.

21. இஸ்ரவேலின் சுகபத்திரத்தைக்குறித்து — அறிக்கை. 81

22. இஸ்ரவேலின் சுகபத்திரத்தைக்குறித்துப் பிலேயாம் செய்த அறிக்கை.

“யாக்கோபுக்கு விரோதமான மந்திரவாதமில்லை; இஸ்ரவேலுக்கு விரோதமான குறிசொல்லுதலில்லை. தேவன் என்னென்ன செய்தாரென்று கொஞ்சக்காலத்திலே யாக்கோபையும் இஸ்ரவேலையும் குறித்துச் சொல்லப்படும்.” எண். 23. 23.

இஸ்ரவேலர் மோலாபின் சமூகியியில் சவுக்கன் கூடாரங்களை அடித்திருந்தார்கள். மோலாபியரின் இராசாவாகிய பாலாக் அவர்களைத் தன் தேசத்தைவிட்டு அகற்ற அவர்களைச் சபிக்கும்படி பிலேயாமுக்கு ஆட்சரோ அனுப்பினான்.

பிலேயாமிடத்தில் தீர்க்கதரிசன் ஆவி தங்கியிருந்ததாக இதால் விளங்குகிறது. ஆனால் அவன் பொருளாசையினால் வலப்பட்டு, பாலாக் என்பவனுக்குச் செலிக்கொடுத்து, அவன் உத்தரவின்படி செய்ய மனவிரும்பத்தைக் கட்டினான். அவன் பாலாகுடைய கட்டணையை நிறைவேற்றமும், நீதிநெறியான வழியில் திரும்பும்படியாக, அவன் சென்றபாதையிலே தேவன் பற்பல தடைகளை வைத்தான். அது அவனை மேற்கொள்ளவே, அவன் அதற்கு இரையானான். அவன் பாலாக் விரும்பினபடி அவன் வேலையை நடப்பிக்கப் பிரியங்கொண்டபோதிலும் இஸ்ரவேலுச் சபிக்கும்படியான காலம் வந்தபோது, தேவ ஆவியானவரால் வலப்பட்டு, அவர்களைக்குறித்து மிகவும் மாட்சிமையான காரியங்களை முன்னறிவித்தான். அவன் அவர்களைப்பற்றித் தீமையான காரியங்களைச் சொல்லாமல், மகத்தான தீர்க்கதரிசனங்களை உரைத்தான். 23. 8, 9. அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் சித்தாந்தம் நம்முடைய பிரசங்கத்தின் பொருளாயிருக்கிறது. அதில் கண்டிருக்கிற பொருள் பூர்வ இஸ்ரவேலுக்காகக் குறித்தவிஷயத்தில் எவ்வளவு மெய்யாயிருக்கிறது. குறிசொல்லித் தீங்குசெய்யும் ஆவி அவர்களைச் சேதப்படுத்த மாட்டாது. மந்திரவாதஞ்செய்யும் பொல்லாத ஆவி அவர்களை நஷ்டப்படுத்தவுமாட்டாது. எகிப்தியரின் மந்திரவாதிகள் மோசேக்கு எதிர்த்துநின்றாலும், அவர்கள் எகிப்தியருக்கு கிரீப் பாக்கியத்தைக் கூட்டினார்களேயொழிய, அதைத் தணிக்க சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். நரகமாவது, உலகமாவது தேவ ஸீட்டத்தில் நம்பிக்கையாயிருக்கிறவர்களைச் சேதப்படுத்த வலாது; அவர் அவர்களுக்குத் துணையும் சகாயமுமாயிருக்கிறார்.

1. இங்கே காட்டப்பெய்துகிற சிறந்த சத்தியத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.—“யாக்கோபுக்கு விரோதமாய் மந்திரவாதமில்லை, ஸ்ரீ.” சாத்தானுடைய வல்லமையினால் மந்திரர்களுக்கு விரோதமாய் மந்திரவாதம் செய்யவும், குறிசொல்லவும், சாபம்போடவும் மனிதரால் எம்மட்டும் கடும் என்பதைப்பற்றி மட்டுமே பார்க்காமல், தேவனுடைய சனைகளுக்கு விரோதமாயும், அவருடைய காரியத்துக்கு விரோதமாயும், அப்படிப்பட்ட காரியம் எவ்வளவுமே இல்லையென்பதைக்குறித்துப் பார்ப்போம். நரகமும் உலகத்திலுள்ள கொல்லாத அதிகாரங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து, தேவனுடைய காரியங்களை எதிர்க்கலாம். அவைகள் அப்படிப்பட்ட சபாவும், சித்தம், தீர்மானமுடையவைகளாயிருந்து அவருடைய சபைக்கு ஈஷ்டத்தை உண்டுபண்ணப் பார்க்கலாம். ஆனால் அவர்களுடைய பிரயத்தனங்களெல்லாம் விரித்தமாய் முடியவேமுடியும். சில தருணங்களில் அவைகள் தேவனுடைய சபையை அலைக்கமுடிவும், தொந்தரவுசெய்யவும், வேதனைப்படுத்தவும் இடம்பெறுவதுண்டு. சிலவேளைகளில் அவைகள் தங்கள் பிரயத்தனங்களினால் ஜெயம்பெற்றதாய்க் காணப்படுவதுமுண்டு. ஆனால் கடைசியாக அவைகள் எல்லாம் உள்ளபடி சிதைந்து அவமாயப்போகும். யாக்கோபுக்கு விரோதமாய் மந்திரவாதமில்லை. இங்ரவேனுக்கு விரோதமாய்க் குறிசொல்லுதலுமில்லை, ஸ்ரீ. ஏனெனில்;

2. தேவனுடைய வல்லமை அவருடைய சனங்களின் சத்

இ தேவனுடைய நன்மைக் காராவமானது அவருடைய சபையில் சத்துருக்களுடைய துரோகங்களை சின்னப் பண்படுத்தி மிக்சினதாயிருக்கிறது.—தேவனுள்ளும் வல்லையும் அளவற்ற அவருடைய அன்போடே ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய சபையின் கேமம், அவருடைய இருதயத்தின் அவாவாயிருக்கிறது. அவருடைய சபை அவருடைய கண்ணின் கற்புவுழியாயிருக்கிறது. அவர் அவர்களைத் தமது கைகளில் ஏந்திக்கொண்டுநிற்கார். அவர்களை நிலைநிறுத்தவும், பாதுகாக்கவும், ஆதரிக்கவும், மீட்கவும், மகிமைப்படுத்தவும் அவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்திருக்கிறார். அப்படியானால் “யாக்கோபுக்கு விரோதமாய் மந்திரவாதமில்லை, ஐ.”

[illegible]

1. அவதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

குத் துதியுண்டாகும்படி செய்கிறார். இந்தக் காரணங்களினாலே மெய்யாய் யாக்கோபுக்கு விரோதமாய் மந்திராவதரத்தில் என்று சொல்லலாமே.

II. கூறப்பட்டிருக்கிற சிறந்த அறிக்கையைப்பற்றிப் பார்ப்போம். — “தேவன் என்னசெய்தாரோ” கொஞ்ச காலத்திலே யாக்கோபையும் இஸ்ரவேலையும் குறித்துச் சொல்லப்படும்.”

கூறப்படுவதென்ன? — “தேவன் என்னசெய்தார்” எவ்வகையின மீட்டும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது; அவரே அதற்கு மூலம். தருவிக்கோ நாம் மதிக்கவேண்டியதென்றாலும், தேவனே துதிக்கும்பாத்திரர். தமது சனங்களை மீட்டு இரட்சிக்கும்வேலை அவருக்கேயுரியதானால், மகிமையும் அவருக்கே உரியது. இதான்கூடக் கழறுக்காவது, நாம் தேவன்பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

நாம் அவரைத் துதிக்கும்படி எவப்படவேண்டும். நாம் மனிதனைப்பற்றி மிஞ்சி எண்ணமல் சரியானபடி எண்ணவேண்டும். மோசே, யோசுகா, கியோன், தாவீது, அப்போஸ்தலர், இரத்தச்சாட்சிகள் செய்ததென்ன என்றால், தேவன் என்ன செய்தார் என்றிருக்கிறது. தேவனை எண்ணமல் அவரைத் துணைக்காரணமாய் எண்ணுவதுண்டு. அப்படியிருக்கவேகூடாது; தேவன் என்னசெய்தார் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

2. அதைக் கூறுகிறவர்கள் யார்? — இஸ்ரவேலர்களில் சந்தருக்கள் அப்படிச் சொல்லுவார்கள். பாலாக் அப்படிச் சொல்ல நேரிட்டது, பொருளாசைக்காரனான தீர்க்கதரிசியும் அப்படிச் சொன்னான்.

(1) முக்கியமாய் தேவனுடைய ஊழியக்காரர் அதைக் கூறவேண்டும். யேகோவாவின் செய்காரியங்களை அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும். அவர்கள் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தி, அவர்காரியங்களின் கிரியைகளைக் கொண்டாடவேண்டும். அவருடைய இராச்சியத்தின் மகிமைப் பிரதாபத்தையும், அவருடைய வல்லமையையும், செய்கையையும் விவரிக்கவேண்டும். சங். 9. 9.

(2) பக்திமான்கள் யாவரும் கூறவேண்டும். — பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கும், உவாத் திமார்பன்னிப்பிள்ளைகளுக்கும், கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவருமாக அறிவிக்கவேண்டும். சங். 77. 11, ஐ. ஏசா. 12. 4, ஐ.

22. இஸ்ரவேலின் சகபத்திரத்தைக்குறித்து — அறிக்கை. 35

3. எப்போது கூறவேண்டும்.

(1) உனக்கலக்கமுள்ள வேளைகளில் தைரியமுண்டாகக் கூறவேண்டும்; மனத்தளர்ச்சியானகாலத்திலும்; உபத்திரவங்களை அடையும்வேளையிலும்; தனிப்பட்டும் சமயத்திலும் அறிவிக்கவேண்டும். தேவன் தம்முடைய சனங்களை அவர்கள் தாழ்வில் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் கிருபை என்று முன்னது.

(2) பெரும் முயற்சிகளைச் செய்யும்வேளைகளில் உனக்கத்தை எழுப்பிவிடக் கூறவேண்டும். நம்பிக்கையானது கிரியை செய்வதற்கு உற்சாகத்தையும் புதுப்பெலினையும் உண்டுபண்ணுகிறது. கித்தியுண்டாவது நிச்சயம் என்பதை உறுதுயராகவேண்டாம். உங்களுடைய பிரயாசம் பயன்படவே கூறுங்கள்.

(3) அதிகமாய்ச் சித்தமாய்ப்பிக்காலத்தில் நம்முடைய கத்தோலங்களை எழுப்பிவிடுவதற்குக் கூறவேண்டும். — அப்போது தேவன் பூர்வகாலங்களில் நமக்குச் செய்த காரியங்கள் நினைப்பூட்டப்படும். நாழிப்பெரியறிந்தவர்களாய் உற்சாகங்கள் இன்னென்னதெல்லாம் செய்தார் என்று பேற்றுவோம்.

(4) அது பாக்கியமுள்ள உலகத்தில் என்னைக்கும் அறிவிக்கப்படும். — அப்போது நாம் ஒரே கண்டசிராய் தேவனுடைய செயல்களை எடுத்துரைப்போம். பொன்சக்கிலிப் பூரணமாயிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அப்போது தெய்வீக விசாரணையைப்பற்றிய ஞானம் தெளிவிக்கப்படும். அது மீட்போடே ஐக்கிய சம்பந்தப்பட்டிருப்பது அப்போது பட்டப்பகல் போல பிரகாசமாய்த் துலங்கும்.

படிப்பினை.

1. பிரசங்கவாக்கியமானது தேவனுக்கு முன்பாக அநேகருடைய கிறிஸ்த அதுபோகத்தக்க காட்டுகிறது. உன் எல்லாவழிகளிலும் தேவன் உன்னை நடத்திக்கொண்டுபோனார்; அவர் உனக்காகப் பெரிதானவைகளை நடப்பித்தார்.
2. பிரசங்கவாக்கியம் கிறிஸ்த சபைக்கும் அடுத்தது. — தேவன் இவ்வே உங்களுக்காகவும், உங்களைக்கொண்டும் என்னசெய்திருக்கிறார்.
3. தேவனுடைய சனங்கள் தங்கள் அறப்பலிக்கிற சலாக்கியத்தருக்காகவும், அவர்களுக்குச் செய்திருக்கிறவைகளுக்காகவும், அவர்களைக்கொண்டு செய்தவைகளுக்காகவும், அவருடைய சபையிலும், சனங்களிலும் மேன்மைப்படுத்தப்படுவாராக.

23. நல்லதேசத்தைப் பார்க்கும்படி மோசே செய்த ஜெபம்.

23. நல்லதேசத்தைப் பார்க்கும்படி மோசே செய்த ஜெபம்.

“அக்காலத்திலே நான் கர்த்தரை நோக்கி: கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, நீர் உமது அடியானுக்கு உமது மகத்துவத்தையும் உமது வல்லமையுள்ள சரத்தையும் காண்பிக்கத் தொடங்கினீர். புரளத்திலும் பூமியிலும் உம்முடைய கிரியைகளுக்கும் உம்முடைய வல்லமைகளுக்கும் ஒப்பாகச் செய்யத்தக்க தேவன் யார்? நான் அடங்கியபோய் யோர்த்தானுக்கு அப்புறத்திலுள்ள அந்த நல்ல தேசத்தையும், அந்த நல்ல மலையையும், லீபனோனையும் பார்க்கும்படி எனக்கு கரவு கொடுத்தருளும் என்று வேண்டிக்கொண்டேன். கர்த்தரே! மலர்கள் நிறித்தம் என்மேல் கோபங்கொண்டு, எனக்குச் செலிக்கொடாமல் என்னை நோக்கி, போதாம் இனி இந்தக்காட்சிக்குறித்த என்னை வேண்டாம். நீ பிஸ்காவின் பெருமுடியில் ஏறி, உன் கலாக்கை மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் ஏறெறித்து உன் கண்களினாலே அதைப் பார்க்க; இந்த யோர்த்தானே நீ கடந்தபொருளில்லை.” உயா. 3. 23-27.

பூர்வகாலத்திலுள்ள பெரிய பரிசுத்தவான்களுக்குள் மோசே மகா மேன்மையுள்ளவன். அவன் மிகுந்த ஊக்கமும், சிறந்த தயாளருணமும், ஆச்சரியப்பட்டத்தக்கதான தைரியமும், மகத்தான குணமுமுடையவன். சுய நன்மையை நாடாதவன்; உயர்ந்த கருத்துப்படி, அவன் சுயசன அபிமானி. தேவன் அவனை மேலான சிறந்த பணிவிடைக்கென்று தெரிந்துகொண்டார். ஆச்சரியமான வரங்கள் அவனுக்கு அருளப்பட்டிருந்தன. இஸ்ரவேலரை மீட்டவனும் வழிகாட்டினவனும், அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணிக்கனுமாயிருந்தான். தெய்வீகவிலையத்தில் மகா பயபக்தியுள்ளவன்; மிகுந்த தாழ்மையுள்ளவன்; உத்தம கீழ்ப்படிதலுள்ளவன்; அவன் மகா சாந்தமுள்ளவன்; காருண்ணியன்; சுயநன்மை நாட்டம் அவன் உள்ளத்தில் இடையாது; பொருளாசை அவன் மனதில் இல்லை. இஸ்ரவேலரின் நன்மைக்காகவும், தேவனுடைய மகிமைக்காகவும்; ஜீவிக்கவும், பிரயாசப்பட்டவும், உழைக்கவும், போராட்டவும் எப்போதும் ஆயத்தமாயிருந்தான்.

மேலும் அவன் மகா நியானசிர்தையுள்ளவன். அவனுக்குத் தேவனோடே சிறந்த வல்லமையிருந்தது. தெய்வீக சத்துவத்தின்பேரிலும் நன்மைச் சபாவத்தின்பேரிலும் அவனுக்கு

23. நல்லதேசத்தைப் பார்க்கும்படி மோசே செய்த ஜெபம். 21

வெல்லக்கூடாத விசுவாசமிருந்தது. உலகத்திலுண்டான மகா பெரிய தேவதமார்க்கங்களில் ஒன்றுக்குத் தலைவனுயிருந்தான். அவன் மகா சிறந்த தீர்க்கதரிசி. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமானவன். அப்படியிருந்தபோதிலும், அவன் மனம் அவனுக்குப் பெலவீனங்களும் பாவங்களும் இருந்தன.

பிரசங்க வாக்சியமானது யூதமார்க்கத்துச் சூரியனை மோசே ஒருவாறு அந்தகாரப்பட்டதைக் காட்டுவதுடன் தெய்வீக சம்பந்தமையையும் அவருடைய நடத்துதலையும் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

1. மோசேயின் ஜெபம்.—இதில் நோக்கவேண்டியது.

1. தேவனைப்பற்றி தெய்வீக மாட்சிமையான காரியங்கள். “கர்த்தராகிய ஆண்டவரே நீர், இ.” வச. 23. இங்கே சில சிறிய விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(1) தேவனுடைய சுயம்பு அவருடைய மகத்துவம் அறிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அவரே ஒன்றான ஜீவனுள்ள தேவன், இஸ்ரவேலரின் யேகோவா, அவரைத்தவிர வேறே யாராகோக்கி ஜெபிக்கவாறு ஆராதிக்கவாறு கூடாது. 6. 4. யாநா. 20. 3. சங். 115. 1-8.

(2) தேவனுடைய பெருந்தன்மையும் வல்லமையும் சாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பரிசுமானாய் அவர் சராசரம் அனைத்துக்கும் மேலானவர். பெருந்தன்மை அவருக்கேயுரியது. 1 நானா. 16. 25; 29. 11. சங். 115. 3; 104. 1. வல்லமை தேவனுடையது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சங். 62. 11. அவருடைய சத்தம் வல்லமையுள்ளது. சங். 29. 4. அவருடைய வல்லமைகளின் இடிமுழக்கத்தைப்பற்றி, யோபு. 26. 14-ல் வாசிக்கிறோம். அவர் பராக்ரமத்தை அணிந்துகொண்டிருக்கிறார். சங். 96. 1.

(3) அவர் கிரியைகளுக்கு ஒப்பில்லை. சகலமும் அவரால் அவருக்கென்று உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கிரியைகள் நானாவதமானது, திரளானது, சிறப்புள்ளது. ஒன்றுக்கொன்று ஐக்கிய சம்பந்தமுள்ளது. அவைகள் அளவற்ற திரளாயிருந்தபோதிலும் ஐக்கியம் பொருந்தினது. எசே. 9. 6. யோபு. 38. 4. சங். 19. 1. கர்த்தருடைய செய்கைகள் பெரியவைகள். சங். 111. 2.

மேலும் இந்தச் செபத்தில் நாம் தெய்வீகவேண்டியது.

•88 வேதமதுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்கக் குறிப்புகள்.

2. மோசே விரும்பின காரியம்.—“நான்கடந்துபோய், ஸு.”
25. வச.

மேசே தனக்காக விண்ணப்பம் செய்தான். அது மிகவும் முக்கியமானது. “நான் உடந்துபோய்” வாக்குத்தரத் தேசத் துக்குப் பிரவேசிக்கக் கேட்டான். அது உடனே அவருக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருந்தது. அது அவர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்ட பெரிய ஈவு; அது அவர்கள் பிரயாணம்பண்ணின பிறந்தாத்தெவிட விரும்பப்பட்ட தக்கது. அது நல்லதேசம். யாழ். 3, 8.

அவன் நியாயமானபடி எதிர்நோக்கக் கூடியது. தேவன் அவனிடத்தில் இன்பாயிருந்தார். அவனுக்குத் தயவு பாராட்டிவந்தார்; தேவனுடைய பணிவிடையில் அவன் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தான். விசுவத்தில் அதிகமாய் உழைத்திருந்தான்.

II. மோசேயின் ஜெபம், ஒருவாறு கேட்கப்பட்டதற்
குரிய முகாந்தரங்கள்.—இனி வருகிறது,

1. “தேவன் செவிகொடுக்கவில்லை.”—என்கிறான். இது தேவன் ஜெபத்தைக் கேட்கிறவர் என்பதற்கும் ஜெபத்துக்குப் பதிலளிக்கிறவர் என்பதற்கும் விரோதமல்ல, நாம் அ வருடைய சித்தத்துக்கு இசைவானதைக் கேட்கவேண்டும்.

2. சேலிகோபாதத்திற்குரிய முகாந்தரங்கள்.—அந்த முகாந்தரங்கள் இஸ்ரவேலருடைய பாவங்களோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தன. எண். 20, 1-12.

3. தேவன் மோசேயின் விண்ணப்பத்துக்குச் சென்
கோடாதிவியத்தின் அவர் அலுவன் அந்நமாயிக் கண்ணி
யப்படுத்தினார். — “போதும்” அந்தக் காரியத்தை எவ்வகை
விட்டுவிடு; நான் உன் விண்ணப்பத்தின்படி செய்யக்கூடாது;
அதைப்பற்றிப் “பேசவேண்டாம்” மோசேயினுடைய மூலபு
த்தின் வல்லமையும், அவனுடைய தியான சிந்தனையுடையது
கொள்ளப்பட்டன. இதைப்போலுள்ள இன்னொரு திருஷ்
டாந்தம், யாத். 32. 10ல் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆபிரகாம்
மோசேயியருக்காக விண்ணப்பம் செய்தபோது, அவன் கேட்
டென்ஸ்டு ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் தேவன் இடங்
கொடுத்தார். அவன் கேட்டதற்கு மிஞ்சாத தேவன் கொடுத்
தார்.

III. மோசே விழிப்பினதற்குப் பதிலாகத் தேவன்
சேயித காரியம்.

1. அவன் விண்ணப்படுத்தின ஓர் பாகம் ஏற்றுக்கொள்
ளப்படுத்து. — “தீ பிங்காவின் கொடுமுடியில் ஏறி, கு.” வச.
27. அவன் காணாதேசத்தைப் பார்க்க விரும்பினான். இந்தச்
சலாகியிருக்கைக் கந்தர் அவனுக்கு அறக்கொடுத்தார். அவன்
அதை எப்படி, எவ்வெயிருந்துப் பார்க்கலாம் என்பதை அவனுக்
குத் தெரியப்படுத்தினார். 34. 1.

2. அவனுக்கு மிகவும் மேலான சுதந்திரத்தைக் கொடுத்தார்.—அவனைத் தம்மனைக்கு எடுத்துக்கொண்டார். மோசேயின் மனதும் ஆவியும் மரிக்கவில்லை. அவைகள் அழிப்புக்குரிய அவன் கூடாரத்திலிருந்து விடுதலையானது. அவன் உயிரோடே இருந்து வருகிறான். தேவன் ஜீவனுள்ளோரின் தேவையிருக்கிறார். அவன் அதிபரகாசமுள்ள மகிமையோடே மறுருபமான மெசியாவுக்குச் சந்திரமடி வந்தான். அவன் மானம் பரலோகத்துக்கு ஏற்றெடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு அடுத்தபடி என்று சொல்லப்படுகின்றன. மோட்சமானது பூமியிலே எப்படி நல்லதாயிருக்கிறதோ, அப்படியே அவன் நெருங்கிக் கேட்டுக்கொண்டதைவிட தேவன் அவனைத் தம்மனைக்கு அழைத்துக்கொண்டது மிகவும் நல்லதாயிருந்தது.

புதிதாயிற்று.

1. தேவனைப் பற்றி பயபத்தியுள்ள மேலான எண்ணங்களைப் பேணி வளர்ப்போமாக.—தேவனுடைய தன்மையையும் அவருடைய கிரியைகளையும் பார்க்கையில் நாம் ஜெபத்தில் அஞ்சாது நாம் அடிக் தாரானதோடே அவரனுடைய கோரிக்கைகளை நாம் காணியுள்ள அஞ்சிக்கையோடும் நம்பிக்கையோடும் கேட்டுக்கொண்டும்.

2. உங்களுடையதுகை விநியோகமும் நம்பிக்கையும் பரம இலாசீ சிறுத்தெப்பற்றினதாயிருப்பதாக.—இந்தத் தாமந்த பூதலத்தி லிருக்கிறவைகளெல்லாம் அப்பமும், வாடி அழிந்தபோகிறவை களுமாய் இருக்கின்றன; மேலானந்தேசம் மீட்கு வாக்ஞத்தத்தம் புண்ணப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து நம்மை மீட்டி அதற்கென்று அழைத்து அதைச் சந்தேகத்துக்கு நம்மை ஈடத்துகிறார். உங் கள் ஆத்தமமாக்களையும் இருதயங்களையும் அபிநேமேனும் அதற்கு வலியாயிருக்கிற இரேயலின்மேனும் வைத்துகள்.

3. உங்கள் ஜில்லயத்தின் பிற காரியங்களுக்காக கர்த்தருக்குள் புகுகொடுங்கள். —மோட்சத்தக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்புகிற தீவிர சனங்கள் தப்பாய் எண்ணலாம். மான் கடற்கு வர வரமுக்கும்மே போறாமையாய்க் கொடுத்திருங்கள். இப்போது கர்த்தருக்கென்று ஜிகிப்போமாக; நிலுவைக் கொடுத்தல் பாருங்கள். புகர் ஆவர்களை உலகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்

90 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிராங்குக் குறிப்புடன்.

படி நான் வேண்டிக்கொள்ளாமல், நீர் அவர்களைத் தீமைகளின்றி
கூடும்படிக்கு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" என்றார். போவா.
17. 15.

4. மோட்சத்தைப்பற்றி எவ்வளவேனும் நினையா;வர்களுக்கு ஒரு
வார்த்தை சொல்லுகிறேன்.—புத்திமான்களாயிருந்தீர்கள், இப்
போதே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்தவைப்பற்றிய விசுவாசத்தினு
லே அந்த ஒரு ஆபத்தப்படுங்கள். காலம் கடந்தபின் இரத்தக்
கண்ணீர்விட்டாலும், அது உங்களுக்குக் கிட்டாது; அணைகடந்த
வெள்ளம் அழுதாலும் வராதே. ஆகையால் இப்பொழுதே
"செய்யும்படி உன் கைக்கு நேரிடுகிறது எதுவோ, அதை உன்
பெலத்தோடே செய்; நீ போகிற பாதாளத்திலே செய்கையும்
வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லை. பிர. 9. 10.

24. சிம்சோன் மாதிரியாயும் எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பமாயிருக்கிறான்.

"அந்த ஸ்திரீ ஒரு குமாரனைப் பெற்று, அவனுக்குச் சிம்சோன் என்று
பெரிட்டாள். அந்தப் பிள்ளை வளர்ந்தது; கர்த்தர் அவனை ஆசீர்
வந்தார். அவன் சோராவக்கும் எந்தாவேனுக்கும் நடுவி
னுள்ள தானின் பானயத்தில் இருக்கையில், கர்த்தருடைய
ஆவியானவர் அவனை வலித் தவக்கினார்." நியா. 13. 24, 25.

பழைய ஏற்பாட்டுச் சரித்திரங்களுக்குள்ளே சிம்சோனு
டைய சரித்திரம் மிகவும் மலைவைக் கொடுக்கத்தக்கது. நாம்
மனிதருடைய நடக்கையைப்பற்றிச் சரியானபடி நிதானித்துத்
தீர்மானிக்காததால், இந்த மலைவண்டாகிறது. திருஷ்டாந்த
மாகக் குணப்பட்டதே ஒருவனிடத்தில் அநேக சன்மார்க்க ஒழுக்
கங்களிருக்கலாம். அவன் உண்மையுள்ளவருக்கு நேருக்கவர்,
உதார சிந்தையுள்ளவனுயிருக்கலாம்; மதுபானத்தின்பேரில்
பிரியமற்றவனுயிருக்கலாம். இப்படிப்பட்டவர்களை நாம் அடிக்
கடிக்கிறோம். எக்காலத்திலும் அப்படிப்பட்டவர்கள் இருந்து
வந்திருக்கிறார்கள்.

உள்ளபடி இப்படி இருக்கிற ஒருவனிடத்தில் விசேஷித்த
பெலவீனங்களும், இடைய நவறுகளும் காணப்படுவதுண்டு.
சிம்சோன் பித்தினவருடையச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்ல
லாம். அந்த நல்ல மனிதனிடத்தில் பெலவீனங்கள் அதிகமா

24. சிம்சோன் மாதிரியாயும்—ஸ்தம்பமாயிருக்கிறான். 91

யிருந்தது. அவனிடத்தில் காணப்பட்ட சன்மார்க்க ஒழுக்கங்
களைக் கவனிப்போம்.

I. சிம்சோனை நமசித்த மாதிரியாக வைத்துப் பார்ப்போ
மாக.—முதலாவதாக அவன் ஜீவியத்தில் பொதுவான சிவ
காரியங்களைக் கவனிப்போமாக. அவனுடைய பிறப்பு முன்
னறிவிக்கப்பட்டது. 13. அதி. பார். அவன் விசேஷித்த நோக்
கங்களை கிறைவேற்றும்படி தேவனுடைய கரத்தில் கருவியா
யிருந்தான். சிவவிஷயங்களில் அவன் கர்த்தராகிய இயேசு
வுக்கு முன்னடையானமாயிருந்தான்.

1. சிவக்கத்தை மேற்கொண்டதில்,

2. காசாவின் வாசல் கழுவுகளைப் பேர்த்துக்கொண்டுபோன
தில், இது தேவருமாறுடைய உத்தேசமுதலுக்கு முன்னு
டையானமாயிருந்தது. அவனுக்கு ஆச்சரியப்பட்டதக்கதான்
சரிவல்லனிருந்தது. அவன் அந்தக்கண சக்தியில் பேர்
போனவனாகக் காணப்படுகிறதில்லை. அவன் பொதுவான கண்
மையைய தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டவன்.
அவன் தேவனுடைய பொதுவான ஊழியக்காரனாக ஜீவித்தது,
ஊழித்துப், பாடுகளை உத்தரித்தான். அப்படிப்பட்டவனாக,
ஊழித்துப், பாடுகளை உத்தரித்தான். அப்படிப்பட்டவனாக,

(1) அவன் பித்தினவருக்கு நேருக்கவர்.

(2) மதுபானத்துக்கு முழுந்தும் விலகியிருந்தான்.

(3) இஸ்ரவேலரீழித்தம் அதிகமான பாடுகளைப் பட்டான்,
கண் பிடுங்கப்பட்டான், சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்
டான்.

(4) அவன் தன் தேசத்தாருக்காகவும், மார்க்கத்துக்காகவும்
தன் ஜீவனை மனதாரக் கொடுத்தான். அவன் திறந்தமனமும்
தயாளருண்மும் பெருந்தன்மையுள்ளவனுமாயிருந்தான். அவன்
விசேஷமாய் இருவகையில் நன்மாதிரியாயிருக்கிறான். 1. சுய
பிரதிஷ்டை, 2. தேசாபிமானம்.

II. "அவன் எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பமாயிருக்கிறான் என்ப
தைப் பார்ப்போமாக.

1. அவன் முழு காமானுபோகன். — அவன் அதுவிஷய
தில் எச்சரிப்பாயாவது, விழிப்பாயாவது இருக்கவிரும்பு;
தன்னை அடக்கி ஆளவல்லது. அதினால் அவன் ஜீவியத்தில்
அவனுக்கு அநேக வருத்தங்கள் உண்டாகவில்லை.

2. அஞ்ஞான விவாகம் பண்ணினான். — பெலிஸ்தனைத்
தண்டிக்கும்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட ஜினுவன், பெலிஸ்தருக்
கு ஒரு பெண்ணை விவாகம் பண்ணினான். இவ்விவாகம்

92 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிழைக்கக் குறிப்புகள்.

அவிசுவாசிகளோடே சம்பந்தம் கலந்தால், அது பொல்லாதவை வருவிக்கும்; அது தீமையாக முடியும்; அந்நூல் மெய்ப்பாக்கியம் வராது; குடும்பம் செழிக்கவும்மாட்டா.

3. பிந்தி அவன் சிற்றின்பக்காரியின் மடியில் தலைவைத்துப் படுத்திருந்தான். — அழிவின் ஓரத்தில் நன்று, நாசமோ சத்தோடே போட்டிபண்ணினான். சிற்றின்பத்தோடே வாழுகிறவர்கள், செத்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். பாலியத்தில் எத்தனையோபேர் இப்படிப்பட்டவர்களாய் மோசம்போகிறார்கள். நாடோறும் அனந்தம்பேர் கெட்டுப்போகிறார்கள்.

4. அவன் தன் கண்களை மூடித்து, சிவையகாலையில் வேலைசெய்துவந்தான். — அந்தகாரமுள்ளவனாய் கைவிடப்பட்டான், நடுப்பிரயாணத்தில் அடிமையானான். சிற்றின்பப் பிரியர் இவ்வகையாய் இனிப்பதற்குள்ளாவார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளில் இப்படிப்பட்டவர்களில் அநேகரைக் காணலாம். சிம்சோனுக்கு உண்டான உபத்திரவங்கள் அவனுடைய சந்திரிப்புக்கு ஏதுவாயிருந்தது.

பெலிஸ்தரீமேல் தேவகோபத்தின் விளக்கும் கருவியாகவும், விக்கிரகாராதனைக்குத் தண்டனையாகவும் சிம்சோனுடைய கண்டிச்செய்கைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 16, 23. பெலிஸ்தரின் ஆலயம் சிறந்ததாயிருந்தது. அநேகாயிரம்பேர் வேடிக்கைப்பார்க்க வந்திருந்தார்கள்; தேசத்துப் பிரபுக்களும் கூடியிருந்தார்கள். வச. 27. தாகோனை மேன்மைப்படுத்தவும், வச. 23. சிம்சோனை நிந்தைக்குட்படுத்தவும் திருவிழா கொண்டாடினார்கள். சிம்சோன் சாய்ந்துகொண்டிருக்கும்படி இடந்தேடினான். சந்திரனுடைய ஆவியானவர் அவன்மேல் இறங்கினார். பெலிஸ்தரின் தெய்வம் வெட்சுத்துக்குள்ளாகவும், அவன் தொழும்பர்கள் மாளவர்களுடையது. வச. 28.

எல்லாம் மவுனமாயிருந்தது. சிம்சோன் வேடிக்கை காட்டும்படி கொண்டுவரப்பட்டான். அவன் தேவனை நோக்கிச் செப்பம்பண்ணி, தூண்டுகோப் பிடித்துத் தன் முழுப்பிழைதோடு உழிவுக்கவே எல்லாம் சரிந்து விழுந்தது. அவன் அதோடே நின்றுபோதிலும், ஒருவாறு கீர்த்திப்பிரஸ்தாபமானான்; தேவனாகமிகைப்பட்டார். விக்கிரகாராதனை தண்டிக்கப்பட்டது. இப்போது நாம் சிம்சோனை விட்டு, எல்லாம் பரிசுத்தத்துக்கும் அன்புப்பெற்ற மாதிரியாகிய இயேசுவைப் பார்ப்போமாக. அவரே பொழிமீட்பர்; இரட்சணிய பலசாலி; அவர் நமக்காக மரித்தார்; மரத்திலே நம்மையும் கலக்குணமுள்ள உலகத்தாரையும் தமக்கென்று மீட்டுக்கொண்டார்.

25. சிம்சோனுடைய விடுகதையினால் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை. 93

படிப்பினை.

1. பாலியானவன் செழிப்பையும் இரட்சிப்பையும் பெறுகக்கொள்ளு வதற்கு அவன் பரிசுத்தரோடு போர்க்கடக்கன்.
2. அவனுடைய கால்களிலிருந்தும் பரிசுவாயினவன் சகாயத் தக்காக அவன் தோக்குவானான்.
3. இன்றிரவில் நாம் தோடு மரணத்தையெதற்காகக் கொண்டோடு கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

25. சிம்சோனுடைய விடுகதையினால் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை.

“அப்பொழுது அவன்: பட்டுக்கிறவனிடத்திலிருந்து பட்சணமும், பலவானிடத்திலிருந்து மதாரமும் வந்தது என்னுள். அந்த விடுகதையை அவர்கள் மூன்றாம்மட்டும் விடுவிக்கக் கூடா தேபோயிற்று.” நியா. 14, 14.

சிலரைச் சன்மார்த்தத்தில் எந்தவகுப்பில் வைக்கிறதென்பதைப்பற்றி வருத்தம் கோரிவதுண்டு. அநேகர் சந்தேகமற தேவனுக்கும், அவருடைய மார்த்தத்துக்கும் கோவிரோதிகளாயிருக்கிறார்கள். அநேகர் தேவனிடத்தில் அன்புவைத்துப் பரிசுத்தராய் நடந்துவருகிறார்கள். சிலர் சிலவேளைகளில் சன்மைக்கும், மற்றவேளைகளில் தீமைக்கும், சிலவேளைகளில் பரிசுத்தத்துக்கும், சிலவேளைகளில் பாவத்துக்கும், சிலவேளைகளில் மோட்சத்துக்கு கோரல்களும், சிலவேளைகளில் நரகத்துக்கு கோரல்களும் சாய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். சிம்சோன் இப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவருயிருந்தான். அவன் நடக்கையைப் பார்க்கையில் அவன் அவபத்தரோடே எண்ணப்பட வேண்டியவன் என்று சொல்லத் துணிவோம். ஆனால் அவனிடத்தில் காணப்படும் மற்றக் குறிப்புகளைப் பார்க்கையில், அவனை விசுவாசிகளின் வரிசையில் சேர்க்கலாம். என்றாலும் பழைய ஏற்பாட்டு பரிசுத்தவான்களுக்குள்ளே அவன் கீர்த்தியுள்ளவனல்ல.

அவனுடைய உற்பலிப்பும் பிறப்பும் விடுகதையை வகையாய்ச் சம்பலித்தது. அவன் தேவனுடைய கரத்தில் ஒரு கருவியாயிருந்தான். அவன் இஸ்ரவேலின் வீரன், பரிசுத்த ஆவியுடையவர் அவனைக்கொண்டு கிரியைக் கொண்டபித்தார். பரி

94 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கியிருக்கக் குறிப்புகள்.

சுத்த வீரவான்களுடைய ஜாபிதாவில் அதுன் பேரும் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. எபி. 11. 32-ம் வாக்கியத்திலே அவனுடைய வீரமான செய்கைகளில் ஒன்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. வச. 5, 6, 8, 9-14.

இந்த வாக்கியத்தை நன்குப் போதனையாக வைத்துச் சிந்திப்போமாக.

1. பாவத்தைப்பற்றியும் அது உலகத்தில் பாவேந்தித் தைப்பற்றியும் பார்ப்போமாக.—பாவமானது நாசம்செய்யும் சிங்கம்போலிருக்கிறது. அது மனித கொலைபாத்தினைய நரகசிங்கத்துக் கொல்லாயிருக்கிறது. உலகத்தில் அதினால் உண்டான கேடுகளை யார்தான் அறிவிக்கக்கூடும். அதால் பாதில் அப்படிப்பட்டபொயிறம், நாகம் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது, மாணம் செழித்தோங்குகிறீது, நிரப்பா"கியமும் வந்தும் பரவியிருக்கிறது. என்றாலும் பட்சிக்கிற அறிவிருந்து, பட்சணமுண்டாயிருக்கிறது. பாவம் தன்னிலே தீங்குள்ளது, அது திமைகளை விளைவிக்கிறது; ஆனால் தேவன் தமது மீட்பின் நன்மைத் தன்மையினாலே சிறந்த கொக்கங்களுக்காக அதை மேலானவண்ணம் ஆண்டுவந்திருக்கிறார்.

1. மனிதன் இப்போது கிருபையாய் மிகவும் அகப்பந்திரமான நிலைமையில் தேவனோடே ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறான்.—முற்காலத்தில் அவன் கீழ்ப்படிந்து ஜீவிக்கவேண்டியவனுயிருந்தான். அவன் குற்றஞ்செய்தால் சாகவேண்டும். அவன் சுயநீதி சுதந்திரனுயிருந்தான்; அவனுக்குச் சுயபுலனிருந்தது. குணப்படவேண்டிய நியதித்தமில்லை, இப்போதோ அவன் மீட்பரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கவேண்டும். அவருடைய கிருபையின் சம்பூரணத்தன்மைக்கு வரவேண்டும்; அவர்பேரில் சார்த்துகொள்ளவேண்டும். ஒருவன் பாவஞ்செய்வானானால் நீதிபராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து, ஐ. 1 யோவா. 2. 1, 2. கம்முடைய பாவங்களை நாம் அழிக்கவிட்டால் பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து, ஐ. 1 யோவா. 1. 8.

2. தெய்வீக இலட்சணத்தைப்பற்றி நமக்கு மாட்சிமையானவண்ணம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.—ஆதாம், தேவன் ஞானமுன்னவரும் மகத்தானவரும் நன்மைக்கொருபயமானவா என்பதை அறிந்திருந்தான். காமோ அவர் கிருபையும் உருக்க நூக்கும் நிறைந்தவருமாயிருக்கிறார் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். இதிலே தேவத்துவத்தின் நிறைவு காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

25. எம்சோனுடைய விருந்தியிருக்கிறதென்கொள்ளும் போதனை. 95

3. மனித சுபாசம் அதிகமாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.—பாவம் மனித சுபாவத்தை இழிவுப்படுத்தி, அதைச் சாபத்துக்குள்ளாக்கினது; மீட்பிலோ தேவன் மனிதசுபாவத்தை சொல்லக்கூடியதாகச் சேர்ந்தமையான றுகிமையால் அவங்கரித்திருக்கிறார். அவர் மனித சுபாவத்திற் தெய்வம் வாசம்பண்ணும் இடமாக்கினார். அதில் அவர் கூடாரம் போட்டார். இப்படியாகத் தேவருமான் மனிதருமானாகி, கம்முடைய சுகோதரனும் பந்துவமானார்.

4. நம்முடைய இரப்பிடம் மிகவும் உன்னதமுந் மிகமையுமுள்ளது.—மனிதன் ஆதிநிலைமையைக் காத்துக்கொண்டிருந்தால் ஊழியக்காரனாகப் பாசினில் பூரண ஆனந்தம் அடைந்திருப்பான். அல்லவென்றால் மகிமைக்கு ஏற்றெடுத்துக்கொண்டிருப்பான். ஆனால் பாவமானது மேலானவண்ணம் எட்டப்பட்டிருப்பது. ஆனால் பாவமானது மேலானவண்ணம் எட்டப்பட்டிருப்பதில், தேவன் நம்மைப் புத்திரரிலே ஆண்டு நடத்தப்பட்டிருப்பதில், தேவன் நம்மைப் புத்திரரோடே மைக்கு உயர்மகிமையான உலகத்திலுள்ள கூட்டத்தாரோடே சேர்த்திருக்கிறார். அவன் தேவதூதரைப்பார்க்கிலும் சற்று சிறியவனாக உண்டாக்கப்பட்டான். இப்போது அவ்வற்றவன் யவனாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் கிறிஸ்துனம் மேலாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறான். அவன் கிறிஸ்துவின் மகிமையான ஆசனத்தில் அகரோடேகூட உட்காரும் படியான கனத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இப்படியாகப் பட்சிக்கிறவிருந்து பட்சணமுண்டாயிருக்கிறது.

II. உலகத்தில் எந்த யுகத்திலும் தெய்வீககாரியங்களுக்கண்டான போராட்டத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. உபத்திரவம் நீதிமான்களுக்குரிய சுதந்தரமாய்ப் போயிற்று, எளிதிற முட்செடி உபத்திரவப்படுகிற சபைக்கு அடையாளம். திருச்சபைக்கு உண்டாயிருக்கிற உபத்திரவங்கள் போராட்டங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு தீவகானவைகளாயிருந்தாலும், அவைகளெல்லாம் காத்ரால் ஆண்டு நடத்தப்படுகிறது. அவைகள்.

1. தேவபுக்தியின் வல்லமையையும் மேன்மையையும் விளக்கிக்காட்டுகின்றன.—அக்கினியிலே சுயமானலோகம் கிரீதும். களிம்பு அகன்றுபோம், அப்படியே உபத்திரவத்தின் நீதிமான்களுடைய கிருபைவாங்கரும் பிரகாசமாய்த் துலங் கும். திருஷ்டாந்தமாக, யோசேபு துறைக்காலையிலிருந்த போது, அவன் உண்மை, பயபக்தி துலங்கிப் பிரகாசித்தது. மேலும் தேவனுடைய சுன்பு, அக்கினியில் முட்செடியைத் தங்கிகாப்பாற்றினைப் பார்க்கிறோம். அத் வெந்துபோக

96 வேதமனுஷரின் குணங்கள் விளக்கிப் பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

வில்லை; கப்பல் கொந்தளிக்கும் அநீதிகளில் அசைபட்டும், பத்திரமாய்க் கலாவந்து சேரும்.

2. சத்துருக்கள் எதிர்த்துப் பகை நாதிப்பதில், நாம் தேய்வபகதியில் அதிசயமாய்த் தேறவும் அதை வித்தியையும் அனுபவமுண்டாகிவந்திருக்கிறது. உலகத்தினால் பரிசுத்த வீரவான்கள் தங்கள் நிலத்தில் தங்களுக்கு உண்டான வருத்தங்களிலும் மோசங்களுமும் தைரியங்கொண்டு தேவபகதியில் விர்த்தியடைந்தார்கள். திருவட்டாத்தமாரை: தானியேல், யோவான்ஸ்ஸான்கள், அப்போஸ்தலர், பூர்வ கிறிஸ்தவர்கள். எவ்வகையான எதிர்ப்பும் உபத்திரவங்களும் மார்க்கத்தை விர்த்தியெய்ய அநுகூலமாயிருந்தது. அப்போஸ்தல சபைகளைப் பாருங்கள்; விசுவாசிகள் சிதறடிக்கப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துமார்க்க விர்த்தி அதால் பூமியின் எல்லேபரி, நம்ம விதைக்கப்பட்டது. இவ்வகையாய்ப் பட்டிக்கிறதிலிருந்து பட்சணமுண்டானது.

சுவிசேஷத்துக்கு விரோதமாய்க் கல்விமான்கள் ஏழும்பி ஆதிகாலமுதல் அதற்கு விரோதமாய் எழுதினதுண்டு. பற்ற பல வகையான ஆட்சேபணைகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதால் சிலர் அவிகவாசத்துக்கு இடங்கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் சபையிலே வித்துவான்கள் ஏழும்பி அந்த ஆட்சேபணைகளை நிராகரித்துச் சன்னபின்னப்படுத்தி, வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய புதியமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய் கரகத்தின் ஒவியுதவாசல் மேற்கொள்ளாதபடி அரண்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இரண்டாம் நூற்றாண்டில் ஏழும்பின் செல்சஸ் என்ற பதினாம், பிந்தியகாலத்தில் வந்த திபன்னியசும், பாலின்புர்க், ஹாபஸ், பேயின்முதலான அவிகவாசிகளும் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு விரோதமாய்ப் புல்தகங்களை எழுதினார்கள். அவர்கள் எழுதின ஆட்சேபணைகளைத் தகர்த்த தாறுமாறுக்குப்படி ஏராளமான கிறிஸ்து சர்ஸ்திரிகள் ஏழும்பினார்கள். ஒரிஜன், ஜஸ்தின் மார்ட்டர், தெர்த்துல்லியான் முதலான பூர்வ பிதாக்களும், நவீனகாலத்தில் ஹத்தர், வெசிலி, உவார்த்ஸன் அத்தியாட்சர், ஸ்கேக் அவுஸ், அடிசன், ரென்னினைஸ், பட்டர், சால்மர்ஸ் முதலானபேர்களும் ஆதமங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதியிருக்கிற பிரபந்தங்கள் வேதமார்க்கத்தை உத்தமத்தோடே ஆழப்பெய்க்குபேர்களுக்கு மனத்திருப்பியை உண்டெய்னுவதுடன் புத்திசாவிக்குடைய விசுவாசத்தை உலகத்தின் முடிவுபரிபந்தம் நிலைநிறுத்தத்தக்கதாயிருக்கிறது. இப்படியாகப் பட்டிக்கிறதிலிருந்து பட்சணமுண்டாயிருக்கிறது.

25. சிம்சோனாடையிலிருந்து சத்தம்கொள்ளும்போதிலே. 97

III. கிறிஸ்து வித்தியில் உண்டாகும் வருத்தங்களையும் உபத்திரவங்களையும் பார்ப்போமாக. —அநேக உபத்திரவங்களின்வழியாய் நாம் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அப. 14. 22. நீதிமானுக்கு வருத்தங்கள் தன்பக்கள் அநேகமாயிருக்கும். சங். 34. 19. இவைகள் சந்தோஷத்துக்குரியவைகளல்ல. ஒருவன் தரித்திரத்தில் ஸூழ்மியிருக்கிறான்; ஒருவன் எங்கே போனாலும் அவன் காரியங்கள் எல்லாம் தவறிப்போகிறது; ஒருவன் ஓயாத உபத்திரவங்களுக்குட்படுகிறான்; ஒருவன் அடிக்கடி இனபெருத்தகளைச் சாகக்கொடுத்துத் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்துகிறான்; ஒருவன் குடும்ப அவபகதியினால் துயரமடைகிறான்; ஒருவன் சரீரத்தில் வருத்தங்களை அனுபவிக்கிறான்; மற்றவர்கள் பயங்கரப் பட்ட சோதனைக்குட்படுகிறார்கள்; இப்படித் தீங்குகள் திரள்சேரையாய் வரலாம் என்ன? பட்டிக்கிறதிலிருந்து பட்சணமுண்டாகிறது.

1. ஜீவியத்தில் உண்டாகும் வருத்தங்களும் உபத்திரவங்களும் கிறிஸ்தவர்கள் செழுத்தோங்கவும் அவைகளையுயர்ச்சிக்கவும் அநுகூலமாயிருக்கிறது. —உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரிட்சையையும், பரிட்சை நம்பிக்கையையும் ஊண்டாக்குகிறது. ரோ. 5. 3.

2. அவைகள் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாக்குகிறது. அவரோடே கூடப் பாடுகளைச் சகித்தோமானால் அவரோடே கூட ஆனுகையும் செய்யலாம். 2 திமோ. 2. 12. ரோ. 8. 17. தன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு எனக்குப் பின்செல்லாதவன், எனக்குச் செல்லுபிறுத்தமாட்டான். லூக். 14. 26, 27.

3. அவைகள் நாம் உலகத்தின்மேல் பற்றாசை வையாதபடி பண்ணுகின்றன. —சகலமும் சந்தோஷகரமாயிருந்தால், நாம், இவ்வுலகத்தையும் அதின் ஜீவியத்தையும் நாடி, அவைகளின்பேரில் காட்டங்கொள்கிறோம். மரணத்திற்குச் சந்தாமுன் உண்டாகும் உபத்திரவங்கள், நாம் இவ்வுலகத்தின்மேல் பிரியங்கொள்ளாதபடி பண்ணுகிறதை அறிவோம். இவ்வுலகத்தைக் கட்டுக் கட்டட அவைகள் அறுத்தவிடுகின்றன. அவைகள் மேலான பரமதேசத்தை நாட்பய்னுகிறது. அதிசெக்கிறத்தில் நீங்கும் லேசான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் மிகுதியான நித்திய களமகிமையை உண்டாக்குகிறது. 2 கொரி. 4. 17. நான் உபத்திரவப்பட்டது எனக்கு நல்லது. சங். 119. 71. எபி. 12. 11.

98 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

IV. மாணத்தைத்தானே பார்ப்போமாக. — மாணமானது பயங்கரங்களின் ராஜன், கெர்ச்செகிற சிங்கம், திர்ப்தியில்லாத பட்சணி. அது ஜீவனுள்ள எவ்வாவற்றுக்கும் திகிலையுண்டிடுகிறது. இந்நக கொடிய பயங்கரமான திங்கும் கிரிஸ்தவனுக்குப் பட்சணத்தைக் கொடுக்கிறது.

1. அது ஜீவியத்தில் உண்டாகும் கோதனைகளுக்கும் துக்கங்களுக்கும் முடிவை யுண்டிடுகிறது.

2. அது நம்மை நம்முடைய கடைசியான சிந்தை விடிகே திக் கொண்டுபோய்க் கேட்கிறது. — அது உழமான பள்ளத்தாக்கு. அதிலிருந்து நாம் மகிமையின் ஆசனத்துக்கு ஏறுகிறோம். அது நாம் காணனுக்குப் போகிறவழியில்லாததற்கு நதி; நித்தியஜீவனுக்கு வாசல்; சாகிறது ஆதாயம். மரித்தும் விசுவாசி வெற்றிகொண்டாவதைப் பார், மாணமே உன் கடர் எங்கே, பாதாளமே உன் ஜெயம் எங்கே; மு. 1 ஸ்ரீ. 15. 55-57.

படிப்பினை.

1. பட்சணமும் மதறமும் தேவகிருபையினால் உண்டாகிறது. — அந்தக் கிருபையை விசுவாசத்தினால் பெறுகின்றனவென்றும்.
2. வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற பொருள் நம்முடைய அருபோகத்துக்கு இலகுவாயிருக்கிறதா? — அதை அப்படி எண்ணுகிறோமா, அதில் சந்தோஷப்படுகிறோமா?
3. அது தேவனை மகிமைப்படுத்தும்படி நம்மை நடத்துவதாக.
4. ஜீவியத்தில் நமக்கு உண்டாகும் சத்துருக்களோடும் சோதனைகளோடும் மாணத்தோடும் ஒப்புரவாயிருக்கும்படி நம்மை ஏவி நடத்துவதாக.

26. ஒர்பாளுக்கும் ருத்துக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம்.

“ஒர்பான் தன் மாயியை முத்தமிட்டுப்போனான். ருத்தோ அவனை விடாமல் பற்றிக்கொண்டான்.” ருத். 1. 14.

இல் சபையினரில் மிகவும் அற்பமாய்க் காணப்படும் செய்கை, ஒர்பாளுடைய மெய்யான குணத்தைத் தெளியக் காட்டுகிறது. பிரசங்கவாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற இரண்டிடுக்கு. அது முக்கியமாய் அடுத்திருக்கிறது. இங்கே

26. ஒர்பாளுக்கும் ருத்துக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம். 99

அவர்களுக்குக் காணப்படும் வித்தியாசமானது அப்படியே அவர்களுக்குள் நிலையாயிருந்து, அது அவர்களுடைய குணத்தையும் பிற்கால வித்தியையும் விளக்கினது. இதனால் ஒர்பான் ருத் என்பவர்களுடைய தன்மை சோட்பாடுகளை அறித்துகொள்வதோடு, அவர்களுடைய இருவரும் உலகத்தினுள்ள இருவகையரூப் பேர்களுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த இரண்டுபேர்களுடைய ஆவியை உடையவர்கள் இரண்டிடுக்காயிருக்கிறார்கள். பிரசங்கவாக்கியத்தை அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டு வைத்துக்கொண்டு செதிப்போமாக.

I. வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சங்கீதீழ்முள்ள ஸ்ரீ. 14-த்தைப் பார்ப்போம். — அந்தச் சரித்திரத்தில் எலிமெலக்கின் மனைவியாகிய நகோயி அதிகமாய்ச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறாள். அவள் தன் சுயபூமியாகிய பெத்லே கேழுக்குத் திருப்பிப்போகிறாள், அவள் தன் புருஷனை இழக்கக்கொடுத்ததோடு, ஒர்பான் ருத் என்பவர்களுக்குப் புருஷராயிருந்த தன் குழந்தையும் சாகக்கொடுத்தாள்.

அவள் தன் சுயசேத்துக்குத் திரும்பும்படி தீர்மானித்திருந்தபோது, தன் மருமக்களிடத்தில் மிகுந்த பாசத்தோடே 6-ம் வசனத்தில் காட்டியிருக்கிற வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கன் பிரயாணத்தைத் துவக்கினாள். வச. 7. மருமக்கள்மார் இருவரும் சிறிதுதூரம் அவளோடே பிரயாணஞ்செய்தார்கள். அவர்கள் பிரியம்கோம் வந்தபோது, நகோயி நீங்கள் இருவரும் உங்கள் தாய்விட்டுக்குத் திரும்புங்கள். மரித்துப்போனவர்களுக்கும் எனக்கும் நீங்கள் தயைசெய்ததுபோல கர்த்தர் உங்களுக்கும் தயைசெய்வாராக என்றான். வச. 8. அவர்கள் மாயியின்பேரில் மிகுந்த பாசமுள்ளவர்களாயிருந்தபடியால், சத்தமிட்டு அழுதார்கள். பின்பு ஒர்பான் தன் மாயியை முத்தமிட்டுத் திரும்பினான்; ருத்தோ அவளை விடாமல் பற்றிக்கொண்டான்.

II. வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைக் கவனிப்போம்.

1. ஒர்பானின் குணம். — அவன் தன் மாயியை முத்தமிட்டான். ஒர்பாளுக்கு நகோயியைக்குறித்து மேலாக எண்ணமும், மதிப்பும் அன்புமிருந்தது. ஒர்பான் நற்குணம் மாயுமிருந்தான். தன் மாயியைவைப்பற்றி கவலைற்றவனாயிருக்கவில்லை. இருவரும் பிரிகையில் மிகுதியாய் அழுதான். மிகுந்த

மரியாதையையும் காட்டினான். ஆனால் அவன் தன் விக்கிரக தேசத்தை அதிகமாய் நாடினான். வச. 15. அவன் நகோமியை முத்தமிட்டுப் பின்பு என்னைக்கும் அவனை விட்டு நீங்கினான். அவன் ருத்துக்காகக் காத்திராமல், உடனேதானே புறப்பட்டுப் போய்விட்டான். அவன் நகோமியிடத்தில் பின்பு கூர்ந்து அவனை மதிப்பாய் எண்ணினாலும், தன் சொந்த சனங்களையும் தன் தேவர்களையும் அதிகமாய் மதித்தான்.

ஒர்பான் பின்சொல்லப்பெய்தவகையருப்பேர்களுக்குக் குறிப்பாயிருக்கிறான்.

சன்மார்க்க ஒழுக்கமுன்னவர்களுக்கும், ஆதாரமும் மரியாதையும் உள்ளவர்களுக்கும், நிவ்லிய காரியங்களில் பயபக்தியைக் காட்டுகிறவர்களுக்கும், கிறிஸ்துவின் நம்பையில் ஒருவாறு அன்பு வைத்து அவருடைய சனங்களின் கூட்டத்தை ஒருவாறு விரும்புகிறவர்களுக்கும், கிருவாயின் எத்தனவர்களைக் கையாடுகிறவர்களுக்கும், வைதிக வாயங்களை ஆதரித்துத்தாங்குகிறவர்களுக்கும், அவர்கள் உபகரணத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் புறப்படாதவர்களும் இருதயத்திலிருந்து பாவமான விக்கிரகங்களை விட்டுவிடாதவர்களும், அவர்களுக்கே அகற்றி விடாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவ பக்திமான்களுடைய கூட்டத்தில் காணப்படலாம்; மரியாதையும் யோக்கியமுமுன்னவர்களாயிருக்கலாம். ஆனால் சிலுவையண்டை சேராதவர்களாயும், மேலான நல்ல தேசத்திற்குப் பிரயாணம் பண்ணாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

2. நந்தின் துணைத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.—“ருத்தோ அவனை விடாமல் பற்றிக்கொண்டான்.” நகோமியை விட்டுப் பிரிய அவளுக்கு மனதில்லாதிருந்தது. அவளை வருத்திப் போகச்சொன்னபோதிலும் மறந்துவிட்டான். “நான் உம்மைப் பின்பற்றாமல் உம்மைவிட்டுத் திரும்பிப்போவதைக்குறித்த என்னோடே பேசவேண்டாம். நீர் என்னும் இடத்துக்குச் சும்மாவருவேன். நீர் தங்கும் இடத்திலே நானும் தங்குவேன். உம் முடைய சனம் என்னுடைய சனம், உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன், ஐ” 16, 17. ருத் அவளது பலமாய்ப் பேசினதை நகோமி கண்டு, தன்னோடே கூட்டிக்கொண்டு பெத்தலேகேடுக்கு வந்தான். வச. 19.

ருத் தன் தேசத்தையும் தன் வீட்டையும் தன் இனத்தானையும் விட்டு வந்தான். அவன் தேவபக்தியுள்ளவனாய் அப்படிச் செய்தான். “உம்முடைய தேவன் என் தேவன்” என்பதில் இருந்து விளங்குகிறது, அவன் தன் சுயதேச விக்கிரகாராதனைக்

காரணமிட மெய்த்தேவனை ஆராதிக்கிறவர்களை அதிகமாய்த் தெரிந்துகொண்டான். “உம்முடைய சனம் என்னுடைய சனம்” என்பதில் அது விளங்குகிறது. அவன் விசுவாசியாக அப்படி நடந்துகொண்டான். அவளுக்கு இன்பங்காட்டி, அவளை வசப்படுத்தத்தக்கதான காரியம் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தது. அவன் மாமி ஒரு ஏழை. அப்படியிருந்தும் அவளைப் பற்றிக்கொண்டு அவளோடே பிரயாணஞ்செய்து, தேவனுடைய சனங்களின் தேசத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

ருத் நிவ்லியகிருபையால் நடத்தப்படுகிறவர்களுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறான்.

பாவத்திற்கு ஊழியஞ் செய்யாமலிருக்கிறவர்களுக்கும், சபைக்காக உலகத்தை வெறுத்துத் தள்ளுகிறவர்களுக்கும், உலகனுக்குத் தங்களிருதயத்தையும் ஜீவியத்தையும் கையளிக்கிறவர்களுக்கும் மேலானதேசத்துக்குப் பிரயாணம்செய்ய மனநிர்ப்பந்தமில்லாத செல்லுகிறவர்களுக்கும், எவ்வளவு கிருத்தங்கள் நேரிட்டாலும் தாங்கள் தெரிந்துகொண்ட உத்தம மார்க்கத்தில் உட்கமாய் நிலைகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் மாதிரியாயிருக்கிறான். ருத் இப்படியே செய்தான். அப்படியே உத்தம விசுவாசிகள் எல்லாரும் செய்கிறார்கள்.

III. ஓர்பேருடைய பிற்கால சரித்திரம்.

1. ஒர்பானைப்பற்றி.—வேக சரித்திரத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அவன் தன் தேசத்தில் தன் சனங்கள் நடுவில் சுஞ்சரித்து, மரித்திருக்கவேண்டும்; விக்கிரகாராதனை செய்து, தன் நாட்களை முடித்திருக்கவேண்டும். அவன் மனம் தெளிவடையவில்லை, அவன் பூலைமை மாறவில்லை.

2. ருத்தைப்பற்றி.—அவன் ஜீவியம் விசேஷித்தவாயிருந்தது. தேவன் அவனை நடத்தி பராமரித்துவந்தான். அவன் தான் தேசத்தைக்குள்ளே தண்ணியமடைந்தான். அவன் போவாசக முனைப்பானான். அந்தப் போவாச தேவனுடைய விசேஷித்த தென்னடையிருந்தான். ருத் தாவீதின் பாட்டனாகிய ஒபேத்துக்குத் தாயானான். அந்த தாவீதின் வம்சத்திலிருந்து உலக மீட்பரான இயேசு தேயுள்ளார்.

மோவாப் தேசத்தைவிட்டு நகோமியைப் பற்றிக்கொண்ட ருத்துக்கு இசுவரியமும் கனமாகிய உலக ஆசிரவங்களும், அநோடே வைதிக ஆசிரவங்களும் கிடைத்தன. உத்தம அநோடே வைதிக ஆசிரவங்கள் அவளுக்கு உண்டாயின. தேவ பக்திக்கு வரும் உபகாரங்கள் அவளுக்கு உண்டாயின. தேவ பக்தியானது இந்த ஜீவனுக்கும் இனிவரும் ஜீவனுக்கும் பிர

102 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யோஜனமுள்ளது. 1 தீமோ. 4, 8. முதலாவது தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும். மத். 6. 33. தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன் அதை உயிர்ப் பித்துக்கொள்ளுவான். லூக். 17. 33. உடைசியாக,

(1) ஒர்பாளின் ஆவியைப் பேணி வளர்க்கிறவர்களை எச்சரிக்கிறேன்.

(2) ருத் தெரிந்துகொண்டபோல் நீங்களும் அவ்வியகாரியங்களை முதலாவதாகத் தேடிக்கொள்ளுங்கள், அப்போது ஆசீர்வாதம் பெறுவீர்கள்.

27. ருத்தின் பக்தியுள்ள தீர்மானம்.

“உம்முடைய சனம் என்னுடைய சனம், உம்முடைய தேவன் என்னுடைய தேவன்.” ருத். 10. 16.

ருத்தின் ஆகமத்தை எழுதின சரித்திரக்காரன் ஆவியானவரால் ஏவப் பட்டு மெத்த அருமையான சங்கதியை எழுதிவைத்திருக்கிறான்.

காணத்தேசத்தில் உண்டான பஞ்சத்தின் கடோரத்தினால், எலிமெலேக்கும் அவன் மனைவி நகோமியும் அவளுடைய குமாரர் இரண்டுபேரும் மோவாப் தேசத்திற்குப் போனார்கள். எலிமெலேக்கும் அவன் குமாரர் இரண்டுபேரும் அங்கே மரித்தார்கள். நகோமி, ஒர்பான், ருத் என்ற மூன்று விதவைகள் உயிரோடிருந்தார்கள். பாலியான இரண்டு விதவைகளுக்கும் மோவாப் தேசத்திலுள்ளவர்கள், அவர்களைப் பற்றி சொந்த தேசத்திற்குப் போகும்படி நிர்ணயம் பண்ணினார்கள்.

அவளுடைய இரண்டு மருமக்களிடமும் பூதாதேசத்துக்குப் போகும்படி கொஞ்சத்தூரம் அவனோடே அரயானம் செய்தார்கள். நகோமி அவர்கள் இரண்டுபேரையும் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பும்படி கேட்டுக்கொண்டு, அவர்களுக்காகச் செபம் பண்ணினாள். வச. 8, 9. ஒர்பான் தன் விட்டுக்குத் திரும்பினான். வச. 14. ருத் அவளை விட்டுப்பிரிய மனதில்லாமல் அவளைப் பற்றிக்கொண்டாள்.

ருத் தெரிந்துகொண்டதை நீங்களும் தெரிந்துகொள்ளவும்; அவளில் விளங்கிய தீர்மானம் உங்களிலும் விளங்கவும் உங்களை வலிவிட நோக்கமாயிருக்கிறேன்.

1. ருத் தெரிந்துகொண்டதன்படி தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

1. இஸ்வேலின் தேவனையே உங்கள் தேவனாகத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

(1) அவர் நம்மை அன் வனாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

(2) அவர் நம்முடைய தை எடுத்துக்கொண்டு நம்மைச் சந்தித்தார்.

(3) தமது குமாரன் மூலமாய் நம்மை மீட்டிருக்கிறார்.

(4) கவிசேஷத்தினால் நம்மை வரவழைக்கிறார்.

2. தேவனுடைய சனங்களை உங்களுடைய தேவராகத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

(1) நீங்கள் கூட்டுறவுள்ளவர்களாக இருந்திருக்கப்பட்டிருக்கிறதால், எப்படியும் சிலரோடு சகவாசமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

(2) உலகத்தாரான பொல்லாத தோழர் உங்களுடைய இரட்சனயத்தைக் கெடுத்துப்போடுவார்கள்.

(3) தேவனுடைய சனங்களே முதற்றமான தோழர், அவர்கள் மிக ஞானமுள்ளவர்கள்; அதிகப் பரிசுமுள்ளவர்கள்; பிரயோசனமுள்ளவர்கள்.

அவர்கள் உங்களுக்கு நல்லாலோசனை சொல்லுவார்கள்.

அவர்கள் உங்களுக்காகச் செபம் பண்ணுவார்கள்.

அவர்கள் உங்கள் பேரில் விழிப்பாயிருப்பார்கள்.

அவர்கள் உங்களுக்கு அழைப்பிடுவார்கள்.

II. ருத் செய்துகொண்ட தீர்மானத்தை நீங்களும் செய் யுங்கள்.

1. தீர்மானம் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

(1) உலகம் உங்களை மயக்கும்.

(2) சாத்தான் உங்களைச் சோதிப்பான்.

(3) உங்கள் இருதயங்கள் திமைக்குச் சாயும்.

(4) மற்றவர்கள் பின்வாங்கிப்போவது உங்களையும் தாக்கும். ஒர்பான் பின்வாங்கிப்போனான்.

104 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

2. எப்படிப்பட்ட தீர்மானம் அவசியம்.

(1) அது விடாப்பிடியுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். இருதயத் திணை ஆத்தமாவினாலும் செய்யப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும்.

(2) தேவகிருபையைத் தேடிய முஹுர்த்தையுள்ளதாயிருக்க வேண்டும்.

(3) தன்னை வெறுக்கிற மனத்தாழ்மையுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.

(4) இரட்சிப்புக்குக் கூட இயேசுவையே மிகாக்குகிற விசுவாசமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.

(5) இப்போது அதுக்கிரக காலமானதால் அது நிகழ்காலத் துக்குரியதாயிருக்கவேண்டும்.

படிப்பினை.

1. சிலர் இதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். — அப்படிப்பட்டவர்கள் அதில் மகிழ்ந்து கவிசுரத்தவர்கள்.
2. சிலர் இருநிலைவுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். — தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கும் பாவத்துக்கும் மரணத்துக்கும் ஊழியஞ்செய்வதற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது. தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வது மெய்ச்சயாதீனம். பாவத்துக்கு ஊழியஞ்செய்வதால் சாவீர்கள்.
3. சிலர் இப்போது தீர்மானம் செய்கிறார்கள். — மனுஷகுமாரன் நிமித்தமாக சனங்கள் உங்களைப் பகைத்து, உங்களைப் புறம்பாக்கி, உங்களை நிர்த்தித்த உங்கள் நாமத்தைப் பொல்லாததென்று தள்ளிவிடும்போது நீங்கள் பாக்கியவாண்களாயிருப்பீர்கள். லூக். 6. 22.
4. சிலர் தீர்மானம் செய்ய மனம்மாற்றமுண்டிருக்கிறார்கள். — அவர்களுடைய அழிவு தப்பாமல் வரும். கெட்டுப்போவார்கள், நித்திய நாசமோசம் அவர்களைப் பிடிக்கும்.

28. ஆகாக் சொன்ன வார்த்தைகளினால் — போதனை. 105

28. ஆகாக் சொன்ன வார்த்தைகளினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை.

“சாமுவேல் அமலேக்கின் ராஜாவாகிய ஆகாகை என்னிடத்தில் கொண்டு வராதார்கள் என்றான். ஆகாக் சந்தோஷமாய் அவனிடத்தில் வந்து மரணத்தின் கசப்பு அற்றுப்போனது நிச்சயம் என்றான்.” 1 சாமு. 15. 32.

நாம் இந்த வாக்கியத்தை நம்முடைய பிரயோசனத்திற்காகச் சிந்திப்போமாக. நாம் தியானப்பண்ணுவதற்கு மரணமானது மிகவும் கனபத்திக்குரிய பொருளாயிருக்கிறது. அது எல்லாருக்குமுரியது. ஆனால் அதை நாம் அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். மனிதனா அவர்களுடைய மரணத்தைப்பற்றி எண்ணமற்றிருக்கும்படி செய்வது சித்தானுடைய முக்கிய பிரயத்தனங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறது. எனாலும் நம்மைச் சுற்றி நடக்கும் சம்பவங்களினால் வேளாவேளைகளில் மரணத்தைப்பற்றிக் கவனிக்க வைப்படுவதுண்டு.

இவ்வாறு சம்பவிக்கும் மரணம், பிரசங்கப் பீடத்திலிருந்து திவ்விய வசனத்தைப் பிரசங்கிக்கும் போதகனுடைய மரணம், நியாயப்பிரமாணிக்கனுடைய மரணம், நியாயாதிபதியின் மரணம், ராஜாவின் மரணம் சம்பவிகையில் ஒரு தேசத்தாருடைய கவனத்தைக் கவருகிறதாயிருக்கிறது.

I. மரணத்தைப்பற்றிக் சில காரியங்களைப் பார்ப்போம்.

1. அது பாவத்தின் பீயனுயிருக்கிறது. — பாத்சில் நமது ஆதித்தாய் தந்தைகளுக்கு கட்டளையிடப்பட்ட திவ்விய பிரமாணத்தோடே மரணமானது சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. “நீ அதைப் புசிக்கும்படியான சாகவே சாவாய்.” அதுமுதல் மனிதனிலியம் பிரேதக்குழிக்கு நடத்தும் வழியாயிருக்கிறது. இந்த உபதேசம் பின்வருகிற வாக்கியங்களில் தெளிவாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ரோ. 5. 12. 1 கொரி. 15. 21.

2. மரணம் கடினமானது. — எல்லாக் காவங்களிலும், எல்லாத் தேசங்களிலும், எல்லாக் சாகியாருக்குள்ளும், எவ்வகை ஸ்திதிமான்களுக்குள்ளும் அது சென்றுவருகிறது. இந்த யுத்தத்துக்கு நீங்கலானவர்கள் ஒருவருமில்லை. உயிரோடிக் கிடந்துவருவார்கள் காங்கள் மரிப்பதை அறிவார்களே. பிர. 9. 5.

மரணத்துக்கு நீங்கலானவர்கள் ஏனோக்கு, எவியா என்ற இரண்டுபேர்மாத்திரம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாவத்தூரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அது குடியானவனுடைய வீட்டிலுள்ளதும் இராச அரமணைக்குள்ளும் துழைகிறது. சன்மார்க்க ஒழுக்க முன்னவர்களும் வைதீகமாய் ஜீவிக்கிறவர்களும் அதற்கு நீங்கலானவர்களல்ல.

3. மாணம் வரும்காலமும் எவ்வகையாய் அது சம்பவீக்தம் என்பதும் தெரியாது.—நாம் பயங்கரங்களின் இராசனைச் சந்திக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். எப்போது எவ்வகையாய், எந்த இடத்தில் நமக்குச் சம்பவீக்தமோ அது நமக்குத் தெரியாது. அது நம்முடைய கண்களுக்கு மிகுந்த ஞானத்தோடே மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் அதின் காலத்தையும் நேரத்தையும் நமது ஆதினத்துக்குள் வைத்திருக்கிறார்.

II. மாணக்கசப்பில் அடங்கியவைகளென்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.—

1. மாணத்துக்குள்ளுள் தூதுகளாகவரும் தீரங்கேனையின் நோவுகள்.—மாணமானது ஒரு ராஜன்போல கட்டியங்களைச் சுற்றம்படி நன் தூதுகளை முன் அனுப்புகிறதாயிருக்கிறது. அது மனித சரிமாதிய அரணைத் தாக்கும்படி பலவகையான கொடிய வியாதிகளை அனுப்புகிறது. அதால் மனதைக் கலங்கப்பண்ணும் கசப்புகளும், மிகுதிய வேதனைகளும், பயங்கரமான துயரங்களும், பிட்டுரு உபத்திரவங்களும், எரிக்கிற காய்ச்சல்களும், எவ்வளவு தூக்கமில்லாமையும், பிராணபாயமான கவரமுட்டும், பகவில் பாடுகளும், இரவில் சலிப்புகளும் உண்டாகின்றன. சொல்லுதற்கரிய கசப்புகள் அடிக்கடி நேரிகொடுக்கின்றன.

2. மாணத்தால் உண்டாகும் பிரிவினைகள்.—அது நாம் நேசிக்கிறவர்களை விட்டு நீக்கிப்பிடுகிறது. அருமையான சிசேசேர் பந்துக்களை விட்டு நம்மை நீக்குகிறது. நம்முடைய பேரில் ஜீவனுத்தத்துக்காகச் சார்க்கிருக்கிறவர்களை விட்டு நம்மை அகலப்பண்ணுகிறது. பாசக்கட்டுன் அதால் அழைக்கப்படுகிறது. நாம் கூட்டங்கூட்டமாய் மரித்து மேலான கல்லேசத்துக்குக் குடிபோகிறவர்களாயிற்றால் அது வீரம் பப்படத்தக்கதாயிருக்கும்; ஆனால் அது கட்டாதகாரியம். நாம் தனிமையாய் பாதிரத்தில் பாணம்பண்ணவேண்டும். பிரவாணத்தை ஒன்றியாய்ச் செய்யவேண்டும், ஏகாந்தமாய்ப் போராடவேண்டும். இவ்வே மரண கசப்பு இருக்கிறது.

3. மாணத்தில் நமக்கிருக்கிய பயங்கர நோவுகள்.—செல் மரிப்பது தூங்கப்போகிறதுபோலிருப்பதுண்டு. சில வேளை அல்ல மரணவேதனைகள் மிகக் கொடியிருக்கும், அவஸ்தைகள் பயங்கரமாயிருக்கும், அவ்வேளைகளில் ஆவி எப்போது பிரியும் என்று அறியாததால் கெடிபிடிப்பதுண்டு. அதைப்பற்றி நமக்கு அதுபோகமில்லாததால், அதை எடுத்துரைக்க ஏலாதவர்களாயிருக்கிறோம்.

4. அதின்பின்பு உண்டாகிய அஞ்சத்தக்க பயன்.

(1) சரிம அசைவற்றுப்போகிறது, பிரேதக்குழியில் புதைக்கப்படுகிறது.

(2) அது நம்மை நித்தியத்துக்குக் கொண்டுபோகிறது. அந்த இடத்தைப்பற்றி நாம் யாதொன்றும் அறியோம். அது ஆவிகளின் உலகம். தேவனண்டைக்குக் கொண்டுபோகப்படுகிறோம். அதால் நம்முடைய நிலைமை என்ஹைக்கும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

III. மாணக்கசப்பு நீங்கும் வகையைப் பார்ப்போம்.

கிந்தலுவுக்குள் மரிக்கிறவர்களைப்பற்றிச் சந்தோஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.—கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இதுமுதல் பாக்கியவான்கள். வெளி. 14. 13. சரவனக்கு ஆதாயம், பிவி. 1. 21. ஆம், புசல் அமைந்துபோயிற்று, போராட்டம் நின்றுபோயிற்று, துக்கம் நீங்கிப்போயிற்று, கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டுப்போயிற்று, மரணத்தை உத்தரிக்கு முன்னமே மரணக் கசப்பு அற்றுப்போகிறது.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் மார்க்கத்தினால்மாத்திரம், இது இப்படி முடியக்கூடியது. உயிருக்காதரவான அம்மார்க்கம்.

1. மாணக்கடனா முறித்துப்போகிறது. 1 கொரி. 15. 56. மாணகஞ்சு பாவத்தாலுண்டாகிறது. அதின் ஆக்கினைத்தீர்ப்பு மீறப்பட்ட பிரமாணத்தாலுண்டாகிறது. பாவத்தை நாசமுட்கினால் அதின் கஞ்சு போய்விடும். பாவத்தை கிரிமுலம்கண்ணினால் நியாயப்பிரமாணம் மவுனமாயிருக்கும். ஆக்கினைக்குள் னாகத் தீர்க்கப்பட்ட பாவிகளுக்கு கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவனிருக்கிறது. அவனுப்பற்றிய விசுவாசத்தால் நாம் மரணத்தினை ஜீவனுக்குப் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆக்கினைத்தீர்ப்பினின்றே தேவனுடைய சைமாரில்லாத சுத்த கிருபையினால் நீதிமான்களாவிற்கும் உட்பட்டிருக்கிறோம்.

2. அது கிருபையை அதுக்கிரகிக்கிறது. கோவுகள் துயரங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால்

கிறிஸ்துமார்க்கம் அவைகளைத் தாங்கத்தக்க சத்துவத்தைத் தருகிறது. அது பெலன்கொடுக்கும் மருந்து. அது சாக்ஷித்வம் பிசின் தைலம்; கிறிஸ்தவின் பெலனும் சமர்ந்த மருந்து அருளப்படவே, பாத்திரத்தில் மழைநீர்சாக்ஷியைப் பாணம்பண் ணுகிறோம்.

3. அது நம்பிக்கையைத் தருகிறது. அது நமது தலையை உயர்த்தி, இனி வரப்போகிற நன்மைகளையும் பரம காணானையும், ஜீவனும் மகிமையுமான மோட்சலோகத்தையும் நோக்கிப் பார்க்க நம்முடைய கண்களை நடத்துகிறது. மோட்சத்தை நம்முடைய வீடென்று காண்பிக்கிறது. அங்கே நம்முடைய பிரபுவும் இரட்சகரும் இருக்கிறார். உன் கண்கள் ராஜாவை மகிமைபொருத்தினவராகக் காணும். ஏசா. 33. 17. இதெவ் வளவு உற்சாகத்தை உண்டெண்ணுகிறது.

4. அது இயேசுவின் சமூகத்தை அங்கீகரிக்கிறது. கிறிஸ்து வாணவர் பேதுருவோடே கூட இருந்ததுபோல், புசலாடப் பரணத்திலும் உன்னோடே இருப்பார். உன் சரிசரமும் திருத்தயரும் தியங்குகையில் அவர் உன்னைத் தாங்குவார். பந்தயச் சாலையில் ஒடுகிற உன்னை அவர் வாழ்த்துவார். போராடுகிற உனக்குக் கிரீடம் சூட்டுவார். தமது பரிசுத்தவாண்களைத் தம் மண்டையில் சேர்த்துக்கொள்ளுவார். கடைசியாக,

(1) நாம் எல்லாரும் சாகவேண்டியவர்கள் என்பதை நினைவுகூரவேண்டும்.

(2) மரணத்துக்கு விசேஷித்த பயங்கரமான கசப்புகள் உண்டு.

(3) கிறிஸ்துமார்க்கமேயன்றி வேறொன்றும் அதற்குத் தகுந்த அவியுத்தத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது.

(4) உன் நிலைமை என்ன? உன் உணர்ச்சி என்ன? கிறிஸ்துவுக்குள்ளில்லாதிருந்தால், உன் நிலைமை மிகுந்த மோசமுள்ளது. அதை எடுத்துரைக்கத்தக்க வார்த்தைகளில்லை.

29. தேவன் தாவீதைத் தெரிந்துகொண்டது.

“ஆன் அனுப்பி அவனை அழைப்பித்தான். அவன் வந்த மோனியும், அழகிய தன்களும், நல்ல ரூபமுள்ளவனுமாயிருந்தான். அப் பொழுது கர்த்தர் இவன்மான் நீ எழுந்து இவனை அபிஷேகம் பண்ணு என்று. அப்பொழுது சாமுவேல் தைலக்கொம்பை எடுத்தது, அவனை அவன் சகோதரர் நடுவிலே அபிஷேகம்பண்ணினான். அந்தான் முதற்கொண்டு கர்த்தருடைய ஆவியானவர் தாவீதின்மேல் வந்து இறங்கியிருந்தான்.” 1 சாமு. 16. 12, 13.

வேதாசமத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற மற்மெந்த பெரிய உபதேசத்தையும்கூட தேவனுடைய சுயாகிபத்தியத்தைப்பற்றி விபரிதமாய்ப் பேசப்படுவதென்று. அதை எழுந்த மானம், பாச பட்சம் சயேச்சை இவைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாய் சொல் லுகிறது. தேவனுடைய சுயாகிபத்தியம் நியாயப்படி இயற் கையாக அவசியமாய் அவருக்கு இருக்கவேண்டிய உரிமை யாய் இருக்கிறது. அவர் தமது சிருஷ்டிகளிடத்தில் ஆலோசி யாமலும், அவர் செய்யும் காரியங்களுக்கு அவர்களிடத்தில் முகாந்தரம் சொல்லாமலும் இருக்கிற ஆதீனமுடையவர். அவர் அப்படிச் செய்கையில் தமது அளவற்ற ஞானத்துக்கும் நன்மை சபாவத்துக்கும் ஏற்காதவண்ணம் ஒரு காரியத்தையும் செய்யார். அவர் பார்பட்சம் காட்டவும்மாட்டார், முகத்தாட் சண்ணியம் பார்க்கவும்மாட்டார். அவர் நடப்பிக்கும் காரியங் களுக்கு முகாந்தரத்தை வெளிப்படுத்தாவிடினும், அவர் தமது நித்திய நியாய நீதியின்பேரில் அவைகளை நிறைவேற்றுகிறவராயிருக்கிறார். நீதியும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரமாயிருக்கிறது. சா. 97. 2.

1. தாவீது ராஜாவாகத் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட சமூக யம்.—சவுல் புறக்கணிக்கப்பட்டபோது, தாவீது தெரிந்துகொ ண்ப்பட்டான். சவுல் தேவகட்டையின்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டான்; ஆனால் அவன் உண்மைத்தப்பாய் நடந்து கொண்டான். ஆதலே தேவன் அவனைத் தள்ளினார். 15. 9-11. தேவன் அவனைத் தெரிவிருந்து தமது பரிசுத்தஆவியை எடுத்துக்கொண்டார். அவனுடைய மூர்க்கருணத்துக்கு அவனை விட்டுவிட்டார். கடைசியாக அவன் தன் பட்டயத்தால் தற்கொலை செய்துகொண்டான். அவனுடைய அழிவுக்குப் படிப்படியாய் கோரிட்ட மூன்றுகாரியங்களைப் பார்க்கிறோம்.

110 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்

கீழ்ப்படியாமையு, தேவனுடைய ஆவி அவனிடத்திலிருந்து எடுபட்டது, அதிநுலண்டான பயங்கரமான முடிவு.

II. தாவீது இராச்சியபாத்துக்கேன்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதில் சம்பந்தப்பட்ட லிஷயங்கள்.

1. சாமுவேல் கருவியாக உபயோகிக்கப்பட்டான்.—அவன் சவுலை அபிஷேகம்பண்ணி, அவனுக்குச் சிறேதனும் ஆலோசனைக்காரனுமாயிருந்தான். தெய்வீகசித்தத்தை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தினான். அவனை எச்சரித்தான்; ஆனால், சாமுவேல் அவனை கைவிட்டெய்தவும், அவனுக்குப் பதிலாக இன்னொருவனைத் தெரிந்துகொள்ளவும் தேவன் உத்தரவு அருளினார். வச. 1.

2. பலியின் சம்பந்தமாய்த் தாவீது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான்.—வச. 2. சாமுவேல் பெந்லெகேழுக்குப் போய் அங்குள்ள மூப்பரை வரவழைத்தான். ஒரு விசேஷித்த கேள்வி கேட்கப்பட்டதில், வச. 4. அதற்குத் திர்ப்புகரமான உத்தரவும் கொடுக்கப்பட்டது. வச. 5.

இவ்வே தாவீது கிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமாயிருக்கிறான். கிள்துவானவர் பலியின் சம்பந்தமாய்த் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார். அவர் பூமியில் அரசாளுமுன் பலியாகத் தம்மைச் செலுத்தவேண்டியதாயிருந்தது. எபி. 9. 9, 10.

3. தெரிந்துகொள்ளுதலில் மனித விற்பன்னம் விலக்கப்பட்டது.—சாமுவேல் வயதுசென்ற விருத்தாப்பியனும், அந் போகசாலியும் ஞானியும் விற்பன்னமுள்ளவனுமாயிருந்தான். ஆகவே இஸ்ரவேலின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதற்குத் தகுதியானவன் யார் என்று கிதானிக்கத் தகுந்தவனுயிருந்தான். ஆனால் அவன் அதுவிஷயத்தில் முழுவுதமாய்த் தவறிப்போனான். வச. 6. அப்போது கர்த்தர் மனிதன் பார்க்கிறபடி தாம் பார்க்கிறவரால் என்று தீர்க்கதரிசிக்கு ஞாபகப்படுத்தி எச்சரித்தார். வச. 7.

இருப்பபப்ட்ட செய்கை தேவனுக்குமித்திரம் உரியது. அது மற்றவர்களுக்குரியதல்ல. குணத்தைப்பற்றி மனிதனுக்கு இருக்கிற அறிவு அற்பம்; அவன் வஞ்சிக்கப்பட்டுப்போகலாம். இவ்வுலகத்திலுள்ள எத்தனையோ இசுவரியவான்கள் உயர்குலத்தோர் கல்விமான்கள் முதலியவர்களைத் தேவன் புறிகணித்து, கல்லாதவர்களும் தரித்திரருமானவர்களை அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்.

4. தேவன் தாம் தெரிந்துகொண்டவன் இன்னான் என்பதைத் தெரியக்காட்டினார்.—வச. 7. தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட

வேண்டியவன் ஆறுசிலில், அவன் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான். அது பிரயோசனமான கண்ணியவேலை, அவனுக்கு ஆள் அனுப்பினார்கள். அவன் குடும்பத்தில் இளையவனுயிருந்தபோதிலும், ஏழுந்த, இவனை அபிஷேகம் பண்ணு என்ருர். வச. 12.

III. தேவன் தெரிந்துகொண்ட தாவீது அபிஷேகம் பெற்றது.—வைதீக துலாகிரியன் தாவீதுடைய தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறான். வச. 12. அவன் சிவந்தமேனியும், அழகிய கண்களும், கல்ல ரூபமுமுள்ளவனுயிருந்தான். அடுத்த காட்டும் பரிந்துபோல நெஞ்சம் கடித்தது காட்டும் முகம் என்பதற்கிசைய முகத்துக்கும் மனதுக்கும் கண்ணப்பவெது முண்டு. துன்மார்க்கம் முகத்தில் கேவலமாய்க் காணப்படுவது போல, மெய்தேவ பக்தியும் முகத்தில் பிரகாசமாய்த் துலங்கு கிறதுண்டு. தாவீதை அபிஷேகம் செய்ததில்;

1. அது தேவனுடைய கட்டளையின்படி செய்யப்பட்டது.—தேவன் தாவீதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவனை இராச உத்தியோகத்திற்குப் பிரத்தியேகப்படுத்தி, சாமுவேல் அவனை அபிஷேகம் பண்ணும்படி உத்தரவு அருளினார். வச. 12. “அவனை அவன் சகோதரர் நடுவிலே அபிஷேகம் பண்ணினான்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. சில நுட்ப சாஸ்திரிகள் “தன் சகோதரர் நடுவிலிருந்து” என்று வாசிக்கிறார்கள். அதாவது அவன் சகோதரர் நடுவிலிருந்து அவனைப் பிரித்தெடுத்து, அவனைத் தனிமையாய் இரகசியத்தில் அபிஷேகம் செய்தான் என்பது அகேசர்பண்ணும் தாற்பரியமாயிருக்கிறது.

2. அவன் தைலத்தால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டான்.—இந்தத் தைலம் தேவ உத்தரவின்படி விசேஷித்தவதையாய்ச் செய்யப்பட்டது. யாத். 10. 32. இத்தைலம் சென்னுடைய ஊழியத்துக்கென்று பிரதிஷ்டைப்பட்டபப்டும், ஆட்களையும் பொருள்களையும் அபிஷேகிக்க வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந் பிரத்தியேகப்படுத்தி வைக்கப்படும் ஆளின் உத்தியோகத்துக்கு அவசியம் வேண்டிய கருவைவரங்களுக்கு அடையாளமாயிருந்தது.

3. தேவ ஆலியானவர் அவனுக்கு அருளப்பட்டார்.—கர்த்தருடைய ஆலியானவர் அவனுடைய உத்தியோகத்துக்கு வேண்டிய ஞானத்தையும் முயற்சியையும் அதுக்கிரகம் பண்ணினார். இதால் அவன் தேவ தயவை அதுபவிக்கவும் தேவ ஆசிரவாதங்களை எதிர்கோக்கவும் ஏதுவாயிற்று. பொறுப்பும்

112 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

பாரமுமான கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் அந்த உத்தியோகத்துக்கு இது அவசியமாய் வேண்டியதாயிருந்தது.

படிப்பினை.

1. வைதீக கடமையை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருப்பதில் மிகுந்த மேன்மையுண்டு.—தேவன் தாவீதின் இறையத்தைப் படித்து அவனை உன்னதமான கனத்துக்கு ஆளாகத் தெரிந்துகொண்டார். தேவன் அவனைச் சிங்காசனத்துக்கு அழைக்கும்பரியந்தம் அவன் உண்மையும் கருகறுப்பும் தாழ்மையுமான மேய்ப்புகை ஜீவனம் பண்ணினான்.
2. மேலான உத்தியோகங்களுக்குத் திவ்ய வரங்கள் வேண்டியது அவசியம்.—புறம்பான பிரதிஷ்டை வேண்டியதென்றாலும், நிவ்விய ஆவியானவர் உள்ளாரச்செய்யும் கிரியை விசேஷ முன் கியமானது. அவர்மாத்திரம் இந்த ஜீவியத்துக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்ற மனிகரைத் தருந்தவர்களைக்குகிறார், அவரே அறிவுக்கும் நானத்துக்கும் வல்லமைக்கும் ஊற்றாயிருக்கிறார்.
3. கலிசேஷத்தினாலே மனிதர் உன்னதமான சலாக்கியங்களுக்கும் மேலான ஸ்திதிக்கும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.—மனிதர் ராஜாக்களும் ஆசாரியருமாடிகுக்கும்படி தேவன் அவர்களை அழைக்கிறார். விசுவாசிகளே யாவரையும் அவர் அபிஷேகம் பண்ணி, தமது பரிசுத்தஆவியை அதுக்கிரகம் செய்கிறார். 2 கொரி. 1. 21.

30. தாவீதும் கோலியாத்தும்.

“தாவீது பெலிஸ்தின் கோலி, நீ பட்டயத்தோடும் சுட்டியோடும் கேட்டுக்கொண்டும் என்னிடத்தில் வருகிறாய். நானே நீ நிந்தித்த இஸ்ரவேலுடைய இராணுவங்களின் தோல்களையே சேனைகளையே கர்த்தரின் காமத்தினாலே என்னிடத்தில் வருகிறேன். இன்றை நாள்தான் உன்னை என் கையில் பிடிப்புகொடுப்பார். நா. உன்னைக் கொன்று உன் தாயை உண்ணவிட்டு வாங்கி, பெலிஸ்தருடைய பான்யத்தின் பிணங்களை நின்மையத்தினம் ஆகாயத்தின் பறவைகளுக்கும் பூமியின் காட்டுமிருகங்களுக்கும் கொடுப்பேன்; அத்துடன் இஸ்ரவேலின் தேவன் ஒருவர் உன்னை என்று பூலோகத்தார் எல்லாரும் நிந்திக்கொள்ளுவார்கள். கர்த்தர் பட்டயத்தினும் சுட்டியினும் இரட்சிக்கிறவரல்ல; என்று இரட்சக சனங்கட்டம் எல்லாம் அறிந்தகொள்ளும்; யுத்தம் கர்த்தருடையது, அவர் உங்களை எங்கள் கையில் பிடிப்புகொடுப்பார் என்றான். யூ.” 1. சாம. 17. 45-51.

தாவீது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளாக மனதுதரியத்தையும் சரீரபெலிஸ்தும் காண்பிக்கும்படியான சேர்வந்தன.

பெலிஸ்தர் இஸ்ரவேலுக்கு விரோதமாய் ஓயாமல் யுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்தக்காலத்தில் அவர்கள் தங்களைச் சேனைகளைத் திரட்டி இஸ்ரவேலருடைய பாளையத்துக்குச் சமீபமாய் அவர்கள் பார்க்க ஒரு மலையின்மேல் இருந்து, தேவனையும் இஸ்ரவேலையும் நிந்தித்தார்கள்.

பெலிஸ்தரின் ஒருவன் அப்படி கித்திப்பதில் மூதன்மையானவனாயிருந்து, யுத்தத்தைத் தானும் இஸ்ரவேலில் ஒருவனும் செய்யும் சண்டையின்மூலமாய் மூடித்துப்போடும்படி வர, சபதம் கூறினான். இது இஸ்ரவேலருடைய பாளையத்தில் திடீரென்று யுண்டுபண்ணினது. ஏனென்றால் அவன் மகா கெட்டையனும் பயங்கரப்பட்டத்தக்க ருபமுன்னவனுமாயிருந்தான்.

தாவீது தன் சகோதரருக்குப் போஜனபதார்த்தங்களைக் கொண்டுபோகும்படி இஸ்ரவேலின் பாளையத்துக்கு அனுப்பப்பட்டான். அவன் அந்தப் பெலிஸ்தனின் ஆங்காரத்தையும் தாவுணமான நிந்தனைகளையும் கேட்டதுடன், வச. 22. இஸ்ரவேலர் இதில் அடைந்திருப்பதையும் கண்டு, கோலியாத்தைக் கொலைசெய்கிறவனுக்கு என்ன பரிசு கொடுக்கப்படும் என்பதை விசாரித்தான். அவனுடைய மூத்த சகோதரன் எலியாப் தாவீதுகொண்ட தீர்மானத்தைக்குறித்துப் பரியாசம்பண்ணினான். வச. 28. மற்றவர்களும் அவனோடே சேர்ந்து பரியாசம் செய்தார்கள். வச. 30.

சுடையொக தாவீதின் விருப்பம் சவுதங்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இராசாவும் அவனும் பெலிஸ்தனுக்கு விரோதமாய்ப் போகாதபடி தடுத்துயார்த்தான் ஆனால் அவன் தன் பாலியத்தில் செய்த பராக்கிரம காரியங்களை அறிவித்து, 34. தேவன்பேரில் தனக்கிருக்கிற நம்பிக்கையையும் விதரிங்காட்டினான். வச. 37. அப்போது தாவீது யுத்தத்துக்கு ஆயுதம் தரிப்பிக்கப்பட்டான். ஆனால் பின்பு அவன் அந்த யுத்தாயுதங்களை விலக்கிப்போட்டு, தன் கோலையும் கவனையும் தன் கையில் எடுத்துக்கொண்டுபோனான். வச. 41. பெலிஸ்தன் அவனை அசுட்டையாய்ப் பார்த்து, அவன் மாயிசத்தை ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கொடுப்பதாகச் சபதம் கூறினான். வச. 44. அப்போது தாவீது பெலிஸ்தனைப்பார்த்து, நீ பட்ட

114 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யத்தோடும் ஈட்டியோடும் கேடகத்தோடும் என்ன உத்திவ் வகு
கிறாய், நாளை நீ நிந்தித்த கர்த்தருடைய நாமத்தினை வே வகு
கிறேன், மூ. வச. 45-47. என்றான்.

I. தாலீது யுத்தம் செய்யப்போன சத்துருவைப்பற்றிப்
பார்ப்போம்.—அந்தச் சத்துருவின் பேர் கோலியாத்;
அவன் காத்தாரான். இராட்சதனாக் காணுந் தேசத்திலிருந்து
நிரூபலம்பண்ணினபோது, அவர்களில் சிலர் காத்த பட்டணத்
துக்கு ஒடிப்போனார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

கோலியாத் மிகவும் டெட்டையன், அவன் பத்து அடிக்கு
மேல் வளர்ந்திருந்தான். அவன் தன் தலையின்மேல் வெண்
கலச் சிராவைப் போட்டு, ஒரு போர்க்கவசம் தரித்துக்கொண்
டிருந்தான். அந்தக் கவசத்தின் நிறை கியாயிரம் சேக்கல்
வெண்கலமாயிருந்தது (1,200 பலம்). அவன் தன் கால்களிலே
வெண்கல கவசத்தையும் தன் தோள்களின்மேல் வெண்கல
கேடகத்தையும் தரித்திருந்தான். அவனுடைய ஈட்டித்தாங்கு
நெசவுகாரரின் படைமரத்தின் கனதியும் அவன் ஈட்டியின்
அலகு அறுநாறு சேக்கல் இரும்புமாயிருந்தது (108 பலம்).
அவன் மேற்கொள்ளப்பட்டக்கூடாத்தங்கரமான சத்துருவாய்
காணப்பட்டான். அவனுடைய ஆணவமும் மூர்க்கமும்
அவனுடைய தோற்றத்துக்கும் வளர்த்திக்கும் ஒத்துக் காணப்
பட்டது.

II. யுத்தத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. யுத்தத்துக்குத் தாலீது தரித்த ஆயுதங்கள்.—தன்னிப்
பாதுகாக்க, அல்லது தன் சத்துருவைத் தாக்கத்தக்கதான ஆயு
தம் தரிக்கவல்லீ. தன் கோலையும் கவணையும் கிந்து கற்களை
யும்மாத்திரம் கொண்டுபோனால், வச. 48, மிகவும் அபாய
மான யுத்தத்துக்கு, இந்தக் கருவிகள் எவ்வளவும் தகுதியுள்ள
வைகளல்ல, ஆனாலும் அஞ்சாய் பெலுத்த வீரனோடே யுத்தம்
செய்வதற்கு, அவைகள் உபயோகத்திற்கும் ஒரு பர்வியன் ஆட்டு
மேட்டின் போராயுதங்களில்லாமல் பூரணமாய் ஆயுதம் பூண்
டிருந்த ஈட்டிய இராட்சதனுக்கு விரோதமாய்ப் போர்புரியப்
போனான்.

2. தாலீது கூறின் தீவ்விய சபதமும் தீர்க்கதரிசனமும்.—
தேவன் தாலீது சொன்னதைத் துவக்கி முடித்தார் என்று பார்ப்
கிறோம். “தாலீது சுயபெருமை பாராட்டவியில்லை, சுயநம்பித்
தை வைக்கவியில்லை. இன்றையத்தினம் கர்த்தர் உன்னை என்
கையில் ஒப்புக்கொடுப்பார். வச. 46. பூலோகத்தார் எல்லாரும்
அதை அறிந்துகொள்வார்கள்” என்று தாலீது சொன்னான்.

தேவனுடைய தாலீதுக்கு அவன் கடமையையும் அவன்
அடையும் பொறுத்தையும் தெரியக்காட்டினான் என்பதற்குச் சக்
தேகமில்லை; தேவன் அவனை முழுமையுமாய் ஆண்டுகொண்டார்.
அவன் தான் ஜெயம்பெறுவது நிச்சயம் என்பதைத் தேவன்
பேதில்வைத்த பூரண நம்பிக்கையினால் விளங்கக்காட்டினான்.
காத்திப்பதோடும் வசனத்தில் அவன் தன் விசுவாசத்தைக் கவண்
பேரிலாவது தன் வீரியத்திலாவது வைக்காமல், தேவன்பேரில்
வைத்திருந்ததைப் பார்க்கிறோம். அவர் ஈட்டி பட்டயமில்
லாமல் தமது சித்தத்தின்படி இரட்டிக்கிறவர் என்றும், யுத்தம்
அவருடையதென்றும் சொன்னான்.

3. தாலீது கோலியாத்தத்தைத் தாக்கினது. வச. 48.—மேட்
டிமையுள்ள பெலிஸ்தன் பின்னையாண்டானைச் சந்திக்கும்படி
வந்ததையும் தாலீது பயங்கரப்படத்தக்க சத்துருவைத் தாக்கத்
துணிந்துபோனதையும் பாருங்கள். தாலீது ஒடி தன் சட்டைச்
சோக்கிவிருந்த கல்லு எடுத்துக் கவணில் வைத்து, தன் முழுப்
பலத்தோடு கோலியாத்தின் தலைக்கு நேராக எறிந்தான். அது
அவன் கெற்றியில் பட்டவே, அவன் தனாயிலே கருண்டிவிழுந்
தான். தாலீது சொன்னபடி அவனுக்கு ஜெயங்கிடைத்தது.

III. தாலீது பின்பு செய்ததைப் பார்ப்போம்.—பெலி
ஸ்தன் பிரேதமாகத் தனாயில் கிடந்தான். தாலீதுக்குப் பட்
டயமில்லை; ஆனால் கோலியாத்தின் பிரமாண்டமான பட்
டயத்தை அதின் உறையிலிருந்து உருவி, அதினால் அவன்
தலையை வெட்டினான். வச. 50, 51. இதினால் பெலிஸ்தரின்
சேனை அனைத்தும் தோல்வியடைந்து, ஒட்டம் பிடித்தார்கள்.
இஸ்ரவேலர் அவர்களைப் பிடிநெடர்ந்து சமூலமாய் ஜெய
மடைந்தார்கள். பெலிஸ்தரின் தலை எருசலேமுக்குக் கொண்
டுபோகப்பட்டது. தாலீது அவனுடைய ஆயுதத்தைத் தன்
கூடாரத்தில் வைத்தான்.

படிப்பினை.

1. தேவனுக்கு விரோதமாய்ச் சபதங்கூறுகளையில் வல்லமையும்
பராக்கிரமமும் ஒன்றிருக்கும் உதவாது.—பூமிக்குரிய வல்லமை
மேற்கொள்ளக்கூடாமாலை, மனிதனால் செய்யக்கூடியதை எல்
லாம் செய்யத்தக்கதான வல்லமை கோலியாத்துக்கு இருந்தது.
ஆனால் மனிதன் அம்மாத்திரம், அவனுடைய விவேகம், ஐசரியம்,
கருவி யுத்தாப்பியாசம் என்னத்திற்கு உதவும். கர்த்தருக்கு விரோ
தமான வல்லமை இல்லை.
2. தேவன் விகற்பமாய்த்தோன்றும் கருவியைக்கொண்டு தமது
காரியங்களை முடிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.—இந்த விஷயத்

116 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புடன்.

தில் தாவீதைக்கொண்டு முடிந்தார். அப்படி அவர் அடிக்கடி செய்திருக்கிறார். “எனெனில் யுத்தம் அவருடையது” சகலமும் அவருடைய அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருக்கிறது. அவர் கொஞ்சப்பேரைக்கொண்டாவது அநேகரைக் கொண்டாவது பட்டியத்தைக்கொண்டாவது கவணிக்கொண்டாவது தீவிரச் செயல்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்.

3. இந்தக்காரியம் சாத்தானால் தேவனுடைய சனங்கள் எல்லாருக்கும் உண்டாகும் விநோதத்தை நமக்கு நினைப்பூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. அவன் தேவனாயும் அவருடைய சனங்களையுமிருக்கிறான். அவன் ஆக்கிரமிக்கிறான், கலக்குவான், பயமுறுத்துவான், சோதிப்பான், லெ வேலைகளில் அழுக்கிப்போடப்பார்ப்பான் என்றும் அவன் இருந்திருக்கப்பட்ட மஹத்தானே. அவன் பலமுன்னவருக்குநதான், எதிர்க்கப்படாத தேவனுடைய வல்லமக்குமுன் அவன் பலம் எம்மாத்திரம்.

4. பொல்லாங்கவன எவ்வகை ஆலியோடே திர்க்கவேண்டும். கர்த்தருடைய நாமத்தினாலும் வல்லமையினாலும், திவ்ய வசனமாய் பட்டயத்தோடும் செபித்தையோடும் எதிர்க்கவேண்டும். அப்போது ரெயம் கிடைப்பது நிச்சயம்.

31. தாவீதின் பிரபல்லியமும் அவனுக்குண்டான அபாயமும்.

“சவுல் அவனை அவன் தகப்பன் வீட்டுக்குத் திரும்பப்போகவொட்டாமல், அன்றுமுதல் தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டான். (1 சாமு. 28: 1-18).

தாவீது கோலியாத் துறையிதப்பின்பு, சவுல் இராசாவன்னைக்குக் கொண்டுபோய் விடப்பட்டான். சவுல் இராசா அவன்மேல் மிகுந்த கண்ணியதைகளைச் சொரிந்தான்.

தாவீது ஆடுகளை மேய்ப்பதை இப்போது விட்டுவிடவேண்டியதாயிருந்தது. தேசத்துக்குரிய சிறந்த வேலைகளை அவன் செய்யும்படி அழைக்கப்பட்டான். அவனுக்குண்டான இராசாங்க கண்ணியதைக்குத் தக்கதாய் அவனுக்குச் சத்துருக்களும் அபாயங்களும் இருந்தன.

நாம் வாசித்த வாக்கியங்களினால் அதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

31. தாவீதின் பிரபல்லியமும் அவனுக்குண்டான அபாயமும். 117

I. தாவீதுக்குக் கிடைத்த வேலாங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. சவுல் அவனைத் தனித்தவராகத்தான் வைத்துக்கொண்டான். ஆட்டிமந்தையிலிருந்து தன் அரணுக்கு வரவழைத்துக்கொண்டான். அந்தரங்கத்தில் அவன் இருக்கும்படி இடம் கொடுக்கவில்லை. தாவீது பின்னாலே முன்னுக்கு வருவதற்கு இட ஒரு முக்கிய ஏதவாயிருந்தது. அவனுக்குச் சவுல் ராஜாவின் கண்களில் தயவுகிடைத்தது.

2. யோனத்தானுடைய சிநேகமும் அவனுக்குக் கிடைத்தது. -வச. 1. இந்தச் சிநேகம் மிகவும் விசேஷித்ததாயிருந்தது. அந்த உறவு இடைவிடாதது, உண்மையுள்ளது, முயற்சியுள்ளது; அது மரணபரியந்தம் நிலையாயிருந்தது. அது ஒருக்காலம் தளரவில்லை; அனலுள்ளதாயிருந்தது, யோனத்தானின் இருதயத்தில் அன்பு முழுமையுமாய் நிறைந்திருந்தது. வச. 3, 4.

3. சனங்கள் தாவீதையிட்டு ஆரவாரித்தார்கள். -வச. 5. சனங்கள் அவன்பேரில் பிரியங்கொண்டார்கள். அவன் அவர்கள் ஆரவாரிப்பின் காரணமாயிருந்தான். அவனுக்காகக் கவிக்கடி பாடினார்கள். வச. 6, 7.

தாவீதுக்குப் பாலியத்திலுண்டான மேம்பாடு இப்படிப்பட்ட டவைகளாயிருந்தன. அநேகர் அதால் பெருமைகொண்டு, அழிந்துபோவதற்கேதுவாயிருக்கும். ஆனால் தாவீதின் விஷயத்தில் அது அப்படி இருக்கவில்லை. இப்போது தாவீதுக்குண்டான அபாயத்தைப் பார்ப்போமாக. அவன் உலக கீர்த்தியின் உச்சியிலிருந்தான். அவன் செழுமையாகிய சூரியனில் வெயில் காய்ந்துகொண்டிருந்தான். ஆனால் மேகமந்தாரம் சூழ்ந்தது; புசலும் சமீபித்து வந்துவிட்டது.

II. தாவீதுக்குண்டான அபாயங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம். -இந்த அபாயங்கள்.

1. இராசாவில் தொடங்கினது. -வச. 8. சவுல் பிரபுக்களோடேயாவது இராச குடும்பத்தினுள்ளவர்களோடேயாவது கோபதாபங்கொள்ளாமல், சனங்கள் புகழ்ந்து பேசினதை யிட்டு விசனங்கொண்டான். தன்னைவிட தாவீது மெச்சிப் பேசப்பட்டது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை; அதை அவன் தாங்கக்கூடாத்தாயிருந்தது.

2. தாவீதுக்குண்டான சித்தியானது அவனுக்குண்டான மோகங்களுக்குக் காரணமாயிருந்தது. -தாவீதின் கீர்த்தி

118 வேதமஹாஷிதின் குணங்களை விளக்கிய பிரரங்கக் குறிப்புகள்.

யைப்பற்றிப் பாடப்பட்ட பாட்டே அநேக முகங்களாக அவனுக்குண்டான துக்கத்துக்கும் மோசத்துக்குமென்போலிருந்தது. நமக்குண்டாகும் கீர்த்தியையும் தயவுகளையும் நாம் கவனத்தோடே பாப்பதுண்டு. ஆனால் அவைகளே நமக்கு மிகுந்த மோசங்களுக்கு மூலமாயிருக்கலாம்.

3. தாவீதுக்குண்டான மோசத்துக்குப் பெரிய காரணமாயிருந்தது சவுலுடைய பகையே.—வச. 9. இந்த வசனத்தில் அது எவ்வளவு திட்டமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவன் தாவீதைக் காய்க்காரமாய்ப் பார்த்தான். அவனைப் பிடியத்தோடே பார்க்க எவ்வளவும் மனமற்றவனாயிருந்தான். அது ஞானத்திலிருந்த பகை வழிந்தோடினது. அதைத் தன் கண்களினால் விளங்கக்காட்டினான். எரிச்சலினாலும் பசையினாலும் உண்டான தீங்குகளை யார்தான் எண்ணக்கூடும். அவைகள்தான் நம்முடைய ஒழுங்கினங்களுக்கும் குற்றங்களுக்கும் துணைக்காரணங்களாயிருக்கின்றன. அவைகள் கோபத்துக்கும் இரத்தஞ்சிந்துகளுக்கும் வித்துக்களாயிருக்கின்றன. அவைகள் கெட்டுப்போன ஆவிகளின் நடத்தையில் விளங்கிய முக்கிய காரணங்களாயிருக்கின்றன.

4. அந்த அபாயம் வேளிப்பட்ட வகை.—வச. 10. தேவ ஆவியானவர் சவுலைக் கைவிட்டுவிட்டார். அவனுடைய கீர்கெட்ட தன்மைக்கு அவனை ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டார். தீங்கான ஆவி அவனை அலைக்கழித்தது. 16, 14. பார். அந்த ஆவியினால் அவன் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னான். அதாவது முந்திய காலம்போல பரிசுத்த திவ்விய சந்திதங்களைப் பாடினான். அப்போது தாவீது வீணை வாசிப்பான். அதால் அவனுக்குச் சாந்திண்டாகும். தாவீது அவனுக்கு உதவிசெய்துகொண்டிருக்கிறான். அவன் தன் ஈட்டினால் ஒங்கி, அவனைக் கொன்று போட அவன்மேல் எரிந்தான். வச. 11.

தாவீதின் ஜீவன் மோசத்துக்கேதுவாயிருந்தது. ஆனால் தேவன் நம்முடைய பராமரிப்பிலே அவனைப் பாதுகாத்து இரட்சித்தார்.

III. இந்தச் சம்பவங்களில் தாவீது காட்டின ஆவியைப்பற்றிப் பாப்போம்.—மூலமும் சந்தோஷமாணசாரியங்களை இங்கே காணலாம்.

1. அவன் தான் அடைந்த வாழ்விலே பெருமை கொள்ளவில்லை.—வச. 5. சனங்கள் அவனைப் புகழ்ந்து பேசினபோது, அவன் ஞானமாய் நடந்துகொண்டான். கீர்த்தி

31. தாவீதின் பிரபல்லியமும் அவனுக்குண்டான அபாயமும். 119

கிப்பிரதாபம் மோசத்துக்கேதுவானது. அது அடிக்கடி மயக்குவதாயிருக்கிறது. அது மனிதனை வீணாக்குவதுண்டு. ஆனால் தர்பதுக்குத் தன் ஆவியை அடக்கிக்கொள்ளத் தக்கதான் அம்புத்தியும் வரங்களுமிருந்தன. அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கனத்தை மரியாதையான ஞானத்தோடே அங்கீகாரம் செய்தான்.

2. அவனுக்குண்டான மோசங்களிலே பொல்லாத ஆவியன்று விலக்கிக் காக்கப்பட்டான்.—அவன் நடந்துகொண்ட விதத்தைப் பாருங்கள். அவன் பொல்லாப்பை எதிர்த்துத் தீமைக்குத் தீமைசெய்தானா? சவுலை அலைக்கழித்த பொல்லாத ஆவியையிட்டு நிந்தையாய்ப் பேசினானா? அப்படிச் செய்யவில்லை. அவன் ஞானமாய் நடந்துகொண்டான். அவன் தன் வழிகளில் எல்லாம், அவன் எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும் அப்படியே நடந்துவந்தான். இப்படி அவன் விவேகமாய் நடந்துகொண்ட காரணம் தெரியக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால் “தர்த்தர் அவனில் தங்கியிருந்தார்” என்பதே. தேவ ஆவியானவர் அவனில் தங்கியிருந்தார். அவனை எவ்விதத்தினாலும் இருதயத்தையும் அவன் அடக்கினாயும் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். இவ்வகையாகச் செழுமையிலும் சிறுமையிலும் அவன் ஆத்தமா காக்கப்பட்டது.

படிப்பின்.

1. பூமிக்குரியவைகள் நிலையற்றவைகள்.—இது மாறுதலுள்ள உலகம்; இதில் ஒன்றாவது நிலையுள்ளதல்ல.
2. பூமிக்குரியவைகளை உன்னுடைய முக்கிய நன்மையாகப் பாலியாதே.—செழிப்பான் காலத்தில் நீ சந்தோஷிப்பாய். அப்படிச் செய்கையில் நடுக்கத்தோடே செய்வாயாக. சந்தோஷப்பட்டு வன்போல சந்தோஷப்படு.
3. தீங்குநாட்களில் தந்தித்தீர்தலில் நம்பிக்கையாயிரு.—நம்மை நாமே பாதுகாப்பதற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களல்ல, தேவன் மாத்திரம் நம்மைப் பாதுகாக்கிறவராயிருக்கிறார். அப்படியாகல்ல யார் நம்மக்கு மோசம் செய்யலாம்?
4. எக்காலத்திலும் தேவ ஆவியானவருடைய கிருபையைத் தேடி.—தேவ உதவியின்றி நாம் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவும், நம்முடைய ஆத்தமங்களைப் பாதுகாக்கவும் ஏலாதவர்களாயிருக்கிறோம். ஆவியானவர் நம்மக்குள் தங்கினால்மாத்திரம், நாம் தேவராய் நடக்கலாம்; தேவனை மகிமைப்படுத்தலாம்; தேவ ஆவியானவர் நம்மை நடத்தி, எவ்விதமாகவேண்டியதாயிருக்கிறது.

32. யோனத்தான் தாவீதுக்கு அன்பு
காட்டினான்.

2. சவுத் வில்லமைப்பிள்ள சத்திரம்.—அவனுக்கு இராச சீக அதிகாரமும் வல்லமையும் இருந்தது; படைகளிருந்தார்.

[illegible]

3. அது வெளியாயங்கமாகத் தயாளமாகக் காட்டப் பட்டது.—அதற்காக அவன் பயப்பட்டுவதில்லை, வெட்கப் பட்டவனில்லை. அவன் நடந்துகொண்ட விதத்தை, 16. 3, 4-ல் பார்த்துக் கலாம்.

4. அது ஓயாததும் சுய ஒதுப்பமுள்ளதாயிருந்தது.—காலத்துக்கும் சம்பவங்களுக்கும் தக்கதாய் அது இருக்கவில்லை. தாலித்துக்குத் தயவு பாராட்டப்பட்டபோதும், பகை சாதிக்கப் பட்டபோதும் அவன் வாழ்விலும் தாழ்விலும் யோனத்தான் அவனுக்காகப் பரிதபித்து அவன் தப்பும்படி வகைகளை உண்டு பண்ணி, அவன் காரியத்துக்காகப் பரிந்துபெடுகான். 19. 1, 2, 3; 20. 4. அநினால் தன் சேவனுக்கும் கடமோசனம் ஏதுவாயிருந்தது. 20. 30, 31.

5. அது வைதீக மூலாதாரத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தது.—இதானான் அநின் சிறந்த தன்மைக்கு ஆதாரமாயிருந்தது. “தேவனுக்குள் அவன் கையைத் திடப்படுத்தினான்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. நிவ்விய பராமரிப்பையும் உடன் படிக்கையையும் அறிந்துணர்வையும், அவிக்குரியவகையாய் ஆவதல்படுத்தினான். இது உத்தம சிநேகத்துக்கு உகந்த காட்சியாயிருக்கிறது. தாலித்துக்கு இது மிகவும் அவசியமாயிருந்தது, கம்முடைய விஷயத்திலும் அது அப்படியே அடிக்கடி அவசியமாயிருக்கிறது.

6. அது ஊக்கமும் பலிதமுள்ளது.—யோனத்தான் தன் இருதயம் விரும்பினபடி நடந்துகொண்டான். அவன் மெய்யான சிநேகிதனாக ஜீவித்து மரித்தான். அவர்கள் அன்பைப் புறிக் கொடுத்துகொண்ட அவன் உடன் படிக்கையை முறித்துப் போட்டவில்லை. தாலிதின் ஜீவனைப் பாதுகாப்பதற்கு கந்த ருடைய கையால் அவன் ஒரு கருவியாக இருந்தான். சிநேகம் எல்லாம் இவ்வாறு பலிதப்படுவது அபூர்வம். இங்கே அது சிறந்தவண்ணம் சித்திபெற்றதைப் பார்க்கிறோம்.

7. யோனத்தாவின் சிநேகத்துக்குப் பிரதிபலனாகப் பூண்சிநேகம் பாராட்டப்பட்டது.—தாலிதின் உண்மை அந்தச் சிநேகத்துக்கு ஏற்றதாயிருந்தது. அவன் இருதயம் அந் துள்ளதாயும் நன்றியுறியுள்ளதாயும் இருந்ததுடன், அவன் அன்பு வடிந்தோடி யோனத்தானுக்கும் சென்றது. இவ்விருவரையும் மரணம் பிரித்தபோது, தாலித தன் வியாருவத்தைக் காட்டும்படி துயரமேகம் பாடினான். 2 சாமு. 1. 25, 26.

பழம்பிணை.

1. உத்தம சிநேகத்தின் இலட்சணம்.—இருதயப்பொருத்தம், தயவு, ஒருவரையொருவர் கரணியமாய் எண்ணுதல், சந்தோஷம், நம்பிக்கை, அக்கியோக்கியபாசம் முதலியவைகளே. அவைகள் கருங்கற்போல் மிகையுள்ளவைகள். பணியப்போல் மனத்தைக் குவிரப்பண்ணும்; வெவிச்சத்தைப்போல் மகிழ்ச்சியாகும்; தூகாய்க்கைப்போல் இன்பத்தை உண்டிபண்ணும்.

2. பாவத்துக்குரிய சிநேகத்துக்கும் உத்தம சிநேகத்துக்கும் எவ்வளவு பெரும் வித்தியாசமிருக்கிறது.—பாவபந்தனம், சிறவின் பம், மாயை, இச்சகவார்த்தை, சூனியம் இவைமுதலியவை எவ்வளவு சீர்மாறை உண்டிபண்ணியிருக்கிறது.

3. இது தமது சனங்களுக்குக் காட்டிய அன்பு எவற்றிற்கும் சிறந்தது.—அதற்குக் காரணம் ஒன்றுமில்லை; அவர்களுக்காகத் தமது தீவிரமும் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

33. தாலிதும் நாபாலும்.

மகோனிலே ஒரு மனுஷன் இருந்தான். அவனுடைய தொழில் கறைகரமேலில் இருந்தது. அந்த மனுஷன் மகா பாரிக் குழந்தைகாரனாயிருந்தான். அவனுக்கு மூலாயிரம் ஆட்கள் ஆயிரம் வெள்ளாட்கள் இருந்தது. அவன் அப்பொழுது கர்மேலில் தன் ஆடுகளை மயிர் சுத்தரித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த மனுஷனுக்கு நாபால் என்றும், அவன் மனைவிக்கு அபிகாயில் என்றும் பெயர். அந்த மனைவி மகா புத்திரசாலியும் ரூபவதியுமாயிருந்தான். அந்தப் புருஷனே மூடனும் தாசுகருதனுமாயிருந்தான். 1 சாமு. 25. 2, 3.

இந்த அதிசயச் சம்பவத்திலும் ரீ. தன் போதனையைக் கொடுக்கத்தக்க சங்கதி அடங்கியிருக்கிறது. இங்கே பற்பல பேருடைய குணங்களைத் தெளிவாய்க் காட்டும்படி இருக்கிறது. மூட்டனான நாபால், மகா புத்திரசாலியும் ரூபவதியுமான அபிகாயின் பெருந்தன்மையுள்ள தாலித, விவேகமுள்ள ஊழி யன்கார இவர்கள் இவ்வளவு அவருடைய பரிசுத்த கோக்கம் உடைய தெய்வீகசெயல் அவருடைய பரிசுத்த கோக்கம் ஆகிய இவைகளைப் பார்க்கிறோம்.

I. நாபாலையும் அவன் காட்டின துணத்தையும்குறிப்பிப்போம்.

124 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

1. அவனுக்கு உலகசம்பத்து இருந்தது. — வச. 2. அவனுக்குப் பெருத்த ஐசுவரியமும் கீழ்மும் இருந்தது. புறம்புள்ள நிலைமையைக்கொண்டு ஒருவனை மதிக்கக்கூடாது. ஒருவன் ஐசுவரியமுள்ளவனாயிருக்கலாம், பொருளாசைக்காரனாயிருக்கலாம்; ஆனாலும் அவன் உள்படி தரித்திரனாயிருக்கலாம். ஒருவன் தரித்திரனாயிருக்கலாம்; ஆனாலும் அவன் மேன்மை பொருந்தியவனும் பாக்ஷியசாலியுமாயிருக்கலாம்.

2. அவன் பொருளாசைக்காரனாயிருந்தான். — வச. 5. தாவீது நாபாலிடத்தில் கேட்ட காரியம் நியாயமானது. நாபால் தன் ஆஸ்தியில் கொஞ்சத்தை எடுத்துத் தாவீதின் ஊழியக்காரருக்குத் திரிப்பியை உண்டாக்கலாம். ஆனால் அவன் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவன் சொன்ன மாறுத்தரவு. வச. 1, 12ல் காட்டியிருக்கிறது.

3. அவன் நாடனாயிருந்தான். — வச. 3. அவன் தன்னுடைய வந்த வாலிபருக்குக் கடுகிப்பாய்ச் சொன்ன மாறுத்தரவினால் அது துலங்குகிறது. அவனுடைய மனைவியும் கூட தன்னுடைய குணத்தை நன்றாய் அறிந்திருந்தான். வச. 25. கேட்ட குணமானது இழிவை உண்டெண்ணும். நாபால் அப்படி இழிகுணமனுஷனாக நடந்துகொண்டான்.

II. தாவீதின் பெருந்தன்மையையும் தயாளதனத்தையும் பற்றிப் பார்ப்போம். — கட்டாயமாய் அவன் புரித்தக் கொள்ளுவதை ஆசாரசிந்தையோடே கேட்டான். கொடுக்க மாட்டேனென்று அஞ்சாரமாய் கடுகிப்பாய் நாபால் பேசினபோது தாவீதுக்குக் கோபமுண்டி, அவன் பொருளாசைக்காரனான நாபாலின் தன்மையை எவப்பட்டான். வச. 13. இதைக் குறித்து உடனே அபிகாயிலுக்குச் செய்திருட்டே. வச. 14. அவன் அங்கு நாபாலின் காரியங்களை நடத்துவதைத் தாவீதுடைய எண்ணத்தை மாற்றிப்போட்டான். அப்போது தாவீது, 32, 33-ம் வசனங்களில் சொல்லியிருக்கிற அருடையான வசனங்களைச் சொன்னான். அது மனுஷரானாலும் யூதாவீரனாகவும் பரிசுத்தவானாகவும் இருந்த தாவீதின் யோக்கியத்தைக் காட்டுகிறது.

III. அபிகாயிலின் குணத்தைச் சற்றே பூரணமாகப் பார்ப்போம்.

1. அவன் நபவதியும் புத்திசாலியுமாயிருந்தான். — வச. 2. இதை இரண்டு இலட்சணங்களும் விரும்பப்பட்டதற்க்களை

33. தாவீதும் நாபாலும்.

125

களை ஆனால் அவைகளை எப்போதும் ஒருவரிடத்தில் காண்பது அரிது. தெளிவடைந்த ஆத்தமர் அழகிய முகத்தின் வழியாய்ப் பிரகாசிக்கும். ஒன்று மற்றொன்றின் பிரதிவிம்பமாக இருக்கிறது. அவளிடத்தில் பெருமையும் இடம்பெறியில்லாதிருந்தது. அவன் ருபவதியும் புத்திசாலியுமாயிருந்தான்.

2. அவன் விவேகமாய்க் காரியங்களை நடப்பித்தான். — நாபாலுடைய நடத்தையைப்பற்றி ஊழியக்காரரில் ஒருவன் அவளுக்கு அறிவித்தான். வச. 14-17. அதைக் கேட்டவுடனே வெகு சுறுசுறுப்பைக் காட்டினான். வச. 18. அவன் காலத்தைக் கட்டவில்லை. அவன் தயானத்தைப் பாருங்கள். வச. 18. அவன் விவேகம் வியந்துகொள்ளப்பட்டதற்க்கது, நாபாலிடத்தில் அதை அறிவிக்கவில்லை; வச. 19. அவளிடத்தில் சாமர்த்தியமும் யுகமும் நூனமும் அறிவும் இருந்ததாகப் பார்த்திருேயு.

3. அவன் தாவீதின் நடக்காரியம் வாய்க்கந்தக்கதாய்ப் பேசினான். — அவன் ஏற்றவகையாய் அரியபுத்தியோடே பேசினான். அதிலே,

- (1) அவளுடைய மரியாதை. வச. 23.
- (2) அவளுடைய வணக்கம். வச. 23.
- (3) ஏற்றசமையத்தில் தன் புருஷனுடைய கொடுமையான நடத்தையைப்பற்றி இணக்கமாய்ப் பேசினது. வச. 25.
- (4) அவன் பத்தியோடு தெய்வீகசெயலை அறிக்கைசெய்தது. வச. 26.
- (5) அவன் தன் ஐசுவரியத்தில் உதாரமாயும் உற்சாகமுடைய கொடுத்தது. வச. 28.
- (6) அவன் தாவீதுக்கு நடத்தையையும் நடத்தியோகத்தையும் குறித்து வியந்துபேசினது. வச. 28.
- (7) தாவீதுடைய கண்ணியத்துக்கேற்றதாய் ஆவனுடைய உத்தம மாட்சியை எடுத்துரைத்தது. வச. 30, 31.
- (8) அவன் புத்தியோடு பேசின பரிசுத்த சாதாரியம் சித்திபெற்றது. வச. 32. ஆகிய இவைகளைப் பார்க்கிறோம். அவன் கேட்டுக்கொண்ட காரியம் பலிப்பத, அவன் சமாதானத்தோடே விட்டுக்குத்திரும்பினான்.

IV. நாபாலுடைய பயங்கரமான முடிவைப்பற்றிப் பார்ப்போம். — வச. 36. நாபால் பொருளாசைக்காரனும் முர

126 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

டனுமாயிருந்தபோதிலும், அவன் தன்விஷயத்தில் உதாரியாயிருந்தான். அவன் பெரும்செல்வு செய்து விருந்துபண்ணினான். அவன் சிமானம் களியாட்டு மதுபானம் இவைகளைப் பார்த்தையில், அருவருக்கப்படத்தக்க குடிவெறியனாயிருந்தான். ஒருவரும் அவனோடே பேசத் தகுதியற்றவனாயிருந்தான். அடுத்தாளிலே முந்தினதினத்தில் நடந்த சம்பவங்களை அவன் மனைவி அவனுக்குத் தெரிவித்தாள். அஞ்சத்தக்க அந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடனே, அவன் இருதயம் அவனுக்குள்ளே செத்துக் கலைப்போலானான். பத்து நாட்களுக்குப் பின்பு, அவன் இறந்துபோனான். இவ்வண்ணமாய் முரடனும் துராகிருதனுமான நபரால் தன் உயிரைக் கொடுத்தான். அவனுக்காகத் துக்கிப்பாருமில்லை, கண்ணீர் சிந்துவாருமில்லை. அவன் மனைவிக்கும் அவன் வேலைக்காரருக்கும் அவன் மரணம் ஆசிரவாதமாயிருந்தது. அவனுக்கோ அது பயங்கரப்பட்டதற்க்க நித்திய சாபமாயிருந்தது.

இந்தச் சரித்திரத்தைக் கவனிக்கையில், அபிகாயில் இந்த முரடனுடன் ஐக்கியப்பட்டதினால் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. பெற்றோரால் இந்தச் சம்பந்தம் நடத்தப்பட்டதோ, அல்லது பூமிக்குரிய நன்மையை நாடி ஐக்கியப்பட்டானோ, அல்லது சில தருணங்களில் மிகச் சிறந்த ஞானிகளும் அகப்பட்டிருக்கொள்ளுகிறபடி பெலவின்னதால் அகப்பட்டானோ தெரிகிறதில்லை. இந்த விவாகசம்பந்தத்துக்கு நீதிநெறியாவது மெய் மார்க்கமாவது அதுமுகிகொடாது. இவ்வித விவாகசம்பந்தம் துக்கத்தையும் துயரத்தையும் உண்டிபண்ணத்தக்கது.

ப டி ப் பி ண் .

1. உதாரணத்தால் இந்த நடப்போமாக.
2. கற்குணம் சிறந்தது.
3. ஞானமும் புத்தியுமுள்ள மனம் சிரேஷ்டமானது.
4. மிருதுவான வார்த்தைகள் வல்லமையுள்ளது.
5. தேவன் சகலத்தையும் ஆண்டு நன்மைக்கு உந்து நடத்துகிறார்.
6. அவபக்தருடைய பயங்கரமான முடிவுகூறுபாற்று, எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

34. தாவீது கிருபாசனப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்ததும் அதற்குமுன் ஆடிப்பாடினதும்.

“தேவனுடைய பெட்டியினிமித்தம் கர்த்தர் ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டையும் அவனுக்குண்டான எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்தார் என்று தாவீது இராசாவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது தாவீது தேவனுடைய பெட்டியை ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டிலிருந்து தாவீதின் நகரத்திற்கு மகிழ்ச்சியுடனே கொண்டுவந்தான், மூ. 2 சாமு. 6. 12-14.

கர்த்தருடைய பெட்டி கிரியாதயாரீமிலே 70 வருஷம் அந்நகரத்தில் இருந்ததுபோல காணப்பட்டது. தாவீது அதை எருசலேமிலிருக்கிற ஆலயக்கடாரத்துக்குக் கொண்டு வரும்படி தீர்மானித்து, அதற்கேற்ற பிரயத்தனங்களைச் செய்தான். அதைச் சுமந்துகொண்டு வருவதற்குரிய வகைக்குத் தேவன் ஒரு கட்டளை கொடுத்திருந்தார். ஆசாரியர் அதைத் தங்கள் தோளில் சுமக்கவேண்டும். ஆனால் தாவீது அதை ஒரு புதுவண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டுபோனான்.

போகும்வழியில் ஊசாய் அதைத் தொட்டினால் பயபக்தியில்லாமை என்ற குற்றத்தினிமித்தம் மரித்தான். வச. 6, 7. தாவீது அதைக் கண்டு பயமடைந்து, அதற்கு அப்பால் அதைக் கொண்டுபோகாமல், ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டில் வைத்தான். அங்கே அது மூன்றாமாசமிருந்தது. பெட்டி அங்கேயிருப்போது, தேவன் ஒபேத் ஏதோமின் வீட்டை ஆசீர்வதித்துக் கணப்படுத்தினார். இது தாவீதுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோது, அவன் போய் அதை மகிழ்ச்சியோடும் செம்பீரத்தோடும் எருசலேம் பட்டணத்துக்குக் கொண்டுவந்தான்.

I. தாவீது செய்த பிரயத்தனத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.—அவன் கிருபாசனப் பெட்டியை எருசலேமுக்குக் கொண்டுவரும்படி பிரயத்தினம் செய்தான். அந்தப் பெட்டி தேய்வீகச் சமூகத்திற்கும் மகிமைக்கும் அடையாளமாயிருந்தது. கூடாரத்திலிருந்த தட்டுமுட்டுகளில் அதுதான் மிகவும் பரிசுத்தமுள்ளது. அதைக்குறித்து, யாத. 37. 1, மூ. எபி. 9. 3ல் சொல்லியிருக்கிறது.

128 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

ஆலயக்கூடாரத்தின் மகிமையை நாடி, கிருபாசனப்பெட்டியைக் கொண்டுவந்தான். தில்லிய சமுசத்துக்கு அடையாளமாயிருந்த அதில்லாமல் கூடாரம் வெறுமையாயிருந்தது. தாவீது தெய்வீக கனத்துக்காக வைராக்கியம் காட்டினை; இதில் பார்வையாகும். அவன் பெட்டியைக் கொண்டுவந்த போது,

1. கர்த்தருக்குப் பலி செலுத்தினான். — வச. 13. அந்த விசேஷித்த தருணத்தில் தேவகிருபையைப் பெறுவதற்காக அப்படிச் செய்தான். அல்லது முந்தினதருணத்தில் அதைக் கொண்டுவந்தபோது, உண்டான தப்பித்ததையும் பாவத்தையும் அறிக்கையிட்டு, அதை நீக்கும்படியாக அப்படிச் செய்தான். அல்லது லேவியருடைய ஏற்பாட்டின்படி ஆராதனை விஷயமாய் அப்படிச் செய்தான். மனிதனுடைய குற்றம், தெய்வீகி, மோசியாவைப்பற்றிய நம்பிக்கை, பலிகளோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தன.

2. அவன் அதிக சந்தோஷம் பாராட்டினான். — “அவன் கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனம்பண்ணினான்.” வச. 14. அவன் இருதயப்பூரிப்பு, அவன் சந்தித்த செய்கையில் விளம்பினது. அவன் ஆடிக் குதித்துத் தேவனைச் சந்தித்தான். இந்தக் காரியமெல்லாம் பரிசுத்த பாடலோடு நடத்தப்பட்டது. அது வைதீகவியை, அதிலே லௌகீகத்துக்குரிய தொழுவிலிலே; தேவனைப்பற்றிய நன்றியறிதலும், அவருடைய பணிவிடையைப்பற்றிய சந்தோஷமும் வழித்தோடிக் கொண்டிருந்தது. அனலான ஆவியினாலே எவப்பட்டு, இக்காரியத்தைத் தாவீது நடப்பித்தான். சம். 150. 4.

II. தாவீதுக்குண்டான துன்பத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம். — வச. 16. இராசா அனல்கொண்டு காரியத்தைக் களிப்போடு நடப்பித்ததைக் கண்ணான்றி ஒரு ஸ்திரீ பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தக் காரியத்தில் அவளுக்கு எவ்வளவு எனும் பிரியமில்லாதிருந்தது. அவன் தன்னுள்ளத்திலிருந்ததைச் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக வெளியே காட்டினான். தாவீது சனங்களுக்கு விருந்துசெய்து, கர்த்தருக்குப் பலிசெலுத்தி, தன் வீட்டாரை ஆசீர்வதிக்கும்படி போனான். அவன் தன் ஆத்துமா கண்டடைந்த பாக்கியத்தைத் தன் குடும்பத்தாருக்கும் ஈயும்படி அராமனைக்குச் சமீபிக்கையில், பத்தியற்றவரும் பெருமைக் காரியமான மிகை அவனைச் சந்திக்க வந்தான். வச. 20. அவ பத்தியான மனைவி சொன்ன பரியாசமான வார்த்தைகளைத் தாவீது கேட்டு பிரமித்தான். இந்தத் துன்பம்;

தாவீது கிருபாசனம் பெட்டியைக் கொண்டுவந்ததும், டு. 129

1. அவனுடைய பக்தி வைராக்கியத்தினிமித்தம் உண்டானது. — மார்க்க வைராக்கியத்துக்காக எப்போதும் துன்பம் வருவதுண்டு. பெந்தெகொஸ்தேகாஸில் சேஷர்களுக்கும் அப்படியே கேரிட்டது. “இவர்கள் மதுபானத்தால் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்று பரியாசம்பண்ணினார்கள்.” அப். 2. 13. பெஸ்துவுக்கு முன்பாக பவுல் ஊக்கத்தோடே பேசினபோது, அப்படியே கேரிடுவதுண்டு. தேவபக்தியின் அனலைப்பார்ப்பதற்கு மனிதருக்குப் பிரியமிருக்கிறதில்லை. இவ்வுலக இன்பத்தைத் தேடுகிறவர்களிடத்திலும் அவை காணப்பட்டால், அவர்கள் அதைக்குறித்து ஆட்சேபிக்கிறதில்லை. யுத்த வீரனிடத்திலும் மந்திரிகளிடத்திலும் கலாநிதிகளிடத்திலும் அவை காணப்படுகையில், அதைக்குறித்து வியந்துகொண்டிருக்கிறவர்கள் அனல்பெருகும். வைதீகவிஷயத்தில்தவிர மற்றவைகளில் அனல்பெருகும். வைதீகவிஷயத்தையும் கண்டால் புகழுகிறார்கள். பக்தியை வைராக்கியத்தையும் கண்டால் புகழுகிறார்கள். பக்தி மான்களிடத்தில் அனலைக் காண்போது, அது மதபைத்தியம் என்கிறார்கள்.

2. அந்தத் துன்பம் கிட்டின் இனத்தாரால் உண்டானது. — அது அவனுடைய சொந்தமனைவி. ஒரு மனுஷனுக்கு அவனுடைய வீட்டாரே சத்திருக்களாய் மாறுவதுண்டு என்பதை அடிக்கடி காணலாம். முதல் குடும்பத்தில் காயின் ஆபேலைப் பகைத்தான். நோவாவின் குடும்பத்தில் பரியாசக்காரனான காமும்; ஆபிரகாயின் குடும்பத்தில் துன்பப்படுத்தின இஸ்மவேலும்; ஈசாக்கின் குடும்பத்தில் துணிகாரனான ஏசாவும்; தாவீதின் குடும்பத்தில் மனக்கசப்பைக்கொடுத்த மீகாநாம் இருந்தார்கள். கிறிஸ்த சபையிலும் அப்படியே இரும் என்று கிறிஸ்துவானவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

III. தாவீது செய்த தீர்மானம் இன்னதென்று பார்ப்போம். — தான் செய்த காரியத்துக்குச் சாட்டுப்போக்குச் சொல்லவில்லை. அவன் தான் செய்ததைக் கர்த்தருக்கென்று செய்தான். தேவனுக்கு முன்பாக அவன் இருதயம் நேர்மையாயிருந்தது. அவன் நடப்பித்தது சரியென்பதைக் காட்டி “கர்த்தருடைய சந்தானத்திற்கு முன்பாக ஆடிப்பாடினேன்” என்று சொன்னான். வச. 21. அவன் மீகாளிடத்தில் உன் தகப்பனைத் தள்ளி, தம்முடைய சனத்தை ஆளும்படி என்னைத் தெரிந்து

130 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கொண்ட கர்த்தருக்குமுன்பாக அப்படிச் செய்தேனென்று அவருக்கு நினைப்பூட்டினான். அந்த உத்தரம் புறக்கணிக்கப்பட்ட இராசாவின் மகளுடைய பெருமையைத் தாழ்த்துவதற்குப் போதுமானதாயிருந்தது.

1. அவள் நீத்திருந்த வகையின்படியே இன்னமும் தேவனைக் களம்போய்யத் தீர்மானஞ்செய்தான். —பரியாசப்பேசைக் கேட்டதினாலே, கர்த்தருக்கு ஊக்கமாய்ப் பணிவிடை செய்வதை அவன் நிறுத்தாமல், இன்னமும் அதிக ஊக்கமாய் அப்படிச் செய்யத் தீர்மானித்தான். அவன் செய்த காரியத்தை உறுதியாய் நிலைநிறுத்தினான்.

2. கர்த்தருக்குச் செய்த ஊக்கமான பணிவிடையில் இன்னமும் அதிக ஊக்கமாய்ச் செய்யும்படி தீர்மானம் செய்தான். —வச. 22. மீகான் நீசத்தனமாய் எண்ணினதை, அவன் மகிமையானதாக எண்ணினான். தான் இன்னும் அதிகமாய் அப்படிச் செய்வேன் என்று விளம்பினான். அவனுடைய ஊயக்காரர் அவனை அவமதித்ததில் வைத்த வணக்கத்திலே உயர்வு தாழ்வு என்ற வித்தியாசமில்லை என்றும், அவர்கள் முன்பு நிறுத்த பத்தியைக் காட்டுவதில் தான் பின்வாங்கப்போகிறதில்லை என்றும் விளங்கப்பண்ணினதோடு அவனுடைய வேலைக்காரிகளான பெண்பிள்ளைகள் மீகாளோடே சேர்ந்து அவனை நிர்த்தாலும், அவர்கள் முன்புக்கும் தான் செய்யும் பத்திக்குரிய காரியங்களிலே மகிமையடைவதாகத் தெரியப்படுத்தினான்.

தாவீதுடைய எண்ணங்கள் திட்டமாயும் சரிபாயுமிருந்தன. தேவன் அவைகளை அங்கீகாரஞ்செய்தார். மீகான் செய்த காரியத்துக்காக ஒரு யூதஸ்திரீ விரும்பக்கூடிய மேலானகாரியத்தை இழந்துபோனான். “என்னைக் கனம்பண்ணுகிறவர்களை நான் கனம்பண்ணுவேன்” என்று தேவன் அசட்டைபண்ணுகிறவர்கள் கண்களப்படுவார்கள் என்று தேவன் சொல்லியிருக்கிறார். 1 சாமு. 2. 30.

படிப்பினை.

1. நிவ்விய பணிவிடையில் அனலான விரும்பம் விரும்பப்படத்தக்க காரியம்.
2. மார்க்கவிலையில் தேவனுடைய பிரியத்தைமாத்திரம் பார்க்கவேண்டும்.
3. நிவ்விய காரியங்களுக்கு விரோதிகளாயிருக்கிறவர்கள் துன்பம் செய்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

35. தாவீது கர்த்தனானோக்கிச் செய்த ஜெபம்.

131

1. அப்படித் துன்பப்படுத்துகிறவர்கள், பெரும்பாலும் நம்முடைய கொள்கைதரும் பெருங்கொளையிருக்கலாம்.
2. தேவன் பத்தியுள்ள தம்முடைய சனங்களை இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஆதீர்வதென்பதனாடு.
3. பரியாசக்காரராயும் துன்பப்படுத்துகிறவர்களையும் கர்த்தர் நீதியாய்ப் புறக்கணித்துத் தள்ளுவார்.

35. தாவீது கர்த்தனானோக்கிச் செய்த ஜெபம்.

அப்போது தாவீது உட்பிரவேசித்துக் கர்த்தருடைய சந்திரனத்திலிருந்து, கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, தேவரீர் என்னை இவைகளுக்கும் கொண்டுவந்ததற்கு நான் எம்மாத்திரம்! என் வீடு எம்மாத்திரம்! கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, இது இன்னும் உம்முடைய பார்வைக்குக் கொஞ்சக்காரியமாயிருக்கிறது என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவராயிருக்கீர் தேவரீர் உம்முடைய அடியானுடைய வீட்டைக்குறித்து வெகுதூரமாயிருக்கும் காலத்துச் செய்தியை மனுஷர் முறைமையாய்ச் சொன்னீரே, யூ. 2 சாமு. 7. 18-29.

அருமையான போதனைகிறதை இந்த வசனங்கள் அறிக்கை செய்யப்பட்ட சமையம், இந்த அதிகாரத் துவக்கத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்காலத்தில் தாவீதுக்குச் சுற்றிலும் சமாதானமிருந்தது. வச. 1. அவன் கர்த்தருக்கு ஒரு வீட்டைக் சமாதானமிருந்தது. வச. 2. இதுவரைக்கும் கர்த்தரோடே அறிக்கைசெய்தான். வச. 3. இதுவரைக்கும் கர்த்தரின் வணக்கத்துக்கென்று ஒரு கூடாரமாத் திரமிருந்தது.

நாத்தான் தாவீதுடைய இருதயத்தின்படி செய்ய அவனைத் தெரியப்படுத்தி, கர்த்தர் அவனோடிருப்பதைத் தெரியக்காட்டினான். வச. 3. அந்த இரத்திரியில், தேவன் தாவீதுக்கு அவன் கத்தைத் தீர்க்கதரிசிக்கு வெளிப்படுத்தி, தாவீதுக்கு அவன் ஸூலமாய்ச் செய்தி அனுப்பினார். அதிலே தேவன் இராசா ஸூலமாய்ச் செய்தி அனுப்பினார். எடுத்துநாத்து, அவன் குடும்பத்துக்கு இரக்கத்தையும் அன்பையும் பாராட்டுவதாய் வாக்குப் பத்துக்கு இரக்கத்தையும் அன்பையும் பாராட்டுவதாய் வாக்குப் கொடுத்தார். ஆனால் தமது நாமத்துக்கென்று அவன் வீடுகட்டுவதை நிறுத்தி, அவன் மாணத்துக்குப்பின்பு, சாலொமோன் அவைக் கட்டுவான் என்று தெரியப்படுத்தினார்.

132 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

தேவனுடைய நடத்துதலில் அவருடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறும்படி தாவீது செய்யவேண்டிய கிரியைகளைத் தக்கபடி செய்திருந்தான். மேசியாவுக்கு முன்னடையாளமாயிருந்த தாவீதின் குமாரனாகிய சாலொமோன் மனித இரத்தஞ் சிந்தாத வனுபடியால் அவன் சேனைகளின் கர்த்தருக்குச் சமாதான வீட்டைக் கட்டுவான் என்று வெளிப்படுத்தினார். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் தாவீதுக்குப் பூரணமாய்ச் சொல்லப்பட்ட தின்பேரில், அவன் நாம் வாசித்த வாக்கியங்களில் அடங்கிய காரியங்களை எடுத்துரைத்தான்.

I. தாவீதின் ஆசிராதத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. அவன் போன இடம்.—“கர்த்தருக்கு முன்பாக” இருபாசனப்பெட்டியிருந்ததும், தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தின இடமுமான கூடாரத்தண்டைக்குப் போனான். சமுதாய ஆலயங்களுக்குப்போய்த் தேவனை ஆராதிப்பது மிகவும் முக்கியமானது. என்றாலும் இப்போது ஒவ்வொரு இடமும் பரிசுத்த பூமியாயிருக்கலாம். ஒவ்வொரு இடத்திலும் தேவன் தோன்படலாம்; ஆனால் அக்காலத்தில்கூடாரம்மாத்திரம் தேவனோடே சம்பாஷிக்கும் விசேஷித்த ஸ்தலமாயிருந்தது. வச. 18.

2. அவன் அங்கே போன நோக்கம்.—அவன் சிந்தையோடு தியானிக்கவும், தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கவும், ஜெபம் பண்ணவும் போனான் என்பது தெளிவாயிருக்கிறது. ஆவிக்குரிய வணக்கம் செய்யப்போனான், தேவனோடே சம்பாஷிக்கப்போனான். இதுவே நம்முடைய நோக்கமாகவும் செய்கையாகவும் இருக்கவேண்டும். இதில்லாவிடில் நம்முடைய ஆராதனை வீணாயிருக்கும்.

3. அவன் ஆரதித்தவிதம்.—“கர்த்தருடைய சமூகத்தில் இருந்தான்.” வச. 18.

இந்த இடத்திலுமாத்திரம் மனிதன் உட்கார்ந்து, ஆராதித்ததாக வாசிக்கிறோம். தேவபக்தர் நின்றும், முழங்கால்படியிடும், சாவட்டாங்கமாய் விழுந்தும் கர்த்தருக்கு வழக்கமாய் ஆராதனை செய்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் சரீரம் எவ்வகையாயிருந்தாலும், அது விசேஷித்ததல்ல. “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்; அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும்.” யோவா. 4. 24.

தாவீதுடைய ஆராதனை வேறேவகையாய் இருந்தது. தேவனைத் துதிக்கவாவது அவரை நோக்கி ஜெபிக்கவாவது போயி

35. தாவீது கர்த்தரோடுகூடச் செய்த ஜெபம்.

133

ருந்தால், அவன் முழங்கால்படியிட்டிருப்பான். அவன் ஆத்துமா தியானம் செய்யவும் தேவனுடன் பேசவும் போயிருந்ததால், அவன் கர்த்தருக்குமுன்பாக இருந்தான் என்று வாசிக்கிறோம்.

II. தாவீது அறிக்கைசெய்த காரியங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. தன்னைப்பற்றித் தாழ்ந்த சிந்தையைக் காட்டினான்.—வச. 18. தான் அபாத்திரன் என்றும், தன் தகப்பன் குடும்பம் வச. 18. தான் அபாத்திரன் என்றும், தன் தகப்பன் குடும்பம் தாழ்ந்ததென்றும் அறிக்கைசெய்தான். தன்னைப்பற்றி உயர்வான எண்ணங்கொள்ளவில்லை. கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தன்னைமேன்மைப்படுத்தவுமில்லை. அவன் ஆத்துமா மனத்தாழ்மையை அணிந்திருந்தது.

2. தேவன் தனக்குச் செய்த நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டினான்.—வச. 18, 19. “தேவன் என்னை இதுவரைக்கும் கொண்மெய்ததற்கு, டி.” இதுவரைக்கும் அவன் முன்னுக்கு வந்தது தேவனால் என்று அறிக்கைசெய்தான். “இதுவரைக்கும்” தேவன் தனக்குச் செய்த பெரியகாரியங்களையும், வச. 21. அவனுக்கு வெளிப்படுத்தின காரியங்களையும் எடுத்துக்காட்டினான். வச. 21. அவைகள் எவ்வளவு ஏராளமாயிருந்தன. அவைகளை யார் மதிக்கக்கூடும், அல்லது எண்ணக்கூடும், அவைகளை எடுத்துரைக்க முடியாது. மனிதன் செய்யும்வகைக்கு அது எவ்வளவு வித்தியாசமாயிருக்கிறது. வச. 19. தேவனுடைய வழிகள் மனுஷனுடைய வழிகளுக்கு அளவற்ற வண்ணம் மேன்மையும் சிரேஷ்டமுமானது.

3. அவன் தேவனுடைய மேலான மகத்துவத்தையும் மகிமைவாயும் அறிக்கையிட்டான்.—வச. 22. தேவனுக்கு நிகரானவர் இல்லை. அவர் அளவற்றவண்ணம் மகத்துவமுள்ளவர். அப்படியேயிருக்கிறதென்று அவருடைய நாமமும் கிரியைகளும் அவருடைய வசனமும் அறிவிக்கின்றன. அவர் மகா உன்னதமனமாவர், மிகவும் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டத்தகவர். அஞ்ஞானிகளுடைய விக்ரிகைகள் அற்பமும் உதவாதவை கின்றமாயிருக்கின்றன. வணங்கப்படும் மற்றப் பொருள்களெல்லாம் மாயையிலும் வீசானைவைகள்.

4. தேவன் இஸ்ரவேலருக்குச் செய்த பெரிய காரியங்களை அறிக்கைசெய்தான்.—வச. 23, 24. மற்றெல்லாச் சாதி யாவைவிட இஸ்ரவேலரைத் தேவன் விசேஷித்துக்கொண்டார்.

134 தேவநாமத்தின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அவர் அவர்களை மீட்டுக்கொண்டு, தமக்குச் சொந்தச்சனமாகத் தெரிந்துகொண்டார். அவர் அவர்களுக்காகப் பயங்கரமான பெரிய காரியங்களை நடப்பித்தார். அவர் தம்முடைய செய்கைகளை அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தி, அவர்களுக்குத் தேவனானார்.

5. தான் தேவசித்தத்துக்கு முயற்சியும் அமைத்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டினான்.—வச. 25. தேவன் தனக்குச் சொன்ன வார்த்தைகளை எடுத்துக்காட்டி, அவைகள் நல்லதென்று ஒப்புக்கொண்டு, அவைகளை அப்படியே நிறைந்தும்படி வேண்டினான். “தேவரீர் சொன்னபடியே செய்தருளு” என்று அன்புப்பற்றியும் தன் வீட்டைப்பற்றியும் அந்த நல்ல வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்படுவதாக; தேவனுடைய சித்தம் ஆவதாக என்று நம்பினான்.

III. அவன் செய்த ஜெபத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. அவன் தேவநாமத்தின் மகிமையை எடுத்துக்காட்டினான்.—வச. 26. “உம்முடைய நாமம் என்றென்றைக்கும் மகிமைப்படுவதாக.” நீர் உன்னதமானவர், உம்முடைய மகிமையை விளங்கக்காட்டும், உம்முடைய நாமத்தைக் கூறும். “உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக” என்று கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குப் படிப்பித்த செய்துக்கு, இது எவ்வளவாய் ஒத்திருக்கிறது. தேவன் மகிமைப்படவேண்டும் என்பதே நம்முடைய சிறந்த முதல்கோக்கமாயிருக்கவேண்டும்.

2. தேவன் தன் குடும்பத்துக்குச் செய்த நன்மைகளை எடுத்துக்காட்டினான்.—வச. 27. தாவீது தன் குடும்பத்தைப்பற்றியும், அவனுக்குப்பின்பு பட்டத்துக்கு வருகிறவர்களைப்பற்றியும் கவலையுள்ளவனாயிருந்தான். தேவனுடைய கிருபையுள்ளவாக்குத்தத்தம் நிறைவேறவும், அவனுடைய சிங்காசனமும் இராச்சியமும் யேகோவாவால் ஆசீர்வதிக்கப்படவும் விரும்பும்பயன்பாடு.

3. தன் குடும்பத்திலே என்றென்றைக்கும் தேவரீர் வாதம் இறுத்தும்படி தேடினான்.—வச. 29. தவ்விய இரக்கங்களின் நிலைவரத்தைப்பற்றி இந்த வாக்கியத்தில் அவன் திரும்பவும் எடுத்துரைத்தான். அவன் விசுவாசத்தின் கண் கிறிஸ்துவாகிய மேசியாவின்மேலும், அவருடைய வித்தின்மேலும் கோக்கமாயிருந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவன் சட்டொ

மோனுக்கு அப்பால் கிறிஸ்துவையிடம் சாலேயுக்கு அப்பால் சவீசேஷ இராச்சியத்தையும், பூதருடைய வாழ்வு பெருக்கத்தைவிட மேசியாவின் ஆவிக்குரிய இராச்சியத்தையும் கோக்கிப்பார்த்தான். அவன் எழுதின கடைசி சந்தேகம் இந்த கோக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. சங். 72. 17, 18.

4. இதெல்லாவிஷயத்திலும் அவன் தேய்விக சத்தியங்களையும் அவருடைய நன்மைச் சுபாவத்தையும் முன்னிட்டு ஜெபித்தான்.—வச. 28. விசுவாசமுள்ள செபத்துக்கு இவ்விரண்டும் ஸ்தம்பங்கள் போலிருக்கின்றன. தேவன் சத்தியமுள்ளவர், அவர் தம்முடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றுவார். அவர் பொய்சொல்லார், மனமாறமாட்டார். மேலும் “உவர் நன்மைச் சொருபியாயிருக்கிறார், நன்மை செய்வதிலே அவா பிரியமுள்ளவர்; அவருடைய நன்மை தவருத்தி. அவருடைய கிருபை என்றுமுள்ளது. அப்படியானால் அவைகளை முன்னிட்டு ஜெபிப்பது எவ்வளவு இன்பமானது. தேவசத்தியத்தையும் அவருடைய நன்மைச்சுபாவத்தையும் முன்னிட்டு ஜெபிப்பது மிகவும் பலிதப்படும். தேவரீர் அதைச் சொன்னீர். வச. 29.

இது என்றைக்கும் போதுமானது. அவர் சொல்லியும் செய்யாதிருப்பாரோ? உலகம் வெந்து அழிந்துபோனாலும், அவர் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட ஒரு வார்த்தையாவது அல்லது ஒரு சிறு உறுப்பாவது தவறப்போகிறதில்லை.

படிப்பினை.

1. தேவன் தம்மோடே பேசும்படி மனுஷனுக்கு இடங்கொடுப்பது எவ்வளவு தயையாயிருக்கிறது.
2. கர்த்தருக்குச் செய்யும் எல்லாவணக்கத்திலும் மனத்தாழ்மையிருக்கவேண்டும்.
3. நன்றியறிதலோடே நாம் ஆராதனை செய்யவேண்டும்.—தேவன் நமக்குச் செய்த நன்மைகளை எண்ணி, அவருக்கு நன்றியறிதல் பாராட்டு எவப்பட்டவேண்டும்.
4. மார்க்கலிஷயத்தில் யாவருக்கும் நன்மையுண்டாக நடந்துகொள்ளவேண்டும்.
5. தேவனுடைய சபையைக்குறித்துச் செபம் செய்வது அவசியம்.
6. தேவனுடைய வசனம் நமக்குக் காட்டுகிறபடி விசுவாசத்துக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பலத்த ஆதாரமாயிருக்கிறவைகளைத் தேடி எடுக்கவேண்டும்.—நீத்யும் நியாயமும் அவருடைய சிங்காசனத்தின் ஆதாரம். சங். 97. 2.

136 வேதமூலம் தன் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

7. திவ்யம், மரிமை து. —சயாக எங்கும் பிரபலமாகும்படி கேபிக்க வேண்டும். —உம்முடைய இராச்சியம் வருவதாக. சகல சாதி யாரும் அவரைப் பாக்கியமுடையவரென்று வாழ்த்துவார்கள். சங். 72. 17. பூரிமுழுவதும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருப்பதாக. சங். 72. 10.

36. தாவீது அப்சலோமூக்காகப் புலம்பினது.

"இராசா மிகவும் சலங்கி, செவுனிவாசனின் மேல்வீட்டிற்குள் ஏறிப் போய் அழுகான். அவன் ஏறிப்போகையில் என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும். அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே என்று சொல்லி அழுகான்." 2 சாமு. 18. 33.

தாவீதின் ஜீவியத்தைப்போல வேறொருவருடைய ஜீவியமும் பேதாபேதத்துக் குட்பட்டிருக்கமாட்டாது. வெளிச் சும் இன்னும், சந்தோஷமும் துக்கமும், வாழ்வும் தாழ்வும், சமாதானமும் யுத்தமும், அவன் வாலிபமுதல் மரணமடையு மட்டும் மாறிமாறி அவனுக்கு நேரிட்டன.

அவனுக்குத் திரளான சோதனைகள் நேரிட்டதினால், அவைகளால் அவனுக்கு மிகுந்த கிவெசமுண்டாயிருந்தன. அவைகள் அவனுக்கும் அவன் குடும்பத்துக்கும், அவன் தேசத்துக்கும் அடுத்தவைகளாயிருந்தன. அவைகள் அவன் ஆத்தி மாவையும் இராச்சியத்தையும் தெய்வீககாரியத்தையும் பற்றினவைகளாயிருந்தன. அவன் பெரிசுதரோடும், சவுலோடும், இராசாங்கப் பூரிவினைக்காரரோடும், கபடமுள்ள கிசேகிதரோடும் குடும்பத்தில் எழும்பின கலகக்காரரோடும் போராடவேண்டியதாயிருந்தது. அவன் வயதுசென்றவனாயிருந்தபோது, எல்லாவற்றிலும் மிகவும் பலமான குரூரதோஷனை நேரிட்டது. அது அவன் குமாரசனாகிய அப்சலோமால் உண்டான கலகமே; இந்தக் கலகம் அவன் தன் தகப்பனுடைய இராச்சியத்தில் அநீதி செலுத்தப்படுகிறதென்று சனங்களின் மனதில் பற்று வைத்ததில் தொடங்கினது. 16. 4. அவன் இப்படிச் சனங்களை

36. தாவீது அப்சலோமூக்காகப் புலம்பினது. 137

ளின் இருதயத்தை வஞ்சிதரத், கடைசியாக வெளியரங்கமாய்க் கலகத்தை எழுப்பித் தன் தகப்பனுச் சிவகாசனத்திலிருந்து தூர்த்தி, இராச்சியத்தை அபகரித்துக்கொள்ளும்படி பார்த்தான். இந்த அக்கிரமமான யுத்தத்தில் அப்சலோம் மாண்டான். 18. 6. இந்தத் துயரச்செய்தி தாவீதைப்பற்றிய விஷயத்தில், 24-ம் வசன முதல் பிரசங்கவாக்கியமுடியக் காட்டியிருக்கிறது. தாவீது காட்டின துயரம்;

I. செத்துப்போன மகனுக்காகத் தகப்பன் கோண்டா மும் துயரம்போலிருக்கிறது. —எனோடிய விஷயத்தில் பெற்றோர் முந்திச் சாகவும், பிள்ளைகள் ஜீவித்திருக்கவும் எதிர்கோக் குற்றவர்களாயிருக்கிறோம். ஆனால் ஐயோ அடிக்கடி பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காகத் துக்கிக்கிறதைப் பார்த்தோம். அவர்கள் குழந்தைகளையிருக்கையில் மரணமடைந்தால், பெற்றோரின் மனம் ஆறுதலடையத்தக்கதான அநேககாரியங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் துயரமடைகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் வளர்ந்து, பிராயமாகி, கல்வியில் தேறி, புத்திக் கூர்மையுள்ளவர்களாய் உலகத்தில் முன்னுக்கு வர ஏதுவாயிருக்கையில் அவர்கள் மரித்தால், அப்போது பெற்றோர் மிகுந்த துயரங்கொள்கிறார்கள்.

அப்சலோம் அப்படிப்பட்டவனாயிருந்தான். அவன் பார்வைக்குச் சிறந்த அழகுள்ளவன். இராசா அவன்பேரில் மிகவும் பிரியமாயிருந்தான். ஆகவே, தாவீது தகப்பனும் அவனுக்காக மிகவும் துக்கித்துப் புலம்பினான்.

II. அப்சலோம் மரித்தவகையும், அவன் சநேயராய் மரித்ததும், தாவீதின் துயரத்தை அதிகரிக்கப்பண்ணினது. —எனோடிய விஷயத்தில் வியாதியினால் சரிசும் காணாக்குறான் பவட்சயப்பட்டுவந்தால், மனம் மரணத்தை எதிர்க்கோக்க ஆயத்தப்படுகிறது. ஆனால் அப்சலோம் சநேயராய் மரணமடையும்படி நேரிட்டது. காலையில் உல்லாசமாயும், உற்சாகமாயும் சுறுசுறுப்பாயிருந்தவன் மாலை யில் பிணமானான். சூ. 9-14.

III. சிறந்த தகப்பனுக்கு விசோதமாய் வெளியாங்கமாகக் கலகம் செய்துகொண்டிருக்கையில் அப்சலோம் நேர்ந்தான். —தாவீது தன் ஜீவகாலத்தை யுத்தஞ்செய்வதில் பின்னிட்டிருந்தான். யுத்தத்துக்கேதுவான சங்கதிகளும் அவனுக்கு நேரிட்டிருந்தன. தாவீது தனக்கு ஆறுதலையும் சந்தோஷத்தையும் மனத்தேறுதலையும் தன் குடும்பத்தால் இயற்கை

138 வேதவழியின் குணங்களை விளக்கிப் பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யாய் வரும் என்று எதிர்பாராக்கப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாக அவன் பின்னாளால் அவனுக்கு மனக்கசப்புண்டானது.

கலகமானது பெருந்தரோகம். அநேகரை அது பாவத்துக்குட்படுத்தி, அவர்களுக்கு மேலததை உண்டெண்ணுகிறது. கொடிய ஆபத்துகள் அதால் நேரிடும். தகப்பனும், கல்லவனும், தேவனால் அப்பேஷகம் பண்ணப்பட்டவனுமான இராசாவுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணுவது, எவ்வளவு நீசத்தனமான துரோகம். தாவீதின் மனம் இனக்கமுள்ளதாயிருந்ததால், இவ்விஷயங்கள் அவனில் தைக்கவே மனக்கசப்புள்ளவனானான்.

IV. அப்சலோம் நித்தியத்துக்கு எவ்வளவும் தகுதியில்லாதவனாய் மரித்தான்.—இதான்தான் தாவீத்கு முக்கிய துயரத்தை உண்டெண்ணிற்று. மறமை, நியாயத்தீர்ப்பு, பிரதிபலன் அளிக்குதல் இல்லாவிடில் மரணம் முந்திவந்தாலும் பிரதிவந்தாலும் ஒன்றாயில்லை. ஆனால் மரணத்துக்குப்பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு வரும். மரம் சாயும் திசையில் விழும். அது விழுந்த படி கிடக்கும்.

பொல்லாதவர்களுடைய மரணம் அவர்களுடைய நித்தியத்துக்குத் துவக்கமாம். அப்சலோம் ஜீவனை இழந்ததோ பெரிய நஷ்டம்; அவன் ஆத்தமாவை இழந்ததோ எல்லாவற்றிலும் மகாபெரிய நஷ்டம். தாவீது மகனை இழந்த தகப்பனைப் போலவும், கலகக்காரனை பிரசைக்காதத் துக்கிக்கும் இராசனைப்போலவும், கெட்டுப்போன ஆத்தமாவைக்காகச் சஞ்சரப்படும பரிசுத்தவானைப்போலவும் அழுதான். நான் உனக்காகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும் என்று தாவீது புலம்பினது, கடைசிக் கருத்தின்படி அப்படி புலம்பினான் என்று நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

படிப்பினை.

1. ஒவ்வொருவனும் தான் உத்தரவாதம் பண்ணவேண்டியதாயிருப்பதால்யிறும் சஞ்சலத்தை உண்டெண்ணும் துஷ்டிகாலத்திலும் காத்திருக்கும் அமைந்திருக்கக் கூற்றுகொள்ளவேண்டும்.—ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு உத்தரவாதம் செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்காக ஐந்தரவாதம் பண்ணமாட்டார்கள். இருந்தாலும் அருள் அவர்களால் ஏலாது. ஜீவன் தேவனுடைய காப்பிலிருக்கிறது. அவர் நிதியும் செம்மைமுமானவைகளைச் செய்வார். ஆதலால் அவருடைய தயவுள்ள நித்தத்துக்குக் கீழமைநிதிப்பதே உத்தமம்.

36. தாவீது அப்சலோமுக்காகப் புலம்பினான்.

139

2. பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய இரட்சிப்புக்காக அக்கறையோடே பிரயாசப்பட்டுவரும்.—எத்தனைகளை நாம் கையாடவேண்டும்; பலனை அருளுவது நமக்குரியதல்ல. ஆதலால் நம் முடைய பிள்ளைகள் சாவாடமயுள்ளவர்களாய் உத்தரவாதம் செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்து அவர்களை நடத்தவேண்டும். மாநிரியினனும், போதனையினனும், ஐயத்தினனும் அவர்களுடைய ஆத்தமக்ஷேமத்தை நாம் பிரயாசப்பட்டுவண்டும். அவர்களுடைய நித்தியகேட்டுக்கு நாம் காரணமாயிராதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

3. பெற்றோருடைய அதிகாரத்தை எதிர்ப்பதினாலே விளையும் பயங்கரமான பயணப் பிள்ளைகள் அப்சலோமுக்குண்டான மரணத்தினால் கண்டறிவார்களாக.—வச. 18. ஒரு பாரம்பரியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அப்சலோமின் கலகத் தொல்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அப்சலோமின் பிரயானி ஒவ்வைப்பற்றி வெறுப்பைக் காட்டத்தக்கதாகப் பிரயானி ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு கல்லை அவன் மடித்தகிடந்த இடத்தில் எறிந்தவிட்டுப்போனான். பெற்றோருக்கு நன்றிகேட்டையில் காட்டுவது, பிள்ளைகளுடைய நேரும்பாதங்களில் ஒன்று. நியாயப்பிரமாணத்தில் அது பெருந்தரோகமாய் எண்ணப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட பிள்ளையைக் கொன்றுபோடும்படி கட்டியிருந்தது. உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கணம்பண்ணுவாயாக என்பதே வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாம் கற்பனையாயிருக்கிறது. யாத். 20. 12. எபே. 5. 3.

4. இராசாதி இராசாவாதிய கிறித்துவத்துக்கு விரோதமாய்க் கலகம் பண்ணுகிறவர்கள் எச்சரிக்கையாய் இருப்பார்களாக.—இது எவ்வளவு நீசத்தனம், அது அழிவையுண்டெண்ணும். கிறிஸ்துவைப் புறக்கணிப்பதில், மரணம், நித்தியமரணம், வந்த செரும். இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகள் யார். இங்கே இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் குணப்பட்டுப் பொல்லாப்பை விட்டு கிலகுவார்களாக; அவர்கள் செபிந்தையோடும், உத்தம மனத்தாபத்தோடும், அவருடைய வசனத்தைப்பற்றிய விசுவாசத்தோடும் அவரணடைக்குத் திரும்பக்கடவார்கள். அப்பேய் இரக்கம் பெறுவார்கள்.

140 வேதமூலத்தின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

37. பலிபீடம் கட்டப்பட்டு வாதை நிறுத்தப்பட்டது.

“அர்வனா ஏறிட்டுப்பார்த்து, இராசர்வும் அவனுடைய ஊழியர்களாரும் தளவிடத்தில் வருகிறதைக் கண்டு, அர்வனா எழிக்கொண்டு போய்த் தமைட்டிம் குனிந்து, இராசாலை வணங்கி, இராசா வாடிய என் ஆண்டவன் தமது அடியாளிட்டத்தில் வருகிறகாரியம் என்ன என்று கேட்டதற்குத் தாவீது, வாதை சனத்தைவிட்டு நிறுத்தப்படக் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டும்படிக்கு, இந்தக் கனத்தை உன் கையிலே கொள்ளவந்தேன் என்றான், யி.” 2 சாமு. 24. 20-25.

அற்பமான ஏதுக்களால் விளையும் பெரும்பயன்களை விட்டு, நாம் அடிக்கடி பிரயிப்புக்கொள்வதுண்டு. ஆகவே அவசவாசமானது ஆதித்தாய் தந்தைகள் விலக்கப்பட்ட கனியைப் புசித்ததினால், இப்படிப் பயங்கரப்படத்தக்க விளைகள் நடந்ததென்ன? என்று கேட்பதுண்டு. ஆனால், அவர்கள் செய்கையானது கீழ்ப்படியாமையையும் தேவனுக்கு நேர்விரோதமாய் மனதாரத் துணிந்துசெய்த அக்கிரமத்தையும் காட்டுகிற தென்பதை உணருகிறதில்லை.

நாம் இப்போது சிந்தித்திற இந்தவிஷயத்தில் தாவீதின் பாவத்தினால் அவன் இராச்சியத்தாருக்குண்டான ஆபத்தைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பாவம் அற்பமாய்க் காணப்படுவதுண்டு. அவன் சனங்களைக் கணக்கு எடுத்தான், இந்த அதிகாரம் முதல் வசனத்தை 1 நாளா. 21. அதி. முதல்வசனத்தோடே ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், தாவீது தியோனாடைய சோதனையில் சிக்கப்பட்டான் என்று அறியலாம். ஆனால் சனத்தொகையை எடுப்பதில் இருக்கிற பொல்லாப்பென்ன?

அது வீண்டுபருமையையும், கொவந்தையும்காட்டுகிறது. தான் எத்தனைபேரை யுத்தசேனையாகச் சேர்க்கலாம் என்ற நின்று தேவன்பேரில் நம்பிக்கை வைப்பதற்குப் பதிலாக சேனையின் பலத்திலே நம்பிக்கையைக் கேட்கக்கொண்டான் எனத்தோன்றுகிறது. கடந்தகாலங்களில் அவன் தேவனிடத்தில் பெற்றுக்கொண்ட இரட்சிப்புக்களை உணராத நன்றிகேடான சனத்தைத் தொகையிட்டான். ஆகவே தேவ கோபம் பற்றி எரிந்தது.

39 பலிபீடம் கட்டப்பட்டு வாதை நிறுத்தப்பட்டது. 141

தாவீது சித்திரத்துக்குக் னாகத் தன் குற்றத்தை உணர்ந்தான். வச. 10. தியோவா அவனனுடைக்குத் தீர்க்கதரிசியை அனுப்பித் தமது சித்தத்தை அவனுக்கு வெளிப்படுத்திக் கேட்டதில், வச. 11. தவன் இதரிந்துகொண்ட காரியம். வச. 14ல் சொல்லியிருக்கிறது.

I. பயங்கரமான தீங்கு.

1. வாதை அனுப்பப்பட்டது.—சுடுதியாய் மரணத்தை வருவிக்கும் ஓர்வகை பயங்கரமான வியாதி அனுப்பப்பட்டது. அது ஒன்பதுமணி கோத்திற்குள்ளாக, 70,000 பேரை கொன்றுபோட்டது. அது மனித சாமர்த்தியத்தினால் சுகப்படக் கூடாத நோயாயிருந்தது. அது சுடுதியாய் வந்தது. பயங்கரப் படத்தக்கதாயிருந்தது, மரணத்தை உண்டிபண்ணினது.

2. அந்த வாதையைச் செலுத்த ஒரு தேவதூதன் ஏற்படுத்தப்பட்டான்.—வச. 16. அவன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையை எருசலேமிலும் நிறைவேற்றும்படி ஆயத் தமாயிருந்தான்; ஆனால் தேவன் அவனைத் தடுத்தான்.

3. தாவீது தேவதூதனைக் கண்டு சனங்களுக்காக வின்னப்பிரம்மணினான்.—அது உன்னதமான உருக்கத்தையும் உணர்ச்சியையும் விளக்குகிறது. அவன் ஜெபம் உத்தமஞ்ஞத் தோடே அபிமானத்துடன் செய்யப்பட்டது.

II. தீவ்விய பரிசாரம்.—வச. 18. பலிபீடம் கட்டப்பட வேண்டும், பலி செலுத்தப்படவேண்டும். இதினால்,

1. குற்றம் அறிக்கை செய்யப்பட்டிருப்பதையும்,

2. தேவன் மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் அறியலாம்.—தண்டனை செலுத்தினதில், அவருடைய நீதியையும் கோபத்தையும், ஆக்கினையை நிறுத்தினதில் அவருடைய கிருபைகளையும் பார்க்கிறோம்.

3. பலிகளுக்கெல்லாம் முடிவாயிருக்கிறவரை எதிர்நோக்கி நன்மை அடைந்திருப்பான் என்பதற்குக் கந்தேகமில்லை.—தேவாபித்திருட்டியானவர் வரப்போவதை எதிர்நோக்கி, அவர்நின்று பூரண விசுவாசம் வைத்தான். பாவமும் அதால் உண்டாகிய தீங்கும் பரிசுறமும் கெட்டுப்போன உலகத்தாருக்காகத் செய்யப்பட்ட பெரிய பிராயச சித்தத்தன்மைக்கு அவனை உத்தின.

142 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

மேலும் அந்தப் பலிபீடம் திவ்விய வணக்கத்துக்காகக் கட்டப்படும் ஆலயங்களைக் குறிக்கும். அவைகளில் தலிசேஷ சத்தியம் பிரசங்கிக்கப்படுவதினாலே, உலகத்தாரின் கரணை நீக்கப்பட ஏதுவாயிருக்கிறது. அவைகளால்;

அறிவுண்டாக அறிவீனமும், சன்மார்க்க ஒழுக்கமுண்டாக ஒழுக்கமும், தேவபக்தியுண்டாக அவபக்தியும், இரட்சிப்பும் நித்தியஜீவனுமுண்டாக அவிசுவாசமும் மரணமும் நீங்குகிறது.

திவ்விய வணக்கத்துக்கென்று, ஒரு ஆலயமாவது வீணாகக் கட்டப்படவில்லை. சில ஆலயங்களில் சனங்கள் தூற்றுக்கணக்காய்க் குணப்பட்டிருப்பதுண்டு.

III. தயாளமான உதார ஈகை.—பலிபீடமானது கட்டளையிடப்பட்ட இடத்தில் கட்டப்படவேண்டியது. மார்க்ச விஷயத்தில் மனோபாவிசத்துக்கு இடமில்லை. வச. 18. தாவீது அர்வனாவிடத்தில் காரியத்தைத் தெளிவாயும் பூரணமாயும் தெரியப்படுத்தினான். வச. 19. அப்பால் அர்வனா தன் மனவுதாரத்தைக் காட்டினான். வச. 22.

1. அந்த ஈகை தாவீது கேட்டதற்கு மிஞ்சினதாயிருந்தது. மாடுகளும் விறகுகளும் போரடிக்கிற உருளைகளும், மீ, இருக்கிறது என்றான். வச. 22.

2. அந்த கன்கொடை ஆபத்தமாயிருந்தது, அது தேவபக்தியின் பயன்.

3. தாவீது அதை அங்கீகரித்துக்கொள்ளும்படி அர்வனா அவனை நெருக்கினான். வச. 20.

4. ஷேபம் அதைப் பின்சென்றது. வச. 23. இது எவ்வளவு உதார சிந்தையைக் காட்டுகிறது; எவ்வளவு பக்திவணக்கத்துக்குரியது. இப்படிப்பட்ட பக்திவகையான உதாரம் ஒருவராலும் காட்டப்பட்டிருக்கமாட்டாது. அர்வனாவின் செய்கை அவன் கொடுத்த வகை, அவன் காட்டின குணம், அவன் செய்த மன்றாட்டு மிகவும் கழிப்பதற்கு.

IV. சுய ஒறுப்பான சிறந்ததுண்டு. அர்வனா நன்றாய்ச் செய்தான். தாவீது அவனிலும் நன்றாய்ச் செய்தான். வச. 23. தாவீது தன்னயக்காரனாயும் வெளியுக்காரனாயுமிருந்தால், அவன் அதை அங்கீகரித்திருப்பான். தாவீது அந்த கன்கொடை.

38. வேதமார்க்கத்துக்காகத் தன்னை ஒறுத்துச் செலவுசெய்தல். 143

1. தாவீது மடையதாரிநீக்க விரும்பினான்.—அவன் குற்றஞ் செய்திருந்தான். அப்படியே ஒவ்வொருவனும் தான் தான் குணப்பட்டுக்கொள்க. அப்படியே அவனவன் பயனையும் பெறுவான்.

2. தாவீது தன் ஐசுவரியத்தைவிட மெய்மார்க்கத்தை அதிகமாய் மதித்தான்.—ஆதலால் அந்த நிலம் பெறும் கிரயத்தைப் பூரணமாய்க் கொடுத்தான். தாவீதுடைய இந்தச் செய்கையானது, இந்தக் காலத்திலிருக்கிற இரண்டு வகுப்பார் செய்தவதற்கு எதிரிடையாயிருக்கிறது.

(1) மார்க்கத்துக்காக மற்றவர்கள் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறவர்களுக்கும்;

(2) செலவில்லாமல் மார்க்கத்தை அதுசரித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்களுக்குமே.

படி பி ண்.

1. நல்ல மனிதரும் பலனீனர். சனங்களைத் தொகையிட்டதில் தாவீது குறிப்பினான்.
2. பாவத்தின் பூயன்களாகிய ஸிப்பாக்கியமும் அழிவும் எப்படியும் வந்து முடியும்.
3. அதை நீக்குவதற்கு ஒரேவகையுண்டு; உலகத்தாருடைய குற்றத்தை நிவர்த்திசெய்யும்பொருட்டு என்னைக்கும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற பலிபீடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பெரிய பலிவண்டைக்கு குணப்படுதலான இருதயத்தோடு வரவேண்டும்.
4. பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட இருதயத்திலிருந்து பரிசுத்த வைராக்கியம், உதாரகுணமாயிய பயன்கள் வெளிப்படும்.

38. வேதமார்க்கத்துக்காகத் தன்னை ஒறுத்துச் செலவுசெய்தல்.

இராகா அர்வனாவைப் பார்த்து, அப்படியல்ல நான் இலவசமாய் வாங்கி என் தேவனுடைய கர்த்தருக்குச் சர்வவிக் தகனபலிகளைச் செலுத்தினேன், அதை உன் கையிலே விலக்கிரயமாய் வாங்குவேன் என்று சொல்லி, தாவீது அந்தக் கன்கொடையும் மாடுகளையும் இப்பதுசேக்கல் நிறை வெள்ளிக்குக் கொண்டான். 2 சாரு 24. 24.

பிரசங்கவாக்கியம் பற்பலவகை இன்பமான சங்கதிகளோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. சனங்களைத் தொகையிட்டதில்,

144. வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

தாவீது தேவனுக்குத் துக்கத்தை உண்பெண்ணினான். அதனால் தேவகோபம் வெளிப்பட வாதை யுண்டாயிற்று. தாவீது மிகவும் இடுக்கணில் அகப்பட்டு, வச. 10. கொம்புநனைவே, அடுத்தநாள் கூலையில் சுர்த்தருடைய வார்த்தை அவனுக்குண்டாயிற்று. மூன்று காரியங்களில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. வச. 12. அவன் தேவனுடைய கைகளில் விழுவதைத் தெரிந்துகொண்டான். வச. 14.

விஷவியாதி மும்முரமாயிருந்தது, தேவனுதன் கருவியாக யிருந்து நடத்தினான்; 70,000 பேர் மாண்டார்கள். கோபுங் கொள்ளுங்காலத்திலேயும் தேவன் இரக்கத்தை நினைவுகூர்ந்துவராயிருக்கிறார். வச. 18. பலிசெலுத்தப்படவேண்டும்; அதற்கு விசேஷித்த கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது. தாவீது அதற்கு உடனே கீழ்ப்படிந்து நடந்தான். வச. 19. தாவீதுக்கும் அரண்மனைக்கும் பெருந்தன்மையான சம்பாஷணை நடந்தது. வச. 21. அத்தருணத்தில் தாவீது தன்னை ஒழத்தவனாய்த் தேவபத்தியோடே செய்துகொண்ட தீர்மானம் பிரசங்க வாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. தேவனுக்கு உகந்த பக்தியுள்ளவன் தன்னையே தான் ஒழப்பான்; அவன் செலவைப் பார்ப்பான். அந்தச் செலவைத் தானாய்ச் செய்வான். இத்தப்பொருளை நான் தெளிவாய் அறியும்படி;

I. அந்தரண சக்திகள் ஆவிக்குரிய விந்தியடைய வேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்போம். - வேதோபதேசம் மட்டுக்குள் அடங்கினதல்ல, அது மாட்சிமையுள்ளது. கிரளானது, பற்பல பொருளுள்ளது, முக்கியமானது. அதில் தேவன், அவருடைய கிரியை, ஆளுகை, சித்தம் இவைகளாக் குறித்தும்; மனிதன், அவன் தன்மை, இலட்சணம், நிலைமை, அபாயம், இரட்சணியம், இவைகளைக்குறித்தும்; கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து, சுவிசேஷம், நித்தியஜீவன் இவைகளைக்குறித்தும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை அறிந்துகொள்ளும்படி, வாசிப்பும், கருத்தைச் செலுத்தும் பராமேஸ்வரம் கியானிப்பும் வேண்டியது அவசியம். திவ்யிய பயிற்சி வேண்டும். வைதிக கல்விமுயற்சியும் வேண்டும். நம் உறிவில்லாமல் கிறிஸ்தவர்களாயிருக்கலாம். ஆனால் உறிவில் தேறியிருப்பது நமக்குக் கணமும் மகிமையும் பாக்கியமுமாயிருக்கிறது. வான் சாஸ்திரி அதற்காகச் செலவழிக்கிறான்; கலைஞானி அப்படியே தன் பணத்தைச் செலவிடுகிறான். கிறிஸ்தவனும் அப்படியே செய்யவேண்டும்.

38. வேதப் பக்கத்துக்காகத் தன்னை ஒழத்துச் செலவுசெய்தல். 145

II. நமக்க தன்மையானது ஆவிக்குரிய பயிற்சி அடையவேண்டும். நன்பதைப் பார்ப்போம். குணப்படுமூன் ஆத்துமாவாசனம் பற்று வஞ்ஞதரம்போலிருந்தது. அது சாகுபடி செய்யப்பட்டவேண்டும், அதை உழவேண்டும், விதைக்கவேண்டும், அது பண்படுத்தப்படவேண்டும். பிரயாசம் அதிகம் வேண்டியது அவசியம்.

செட்ட பழக்கங்களை விட்டுவிடவேண்டும்.

பரிசுத்த பழக்கங்களை உண்பெண்ணவேண்டும்.

சன்மார்க்க ஒழுக்கங்கள் பொருத்த ஒட்டிவைக்கவேண்டும்.

கிருபைவரங்கள் பேணி வளர்க்கப்படவேண்டும்.

ஆகையால் கடமைகள் பிரயாசங்கள் ஆவிக்குரிய பிரயத்தனங்கள் எல்லாம் அவசியமாயிருக்கிறது. "நீங்கள் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய், ஆ." 2 பேது. 1. 5-7. "ஜாக்கிரதையாயிருங்கள், ஆவியில் அனலாயிருங்கள், கர்த்தருக்கு ஊழியருசெய்யுங்கள்." ரோம. 12. 11. "அதிக பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள்." பிலி. 2. 12.

III. கிறிஸ்துமாரிக்கத்தை அலங்கரிப்பதற்குத் தன்னைத் தான் ஒழுத்து நடப்பதினாலுண்டாகிய பிரயோசனம். தன்னையே தான் வெறுத்தல், பாவத்தை வெறுத்துத் தன்னையுதல்; கியாசிப்படி மெக் குரித்தாயிருப்பதையும் கொடுத்துவிடுவதை அது குறிக்கிறது. கிருஷ்டாந்தமாக மாம்சம் புசிப்பதைப்பற்றி அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருப்பதைக் கவனியுங்கள். ரோ. 14. 2. நம்முடைய பழக்கங்கள் உடைகள் சம்பாஷணைகள் குணம் நடக்கை எல்லாவற்றையும் தேவமகிமைக்காகவும் மற்றவர்களுடைய நன்மைக்காகவும் நிறுத்தும்படி அவசியம் தேடினோமோது, அவைகளை வெறுத்துவிடவேண்டும். தேவசித்தம் நிறைவேற்றும்படி நம்முடைய சித்தம் அடங்கவேண்டும்.

IV. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் விஷயத்தில் முக்கியமாய்ப் பிட்டுப் படுத்த அதை உபயோகிக்கவேண்டும் - குணப்படுவதில் திருபெரிய கோக்கம் இதுதான். "கான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன் நீ ஆசீர்வாதமாயிருப்பாய்." முதலாவது இருதயத்தைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். பின்பு ஜீவியம், தாஸ்துவங்கள், சொற்சக்தி, காலம், ஐசுவரியம் அவருக்கென்று செலவிடப்படவேண்டும். நாம் பிரயோ

146 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குழப்புகள்.

சனமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டுமானால், செல்வம் செல்வத்தை கொடுக்கவேண்டும். தன்னை வெறுக்கும் பிரமான் நம்மில் ஆளுகையெய்யவேண்டும். சுகபோகம், திரவியத்தின்பேரில் வாஞ்சைசமுதலியவைகளை வெறுக்கவேண்டும். பவுல் அப்போஸ்தலன் “சுகோதாரே நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவ பவியாச ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும் என்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” என்கிறார். ரோ. 12. 1.

(1) செலவைச் சரியான ஆவியோடே செய்யவேண்டும்; பாராட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடியாவது, புண்ணியம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்ற சுயநீதிக் குணத்தோடியாவது, லோபித்தன ஆவியோடியாவது செய்யாமல், தாழ்ந்த சிந்தையோடும், உற்சாகமுள்ள மனத்தோடும், நன்றியறிதலான சிந்தையோடும், கிறிஸ்துவைப்பற்றிய அன்பினாலே செய்ய வேண்டும். கொடுப்பது கடமையென்றுமாதிரமல்ல, அதுசெலவாகியுமாய் இருக்கிறதாய் மதிக்கவேண்டும். கட்டாயமாய் வது பயமுறுத்தவாவது அதற்கு வேண்டியதில்லை. தாவீது: “போல செய்யவேண்டும்; “இலவசமாய்ப் பெற்றீர்கள் இலவசமாய்க் கொடுங்கள்.” மத். 10. 8.

(2) மார்க்கவிஷயத்தில் செலவழிக்கிற செலவு பாபத்துக்குரிய விஷயத்தில் செலவழிக்கிற செலவுக்கு எவ்வளவோ சொற்பமாயிருக்கிறது. உலகத்தார் பெருமைக்காரர், சுகபோகிகள்; எவ்வளவாய் காலத்தையும் பிரயாசத்தையும் செலவிடுகிறார்கள். “தாரோகிகளுடைய வழி கரடுமுரடானது.” சதி. 13: 15. “அதின் முடிவு அழிவே.”

(3) கிறிஸ்துவின் விஷயமாய்ப் பொருளைச் செலவுசெய்ததற்குக் கிருபை அவசியம். தேவகிருபையின் சகாயமின்றி பொருளைச் செலவுசெய்ய முடியாது. “என்னுடையலாமல் உங்களால் ஒன்றாய்செய்யக்கூடாது.” யோவா. 15. 5. என்கிருபை உனக்குப் போதும். 2 கொரி. 12. 9. கிருபையானது ஆசையை வளர்க்கத்தையும் எழுப்பிவிட்டு, துன்பமும்படிக்கேற்ற திறமையையும் கொடுக்கிறது.

தேவகிருபை ஏராளமாய்ச் சவுதரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஆபிரகாம், மோசே, தாவீது, னானியேல், பவுல் முதலியவர்களிடத்தில் காணப்பட்டது.

படி பி பி பி.

1. தேவனுக்கு உலகத்திற்கு நம்மிடத்தில் உண்டா? என்பதைப் பார்த்துக்கொள்வோம். — தேவமார்த்தம் நமக்காகச் செய்திருக்கிறதென்ன? நாம் அதற்காக எவ்வளவுபொருள் செலவிட்டிருக்கிறோம்? தேவதயவு பூரணமாய் உன் உள்ளத்தில் தங்கியிருக்கிறதா? உணருகிறாயா? வெளிச்சத்தில் நடந்துவருகிறாயா? நீ தேவனுக்குப் பிரியத்தோடே நடந்துவருகிறதற்கு அத்தாட்சியுண்டா?

2. தேவமார்த்தம் இருவகைப்பேர்களைக் கண்டிக்கிறதாயிருக்கிறது. — தேவமார்த்தத்துக்காக மற்றவர்கள் பொருளைச் செலவுசெய்துக்கட்டும் என்று எண்ணுகிறவர்களையும், பெருந் செலவில்லாமல் பார்க்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்களையும் அது கண்டிக்கிறது.

3. மெய்த்தேவபக்திக்கு இம்மையிலேயே பலனுண்டு. — இம்மையில் சமாதானம் நம்பிக்கை சந்தோஷமும், மறுமையில் நீத்திய இன்பச்சந்தோஷங்களுமுண்டு. பிரசங்கவாக்கியத்தில் காட்டிய பக்திக்குரிய ஆவி உன்னிலும் வளம்பண்ணுவதாக.

பாலிக்குப் புத்திமதியாகச் சொல்லுகிறேன். — மார்க்கத்தைப் பற்றி மூலமும் வெறுப்புக்கொள்ளுகிறவர்கள் யார்? தேவபக்திவானது இந்த ஜீவனுக்கும் இதற்குப் பின்வரும் ஜீவனுக்கும் வரக்குத்தத்தமுள்ளதாகையால் எல்லாவற்றிலும் பிரயோசனமுள்ளது. 1 தீமோ. 4. 8.

39. சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டும் படி தாவீது சொன்ன புத்திமதி.

“பாண்டுகளும் வெள்ளிற்கும் வெயிலுக்கும் இரும்புக்கும் கணக்கில்லை. நீ எழும்பி காரியத்தை நடப்பி, கர்த்தர் உன் குறையை இருப்பாராக.” 1 நாளா. 22. 16.

பிரசங்கவாக்கியமானது இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய தாவீது தனக்குட்பட்ட ராஜப்பட்டத்துக்குவந்த தன் குயாராகிய சாலொமோனுக்குச் சொன்ன புத்திமதியாயிருக்கிறது. வகோவழவை ஆராதிப்பதற்காக ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டவேண்டும் என்று தாவீது எண்ணங்கொண்டான். ஆனால் அவன் யுத்தத்தில் அதிகமான இரத்தஞ் சிந்தினதினால், ஆலயத்தைக் கட்டும் கனத்தைத் தேவன் சாலொமோனுக்கு வைத்தார். வச. 6.

தாவீது தன் இருதயத்தில் இருந்தபடி செய்ய இடம்பெருவிட்
தாலும், ஆலயத்தைக் கட்டுவதற்கு மிகுந்த உதாரமாய்ப் பொ
ருள் சேர்த்துவைத்தான். வச. 14. கடைசியாக அவன் சாலொ
மோனைப்பார்த்து, நீ எழும்பி. ாரியத்தை நடப்பி, கர்த்தர் உன்
னோடே இருப்பாராக எண்ணு.

I. தாவியு செய்புவேண்டும் என்று சித்தங்கொண்ட காரியம். — தேவநாமத்துக்கி மகிவமயம் துதியுமாக ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டவேண்டும் என்பதே. அதைக் கட்டும்படி சுவதரிக்கப்பட்ட தளவாடங்களின் உயர்த்தலிலு, ஆலயத்தின் விஸ்தீரணம், அதைக் கட்டும்படி எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசங்கல், அது கட்டப்பட்ட கோக்கம்முதலியவற்றைப் பார்வைகில், அவ்வேலைப் பிரமிக்கத்தக்கவண்ணம் மகாபெரிய வேலையாயிருந்ததென்று அறியலாம். அந்தக்காலத்து ஏற்பாடு நிழலாட்டமும் முன்னடையானமுமாயிருந்தது. சாலவோமோன் கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஆளுகைக்கும் அவருடைய சலிசேஷ ஏற்பாட்டுக்கும், அவன் கட்டின ஆலயம் மீட்பருடைய திருச்சபைக்கும் சிறந்த முன்னடையாளம். நாம் இப்போது அன்போடும் முழுவணக்கத்தோடும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் சபை கட்டப்படுவதைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. அது நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற கம்முடைய பிரதான ஆசாரியார் தமது பணிவிடையைச் செய்யத்தக்க ஆவிக்குரிய ஆலயமாயிருக்கிறது.

1. உபயோகிக்கப்பட்ட தளவாடங்கள். சாலொரிமா ஸ்டேட் ஆலயத்தில் விலையேற்பெற்ற கற்கள் வெள்ளி பொன் முதலியவைகள் உபயோகிக்கப்பட்டன. கிறிஸ்துமஸ் ஆலயத்திலோ சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற தளவாடங்கள் புகைச் சித்தமும் சாவாணையுமுடைய கவனம் மனிதர். 1 பே. 2. 5. எபே. 2. 19, மி. 11

ஆலயம் மகத்துவமும் அலங்காரமும் உருநியுமாயிருக்கிறதெனக்கதாக்கத் தளவாடங்களைச் சேர்த்து அதைக் கட்டவேண்டிய இது மனிதன் இருளினின்று வெளிச்சத்தண்டைக்கும், அவர்களுடைய குணப்படுதல், மட்டுப்பாடுபரிசுத்தத்தையும் மேலான சுதந்திரப் பணியிடைக்கென்று தந்தனா ஒப்புவிப்பதையும் அவர்களுடைய நீதிநோக்கம் எழுந்தகங்கள் ஆவிக்ருயி ஆனந்தம் நித்திய மகிமையையுந் குறிக்கும்.

2. நம்முடைய உலகம் நன்றியுடையதற்குச் சம்பந்தம் உண்டா?—உலகத்தில் பாவம் பிரவேசித்த

39. சாலைமேன் தேவாலயத்தைக் கட்டும்படி தாவித், மு. 149

ததினில், பூமி அதினிமித்தம் சபிக்கப்பட்டுக் காத்தானுடைய
சாங்கமாயும் இருநின் இராச்சியமாயும் மாறிவிட்டது.
கறையும் திரப்பாக்கியமும் கேடிகளும் அதைத் தாக்கி, அதின்
குடிகளைச் சாப்படுத்துகின்றனாக்கிப்போட்டது. கொடுமைகளும்
பாடுகளும் பொல்லாப்புகளும் அவசம்பிக்கையும் மரணமும்
உலகத்தின் நானு இடங்களிலும் துணைபிடுகின்றது. ஆனால்
கர்த்தராகிய இயேசுவின் பெயரம் அந்நவனர;

இருள்
பாவம்
மாசு
கொடுமை
பாடு
மரணம்

ஒளிக்கும்
பரிசுத்தத்துக்கும்
சுத்தத்துக்கும்
சுயாதீனத்துக்கும்
சுகவாய்வுக்கும்
ஜீவனுக்கும் சாவாமைக்கும் இடம்
கொடுக்கிறது.

வஞ்சதரம் புஷ்பம்போல் செழித்துக் காத்தருடைய தோட்
டம்போல் கனிகொடுக்கும் சிலமாத் மாறுகிறது. பூண்டலம்
பாணம் வளர்கிறது, பரதீச மீட்டிப்பெற்றிருக்கிறது.

3. ஸீட்டீன் மக்கைக்கம்பத்தமாய் வதைப் பார்ப்போம்.--அவர் சாத்தானின் தலையை நசுக்கவந்தார். பிசாசின் கிரியைகளை அழிக்க உதையமாணார். ஆவில்குரிய ஆலயத்தை எடுப்பிக்க இறங்குகிறார். மீட்கப்பட்டவர்கள் கொள்ளும் சந்திரோஷத்தினாலும் அவருடைய சனங்களின் பாட்டின் ஆரவாரத்தினாலும் அவருக்கு மகிமையும் கனமுமுண்டாகிறது. ஆவில்குரிய ஆலயம் கட்டப்படுவதில் இந்த மேனும் அவருக்கு வருமெதுப அதிலே அவர் தமது ஆத்தம வருத்தத்தின் பலனைப் பெறும் தமது இறத்தத்தால் உட்கொண்டவர்களையும், தமது திருபைக்கு வெற்றிசிறப்பாய்க்கிறவர்களையும், தமது சத்தி யுக்குத் தொய்வதம்பராயிருக்கிறவர்களையும், தமது அன்புக்கு வருபக்களின்மாயிருக்கிறவர்களையும் இந்த ஆலயம் முடிவடைகையில், இரட்சகர் காண்டவ அவருடைய ஆயி பூரிப்பால் மகிழும். காது இசைக்குமுள்ள ஒருக்காறும் கேளாதவண்ணம் ஒருவனும் எண்ணக்கூடாத வாணத்தின் நடித்திரவண்ணம் ஒருவனும் எண்ணக்கூடாத வாணத்தின் நடித்திரவண்ணப்போன்ற திரட்சோனைகள் மோசத்தமிட்டு அழிக்கப்பட்டவர்களைப்போன்ற திரட்சோனைகள் மோசத்தமிட்டு அழிக்கப்பட்டவர்களைப்போன்ற வல்லணையையும் கிசவரியுத்தையும் அட்டிக்குட்டியானவர் வல்லணையையும் கிசவரியுத்தையும் காணத்தையும் பெலத்தையும் கிணத்தையும் மகிமையையும் லத்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள பாத்திராயிருக்கிறார் என்று பாவியார்கள். வெளி. 5. 12.

150 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

II. சொல்லப்பட்ட ஊக்கமான புத்திமதி.—“நீ எழும்பி காரியத்தை நடப்பி.” இதிலடங்கிய பெரிய சத்தியமாவது:

1. இடச்சுருடைய ஆலயும் மனிதனாக் கருவியாகக் கொண்டு எடுப்பிக்கப்படவேண்டும்.—சாலொமோனுடைய ஆலயவிலையத்தில் அப்படியிருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஆலயமும் அப்படியே இடப்பட்டிருந்தது. எல்லா ஏற்பாட்டின் காலங்களிலும் ஆலயம் நடந்துவந்திருக்கிறது. முற்பிதாக்கள், மோசே, தீர்க்கதரிசிகள் காலங்களில் இவ்வண்ணம் நடத்தப்பட்டது. கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய சவிசேஷத்துக்கும் வழியை ஆயத்தம்பண்ண போவான்ஸ்கான் களுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது.

சவிசேஷ ஏற்பாட்டின் நியமங்கள் மீட்பரின் சபைக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது தொன்றுதொட்டு வருகிற ஆசாரியத்துவமில்லை. இயேசுவே நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிறார். விசுவாசிகள் எல்லாரும் தேவனுக்கு ஆசாரியர்களாயிருக்கிறார்கள்.

காரியக்காரராக ஸ்திதியில் வரிசையாய் அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள், சவிசேஷர், மேய்ப்பர், போதகமார் முதலியவர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எபே. 4. 13. அவர்களோடே விசுவாசிகளின் கூட்டம் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரும் பிரகாசிக்கவேண்டும். எல்லாரும் உப்பைப்போலிருக்கவேண்டும். எல்லாரும் இயேசுவுக்குச் சாட்சி பகரவேண்டும். எல்லாரும் சத்தியத்துக்குச் சாட்சி சொல்லவேண்டும். எல்லாரும் அன்பு கருவியை விலையமாய் உழைக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் முழுவதாய் என்மைக்கும் கர்த்தருடையவன். அவனுடைய எல்லா வல்லமையும் தாலந்தும், முயற்சியும், சொற்சத்தியும் அபுருடையவை.

2. கருவிகளாயிருக்கிறவர்கள் தாங்களே செய்யும் கடமைகளோடே சபையும் கருகறுப்பாய் முயற்சிக்கேயும்படி ஏலிவிடவேண்டும்.—“நீ எழும்பி காரியத்தை நடப்பி” தேவனுடைய ஊழியக்காரரும் கூட சோம்பலுக்கு இடங்கொடுப்பதுண்டு. இக்காலத்துக் குரியவைகளில் அவர்கள் கி

151 3. சாலொமோன் தேவாலயத்தைக் கட்டும்படி தாவீது, மூ. 151

குணம் பூமிக்குரிய கவலைகள் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்வதுண்டு. மனித தன்மையின் அசதிக்குணமும் சத்துருக்களாலுண்டாகிய சோதனைகளும் அவர்களைத் தாக்குவதுமுண்டு. இவைகளையெதிர்த்துத் தாக்குவதற்கு அனலான திவ்விய முயற்சியும், பரிசுத்தமான அன்பும், எச்சரிப்பும், வைராக்கியமும், ஆவிக்குரிய தியானங்களும் உட்கொண்டிருப்பதே வேண்டும்.

சபையானது விழித்துக்கொண்டு உற்சாகத்தோடும் பேருணர்ச்சியோடும் கிரியைசெய்யவேண்டும். மற்றப்படி மீட்பரின் காரியம் நடந்தேறமாட்டாது. ஆகவே அன்புக்கும் நற்செய்திகளுக்கும் நாம் வலப்படுமபடி ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லவேண்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எபி. 10. 24.

3. கருகறுப்பான ஆவியோடு திவ்விய உதையும் பிரயாசமும் கம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கிரியை செய்யும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நம் முடைய தீர்மானங்கள் நிலைநிற்கத்தக்கதாக அவசியமான தளவாடங்களை யுகித்துச்செய்வது உத்தமம். ஆனால் எவ்வளவு எத்தனைகளுக்கு இருந்தாலும் பிரயாசத்தைச் செலுத்தாவிட்டால், பிரயோசனமில்லை.

பிரசங்கிப்பதினாலும் ஹெப்பிப்பதினாலும் பாலியருக்குப் போதிப்புபதினாலும் சிறு சன்மார்க்க புஸ்தகங்களைச் செலவிடுவதினாலும் புத்திபோதனை சொல்வதினாலும் நம்முடைய கருவியைப் பிரயோகிப்பதினாலும் யார்க்கத்தக்குரிய மகத்தான பெரிய வேலை நடந்தேறும். சபை கருகறுப்பாயும் உண்மையாயும் கிரியைசெய்கிறதாய் பிருக்கவேண்டும்.

இப்படிச் செய்வதற்கு உற்சாகம் உண்டாகவேண்டும். இத்தலை பகுத்தறிவோடும் உற்சாகத்தோடும் ஆவியோடும் முழு உள் எந்தோடும் நன்மைசெய்வதில் துன்பப்படையாமல் ஏகசிந்தையோடே பிரயாசப்படவேண்டும்.

III. பண்ணப்பட்ட பக்தியுள்ள ஜெபம்.—“கர்த்தர் உன் ஜெபருப்பாராக.”

1. ஜெபத்தின் பொருள்.—கர்த்தருடைய சமூகம். இதல்லாவிடில் மற்றதெல்லாம் பெலனற்றவை. சாலொமோனுக்கு உருந்த ராஜ் அதிகாரமும், சொற்சத்தியும் சிறந்தகுணமும், இதில்லாவிடில் வீணயிருக்கும். இது நம்முடைய மனதிலே நன்றும்ப பதிந்திருக்கவேண்டும். மனிதரும் பணமும் திவ்

152 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புடன்.

விய வறுமையுடையதென்று தங்களை முழுவதாய் ஒப்புக்கொடுத்த வல்லவர்களும் சாதாரிய பிரசங்கங்களும் நமக்கு வேண்டியதுதான். இதெல்லாவற்றோடும் தேவசமூகம் அவசியம் தேவை. “பலத்தினாலுமல்ல, பராக்கிரமத்தினாலுமல்ல, என்னுடைய ஆவியினாலேயே ஆகும். சுகரி. 4. 6. நான் எட்டேன், அப்பொல்லோ நீர்ப் பாய்ச்சினான்; தேவனே விளையச்செய்கிறவர். விளையச்செய்கிற வேலானாலேயே இல்லாம் ஆகும். 1 கொரி. 3. 6, 7. ஒருவனும் மனுஷனும் அறிந்து மேன்மை பராட்டா திருப்பானாக. 1 கொரி. 3. 2.

2. ஜெபம் கேட்கப்படுவது நீச்சியம்.—கந்தர் தம்முடைய ஜனங்களோடே இருப்பார். அதற்கு அநேக வாக்குத்தந்தங்களும் எண்ணிறந்த திருஷ்டாந்தங்களும் உண்டு. திருச்சபை சரித்திரம் முழுவதிலும் இப்படிப்பட்ட திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்க்கலாம்.

படிப்பினை.

1. திருத்தசபை கட்டப்படவேண்டிய இந்தப் பெரிய வேலையைப்பற்றி உணர்குப் பிரியமிருக்கிறதா?
2. தேவனுக்கென்றும் அவருடைய சபைக்கென்றும் ஆதவர்களுக்குக் கொன்றும் உழைத்துவருகிறோமா? எழும்பி காரியத்தை நடப்பி என்று ஏவிவிடுவதற்கு அவசியமில்லையா?
3. தேவனுடைய சமூகம் அவருடைய ஆசீர்வாதம் இவைகளிலும் பிக்கை வைத்திருக்கிறோமா?
4. தெய்வீக விஷயத்துக்காக உழைக்கிற யாவர்க்காலும் பிரசங்க வாக்கியத்திலு காட்டியிருக்கிற ஜெபத்தை ஜெபித்திருப்பதா?

40. தாவீதின் மரணப்படுக்கை.

“தாவீதின் மரணமனையும் நாட்கள் சமீபித்தபோது, அவன் தன் குமாரனுடைய சாலொமோனுக்குக் கட்டளையிட்டுச் சொன்னது; நான் பூலோகத்தார் யாவரும் போகிறவழியே போகிறேன்; நீ தான் கொண்டு புருஷனாயிரு. 1 இரா. 2. 1, 4.

மரணமானது எல்லாருக்கும் இப்பூமியில் உண்டாகும் முடிவாம். தனவான்களும் தரித்திரரும், பெரியோரும் சிறியோரும், இராசாக்களும் குடிகளும், பரிசுத்தவான்களும் நீச

ரும் இந்த முடிவுக்குட்பட்டவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். உயிரோடிருக்கிறவர்கள் தாங்கள் மரிப்பதை அறியார்களோ பிர. 9. 5. பூமிக்குரிய ஜீவியமாகிய இறை எவ்வளவு நீண்டிருந்தாலும் அது அறந்தபோகும். ஜீவியத்தின் பகல் எவ்வளவு நீடித்தாலும் சாயங்காலம் வரும்.

தாவீது எல்லாவியத்திலும் விசேஷத்த மனிதனாயிருந்தான். அவன் பரிசுத்தவாறாயும் தீர்க்கதரிசியாயும் இராசாவாயுமிருந்தான். அவன் தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்து மேலான அதி காரத்துக்கும், மகிமைக்கும் உயர்த்தப்பட்டான். அவன் மேய்ப்பினின் கோலை வைத்து வேலைசெய்வதற்குப்பதிவாக, இஸ்ரவேலின் செங்கோலை சுழற்றும்படியான கண்ணியானானான்.

அநேக ஆச்சரியமான சம்பவங்களைக் கண்டபின், அவன் நித்தியத்தின் எல்லையைக் கிட்டிச்சேர்ந்தான். இப்போது நாம் அவன் வியாதி மஞ்சுத்தையும், அவன் சாகும் அறையையும் பார்க்கப்போகிறோம். ஆதலால் நாம் கணபதியோடு அந்த இடத்தைச் சந்தித்துச் சாகும் மன்னனின் வாயிலிருந்து புறப்படுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்போமாக.

I. அவன் தன் முடிவு சமீபித்திருப்பதைப்பற்றிச் சொல்லியவைகளைப் பார்ப்போம்.—“நான் பூலோகத்தார் எல்லாரும் போகிறவழியே போகிறேன்.” 2. வச.

இது மரணவழி. நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிற எல்லாக்காரியங்களும் மரணத்தை நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. பகல் அல்லதமீக் கிறதும், குளிர்வும் வருவதும், விருகுகங்கள் பட்டுவிழுவதும் அதை நமக்கு நினைக்குகிறது. எல்லா ஜீவஜெத்துக்களும், அவைகள் ஒருபணிகேடும் ஒருபகல் அல்லது தூறுவருவதும் உயிரோடிருந்தாலும் மண்ணுக்குத் திரும்புகின்றன. மனிதனும் அதற்குச் சம்பந்தமாயிருக்கிறான். நாம் உயிரோடிருக்கையிலும் சாவுக்குட்பட்டிருக்கிறோம். சாவு நம்மைப் பின்னருடாந்துகொண்டேவருகிறது.

பூலோகத்தார் யாவருடைய வழியும் இதுவே. ஒருவருவது மரணத்துக்கு நீங்கலானவனல்ல. எவ்வகை ஜீவியமும், அதற்கு நீங்கலானதல்ல. எவ்வகை ஸ்திதியும் அதற்குத் தப்பமாட்டாது.

எல்லாரும் சாகவேண்டும். ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்னுள்ளவர்கள் கொஞ்சக்குறைய ஆயிரம்வருஷம் உயிரோடிருந்தார்கள். நோவா 950 வருஷமும், ஆபிரகாம் 175 வருஷமும்

154 வேதமஹாஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

ஜீவித்திருந்தார்கள். வருந்தரத்திலிருந்த மோசே மனுஷனின் வாழ்நாட்கள் 70 அல்லது 80 வருஷம் என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

தாவீது எழுபது வருஷம் உயிரோடிருந்தான்; ஆனால் அவன் தன்காலத்தில் நடப்பித்த காரியங்கள், பிரயாசைகள், உழைப்புகள், மெத்துசலாஸின் காலத்தில் நடப்பிக்கப்பட்டதைவிட அநிகரமாயிருக்கலாம். ஆவன் தன் ஜீவனின் முடிவுக்குச் சமீபமாய் வந்திருப்பதைத் திட்டமாய் அறிந்துகொண்டான். நம்முடைய முடிவைப்பற்றி அடிக்கடி தியானிப்பது எவ்வளவு நன்மை; அதை என்னுமற்போவது எவ்வளவு பயினை; அதை எப்போதும் நாம் ஞாபகம்பண்ணி, இருகயத்தில் வைத்துக் கொள்வது உத்தமம்.

II. அவன் மாணத்தில் சோன்ன ஆலோசனைகளைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. அந்த ஆலோசனைகள் யாருக்குச் சொல்லப்பட்டவைகள்.—கூச. 1. அந்த ஆலோசனைகள் அவன் சேகுமாரனாகிய சாலொமோனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அந்த சாலொமோன் அவன் குமாரருக்குள் சிறந்த ஞானவானாயிருந்தான். தாலீதுக்குப்பின் சிங்காசனம் ஏறினவனும் அவனே. அப்போது அவன் ஏறக்குறைய இருபது வயதுள்ளவனாயிருந்தான். அவன் வாலிபனாயும் இராசபிரபுவாயும் இஸ்ரவேலின் சிங்காசனத்துக்குச் சதந்தரனுமாயிருந்தான். அவனுக்கு ஆலோசனைகள் வேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருந்தது.

2. சொல்லப்பட்ட ஆலோசனைகளைப் பார்ப்போம்.—
அந்த ஆலோசனைகளில் பல முக்கியமான காரியங்கள் அடங்
கியிருக்கின்றன.

(1) ஆன்மை, அது மனத்தீதிரியத்தைக்குறிக்கும். கோழைத் தனத்துக்கு இடங்கொடும் மனத்திடாரிக் கத்தைக் காட்டும் படி ஆலோசனை சொல்லப்படும். இந்தத் ததரியம் பயிற்சி யினாலும், உண்மையான அருடைய ஆசீர்வாதத்தைச் சேரக் கொள்வதினாலும் உண்டாகிறது. பெரிதான காரியங்களை நடப்பிப்பதற்கு மனத்தேகரியம் அவசியம் வேண்டியது.

(2) கர்த்தருடைய கட்டளைகளைக் காத்துக்கொள்ளும்படி ஆலோசனை சொல்லப்பட்டது. தேவனை அறிந்தால் அவருடைய அதிகாரத்திற்குக் கீழமைநிறுப்பதும், அவருடைய கட்டளைகளுக்குச் செலிக்கொடுப்பதும் இதில் அடக்கம். அவ்வாற்தான் இங்கே உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. கந்தருடைய கட்டளைகளின்படி நடக்க அவருடைய ஏற்பாடுகள், கியமங்களின்படியும், அவரை வணங்கவும் அவருக்குமுன்பு பப்பத்தியாரிருக்கவும் தக்கதாக அவர் ஏற்படுத்திய கட்டளைகளின்படியும் தேவபத்தியின் மார்க்கத்தின்படியும் செயல்படுகிறோம்.

2. இந்த தண்டைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ள தேவனுடைய சட்டங்கள் அவைகளின்படி செய்ய கற்பித்திருக்கிறார். ஆதலால் பிரமாணங்களை ஆராய்ந்து கற்று அவைகளின்படி நடக்க வேண்டும்.

3. கீழ்க்கண்ட நியாயங்களின்படியேய்.—சன்மார்க்கப் பிரமாணத்தின்படி நடக்கவேண்டும். அதுவே நீதிநியாயத்துக்குச் சட்டமாயிருக்கவேண்டும்.

4. கார்த்திருடைய சாட்சிகளாக கைக்கொள்ளவேண்டும். அந்தக் காலம்வரைக்கும் தேவன் மோசேயைக்கொண்டும் தீர்த் தாரிசினைக்கொண்டும் எழுதிவைத்த சாட்சிகளின் ஆகமங்க ளின்படி நடந்துவரவேண்டும்.

5. தேவனுடைய திலோகனை எங்கடோள்ளப்படவேண்டியவிதம்.—“உண்மையாய்” மாரீசமாயல்ல, உத்தமமனசோடு கைகடோள்நீப்படவேண்டும். “முழு இ அந்தக்கரணங்கள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்த தீ யஞ்செய்யவேண்டும். ஆக்திமா முழுவதும் பிரதிஷ்டையாக்கப்படவேண்டும்.

III. அந்த உலோகங்கள் சோல்டப்பட
களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.—அந்த நோக்கங்கள் இருவகை
யுள்ளது.

யுள்ளது.

1. சுயவாழ்வு. வச. 3. அவகட்டளைகளின்படி நடந்தால், அவன் என்னசெய்தாலும் எவ்வேயிருந்தாலும் சித்தியடைவான். இந்த வாக்குத்தத்தம் எவ்வளவு விளதாரமான சருத்துகளை அடக்கியிருக்கிறது. இதுபடிப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் கமக்குத் தேவை. தேவன் தம்முடைய சனங்களுக்காக இன்னினைகைச் செய்வேன் என்று தமது இகமத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறார். சங். 1. 3; 12^{ந்}. 2. ஏசா. 31^{ம்}. 10. தேவபக்தியானது இச்செய்வுக்கும் இதற்குப் பின்வரும் சேவனுக்கும் வாக்குத்தத்தமுள்ளதாகையால் எல்லாவற்றிலும் உய்யோசனமுள்ளது.

தமோ. 4. 8

2. தலைமுறை தலைமுறையாய் இஸ்ரவேலின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பது.—இது இராசனாக சாலோமோனுக்கு

அதிகப் பிரியையிருக்கும். இன்ரவேலுருடைய வாழ்வுக்கும் அது அறகூலம். ஆனால் நிபந்தனையின்போரில் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிலைநிற்கும். நிபந்தனை மீறப்பட்டால் வாக்குத்தத்தத்தை இழந்துபோகவேண்டியதாயிருந்தது. இவ்வண்ணமாகத் தாலிது, ஆலியானவர் அவனுடைய உள்ளத்தில் விவினப்படியே பேசினான்.

இந்த ஆலோசனை ஒரு பரிசுத்தவானுடையதாக எவ்வளவு சிறந்ததும், ஒரு தகப்பனுடையதாக எவ்வளவு பிரியத்திற்கும், ஒரு இராசாவுடையதாக எவ்வளவு அபிமானமுமுடையதாயிருக்கிறது.

படிப்பினை.

1. மரணத்தறுவாயில் மேன்மையையும் முகக்கவளையையும் கொடுக்கத்தக்கதென்ன?—மெய்கேவபகல். இது ஒரு குடியானவனுக்கு வேண்டியதுபோல, இராசாவுக்கும் அவசியம் தேவை. மரணநேரத்தில் அதவே நிலையுள்ள ஆறுதலைத் தரத்தக்கது.
2. கல்லமனிதன் அவன் விவகாலத்தில் பிரயோசனமாயிருப்பது போல், மரணநேரத்திலும் பிரயோசன முள்ளவனுயிருப்பான்.—அவன் தீவனோடுருக்கையில் கர்த்தருக்கென்று தீவித மரிக்கையில் கர்த்தருக்கென்று மரிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மரணம் எவ்வளவு அருமையானது. "நீதிமான் மரியப்பன்"ன் மரியப்பேருக, என்முடிவு அவன் முடிவுபோல இருப்பான். 29, 30.
3. வாக்கும் தேவபக்தர்களிடையே ஜெபங்களையும் ஆலோசனைகளையும் பிரியத்தோடே ஏற்றுக்கொள்ளுதல்வர்கள் மிகவும் ஆதீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்.—நிபந்தனையாக: ஆதி. 49. அபி. உபா. 33, 49.
4. கடமைக்கும் வாழ்வுக்கும் இருக்கும் சம்பந்தம்.—கட்டாயம் வாக்குத்தத்தமும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமாயிருக்கிறது. மெய்யமர்க்களும் சமாதானமும், தேவபக்தியும் ஆதீர்வாதமும், சியானமும் செய்வதும், பரிசுத்தமும் மோட்சமும் ஒன்றே ஒன்று தழுவிக்கொள்ளும்.

41. சவுலின் தற்கொலை.

சவுல் தன் ஆயுததாரியை நோக்கி, அந்த விருத்தசேனையில்லாதவர்கள் யந்த, என்னைக் குத்திப்போட்டு, என்னை அவமானம் பண்ணப்படிக்கு நீ உன் பட்டயத்தை உருவி, என்னைக் குத்திப்போட்டு என்ருன். அவனுடைய ஆயுததாரி மிகவும் பயபதினான். அவனுடைய செய்மமாட்டேன் என்ருன். அப்போது சவுல் அப்படிச் செய்யமாட்டேன் என்ருன். அப்போது சவுல் பட்டயத்தை நட்டு, அந்நேரமே விழுந்தான்." (சாமு. 31, 4).

சவுலின் சரித்திரமானது ஒரு நேரத்தியான கப்பல் பாய் விரித்து துறைமுகத்தை விட்டுப் போர்ந்து செல்லுகையில், அதைப் பார்த்து நிற்கிறவர்கள் சந்தோஷப்படத்தக்கதாய் நல்ல காற்றடிக்க அது தீவிரமாய்க் கடலில் ஓடிப்போகையிலே அலையினால் மோதப்பட்டிக் கண்மலையில் தாக்கி சன்னபின்னமாகி அமிழ்ந்துபோவதற்கு ஒப்பாயிருக்கிறது.

சவுலின் செய்கைகள் துவக்கத்தில் நேரத்தியாயிருந்தன. பார்வைக்கு அவன் இவ்வுடனமுள்ளவன்; தைரியசாலி. அவன் இஸ்ரவேலிலுள்ள ஆயிரமானவர்களுக்குள்ளே கிரீடத் தைத் தாங்கும்படி முதலாவதாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். தேவபக்தனான சாமுவேலால் அவன் அபிஷேகம்பெற்றான். சனங்களுடைய பிரியத்தின்படியே அவன் தன் ஆளுகையை நன்றாய்த் துவங்கினான். தேவதயவும் அவனுக்கு இருந்தது.

ஆனால் கீழ்ப்படிவாமையினாலே, அவன் வழிகள் இருளடைந்தன. யேகோவா அவன் அதிகாரத்தைவிட தன் அதிகாரத்தை உயர்த்தினான். அதனால் அவன் தேவதயவை இழந்தான். அவன் உத்தமவழியை விட்டு, அதிகமதிசமாய் விலகிப்போனதால் கடைசியாக அவன் தன் கிரீடத்தையும் இராக்கியத்தையும் இன்னொருவனுக்கு விட்டுக்கொடுப்படி ஏதுவாயிற்று.

அவன் ஜீவீரநாட்களில் குருரமான பகை சாதித்துவந்ததால் மனக்கசப்புள்ளவனாகி, கிரப்பாக்கியத்திற்கும் சஞ்சலத்திற்கும் உட்பட்டானான். அவன் கடைசி முடிவு பயங்கரப்பட்டதென்கவணமாய் கிரப்பித்தமுள்ளதாயிருந்தது. அவன் தெய்வீக ஆலோசனையைத் தள்ளி, குறிகாரரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டான். அவன் பெலிஸ்தோரோடே செய்த யுத்தத்தில் அவன் தோல்வியடைந்தான். அவர்கள் புறங்காட்டி ஓடினார்கள். அவன் தன் ஆயுததாரியைக் கூப்பிட்டுத் தன்னைக் கொலை

158 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிறசங்கக் குறிப்புகள்

புரியும்படி கேட்டான். அவன் அப்படிச் செய்யாமல் மறுக்க விரும்பினால், சவுல் ஒரு பட்டயத்தை நிறுத்தி, அதின்மேல் விழுந்து மாண்டான். தற்கொலைபயப்பற்றி இப்போது பார்க்கோமோக.

I. அதின் தன்மையைக் குறித்துச் சித்திப்போம். தற்கொலை இருவகையுள்ளது.

1. அது நிமித்த காரணங்களால் செய்யப்படும்.

ஜீவியத்துக்கு அவசியமானவைகளைக் கையாடாதினாலும், பெருந்தீனியினாலும், வியாதி அதால் உண்டாகும்.

குடிவெறியினாலும், அதால் சுகங்கெட்டு அகேகர் அகால மாணமாய் மரிக்கிறார்கள்.

காமானுபோகத்தினாலும் அதால் ஜீவகாள் குறுகிப்போகிறது.

நாசமோசங்களுக்குப் புத்தியினமாய்த் தங்கள் ஜீவனை உட்படுத்துவதினாலும் தற்கொலையுண்டாகும்.

2. நோயித் தற்கொலை செய்யப்படுவதுமுண்டு. — தப்பாக்கியினாலாவது, பட்டயத்தினாலாவது, கயிற்றினாலாவது, தண்ணீரில் விழுந்தாவது ஜீவனை மாய்த்துக்கொள்வதுண்டு. சவுல் பட்டயத்தில் விழுந்து மாண்டான். யூதாஸ் காண்டு கொண்டு செத்தான்.

II. தற்கொலை செய்வதில் அடங்கிய தீமைகள் இன்னவையென்று சித்திப்போம்.

1. அது தேவாதினத்துக்கு விரோதமான பாவம். — தேவன் ஜீவனுக்குக் காரணர். அந்தோ அசற்கு முடிவை உண்டுபண்ணுகிறவர். சகல மனுஷரின் ஆவியும் அவர் கையில் இருக்கிறது. யோபு. 12. 10. கர்த்தர் கொல்லுகிறவரும் உயிர்ப்பிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். 1 சாமு. 2. 6. இக்க உபதேசத்தைக் குறித்து வேதவிரோதிகள் பிசுவியாய் எழுதியிருப்பதுண்டு. ஒரு அவிகவாசியான பபிதன் தற்கொலையைக் குறித்துச் “கொஞ்ச இராத்திரப்போக்கி வகையாய்ப் போக்கிவெதானே” என்று அதிகப் பிரசங்கமாய் எழுதியிருக்கிறான்.

“கொலை செய்யுதிரப்பாயாக” என்று தேவன் கட்டளை விட்டிருக்கிறார். மற்றவர்களைக் கொலைசெய்தால், துபெரிய துரோகமாக எண்ணப்படுவதுண்டு. தற்கொலை புரிவதைக் குறித்து இலேசாய் சிலர் எண்ணுகிறார்கள். அது பெரிய குற்றம். நான் என்னுடையவனல்லவே, நான் தேவனுடைய

சிருஷ்டியாயிருக்கிறேன் அல்லவா? கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்று அவர் கட்டளையிடுகையில், அது என்னையும் குறிக்கும். நான் தற்கொலை செய்வது பெரும்மோசத்தை வருவிக்கும் பாவம் என்று உணரவேண்டியவருக்கிறேன்.

2. அது என் இனசனத்துக்கு விரோதமான பாவம். — ஒவ்வொரு மனுஷனுக்கும் பந்துக்களுண்டு. அப்படிப்பட்டவர்கள் பிழைப்புக்காக அவனில் சார்பாயிருக்கவும் செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட இனக்கட்டை அறுப்பது நியாயமல்ல. அவர்களுடைய சதந்தர பாத்தியத்தையையும் நேசத்தையும் நான் காலால் உதைப்பது அநியாயம். ஒரு தகப்பன், புருஷன், மனைவி, தாய், பிள்ளை, சகோதரன், சகோதரி, அப்படிச் செய்தால் அது எவ்வளவு தீர்ப்பாக்கியத்தை வருவிக்கும். தற்கொலை, சனக்கட்டுக்குச் செய்யும் குரூரபாதகம்.

3. அது மனித சுபாவத்தைத் தாக்கும் குரூரமும் இழிவுமான செய்கை. — பூமிக்குரிய சிருஷ்டிகளுக்குள் மனிதன் மான செய்கை. — பூமிக்குரிய சிருஷ்டிகளுக்குள் மனிதன் சிரேஷ்டமும் சண்ணியமுமுள்ளவன். அவன் சிருஷ்டிப்பின் சங்கதியை வாசித்துப்பார். தேவன் அவனை எவ்வளவாய் மகிழப்படுத்தியிருக்கிறார். அவருடைய குமாரன் அவனுக்குப் பிழைப்படுத்தியிருக்கிறார். ஏதேனுக்குப் போ; கல்வாரிக் குப் போ; எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கும் போ. போய் அவ்விடத்திலிருந்து தற்கொலைசெய்யும் நிஷ்டை யோசித்துப்பார்.

4. அது மகாபாபக்தியான காரியங்களை எண்ணாமல் அவபக்தியாய் துன்புறுத்துடன் செய்யும் பாவம். — ஜீவன் எவ்வளவு அருமையானது! கால் எவ்வளவு விசேஷித்தது; மரணம் எவ்வளவு பயபக்திக்குரியது; நித்தியம் எவ்வளவு முக்கியமுள்ளது; இந்தப் பாவமோ மிகவுற் கொடிய பயங்கரமுள்ளது. அதற்கால் மனத்திரும்பு ஏதுவில்லை. அதின் குற்றத்தினின்றும் சாபத்தினின்றும் மீட்டியுமில்லை. சுவிசேஷமாவது இரட்சகராவது, கம்பிக்கையாவது இல்லாத பாதாளத்தில் அது அமிழ்த்திப்போடுகிறது. அது ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் என்னென்றைக்கும் நாசமாக்கிப்போடுகிறது.

III. தற்கொலை செய்வதைத் தடுக்கும் வகைகளைப் பற்றிப்பார்ப்போம்.

1. ஜீவனைப்பற்றிய அன்பு மற்றவர்களிடத்திலிருப்பதை விட சிலரிடத்தில் அதிகப் பலமாயிருப்பதுண்டு.

160 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

2. சோதனையானது மற்றவர்களிடத்திலிருப்பதைவிட கொள்கைகளில் அதிகப் பலமாய் கெரிவெதுண்டு. தற்கொலையாகிய சீமையை விலக்கவேண்டும் என்றால் அதில் காரணங்களை நீக்கவேண்டும். அவைகளில் சிலவற்றைக் குறித்துப் பார்ப்போமாக.

(1) பேருமை போகை.—சுவலும் அதித்தோப்பேனும் இதற்குத்திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறார்கள். 2 சாமு. 17. 23. பூர்வ காலத்திலும் நீவின்காலத்திலுமுள்ள அநேக மேலான அதிகாரிகளுக்குள் இவ்வித குணங்களுண்டு.

(2) இவ்வுலக கவலைகள்.—கஷ்டங்கள், பூமிக்குரிய சுசு வாழ்வு வதைக்கப்படுதல், திடீரென தரித்திரானாகுதல், வியாபாரத்தில் சேதங்கள், கிசுவரியில்லாமல் ஜீவிப்பது கூடாதென்ற எண்ணங்கள், தற்கொலையைப் பிறப்பிப்பதுண்டு.

(3) நூறாஞ் செய்வதிலுண்டாகிய மனவியாதலம்.—
யூதாஸ். மத். 27. 3.

குதாடி.

கற்பழிந்த மங்கை.

கைவிடப்பட்ட குடிவெறியன்.

கெழிப்பட்ட ஊதாரி.

(4) நேயவிக இரக்கத்தைப்பற்றி அவதூறுபிக்கை.—சோதனையின் மயக்கத்தினாலும், கள்ள உபதேசங்களின் கஞ்சனையினாலும், திவ்விய சுயாதிபத்தியத்தைப் பற்றிய தப்புகள் வண்ணத்தினாலும், தேவ தீர்மானங்களைப் பற்றிய ஆகாத சிந்தனைகளினாலும், தற்கொலையுரிய எவ்வுருவெதுண்டு, அப்படியானால்;

1. தேவனுக்குப் பயந்து நடப்பதும்,
2. அழிம்பனுடைய பாகைக்கு விலகி நடப்பதும்,
3. கவிசேஷத்தில் காட்டியபடி தேவகிருபையைத் தேடுதலும்,
4. பிரயோசனமுள்ள ஜீவியஞ்செய்வதும்,
5. எல்லாவிஷயத்திலும் நித்தியத்துத் தேற்றவகைப் பிழைப்பதும்,
6. திவ்விய உதவிக்காகச் செயல்பண்ணிச் செய்வதும், அதிர்ந்து வெல்லுவதும், எவ்வளவு அவசியம் என்பதைக் கற்குக்கொள்ளவேண்டியதாயிருக்கிறது.

42. பர்சிவா.

“பர்சிவா இராசாவைப் பார்த்தான் இராசாவோடேகூட ஒரு வேலுக்கு வரான் இன்னும் உயிரோடுருத்தும் ஆயுசின் நாட்கள் எம்மாத்திரம்? இப்பொழுது நான் என்பது வயதுள்ளவன், மு.” 2 சாமு. 19. 34-37.

• அப்சலோமுடைய கலகத்திலே தாலித கொடிய வருத்தத்தில் அகப்பட்டபோது, பர்சிவா என்பவன் இராசாவுக்கு மிகவும் அன்பைப் பாராட்டி, வேண்டிய உணவுப்பொருளைக் கொடுத்தான். வச. 32.

தாலித தன்னுடைய உண்மையான பிரஜை காட்டின இராச பட்சமான உதாரத்துக்கு நன்றியைக் காட்டும்படி தன்னோடே கூட ஒருவேலுக்கு வரும்படி அவனைக் கேட்டுக்கொண்டான். வச. 33. இராசா காட்டின தயவுக்கு மறுமொழியாகப் பிரசங்கவாக்கியம் சொல்லப்பட்டது. பர்சிவாவின் குணத்தில் சில விசேஷத்த சிறந்த இலட்சணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனமாய்ச் கீழ்க்கொள்ளுமாறு.

I. பர்சிவாவின் வயது விருத்தாப்பியம் வரையும் நீடித்திருந்தது.—அவனுக்கு முன்னிருந்தகாலத்திலுள்ளோர் அவனைவிட நீண்ட வயதுக்கிருந்தார்கள். மோசேயின் ஆயுசு 120 வருஷம். யாக்கோபு 147 வருஷம், ஆபிரகாம் 175 வருஷம் உயிரோடுருந்தான். ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்னுள்ளவர்கள் பல நூற்றாண்டுகள் ஜீவித்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது ஜீவியாட்கள் குறுகிப் போயிற்று. மோசே அதைக்குறித்து இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறான். சங். 90. 10. பர்சிவா என்பது வயதாயிருக்கையில் மிகவும் விருத்தாப்பியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். வச. 32. மனுஷயந்திரம் அவ்வளவுகாலத்துக்கு ஒடிக்கொண்டிருப்பது ஆச்சரியமே. கடியாரமாவது மீழ்ந்த பித்திரமாவது அவ்வளவுகாலம் நீடித்தோடாது. என்பது வயதுக்கு வந்தெடுக்கிறவர்கள் மிகவும் சொற்பப் பேர் மாத்திரமுண்டு. பதிலை வயதுள்ளவர்களும் என்பது வயதுள்ளவர்களைப்போல சாவுக்குரியவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீண்ட வயசும் நிழலப்போல ஒடிப்போகின்றன.

II. பர்சிவாவில் காணப்பட்ட சிறந்த நற்பணம். உலகத்துக்குரியவைகளில் நாட்டங்கொள்ளாமல் அவைகளின் பேரில் வெறுப்புள்ளவனுயிருந்தான். — அவனிடத்தில்

162 வேதமஹாஷ்டகம் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கடுகிப்பு எரிச்சல்முதலிய குணங்கள் காணப்படவில்லை. தேவன் தன்னை வைத்த நிலையிலே அமைதலாயும் தன் தோஷமாபிரியுந்தான். அவன் தன் பெலவீரங்களை அறிந்து அதற்காக யாதொரு முறையுமடையும் காட்டாமல் தான் வைக்கப்பட்ட நிலையிலே பொறுமையுள்ளவனாயிருந்தான்.

III. பர்சிலா தன் மாணத்தைப்பற்றித் தியானித்துக் கொண்டிருந்தான்.—ஆகையினாலே “நான் இன்னும் உயிரோடிருக்கும் ஆயுசின் நாட்கள் எம்மாதிரம்” என்றான். தான் அதிகச்சாலம் ஜீவித்திருந்ததையும் இனிமேல் இருக்கப் போவது, மிகவும் சொற்பம் என்பதையும் அவன் கன்றாய் அறிந்திருந்தான். அவன் சூரியன் அஸ்தமிக்கப்போகிறது, அவன் பிரயாணம் முடியப்போகிறது, அவன் அதை உணர்ந்து அதைக் குறித்துப் பேசினான்; இப்படிச் சொல்வது நல்லது, பிரயோசனமுள்ளது, சிறந்தது.

1. மரணத்தைப்பற்றி எண்ணம் கொள்வதும்,
2. அதை எதிர்த்தோக்குவதும்,
3. மரணத்துக்கென்று ஜீவிப்பதும்,
4. அதற்கு ஆயத்தமாயிருப்பதும், ஞானவான்களுடைய தன்மை. இந்தக் கேள்வியை நாம் நம்மிடத்தில் கேட்பதில்லை. சொஸ்தமனமும் ஆவிக் குரிய சிந்தனையும் உலகத்தைப்பற்றிய வெறுப்பும் பிரயோசனமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்ற அவாவும் மனக்குள் உண்டாகும்.

IV. பர்சிலா என்பவன் ஆசாந்திரியம் மரியாதைக்கும் நல்ல திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறான். விருத்தாப்பிய வயசிலே மனிதர் வெடுவெடுப்பாய்ப் பேசுவார்கள். எண்ணிக் கையுள்ளவர்களிடோல் காட்டுவார்கள். சாங்கன் பேசுவதில் அல்லது செய்வதில் ஆத்தனை மரியாதையை விளக்கச் செய்யார்கள். ஆனால் பர்சிலா சிறந்த மரியாதையைக் காட்டினான். இராசாவாகிய என் ஆண்டவனுக்கு நான் பாரமாயிருக்கவேண்டியதென்ன, அடியேன் கொஞ்சத்தாரம் யேறிதான்மட்டும் இராசாவோடே வருவேன் என்று சொன்னதில் அது விளங்குகிறது. அவன் தன்னைக்குறித்து மேன்மையான எண்ணங்கொள்ளவில்லை. மனத்தாழ்மையானது எல்லாரிடத்திலும், விசேஷமாக விருத்தாப்பியரிடத்திலும் இருந்தால் எத்தனை நன்று.

V. பர்சிலா தன் மகனைப்பற்றி எண்ணம்ற்றவனாயிருக்கவில்லை.—“இதோ உமது அடியாடாய் கிம்காம் இராசா

வாகிய என் ஆண்டவனோடே வருவான்” என்றான். இராசா தமது தயவை தன் மகனுக்குப் பாராட்டும்படி விரும்பினான்.

பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய பிழைகள் வாழ்வை விரும்பி, யோக்கியமான கைவேலைகள், அலுவல்கள், அல்லது உத்தியோகங்கள் செய்யத்தக்கதரத்த தங்கள் சொற்சத்தியை ஞானத்தோடு பிரயோகிக்கவேண்டும்.

VI. பர்சிலா தன் பெற்றோடு அடிக்கம்பண்ணப்பட விரும்பினான்.—அவன் தன் தகப்பன் தாயுடைய கல்லறை யைப்பற்றி எவ்வளவு பிரியத்தோடே பேசுகிறான். வச: 37. தான் விருத்தாப்பியனாகியும் இன்னமும் அவர்களை அவன் மறந்துபோகவில்லை. அவர்கள் இறந்து அநேககாலம் கடந்து போயிருக்கலாம், என்றாலும் அவர்களை மதிப்பாயும் அன்பாயும் போயிருக்கலாம், என்றாலும் அவர்களை மதிப்பாட்டிருக்கிற வீட்டு எண்ணி, ஜீவனுள்ளோருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற வீட்டு அலுவல்களோடே வாசம்பண்ண விரும்பினான், அவன் எவ்வளவு நல்ல மஹாஷன். அவனைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிற சங்கதிகள் எவ்வளவு ஆச்சரியமாயிருக்கின்றன.

படிப்பினை.

1. அவனுக்குள்ளிருந்த ஆவி உன்னிடத்தில் உண்டா? — உலக இன்பங்களுக்கு மரித்திருக்கிறாயா? உலக மேன்மையைப்பற்றி உனக்கு வெறுப்புண்டா? நீ வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையிலே மனம் நியமுடையவனாயிருக்கிறாயா?
2. உன் மரணத்தைப்பற்றி அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டா? — என் இன்னமும் எவ்வளவுகாலம் பிழைத்திருப்பேன்?
3. மரணத்தைப்பற்றி சமாதானத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் நீ தியானிக்கக்கூடாமா? — நீ நாடோறும் மரித்துவருகிறாயா?
4. நம்முடைய பின்னடியாளைப்பற்றி கவலையுள்ளவர்களாயிருப்போமாக.—இவ்வுலகத்தில் நம்முடைய அடிச்சுவடுகளைப் பதிய வைக்கத்தக்கதாக ஜீவிப்போமாக. இவ்வுலகம் செம்மையாயிருக்கத்தக்கதாக, நாம் நம்முடைய சொற்சத்தியைப் பிரயோகிப்போமாக. நம்முடைய உதாரசெய்திகளில் நம்முடைய பேரை நாட்டுவோமாக. பிரேதக்குழி நம்மை மூடிக்கொண்ட பின்பு, சிறிதுநேரம் சரித்திரத்திலே நம்முடைய பேர் வாசனை பரப்பிருக்கத்தக்கதாக நடப்போமாக.

164 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

43. எலியா பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்

கொண்டுவரப்பட்டது.

“அதை எலிசா கண்டு என் தகப்பனே, என் தகப்பனே, இம்மேலே ஊக்கு இரத்தமும் குதிரைமாரியிருந்தவனே என்று புலம்பினான்; அவனை அப்புறமாகாணமல் தன் வஞ்சிரத்தைப் பிடித்தி, இரண்டுண்டாகக் கிழித்தான். 2 இரா. 2. 12.

பழைய ஏற்பாட்டு பரிசுத்தவாண்களுக்குள்ளே எலியா மிகப் பேர்போனவர்களில் ஒருவன். அவன் கண்டிப்பான மேனாயாய் ஜீவனம் பண்ணினான். உண்மையில் தலைநிலையாதவன்; வைராக்ஷியத்தில் சிறந்தவன்; ஜெபசிந்தையிலும் விசுவாசத்திலும் பிரதாபமுள்ளவன்; அம்புதங்கோச் செய்யும் வரமும் தீர்க்கதரிசன ஆவியும் அவனுக்குத் திரளானவண்ணம் அருளப்பட்டிருந்தது. அவன் தன் ஊழியத்தை கி. மு. 914-வருஷத்தில் துவக்கி 896-ஆம் முடித்தான். ஆகவே அவன் பதினெட்டு வருஷகாலம் திவ்விய பணிவிடையை நடத்தித் தாகத் தோண்டுகிறது. அவனுடைய வம்சத்தைப்பற்றி வேதா கமத்தில் ஒன்றுஞ் சொல்லப்படவில்லை. எலியா மிகவும் பேரெடுப்புள்ளவனாயிருந்தாலும், அவன் மனுஷன்தானே. மனிதனாக அவனுக்குள் பெலவீனங்களிருந்தன; அவன் தைரியத்துக்குப் போர்போனவனாயிருந்தாலும், அந்த விஷயத்திலேயே அவன் பெலவீனத்தைக் காட்டினான். அவன் பயந்து ஓடி மனக்கசப்பினாலே சாவை விரும்பினான். அவன் பணிவிடை பயங்கரத்தைக் கொடுத்தன. அதினால் அவன் சித்தி பெற்றதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. அவன் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதைக் குறித்து இப்போது முக்கியமாகப் பாப்போமாக. அவனுக்குப்பின் திவ்விய ஊழியத்தைச் செய்யும்படிக்கு ஒருவன் அவனோடேகூட இருந்தான். எலியா பூமியைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நாளிலே அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாகக் கூடியிருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் அந்த ஆச்சரியமான சங்கதியை அபிந்திருந்தார்கள். தரிசுகளின் புத்திரருக்கும் அது தெரிந்திருந்தது. வச. 2, 4, 6. ஒரு அம்புதம் அப்போது செய்யப்பட்டது. வச. 3. அருமையான ஒரு கேள்வியும் கேட்கப்பட்டது. வச. 9. பக்கியான உத்தரவும் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வச. 10. மகத்தான

43. எலியா பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. 165

காட்டி காணப்படவே பிரசங்கவாக்ஷியத்தில் சொல்லப்பட்ட வசனம் கூறப்பட்டது. வச. 12.

1. எலிசா பார்த்ததென்ன?

1. ஒரு-பரிசுத்தவானுடைய ஜீவிய ஓட்டத்துக்கும் பூமியில் அவன் நிறைவேற்றின கீரியைக்கும் உண்டான முடிவைப் பார்த்தான். — இப்படியே எல்லாருக்கும் முடிவுண்டாகும். ஜீவநாட்கள் முடிவடையும்; கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தவணை சிறைவேறும்.

2. உண்மையுள்ள பணிவிடைக்காரனுக்குத் களமும் சுகானந்தமும் அருளப்பட்டதைக் கண்டான். — உண்மையுள்ள பணிவிடைக்காரர் எல்லாரும் அப்படியே கண்ணியமுடைய பலனைப் பெறுவார்கள். மரணநேரத்தில் அநேகர், முடைந்து பலனைப் பெறுவார்கள். (1) தங்களுக்குண்டாகிய பரவசத்தினாலும், (2) சமாதானத்தினாலும் பலனை அனுபவிப்பதுண்டு. “அந்த மனுஷனுடைய முடிவு சமாதானம். சங். 37. 37. ஆனால் இந்தவிஷயத்திலே காரியம் வேறேமாதிரியாய் நடந்தது; அதன் மரிக்கவில்லை, காரியம் வேறேமாதிரியாய் நடந்தது; அதன் மரிக்கவில்லை, எறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். இதைப்போல இதற்குமுன் ஒரு ஒரு திருஷ்டாந்தமாதிரிமுண்டி. அதற்குப்பின் அப்படி நடந்திருப்பதில்லை, உலகத்திலுள்ள மூன்று பெரிய காலசங்கதிகளில் மூன்றுபோர்கள் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனோக்கு, எலியா, கந்தராகிய இயேசு.

இந்தச் சம்பவத்தினால் இரண்டு மகத்தான உபதேசங்களை அறியலாம்.

(1) ஆத்தமாவின் அழியாமையையும், (2) சரீரம் உயிரோடெழுந்திருப்பதையும்.

3. வையகமும் வானமும் அதிசயமுடையவண்ணம் ஐக்கியப்பட்டிருப்பதைக் கண்டான். — எலியாவைப் பரத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி அனுப்பப்பட்டவர்கள் தேவதூதர்கள். அவர்கள் குதிரைமாரியும், இரதங்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். அவர்களைக்குறித்து வேதத்தில் இப்படி உவமித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதுண்டு. 6. 12. சங். 68. 15-17. அவர்கள் எல்லாப்பட்டிருப்பதனால் அவர்கள் சந்தோஷத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகட்டினால் அவர்கள் சந்தோஷத்துடே திட்டமானபடி நடத்தினார்கள். லாசரு மரித்தபோது தேவதூதர்களில் கொண்டுபோகப்பட்டான். மகிமைக்குப் போகிற பிறும்பாதையிலே தேவதூதர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.

II. எவ்வித கோள்னதென்ன? “என் தகப்பனே, ஹி”

1. தீர்க்கதரிசியின் அறிவிட்ட பட்டப்பேர்.—“தகப்பன்” அடிக்கடி தீர்க்கதரிசியின் உரையிலேயே அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அது கல்வணியத்துக்குரியபேர். எவ்வாறு ஒரு தகப்பனாகப் போல் போகிறான், செபம்பண்ணிறான், கண்டித்தான். தகப்பனாகப்போல, எவ்வாறு உட்கார்ந்திருக்கிறான், கண்டித்தான். தகப்பனாகப்போல, எவ்வாறு உட்கார்ந்திருக்கிறான், கண்டித்தான். என் தகப்பனே, என் தகப்பனே என்று எவ்வாறு இரட்டித்துச் சொன்னதில் அவனுக்கு எவ்வாறுவப்பற்றியிருக்கிற நிறத்தண்ணிக்கையும் அன்பும் விளங்குகிறது. பவுல் அப்போஸ்தலன் தகப்பன் என்ற பேரோத்தனக்கு உபயோகித்திருக்கிறான். 1 தெச. 2. 12.

2. பாலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவனாகப் பற்றி எவ்வாறு கோள்ன காரியம்.—இஸ்ரவேலுக்கு “இரதம்” இஸ்ரவேலின் தேவனுடைய இரதமாயிருந்தான், இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசியின் அப்படி இருந்தான். இஸ்ரவேலுடைய பாதுகாப்புக்கு இரதம்போலிருந்தான். எவ்வாறு தன் பணிவிடையிலே இஸ்ரவேலுக்கு ஆதரவாயிருந்தான், என் பதைக்குறிக்கும் அந்தச் சலாக்கியம் இப்போது நீங்கிப்போயிற்று. இரதமும் குதிரைவீரமாயிருந்தவன் போய்விட்டான். இஸ்ரவேலர் அவனை இழந்துவிட்டார்கள். ஆதலால் எவ்வாறு அதைக்குறித்துத் துக்கப்பட்டு தன் வஸ்திரத்தைக் கிழித்திட்டுக் கொண்டான்.

III. அவன் பெற்றுக்கொண்டதென்ன?

1. தீர்க்கதரிசியின் பணிவிடைக்குரிய காலவையம்.—சாலவை பணிவிடைக்குரிய அடையாளமாக அதைக்கொண்டு அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டன. வச. 13. அதை வணங்க வல்ல, போர்த்துக்கொள்ள அதை எடுத்துக்கொண்டான். தேவன் தம்முடைய சமுதாய ஊழியக்காரருக்குப் பதிலாக ஆட்டனைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார். இப்போது தெரிந்துகொண்டவியத்தின்;

2. எவ்வாறின் இரட்டத்தனைவராகக் காண்பதற்கு அருளினார்.—வச. 9, 10. ஆவியின்றி சாலவையிலே பிரயோசனமில்லை. அவனுக்கு இரண்டும் இருந்தது. அப்படியே விம்புபாராட்டுகிற அப்போஸ்தலனுடைய பின்புறப்பாருக்கும் இருக்கவேண்டியது. அப்படிக்கு இல்லாதபட்சத்தில் தங்கள்

பாராட்டுகிற ஊழியத்தை விட்டு விலகிக்கொள்வது நலம். எவ்வாறு உடனே ஒரு அற்புதஞ்செய்தான். வச. 13. அவன் எவ்வாறுவிட இரண்டுபங்கு அதிகமான அற்புதங்களைச் செய்தான் என்று வாசிக்கிறோம்.

படிப்பினை

1. போதகமாதம் சனங்களுக்கும் ஏதேனோக்கவேண்டியதென்ன. — திவ்விய பணிவிடைக்காரருக்குள் மிகவும் நல்லவர்களும் நிறமையும் சாமார்த்தியமுமுள்ளவர்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் அதற்கென்று ஜீவித்து உழைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.
2. பணிவிடையே நிறைவேற்றுகிறவர்கள் எதை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். — எல்ல தேசத்தை நாடி எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.
3. திருச்சபையார் எதற்காகச் சந்தோஷப்படவேண்டும். — எவ்வாறு திவ்விய பணிவிடைக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டதெனியித்தம்.
4. அப்படிப்பட்டவர்கள் தேடவேண்டியதென்ன. — தங்களுக்கு முன்னோடினவர்களுடைய இரட்டத்தனை வரங்களைத் தேடவேண்டும். தேவபக்தி திவ்வியவராகியும் முதலியவைகள் அதிக மதிகமாய் வளர்ந்தேறவதே உலகத்தாரின் கன்மைக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது.

தங்களுக்கு முன்னோடினவர்களுக்கு இருந்த அறிவு சொற்சத்தி போதமென்று ஒருவராவது எண்ணி அந்தமட்டிலே இருந்தவிடக்கூடாது.

ஒவ்வொரு காலத்திலுள்ளவர்களும் முன்னிலை தேறிக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களுடைய சலாக்கியங்களைப் பெற்றதாபித்திருக்கிறார்கள்.

தேர்ச்சி அடையவேண்டும் என்பது சட்டமாயிருக்கவேண்டும். ஆதலால் தங்களுக்குப் பின்னாத்தை மறந்து முன்னாத்தை நாடிச் செல்ல வேண்டும்.

மோட்சம் இவ்வுலகில் அடையக்கூடியதும் நான் பரியந்தி சபையின் ஆவிக்குரிய தன்மை நாளுக்குநாள் நிறைந்ததாய் செழித்தோங்கி வளர்க்குகொண்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்வித கன்மை கிடைக்கவேண்டுமானால் பரிசுத்தத்திலும் திவ்வியவராகியவர்களிலும் திவ்விய ஊழியக்காரர் தங்களுக்கு முன்னோடினவர்களை இரட்டத்தனை வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி முன்வர வேண்டும். திவ்விய அறிவும் ஆவிக்குரிய சத்தியமும் கிறிஸ்துக்கான் பூமியில் வளர்க்குகொண்டேவருகிறது.

168 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

சபை அப்படி சிறந்தகாட்டுக்கு வந்து எட்டவேண்டும் என்றால் மனப் படித்திருக்கும் பிரசங்கத்திற் சிவ்விய பணிவிடைக்காரர் ஆவியானவருடைய மகத்தானவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதில் முந்திக்கொண்டேயே இருப்பார். அமைச்சப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் பிரயோசனமுள்ளவர்களை யிருக்கவேண்டுமானால் “உம்முடைய ஆவியின் இரட்டத்தனைவரம் என்மேலிருப்பீர்கள் என்று தெரிவிக்கவேண்டும். ஆவியின் வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்குத் தக்கதாக சனங்கள் உள்ளத்தில் பரிசுத்தமான எண்ணங்களை உண்டிபண்ணலாம். கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்தை விந்தாரமாகக் கலாம், பரம்பிதாவை மகிமைப்படுத்தலாம்.

44. எலிசாவும் சூதேமியாரும்.

“பின்பு ஒருநாள் எலிசா சூதேமுக்குப் போயிருக்கும்போது அவ் சூதேமுக்குத் தலைப்பொருந்திய ஒரு ஸ்திரீ அவளைப் போசனம் பண்ண வரும்படி கேட்டுக்கொண்டாள்; அப்படியே அவன் பயணப்பட்டு வருகிறபோதெல்லாம் போசனம், பண்ணும்படி அங்கே வந்து தங்குவான். அவன் தன் புருஷனை நோக்கி, இதோ, நம்பிடத்தில் எப்போதும் வந்துபோகிற தேவனுடைய மனுஷனாகிய இவர் பரிசுத்தவான் என்று காண்கிறேன், யி.”
2 இரா. 4. 8-13.

மனிதனுடைய ஆசைக்கு அளவில்லை, பூமிக்குரியவைகள் என்மேல் ஆசையைச் செலுத்துவதில் பூணதிர்ப்பியைக் கண்டடைவது கூடாதகாரியம்.

அதிகாரத்திற்காகவும் வல்லமைக்காகவும் அவாவுகொள்ளு கிறவன் தனக்கு திருக்கிறவைகளினால் திரிப்திகொள்ளுகிற தில்லை. மகா அலெக்சாந்தர் உலகத்தை வெயித்துக் கட்டிக் கொண்டபின் இன்னொரு உலகத்துக்காக ஆசைவைத்தான்.

உலகமே அடையவேண்டும் என்று விரும்பப்படுகொன் றுகிறவன் தான் திரிபதியடையத்தக்கதாகக் கீர்த்தியின் கொ டுமுகுக்கு வந்தெட்டுவதில்லை.

அசுவரியத்தைத் தேடவேண்டும் என்றிருக்கிற பொருளை ளைக்காரன் தனக்கு அதிகம் இருக்கிறதென்பதை உணருகிற தில்லை. அவன் இன்னம் அதிகமாகிய வெண்டும் என்று அவாவுகொண்டவான்.

சிறின்பப்பிரியின் பூமிக்குரிய இன்பங்களின்மேல் பிரியம் கொண்டு, தன் ஆசையைப் பெருகப்பண்ணி அதை மூட்டி எழுப்புகிறான். ஆத்தமாவின் வாஞ்சையைத் தேவன் மாத் திரும் திரிப்திசெய்ய வல்லவராக இருக்கிறார்; அவர் அளவற்ற நன் மைச்சொருபிரியிருக்கிறார்.

ஆதலே சங்கீதகவிஞன் “காவ்யங்கள் வாய்க்காவெல்லாம் களிகூர்ந்து மகிழும்படி தாயிலே எங்களை உமது கிரு பையால் மகிழ்ச்சியாக்குக” என்றும், சங். 90. 14. கர்த்தரி டத்தில் மனமகிழ்ச்சியாயிரு, அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டு தல்களை உனது அருள்செய்வார் என்றும், சங். 37. 4. தே வன் என் இருதயத்தின் கண்மையும்தான் பங்குமாயிருக்கிறார் என்றும், சங். 73. 26-ல் சொல்லியிருக்கிறான். இவ்வித கருத் திற்கு சூதேமியாரின் சரித்திரத்தில் காணலாம்.

I. மெய்தேவ பக்தியானது தேவ ஹூயக்காரனா உதாரமாய் உபசரிக்க வும்.—தேவனுடைய ஹூயக்கார னாகிய எலிசா வைதிககாரியங்களை நிறைவேற்றும்பொருட்டு சூதேம் ஊணா அடிக்கடி கட்டித் செல்லவேண்டியதாயிருந்தது. இதை மென்மைப்பொருந்திய ஒரு ஸ்திரீ கவனித்து, அவனை விருந்துக்கு அழைத்து, அவன் குறைவை அறிந்து, போக்கு வரத்தில் அவன் தன் வீட்டிற்கு எப்போதும் வரும்படி வருந் திக் கேட்டுக்கொண்டாள். அவன் தன் முழுஉள்ளத்தோடும் அவனுக்கு உபசாரம் செய்தான். அது அவனுடைய உத்தம உதாரகுணத்தைக் காட்டுகிறது.

அந்த உதார செய்கை திரும்பத்திரும்பச் செய்யப்பட்டது, அது நிலையாகச் செய்யப்பட்டுவந்தது; அது விவேர்த்தோடு செய்யப்பட்டது, பலியோடும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. வச. 9.

அது சாதாரணமானதும், டம்பற்றத்தாயிருந்தது, அவளு டைய உபசார கடக்கை உத்தமமும் உததியுமானது. வெளி ஆசாரமும் பகட்டுமானதல்ல. அவளுடைய சிந்தை,

1. வேதத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற மற்றவருக்குடாதந் தளுக்கு இசைவாயிருக்கிறது. ஆபிரகாமையும் தேவதாதனா யும்பற்றிய விஷயத்துக்கு. ஆதி. 18. 1-8.

லாபான் நிரகாரியின் வேலைக்காரனை வருத்தி அழைத்தா தற்கும், “உங்கரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரே உள்ளேவாரும்; நீர் வெளியே பிற்பானேன்.” ஆதி. 24. 31.

170 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

பெத்தானியாவிலிருந்து பரிசுத்த குடும்பத்தார் நம்முடைய இரட்சகருக்குக் காண்பித்த மரியாதைக்கும், லீதியான் பிலிப்பிட்டனத்தில் அப்போஸ்தலமாருக்கு தன் வீட்டை திறந்து வைத்ததற்கும் (அதோடே 2 தீமோ. 1:16, பார்.) ஒத்திருக்கிறது.

2. வேதபோதனைக்கு அவன் உபசாரணம் ஒத்திருக்கிறது.

“அந்நியரை உபசரிக்க மறவாதிருங்கள்.” எபி. 13. 2.

பரிசுத்தவான்களுடைய குறைவில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள். ரோ. 12. 13.

யாவருக்கும் விசேஷமாய் விசுவாசகுடும்பத்தாரும் செய்யக்கடவோம். கலா. 6. 10. 1 தெச. 5. 15. எபி. 13. 14. சபையிலிருந்து உதவிபெறவேண்டியவர்கள் இரப்படிப்பட்ட ஸ்தலையுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டியது என்றும் பார்க்கிறோம். 1 தீமோ. 5. 9.

“சகலவிதமான நற்கிரியைகளைச் செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கவும்வேண்டும்.” தீத. 3. 1.

II. மாயமற்ற நன்றியானது தேவபக்தித்தியை ஒரு விசேஷித்த குறிப்பு.—தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் நன்றியறிதலைக் காட்டுவது ஒன்றேசேர்ந்திருக்கவேண்டியது அவசியம். தேவனுக்கு நன்றியறிதலைக் காட்டாமல், மனிதனுக்கு நன்றியைக் காட்டுவதுண்டு; ஆனால் தேவனுக்கு நன்றியைப் பாராட்டுகிறவர்கள் மனிதருக்கும் அதைச் செய்யாமலிருக்கமாட்டார்கள். நன்றிகேடு இழிவானகுணம்; அது நம்முடைய சீர்கெட்ட தன்மைக்குரிய மிக்க கெட்ட குறிப்பு.

மிருகஜெந்துகள், பூக்களுக்குக் காட்டப்படும் பட்சத்துக்காக நன்றியறிதலைக் காட்டுவதுண்டு. பரிசுத்தமார்க்கம் நன்றியைப் பேணிவளர்த்து உயர்த்தி, அதை உளக்கூடியும் உண்மையாயும் விளக்கப்பண்ணச் செய்கிறது. அது தீர்க்கதரிசியின் உள்ளத்திலே பிரகாசித்தது. வச. 13. நன்றியறிதலானது பெற்றுக்கொண்ட தயவுக்குத் திரும்ப பதில் செலுத்தும்படி முயற்சியாகிருக்கும். அன்பு அன்பைப் பிறப்பிக்கும், அப்படியே நன்றியானது நன்றியறிதலின் களியை உண்டாக்கும்.

III. தேவபக்தியானது, நாம் நம்முடைய தற்கால நிலைமையிலே மனமாய்ந்தோடிருக்க எவும். — வச. 13.

14. எவ்வளவு குருமியானும்.

171

குருமியானுக்கு மட்டுமிஞ்சினபொருளாகையே பேராயசான எண்ணங்கள் இல்லாதிருந்தது. அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த நன்மைகள் அவள் அலுசியத்தக்குப் போதுமானதாயிருந்தது. டம்பமாய் ஜீவிப்பதைவிட ஒதுக்கமாயிருப்பதை அதிகமாய்விருப்பினால்.

அருளினையவிட தன் வீட்டில் பிழைப்பதெனவையே தெரிந்துகொண்டாள்.

செல்வ சம்பந்தத்தை நடுநிலைமையைக் கருதினாள். ஐசுவரியவான்கள் தெரியோர்களைவிட சாதாரணமான தன் சொந்த சனங்களோடு நாட்டம்வைத்தாள்.

தீவிலே எவ்வளவு ஞானமிருக்கிறது. எவ்வளவு சிறந்த உறுதியுடன் பக்தியிருக்கிறது.

அவள் தன் வீட்டைவிடுவதால் அவளுக்குக் கிடைக்கும் லாபம் என்ன?

சுவரியம், கனம், இன்பங்கள், ஆனால் அவைகளிலே என்னத்தை இழந்துவிடுவாள்.

(1) நியாயத்தினைத், (2) தான் தனித்து வாசம்பண்ணும் வீட்டை, (3) இன்பபெறுதல்களின் ஐக்கியத்தை, (4) மனச்சமா தானத்தையும் திரிப்பதையுமே.

அவள் தன் வீட்டைவிட்டுப் போயிருந்தால், கண்ணிகளும் கண்ணீரும் அவளை அதிகமாய்ச் சூழலாம்; லேசத்தின்விஷயத்தில் அப்படியே பார்க்கிறோம். ஆதி. 13. 5. நமக்குப் பிரியான சனத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதான இரண்டு மூன்று வார்த்தைகளே எடுத்துரைக்கிறேன். தரித்திரத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் என்ருக் கொடாதிருப்பீராக. தீதி. 30. 8. உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதுமென்று எண்ணுங்கள். எபி. 13. 5. போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியை மிகுந்த ஆதாயம். 1 தீமோ. 6. 6.

இப்படிப்பட்ட ஆவி உண்டாகிறதெப்படி, தீதிக்கு உள்ளப்படி எவ்வளவு சொற்பம் வேண்டியதாயிருந்ததென்பதையும், ஜீவநாட்டின் எவ்வளவு நிலையற்றவைகளாயிருக்கிறது என்பதையும், ஆவிக்குரிய நன்மைகள் எவ்வளவு சிரேஷ்டமானது என்பதையும், பரத்துக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் அளவற்ற உண்மை விரும்பப்படத்தக்கவைகள் என்பதையும் சிந்தித்துப்பார்ப்புமியிலுள்ளவைகளையல்ல மேலானவைகளையே நாடுங்கள். கொலோ. 3. 2.

174 வேதமனுஷரின் தணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்க குறிப்புகள்.

முற்றிக்கை போடப்பட்டிருக்கிறதில் அகப்பட்டவர்கள் யோயினால், இஸ்ரவேலருக்குப் போதுமான ஆதாரம் கிடைத்தது.

யேகோவாவின் அறிவையும், எதிர்த்துக்கொண்ட அவருடைய வல்லமையையும், அவருக்கிருக்கிற எண்ணிறந்த உபகரணங்களையும், நாம் சிந்திக்கலாம். அவர் விலக்கக்கூடாத ஆபத்தங்களில்லை என அறியலாம்.

III. யேகோவாவின் செயலை விளக்குகிறதன்மூலம் அவிகவாசமானது மதியளந்துகூடியது. அப்படியிருக்கிற அற்புதமான தேவனுக்கு ஆலோசனை சொல்லத் தராதது மதியின்மே. அவர் செய்கையை மட்டுப்படுத்தவதும், அவருடைய செய்கையையும், அல்லது செய்யக்கூடாது என்று உச்சரிப்பதும் முடந்தனமே. நியூமன் சாஸ்திரியார் கண்டுபிடித்த காரணங்களைக் குறித்து ஒரு பின்னரே கணக்களாம்; பேக்கன் என்பவருடைய நியாயதோரணையைக் குறித்து ஒரு மிஸேசன் அம்மதிக்கலாம். ஆனால் அப்போர்ப்பட்ட மூடனாவிட தேவனுடைய செய்கைகளுக்கும் ஏற்பாடுகளுக்கும் மட்டுக்குறிக்கவர்கள் அதிகக் குருட்டாட்டமுடையவர்களெனச் சொல்லலாம்.

அவிகவாசமானது அக்கிரமமான கெட்ட குணம். அது தேவனை அவமதிக்கிறது; அது அவரைப் பொய்யனாக்குகிறது.

தேவன் எவிகாவைக்கொண்டு பேசின காரியம் வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தூளுக்கு இனமான சிருஷ்டியாகாவன் அவிகவாசத்தோடே அதை இகழ்ந்து பேசினான். அவர் எவ்வளவு துணிகரமான கொள்கை. இப்படிப்பட்ட குணத்தை நம்முடைய தாரணமாய்ப் பார்ப்பதுண்டு. நாஸ்திகர் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய வசனத்தை அப்படியே அவமதிக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவன்க்கு முடைய திருவளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையைப்பற்றி விவரித்து மறுக்கிறார்கள். அப்படியே துணிகரமான பாவிகள் எல்லாரும் இனிவரும் தண்டனையைப்பற்றிய கண்டிப்புக்களைக்குறித்து அற்புதமாக எண்ணி, அசட்டை செய்கிறார்கள். அப்படியே சுவிகவாசத்தை அசட்டை பண்ணுகிறவர்களும், மீட்பின் அன்பைப்பற்றிய புறக்கணிப்பாய் எண்ணுகிறார்கள். அப்படியே விசுவாசிகளுக்கிடையே பூச்சிவர்கள் தன்பங்கள் நிரூபிக்காததில் தியங்கி தில்லிய வாக்கத்தவ்களைப்பற்றி லேசாய் எண்ணுவதுண்டு.

சுவிகவாசத்தின்படி அவிகவாசமானது தேவனுடைய அன்பை மறுக்கிறதாயும், தந்திரவிய இயைக்கவை மரணத்தக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருப்பதைய அசட்டை செய்து தன்னுடைய மறுக்கிறது.

1. அவிகவாசிகள் எதிர்த்துக்கொண்ட அந்தாட்சியினால் அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. — ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்னான பழைய உலகத்தாரும், வஞ்ந்தரத்திலிருந்த இஸ்ரவேலாரும், அவிகவாசியான பிரதானியும், இச்சுவிகவால்தில் மனவியாகுவதற்கு நொறுக்கப்படும் பாலிகளும், சியாயத்திரப்புகளில் மூலா அவபத்தரும் விசுவாசிக்கமாட்டோம் என்று மறுத்தவிஷயத்தைக் கண்டு, கேட்கும்போது அவர்கள் வியாதலத்தில் அமிழ்த்திப்போவார்கள். அப்படியே நித்திய காலம்வரைக்கும் கெட்டுப்போனவர்களும் நரகத்தில் உணருவார்கள்.

2. தேவனுடைய நியாயத்திரப்புகளால் உண்டாகும் உணர்ச்சிகள் அவிகவாசிகளுக்குக் சகாயத்தாக உண்டு பண்ணமாட்டாது. — “உன்னுடைய கண்ணினாலே அதைப் பண்ணமாட்டாது.” — “உன்னுடைய சாப்பிடமாட்டாய்.” இப்படியே “செய்துப்போகிறவர்களுடைய நிலைமையும் இருக்கும். அவர்கள்கூறியதைப் பார்ப்பார்கள்; ஆனால் பிரயோஜனம் அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் மோட்சத்தை பார்ப்பார்கள்; அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் மகிமைகளுக்கு அவர்கள் சுதந்தரமாகமாட்டார்கள். ஆனால் அதின் மகிமைகளுக்கு அவர்கள் சுதந்தரமாகமாட்டார்கள். அவர்கள் ஜீவவிரகங்களுக்கும் பேரின்ப நதிகளையும் பார்ப்பார்கள்; ஆனால் அவைகளுக்குப் பங்காளிகளாகமாட்டார்கள். அவர்கள் கண்கள் காணும் பாக்கியங்களுக்கும், வெளிச்சத்தையும் அவர்கள் அனுபவிப்பது கூடாதகாரியமாகும்.

படிப்பினை.

1. அவிகவாசமானது எவ்வளவு மோசமுள்ளதாயிருக்கிறது — இந்த ஜீவகாலத்தில் அது ஆத்தம இரட்சிப்பைத் தடுத்தப்போகிறது. அது மனிதனைக் கிறிஸ்தவின் இனாவையுடையதாக்குவதற்கு உதவிக்கிறது. அவிகவாசிகளைத் தேவகூர்த்தகக்கும் கோபத்திற்கு உட்படும் உள்ளாகும்படியாவமான நிலைமையிலும், நிர்ப்பந்தத்திலும் ஆக்கிவைக்கும் வலத்துக்கொள்ளுகிறது.
2. கிருபையினைச் செய்தி எவ்வளவு இன்பமுள்ளது — சாத்தானுடைய அடிமைகளுக்குக் கிருபை வரும்படியாகவாகும், அது மீட்பையும் நிலைவான போஜனத்தையும் கொடுக்கும்.

கிறது. இந்தச் செய்தியை ஆலோசனை அங்கிகாரஞ்செய்து, உள் எத்தோடு பற்றிக்கொண்டு, அதன் இன்பங்களை அநுபவிப்பீர் உளாக.

3. இந்த ஆசிரவாதங்களை எல்லாம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவிகவாசிகள் நங்களை அமைவாளுக்கு அப்பற்றப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். உங்களுக்கு நிலவறுண்டாகும்படி உங்களை உதலில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை. யோவா 5. 40.

46. ஆசகேலின் வசனப்படி.

“ஆசகேல், இத்தனை பெரிய காரியத்தைச் செய்ய நாயாகிய உமது டைய அடியான் எம்மாதிரும் என்றான். அந்நகு எலிசா, சீரியாவின்மேல் இராசாவாவாய் என்பதைக் கர்த்தர் எனக்கு உத்தரவிட்டார் என்று.” 2 இரா. 8. 13.

சீரியாவின் இராசாவாகிய பெனாதத் வியாதியாயிருந்தான் அவன் அந்த வியாதி நீங்கிப் பிழைப்பேனோ என்று எல்லா விடத்தில் விசாரித்தறியும்படி. ஆசகேலை அனுப்பினான். எலிசாவைப்பற்றிய இந்த நல்லெண்ணம் படைத்தலையினால் நாகமானுக்குக் கிடைத்த சுகத்தினால் உண்டாயிருக்கலாம். அப்படியே ஆசகேல் எலிசாவண்டைக்குப் போனான். வச. 9.

எலிசா பெனாதத் கேட்டனுப்பின கேள்விக்கு உத்தரவாக, வியாதி மரணத்துக்கேதுவானதல்ல; என்றாலும் அவன் சாக வேசாவான் என்றான்.

இப்பால் தீர்க்கதரிசி ஆசகேல் சலித்துப்போகும்மட்டும் அவனுக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருப்பாமல், அவனை நோக்கிக்கொண்டே அழுதான். வச. 15. அப்போது ஆசகேல் எலிசாவைப் பார்த்து, நீர் அழுதிருக்கென்ன என்று கேட்டான். எலிசா அதற்குச் சொன்ன மாறுத்தரவு 12-ம் வசனத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. எலிசா மூலக்கவம், தேசாபிமானியாகவும் அழுதான். ஆசகேல் சொன்ன மாறுமொழி பிரசங்கவாக்கியத்தில் சுட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இது உத்தரவிடக்கொண்டு பிடிப்பினையாகச் சில விசேஷத்தினை காரியங்களைப் பார்ப்போமாக.

I. மனதில் பெருமையுடையவர்கள் இருதய நீங்குகளைப்பற்றியவற்றினையிருக்கிறார்கள். தீர்க்கதரிசி அப்படியே சொல்

வியிருக்கிறான். “எல்லாவற்றைப்பார்க்கிறதும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா தேவருள்ளதாயிருக்கிறது. அதை அறியத்தக்கவன் யார்? ஏரோ. 17. 21. இந்த அறிவின்ம சாதாரணமானதன்று; சுயநேசம் கியாயமற்றவண்ணமாய் சுயமேன்மையை நாயும். மற்றவர்களைப் பொல்லாதவர்தான். அது நாம் என்னவாதுண்டு. அநேகர் தங்களை மற்றவர்களிலும் உத்தமர்கள் என்று நினைத்திருமுண்டு. பிறப்பின்படி சபாவமாய் இருதயத்திலே நினைத்திருமுண்டு. பிறப்பின்படி சபாவமாய் இருதயத்திலே எவ்வகைப் பாவவிடும் முனையுமுண்டு. சோதனைகளுக்கு இடங்கொடுக்கையில், இவைகள் எல்லாவகைப் பொல்லாப்புச் செய்யும் உண்டெண்ணும். கிறிஸ்துவானவர் சொல்லுகிறதென்ன? இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும் கொலைபாதகங்களும் விபசாரங்களும் வேசித்தனங்களும் களவுகளும் பொய்ச்சாட்சிகளும் தூஷணங்களும் புறப்பட்டுவரும் என்பதே. டித். 15. 19. கர்த்தருடைய வேதத்திலே இருதயமானது மாறுபடுகின்றதென்றும், சங். 101. 4. துராலோசனையைப் பிழைக்கின்றதென்றும், நீதி. 6. 18. மாயத்தினாலும் ஆவ்வமத்தினாலும் கறைந்திருக்கிறதென்றும், மத். 23. 28. மனமேட்டிமையுள்ளதென்றும், நீதி. 16. 5. குணப்படுதென்றும், ரோ. 2. 5. முரட்டாட்டமும் கலகமுமுள்ளதென்றும், எரோ. 5. 26. கல்லானதென்றும், எசே. 11. 19-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திவ்விய வசனமாகிய கண்ணாடியில்லாமல், உலகமாகிய கண்ணாடியிலே நாம் நம்மைப் பார்க்கிறதினாலே, இந்த அறிவின்ம அதிகமாயுண்டாகிறது. அதினால் மனிதர் தீங்கான காரியங்களுக்குத் தப்பான பேர்களைக் கொடுக்கிறார்கள். பெருமையை ஆண்மையென்றும்; பழிவாங்குந் குணத்தை லோபமானமென்றும்; நெறிக்கேடான நடத்தையை தயாளமானதென்றும்; இன்பமாய் வாழ்தல் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

II. மிகவும் பயங்கரமான துன்மார்க்கங்களும் அற்பமாயித் துவந்தவதுண்டு. —பாவவழி விசாலமும் கீழே இறங்குகிறதுமாய் பாதையாயிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எண்ணுகிறவர்கள் எவ்வளவு சொற்பப்பேராயிருக்கிறார்கள்.

குட்டிரோகமானது முதலில் ஒரு கிறிஸ்துவனியாயிருக்கிறது. படும: பகையானதும் தொலைபாதகத்தின் முனையாயிருக்கிறது. அலிசுவாசமானது திருத்திய நான்மீசுத்துகள் முன் துது. அது தேவனையும் அவருடைய வசனத்தையும் எண்ணுமற் போகிறது.

முதற்குற்றம் விலக்கப்பட்ட கனியைப்பார்த்து, பின்பு சாத்தானுடைய எத்தான பேச்சை காதுகொடுத்துக் கேட்டது;

178 வேதமனுஷியின் முன்னகை விளக்கப் பிரகடனக் குறிப்புள்.

அப்பால் இச்சையுண்டாகவே அதைப் பறித்துச் சாப்பிட்டது. இவ்விதமாய் மீறுதல் உண்டானது.

III. மனிதர் பித்தியகாலத்திற் பாலும் துள்மார்க்கக் கோப்பறிந் ஏற்கனவே அறிவார்காரால், அவர்கள் செய்யப்போகும் தவறுநீங்கங்களைக்கிறித்து மிகவுந் அந் வரப்பாண எண்ணங் கொள்ளுவார்கள். — ஏவான் தன் பின் சந்ததியாரின்பேரில் வரும் தீங்குகளையும் அபத்தங்களையும் கிர்ப்பாக்கியங்களையும் அறிந்திருந்தால், தான் செய்யப்போன பாவங்களைப்பற்றி எவ்வளவு அருவருப்பாய் எண்ணியுப் பான்.

நோவா ஜலப்பிரளயத்துக்குமுன் சத்தாங்கமுள்ளவனாயிருந்தபோது, பித்தி அவன் அகப்பட்ட பாவங்களை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தால், எவ்வளவாய் அதின்பேரில் வெறுப்பை காட்டியிருப்பான். லோத்து நீதியுள்ள தன் இருதயத்தில் வாதிக்கப்பட்டது. தான் பின் அகப்பட்ட பாவங்களை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தால், எவ்வளவாய் வேதனைப்பட்டிருப்பான்.

தாவீது மெத்த நல்லவன், சுத்தாங்க இருதயமுள்ளவன், சாதுவான்வன், உதாரவான். அவன் பித்தியகாலத்தில் இச்சைக்கு இடங்கொடுத்துக் கொலைபாதகம் செய்வதற் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தால், எவ்வளவாய் அதை அருவருத்திருப்பான்.

காலோமோன்.—ரூனி, மேன்மைபொருந்தியவன், தேவனால் நேசிக்கப்பட்டவன். அவன் முகிர்வயதில் வஞ்சிக்கப்பட்டிச் சிக்கப்படுவதை அறிந்திருந்தால், எவ்வளவான் வெறுப்பை காட்டியிருப்பான். 1 இரா. 11. 4-8.

பேதுரு எச்சரிக்கப்பட்டான். மறதலிக்கமாட்டேன் என்று தீர்மானம்பண்ணினான். ஆனால் அவன் ஆணையிட்டேக் கிறிஸ்துவை மறதலிப்பதை அறிந்திருந்தால், அதைக்குறித்து, எவ்வளவாய் அரோசித்திருப்பான்.

இவர்கள் நமக்கு எச்சரிப்பின் ஸ்தம்பங்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடிய பாவங்களில் அகப்பட்டுத் திகைத்தார்கள். இன்னும் இப்படிப்பட்ட அனாதம் திருஷ்டாந்தங்களை எடுத்துச் சொல்லாம்.

அந்த வேதவிரோதி.—ஒருகாலத்தில் பிரியத்தோடே தேவவசனத்தை ஒழுங்காய்க் கேட்டுவந்திருக்கலாம். ஒய்வுநாள் பண்டிக்கடத்தில் படிப்பித்தமிழிருக்கலாம். இப்போது அவன்

அவபத்தரோடே கூட்டுறவாகி, பாலிகளின் வழியிலே நின்று புரியாச்சுக்காரரோடே ஒருக்காரந்துபொள்ளுகிறான்.

அந்த குடிவெறியன்.—ஒருகாலத்தில் தெளிந்தபுத்தியோடே சீராக நடந்துகொண்டிருக்கலாம். அப்பால் சொஞ்சும் மது குடிக்கப்பழகவே, அதில் ஆசையிருந்து, ஈட்டிக்கொண்டு, குடிய குடிவெறி பழக்கத்துள்ளாகிப்போகிறான்.

அந்த கைதி.—ஒருகாலத்தில் யோக்கியனாக இருந்திருக்கலாம். இப்போது அவன் யோக்கியமாய் நடப்பதை விட்டு விட்டு, திருட்டுத்தனம்செய்து முடிச்சுமாரியாகி, கொள்ளைக்கைப் பேரெடுத்துப் பாதகனாக மாறியிருக்கிறான்.

அந்த வேசி.—ஒருகாலத்தில் கற்புள்ளவளாய் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் படிப்படியாய் நாணத்தை மறந்து, தெருக்களில் விட்டு, நீசரின் உறவைக் கவாந்து, வெட்கம் அவமானமில்லாமல் நடந்துகொள்ளுகிறான்.

அந்த கொலைபாதகன்.—ஒருகாலத்தில் அந்தத் தகு சிந்துவதைப்பற்றி திகில்கொள்வான். ஆனால் பாவம் அவன் இருதயத்தை மடிப்படுத்தி, பிசாசின் கையில் அவன் கருவியாக இருந்து தன் அதகளை மனித இரத்தத்தில் தோய்க்கிறான்.

அந்த மீனிதன்.—மரணப்படுக்கையில் வியாகுமமுள்ளவனாயிருக்கிறான். அவன் நரகத்தின் ஓரத்திலே நிற்கிறான்; அவன் அடிக்கடி நல்ல தீர்மானங்களைப் பண்ணினான்; நல்ல விருப்பத்தைக் காட்டினான்; செபித்தான்; பிரதிக்கினை பண்ணினான்; ஆனால் நகட்டி நகட்டி தன் காரியத்தைச் சரிப்படுத்தாதேபோனான். கடைசியாக “அறுப்புக்காலம் சென்றது, கோடைகாலம் முடிந்தது; நாமோ இரட்சிக்கப்படவில்லை” எபே. 8. 20. என்று பயங்கரத்தோடே கூவி மறுமைக்குள் மறைகிறான்.

IV. தேவபக்தியின் வழியைப் பிடித்து நடப்பதினாலே நாம் சுகமாய்த் தகராபிடிக்கலாம்.—மோட்சத்துக்குப் போகிற பாதை பாவத்துக்கு கேர் எதிரிடையானது. நாம் எதிரி ஓடையாய் நடப்பதினால் நமக்குச் சுகமுண்டு. அதுவே நிச்சயமான பாதை; வேறே நல்ல பாதை கிடையாது. தேவனுக்குப் பயந்து, அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவருக்குச் வதிரண்டு செய்வதே உத்தமவழி; அதிலே நடக்க தேவகிருபையினாலே நாம் பாதுகாக்கப்பட்டு, நடத்தப்பட்டு, தாங்கப்பட்டிருப்போம். சுய நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தால், வஞ்சிக்கப்பட்டு, நாசமோசத்துக்குள்ளாவோம். தம்மண்டைக்கு வந்து,

180 தேவனுடைய விளக்கப் பிரசங்கக் கட்டுப்பாடு.

மனத்தாழ்மையுடன் தேவ உதவியைத் தேடுகிறவர்களுக்கு, அவர் சகாயஞ்செய்து, அவர்களைப் புதுகாத்துப் பரிசுத்தப்படுத்துகிறார்.

V. உத்தம நுணமானது மனிதருடைய தப்பிதங்கள் பாக்கங்களுக்காக உதவினார். — இந்தக் குணம் இங்கே சிறந்தவகையாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எலிசா அழுதான். ஏன் அழுதான்?

அதற்குரிய முகாந்தரங்களாவன;

1. தன் தேவனுடைய கனத்தை நாடி அழுதான். — எல்லாப் பாவங்களும் தேவனுக்குக் கனவினத்தை உண்டாக்குகின்றன. அவ்வகையான பழிப்புகளும் நிந்தனைகளும் அவருக்குத் தக்கதை உண்டாக்கின்றன. மனிதர் தேவனுடைய பிழைப்புகளைக் கைக்கொள்ளாததினால் சங்கீத கவிஞன் அழுதான். கள்ளி, மயிடுகிறவர்கள், ஒய்வுநாளை மீறுகிறவர்கள், தாஷணக்காரர், பாசிக்காரர் முதலியவர்களுக்காக நாமும் கண்ணீர் வடிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

2. மனிதர் நிமித்தம் அழுதான். — அக்கிரமம் மனிதருக்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்கின்றது. ஒரு பாவம் உங்களைக் கெடுத்துப்போடும். குடிவெறியன் எவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியவர்களை உண்டாக்கின்றான். கள்ளர், கொலைபாதகர் எத்தனையான மோசங்களை வருவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தாய்தகப்பன்மார் சகோதரர் சகோதரிகள் இனத்தார் அவர்கள்நிமித்தம் கொடிய வருத்தங்களை அனுபவிப்பதுண்டு.

3. ஆசுக்கேலித்தம் அழுதான். — ஆசுக்கேல் மனிதனாகவும் சகோதரனாகவும் தேவனுக்கு உத்தரவாதம் செய்யவேண்டியவனாகவும் இருக்கிறான் என்றும், அவன் ஆத்தமா அருமைபானது என்றும், அவனுக்கு இரட்சிப்பு மிகவும் அவசியமானது என்றும் அறிந்து எலிசா கண்ணீர் விட்டான்.

அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி நமக்கும் வேண்டியது. பாவியானவன் எவ்வளவு அறிவின்னும் நீசனும் மிருகத்தன்மையுமுள்ளவனாயிருப்பானாலும், அவன் மனிதனாயிருக்கிறான். நாம் அடிக்கடி விசுவாசத்துக்கு இடங்கொடுத்து, அவர்களைக்குறித்துக் கண்டிப்பான வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதுண்டு. கிறிஸ்துவானவர் நமது நடுவில் பிரசன்னமாகியிருந்தால், அவர்

47. பிரபுக்கள் ராஜாக்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்வது, 181

என்ன சொல்வார்? ஒத்தரம் அவர் உங்களைப் பாவியல்லாதவன் இவன்பேரில் கவனமாய்க்கடவன் என்றாரே. கொடிய சத்துருக்களையும் நாம் அப்படியே எண்ணி நடத்தவேண்டும்.

படிப்பினை.

1. மனித சுபாவம் சீர்கெட்ட தன்மையுள்ளது.
2. நாம் புதுப்பிக்கப்பட இருப்பவென்றுபுது அவசியம்.
3. இயேசுவின் இரத்தம் இரட்சிப்பைக் கொடுக்க சக்தியுள்ளது.

47. பிரபுக்கள் ராஜாக்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்வது தேவனுக்குப் பிரியம்.

அவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்தினதைக் கர்த்தா கண்டபோது, தருடைய வார்த்தை சொமாயாவுக்கு உண்டாயிற்று. அவர் சொன்னது; அவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்தினார்கள். ஆகையால் அவர் இதை அழிக்கமாட்டேன். என் உத்தரம் சிஷாக்கைக்கொண்டு எருசலேமின்மேல் ஊற்றப்பட்டதபடிக்கு அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சகாயத்தைக் கட்டியாவேண்டும். 2 நாள். 12. 1.

பிரசங்கவாக்கியமானது யூத இராச்சிய சரித்திரத்திலே ஒரு விசேஷித்த சங்கதியோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

ரெகொபெயாம் கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தை வெறுத்துத் தள்ளினான். வச. 1. அவன் இராச்சியத்தின்மேல் சத்துருக்கள் படைஎடுத்துவந்து, அரணை பட்டணங்களையும் இராசதானியாகிய எருசலேமையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள்.

அப்போது சொமாயா தீர்க்கதரிசி ரெகொபெயாம் அண்டைக்கும் யூதாவின் பிரபுக்களினிடத்திற்கும் அனுப்பப்பட்ட. அவன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்த நிலைமைக்கு உட்பட்ட முகாந்தரத்தைத் தெரியக்காட்டினான். வச. 5.

சொமாயாவின் போதனை அவர்களுக்குள்ளே பலிதப்பட்டது. அவர்கள் கர்த்தருக்கு முன் 70-ம் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொண்டார்கள். வச. 7.

இந்த வாக்கியத்திலே தேவனுடைய தாம் ஆளுகைக்கும், இருவாக்கியங்கள் மனிதருடைய உத்தரவாதிங்களுக்கும் அடுத்த சில பெரிதான நியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்த நியாயம்

182 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யங்கள் எக்காலத்திலுமுள்ள எல்லாச் சனங்களுக்கும் உரித்தாயிருக்கிறது.

I. தேவனைப் புறக்கணிப்பதிலே மிக்க கொடிய மோசத்தாக்குள்ளாதம்படி நேரிடும்.—தேவனைப் புறக்கணிப்பதே பெரிய தீவினம். தேவனுடைய பிரமாணங்களைத் தள்ளுவது, அவருடைய அதிகாரத்தைத் தள்ளுவதாயிருக்கிறது.

1. பத்தியுள்ள முற்பிதாக்களுடைய சந்தியார் இப்படிச் செய்யும்போதும்;

2. ஒருகாலத்தில் மார்க்க அநுசாரிகளாயிருந்தவர்கள் செய்யும்போதும்;

3. தெய்வீக நன்மைகளை அதிகமாய்ப் பெற்றதுபலித்தவர்கள் செய்யும்போதும்; பெரிய பாவமாகவிளங்கும்.

இந்த எல்லாக்காரியங்களும் ரெகொபெயாம் விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. இங்கே இருக்கிற அகேருடைய விஷயத்திலும் அப்படியே சொல்லத்தக்கது.

இப்படிப்பட்டவர்கள்மேல் தேவன் என்ன சாபத்தை விடக்கூடும்? அவர்களைத் தண்டிப்பது ஆச்சரியமா?

நம்முடைய ஆதித்தாய் தந்தைகளையும், மருள்விடூர்த் இஸ்ரவேலனையும், வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறபடி ரெகொபெயாமின் விஷயத்திலும், தம்மைப் புறக்கணித்துத் தள்ளும் எல்லாருடைய விஷயத்திலும், தேவன் தண்டனையை அனுப்புவார் என்றறியலாம்.

நீ அவரை விட்டுவிட்டால் அவர் உன்னை என்னைக்கும் விட்டுவிடார். 1 நாளா. 28. 9.

பின்வாங்கிப்போனால் அவன்மேல் என் ஆத்தமா பிரியமாயிராது. எபி. 10. 38.

II. உத்தம மனத்தாழ்மைமாத்திரம் தேவீதண்டனையை மாற்றக்கூடியது.—உத்தம மனத்தாழ்மைக்குப் பற்பல இலட்சணங்களுண்டு. அவையாவன;

1. நம்முடைய செய்கையின் ஹமையைப்பற்றிய உணர்ச்சி.

2. தேவனுக்கு முன்பாக அதை ஒத்துக்கொண்டு முழு உள் எத்தோடு அறிக்கைசெய்தல்.

3. அதற்காக உன்னதிலே உணர்வோடு மிகுதியாய்த் துக்கித்தல்.

47. பிரபஞ்சம் ராஜாக்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்வது. டி. 183

4. நம்முடைய தீவினங்களை செய்கைகளை விட்டு விலகுதல்.

5. தேவனை ரொகொபெயாக்கத்தோடே விண்ணப்பஞ்செய்தல்.

6. தெய்வீக இரக்கங்கள் நன்மைகளின்பேரில் விசுவாசம் வைக்குதல்.

இந்த இலட்சணங்களே உத்தம மனத்தாழ்மைக்குரிய அடையாளங்கள்.

“வாக்கியத்தில் கர்த்தர் கண்டபோது, டி. என்றிருக்கிறது. அவர் எல்லாக் காரியங்களையும் பார்க்கிறார். உண்மையாய்த் துக்கப்படுகிறவர்களை, அவர் பிரியத்தோடே கண்ணோக்குகிறார். ஆகவே எழுதியிருக்கிறதாவது, சிறுமைப்பட்டு ஆவியில் கொறுங்குண்டு என் வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவனையே நோக்கிப் பாப்பேன்.” ஏசா. 66. 2.

III. உண்மையாய்க் குணப்பட்டு தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்ளுகிறவர்களை அவர் அழித்துப்போடுகிறதில்லை.

1. தேவ தன்மையைப் பார்க்கையில் அவர் அப்படிச் செய்யார்.—அழித்துப்போட அவர் விரும்புகிறதில்லை. நியாயத்தாற்பு அவருடைய அபூர்வ செய்கையாயிருக்கிறது. இரக்கமுடைய பொறுமை வெறுமையாகும்பரியந்தம், அவர் ஒருக்காலம் அழிக்கமாட்டார். தீமைசெய்வதை விட்டு வந்த, பாவியானவன் மனந்திரும்புகையில், தேவன் தமது தன்மையின்படியே அவன்பேரில் உருக்க இரக்கம் பாராட்டி, அவனுக்கு மன்னிப்பை அருளுகிறார்.

2. தேவனுடைய நிபந்தனைகளைப் பார்க்கையில் அப்படிச் செய்யார்.—அவர் காயினப் பார்த்துச் சொன்னது “நீ நன்மைசெய்தால் மேன்மையிலேயோ, டி.” ஆதி. 4. 7. இஸ்ரவேலைப்பார்த்து அவர் திரும்பத் திரும்ப சொன்னது “இன்று நான் உங்களுக்கு முன்பாக ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் வைக்கிறேன்.” உபா. 11. 26. துன்மார்க்கன் தன் வழியையும் அக்கிரமக்காரன் தன் நினைவுகளையும் விட்டு கர்த்தரிடத்தில் திரும்பக்கடவன்; அவர் ஆவன்மேல் மனதுருகுவார். ஏசா. 55. 7. துன்மார்க்கன் தான் செய்த துன்மார்க்கத்தை விட்டு விலகி, நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்வானேயாகில் அவன் தன் ஆத்துமையைப் பிழைக்கப்பண்ணுவான். ஏசா. 18. 27. என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புதிப்பே தள்ளுவதில்லை. யோவா. 6. 37.

184 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சங்கக் குறிப்புகள்.

3. வேதத்தில் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிற திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்க்கையில் அப்படிச் செய்யாது என்று அறியலாம்.

ஆதா மனந்திரும்பினபோதெல்லாம் அவர் தமது கோபத்தை விட்டு நீங்கினார்.

மனசே குணப்பட்டபோதும், நேபுகாத்நேச்சாரும், நினைவே பட்டணத்தாரும் தங்களைத் தாழ்த்தினபோதும், தமது கோபத்தை விட்டு நீங்கினார். கெட்டகுமாரன், ஆயக்காரன் என்றவர்கள் விஷயத்திலும் தேவன் அப்படிப்பட்ட குணத்தை விளங்கச் செய்தார். இங்கேயிருக்கிற உங்களுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தாலும், அது அப்படியே யிருக்கிறதென்பதைக் காணலாம்.

படிப்பினை

1. தேவனுடைய கிருபை பொருந்திய இலட்சணத்தைப் பார்த்தீரோம். — அவர் நல்லவர், உருக்கமும், இரக்கமும் நிறைந்தவர், நியாயமுள்ளவர், கருணை மிகுந்தவர். இந்த இலட்சணங்களை நாம் பரிசுக்கையில் அவர்பேரில் அன்பு வைக்கும்படி ஏற்படுத்தினோம். நாம் அவரில் அன்புக்கும்படி விரும்புகிறோம். அது நமக்கு நன்மையாகியும் அவர்களுக்கும்படி காரணமாகியும் அது பெரும்பாக்கம்.
2. குணப்படாமல் இருந்ததைக் கடினப்படுத்துகிற முரட்டாட்டமுள்ள பாலிகள் அழிக்கப்படுவது நிச்சயம். — முரட்டாட்டமுள்ள பாலி அழியவேண்டும். மற்றப்படித் தேவனுடைய பிரமாணம் கனவின்னதற்குட்படும், சத்தியம் பொய்யாக மாறிப்போகும். அப்படி நடப்பது கூடாது. அவருடைய நித்திய கனமகிமையைப் பார்க்கையில், பாலி நாசமடையவேண்டியது நிபாயம். நாசம் எவ்வித வார்த்தை எவ்வளவு பயல்கா முன்னது. ஜீவியத்துக்கு முடிவை உண்டாக்குவதை அது குறிப்பாக. ஆதலால் மாவின் நம்பிக்கையையும் பாக்கியத்தையும் நாசப்படுத்துவதையும் நித்திய தேவ கோபாக்களைச் செலுத்தப்படுவதையும் அது குறிக்கும்.
3. குணப்படுகிற ஒவ்வொரு பாலியும் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் செலுத்தின பாலியின்மூலமாய் இரட்சிக்கப்படுவான். — அவரே அடைக்கலமாயும் பேழையாயும் தேவனென்னைக்கும் போகும் வழியாயுமிருக்கிறார். உன் கிருபையை அவர் கையில் ஒப்புவி, உன் ஆத்துமாவை அவர் புண்ணிய பலத்தின்மேல் சார்ந்திருக்கப்பண்ண; உன் பாவங்களை அவர் தலையின்மேல் வை; உன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, நித்தியஜீவனை அவரிடத்தில் பெற்றுக் கொள்.

48. ரெகொபெயாமுடைய பொல்லாத நடக்கை.

185

48. ரெகொபெயாமுடைய பொல்லாத நடக்கை.

“அவன் கர்த்தரைத் தேடுகிறதற்குத் தன் இருதயத்தை நேராக்காமல் பொல்லாப்பானதைச் செய்தான்.” 2 நானா. 12. 14.

ரெகொபெயாமுக்குமிடத்து இங்கே சொல்லியிருக்கிறது. அவன் சிங்காசனம் ஏறினதுவகத்தில் தாவீது சாலொமோன் என்றவர்களின் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கப் பிரியமுன்னவனாகியிருப்பதாகக் காட்டினான். 11. 16, 17. ஆனால் பின்பு அவன் கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடப்பதை விட்டு விட்டான். 12. 1.

ரெகொபெயாம் தேவனை விட்டு மருள விழுந்ததினாலே பொல்லாப்புகளில் சிக்கிக்கொண்டான். அந்த கர்த்தரைத் தேடுகிறதற்குத் தன் இருதயத்தை நேராக்காமல் பொல்லாப்பானதைச் செய்தான்.

I. தேவனைத் தேடுகிறதாவதென்ன என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. அது தேவனுடே ஒப்புரவாதம்படி தேடுகிறதைத் துறிக்கும். — இயல்பிலே மனிதர் தேவனைவிட்டுத் தூரமாய் விலகியிருப்பதுடன் அவரை விரோதிக்கிறவர்களாய் யிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களைக்குறித்துக் “கலகக்காரர்” என்றும், “சத்துருக்கள்” என்றும், “தேவனைப் பகைக்கிறவர்கள்” என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. “நோக்கிநதை தேவனுக்கு விரோதமான பணி.” ரோ. 8. 7.

தேவனைத் தேடுகையில், அவருக்கு விரோதம் செய்வதையும் கலகப் செய்வதையும் விட்டு விலகி, இரக்கத்துக்காகக் கொஞ்சுவதையும், அவருடைய அன்பில் நிலைநின்று கிறிஸ்துவோடே இக்கியப்பட்டுப்போவதையும் குறிக்கும்.

2. எப்போதும் உனக்கான ஜேப்சித்தையுள்ளவர்களாய் இருப்பதைத் துறிக்கும். — என் முகத்தைத் தேடுங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். சங். 27. 8. அதாவது அவரிடத்தில் விசாரித்தறிந்ததைத் குறிக்கும். ஆகவே தாவீது “அநிகாலமே உம்மைத் தேடுகிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறான். சங். 63. 1. தேவனைத் தேடி விசாரிக்கிற ஒரு சந்ததியைப்பற்றி நாம் வாசித்

திருக்கிரேமம். சங். 2. 6. அதாவது தேவீட்டினையைக் குறிக்கும். “தேவிகள் கண்டடைவீர்கள்.”

3. எல்லாவிஷயத்திலும் தேவனுக்குப் பிரியமானதைத் தேடி அவற்றை மகிமைப்படுத்துவதைக் குறிக்கும். — இது நான் மெய்மார்க்கத்தின் சிறந்தபலன். நாம் செய்யும் எல்லாக் காரியத்திலும் அவருடைய இன்பத்தையும் தயவையும் நாடுவதே அதின் சிறந்த நோக்கம். நாம் பிழைத்தாலும் சீர்தந்தைக்குக் கென்று பிழைக்கிரேமம், டு. ரோ. 14. 8. நாம் சீர்தந்தைக்கு யிருந்தாலும் குடியிராமற்போனாலும் அவருக்குப் பிரியமானவர்களாயிருக்க நாடுகிரேமம். 2 கொரி. 5. 9. சீர்தந்தைகளும் ஆவியினாலும் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். 1 கொரி. 6. 20. என்னோக்கு பரத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமுன் இப்படிப்பட்ட நற்சாட்சி பெற்றிருந்தான்.

நாம் முதலாவது ஒப்புரவாக்கப்படவேண்டும். பின்பு செப சிந்தையினால்களாயிருக்கவேண்டும். அப்போது நாம் தேவனுடைய மகிமையை எல்லாவிஷயத்திலும் நாடுகிறவர்களாயிருப்போம்.

II. தேவனைத் தேடுகிறதற்கு நமக்கு இருக்கவேண்டிய அவசியமான ஆயத்தங்கள் என்னவென்று பார்ப்போம். நாம் இந்தவிஷயத்தில் தப்பித்தத்தில் அகப்படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். சுய சீர்திருத்தம் சுய சத்திகரிப்பு உதவாது. தேவகிருபையினாலே நாம் அதைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிரேமம். தேவனைத் தேடுவதில்;

1. இருதயம் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். — மெய்ப்பக்தி இருதயத்தில் உதயமாகவேண்டும். அது இருதயம் புதுப்பிக்கப்படவேண்டிய காலம். அதுவாய்வேலையல்ல இருதயவேலை. இருதயம் நொறுங்குண்டதும் நொறுக்குண்டதமாகவேண்டும். நாம் முழு இருதயத்தோடே தேவனைத் தேடுகையில் அவரைக் கண்டுபிடிப்போம்; மேலெழுச்சியான விருப்பம் எண்ணம் உதவாது.

2. இருதயம் பயிற்சி அடையவேண்டும்.

(1) கனபக்தியான எண்ணம். இருதயம் இயற்கையாக எண்ணமற்றதாயிருக்கிறது.

(2) மனத்தாழ்வு. இருதயம் இயற்கையாகப் பெருமை சிந்தையுள்ளது.

(3) சுய ஒதுப்பு. இருதயம் தன்னை நீம்பி தன்பேரில் நம்பிக்கை வைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையை விட்டு விட்டுத் தன்னைத்தான் அருவருக்கவேண்டும்.

(4) உறுதியான தீர்மானம். கெட்டகுமாரனைப் போல, நான் எழுந்தா என் தகப்பனனடைக்குப் போய், மு என்று உறுதியாய் தீர்மானித்து, அந்தப்படியே செய்யவேண்டும். செப வாஞ்சையும் சிந்தையுமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

(5) தற்பரிட்சை செய்து தியானசிந்தையாயிருக்கவேண்டும். நம்மையே சோதித்தறிந்து நமது நிலைமையைப்பற்றிய அறிவுடையவர்களாய்த் தேவனுடைக்குப் போகவேண்டியதாயிருக்கிரேமம்.

III. நம்முடைய இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்த அசட்டையாதீர்ப்பதில் விளையும் தீமைகள்.

1. இந்த ஆயத்தமில்லாதிருக்கில் நாம் தேவனைக் கண்டு பிடிப்பது கூடாதகாரியம். — புறம்பாக நாம் சீர்திருத்தியிருக்கலாம்; அல்லது கிறிஸ்துமார்ச்சு அதுசாரிகளாயிருக்கலாம். ஆனால் தேவனைக் கண்டுபிடிக்கமாட்டோம். நாம் கிருபையின் எத்தனங்களைக் கையாடலாம், ஞானஸ்நானம் பெறலாம், நக்கருணை வாங்கலாம், ஆனால் தேவன் தென்படமாட்டார்.

2. தேவன் தென்படாதபட்சத்தில் அதிகமாய்த் தீய்து நோகும்.

(1) நாம் தேவனை விட்டு வெகுதூரம் வழிவிலகிப்போவோம். நம்முடைய செய்கைகள் ஒவ்வொன்றும் நம்மை அவருக்குச் சமீபிக்கப்பண்ணும், அல்லது அவரைவிட்டுத் தூரமாய் விலகிப்பாக்கச்செய்யும். நம்மக்கும் அவருக்கும் இருக்கும் தூரம் வரவர சுருங்கும் அல்லது விரியும்.

(2) நம்முடைய வைதீகநிலைமை வரவர கெடுதலடையும்; நம்முடைய அறிவு வரவர அந்தகாரப்படும்; நம்முடைய விவேகம் தப்பறைகளால் அடிமைப்படும்; நம்முடைய சித்தம் கடினப்படும்; நம்முடைய தாபங்கள் பாவத்தின்பேரில் பிரியப்பட்டு, உரங்கொண்டுபோம்; மனத்தாழ்வு அசகியாகும்; முழு மனதும் தீமைக்குச் சாயும். இப்படியாக அழிவுக்குத் தகுதியானவர்களாய் போவோம்.

(3) நம்முடைய அழிவு தப்பாது. தேவன் பரிசுத்தராயிருப்பதாலும், அவர் மாறாதவராயிருப்பதாலும், அவர் மகிமையினிமித்தமும், நாம் அழிவடைவது நிச்சயம். நாம் அவரைத் தேடவேண்டும், அல்லது சாகவேண்டும்;

188 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குழிப்புகள்.

அவரை நோக்கிக் கூப்பிடவேண்டும், அல்லது கெட்டுப்போகவேண்டும்.

படிப்பிண.

1. கர்த்தவிர்த்தேடி: கவனாக் கண்டுபிடித்தவர்களுக்கு.—அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இது எவ்வளவு மகிழ்ச்சியையும் நன்றியளித்தலையும் பிறப்பிக்கிறது. உங்களுக்கு நிரப்பாக்கியமும் அழிவும் நேரிடும்காலத்தில், நான் அவரை நோக்கிக் கூப்பிட்டேன். அவர் என்னைக் கேட்டு இங்குமிலிருந்து விடுவித்தார் என்று சொல்லக்கூடியவர்களாயிருப்பீர்கள்.
2. இதர ஆயத்தமில்லாதவர்களுக்கு.—நீங்கள் கேட்டும் பெற்றுக் கொள்ளாதிருக்கிறீர்கள்; தேடியும் கண்டுபிடியாதிருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் காத்திருந்தும் குணத்தில் இலங்காதிருக்கிறீர்கள். கடந்த காலங்களில் சம்பவித்த தவறுகளை என்னி, முழு உள் எந்தோடே பிரயாசத்தைச் செலுத்துங்கள். இடுக்கமான வாசல்வழியாய் உப்பிரவேளிக்கப் பிரயாசப்படுங்கள்.
3. கர்த்தரை ஒருக்காலும் தேடாதவர்களுக்கு.—அவ்வையல்லாமல் நீங்கள் சுகமாயிருக்கக்கூடியதா? இப்போது உங்களுக்கு ஜீவனம் சுகமுயிருக்கிறது. விபாதிவேனியினம், மரணநேரத்திலே நியாயத்தின்புறானினம் என்னசெய்யப்போகிறீர்கள்?

49. பூர்வத்தார் ஆராதனையும் தெருப் பிரசங்கமும்.

“என்று சகலஜனங்களும் உயரநின்ற சகல ஜனங்களும் காணப் புத்தகத்தைத் திறந்தான். அவன் அதைத் திறந்தபோது ஜனங்கள் எல்லாரும் எழுந்து நன்றாயின. அப்படிமுது எஸ்ரு மகத்தவமுள்ள தேவனுடைய கர்த்தரை வந்தோர்நிரித்தான். ஜனங்களெல்லாரும் தங்கள் கைகளைக் குவித்து, அதற்கு மறுமொழியாக ஆமென், ஆமென் என்று சொல்லி, குறித்த முகம் குப்புற விழுந்து கர்த்தரைப் பணிந்துகொண்டார்கள். வெகுவா, பாணி, செரெயியா, யாமின், அக்கப், சபெதாயி, ஒதியா, மாசெயா, கேலிதா, அசரியா, யோசபாத், ஆனன், பெலாயா என்பவர்களும். லேலிக்குழி. நியாயப்பிரமாணத்தை ஜனங்களுக்கு விளக்கப்பண்ணினார்கள். ஜனங்கள் தங்கள் நிலையிலே நின்றார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணப் புத்தகத்தைத் தீர்க்கமாக வாசித்து அர்த்தம்சொல்லி, வாசித்ததை அவர்களுக்கு விளக்கப்பண்ணினார்கள்.” ரெகே. 3: 5-8.

இங்கே காட்டப்பட்டிருக்கிற காரியம் பூர்வகாலத்துப் பிரசங்கமேனையைக் காட்டுகிறது. அது தேவனுடைய வச

னத்தைக்கேட்கும்படி எஸ்ரு சனங்களைக் கூட்டிச் சேர்க்கதோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சபையார் ஒரு வீதியில் கூடினார்கள். வச. 1. அந்தச் சபையிலே புருஷரும் ஸ்திரீகளும் சேர்ந்திருந்தார்கள். வச. 2. விளங்கக்கூடியவர்கள் எல்லாரும் வந்து நின்றார்கள். ஆராதனை மிக நீடித்ததாயிருந்தது. காலமுதல் மத்தியானவரைக்கும் நடத்தப்பட்டது. வச. 3.

எஸ்ரு மரத்தால் செய்யப்பட்ட பீடத்தின்மேல் சனங்களுக்குத் தெரியத்தக்கதாக நின்றான். அந்தப் பீடம் 14 பேரை அடக்கத்தக்கதாயும் பெரிதாயிருந்தது. பிரசங்கவாக்கியத்தில் ஆராதனை நடத்தப்பட்டவிதம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மூன்று காரியங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. புஸ்தகம், ஆராதனை செய்தவர்கள், பிரசங்கம்.

I. புஸ்தகம்.—அது நியாயப்பிரமாணப் புஸ்தகம்.

1. அது தீவ்விய புஸ்தகம்.—யெகோவாவால் உண்டிபண்ணப்பட்டது; அவர் உத்தரவால் எழுதப்பட்டது; அதிலே அவருடைய சித்தம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவருடைய பார்த்தியையையும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

2. அது பூர்விக புஸ்தகம்.—உலகத்தாருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட முதல் புஸ்தகம்.

3. அது ஆசிரியமான புஸ்தகம்.—தேவன் அதற்கு ஆக்கியோன்; சத்தியம் அதின் பொருளடக்கம்; இரட்சணயம் அதின் நோக்கமும் முடிவுமாயிருக்கிறது.

4. அது அருமையான புஸ்தகம்.—எல்லாப் புஸ்தகங்களுக்கும் மேலான புஸ்தகம். இரட்சணய சத்தியங்கள் அடங்கிய ஜீவ வாக்கியங்கள் அதில் அடங்கியிருக்கிறது. அது ஜீவ வழியைக் காட்டுகிற படம். மோட்சத்துக்குப் பாதையைத் தெரிவிக்கிற வழிகாட்டி.

“வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற புஸ்தகம் கின்னதும் அபூரணமுமுள்ளது. நாம் வைத்திருக்கிற புஸ்தகமோ பூரணமுமுள்ளது. இதில் சந்தேகங்கள், ஐயங்கள், கலிசேஷங்கள், நிரூபங்கள் அடக்கம். அவர்கள் வைத்திருந்த புஸ்தகம் கிடைப்பது அபூர்வமாயிருந்தது; அநேகர் அதைப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அது தேவாலயத்தைச் சேர்ந்ததாயிருந்தது. அப்படியே ஓர்காலத்தில் நாம் வைத்திருக்கிற விதாசகமும் நம்முடைய ஆவ்யங்களில் சங்கிலிகளில் மாட்டப்பட்டிருந்தது. இப்

போது ஏராளமாயிருக்கிறது. சொற்பீக் கிரயத்துக்கு வாங்கலாம், எல்லாரும் அந்த வைத்துக்கொள்ளலாம். நாம் அதைக் கண்ணியப்படுத்து அசல் பிரியப்படவேண்டும்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தை நேரில் திரைந்து எஸ்ஸா சனங்களுக்கு வாசித்
தான். வச. 6. வேதவாடிப்பு திவ்விய ஆராதனையில் ஒரு விசே
ஷித்த பாகம்.

II. சிறுபாத்தலை.

1. நேவஸ்துதி.—எஸ்ரு தேவனை ஸ்தோத்திரித்தான். வச-
6. அவருடைய நாமத்தைப் போற்றித் துதித்து, அவருடைய
மகத்துவத்தைப் புகழ்ந்து, அவருடைய தயவுகளை எடுத்துக்காட்-
டினான். “கர்த்தருக்கு அவர் தனைய நாமத்திற்குரிய மகிமையைப்
பெறுவித்து அவருடைய பிராகாரங்களில் பிரவேசியுங்கள்.”
சங். 96, 8.

2. மனத்தாழ்மையான விண்ணப்பம்.—“சனங்கள் எல்லாரும் தங்கள் கைகளைக் குவித்து, டி.” இது தேவன்பேரில் சார்ந்துகொண்டிருப்பதையும், அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை அமைதலோடே தேடுவதையும் காட்டுகிறது. “குனிந்து முகங்குப்புற விழுந்து” மிகுந்த மனத்தாழ்மையை விளக்குகிறது. நாம் தேவனுக்கு முன்பாகத் தூறும் சாம்பலுமானவர்கள். நாம் எம்மட்டும் நம்மை அவருக்கு முன்பாகத் தாழ்த்தக்கூடியதோ, அம்மட்டும் தாழ்த்தவேண்டியது உத்தமம்.

3. உண்மையுடன் அடர்ந்தியோந்திய ஆவி.—சனங்கள் எல்லாரும் ஏகஜீக்கியமாய் 'ஆமென்' என்றார்கள். ஆராதனையை அறிந்து உணர்ந்து ஏகமதமுடையவர்களாய் அப்படியே ஆக்கடவது என்று தீர்த்தங்கொள்ளும் ஆமென் என்கிறவார்தையை இரண்டிதரப் சொன்னார்கள். நம்முடைய ஆராதனையிலும் அனலும் உண்மையும் இருக்கவேண்டும். நாம் ஆவியோடு சேர்ந்த விசுவாகத்துடன் ஆமென் என்று சொல்லவேண்டும்.

III. பிரசங்கம். — இந்தப் பிரசங்கம் ஒரு போக்கியத்தின் பேரில் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. தாட்டாரத்ததுக்குரிய ஒரு பொருளின் பேரில் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது; சாதாரியப் பேச்சு மல்ல. ஆனால் வியாக்கியானப் பிரசங்கம்.

1. நியாயப்போமான புஸ்தகத்தைத் தீர்க்கமாக வாசித்
தாரீகள்.—கனபந்ருபுடன் கருத்துவினங்கத் தேளிவாய் உச்ச
சிப்போடே வாசித்தான்.

2. அநீஸ் அரித்தத்தைக் கொள்ளுங்கள்.—கருத்து இன்னதென்று விளங்கச்செய்தார்கள். கருவான வார்த்தையை உபயோகித்து; தங்கள் கல்வித்திறமையைக் காட்டவில்லை. வசனத்தைப் பிரத்தியட்சமாய் விளங்கியபண்ணினார்கள். சண்டங்கள் கருத்தை அறியும்பரியந்தம் அதுதான் தெளிவாக்கினார்கள்.

3. அதைச் சனங்கள் விளங்கப் பண்ணினார்கள். — கல்வி மான்களுக்கும் தரிதமாய்க் கருத்திப்ப பிடித்துக்கொள்ளுகிற வர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, எல்லாத் தனிகளுக்கும் பேதையருக் கும் கவலாதவர்களுக்கும் விளங்கி வியாக்கியானம் செய்தார்க ள்.

வசனம் பிரயோசனப்படவேண்டிமாறால் அது தெளிவாய் அறியப்படவும்வேண்டும்; கற்றற்படி பலன் கிடையாது. பவுல் லுத்தர்முதலியவர்கள் அப்படியே வள்ளக பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

சாதாரண வார்த்தைகளை உபயோகிக்கவேண்டும்; பற்பல திருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு விளக்கவேண்டும். சிவவேளைகளில் கூறியதைக் கூறவேண்டும். மனிதருடைய கவனத்தைக் கவர்ந்துகொள்ளத்தக்கதாக, அனலோடும் ஊக்கத்தோடும் பிரசங்கிக்கவேண்டும். சனங்களுக்கு விளங்கப் பிரசங்கிப்பதே சிறந்தவகை.

பெருவான ஆராதனையினால் உங்களுக்குப் பிரயோசன முண்டாகத்தக்கதாக அநுசரிக்கவேண்டிய சில காரியங்களை உங்களுக்குப் படிப்பினையாக எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

படிப்பினை

1. ஏற்றச்சுமையத்தில் உன் இடத்தில் வந்து உன்காரு.
2. இருதயத்தை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்.
3. வேதாகமத்தைக் கையிலி வைத்துக்கொண்டு குருவானவர் வாசிக்
4. கையிற் குறைப் பின்தொடர்ந்து வாசி.
5. பிரசங்கம் விளங்கத்தக்கதாய்ப் பிரயாசப்படு.
6. வீட்டுக்குத் திரும்பிவிடின் சீட்டவைகளைத் தியாலித்துச் செபி.
7. எல்லாம் உன் சூத்தம இரட்சிப்பைப்பற்றியே சொல்லப்பட்டது
8. என்பதை மறவாதே.

50. ராஜா எவ்வதனாப்பார்த்துக் கேட்ட கேள்வியினால் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை.

“விருத்திலே கிராட்சரகம் பரிமாறப்படுகையில் ராஜா எவ்வதனாப் பார்த்து உன் வேண்டுகூல் என்ன? அது உனக்குக் கொடுக்கப் படும். நீ கேட்கிற தெனா? நீ இராச்சியத்தில் பாதிமட்டும் கேட்டாலும் கிடைக்கும் என்றுன்” எஸ். 5. 6.

எஸ்தர் ஆகமத்தில் அழிவுகூடாதவாயிருந்த யூதச்சாரியானா மீட்டே இரட்சித்தலில் விளங்கி தெய்வீக பராமரிப்பைப்பற்றி நிறைந்த போதனைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

பொவ்வாத ஆமர் தேவனுடைய சனங்களின் அழிவைத் தேடி, அதை நிறைவேற்றும்படி ராஜகட்டளையைப் பிறப்பித் தான். அதினின்றும் தப்பிக்கொள்ளுவதற்கு யாதொரு வழி வகையும் காணப்படவில்லை. ஆனால் தேவன் பற்பல ஆச்சரியமான சம்பவங்களினால் அவர்களை இரட்சிக்கும்படி கிரியை நடப்பித்தார்.

அழகு சென்றதரியாகிய எஸ்தர் என்னும் யூதஸ்திரீயார்தியா வின் ராஜனுக்கு ராஜாத்தியாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டால் அவளுடைய பிரயாசத்தினால் அவள் சாதியார் கடைசியாக இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். ஒருரம் செய்யவேண்டுமென்றிருந்த ஆமான் னுக்குமரத்தில் போடப்பட்டான்.

இராச அழைப்பின்றி பிராவது இராசசமுகத்துக்குப்போகத் துணிந்தால் அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் கொலைசெய்யப்படவேண்டும் என்பது தேசசட்டமாயிருந்தது. 4. 11. மொர்தெகாய் எஸ்தர் ராஜசமுகத்திற்குப் போகும்படி அவளை நெருக்கி எவ்வினான். வச. 13. 14. எஸ்தர் தன் பிராணனை ஹகயிலேந்திக் கொண்டு ராஜசமுகத்திற்குச் சென்றாள். வச. 15. 16. தேவன் அவளை நடத்தினார். 5. 1. செங்கோல் கீட்டப்பட்டது. அவள் ராஜதயவு பெற்றாள். ஹகயிலேந்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற நிறந்த வாக்குத்தத்தத்தை ராஜாவிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டான். பின் சம்பவத்தகாரியங்கள் இந்த ஆகயத்தின் கடைசியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வாக்கியத்தை நமக்குப் பிரயோசனமாட்சி கித்தித்துக் கொண்டோமாக.

I. தீவ்விய மகத்துவத்தைப்பற்றிப்பார்ப்போம்.

1. தேவனுடைய ராஜரீக மகிமைபுக் கவனிக்கையில் அவர் மகத்துவமுன்னவர் என்றறியலாம்.—தேவன் ராஜா, பூமியிலுள்ள பிரபுக்களுக்கு உன்னர். அவருடைய ராஜரீகம் சமவத்தின்பேரிலும் மேலாநவண்ணம் கித்தியமுள்ளது. “அவருடைய ராஜரீகம் சர்வதையும் ஆளுகிறது. சங். 103. 19. அவர் தமது கித்தத்தின்படியே வானத்தின் சேனையை யும் பூமியின் குழிகளையும் நடத்த்கிறார்.” தானி. 4. 35.

2. அவருடைய பெருந்தனமையையும் மாட்சிமையை யும் கவனிக்கையில் அவர் மகத்துவமுன்னவர்.—அவர் உன் னத்தலில் கித்தியமாய் மந்தாரமில்லர். ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் கித்தியவாசியானவர். எசு. 57. 15. கேருபீன்களும் சேராபீன்களும், அவருடைய தெருடர்களும் காவலாளரு மாயிருக்கிறார்கள். மாம்சதேகியானவல் ஒருவருவது அவர் முகத்தைப் பார்த்து உயிர் தப்பிப்பிழைப்பது கூடாதகாரியம்.

3. அவருடைய மாசில்லா பரிசுத்தத்தைக் கவனிக்கையில அவர் மகத்துவமுன்னவர்.—அவர் நீதிபரர், பரிசுத்தர், சத்தியபரர்; வானங்களும் அவர் பார்வைக்குச் சுத்தமானவைகள் எல்ல. யோபு. 15. 15.

4. அவர் கீற்றிருக்கிற ஆசனத்தைக் கவனிக்கையில் அவர் மகத்துவமுன்னவர்.—ராஜரீக ஆசனத்தில் மாத்திரமல்ல, கிருபையின் ஆசனத்திலும் வீற்றிருக்கிறார். வெளி. 4. 2, 3.

II. ஆத்தம விசாரங்கோண் பாவியைக்கிறித்துப் பார்ப்போமாக.—அப்பேர்ப்பட்டான்.

1. பாவவுணர்ச்சியுன்னவன்.
2. மரணத்துக்கேதுவானவன்.
3. தன் இரட்சிப்புக்காகத் தத்தளிப்பேடிருக்கிறான். திவ் லிய ஆசனத்திலிருந்து இரக்கல் காட்டப்படுகிறந்தால் தப்ப வகையில்லை. பாவஞ்செய்கிற ஆத்தமா சாகுலிமன்று கட்டளை பிறப்பட்டிருக்கிறது. பாவியானவன் ஆக்கினக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் என்னசெய்யவேண்டும்.

(1) தேவனுக்கு முன்பாகத் தன்னித் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டும். 4. 16.

(2) இராசாவின் தயாளத்தின்பேரில் கார்ந்துகொள்ளத் துணிவுகொள்ளவேண்டும்.—நான் செத்தாலும் சாகி மேன். நான் பிறுக்கணிக்கப்பட்டாலும் அப்படியே செய்ய வேண்டும்.

194 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

(3) அவரோடே ஒப்புரவாகும் மார்க்கத்தில் தரித்திருக்க வேண்டும். 5. 1.

அறையிலும் தேவனுடைய வீட்டிலும் வேதவாசிப்பிலும் தரித்திருக்கவேண்டும்.

III. மனத்தாழ்மையின் விசுவாசி அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. இருதயம் நொறுங்கிவிட்டவர்களைத் தேவன் இரக்கத் தோடே பார்க்கிறார். — இராசா எஸ்தரைப்பார்த்து, மி.” சிறமைப்பட்டு, ஆவியில் நொறுங்குண்டு என் வசனத்துக்கு நடுங்குகிறவனையே கோடிப்பார்ப்பேன். ஏசா. 66. 2.

2. அவனுக்குக் கிருஷ்ண பரீட்சைச் செங்கோல் நீட்டப்படும். — வச. 2. சுவீசேஷத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய கைம்மரில்லாத ஒப்புரவாக்குதலின் அன்பு விளக்கப்படும். பாவினை அவர் தம்மண்டைக்கு வரும்படி அழைக்கிறார்.

3. இரட்சிப்புக்குரிய விசுவாசம் கிரியையெய்யும். — “எஸ்தர் கிட்டவந்து, மி.” வச. 2. நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும் ஏற்றசமையத்தில் சகாயஞ்செய்யும் கிருபையை அடையவும் தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கூடவோம். ஏபி. 4. 16.

4. சிறந்த வாக்குத்தந்திகள் அநுபவித்தனர். — எஸ்தர் விஷயத்தில் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டது. வச. 3. யோவா. 14. 13, 14; 15. 7-16; 16. 23. விசுவாசத்தோடே செய்யப்படும் செபத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் பூமிக்கும் உரிய திறவுகோல் கொடுக்கப்படுகிறது. விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கடும். மாற். 9. 23. எல்லாம் உங்களுடையது. 1 கொரி. 3. 22.

படிப்பினை.

1. தேவன் தமது கிருபையை விளக்குவதில் எவ்வளவு மகிழ்வடைபடுகிறார்.
2. நாம் பிதாபினைத்தெரிந்துகொள்ளும்வழியாகக் கிறிஸ்து கமக்கு எவ்வளவு அருமையாயிருக்கிறார்.
3. விசுவாசம் ஊக்கமுள்ள ஊழம் மிக பலிதமானது.
4. தேவனுடைய சனங்கள் கிசுவரியவான்களும் புகழியசாலிகளும் சகஜிபிக்குமாயிருக்கிறார்கள்.

51. யோபின் சரித்திரம்.

195

51. யோபின் சரித்திரம்.

(1)

அவனுடைய சிறந்த சன்மர்க்கு ஒழுக்கங்களும் உலக சம்பத்துகளும்.

“ஊதல் தேசத்திலே யோபு என்று பேர்கொண்ட ஒரு மனுஷன் இருந்தான். அந்த மனுஷன் உதமனும் சன்மார்க்கனும் தேவனுக்குப் பயந்த பொல்லாப்புக்கு விலகுதவனுமாயிருந்தான். மி.” யோபு. 1. 1-3.

யோபிகைமத்தைப்பற்றி வேதாந்திகளுக்குள்ளே இருக்கிற தர்க்கவிஷயத்தைப்போல வேதாசனத்திலுள்ள எந்தப்பாகத் தைப்பற்றியும் அவ்வளவான தர்க்கமில்லை. அந்தச் சரித்திர சங்கதியை நாம் ஒப்புக்கொள்வதா, அல்லது செய்யுள் ஒட்டலங்காரமாய்ப் பாவிக்கவா? என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டதுண்டு. இந்த ஆகமத்தின் ஆக்கியோனைப்பற்றியும், யோபு வாசம்பண்ணின தேசத்தையும் காலத்தையும்பற்றியும் விவாதங்கள் நேர்ட்டிருக்கிறது. இந்த விவாதங்களைக்குறித்து இங்ஙனம் சுருக்கிச் சொல்வதினாலே பிரயோசனமுமியரது. சுருக்கிச் சொல்லவேண்டுமானாலும், பல பிரசங்கக் குறிப்புகளை முதலேண்டியதாய் நேரிடும். ஆதலால் இந்தப் பேர்போன மனுஷனைப்பற்றிச் சத்தியம் உட்கொள்ளும்படி நாம் நம்புகிற காரியங்களை கமக்குப் பிரயோசனமாகச் சிந்தித்துக்கொள்வோமாக.

I. வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மனுஷனைப் பற்றிப் பார்ப்போமாக. — இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சரித்திரம் உண்மையுள்ளது. அதைக்குறித்து வேதாசனத்தில் மற்ற இடங்களிலும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எசே. 14. 14. யாக். 5. 11. பிரசங்கவாக்கியத்தில் விளங்கிய பாஷை நடைபடி, அந்தச் சங்கதியில் சம்பந்தமாய்க் காட்டியிருக்கிற துட்பமான காரியங்களுக்கு அந்தச் சரித்திரத்தின் உண்மையைப் பலமாய் நிரூபிக்கின்றது.

யோபு என்கிற நாமத்திற்கு “துக்கமுள்ள” என்றர்த்தம்.

1. அவன் வாசம்பண்ணின ஊழம் ஊதல் தேசம். — சிலர் ஊதல் தேசம், பலஸ்தினாவுக்கும் இப்பிராந்தத்துக்கும் இடையிலிருக்கிற வனந்த அராபியாவில் வடபாரிசத்திலிருந்ததென்றும்; வேறுசிலர், அது கல்அரபியாவில் சவக்கடலின் தென்மேற்குக்கணாலிலிருந்ததென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அராபியர் முந்தின அபிப்பிராயத்துக்கு இசையச் சொல்லுகிறார்கள்.

2. யோபு இந்நீத்காலம்.—அவன் இருந்த காலத்தைப் பற்றி அநேக வகையான அபிப்பிராயங்களுண்டு. மோசேயின் நியாயப்பிரமாண சடங்காசாரங்களைக்குறித்து அதில் யாதேனும் சொல்லப்படாதிருப்பதைக் கவனிக்கையில், அவன் மோசேயின் ஏற்பாட்டுக்கு முந்தி இருந்திருக்கவேண்டும். இவ் பது தெளிவாயிருக்கிறது. இஸ்ரவேலர் எகிப்துக்குப் போகு முன் அவன் சஞ்சரித்ததாகவும் காணப்படுகிறது. அவன் ஆபிரகாமின் தகப்பனாகிய தேராகின் காலத்திலிருந்தானோ, அவ் வது ஆபிரகாமின் காலத்துக்கும், யாகோபின் காலத்துக்கும் இடையிலிருந்தானோ என்பதைக்குறித்துத் தீர்மானிப்பது வருத் தமாயிருக்கிறது. எப்படியும் அவன் கிறிஸ்துவுக்கு 1800 வருஷத்துக்கு முன்னும், ஜலப்பிரளயத்துக்கு 600 வருடங்களுக்குப் பின்னும் இருந்ததாக நாம் எண்ணலாம். இவ்வாகமத் தின் ஆக்கியோனைக்குறித்துச் சிலர், யோபு தானே அதை எழுதினான் என்றும், சிலர் எவிலு என்றும், சிலர் மோசே என்றும், சிலர் சாலொமோன் என்றும், சிலர் எஸ்ரு என்றும் சொல்வார்கள்.

யோபு அவனுடைய பரீட்சைக்குப்பின் 140 வருடங்க ளிருந்ததையும், அவனுக்கிருந்த வைதிக கல்வியையும் திறமை யையும் கவனிக்கையில், பிற்கால தலைமுறையாருக்குப் பிர யோசன முண்டாகத்தக்கதாக, அவன் தேவஆவியினால் எவப் பட்டு அவன் சரித்திரத்தை எழுதியிருக்கலாம் எனத் தோன்று கிறது.

மோசே அரபியாவின் பற்பல பாகங்களிலே 40 வருஷம் பின்னிட்டகாலங்களில் அந்த ஆகமத்தைக் கண்டிருக்கலாம். அதை அவனும் மற்ற இஸ்ரவேலரும் முதலாவதாக எழுதப் பட்ட ஜீவவாக்கியங்களாக அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள். இவ்வாகமம் மிகவும் பூர்வீகமுள்ளது. அது எழுதப்பட்டு 3500 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது.

II. யோபுக்கு இந்நீத உலக ஐசுவரியமும் செழிப்பும். இன்னதென்று பார்ப்போம்.—அவனுக்கு நிலமுமில்லை, வீடு மில்லை. அரபிய குடும்பமானாருக்குத் தலைவனாக, அவன் ஆடு மாடுகள், மெய்க்கத்தக்கதாகக் கூடாரங்களில் குடியிருந்து, அங் குயிற்கும் இடம்பெயர்ந்து போனான். அவனுக்கு இருந்த ஐசுவரியம், மிருகஜீவன்களே. அதைப்பற்றி மூன்றாம் வசனத் தில் சொல்லியிருக்கிறது. யோபுக்கு இருந்த ஐசுவரியத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தையில் மூன்று அல்லது நாலு இலட்சம்

ரூபாய்க்கு இருக்கும். இந்தத் தொகை அக்காலத்தோருக் குன்னே மிகக் கனத்த தொகையாக எண்ணப்படும்.

பூமிக்குரிய கனத்திலும் ஐசுவரியத்திலும், அவன் கிழக்கத் தப் புத்திரர் எல்லாருக்கும் பெரியவனாயிருந்தான். அவனு டைய ஐசுவரியம் கர்த்தால் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தன் ஐசுவரிய திரட்சியினால் அவன் பெருமையடையவில்லை. அவனுக்குக் குமாரரும் குமாரத்தினரும் இருந்தார்கள். வச. 2.

III. யோபுக்கு இந்நீத ஆயித்திரிய தருத் இன்னதென்று பார்ப்போம்.—அவன் உலகசம்பத்தில் ஐசுவரியவானாயிருந் ததுபோல, கிருபையிலும் சன்மார்க்கத்திலும் ஐசுவரியவானா யிருந்தான்.

1. அவன் தேவனுக்குப் பயந்தவன்.—இதிலே மெய்க் கு ஞானத்தையும் தேவபக்தியின் மூலகாரணத்தையும் விளக்கி னான். அவனுக்குத் திவ்விய மகத்துவம், மகிமை, கிரியை, சம் ழானம் முதலியவைகளைப்பற்றிச் சரியான அறிவிருந்தது. தேவனுடைய பரிசுத்தத்தன்மையை அறிந்து, அவருக்கு முன் பாக அச்சத்தோடும் கணபக்தியோடும் ஜீவித்தான். தன்னைப் பற்றி தாழ்ந்த சிந்தையும் தனக்கும் தேவனுக்கும் இருக்கிற பெரும் வித்தியாசத்தையும் அறிந்து, தான் திவ்விய சமூகத்தி லிருக்கிறவனாக விழிப்புள்ளவனாய் நடந்துகொண்டான்.

2. அவன் உத்தமனும் சன்மார்க்கனுராயிருந்தான்.— அவன் வஞ்சகமும் மாயமுமில்லாதவன்; அவன் தேவபக்திச் சூரிய கிருபைவரங்களைப் பெற்றிருந்தான். உத்தம இருதயத் தோடே சர்த்தருக்கு முன்பாக நடந்துகொண்டான்.

3. அவன் பொல்லாப்புக்கு விலகுகிறவனாயிருந்தான்.— தீமையானவைகளை வெறுத்துத் தள்ளி, அவைகளுக்கு விலகி யோடினான். பரிசுத்தஜீவியம் செய்தான். பாவத்தினாலுண் டாகிய தீங்கு இன்னதென்பதை நன்றாய் அறிந்திருந்தான். ஆதலால் அவன் பாவத்தைப் பதைத்து வெறுத்துத் தள்ளினான். இந்த நற்குணங்கள் அவன் ஜீவியத்தில் விளங்கிவந்தன.

தகப்பனாக அவன் பிள்ளைகள் தேவபக்தியும் சேமமுமுள்ள வர்களாயிருக்க அவரவுள்ளவனாயிருந்தான். வச. 4.

நியாயாதிபதியாக பட்சபாதமில்லாமல் சிறந்தவகையாய் நியாயம்செய்தான். 29. 7-17.

பரோபகாரியாக யாவருக்கும் நன்மைசெய்தான். 24. 12, 13; 31. 32.

198 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

மனத்தாழ்மையுள்ளவனாக, இறுமாப்புள்ள சிந்தையை வெளிப்படுத்தான். அவன் லௌகீகஞாயாவது, பொருமைக்காரனாயாவது, அன்புக் குறைவுள்ளவனாயாவது நடந்துகொள்ளவில்லை. 31, 29, 30.

படிப்பிண.

1. சன்மார்க்க ஒழுக்கத்துக்கு யோபு எவ்வளவு சிறந்த திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறான்.—அவனைப்போல நாரும் விளங்கும்படி இருபைக்காக விண்ணப்பம் பண்ணுவோமாக. “நீங்கள் அசுரியாயிராமல் வாக்குத்தத்தமான ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தினாலும் கீழிய பொறுமையினாலும் கத்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்.” எபி. 6. 11.
2. ஐசுவரியமானது தேவபக்தியுடன் பொருந்தியிருப்பதை இங்கே பார்க்கிறோம்.—இது கூடியகாரியமானதும் அபூர்வமாய் அப்படியிருப்பதன்மேல் இருபையினால் அது ஆக்கக்கூடியது. இருபையைப் பெற்றிருந்தாலும் ஐசுவரியமானது தேவபக்தியுடன் பொருந்தியிருப்பது அரிது. யோபு ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை, அவன் அதை ஏழைகளின் நன்மைக்காகவும், தேவனுடைய மகிமைக்காகவும் செலவிட்டான். ஐசுவரியத்தில் ஆசைவைப்பது நல்லதல்ல. “உண்ணவும் உடுக்கவும் நமக்கு உண்டாயிருந்தால், அது போதுமென்று இருக்கக் கூடவோம். 1 திமோ. 6. 8. சரீரத்துக்கு வேண்டியது சேர்ப்பம். இருபை பெற்றவர்களுக்கு அவசியமானது மிகச் சேர்ப்பம். பாவமோ ஒன்றிலாவது தீர்ப்பியடையாது.
3. யோபின் பக்தியானது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியாவைப்பற்றிய விசுவாசத்தோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தது.—ஆகவே அவன் என் மீட்பர் உயிரோடுருக்கிறான் என்றும், அவர்கடையினால் பூமியின்மேல் நிற்பான் என்றும் நான் அறிந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னான். 19, 25. அவனுடைய சன்மார்க்க ஒழுக்கங்களுக்கெல்லாம் மூலம் இதுதான். நாம் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவையெனினாலும் அவன் விசுவாசித்த மேசியாவையே நாம் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

52. குடும்ப விருந்துகள்.

—உட்பு—

“அவன் குமாரர் அவன்வன் தன் தன் களிலே தன் தன் வீட்டிலே இருந்துவந்து தங்கள் மூன்று சகோதரிகளையும் தங்களோடே போசனம்பண்ணும்படி அழைப்பார்கள், ஸு.” யோபு. 1. 4, 5. யோபுக்குருத்த பூயிக்குரிய கனத்தையும் வைதிக மேன்மையையும் அவன் தேவனுக்குமுன்பாக உத்தமனும் பயபக்தி

யுமுள்ளவனாயிருந்ததையும் அவன் மனிதருக்கு நீதியாய்வு செய்து பரோபகாரியாயிருந்ததையும் குறித்து முன் பார்த்தோம்.

பிரசங்கவாக்கியத்திலே அவன் குடும்பசம்பந்தமாய்க் குடும்பத்தலைவனாகச் செய்தகாரியம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயும் அவன் தேவபக்தியைச் சிறந்தவிதமாய்க் காட்டியிருக்கிறான்.

ஒரு தகப்பன் தன் குடும்பத்தார் தேவபக்தியிலே வளரும்படி முயற்சிசெய்யாதிருந்தால், அவன் நடக்கை உத்தமமாயிராது. நாம் இங்கே கவனிக்கவேண்டிய காரியங்களாவன:

I. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விருந்துகள்.—யோபின் பிள்ளைகள் பிராயமாகித் தனித்தனியே குடியிருந்ததாக விளங்குகிறது. “அவன் தன் தன் களிலே” என்று சொல்லியிருப்பது, அவனவன் பிறந்தான் என்று எண்ணத்தரும். அப்போது அவர்கள் விருந்துசெய்து, தங்களுடன் சந்தோஷம் கொண்டாடும்படி தங்கள் சகோதர சகோதரிகளையும் வரவழைப்பார்கள்.

எல்லா விருந்துகளும் பாவமுள்ளதல்ல. வேதத்திலே அடிக் கடி விருந்துகளைப்பற்றி வாசிக்கிறோம். அவைகளைப்பற்றிக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை; விசேஷ ஆசீர்வாதங்கள் விருந்துக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. செழிப்புள்ள காலங்களில் நாம் சந்தோஷப்படுவதிலே குற்றமில்லை.

யோபின் பிள்ளைகள் செய்த விருந்து சகோதரபட்சத்தைக் காட்டுகிறது. “இதோ சகோதரர் ஒருமித்து வாசம்பண்ணுவது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது.” சங். 133. 1. அப்படிப்பட்டவர்கள் சகோதர அன்பிலே செழித்தோங்குவார்கள்.

ஒரு குடும்பத்திலே பொருமைகளும் சண்டைகளும் வாக்குவாதங்களும் உண்டாவதை நாம் அடிக் கடி பார்ப்பதுண்டு. திருஷ்டாந்தமாக யாக்கோபின் குடும்பம் தாவீதின் குடும்பம்.

யோபின் பிள்ளைகள் செய்த விருந்திலும் வைதிகவிஷய மாய்க் கறைபட்டிருந்தார்கள் என்பது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது. யோபு இதை அறிக்கையிட்டு, அதைக்குறித்து வெகு விழிப்புள்ளவனாயிருந்தான். சாலொமோன் “விருந்துவிட்டுக் குடி போவதிலும் துக்கவிட்டுக்குடி போவது நலம்” என்று சொல்லியிருக்கிறான். பிர. 7. 2.

சந்தோஷப்படுத்கேடாய் முடிவதுமுண்டு; களிப்பு மதி கேடாய் மாறுவதுமுண்டு. விருந்து கோலாகலமாய் முற்று

200 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்க் குறிப்புகள்.

பெறுவதுமுண்டு. விருந்து கொண்டாடுதல் விழிப்புக்காவது, செபத்துக்காவது அதுசரணையாயிருப்பதில்லை; சுய வெறப்புக்கு அது எதிரிடையாயிருக்கிறது.

II. யோபு நடப்பித்த காரியத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. அவன் பிள்ளைகளுடைய வைதீக நன்மையை நாடினான். — அநேகர் தங்கள் பிள்ளைகளுடைய சரிசுகத்தையும் இம்மைக்குரிய வரம்பையும்பற்றிக் கவலையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். ஆனால் யோபு தன் பிள்ளைகள் அழியாமையைத் தரித்த உத்தரவாதினான் என்பதை அறிந்துணர்ந்து, அவர்கள் ஆத்துமாவுக்காக அருங்கவலைப்பட்டான். தேவபத்தியுள்ள சகப்பன் இவ்வித சிந்தையையே காட்டுவானல்லவா? நீங்கள் இப்படிப்பட்ட சிந்தையுள்ளவர்களாயிருக்கிறீர்களா?

2. அவன் அவர்களுக்காகப் பலசெலுத்தினான். — அவர்கள் சுத்திகரிப்புக்காக அப்படிச் செய்தான். இந்தப் பலிகளினாலே குற்றம் அறிக்கைசெய்யப்பட்டு, தண்டனை நீங்கும் படி மன்னாடப்பட்டு, தேவகிருபையில் விசுவாசம் வைக்கப்படும். இந்தப் பலிகள் உலகத்தின் பாவங்களை நீக்கும்படி வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தேவாட்டுக்குட்டியின் பலியைச் சுட்டிக்காட்டினதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. யோபு பலி செலுத்தினதில் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்களாவன.

(1) காலம். “அதிகாலமே” ஆத்துமாவுக்கடுத்த மார்க்ககாரியத்தையே முந்திப் பார்க்கவேண்டியது. மத். 6. 33.

(2) பலியின் தொகை. தன் குமாரர் எல்லாருடைய இலக்கத்துக் கடுத்தாயிருந்தது. ஆளுக்கு ஒரு பலி செலுத்தினான். அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய ஆத்தும இராட்சிப்பின் வாழ்வை விரும்பி, அதற்காகக் கவலையுள்ளவனாயிருந்தான்.

(3) நோக்கம். அவர்கள் பாவஞ்செய்து தேவனைத் தாவுத்திருப்பார்கள்; அல்லது ஆகாத சம்பாஷணை செய்து, தங்கள் சந்தோஷத்திலே தேவனை மறந்திருப்பார்கள் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு இருந்தது. கிருகங்களைப் பலியிடுவதிலே பலிதமில்லை என்பதை இங்கே அறியலாம். ஏனென்றால்,

(4) அவன் அடிக்கடி அப்படிச் செய்தான். இந்தப் பலிகள் முன்னடையாளங்களாய்மாத்திரம் இருந்ததால், அடிக்கடி அவைகள் செலுத்தப்படவேண்டியதாயிருந்தது. எபி. 10. 1-14.

201 குடும்ப விருந்தினர்.

201

படிப்பினை.

1. குடும்பப்பிதாவின் பக்தி எவ்வளவு சிறந்தவிதமாய் இங்கே விளங்குகிறது. யோபு யோசகவாலைப்போல, நானும் என் வீட்டாரும் கர்த்தரையே சேவிப்போம் என்று தீர்மானித்திருந்தான். அவன் குடும்பம் தேவசபையாயிருந்தது; அவனுக்குப் பலி பீடமிருந்தது; பலி செலுத்தினான். குடும்பத் தலைவனாகவும் ஆசாரியனாகவும் விளங்கினான். சகோதரரே இந்தப் பத்தியுள்ள பிதாவைப்போல நீங்களும் இருக்கிறீர்களா?

2. மார்க்கத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருப்பதை இங்கே பார்க்கிறோம். — யோபு அதிகாலமே வைதீகவேலையைச் செய்தான். அவன் பிள்ளைகள் எல்லாரும் பிராயமாகியிருந்தார்கள். ஆனால் இவன்புதல்கட்டு நிலையாய் நின்று. அவன் இன்னும் அவர்களுக்குத் தகப்பனாக இருந்தான். அவர்களைப்பற்றி அவனுக்கிருந்த அன்பு கவலை முயற்சி முதலியவை அற்றுப்போகவில்லை. அவன் காணிக்கை செலுத்தினான்; செபம் பண்ணினான்; அவன் செல்வாக்கும் சென்றது. யோபு, அவன் குமாரர், பலிபீடம், பலி, அக்கினி, காணிக்கை, அங்கோரம் எவ்வளவு நேரத்தியான படம்போலிருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாரும் இவைகளால் நற்போதனையும் ஆறுதலும் அடைந்து, அவரவர் தொழிலைச் செய்யப்போகிறார்கள். இந்தக் காட்சியைத் திரும்பத்திரும்ப பார்க்கலாம். யோபு தேவனுடைய பணிவிடையிலாவது, தன் பிள்ளைகளைப்பற்றிய விஷயத்திலாவது, இளக்கரித்தப்போகவில்லை. யோபின் பணிவிடைக்கும் அநேகர் மேலெழுச்சியாய்ச் செய்யும் ஊழியத்துக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது.

இங்கே ஆஜராயிருக்கிற குடும்பத்தலைவர்கள் யோபின் மாநிரியை பின்பற்ற இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறேன்.

யோபின் மாநிரியை ஒரு கடமையாகவும் சலாக்கியமாகவும் உங்கள் பிள்ளைகளை ஆத்தும நன்மைக்கான கருவிகளாகவும் பாருங்கள். அப்படிச் செய்வதினாலே உங்கள் ஜீவகாலம் எல்லாம் உங்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும். மாணவேளையினம் நியாயத்திப்பபுரானினம் அப்படியே மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணும்.

தேவியைப் பாவத்துக்காகச் செலுத்தப்பட்ட கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பெரிய பலியினைக்கு வரவழைக்கிறேன். அவரே ஒன்றான பாவப் பிராயச்சித்தப்பலியாயிருக்கிறார். அவர் எல்லாருக்குவும் பலியாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். உண்மையான இணைப்பிதலோடும் உத்தம விசுவாசத்தோடும் அவரண்டைக்கு வந்து, உங்களை அவருக்குப் பிரதிஷ்டைபண்ணுங்கள்.

53. ஆச்சரியமான கூட்டம்.

(3)

“ஒருநாள் தேவபுத்திரர் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் வந்து நின்றபோது, சரத்தாலும் அவர்கள் நடுவிலே வந்து நின்றனர். கர்த்தர் சரத்தாரைப் பார்த்து நீ எங்கேயிருந்து வருகிறாய் என்றார். சரத்தார் கர்த்தருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: பூமியெங்கும் உலாவி அதில் சுற்றித்திரிந்து வருகிறேன் என்றான், ஆ.” யோபு. 1. 6-12.

வேதாகமம் எவ்வளவு ஆச்சரியமான புஸ்தகம்; அதின் இரகசியங்கள் எவ்வளவு ஆழமானவைகள்; அதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் எத்தனை நிரல்; அதின் பொருள் எத்தனை விஸ்தாரம்; அதின் சரித்திரங்கள் சிறந்த போதனைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கின்றன. அதில் சொல்லியிருக்கிறவைகள் மேலானவண்ணம் பாட்கிமையுள்ளதாயுமிருக்கின்றன.

தேயி திருந்நின் சாஸ்திரிகளும் வேதாகமத்தைப் புரணமாய் மேனமைப்படுத்த தங்களுக்குச் சக்தியில்லை என்றே அறிக்கையிட்டிருக்கிறார்கள். இன்று நாம் சிந்தித்துக்கொள்ளும்படி தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிற பாகமானது மிகுந்த சிக்கும் மலைப்புமுள்ளது.

இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஆட்கள் நம்முடைய எண்ணத்தைக் கவரந்துகொள்ளத்தக்க மேலான மகத்துவமுள்ளவர்கள்.

யேகோவா இந்தச் சங்கத்திலே பரிசுத்த ஆசனத்திலிருக்கிறார். அவர் சமஸ்தத்தின்பேரிலும் ஆதிக்கக் கர்த்தாவானவர். தேவதூதர் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்கள். தேவபுத்திரர், அதாவது அவர் சமுசத்தைத் தரிசிக்கிற தூதர் தங்களுடைய பற்பல அந்தஸ்துடன் அவரைத் தொழுதுகொள்ள வந்து நின்றார்கள்; அது ஒரு சிறந்தநாள். ஜோலித்துப், பிரகாசிக்கிற கேருபின்கள் சேராயின்கள் தங்களுடைய திவ்விய ஆண்டவருடன் நெருங்கிய அந்நியோன்னியமாகும் இராசரீகரான தேவனுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றப் பற்றிச் செல்ல ஆவருடைய சித்தத்தை அறியும்படி கூறினார்கள்.

இப்போது பரலோக இராச்சியம் கருகலாகிறது. சரத்தான், குற்றஞ்சாட்டுகிறவன், கெட்டுப்போன தேவதூதன், மருள விழுந்த வேலையோன் கணங்கனான பிசாசுகளுக்குத் தலைவன் அங்கே காணப்படுகிறான். சரத்தான் தேவனுடைய சித்தத்துக்

கும் அதிகாரத்துக்கும் கீழ்ப்பட்டவன் என்று காட்டும்படி அவனுடைய திவ்விய சமுசத்தில் காணப்பட தேவன் இடங்கொடுத்தார்.

தேவன் அவனைப் பார்த்து நீ எங்கேயிருந்து வருகிறாய் என்றார். வச. 7. அப்போது அவன் தன் குணத்துக்கேற்ற வண்ணம் யோபு விருதாவாகவா தேவனுக்குப் பயந்து நடக்கிறான் என்று மறுமொழி சொன்னான். யோபு ஒரு கூலிக்காரன் என்போலமாதிரி இருக்கிறான் என்று அவன்பேரில் குறை கூறி குற்றஞ் சமத்தினான். சக. 3. 1, 2. வெளி. 12. 7-10.

யோபு சுகபத்திரமான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சரத்தான் அறிவித்துப் பதினோராம் வசனத்தில் அவன் தன் பரிகையையும் பொருமையையும் வெளியிட்டு, “உம்முடைய சையை நீட்டி அவனுக்குண்டானவை யெல்லாம் தொடும்” என்றான். தேவன் அதற்குச் சிம்மித்து யோபை குறுமையான நிலைமைக்குட்படுத்துபடி பிசாசுக்கு உத்தரவுருளினார்.

தேவனுடைய புத்திரர் தெய்வீக கட்டளையை நிறைவேற்றச் சென்றபோது, சரத்தான் யோபின்மேல் கண்ணைத்து, அவன் குடும்பத்தையும் கிசுவரியத்தையும் அழிக்கும்படி முயற்சிசெய்யப்போனான். இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற சங்கதிசைப்போனான். இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற சங்கதிசைக்கொண்டு நாம் சில நல்ல போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்வோமாக.

1. தேவன் சகல அதிகாரத்திற்கும் இராசரீகத்துக்கும் வல்லமைக்கும் தலைவராயிருக்கிறார். — வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள சகலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றன. “அவர் தமது சித்தத்தின்படியே வானத்தின் சேனையையும் பூமியின் குடிக்களையும் நடத்துகிறார்.” தானி. 5. 35.

பிரமாணங்கள் யாவும் அவருடையவைகள்; எல்லா இராசரீகப்பாராந்தரமும் அவரால் உண்டாயிருக்கின்றன. “அவர்மூலமாய்த் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது.” 1 கொரி. 8. 6. தண்ணீர் சொட்டும் தாளனுவும் இடியும் மின்னலும் எல்லாம் அவர் சித்தத்தின்படி செய்கிறது. எல்லா ஜீவஜெத்துகளும் அவைகள் பெரியவைகளாலும் சிறியவைகளாலும் அவருடைய சிருஷ்டிகளே மனிதரும் அப்படியே பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவையிருக்கிறார்கள். சேனைகளின் கர்த்தான யேகோவா எவ்வளவு மகிமையும் மாட்சிமையுமுள்ளவர். “அவர் பரிசுத்தவான்களுடைய சபை

206 வேதமதவெளியின் குணங்களை விளக்கிய பிராங்கக் குறிப்புகள்.

ணப்பட்டிருக்கின்றன. தேவனிடத்தில் அன்புடையவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கிறது. ரோம. 8, 28. உங்களுக்குத் தீமைசெய்கிறவன் யார்? 1 பேது. 3, 10. தேவன் நமது பட்சத்திலிருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்? ரோம. 8, 11.

3. தேவாகீர்வாதம் அவருடைய சனங்கள் எல்லாருடைய பங்காயிருக்கிறது. — “அவன் கைகளின் கிரியைப்ப ஆசீர்வதித்தீர்.” வச. 10. இது பிலேயாம் சொன்னதற்கு ஒத்திருக்கிறது. “அவர் ஆசீர்வதிக்கிறார்.” எண். 23, 20. தாலீதும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறான். தேவாரூடைய ஆசீர்வாதம் உருமுடைய சனத்தின்மேல் இருப்பதாக. சங். 3, 8. லெவிகே விஷயத்தில் அப்படி இருப்பதை அடிக்கடி பார்த்தோம். வைதீகவிஷயத்திலோ அது எப்போதும் இருக்கும்.

படிப்பினை.

1. தேவனுடைய சனங்கள் விசேஷித்தவகையாய்ச் சிட்டுத்தவர்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களும் மாயிருக்கிறார்கள். — தேவன் அவர்களைப் பிரியத்தோடே மதிக்கிறார். எப்போதும் அவர்களுக்குத் தமது அன்பைப் பாராட்டுகிறார். அவர்களைத் தவிர மல் பராமரித்தவருகிறார். இவ்வேலே நீ பாக்கியதான்; கர்த்தரால் இரட்சிக்கப்பட்ட சனமே உனக்கு ஒப்பானவன் யார்? உபா. 33, 29.

2. தேவபக்தியுள்ள குடும்பத்தில் வாசம்செய்வது இலேசான சலாக்கியமல்ல. — தேவபக்தியுள்ளவர்களின் பிள்ளைகள் வேலைக்காரர் மற்றவர்களைவிட அதிகபாய் மதிக்கப்படுகிறார்கள். லேஸியால் அவர்கள் குழப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சலாக்கியத்தைக் கெடுக்கப்போடாமல் அதைச் சரியானபடி மதிப்போமாக.

3. தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்கள் நன்றியுடையவர்கள். — அவர்களுக்குச் சத்திருக்கை இருக்கலாம்; சேரத்தொடரலும் துன்பங்களும் அவர்களுக்கு நேரிடலாம். ஆனாலும் என்ன உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகும் என்று நினைக்களுக்குச் சேரத்தொடரல்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வித இலட்சணத்தைத் தேடி அதைக் காத்திக்கொள்ளுங்கள்.

54. யோபுக்கு நேரிட்ட ஆபத்துக்கள்.

“கர்த்தர் சாத்தானை நோக்கி: இதோ அவனுக்கு உண்டானவையெல்லாம் உன் கையிலிருக்கிறது. அவன்மேல்மாதிரம் உன் கையை நீட்டாதே என்றார். அப்பொழுது சாத்தான் கர்த்தருடைய சந்நியை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனான். பின்பு ஒருநாள் யோபுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளும் தங்கள் மூத்த சகோதரன் வீட்டிலே புசித்தது திராட்சரம் குடிக்கிறபோது, மி.” யோபு. 1, 12-22.

நமக்கு இனி நேரிடும் தீங்குகளும் துக்கங்களும் நமக்கு மறைக்கப்பட்டிருப்பது நன்மைக்கேதுவான ஞானமுள்ள தீவ்விய நற்பாடாயிருக்கிறது. அந்தந்த காலத்து அநினதின் பாடுபெறுதும். மத். 6, 34. யோபு தன்னைப்பற்றியுண்டாயிருந்த ஆலோசனையை அறியாதவையிருந்தார். அவன் மன உண்மையோடே தேவனுக்கு முன்பாகநடந்துவந்தான். அவன் தன் நன்மைக்கேதுவாக அதுபவித்துக் கர்த்தருக்குள் மனமகிழ்ச்சியாயிருந்தான். தனக்குத் தேவையாயிருந்த நன்மைகளை அதுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டெவந்தவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்துவந்தான்; அவன் தான் ஒருக்காலும் அசைக்கப்படுவதில்லை என்று தன் வாழ்விலே சொல்லி, தன் கூட்டிலே மரிக்கலாம் என்று எண்ணினான்.

ஆனால் நீசனின் பிசாசுக்கு இடங்கொடுக்கப்படவே பற்பலவகையான இடுக்கண்கள் அவனுக்கு நேரிடலிருந்தன. அவைகளைப்பற்றி இப்போது பார்ப்போமாக.

I. யோபுக்குண்டான உபத்திரவங்கள். — இந்த உபத்திரவத்தில் அடங்கிய விஷயங்கள்.

1. ஆஸ்தி நஷ்டம். — சபேயர் அவனுடைய மாடுகளைச் சரியத்துக்கொண்டுபோனார்கள். வச. 14, 15. வானத்திலிருந்து அக்கினி விழுந்து ஆடுகளைப் பட்டித்துப்போட்டது. வச. 14. கர்த்தையர் ஒட்டகங்களை ஒட்டிக்கொண்டுபோனார்கள். வச. 17. அவனுக்குண்டான ஆஸ்தியைப்பற்றி மூன்றாம் வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வித அவனுடைய நிர்ப்பந்த நிலைமையைக் காட்டியிருக்கிறது. அவனுக்கு இருந்த உலகசம்பத் தைல்லாம் அவன் கண்ணுள்பாகத் தொலைந்துபோயிற்று. அற்ப நஷ்டங்கள் நம்மை நிரூபித்துக்குட்படுத்தும்; பெரிய நஷ்டங்கள் நம்மை நிரூபித்துக்குட்படுத்தும்.

208 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரம்மக் குறிப்புகள்.

டங்கள் நம்மை மிகுதியாய்த் தாக்கும். முழுவதும் மோசமாய்ப் போவது நிர்ப்பாக்கியமாய் விளங்கும்.

2. வேலைக்காரரின் அழிவு.—சபேயர் வேலைப்பட்டிகளைப் பட்டயக்கருக்கினால் வெட்டிப்போட்டார்கள். வச. 15. அக்கினி ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களைச் சுட்டெரித்துப்போட்டது. கல்தேயர் ஒட்டகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களைக் கொன்றுபோட்டார்கள். இவைகள் யேபுக்கு நேரிட்ட இரண்டாவது அடி. இது அவனுடைய மனதுக்கு மிகுந்த புண்பாட்டை உண்டிபண்ணியிருக்கும். இரக்கமுள்ள மனுஷன் தன் மிருகஜீவன்களைக் காப்பாற்றுகிறான். அப்படியானால் அவன் தன்னைப்போலுள்ள மனுஷரின் ஜீவனை எத்தனை அளவு கவனிப்பான். வேலைக்காரரில் திடீரென ஒரு வன்மையுடைய பொருளும் மனவருத்தமுண்டாகும். லவாரும் கொல்லப்படும் போது, எத்தனையான மனவேதனைகள் உண்டிபண்ணும். ஆனால் அவனுக்குக் கொடிய அடி இ. 11 விழப் போகிறது.

3. பிள்ளைகளைத் திடீரென சாகக்கொடுத்தல்.—வச. 18, 19. ஒரே அடியிலே அவனுடைய குமாரர் குமாரத்தின் பூமியிலிருந்து ஒருமிக்கப்பட்டு விழுந்தார்கள். அவர்கள் விழுந்துள்ள இட வேலையிலே சடுதியாய் மாண்டார்கள். தன் வழக்கத்தின்படியே அவர்களைச் சுத்தம்பண்ணி, அவர்களுக்காகச் சர்வாங்க தகனப்பலிகளைச் செலுத்துமுன் மறுமைக்குள் மறைந்துபோனார்கள்.

ஒரு பிள்ளையை இழக்கக்கொடுப்பதையிட்டுத் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்தியிருக்கிற பெற்றோரே, நீங்கள் சாகக்கொடுத்த பிள்ளை மதலையாயிருக்கலாம். நீங்கள் யோபை நோக்கிப் பாருங்கள். அவன் பிராயமான தன் குமாரனையும் குமாரத்தினியையும் ஒரேகாளில் ஒருமிக்கச் சாகக்கொடுத்தான். அவர்கள் அவனுக்கு விசேஷப்பெற்ற பொக்கிஷமாயிருந்தார்கள். அவர்கள் அவன் இருதயத்துக்கு மகிழ்ச்சியும், அவன் ஜீவனின் நம்பிக்கையுமாயிருந்தார்கள்.

(1) யோபுக்குண்டான உபத்திரவங்கள் சடுதியாய் நேரிட்டன. இப்படி வரும் என்று அவனுக்கு முந்தித் தெரியாது, அவைகள் வரும் என்று அவனுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை, அவன் எச்சரிக்கப்படவில்லை. உரேன உச்சியிலிருந்து மேலே தள்ளப்பட்டான்.

(2) தொழிற்சியாய் நேரிட்டன. விட்டாற்றியில்லை; ஒன்றின்பின்னொன்றாய் வந்தது. ஒருவன் வந்து ஒரு செய்தியை அறிவித்து மூடித்தவடனே, இன்னொருவன் வந்து இன்னொரு துக்க செய்தியை அறிவித்தான். அப்படி நாலுபேர் தொடர்ச்சியாய் வந்து பிரலாப சங்கதிகளைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தத் தேவதூதனுடைய உள்ளம் அப்போது தாங்கக்கூடாதவண்ணம் அழுந்தியிருக்குமல்லவா?

(3) ஒருமிக்க மொத்தமாய் நேரிட்டன. இன்பமான காட்சி பாழ் வனந்தரமாயிற்று; குடிவாழ்வு குடிசாமாயிற்று. வாழ்வுக்குரிய தூதொரு குறிப்புமுதலாய் இல்லாமற்போயிற்று.

என்றாலும், சகலமும் மோசமாய்ப் போகவில்லை; அவன் மீதியாயிருந்தான். அவன் ஜீவனும் சுவாசமும் புத்தியுத்தியும் தேவன்புரிவுள்ள நம்பிக்கையும் இன்னம் அவனுக்கு இருந்தது.

கிறேஜர்கள் உங்களுக்குண்டான நஷ்டங்களிலும் உபத்திரவங்களிலும் இன்னமும் மீதியாயிருக்கிறதென்ன என்பதைக் கவனித்துப்பாருங்கள். உங்களுக்குண்டான துக்கத்தினால் நீங்கள் இன்னம் அதுபவிக்கிற நன்மை இன்னதென்று அறியாதீதி, உங்கள் சண்கள் அந்தகாரப்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

II. யோபு தனக்குண்டான உபத்திரவங்களில் அவன் காட்டின ஆய்.

1. அவன் கனத்த துக்கமுள்ளவனுயிருந்தான்.—“அவன் எழுந்திருந்து தன் சால்வையைக் கிழித்துத், தன் தலையைச் சிதைத்துத், தலையிலே விழுந்தான்” பூமியின் தூள் அவனுக்குப் படுக்கையாக மாறினது. ஆதி. 37. 34.

இடுக்கண் உண்டாயிருக்கையில் துக்கப்படுவது இயல்பு, அது நியாயமாயிருக்கிறது. நம்முடைய இரட்சகரும் நன்னீர்விட்டிருக்கிறார்.

2. அவன் மிகுந்த மனத்தாழ்மையைக் காட்டினான்.—தான் பூமிக்குரியவனென்று எண்ணி, தன் ஆதி நிலைமை இன்னதென்று அறிக்கைபண்ணினான். “நிர்வாணியாய் என் தாயின் காப்பத்திலிருந்து வந்தேன்.” வச. 21.

“நாம் உலகத்திலே ஒன்றும் கொண்டுவந்ததில்லை; இதிலிருந்து நாம் ஒன்றும் கொண்டுபோவதில்லை” என்பது நிச்சயம். 1 தீமோ. 6. 7. மனுஷரின் இன்னொருவர்பேரில் சாயும் தன் மையுடையவன் என்று இதில்தான் அறியலாம். கிசவரியத்தைத்

210 தேவதனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சங்கக் குறிப்புகள்.

திரட்டி அதின்பேரில் பிரியப்படுகிறவர்களே, இதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்களுடைய லாபங்களையும் வீடுகளையும் நிலம் களங்களையும் பின்னுக்கு விட்டுவிடுவண்டியவர்கள்தானே. நீங்கள் தரித்திரரிடும் தரித்திரரர்களாம். “கிரீவாணியாய்த் திரும்புவேன்” உங்கள் கைவரிப்பத்தைத் தேவனுடைய உக்கிராணக்காரர்போல செலவிடுங்கள்.

3. அவன் தீர்த்த பக்திமானாயிருந்தான். — தலாயிலே விழுந்து “பணிந்துகொண்டான்.” அவன் எப்போதே கடமைகளை மறந்துபோகவில்லை; தேவனுக்குச் செய்யவேண்டியதை விட்டு விடவுமில்லை; அவன் தன் கொடிய உபத்திரவத்தின் மத்தியிலேயும் யேகோவாவைப் பணிந்துகொண்டான். மனக்கோட்டாடிக்காவது, அவநம்பிக்கைக்காவது இடங்கொடாமல் செப சிந்தையுள்ளவனாக விளங்கினான்.

4. தேவ சித்தத்திற்கு முழுவதும் இணங்கினான். — தேவன் சகலத்திற்கும் எசுமான் என்றும், சகலமுமீ லுவரால் உண்டானதென்றும், தம்முடையதைத் தாம் திரும்பி நித்தம் கொள்ள பாத்தியதை உடையவர் என்றும் அறிக்கையுடனான்.

“சாத்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார்” எல்லாற்றிற்கும் மேலாக அவன் தனக்குத் துஞ்சத்தை உண்டிபண்ணின கர்த்தருக்கு அமைந்துகொண்டு, அவர் ஞானமுள்ளவர், நல்லவர், உண்மையுள்ளவர், தயவுள்ளவர் என்று எண்ணி, அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான். அவர் தவறுகிறவருமல்ல, தப்பிதம் செய்கிறவருமல்ல என்பதை, அவன் நன்றாய் அறிந்துணர்ந்தான். யோபு குடாக்கப்பட்ட குகையில் அழிந்துபோகாத பொண்ணைப்போல உபத்திரவகாலத்தில் உத்தமனாக விளங்கினான்.

இக்கே நாம் கவனிக்கவேண்டிய காரியங்கள்.

(1) சாத்தான் கலங்கடிக்கப்பட்டான். — தேவபத்தியை அழிக்க அவனால் கூடாது; உத்தம குணத்தைச் சிதைக்கவும் அவனால் மாளாது.

(2) யோபு கனப்படுத்தப்பட்டான். — அவன் கிறுத்தப் பட்டும், குறைவாகக்காணப்பட்டவல்ல; பரிட்சிக்கப்பட்டும், சோதனைக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை; புடைக்கப்பட்டும், பதராகக் காணப்பட்டாமல் மணியாகக் காணப்பட்டான். அவனுடைய தோட்பாடு சுத்த உபதேசமாக இருந்தது; அவன் இருதயம் சரியாயிருந்தது; அவன் அறுவடிப்புடன் உத்தமராயிருந்தான்; அவன் மனக்கோட்சித் தேவனுக்கு முலாக கோரியிருந்தது.

55. யோபுக்குண்டான சரீர உபத்திரவங்கள்.

211

(3) தேவன் மகிமைப்படுத்தப்பட்டார். — அவருடைய ஆலி யோபிலிருந்தது; அவருடைய கிருபையும் வல்லமையும் அவனில் காணப்பட்டன. யோபுக்கிருந்த சிறந்த இலட்சணங்கள் அவனில் இயற்கையாயுள்ளதல்ல; தேவத்தனங்களாயுண்டானது. அவைகள் பூமிக்குரியவைகளாயிராமல், பரத்துக்குரியவைகளாயிருந்தன.

இப்படிப்பட்ட உபத்திரவத்தி உங்களுக்குண்டா? உபத்திரவ காலத்தில் இது உங்கட்தாங்கி, இணங்கியிருக்கச் செய்திருந்தா? அப்படியானால் அதைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்படியில்லாதிருந்தால், அதைத் தேடி கண்டுபிடிப்புகள்.

55. யோபுக்குண்டான சரீர உபத்திரவங்கள்.

“யி. ம. நோவாவிடே தேவபுத்திரர் கர்த்தருடைய சந்தியிலே வந்து உறபோது, சாத்தானும் அவர்கள் நடுவிலே கர்த்தருடைய சந்தியில் வந்து நின்றான். கர்த்தர் சாத்தனைப் பார்த்து, நீ எங்கேயிருந்து வருகிறாய்? என்றார், யி.” யோபு. 2. 1-10.

கர்த்தருடைய வழி அடிக்கடி கடலிலும், அவருடைய பாதைகள் திரண்ட தண்ணீர்களிலும் இருந்தன. நீர் இப்படிச் செய்யும் அல்லது ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர் என்று அவரைப்பார்த்துக் கேட்பது நமக்கு அடாததாயிருக்கிறது.

தேவன் தம்முடைய ஊழியக்காரனாகிய யோபுக்கு உபத்திரவத்தை வரவிட சாத்தானுக்கு இடங்கொடுத்தது, நமக்கு விக்ரமமாய்த் தோன்றலாம். ஆனால் துவக்கமுதல் அவனுடைய மன உத்தமத்தையும் அவன் சிறந்த நடக்கையையும் அவர் அறிந்திருந்தார். நான் செய்கிறது இன்னதென்று இப்பொழுது நீ அறியாாய், இனிமேல் அறிவாய் என்று அருமை இரட்சகர் சொன்னதற்கு இது எவ்வளவு இசைவாயிருக்கிறது. யோவா.

13. 7.

யோபு உபத்திரவத்திலே பொன்னாக விளங்கினான் என்று பார்த்தோம், இதால் சாத்தான் கலக்கம் அடைந்து தலைகவிழ்ந்துபோவான் என்று நாம் எண்ணவும் செய்யலாம். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, அவன் மறுபடியும் யோபைத் தாக்கினான்.

பின்னொருநாள் நீங்கள் கூட்டத்திலே சாத்தானும் வந்து வின்று, தான் பூமிமீயங்கும் உலாவி, அதில் சுற்றித்திரிந்ததாய்

212 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அறிவித்தான். வச. 2. அப்போது தேவன் சாத்தாரிபத்தில் யோபின் உத்தமகுணத்தை எடுத்துக் காண்பித்து, உபத்திரவத்திலே அவன் உறுதியாய் நின்றதைப்பற்றி விசேஷமாகச் சொன்னார். அப்போது அவன் தான் முந்திச் சாட்டினதும் நற்களை எடுத்துக்காட்டாமல், ஜீவனின் அருமையை எடுத்துக் காட்டி, அதற்காக மனுஷன் எதையும் இழந்துவிடுவான் என்னான். வச. 4.

இதைக்குறித்து பற்பலவகையாய் வியாக்கியீர்தும் பண்ணுவாருண்டு. ஆனால் சரியான கருத்து என்னவென்பதில், ஜீவன் மற்றெல்லாக் காரியங்களையும்விட அருமையானது. மனிதர் அதைப் பேணிக்கொள்ளும்படி மற்றையெல்லாம் இழந்து விடுவார்கள்; தேவன், யோபின் ஜீவனை வருத்தத்தில் நுகர்ப்படுத்திவிட்டால், அவன் தேவபக்தியை விட்டுவிடுவான் என்பதே. வச. 5. அடுத்த வாக்கியத்தில், தேவன் அதற்கு இடம் கொடுத்ததைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது.

I. யோபுக்கு நேரிட்ட உபத்திரவத்தின் தன்மை. — அவன் சரீரத்தில் உண்டான இந்த உபத்திரவத்திற்கு முந்தி, அவன் ஆஸ்தியெல்லாம் அழிந்துபோயிற்று; வேலைக்காரர் மடிந்துபோனார்கள்; அவன் பிள்ளைகளும் திடீரென மரித்துப் போனார்கள். இந்தத் துக்கசாகரத்தில் அவன் சடுதியாய் நீராடவேண்டியதாயிருந்தது. அந்தத் துன்பத்தினின்று அவன் இன்னம் ஆறுதலடையாதிருக்கையில், அவனுக்கு இப்போது சரீர உபத்திரவங்கள் நேரிட்டன.

1. அந்த வியாதியின் தன்மை. — மூலபாவையிலே பரு என்று ஒருமையாய்ப் போட்டிருக்கிறதென்று துட்பசால்திகள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால், அநேக பருக்கள், அவனுக்குண்டாகாமல், ஒரே பெரிய பரு உண்டாகி, தலைபருத்தி, முகம் பயப்படத்தக்கதான செத்தருபச் சாயல்கொண்டு, சரீரம் அலங்கோலமாகி, கைகால்கள் வீங்கி, முழுச்சரீரமும் அக்கினியாய் எரிந்துகொண்டிருக்கும், நாகியின் சுவாசம் குளியின் புனைபோல போகும். உடம்புக்குள்ளே துர்க்கந்தமும் அரோகிகரமாயிருக்கும். அவன் தனையில் உட்கார்ந்து, தன் தலைமீறியே சம்பலைத் தூற்றிக்கொண்டான்.

அவனுக்குண்டான வியாதி ஒட்டுமீறொட்டியாயிருந்தால், அவனுக்குச் சமீபிக்க யாரும் வரப்படுவீர்கள். நோயும் அரோகியமும் உடையவனாக, மரணத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் உபத்திரவம் கிரட்சியாயிருந்தது. சஞ்சலம்

நிறைந்தவனுலான். அற்பமான உபத்திரவங்கள் நேரிடுகையில் சிறைத்தொடைய உதவியினால் அவை சாந்தப்பட்டாலும், துன்பத்திற் குறுகியவர்களுக்கு அவை எவ்வளவு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறதுண்டு.

2. அவன் உபத்திரவம் அவன் மனைவியினால் அதிகரித்தது. — அவன் அவனைப் பார்த்து, நீர் இன்னும் உம்முடைய உத்தமர்திலே உறுதியாய் நிற்கிறீரோ தேவனைத் தூஷித்து விடும் என்று. வச. 9.

அவன் மனைவி சொன்ன வார்த்தைகளைப்பற்றி பலவகையாய் வியாக்கியானம் செய்வாருண்டு. கல்தேயத் திருப்புதலில் அவன் மனைவியின்பேர் போட்டிருக்கிறது. அவன் மனைவியாய் திஸ்ரன், மு. இந்தத் திஸ்ரன் யாக்கோபின் குமாரத்தி என்பதுசிலருடைய அபிப்பிராயம்.

சிலர் அவன் சொன்ன வசனத்தை வேறுவகையாய்த் திருப்பியிருக்கிறார்கள். “தேவனை ஆசீர்வதித்துச் சீவனை விடும்” என்றான். ஆனால் இது யோபு சொன்ன பிரதியுத்தரத்துக்கு முற்றும் விரோதமாயிருக்கிறது. 10. வச. கூட்ட என்ற சாஸ்திரியார், அவன் சொன்ன வார்த்தைகளை பின்வருகிறபிரகாரம் திருப்பியிருக்கிறார்; “நீர் இன்னமும் உமது உத்தமத்திலே நிலைத்திருக்கிறீர், தேவனை ஆசீர்வதித்து சாகிறீர்.” நாயர்ஸ் என்பருக்கிறீர், தேவனை வசனத்தைத் “தேவனை வெறுத்துத்தன் பவர் அவன் சொன்ன வசனத்தைத் “தேவனை வெறுத்துத்தன் னிச் சாகும்” என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அவன் சொன்ன வார்த்தைகள், நீதியுள்ள அவன் ஆத்தமாவுக்கு விசனத்தை உண்டெண்ணினதோடு சோதனையாகவும் இருந்தன.

உலகத்திலே முதலாவது பாவம் உண்டானதற்கு ஒப்பந்தமாய்ச் சாத்தான் இங்கே யோபை அவன் மனைவியின்மூலமாய்த் தாக்கினான். மற்றவர்களைச் சோதனைக்குள் அகப்படுத்தாத படி நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டிய தென்று இரூபக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

II. யோபு புராட்டின ஆவி.

1. அவன் தன் மனைவியின் ஆலோசனையைத் தள்ளிவிட்டான். அவனுடைய அவபக்கீத்காக அவனைக் கடிந்துகொண்டான். — நீ பரித்தியகாரிபோல் பேசுகிறாய். வச. 10. பாவமும் மனிகேடும் எப்போதும் ஒன்றாய்ச் சேர்க்கிறிருக்கிறது என்பதை வேதத்தினால் அறிகிறோம். பரித்தியம் என்பது மனிகேடு அல்லது அவபக்தியைக் குறிக்கலாம்.

214 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

பொல்லாதவர்கள் உபத்திரவங்களை அதுபவிகளையில் இப் படிப்பட்ட குணத்தைக் காட்டுவதுண்டு. அவர்கள் மரிக்கும் சமையத்திலும் கூட சாபவார்த்தைகளைப் பகருவார்கள்.

2. அவன் தேவன் சுயாதீபதி, அவர் சீவத்துக்கும் மேலானவர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறான். -வச. 10. தேவன் சகல நன்மைகளுக்கும் ஊற்றானவர் என்று விளக்குகிறான். "தேவன் கையிலே நன்மையைப் பெற்றிருக்கிறான், மி." இது பத்திக்குரிய கருத்தைக் காட்டுகிறது. பாவம் பிழைப்படி வசனத்தை உபயோகிக்கமாட்டாது. மாமசகிதையுள்ள மனுஷர் தங்களுடைய வியாபாரம் விபசாயம் முதலியவைகளை குறித்துப் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய இருபியங்களில் தேவனைப்பற்றிய சிந்தை யிராது.

தேவன் தீமைக்கு ஊற்றென்றும் சொல்லியிருக்கிறான். "தீமையையும் பெறவேண்டாமோ, மி." இது பாவத்துக்குத் துண்டியிடும் தீங்கைக் குறிக்கமாட்டாது. யாக். 1. 13, 14. நமக்கு அனுப்பப்படும் இடிக்கன் வறுமை உபத்திரவம் தன்பம் முசலிய தண்டனைகளைக் குறிக்கும். வசா. 45. 7. ஆமோ. 3. 6. எரோ. 35. 17. இதை மனதில் வைத்துக்கொள்வது அவசியம். கீழ்ப்படிதலுக்கு அது ஒரு விசேஷித்த காரணமாயிருக்கிறது.

3. யோபு தன் உபத்திரவத்தில் பெற்ற பத்திக்ரீயஜேயம். -சாத்தான் சொல்லியிருந்தபடி யோபு தேவனைச் சபிக்க வில்லை; அந்தக் குற்றத்துக்கு அவன் முற்றிலுமாக விலகியிருந்தான். அவன் தன் இருதயத்தின் எண்ணத்தினாலும் வாயின் வார்த்தைகளினாலும் தேவனைக் கனம்பண்ணி, அவருக்குக் கீழமைந்திருந்தான். அவன் தண்டனையின் மிலாற்றுக்குத் தன்னை ஒப்புவித்துத் தன்னை அடித்த கையை முத்தமிட்டான். தேவனுக்குத் தன்னை முழுவதும் ஒப்புவித்து, அவரில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். ஆனால் யோபுடத்தில் பெலவீனங்களும் காணப்பட்டன; அதைக்குறித்துப் பின்னாலே தியானித்துக்கொள்ளலாம்.

படிப்பினை.

1. நாம் பற்பலவகையான கொடிய உபத்திரவங்களால் குழப்பப்பட்டுக்கொள்கிறோம். -மனிதன் ஒவ்வொரு மயிர்க்கண்ணிலும் வருத்தங்களை அதுபவிக்கக்கூடியவராயிருக்கிறான். சரீரவியோகம் மனச்சஞ்சலங்கள், குடும்பவருத்தங்கள், பயதிகமான சோதனைகள், உள்ளுறையான போராட்டங்கள் எத்தனை திரளாயிருக்கின்றன.

2. கொடிய உபத்திரவங்களிலும் தேவகிருபை நமக்குப் போதமான உதவியாயிருக்கிறது. -"யாக்ரோபு என்ற பூசகியே, இவரேவே லின் கிழைத்த மெய்யப்பபாடேயு." வசா. 41. 14. "பயப்பபாடேயுநான் உன்னோடே இருக்கிறேன்." வசா. 43. 5. "என் நிலையின் விலகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்." வசா. 41. 10. "என் கிருபை உனக்குப் போதும், மி." 2 கொரி. 12. 9. "நீதண்ணீரைக் கருபை உனக்குப் போதும், மி." இருப்பேன், மி." வசா. 43. 2. கடக்கும்போது நான் உன்னோடு இருப்பேன், மி." யோபு. 5. 19. "ஆறு இக்கட்டுகளுக்கு உன்மை நீங்கலாக்குவார்." யோபு. 5. 19.

3. பொறுமையுடன் கீழமைந்திருப்பதே சிறந்த நன்மையை உண்டாக்கிறது. -"கர்த்தர் வருமளவும் நீடிய பொறுமையாயிருக்க." மி. யாக். 5. 7-11.

4. நிதிமான் தனக்குண்டாதும் உபத்திரவங்கள் இம்மைக்குமாத்திரம் அல்லாமல், அந்த உபத்திரவங்கள் இம்மைக்குமாத்திரம் உரியது. -"ஆபிரகாம் இசுராயவானைப் பார்த்து, மகனே நீ உயிரோடுருக்கும்காலத்தில் உன் நன்மைகளை அதுபவித்தாய்; அப்படியே லாசரும் தீமைகளை அதுபவித்தான், மி." லூக். 26. 25. "இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகளல்ல." ரோ. 8. 18. "சாயங்காலத்தில் அழகை தங்கும் விடியற்காலத்தில் களிப்புண்டாகும்." சங். 30. 5.

பாவியே, செல்வத்துடன் செழித்தோங்கி வாழ்கிற பொல்லாதவர்களுடைய நிலைமையோ, தன்பத்தை அதுபவிக்கும் நிதிமான்களுடைய நிலைமையோ, எது சிறந்தது என்று உன்னைக் கேட்கிறேன்.

56. யோபும் அவனுடைய மூன்று கிணிகளும்.

"யோபுடைய மூன்று கிணிகளாகிய தேமானியனான எலிப்பாசும், குவியனான பில்தாதும், நாசுமாதியனான சோப்பாரும், யோபுக்கு நேரிட்ட தீமைகள் யாவையும் கேட்டபோது, அவனுக்காகப் பரிசுதிக்கவும், அவனுக்கு ஆதரவ் சொல்லவும், ஒருவரோடொருவன் யோசனைபண்ணிக்கொண்டு, அவரவர் தங்கள் வந்தலங்களிலிருந்து வந்தார்கள்." யோபு. 2. 11-13.

உத்தம கிணைத்தின் அருமையைப்பற்றி விவரிக்க யாராலாவது அதால் இருதயங்கூட அன்பின் கட்டினால், அந்நியோக நியமாயிருக்கும். ஆவியில் அப்படிப்பட்டவர்கள் இனம்பொருத்தி, ஏகசிறுதையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். அவர்கள் எண்ணங்கள், கிணிகளும்பெருந்தினைதாயிருக்கும்.

காரணம் இருக்கவேண்டும் என்றும், அந்தக் காரணம் அவன் மறைத்திருக்கிற அவனுடைய இரகசிய பாவம் (அன்றாடம், பரிசுத்தமாயும் உயர்வாயும் எண்ணப்பட்ட அவன் நடக்கையா) னது உத்தம இருதயத்திலிருந்து உண்டானதல்லவேண்டும் கருத்துக்கொண்டார்கள்.

இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் ஒருவனுடைய மனதில் திகை
 ரென உண்டாகலாம். ஆனால் அவைகளைப் பேணிவளர்ப்பது
 தகாது. இவ்வித கடினமான சிந்தனைகள் நம்முல் வாசம்பண்
 னாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்படி தகராஷண்ணம் கொள்வது அன்பின் பிரமாணத்
துக்கு விரோதமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் “அது தீங்கு தீராத
யாது.” பொல்லாத சிந்தனைகள் தேவகட்டளைக்கு விரோதமும்,
அப்படிப்பட்ட சிந்தனைகள், சுபு, பெருமை, காமவிகாரம்
முதலிய கெட்டகுண ஜாபிதாவில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
மாநா. 7. 21, 22.

2. யோபின் உபத்திரீவத்திலே அவர்கள் போதுமான படி உருக்க இரக்கம் காட்டவில்லை.—அவர்கள் அநேக சத்தியங்களை விளக்கினபோதிலும், அவனுடைய உபத்திரவத்தைச் சார்ந்தப்படுத்துவதற் கேற்றவண்ணம் பேசவில்லை. அந்நிகையின் அவர்கள் குறைவுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னவைகள் காயப்பட்ட புண்ணில் ஈர்க்கை எடுத்துக் குத்தினதுபோலிருந்தது. ஆகவே யோபு அவர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் எல்லாருங் அலட்டுண்டாக்குகிற தேற்றவரவா?” 16. 2. என்றும், “காயித்துக்குதவந்த வைத்தியர!” 13. 4. என்றும் சொன்னார். அங்ஙனுடைய ஆவிக்கு ஆறுதலும் சீர்ப்பட்ட அவன் இருதயத்துக்கு உருக்க இரக்கம் என்ற பரிசுத்த எண்ணெயின் தேறுதலும் வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளில் அநேகம் கடுமையும் கண்டிப்புமிருந்ததோடு நிந்தனைகளுமிருந்தன.

3. அவர்கள் ஆரோக்கியமான தீவ்விய உபதேசத்துக்கு நிய அறிவில் குறைவுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். — தீவிரஞ் சன் துன்பமற்ற நிலைமையிலிருப்பார்கள் என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். தேவன் அவர்களை எல்லா ஆபத்துக்களுக்கும் விலக்கிக் காப்பார் என்று எண்ணினார்கள். 5. 23-27.

இது பொதுவான சத்தியமாய்வு, இதற்கு அநேக விதி
விலக்குமுண்டு. இருவட்டாந்தமாய்வு ஆபேல், எகிப்திலிருந்த

இஸ்ரவேலுந் தால்து, எரேமியா, இரத்தசாட்சிகள். மேலும் உபத்திரவம் தேவனுடைய பிதாவடைவான கண்டதமாயிருக்கிறது. அது அவருடைய கோபத்துக்கல்ல, அவருடைய அன்புக்கு அடையாளமாயிருக்கிறது.

யோபின் சிநேகிதர் இதுவெத்யத்தில் அதிகமாய்த் தவறிப் போனார்கள். அதனால் அதிகமான கிரீப்பாகிய அபலங்க ளுண்டாயிற்று. அது யோபுக்கு அபகாரமாயும் தேவனுக்கு வெறுப்பாயுமிருந்தது.

நாம் பார்த்த மூன்று கிரேகிதனாவிட எவியூவிடத்தில் லே
சான குற்றம் காணப்படுகிறது. என்றாலும், அவனும் மற்றவர்
பெறுப்பாயுமிருந்தது.

III. யோபின் மனதிலே அவர்கள் கிளப்பிவிட்ட தீக்
கள் எண்ணங்கள்.

1. யோபு அவர்கள் பேரில் கொடுமையாய்க் குற்றம் காட்டும்படி எவ்விட்டது.—அவர்கள் பாரித்த குற்றத்தை அவர்கள் பேரிலே சுமத்தினான். அவன் அவர்கள் பற்றிப் பேசின வார்த்தைகளை எல்லாம், அவர்கள் சொன்னவைகளி லிருந்தே எடுக்கப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. தனக்கு விசே ஷித்த ஆதரவாயிருக்கத்தக்கதான னை நிதானம், சாந்தம் இவை கள் அவனை விட்டுத் தாண்டிப் போய்விட்டன.

2. யோபு தகாமைமாயித் தானைக்குறித்து மீஞ்சிப் பேசும்படி எவ்விட்டது.—அவர்களுடைய அவனை யோக்கியனல்லவென்று வெகுவாயித் தாழ்த்தினார்கள். அவன் மாயக்காரன் என்றும், இரகசிய பாவம் அவனை மூடியிருக்கிறதென்றும், அவன் மனதில் அழுந்தப்பட்ட பேசினார்கள். அவன் தன் இருதயத்தின் உத்தமத்தை அறிந்து தன்னைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதற்கு மிஞ்சிச் சொன்னான். நாம் செய்யும் நற்காரியங்களைக்குறித்துப் பேசுவது, எவ்வளவு மோசமானதாயிருக்கிறது.

3. தேவசிப்பந்தி மதலாப அவன் குறைகூறும்படி
அவனை ஏவிவிட்டது. 7. 11, 15, 19.

யோபு பேசின சில காரியங்கள் உன்னத்திலுள்ள மகத்துவநுக்கு அருவருப்பாயிருந்தன. யோபு வேளாவேளைகளில் வறளுக்கு அருவருப்பாயிருந்ததையும் உத்தம குணப்படுத்தலையும் அறினாலும், மனத்தாழ்மையையும் உத்தம குணப்படுத்தலையும் விளக்கிக்காட்டிய அநேக வரணங்களைச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தகலாம். இவைகள் அங்ஙனமாய் சிறந்த பக்திக்கு மேலான அத்தாட்சிகளாயிருந்தன. 1. 1-4. தன் சிநேகிதர் தனக்கு இரக்

220 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புடன்.

கம் காட்ட உருகுகிறான். தேவன்பேரில் தான் இழியான நம்பிக்கை வைத்திருந்ததைப்பற்றி மிகுதியான உணர்வுபொருள் பேசுகிறான். 19. 17-26.

படிப்பினை.

1. சிநேகத்தைச் சரியானபடி காட்ட சிநேகத்துக்குரிய இலட்சணங்கள் அவசியம் வேண்டியது.—“சிநேகதன் எல்லாக்காலத்திலும் சிநேகிப்பான்.” நீதி. 17. 17. தயவு, உருக்கம், அழகம், சிநேகத்துக்குரிய விசேஷித்த இலட்சணங்களாயிருக்கின்றன.
2. அன்பான சிந்தையும் நாவும் அவசியம் வேண்டியது.—கிருபை வரங்களைப்பற்றி பேசுகையில் “அன்பே பெரிது” என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறான். குற்றம் பிழக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடே சம்பாஷனை செய்வதைக் கட்டோடே விடுவது நலம். சிலர் இதுவிஷயத்தில் அதிகமாய்த் தவறுவார்கள். கிறிஸ்தவர்களுடைய குறைவுகளைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிரியங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இது மரியாதையற்ற குணம், சுயநினைவைச் சாண்பிக்கிற இலட்சணம், துணிகரமான சபாவம்.
3. சமோதரணிலும் அதிகத் தொந்தமாய்ச் சிநேகிப்பவர்களுடனே.—அந்தச் சிநேகிதர் இயேசுவே, அவருடைய சிநேகத்தைத் தேடிக்கொள், அதைப் பேணுவனர்த்து அறிவே களிகூரு. அவர் நிகரத்தில் தவறார்; அன்பு பாராட்டுவதில் ஒருக்காலும் பின்வாங்கமாட்டார்; அதுதான் காட்டுவதில் அவருக்கு நிகரானவர்கள் ஒருவருமில்லை; அடர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார். எபி. 13. 1. இவரே என் நேசர். இவரே என் சிநேகிதர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மெய்யாய்ப் பாக்கியவான்கள்.

57. யோபு தன் ஜீவனை அரோசித்தல்.

(7)

“என் ஆத்தமா ஜீவனை அரோசித்தேன்.” யோபு. 30. 1.

“யோபின் இலட்சணத்தைப்பற்றிய சரியான அறிவு இருப்பது முக்கியமாக காரியம், அவனுடைய முந்தின உத்தமத்தைக் குறித்துத் தேவன் தெளிவாய்ச் சாட்சியிட்டிருக்கிறார்.” 1. 8.

அவனுக்கு நேரிட்ட உபத்திரவம் மிகுந்த கிலேசத்தை அவனுக்குண்டாக்கினது. அவனுடைய சிநேகிதர் அந்த உபத்திரவத்தைக்கொண்டு, அவனைப்பற்றி தகரா எண்ணங்கொண்

டாந்தன். அவன் தன் பாவத்துக்காக, இரகசிய பாவத்துக்காக அந்த உபத்திரவத்தை அதுபவித்ததாகத் தீர்மானித்துப்போட்டான். யோபு தன் இருதயம் உத்தமமாயிருப்பதை நன்றாய் அறிந்திருந்தான். ஆதலால் அவன் சிநேகிதருடைய சாடைப் பேச்சினால் அவன் மனம் உடைந்துபோயிற்று. இவ்வித நிலை பேச்சினால் அவன் மனம் உடைந்துபோயிற்று. இவ்வித நிலைமையிலே நியாயமென்று சொல்லக்கூடாத சில வார்த்தைகளை அவன் பேசினான். தேவானுகையைப்பற்றிக் குறைவாய்ப் பேசினான். தன் ஜீவன் மாய்ந்துபோகும்படி விரும்பி ஜெபித்தான். இப்படியாக யோபிலே நாம் நல்ல மனிதனைப் பார்ப்பதுடன், நல்ல மனிதனும் மனிதன்தான் என்பதையும் காண்கிறோம்.

I. வாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற பொருளுக்கிசைவாகச் சில திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்ப்போம்.—இதை வினக்கத்தக்கதான விசேஷித்த திருஷ்டாந்தங்கள் சிலவை வேதாகமத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

1. மருள விழுதலுக்கும் உபநம்பிக்கைக்கும் பயனாக சவுல் இராசரில் காணலாம்.—அவன் காரியம் எவ்வளவு பயங்கரமாய் நடத்தக்கூடியிருந்தது. அவன் ஒருகாலத்தில் உயர்ந்த பதவிக்கு ஆளாகிச் செழித்தோடுகிறான். பின்பு அவன் கீழ்ப்பதவிக்கு ஆளாகிச் செழித்தோடுகிறான். பின்பு அவன் கீழ்ப்பதவியைக் காட்டித், தேவரே விட்டி மருள விழுந்து, அப்பால் கிரீப்பந்தனாகி, கடைசியாகத் தன் ஜீவனையும் மாய்த்துக் கொண்டான். 1 சாமு. 28. 15; 31. 3.

யூதாஸ்காரியோத்தின் விஷயமும் அப்படியேயிருந்தது. மத். 27. 3, 4.

2. பெருமையின்பலனாக அதிகத்தோப்பேலிடத்தில் பார்த்தோம். 2 சாமு. 17. 23. யோனா. 4. 2. பார்.—முற்காலங்களிலும் தற்காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட ஆவியையுடையவர்கள் தங்கடே ஜீவனைப் பொருட்டாக ஏண்ணாமல், அதை மாய்த்திருக்கிறார்கள். இராசாங்க விஷயத்துவண்டான இனப்பத்திலும், தங்கள் நிலைமை கீழ்மேலாக மாறுவதினாலும், பகிரங்கமாய் யாவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக கோரிடும் கனவினத்தினாலும், தங்கள் ஜீவனை அரோசித்தவர்களுண்டு.

3. தீரோன் நேரிடும் பயத்தினாலும் சோர்பினாலும் உண்டாதும், பலனாக எலியாவிடத்தில் பார்க்கிறோம்.—1 இரா. 19. 1-4. எலியாவின் மனது திடீரென பயத்தினாலும்

222 வேதப்பொருளை குணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்கக் குறிப்புகள்.

சோர்வினாலும் மேற்கொள்ளப்படவே, அவன் தன் ஜீவனை வெறுப்பாய் எண்ணினான்.

4. பயபக்தி துரியக் கடைசியான பலனாகத் தாவித்தீர்த்தில் காலாலாம்.—“ஆ, எனக்குப் புறவைப்போல சிறகுகளிருந் தால் நான் பறந்துபோய் இளைப்பாறுவேன்.” சங். 55. 6. பவுல் அப்போஸ்தலனும் அப்படியே எண்ணிக்கொண்டான். தேகத் தை விட்டுப் பிரிந்து கிறிஸ்துவுடனேகூட இருக்க எனக்கு ஆசையுண்டு. பிலி. 1. 23. ஆனாலும் அவன் தெய்விக சித்தத் துக்கும் சபையின் அறுகூலத்துக்கும் ஏதுவாக இருக்கும்படி கருதி, நான் சரீரத்தில் தரித்திருப்பது உங்களுக்கு அதிக அங் கியம் என்று தன்னை ஒப்புவித்தான். பிலி. 1. 24, 26.

II. இப்படி மனதிலுண்டாதும் தகாத எண்ணங்களால் விளையும் தீங்குகளைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.—கடைசியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திருஷ்டாந்தத்துக்கு இது இசையும் என்று நாம் சொல்லுகிறதில்லை. பிரச்சுக்கவாக்கியத்தில் காட்டியிருக்கிற கருத்தின்படி இன் ஆத்தமா ஜீவனை அரோசிக்கிறதது என்று சொல்வது.

1. நம்முடைய ஜீவகாரணத்த விரோதமாய்ச் செய்யும் பாவமாயிருக்கிறது.—அவர் அதை நமக்குத் தந்த ஆணைக் காப்பாற்றிவருகிறார். அது அவருடைய கருத்திலிருக்கிறது. அதற்கு எது செம்மை என்றுதான் அறிவார். அவர் அதற்கு அறுகூலமானதைச் செய்வார். அது அவருடைய ஆணைத்திலிருக்கிறது.

2. அது தெய்விக உதாரத்துவத்துக்கும் நன்மைக்கும் விரோதமான பாவமாயிருக்கிறது.—அது திருத்தியில்லாமை யைக் காட்டுகிறதாலும் நம்முடைய ஜீவியத்தில் திரளான இரக்கங்கள் காட்டப்படவில்லையா? எத்தனை பெரிதான ஆன்மாதங்கள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டதுண்டு. நமக்குண்டாலு துக்கங்கள் மிகவும் சொற்பமே. “உயிருள்ள மனுஷன் முறையிலொருவனேன்.” புல. 3. 39.

3. அது நமது ஆத்தமாவைத் திரோதமாய்ச் செய்யும் பாவமாயிருக்கிறது.—ஜீவன் விசேஷத்த காரியத்துக் காக நோக்கத்தோடே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதின் கடமைகள் பொறுப்புகள் பலன்களைச் சிந்தித்துப்பார். உன் ஜீவனை அரோசிப்பது நியாயமா? அக்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உலகஜீவகாலம் நீண்டதாகவாயிருக்கிறது.

57. யோபு தன் ஜீவனை அரோசித்தல்.

223

4. அது “நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு விரோத மாய்ச் செய்யும் பாவமாயிருக்கிறது.—நாம் நமக்கென்று மாத்திரம் பிழைக்கிறவர்களல்ல, மற்றவர்களுடே கட்டப் பட்டிருக்கிறோம். குடும்பம், சிநேகிதர், கிறிஸ்துவின் சபை, பட்டிருக்கிறோம். குடும்பம், சிநேகிதர், கிறிஸ்துவின் சபை, உலகம் இவைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறோம். சினம், வன்மம், கோபம் முதலியவைகள் நம்முடைய ஆவியை அரிக்கும்படி இடங்கொடுக்கப்பட்டன.

III. இந்தத் தீமையை நீவிர்த்தப்பதற்குரிய எத்தனங் களைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. ஜீவியத்துக்குரிய கடமைகளைச் சாக்கிரதையாய்ச் செய்யவேண்டும்.—அந்தக் கடமைகள் திரளாயும் பரமான வையுள்ளாயும் மிருக்கின்றன. முயற்சியும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவர் கள் சோம்பி, என் ஆத்தமா ஜீவனை அரோசிக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு பொழுதுபோக்கச் சமையலிராது. முயற்சி யுள்ளவர்களுக்குக் காலம் துரிதமாய்ப் பறந்துபோகிறது; வருஷங்கள் சொப்பனம்போலிருக்கிறது; ஜீவன் குறுகியதாயிருக் கிறது. நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையிலே சுறுசுறுப் பாயும் பிரயோசனமுள்ளவர்களாக இருந்தால், சோம்பலையும் துக்கத்தையும் விவர்த்திப்பதற்கு அறுகூலமாயிருக்கும்.

2. நம்மைப்பற்றிச் சரியானபடி தாழ்த்த சிந்தையுள்ள வர்களாயிருக்கவேண்டும்.—நாம் யார்? நம்முடைய சரியான இலட்சணம் என்ன? நாம் எதற்குப் பாத்திரவான்கள்? நாம் தேவகோபத்துக்கும் கிரப்பாக்கப்பட்டதற்கும் உரியவர்களான பாவிகள். நீடிய தாந்தமும் இரக்கமுமுள்ள நல்ல மிட்பரோடே நாம் சண்டைபண்ணிக்கொள்ளவா? யோபு தன் நற்காலத்தில் “எனக்குக் குறிக்கப்பட்ட நாளெல்லாம் நான் காத்திருப்பேன்” என்று சொன்னதுபோல நாமும் சொல்வேமாக.

3. இவ்வளும் ஜீவனுக்காக ஊர்க்குடே எப்போதும் ஆயத்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.—மறு மையையற்றிச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். அது பரிசுத்த உலகம்; பணிவிடைசெய்யும் இடம். அதற்கு யோபு கியாரும்படி எவ்வளவோ ஆயத்தம் நமக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது. பிரச்சுக் கவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி நாம் பேசாமல் சந்தேக கவிஞனைப்போல “நான் இனி இரக்கமுடைய முன்னே தோதலடையும்படி என்னிடத்தில் பொறுத்தியிருக்கிறேன்” என்று செபிக்கிறவர்களாயிருப்போமாக. சங். 39. 13.

224 தேவனுடைய குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

படிப்பினை.

1. கடுப்பு பொறுதியின்மை இவைகளால் தீமை விளையும். தடுக்கப்பட்ட பூதத்தையும் மூர்க்கத்தையும் காட்டுவதிலும் பாவம் செய்ய எவ்வாறு இருப்போம். உங்கள் பொறுமையிலே உங்கள் ஆத்திரமாவதைக் காட்டுகின்றார்கள்.
2. பாதுகாக்கும் கிருபையும் பரிசுத்தமாக்கும் கிருபையும் மிகவும் அவசியம்.—நாம் நம்முடைய மேன்மையான நிலையிலும் பெலனின் தன்மைபாறுகிறவர்களுடைய கிருபையிலும்.
3. நித்தியத்துக்கென்று ஜீவிப்பது மிகவும் முக்கியம்.

58. எலிப்பாசுடைய விசேஷித்த கேள்வி.

(8)

“தேவன் அருளிய ஆறுதல்கள் உமக்கு அற்பக்காரியமாயிருக்கிறதோ?” யோபு. 15. 21.

இந்தக் கேள்வி யோபுக்கு மிகவும் விசேஷித்ததாக இருந்தது. தேவனுடைய சனங்களுக்குச் சமையத்துக்கேற்றதான ஆறுதலை உண்டுபண்ணத்தக்க பொருள் எத்தனை அருமையானது.

இந்த ஜீவன் துக்கங்காட்டுக்குரியது. மனிதன் வருத்தத்தை அதுபவிக்கப் பிறந்திருக்கிறான். மனிதர் நடக்கும் பாதையில் துக்கமும் சஞ்சலமும் எப்போதும் இருந்துவருகின்றன. தேவசமுக்கத்தில் உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து, நீ வருத்தத்துக்கு முற்றும் நீங்கினவனாயிருக்கிறாயா? உன்னிடத்தில் சந்தோஷம் நிறையுண்டா? என்று கேட்டால், மிகச்சொற்ப்புப்பேர்மாதிரி ஆம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உங்களில் மிச்சமானபேர் எங்கள் அதுபோகத்தில் கசப்பான பாயத்ததைக் குடித்தவர்களாயிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவீர்கள்.

பிரசங்க வசதியத்தில் காட்டிய முக்கியமான பொருள் குறித்துச் சொற்போமாக.

- I. கிறித்தவனுக்கு ஆறுதல் வேண்டியது அவசியம்.
1. அந்நிருக்கிற உலகத்தின் தன்மையைப் பார்க்கை யிரா—அது வரைந்தமான பாழ்வனம்போலிருக்கிறது. சந்திரனின் தேசம், சாத்தானுடைய குடியிருப்பு. பிறிதது

58. எலிப்பாசுடைய விசேஷித்த கேள்வி.

225

வானவரும் உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவங்களுண்டு என்று சொன்னார். யோவா. 16. 33. உபத்திரவமில்லாமல் இவ்வுலகத்தைக் கடந்துசெல்வது கூடாதகாரியம். எக்காலத்திலும் முன்ன உத்தமர் அதுபோகத்தால், இப்படியே சாட்சியிட்டிருக்கிறார்கள்.

2. அவன் போராமும் சத்துருக்களைப் பார்க்கையில்.—கிறிஸ்தவஜீவியம் போராட்ட ஜீவியம். புறம்பே சத்துருக்களும், உள்ளே புயங்கரங்களுமுண்டு. மாமிசமும் இரத்தமும் மோசம்போக்கும் சத்துருக்கள். இன்னமும் கொலைபுரியப் படாத சத்துருக்கள் உள்ளத்தில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அதிகாரங்களும் வல்லமையும் அவனைத் தாக்குகிறவைகளாயிருக்கின்றன. “உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கொச்சிக்கிற சிற்றும்போல எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறான். 1 பேது. 5. 8. சீமோனே சீமோனே, இதோ நித்திரிகிறான். 1 பேது. 5. 8. சீமோனே சீமோனே, இதோ கோதுமையைச் சளகினால் புடைக்கிறதபோல சாத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டான்.” லூக். 22. 31.

3. அவன் ஜீவியத்துக்குரிய உபத்திரவங்களையும் வருத்தங்களையும் பார்க்கையில்.—அவைகள் அநேகமாயும், பற்பல வகையுள்ளதாயும், கொடியதாயும் நேரிடுவதுண்டு. அந்த உபத்திரவங்கள் நமது சரீரத்துக்கும், குடும்பத்துக்கும், சகைபுக்கும், உலகத்துக்கும் அடுத்தவைகளாயிருக்கலாம். நஷ்டங்கள் தாறுமாறுகள் சாவுகள் நேரிடுவதுண்டு.

4. அவன் மனச்சோர்வையும் பெலனின்மையையும் பார்க்கையில்.—“என் தேவனே என் ஆத்தமா எனக்குள் கலங்குகிறது.” சங். 42. 6. அடிக்கடி நம்பிக்கை பறந்துவிட்டது. போல காணப்படும்; விசுவாசம் கடுங்குவது; மனம் கெருக்கப்படுகிறது. விருப்பங்கள் உயிர்த்துப்போகும்; மனம் கெருக்கப்படுகிறது. இது சொல்கிற சோதனை. சங்கீத கவிஞன் இதை அது போகத்தால் அறிந்து, “தேவன் இரக்கம்செய்ய மறந்தாரோ? அருடைய கிருபை முற்றிலும் அற்றுப்போயிருக்கிறதோ?” என்று புலம்பினான்.

II. தேவனில் அனந்த ஆறுதலுண்டு.—அவர் ஆறுதலின் தேவன் என்றழைக்கப்படுகிறார். அவர் வெளிச்சத்திலும் உலக அணராயிருப்பதுபோல, சந்தோஷத்துக்கும் சமாதானமும் இருக்கிறார்.

22ம் வேதமஹாஷிர் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கச் சூழிப்புகள்.

1. தேவநாமத்தில் அறுதலுண்டு.—தேவநாமம் கூறப் பட்டபோது, “சுரத்தர் இரக்கமும் கிருபையும் நீடிபசாந்தமும் மகாதயையும் சத்தியமுமுள்ள தேவன்” என்னப்படுகிறார். யா. 31. 6.

2. அவருடைய தன்மையில் அறுதலுண்டு.—தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், அந்த அன்பு, தூய்மையும் எல்லையில்லாததாயிருக்கிறது. அது அளவற்ற நித்திய அன்பு. அது கோபநாபம் கொள்ளாது; பழிவாங்காது.

3. அவர் நமக்கு இருக்கிற சம்பந்தவிஷயத்தில் அறுதலுண்டு.—அவர் நம்முடைய தேவன், கிருஷ்டிகர், காப்பாற்றுகிறவர், மீட்பர், புத்திரசுவிசாரத்தினாலும் கிருபையினாலும் அவர் நம்முடைய பிதா. “நான் அவனுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன்.” 1 நாள். 22. 10. “எங்கள் பிதாவே” என்று விண்ணப்பம் செய்யவும் உத்தரவருளியிருக்கிறார்.

4. அவருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் அறுதலுண்டு.—“இசைகளினாலுண்டாகுங் கேட்டுக்கும் சிவ்விய சுபாவத்துக்குப் பஞ்சுள்ளவர்களாகும்பொருட்டு மகாமேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அவைகளினாலே நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது.” 2 பேது. 1. 4. எவ்வகையறக்களுக்கும் வயதுள்ளவர்களுக்கும் ஸ்திதிமான்களுக்கும் பரிட்சை நிலைமையிலிருக்கிறவர்களுக்கும் அவைகள் போதுமானவைகளாயிருக்கின்றன.

5. அவருடைய தீவ்விய ஆளுகையில் அறுதலுண்டு.—அவர் தமது ஆளுகையிலே தமது பிள்ளைகளுக்கு விசேஷித்தியவுகளைப் பாராட்டுகிறார். அவர்கள் அவருக்கு இன்பமாயும் பொக்கிஷமாயும் ஆபரணங்களாயும் இருக்கிறார்கள். அவர் அவர்களைக் கவலையுள்ளவராயிருக்கிறார். சகலரும் அவர்களுக்கு நீன்மைக்கேதுவாய் நடந்தேறுகிறது.

6. அவர் அநீதிகளுக்காகச் சேகரித்து வைத்திருக்கிற நன்மைகளில் அறுதலுண்டு.—இம்மையில் ஆளவறுக்கப்பட்டிருப்பையின் சுவரியத்தையும், மறுபையில் நித்திய சன்மம், மையையும் அவர்களுக்காகச் சுவர்த்தித்து வைத்திருக்கிறார். தம்மிடத்தில் அநீதிகளுகிறவர்களுக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வேண்டிய பாக்கியங்கள் எல்லாம் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. “தேவன் தம்மிடத்தில் அன்புடனுகிறவர்களை ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண் காணவயிலே காழிந்து

வயிலே. அவர்கள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவயிலே.” 2 சேரி. 2. 9.

III. இப்படியிருந்தும் தேவனுடைய சனங்களுக்குள்ளாகும் ஆறுதல் சில தருணங்களில் சொற்பமாயிருப்பதற்குரிய முகாந்தரங்கள் என்னவென்று பார்ப்போம்.—தேவனுடைய சித்தத்திலாவது திறமையிலாவது அந்தக் குறைவு நேரிடுகிறதில்லை. அவர் எப்போதும் ஆறுதல்செய்ய திறமையும் ஆயத்தமுமுள்ளவராயிருக்கிறார். ஆனால்,

1. நம்முடைய தன்மைக்குறைவினால் ஆறுதலை நாம் சொற்பகாலம் அதுபவிக்கிறோம்.—அது நம்முடைய பெவலினைகள் பலட்சயங்களோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. வைதீக விஷயத்தில் தளர்ச்சியடைகையில், நம்முடைய சுகவாழ்வு குறைவடையும். முழுவதும் பரிசுத்தமாயிருக்கையில், நம்முடைய இன்பம் பூரணமாயிருக்கும். ஆகவே நம்முடைய தன்மைக்குறைவே, நமது சுகாதுபோசத்துக்கு இடையூறாயிருக்கிறது.

2. நமக்கு இருக்கிற கிருபைவாங்கலின் திறவினால் அறுதலைச் சொற்பமாய் அதுபவிக்கிறோம்.—தேவனிடத்தில் ஆறுதலுண்டு. ஆனால் அதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விசுவாசமானதி மங்கலாயும், நம்பிக்கை பலட்சயமாயுமிருக்கிறது. “கேளுங்கள் அப்போது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.” மேகமந்தாரமும் இருளும் இருந்தாலும், பலத்த விசுவாசமானது அவைகளை ஊடுருவிச்செல்லும். புசலும் கடல் கொந்தளிப்பும் நேரிட்டாலும், பலத்த நம்பிக்கை அவைகளை ஊடமந்து நடந்துபோம்.

3. ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற எத்தனங்களை அசட்டை செய்வதிலும், ஆறுதல் துறைவுநேரிடும்.—தேவன் தம்முடைய ஏற்பாட்டின்வழியாய் ஆவயத்திலும் அந்தரங்கச் செப அறையிலும் துணைத்திலும் ஆறுதலை அளிக்கிறார். தம்முடைய திருப்பந்திலும் அவர் அப்படிச் செப்தவருகிறார். ஆனால் அடிக்கடி நாம் எத்தனங்களைக் கையாடாபடி தடைப்பட்டிருக்கிறோம். அவரோ சத்தியபரமம் உண்மையுமுள்ளவர்.

4. மற்றக் காணங்கள்பேரில் நாம் கார்த்திகோள்வால், ஆறுதல் துறைவுநேரிடும்.—தேவனுடைய ஆசைகள் நமில் இருக்கிறது. ஆனால் அவர் எத்தனங்களை நீர்க்கால் டோலா துகிறார். அரே பெரிதான ஒரே அஸ்திபாரமாயிருக்கிறது.

228 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கச் சூத்திரங்கள்.

கிருர். நாம் கருவிகளின்மேல் அழகம் காட்டுகிறோம். போதக மார் சிகேதிர எத்தனங்கள் இவைகள்மேல் கற்பிக்கையை வைத்துக் கர்த்தனாகக் கண்ணியப்படுத்துகிறதில்லை.

5. தேவனை உடைத்து வாபெண்டிய ஒப்புவாக்கும் வழியை கண்ணியப்படுத்தாததால், துறைவுநேரமும். - அவரண்டைக்குச் சகவரும் இயேசுவின்மூலமாய் வர விரும்புகிறார். இயேசுவின் நிவ்விய உத்தியோகங்களும் கிரியைகளும் மேன்மைப்படுத்தப்படவேண்டும். எப்போதும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும், அவரே கண்ணியதையாய் எப்பாணப்படவேண்டும்.

6. தேவ ஜீவியானவரை அசட்டைசெய்வதால் இந்தத் துறைவு உண்டாகும். - இதிலே இதில்தவின் மத்தியத்தம் நமக்கு வேண்டியது அவசியம். அப்படியே பரிசுத்த ஆவியானவரும் நம்முடைய இருதயங்களில் வாசம்பண்ணவேண்டியது அவசியம். அவர் கருசந்தைத் தேடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும். நாம் ஆவியிலே நவனுக்கு முன்பாக ஜீவித்த நடந்து ஊழியஞ்செய்யவேண்டும். - யோ, நாம் அடிக்கடி அவரை அசட்டைபண்ணி, அப்படியாய் எண்ணி, அவரைத் துக்கப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

படியினை.

1. மெய்யான ஆறுதலை எங்கே கண்டுபிடிக்கலாம்? - தேவனிடத்திலேயே கண்டுபிடிக்கலாம்.
2. அதை எவ்வதையாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்? - விசுவாசத்தினால் நம்முடைய கர்த்தராவிய இயேசுகிறிஸ்துவின்மூலமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
3. நம்முடைய துக்கங்களும் சோர்வுகளும் எதினால் உண்டாகின்றன? - நம்முடைய பெலனத்தினாலும் பழத்தினாலும் உண்டாகிறது.

59. யோபின் விசுவாசமும் அவன் நம்பிக்கையோடே எதிர்நோக்கின காரியமும்.

(9)

"என் மீட்பர் உயிரோடுருக்கிறார் என்றும், அவர் உண்டாகவில்லை யின்மேல் கிற்பார் என்றும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்." யோபு. 19. 25.

யோபு இந்த வசனத்தைச் சொன்னபோது கொடிய நொடிகளிலும், இன்னொரு துக்கத்திலும் அடிப்பட்டிருந்தான்.

59. யோபின் விசுவாசமும் - எதிர்நோக்கின காரியமும். 229

காரமான இரகசியம் புசுவினால் அடிபட்டுக் கொத்தளிக்கும் கடலில் மயங்கும் கப்பல் மாலுமியி விடியற்கால வெளுப்பைக் கண்டு சந்தோஷப்படுவதுபோல, யோபும் கொடிய உபத்திரவத்தின் மத்தியிலே தான் சிறந்தவண்ணம் மீட்கப்படுவேன் என்ற நம்பிக்கையினால் தாங்கப்பட்டான்.

யோபின் சிகேதிர அவனைக்குறித்தத் தப்பிதமான எண்ணங்கொண்டதால், அவன் தன் உன்னான நம்பிக்கையும் ஆத்தம அதுபோகமும் இன்னபடி இருக்கிறதென்று விளக்கும் படி இந்த வசனத்தைச் சொன்னான்.

மிகவும் கருகலான பழைய ஏற்பாட்டு வாக்கியங்களில் இந்த வாக்கியமும் ஒன்றாயிருக்கிறது. இதை ஒருவகையாய்த் தாற்பரியப்படுத்துவாருண்டு; ஆனால் அந்த வியாக்கியானம் பிரகந்தவாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிற பொருளுக்கு ஒத்து வராது. இந்த வாக்கியத்தை துட்பகாஸ்திர மேலாயாய் நாம் இப்போது கிறிடியாமல், யோபின் நம்பிக்கையின் பொருளையும் அவன் கற்பிக்கையோடே எதிர்நோக்கின ஆசிரவாத் களையும்பற்றிப் பரிசீலிப்போமாக.

1. யோபுடைய நம்பிக்கையின் பொருளைப்பற்றிப் பாடிப்போம். - "மீட்பர்" எயிரோயில் இந்த வார்த்தை நியாயப்பிரமாணத்தின்படி உரிமைக்காரன் என்ற அர்த்தங்கொள்ளும் "கோயல்" என்ற பதத்திலிருந்து உண்டானது. அந்த உரிமைக்காரன் செய்யவேண்டிய கடமைகளாவன;

- (1) சுதந்தரத்தை மீட்கவேண்டும். லேவி. 25. 25.
- (2) தன் சகோதரனின் மாணத்துக்குப் பழிவாங்கவேண்டும் கோயல் பழிவாங்குகிறவன் என்று எண்ணப்பட்டான். லேவி. 35. 12.
- (3) மற்றபுணைய உரிமையைப்பற்றிப் பரிந்து பேசவேண்டும்.

இயேசு மேலோவும் இவ்வகை கருத்தில் மீட்பராயிருக்கிறார்.

2. நாம் ஜீவனை இழந்து, தேவதயவுக்கு அந்நியராகி, மோட்சத்துக்கு அபயத்திராய்ப் போனோம். நம்மை மோட்சத்துக்கு யோக்கியராக்கும்படி தேவருமாரன் வந்தார். "நானோ அவர்களுக்கு ஜீவனுண்டாயிருக்கவும் அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்." யோவா. 10. 10. "மனவுக்குமாரன் அநேகரை அழகு பெருனாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தான்."

230 வெதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்க, திருப்புகள்.

தார்." மாற். 10. 45. "பாவினை இரட்சிக்க இயேசு உலகத்தில் வந்தார்." 1 தீமோ. 1. 15.

2. நாம் நரசுச் சத்துருவால் மோசத்துக்குள்ளாடோம். “பிசாசின் கிரியையகளை அழிக்கும்படிக்கே தேவனுடைய குமாரன் வெளிப்பட்டான்.” 1 யோவா. 3. 8. மரணமும் டாதானமும் சாத்தானோடே உறவாகி சேர்ந்துகொண்டன. இப்போதானவர் மாணத்தைப் பிரிகரித்து பாதானத்தின்மேல் வெற்றிசிறந்து ஏன்மென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிறவரானார். கடைசியாக அவர் சாத்தானைக் கட்டி, அவனுக்காகவும் அப்போதே கெட்டுப்போன தூதர்களுக்காகவும் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்தத்திலே தள்ளி அடைத்துப்போய்வார்.

1. கிறிஸ்துவானவர் நம்முடைய காரியகரித்தவராயிருக்கிறார். — அவர் நமக்குப் பாவமன்னிப்பை அருள், நம்மை நீதியாக்கலாகக்கி, நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். “ஒருவன் பாவம் செய்வானானால் நீதிபராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுகிறவராயிருக்கிறார்” 1 யோவா. 1. 1. “தமதுமூலமாய்த் திருவிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுகல் செய்யும்படிக்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால்” அவர்களை முற்றமுடிய இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.” (ரபி. 7. 25. உலகத்தார் திருட்சிசேர்வப்பெம்போது, அவர் தமது பரிசுத்தவான்களின் காரியாதிசயங்களுக்காக நியாயம் எடுத்துரைப்பார். யோபு அவனைக் குறித்து;

2. உயிரோடிருக்கிறவராகப் பேசினான். — தனக்கு கேரிட்ட காரியங்களிலுள்ள தன் நம்பிக்கை அற்றுப்போனதுபோல காணப்பட்டது, ஆனால் யோபு அவர் உயிரோடிருக்கிறவராக உணர்ந்தான். அவரே சமஸ்த ஜீவனுக்கும் காரணம். ஆளுநரானிகளுடைய செய்வங்களையேப்போலல்ல, சதாகாலமும் உயிரோடிருக்கிற தேவன் என்று நம்பினான். — இன்னும் யோபு அவரைக்குறித்து;

3. தன்னுடைய மீட்பர் என்று சொன்னான். — “ஆனால்” இங்கு வார்த்தை எவ்வளவு இணைபுறம் பொருளுடக்கமுமுள்ளதாயிருக்கிறது. அது இணைக்கிற பெற்றை சங்கிலிபோலிருக்கிறது. ஒரு மீட்பர் என்று சொல்லுவதில், ஒரே மீட்பரைக் காட்டிமீடடி மீட்பர் என்று சொல்லி, என் மீட்பர் என்று வற்புறுத்துகிறான். சுவாக அவர் என்னுடையவர். மீட்பராக நான் அவரைச் சார்ந்து அண்டிக்கொண்டேன். பின்னும் தோழி;

4. இதைப்பற்றி அதுபோகிறையாமிப் பேசினான்—
 “அறிவேன்” அதைப்பற்றித் தெளிவான அறிவு எனக்குண்டு.
 உள்ளான இடத்தில் எனக்கு நிச்சயமும்ண்டு. மீட்பனாப்
 பற்றி இங்கே நான் காரியங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.”

அவர் பல்லவர். -- "இரட்சிக்க வல்லவராகிய நான்தானே." எசா. 63:1. அவர் சர்வவல்லவர்.

அவர் புண்ணியர்.—அதற்குக் கங்குகளாயில்லை, அது ஒரு
போதும் திறைவடையாது. அவர் இரத்தத்தின் புனிதம் சர்வ
பலிதமுடையது.

அவர் அன்பும் உருக்க இரக்கமுள்ளவர். — “கம்முடைய கந்திராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்களே அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும் நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே ஐசுவரியவார்களாகும்படிக்கு உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரமானோர். 2 கொரி. 8. 9.

தலை பிரச்சு உண்மையுள் அவர்.—அவர் தமது கிரியையில் உண்மையுள்ளவர்; தமது தீதாவுக்கு உண்மையுள்ளவர்; தமது பரிசுத்தவான்களுக்கும் உண்மையுள்ளவர்.

II. அவர் நம்பிக்கையோடே எதிர்நோக்கின ஆசிரீவா
நம்பிக்கைக்குறித்துப் பாசிப்பேரம்.

1. அவன் தான் மரிப்பது நிச்சயம் என்பதை உணர்ந்தான். — இச்சேவன் சிக்கிரத்துக்குள்ளாக முடிந்துபோகும் என்று எண்ணினான். “நான் காத்தத்கொண்டிருந்தாலும், பாதாளம் எனக்கு வீடாயிருக்கும்; இருளிலே என்படுக்கையைப் போடுவேன்.” யோபு. 17. 13. எப்படியாகிலும் மரணம் நிச்சயமாய் வரும் என்பதை அறிந்திருந்தான். புழுக்கள் தன் தேசத்தை அரிதாழ்த்தப்படும், சரீரம் முழுமையும் அனோடேயை அரிதாழ்த்தப்படும், என்பது, அவன் அறிந்த சத்தியம். “நீகளாய்ப் பேசுவீடும் என்பது, அவன் அறிந்த சத்தியம். “நீளையிருக்கின்றாய் மண்ணுக்குத் திரும்புவாய்.” ஆதி. 3. 19.

2. அவன் தான் சரீரம் உயரோடே சூழ்ந்து நிற்கும். — “நான் என் மாம்சத்தில் வித்துவாசமுள்ளவனாயிருந்தான். — “மரித்தோர் உயரோடே எழும்ருந்து தேவனைப் பார்க்கப்பேன்.” மரித்தோர் உயிரை மாயிருக்கிறது. “மனுபுவது ஆம்ந்ததும் சிந்ததுமான சத்தியமாயிருக்கிறது. “மனுஷன் செத்தபின் பிறைப்பாறே.” யோபு. 14. 14. அவன் கல்லறையில் படுத்திருக்கையில், தேவனைப் பார்க்கமாட்டான்; ஆனால் புழுக்கள் தின்ற சரீரம், உறுப்புகளும் ஆச்சரியமானவன் உணம் பாதத்தில் நிற்கும். “மரித்த உம்முடைய

வர்கள் பிரேதமான என்னுடையவர்களோடேட்ட எழுந்திருப்பார்கள்.” எசா. 26. 19. “அழிவுள்ளதாய் வினைக்கப்படும் அழிவில்லாததாய் எழுந்திருக்கும். சுனவீனமுள்ளதாய் வினைக்கப்படும் மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும்.” 1 கொரி. 15. 42.

3. இந்த உயிர்த்தேவதூதன் மீட்பரால் நான்தேனும் என்று நம்பினான். — வாக்கியத்தின் முக்கிய கருத்து இதுவே. தன் தேவனும் மீட்பருமானவர் தூளில் படுக்கைபோடாதனனை மறுபடியும் பிழைப்பூட்டி, மகிமைப்படுத்துவார் என்று விசுவாசித்தான். இது மெழுண்டைய இரட்சகராகிய கிறிஸ்து சொல்லியதற்கு எவ்வளவு இசைவாயிருக்கிறது. “நானே உயிர்த்தேவதூதனும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்.” யோவா. 11. 25.

4. இந்தச் சங்கதி கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையோடே சம்பவக்கும் என்று எண்ணினான். —“கண்டிராளரில் பூமியின்மேல் நிற்பார்.” மெசியா முதலாமதரம் உலகத்தை மீட்டு இராட்சிக்க வருவார் என்று விசுவாசித்தார் அப்பால் வாந்திலிருந்து கர்த்தர் மகிமைபெருந்தியலிதமாய் வருவார் என்று நிரூபித்த மபிக்கையுள்ளவனாய் இருந்தான். இந்த உபதேசம் யோபின் காலத்துக்கு முந்தியும் போதிக்கப்பட்டிருந்தது. யூதா 14. புதிய ஏற்பாட்டில் தெளிவாய் அது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 2 தெச. 1. 7. பிலி. 3. 20.

5. அவன் தன் ஷிரத்தோடே உயிரோடேழுந்திருக்கையில், தன் மீட்புரைப் பார்ப்பேன் என்று நம்பினான். “அவரை நானே பார்ப்பேன் அந்நிய கண்களால் ஏன் கண்டேன் அவரைக் காணும்.”

“இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்யிவான்கள், அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்.” மத். 5, 8.

“அவர் வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிற வண்ணம் ச
லே நாம் அகரைத் தரிசிப்போம். 1. யோவா. 3:2. இவ்வகை
இல் பேர்போனவர்களில் சிலரைப் பார்த்து யாரும் விரும்
வார்கள்; ஆனால் முக்கியமாகச் சிறுத்தவரும் அண்டவரும்
உலக மீட்புமாதிரிய இயேசுவைப் பார்த்து யார்தான் பிழை
படமாட்டார்கள்?”

உங்களுடைய அறப்போகம் யோபினுடையதைப்போலிருக்கிறதா?—இந்தவாசனவா? உங்களுக்கு இப்பாபிருக்கிருர் என்பதை யோபுக்குள்ளேயே உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களுக்குத் தெரியுமே?

2. இந்தப் பேராய சத்திய உபதேசம் உங்களுக்கு ஆறுதலும் நம்பிக்கையும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறதா?

ஜீவகாலம் நுழைவருகிறது, மரணம் சமீபிக்கிறது. உங்களுக்குண்டா கப்பொழுது மாறுதல் எவ்வளவாய் மனயின் கத்தச்சொலியிருக்கி தால் சுவீசுஷமானது மாடிகிலையான உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி வெளிப்படுத்துகிறது. நீங்கள் எல்லாரும் தனித்தனியே இதை நம்பிக்கையை உடையவர் களாயிருக்கப் பிரயாசப்படுகிற கள் அப்போது அது உங்களுக்கு, அந்தக் காரத்தில் வெளிச்ச முடிவாக இருக்கிறது. சமாதானமும், உபத்திரவத்தில் சந்தோஷமு மும், மரணத்தில் ஜீவனுமாயிருக்கும்.

30. பொது ஏழைக்குப் பாராட்டின உருக்க இரக்கங்களும் வியாசுலமும்.

“தின்றானைக் கண்டவனுக்காக நான் அழாதிருந்ததும், எவ்வளவுக்
காக என் சூத்தமா வியாகுலப்படைந்திருந்ததும் உண்டா?”
மேயு. 30. 25.

யோபின் கிடுகிதர் அவர் தீயபிரிற் தீயப்பான் எண்ணங்
கொண்டு குறைகூறினபோது, அவன் பரிசுத்த வரைக்கியத்
துடன் அவர்கள் தப்பித்ததை உணர்ந்துகொண்டு கெஞ்சை உருக்கத்
தக்கவிதமாய் தான் முன்னுளில் தேவனுடைய மனுவிற்கு
தப்பித்த காரியங்களை இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டித், தன்
காக நியாயம்பேசி, இப்போது தன் காரியம் மாறுதலுக் குட்
பட்டிருப்பதை, வச. 8-16. எடுத்துக் காட்டின. என்றாலும்
தான் முக்கியகாலத்தில் செய்த காரியத்தை மனத்திர்ப்பியோ
டு ஞாபியத்தில் வைத்துக்கொண்டு, துன்பத்தைக் கண்டவ
னுக்காக அழைக்கருத்தேனோ? என்றான்.

I. வாசித்தல் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தூயிற்சைப் பார்ப்போம். அது இருவகையுள்ளது, பிந்தினால் முன்பு வந்தச் செந்திரோம்.

1. ஏழைகளுக்காகக் காட்டிய வியாதலம்.—எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாத் தேசங்களிலும் எளியவர்களிருந்து வருகிறார்கள். அநேகர் தங்களைச் சூழ சகலமும் செழிப்பாயி ருந்தபோதிலும், பண்ணை, விதமாய் நடந்துகொள்வதால் தரித்திரத்திற்குட் புகிறார்கள்.

234 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சிக்கக் குறிப்புகள்.

சோம்பல் ஒரு காரணம்.

மீதமீதி செலவிலும் ஒரு காரணம்.

சாதாரண விவேகத்தாழ்ச்சி இன்னொரு காரணம்.

ஆனால் அநேக தீராதவசியமாய்த் தரித்திரராய் நிற்கிறார்கள். தரித்திரராய்ப் பிறந்து, தரித்திரத்தில் வளர்ந்து, அதை விட்டு வெளியேறாமல் தரித்திரமாய் ஜீவித்து மரித்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டு காரியங்களை மறந்துபோகக்கூடாது.

(1) தேவன் நம்முடைய புறம்பான காரியங்களையும் நடத்திகிறார். 1 சாமு. 2. 7.

(2) தரித்திரர் எப்போதும் தேசத்திலிருப்பார்கள். "தரித்திரர் எப்போதும் உங்களோடே கூட இருக்கிறார்கள்".

1. நாம் அவர்களுடைய தரித்திர நிலைமைக்காக வியாதலப்படலாம்.—அப்படிப்பட்ட நிலைமையுள்ளோர் மனுஷர் இறுமையாய் எண்ணித் தன்னைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பார்கள். இது தரித்திரருடைய இருதயத்தை அரிக்கிறதாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய உள்ளமும் மற்றவர்களுடையதைப்போலவே உணர்ச்சியுடையதாயிருக்கிறது.

2. அவர்களுடைய நஷ்டங்களுக்காக வியாதலப்படலாம்.—அவைகள் எத்தனை வராளமாயிருக்கின்றன. அப்பக்குறைவு, அற்ப உணவு, நிர்ப்பந்தமான குடியிருப்பு, உட்கத்தினியில்லாமைத் தோற்செயலைய நல்ல புத்தகங்கள் இல்லாமை, புத்திராதனையைக் கொடுக்கும் சிறகிதரில்லாமை, குடும்பபாக்கியமில்லாமை முதலியவை அவர்களுக்கு நஷ்டங்களாய் முடிவதுண்டு.

3. தரித்திரருடைய உழைப்புக்காக வியாதலப்படலாம்?—உன் முகத்தின் "வரையால் ஆகாரம்புகிப்பாய்" என்று சொல்லப்பட்ட சாபத்தை உன்னடி அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறவர்களுடையிருக்கிறார்கள். உழைப்பானது தன்னிலே சாபமுள்ளதாயிருந்தபோதிலும், கைப்பிரயாசத்தினாலும் நெவதயவினாலும் அது ஆரோக்யமானதாக மாறுகிறது. அடிக்கடி உண்டாகும் உழைப்புகளும் கடினமான உழைப்புகளும் கூட அவர்களுக்கு பிரதிபலனைகொடுக்கையில் நஷ்டங்களை உண்டாக்கிவிடுகிறது. நம்முடைய தேசத்திலும் எத்தனையோ புறங்கன் பிரயாசத்தோடே உழைப்பிலேயே பாக்கலாம். உதயிக்கிறவனவனவாய் வருஷப்பட்டு உழைப்பிலேயே உயிர்வாழ்கிறான். அவர்கள் விடியத்தொல்லம் எழு

ந்து, அந்தியிலும் நொப்ப உழைக்கிறார்கள். அநேகர் இம்மற்ற வேலைகளில் பூண்டு உழைக்கிறதைக் காண்கிறோம். சுரங்கத்தில் வேலைசெய்கிறது, கப்பலோட்டுகிறது, காலபேத வேற்றுமையைப் பாராமல் எவ்வேளையிலும் பிரயாசப்படுகிறது, வருத்தமான உழைப்புக்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாம்.

4. தரித்திரருக்கு நேரிடும் சோதனைகளுக்காக வியாதலப்படலாம்.—கொடிய தரித்திரம் இதற்கு ஒரு முக்கியகாரணம். பட்டினியாயிருக்கிற பையன் ஆகாரத்தைக் காணாமல் போது, அதை இச்சித்துக் களவுசெய்கிறான். ஒருதரம் களவில் பழிப்பின், அவன் வரவர மிகவும் கேடான நிலைமைக்குள்ளாகிறான்.

விரும்பப்படத்தக்க அந்தக் கன்னிகையைப் பாருங்கள். அவன் வெளியேறுகிறான். பேரூனத்தின்பேரிலும், உடுப்பின் பேரிலும் வாஞ்சைவைக்கிறான். அவன் தன் கற்பு நடக்கையைக் குலைப்பதினால் தான் விரும்புவதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணித் தன்னைச் சிறுமைக்குள்ளாக்கி, மற்றவர்களுக்கு ஜீவவாதையாயிருக்கிறான்.

ஆக உழைப்பாளியைப் பாருங்கள். மேலெல்லாம் நொந்துபோயிருக்கிறது; அவன் இரண்டுதுட்டை எடுத்து, வேஷ்டியில் முடிந்து கள்ள அல்லது சாபுக்கடைக்குப் போய்க் கொஞ்சம் சாப்பிடுகிறான். பின்பு அவன் அதற்கு அடியையாகி, மனைவி பிள்ளைக்குக் கொடிய நிர்ப்பந்தியத்தை வருவிக்கிறான்.

அவர்களுக்கு நேரிடும் இன்னொருவகை சோதனை சத்தியபாரீகத்தை அசட்டை செய்கிறதே.—கிருபையின் எத்தகைகளுக்கு அவர்கள் விலகியிருந்து, சரிந்துத் துரிய காரியங்களில் முழுமையுமாய் அவர்கள் சிக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

5. துன்பத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்காக வியாதலப்படலாம்.—"துன்னிலைக் கண்டவனுக்காக நான் அழாதிருந்ததும் துரியவனுக்காக என் ஆத்துமா வியாசுலப்பட்டாள்" என்று துண்டா?

எளியவர்களுக்குத் தரித்திரத்தோடே துக்கங்களும் நேரிடுவதுண்டு. நடோடிய எத்தனை பவீக்காமற்போவதுனால், எடுத்தகாரியம் சித்திபெறாமல் துண்டாவதுண்டு. வியாதி

236 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கம் குறிப்புகள்.

கள் வருத்தங்கள் சம்பவிப்பதினால், உபத்திரவமடைவது முண்டு. சாவு பிரவேசிப்பதினால் சஞ்சலமடைவது முண்டு. யோபு செய்ததுபோல, நாமும் அப்படிப்பட்டவர் ஆக்காக, அதுதாபம் பாராட்டி அவர்களுக்காகக் கண்ணீர் டீர்தவேண்டாமா? 29. 11.

II. இவ்வித குணத்தை நாம் பின்பற்றி நடப்பதற்கு நம்மை ஏவும் காரணங்கள்.

1. சாதாரண மனுஷதன்மை ஒரு காரணம்.—நாம் ஒரு வருக்கொருவர் சகோதரரும் சகோதரிளுமாயிருக்கிறோம். கிசுவரியவரானும் தரித்திரானும் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறார்கள். நீதி. 22. 2. அவர்களை ஒரே இரத்தத்தினாலே தோன்றப் பண்ணினவர் கர்த்தரே, அப். 17. 26.

2. தேவகிட்டனை ஒரு காரணம்.—அவர் தம்முடைய திரட்சியிலிருந்து நமக்குத் தருகிறார். தரித்திரரை நேசிக்கும்படி நிரூபித்திருப்ப உத்தரவு ஆசுவரியிருக்கிறார். அவர்களை அசட்டையுடையவர்களாகச் சாபத்தைக் கூறியிருக்கிறார். நீதி. 19. 17; 28. 27.

3. நம்முடைய கரிந்தரனாய் மாநீர் ஒரு காரணம்.—நாம் தரித்திரரைச் சந்திக்க வந்தோம். தரித்திரருக்குச் சுவீசேஷத்தைப் பரிசுசெய்தோம். அவர்களை ஆசீர்வதித்தோம், அவரும் மிரத்தரித்திரரை ஆசீர்வதித்தோம்.

4. இப்படிப்பட்ட குணத்தினாலுண்டாகிய சந்தோஷமும் இன்பமும் ஒரு காரணம்.—தரித்திரரை நோக்கித் தலைநிமிர்ந்து, அவர்களுக்காகத் துக்கப்படுகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். வாங்குகிறதிலும் கொடுக்கிறதே பாக்கியாய் அப். 20. 35. அப்படிப்பட்ட செய்கை தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. அதைச் செய்கிறவர்கள்மேல் சந்தோஷப்படுகிறார், பிரதிபலனையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்.

படிப்பினை.

1. இந்தச் சங்கதியை நாம் கவனித்து அதின்படி நடப்போமாக.
2. தரித்திரரை நோக்கித் தலைநிமிர்ந்து, அவர்களுக்காகத் துக்கப்படுகிறவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். வாங்குகிறதிலும் கொடுக்கிறதே பாக்கியாய் அப். 20. 35. அப்படிப்பட்ட செய்கை தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. அதைச் செய்கிறவர்கள்மேல் சந்தோஷப்படுகிறார், பிரதிபலனையும் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்.
3. கணக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டிய உத்தரவணக்காரிபோல நடப்போமாக.

61. எலியூ யோபுக்குச் சொன்ன போதனை.

237

1. நாம் தன்மை செய்கையில் பருத்தியுடன் விவேகத்தோடே செய்வோமாக.
2. ஆவிக்குய்ய தரித்திரமுண்டு, அது எல்லாவற்றினும் கொடிய தரித்திரம். இவ்வகை கிசுவரியவர்களும் அதால் உபத்திரவப்படுவதற்கு, இருவகை தரித்திரமும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்துகொண்டால், எவ்வுளவு நிரப்பாக்கியமாயிருக்கும்.
3. சுவீசேஷம் இருவகை தரித்திரத்தையும் நீக்கக்கூடியது; ஒன்றை நிவர்த்திசெய்து, மற்றதை இன்பமாக்கிச் சுத்திகரிக்கிறது.

61. எலியூ யோபுக்குச் சொன்ன போதனை.

“இதிலே நீ நீதியுள்ளவர் அல்லவென்று உமக்குப் பிரதிபலித்ததாகச் சொல்லுகிறேன். மனுஷனைப் பார்க்கிலும் தேவன் பெரியவராயிருக்கிறார், யி.” யோபு. 3. 12, 13.

நீங்கள் எல்லாரும் யோபினை உபத்திரவத்தைக்குறித்து வாசித்திருக்கிறீர்கள். அந்த உபத்திரவம் மிகக் கொடியதாயும், நீண்டதாயும், பலவகை கலந்ததாயிருந்தது. அவனுடைய சொத்து அழிக்கப்பட்டது; பிள்ளைகள் எல்லாரையும் இழந்தான்; அவனுடைய சுகம் எப்பெடப்போயிற்று; மாயக்காரன் என்று எண்ணப்பட்டுற்றம் பாரிக்கப்பட்டான்.

அவனுடைய மூன்று கிணேதிராகிய எப்பாது, மத்தாது, கோப்பார் என்பவர்கள் அவன் காரியத்தைக்குறித்து முழுவது மாயத் தப்பான எண்ணங்கொண்டார்கள். காயப்பட்ட அவன் இருதயத்தில் தைலத்தை வார்ப்பதற்குப் பரிசீலிக்கக் கசப்பான உயிர்களை அவன் உபத்திரவங்களை அநுகப்படுத்தினான்.

கடைசியாக இன்னொருவன் வருகிறான். அவன் ஒரு வாலிபன்; ஆனால், அவன் அபூர்வ ஞானமும் அறிவுமுடையவன். அவன் பேர் எலியூ. அவன் முந்தின மூன்று கிணேதிரைப் போல கசப்பான வார்த்தைகளைப் பொழிந்து, யோபு யாக்காரன் என்று குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால் யோபு கரியானபடி மனத்தாழ்மையைக் காட்டவில்லை என்றும், ஏற்றகையாய்த் தேவனுக்குரிய பயபத்தியைக் காட்டவில்லை என்றும் எடுத்துரைத்தான்.

பிரசங்கலாக்கியங்கள் அவன் சென்னவைகளின் ஒரு பாகமாயிருக்கிறது. யோபு தன்னைக்குறித்து மிஞ்சினவன்களையாய்,

9-ம் வசனத்தில் சொன்னதையும், 10, 11-ம் வசனங்களில் தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் பேசினதையும் எடுத்துக்காட்டி அப்பறம் பிரசங்கவாங்கியங்களைச் சொன்னான்.

I. பரிசுத்தவான்களும் கட தேவனைப்பற்றித் தகாத எண்ணங்கள் கொள்வதுண்டு.

1. யோபைப்போல நாம் நம்மைக்குறித்து மெலான எண்ணங் கொள்வதில் தேவனைப்பற்றித் தப்பாய் எண்ணங்கொள்ளுகிறோம். — “நான் மீறுதலில்லாத சுத்தன், ஆ” வச. 9. யோபு தன் மூன்று சிநேகிதரிடத்தில் தன்னைப்பற்றி நியாயஞ் சொன்னபோது, சொல்லவேண்டியதற்கு மிஞ்சிச் சொன்னான். தன்னைப் பூரண பரிசுத்தவானாக எண்ணிப் பேசினான். பூரண பரிசுத்தமுள்ள சிருஷ்டிகளையும் அபூரணமான சிருஷ்டிகளையும் தேவன் வித்தியாசமாய் நடத்தவேண்டியவர் என்பதை அறிவோம். நிறைப்படி, நாம் அவரைப்பற்றித் தகாதவிதமாய் அதுமானிக்கக் கொண்டிருக்கிறோம். தேவன் பூரண பரிசுத்தமுள்ள சிருஷ்டிகளை ஒருக்காலும் சிட்டுக்கொடுக்கவில்லை. ஆனால், அவர் தம்முடைய பிள்ளைகளை அவர்களுடைய வாதைத் தேர்ச்சிக்காகச் சிட்டுத்துப் பிற்றுவிப்பதுண்டு.

2. நம்முடைய தவறுகளுக்கு மன்னிப்பதில் தேவன் இவ்வுள்ளவராயிருக்கிறார் என்பது எண்ணும்போது அவரைப் பற்றித் தகாத எண்ணங்கொள்ளுகிறோம். — வச. 10. இது வசனத்தில் யோபு வெருவாய்த் தவறிப்போனான். தேவன் குற்றங் கண்டிப்பதில், அவனுள்ளவராயிருப்பதற்குப் பதிலாகக் கிருபையும் சாந்தமும் நீடிய பொறுமையுள்ளவருமாயிருக்கிறார். சங். 8, 9, 10; 130. 3, 4. தேவன் குற்றங் கண்ணும் கெட்டமனுஷரும் அபேட்சையுள்ளவரல்ல. சா. 11. பிடிக்க விழிப்பாயிருப்பதுண்டு. தேவன் ஒருக்காலும் அப்படிச் செய்கிறவரல்ல.

3. தேவன் நம்மைச் சத்திருக்களைப்போல நடத்துகிறான் என்று நாம் எண்ணும்போது, அவரைக்குறித்துத் தகாத எண்ணங்கொள்ளுகிறோம். — தேவன் நம்மை அப்படியே நடத்தினால், நாம் ஒரு கிமிஷத்திலே பட்சிக்கப்படுவோம். நாம் அப்படிப்பட்டிருக்கிற தவணை நீடித்திருக்காததால் நம்மைத் தப்பிச் செய்யும் பிள்ளைகளை வேலையாட்களாகக் கொடுக்கிறார். அவர் சீர்கெட்ட இஸ்ரவேலர்களைக் கொடுக்கிறார். ஒசி. 11. 8;

14. 4. கெட்ட குமாரனைப்பற்றித் தகப்பனுடைய உள்ளம் பொங்கி அவனைச் சத்தோஷத்தோடே அங்கொரித்துக்கொண்டதுபோல, தேரீனும் தம்முடைய சனங்களைவிடாமாய் நடந்து கொள்ளுகிறார்.

அவர் அவர்களைச் சத்துருக்களை நடத்தும்விதமாய்க் கொடுத்தோடே நடத்தாமல், குற்றஞ்செய்யும் பிள்ளைகளை நடத்துகிறபிரகாரமாய் உருக்க இரக்கத்தோடே நடத்துகிறார்.

II. தேவனுடைய செய்கைகளுக்கு விரோதமாய் நாம் செய்யும் ஆட்சேபனைகளுக்கு அவருடைய மகத்துவமானது நம்மை மவுனமாயிருக்கப்பண்ணுகிறது. — தேவன் பெரியவராயிருக்கிறார். வச. 12.

1. அவருடைய இராச்சியத்தில் அவர் பெரியவராயிருக்கிறார். — அவருடைய இராச்சியம் சர்வத்தையும், அதாவது சகல சிருஷ்டிகளையும், சகல உலகங்களையும் அடக்குகிறது. அவர் அனைவரும் எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறவர். அவைகளுக்கு வேண்டியவைகளை அருளுகிறவர். நாமோ அவருடைய சிருஷ்டிப்பில் தீர் துண்டம்போலிருக்கிறோம். நாம் அவரைக்குறித்துச் சரியானபடி நிதானித்தறிய சூதியற்றவர்கள். நாம் அவருடைய இராச்சியத்தை எல்லாம் பார்த்தறியக்கூடாதவர்கள். அவர் தம்முடைய செய்கைகள் எல்லாவற்றையும் குறித்துக் காரணஞ்சொல்லவேண்டியவரல்ல. வச. 13.

2. அவர் ஞானத்திலும் அறிவிலும் பெரியவர். — நாம் ஒன்றும் அறியோம். தேவன் இத்தகைசவாய் யோபிடத்தில் பேசியிருக்கிறார். 38. அதி. ககோளசாஸ்திரியின் கூடித்திர கவிதைகளையும், கலைஞானியின் ஆழிய கிருத்தியங்களையும், வத்துவான்களுடைய நிபுணத்துவத்தையும், ஒரு பிள்ளையானது நிதானித்து அறியக்கூடாமா? அப்படியானால், தேவனுடைய செய்கைகளைப் பகுத்தறிய நாம் எம்மாத்திரம்!

3. அவர் வல்லமையில் பெரியவர். — வல்லமைக்கு மட்டுமே, அவனுக்கு இருக்கிற உபகரணங்களுக்கும் ஓரளவுண்டு. தேவனுடைய விஷயத்தில் அப்படியல்ல. யோபு தேவன் தனக்குச் செய்ததை நன்றியுடன் அறிந்திருந்தான். அவனுக்குண்டான நஷ்டங்கள் துக்கங்கள் முதலியவைகளை நீக்க மனிதவல்லமைக்கு மிஞ்சினதென்பதையும் உணர்ந்துகொண்டான். தேவன் சகலத்தையும் சரியாய் நடகுதியாயும் செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார், யோபின் முடிவப்பார்க்கில், தேவன்

அவன் சிறையிருப்பைத் திருப்பி, இரக்கங்களாலும் ஆசை வாங்குகளாலும் அவனை முடிசூட்டினான் என்று பார்த்திருக்கும்.

III. தேவனோடே வழக்காடுவது மதியிலும் வியர்த்தமானது. — “கீர் ஏன் அவரோடே வழக்காடுகிறீர், ஹி.”

1. அப்படிச் செய்வது மதியினம். — நன்மையானது இன்னதென்பதை அவர் அறிவார், நாம் அறியமாட்டோம். அவர் சகலத்தையும் ஆரம்பமுதல் அந்தம்வரைக்கும் பார்க்கிறார். அப்படிப் பார்ப்பது நம்மால் கூடாது. ஆகையால் இன்னதென்று நாம் அறியாதவிஷயத்தில், எதிர்ப்பது எவ்வளவு மதியினம். சக்கரமானது தப்பான திசையாய்ச் செல்லுகிறது என்று எண்ணுகிறோம். ஆனால் சக்கரத்துக்குள் சக்கரமிருந்து மற்றவைகளைச் சரியானபடி செல்லப்பண்ணுகிறது.

2. அது வியர்த்தமானது. — மனுஷனால் அவரை எதிர்த்துத் தன்னமுடியாது. அவருடைய செயல்களைத் தாறுமாறாக அவன் சக்தியற்றவன். புழுவையும் சண்டமாருதத்தையும், பூச்சியையும் மின்னிலையும் ஒப்பிட்டுப்பார். மனிதன் தேவனுக்கு விரோதமாய் என்னத்தைச் செய்யக்கூடும். ஏசா. 45. 9. ஆமோ. 9. 1-6.

படிப்பினை.

1. உங்களைப்பற்றித் தாழ்த்திச் சொல்லுள்ளவர்களையிருக்கக் கூறு, அதிலே பழகுக.
2. தேவனுடைய மகத்துவம் மகிமை முதலியவைகளைக் குறித்த மோனை என்னவாய்க் காண்டு. அதைப் பேணி வளருங்கள்.
3. அவருடைய இருப்பைய நம்பி அதிலே சார்ந்துகொள்ளுங்கள். அவரே மனுஷனுடைய உத்தமனென்கிறார்.
4. அவருடைய நடத்தலைக் கருக்க வேண்டுகிருக்கக் கூறுக்கொள்ளுங்கள். அவைகள் ஞானமும் தயவுமுன்னவைகள். அவர் நடத்துதல்களுக்கு அமைந்திருப்பது நம்முடைய சடமையின் சலாக்கியமுமாயிருக்கிறது.

62. டேபியின் பச்சாத்தாப அறிக்கை.

“இதோ நான் நீசன், ஹி.” யோபு. 40. 4.

யோபுடைய இலட்சணம் உபத்திரவங்கள் சோதனைகள் பழைய ஏற்பாட்டின் சித்திரத்தில் கிறந்த போதனைகளைச் சொல்லுகின்றன. அவையிருக்கிறது. யோபு நல்லவன்.

அவன் தலையிறையாருக்குள்ளே உத்தமன், அவன் மிகுந்த செழிப்புடன் வாழ்ந்துவந்தவன். அப்பேர்ப்பட்டவன் மிகுந்த தரித்திரத்துக்கும் உபத்திரவத்துக்கு முன்னானான். கொடிய வியாதியை அநுபவித்துவருகையிற், அவன் சிகேகிதர் அவனைப் பார்க்க வந்தார்கள். அவர்கள் யுத்திசாலிகள், புத்திமான்கள். ஆனால் அவர்கள் நிவிய ஆளுகையைப்பற்றித் தப்பான நினைவுகொண்டிருந்தார்கள். தேவன் இந்த ஜீவகாலத்திலே அவர்தான் சிட்டுசையையும், நீதிக்கு இரட்சையையும் கொடுக்கிறவர் என்ற அபிப்பிராயமுடையவர்களாயிருந்தால், யோபு ஏதோ ஒரு பெரிய குற்றஞ்செய்து அதை மறைத்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பழித்தார்கள். அப்போது அவன் தன்னைக் கொண்டிருப்பதாகப் பழித்தார்கள். அப்போது அவன் தன்னை அடக்கிப் பொறுமையைக் காத்துக்கொள்ளாமல், தேவனைப் பற்றிக் கடினமான காரியங்களைப் பேசி, தன்னை அவர் கொண்டுபோவது நலமாயிருக்கும் என்று சொன்னான். தேவன் ஞானமுள்ள மத்தியஸ்தராக வந்து நின்று, வியாச்சியத்தை முடித்தார். அவர் யோசேப்பை எச்சரித்து, அவன் சிகேகிதனைக் கடிந்து கொண்டு, அப்பால் தமது ஊழியக்காரனை இரக்கமாய்ச் சகப்படுத்தி, அவனுக்கு நன்மைகளைச் செய்துக்கொடுப்பண்ணினார்.

யோபு புழுதிமட்டும் தன்னைத் தாழ்த்தினான். தன்னைப்பற்றிய உயர்வான எண்ணம் எல்லாம் அவனைவிட்டு அகன்றுபோய் விட்டது. இப்போது “இதோ நான் நீசன்” என்று சொன்னான்.

I. வாக்கியத்தின் பொருள் சீர்ப்பாடாத மனிதனானான். விசேஷித்தவகையாய்ப் பொருந்தக்கூடியதாய்க் கூறுகிறது. — மரம் கெட்டதென்றால் அதின் உரியும் கெட்டதாயிருக்கும். ஊற்றுக் கசப்பானால் அதிலிருந்து ஓடும் தண்ணீரும் கசப்பாயிருக்கும். ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்னிருந்தவர்களைக் குறித்துத் தேவன் “மனுஷனுடைய இருதயத்தின் நினைவுகளின் தோற்றம் எல்லாம் கித்தமும் பொல்லாதது” என்று சொன்னார். ஆதி. 6. 5. தீர்க்கதரிசியும் “எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது” என்று சொன்னான். வியிருக்கிறான். ஏரே. 17. 9. காமம் பெருமை குணம் தன்னித்துதல் முதலான அக்கிரமக்காட்சகப்பற்றி வன்னைச் சொல்லு? நாவால் அவைகளைப்பற்றிச் சொல்லவும் இருதயத்தால் மனிதனுடைய சீர்கேட்டைத் திரிசுக்கவும் கூடாததாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நீசத்தனத்திலும் ஆதிசாயல் கொஞ்சம் மீறிருக்கலாம்.

II. வாக்கியத்தின் பொருள் புதுப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய புனங்களுக்கும் பொருந்தினதாயிருக்கிறது. —

242 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யோயின் விஷயத்தில் அதைப்பார்த்திருக்கிறோம். முதற்றாமான மனிதரும் அப்படியே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக ஆபிரகாம், தாவீது, ஏசாயா, பவுல், கலா. 5. 17. பார். "நமக்குப் பாவம் இல்லை என்போனானால் நம்மை நாமே விஞ்சிக்கிறவர்களாயிருப்போம், சத்தியம் நமக்குள் இராது." 1 யோவா. 1. 8. எத்தனை ஆகாத எண்ணங்கள் எத்தனை தகாத ஆசைகள் நல்லவர்களிடத்திலும் காணப்பட்டிருக்கின்றன. இவை எப்போது மிச்சமாய்த் தோன்றுமென்றால்,

1. திவ்விய பிரமாணத்தின் விஸ்தாரத்தை மனித பார்க்கையில்;
2. தேவனுக்கு அவர்கள் பேரிலிருக்கிற பெரிய பாத்தியத்தை அவர்கள் உணருகையில்;
3. பாவத்தினாலுண்டாகிய நீசத்தனத்தை அவர்கள் பகுத்தியகையில்;
4. மோட்சத்தை அனுபவிக்க பூரண பரிசுத்தம் வேண்டும் என்ற அவசியத்தை அவர்கள் காண்கையில் தோன்றும்.

இவைகளே நீங்கள் எண்ணும்போதால் நீங்கள் இலகுவில் திருப்தியுள்ளவர்களாயிருப்பீர்கள். மற்றவர்களோடே உங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, உங்கள் சுயநீதியில் சாய்ந்து மனரம்பியமாயிருப்பீர்கள்.

தேவனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்திப் பச்சாத் தாபமுள்ளவர்களாயிருக்க, வாக்கியம் நம்மை ஏவுகிறது—நாம் உள்ளபடி உத்தமத்தோடே உணருகிறதாயிருந்தால், நாம் சம்மை வெறுத்து, அருவருப்போம். சுயநம்பிக்கையில் சாய மாட்டோம், நம்மைக்குறித்துப் பேசும்போது மிகுந்த நாணமாயும், மற்றவர்களைக்குறித்துத் தாமசின்தையாயும் பேசுவோம். நாம் அடிக்கடி பாவங்களை அறிக்கையிடவேண்டும். அவைகளுக்காகக் குணப்படவும், செபம் பண்ணவும் வேண்டும்.

இதில்துவையும் அவருடைய பலியையும்பற்றிக் சரிபாணபடி மிகுந்தபடி வாக்கியம் நம்மை ஏவுகிறது—விவாதியாயிருக்கிறது, அலிப்தம் எங்கே? பாவத்தையும் அழுத்தையும் நீக்க வந்து திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகரி. 13. 1. பாவம் இருக்கிறது, இரட்சிப்பு எங்கே? கிறிஸ்துவம். இவ்வயில் இரட்சிப்பை சம்பாதித்தார். மோசமிருக்கிற விவிலிக்கொளர் எங்கே? தங்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்த இயேசு இருக்கிறார். சத்திய இருக்கிறது, அவனை

ஜெயிக்க வல்லமை எங்கே? கிறிஸ்துவம் அவருடைய பரிசுத்த ஆவியானாலும் கிருபையும் உண்டு. நம்மைப்பற்றி எவ்வளவு தாழ்ந்த எண்ணம் கொண்டுக்கொண்டோ, அவ்வளவுக்கு இயேசுவைப்பற்றி மீலான எண்ணம் தொன்றுவோம். பாவத்தை நாம் உணர்ந்து, அதற்காக அங்கலாய்ப்பதற்குத் தக்கதாக இயேசு நமக்கு அருளையாக இருப்பார், விசுவாசிக்கு இயேசு அளவற்ற எண்ணம், அரும்பொருளாயிருக்கிறார்.

VI. தேவ மோட்சமையைக்கொண்டு நாம் எண்ணமற்றவித மாயிருக்கலாம் என்று நினைக்க வாக்கியம் இடங்கொடுப்பதாக பிராயம் செய்ய ஏதுவில்லை.—கிருபை பெருகும்படி பாஷத்தில் நிலைத்திருக்கலாகாது. ஆனால் பாவத்துக்காகத் துக்கிக்கூர்வண்டும். அதற்கு விரோதமாய்ப் போரடவேண்டும். அதை விட்டு முற்றும் நீங்கும்படி பிரயாசப்படவேண்டும். இந்தக் கூடாரத்திலிருக்கிற நாம் பாரம் சுமந்து தவிக்கிறோம். 2 கொரி. 5. 4. அதை மேற்கொள்ளும்படி பிரயாசப்படவேண்டும். பரிசுத்தத்தில் தேறும்படி முயற்சிக்கவேண்டும்.

VI. வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பொருள் மோட்ச நிலைமையில் கிடையாது.—இந்தப் பூரண மீட்பில் சதூல பாவங்களும் நாசமாய்ப்போகும். எல்லாச் சீர்க்கெடும் அழிக்கப்பட்டுப்போம்; இருதயம் சுத்தமாயிருக்கும்; ஆத்தும களங்கமற்றிருக்கும்; ஆவி சாவாமையைத் தரித்துக்கொள்ளும்; நாம் நம்முடைய அநீதியைக் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுத்து, மாசு நூலற்றவர்களாய் மீதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்படுவோம். இந்த நன்மைகளை மாணமானது கிறிஸ்தவனுக்குக் கொடுக்கிறதென்று எண்ணாதேயுங்கள். ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சத்தானத்தில் பங்கடைவதற்கு நம்மைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்குவது தேவனாகிய இயேசு. அந்தக் கிருபை இச்சீவியத்திலே கிரியை நடப்பிக்கிறது.

பாடிப் பிணை.

1. பாலி மனத்திருப்பும்படி ஏவப்படுவானால்.
2. விவாதியானவன் மிகுந்த மனத்திருப்பும்படி ஏவப்படுவானால்.
3. எந்த நம் மீட்பரிடத்தில் நம்மீக்கை வைத்து, சுயநீதியை அருவருத்துத் தள்ளுவார்களாக.

244 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் துறியுங்கள்.

63. யோபு முந்தின நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டது.

"அப்பொழுது யோபு சரீரக்குப் பிழிபுடிதரமாக, தேவன் சகலத் தையும் செய்ய வல்லவர். நீர் செய்ய நினைத்தது நடப்பதாய் தென்பதை அறிந்திருக்கிறேன்." யோபு. 4. 2, 10.

யோபினிடத்தில் அவனுடைய மூன்று சிநேகிதர் பேசின தோடே அழர்வ வரம்பெற்றிருந்த ஒரு வாலிபனும் சிறந்த சாதாரியத்தோடே பேசினான். அவன் பேசினவைகள் 37 அதிகாரம்முதல் 37 அதிகாரம்வரையும் அடங்கியிருக்கிறது. அவன் விசேஷமாய்த் தேவனுடைய கிரியைகளையும் வல்லமையையும் அவருடைய ஞானத்தையும் குறித்து விளக்கினான். அப்போது யேகோவா பெருங்காற்றிலிருந்து யோபோடே பேசினார். இது 38 அதிகாரம்முதல் 41 அதிகாரம்வரை அடங்கியிருக்கிறது.

தேவன் தமது சித்தத்தைக்குறித்து அவனோடே பேசின போது, அவன் தன்னை மிகவும் தாழ்த்தி "இதோ நான் நீசன்" என்றான். 40. 4. அவர் அவனோடே பேசினதை நிறுத்தின போது "நீர் சகலத்தையும் செய்ய வல்லவர்" என்றான். இது 41. 1. கவனிக்கிற காரியங்கள்.

யோபு தன்னை உத்தமமாய் நினைத்திக்கொண்டது. தேவன் அவனுக்காக ஏற்பட்டிப் பேசினது. அவன் தன் சிநேகிதருக்காக மத்தியஸ்தனாகப்பட்டது. தன் முந்தின நிலைமைக்கு அவன் கொண்டிபோகப்பட்டது.

I. அவனுடைய உத்தம மனத்தாழ்மையைப் பற்றிப் பார்ப்போம். — அவன் பிசாசின் கண்ணியில் அகப்பட்ட உன்னதமானவருக்கு யோபுமாய் அவன் இரகசிய பாவங்களை உட்பித்தவனுமல்ல. ஆனால் அவன் சற்று துழைக்காயும், அனாதையுள்ளும் போனான். அதோடே அவன் தன்னை மிகவும் அடிகமாய் உயர்த்தித் தன்பேரில் குற்றஞ் சாட்டினவர்களை குற்றப்படுத்திப் பேசினான். அவன் சாட்டின் தாழ்மையில் போம் கவனிக்கவேண்டியது.

1. அவன் தில்லிய வல்லமையையும் சர்வஞ்ஞத்தையும் துயிற்று அறிக்கையெய்தான். — வச. 2. சர்வ வல்லமையானது

தேவனுடைய இலட்சணம். அவர் செய்யவேண்டியதெல்லாவற்றையும் அதால் செய்கிறவராயிருக்கிறார். சர்வஞ்ஞத்தினால் அவர் மறுவருடைய செய்கைகளையும் வார்த்தைகளையும் மாதிராமல், அவர்களுடைய சிந்தனைகளையும் அறிகிறவராயிருக்கிறார். எவ்வகை ஆணை விருப்பங்களும் கேட்கக்கூடும் அவருக்கு முன்பாக வெளியுலகமாயிருக்கிறது. இருதயம் அவருக்கு முன்பாகத் திறந்திருக்கமாயிருக்கிறது. தேவனுடைய கர்த்தர் எவ்வளவு பரிசுஷம் மகத்தானவருமாயிருக்கிறார். அவருக்கு அஞ்சுபுறம் பரம்படாமனம் இருக்கத்தக்கவனார்?

2. தா அறிவினத்தையும் துணிகரத்தையும் அறிக்கை யெய்தினான். — வச. 3; 38. 3. பார்ச்சிபடி தேவன் யோபைப் பார்த்து, நீ புருஷனைப்போல இடைகட்டிக்கொள்; உன்னைக் கேட்பேன்; எனக்கு உத்தரவு சொல்லு என்றார். யோபுதன் பேதமையையும் பலவீனத்தையும் உணர்ந்து, அதற்காகத் துயரப்பட்டான். அவன் அநேககால விவரிக அறிவில் தேறினவனுயிருந்தான். என்றாலும், ஒருவரும் கண்டறியாத ஆழமும் உன்னதமுமான இடமுமுண்டு. அநேக காரியங்களை அறியலாம்; ஆனால், இன்னம் அறியாததோ ஏராளமாயிருக்கிறது. தில்லிய அறிவை அடையும்படி நாம் ஆராய்கையில், துணிகரம் காட்டாதபடிக்கு வெகு எச்சரிக்கையுள்ளவர்களுையிருப்போமாக. 13. 1-3. யோபுதன் சொன்ன காரியத்தை மீட்டித் துயிற்று. 4. அடங்கிய வார்த்தைகளைச் சொன்னான். இப்போது அவன் தன்னைத் தாழ்த்திக்கொண்டு ஒரு சிறு பிள்ளையைப்போலானான்.

3. தேய்விச இலட்சணத்தைப்பற்றித் தனத்தண்டாயிருந்த எண்ணங்கள் இப்போது விசேஷித்தவகையான மாறுதலுக்குட்பட்டதென்பதை அறிக்கையிட்டான். — வச. 5. என் காதிலால் உம்மைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன். இய் பொழுதோ என் கண் உம்மைக் காண்கிறது. அவன் தேவனைப்பற்றிய அறிவில் அடிகமாய்த் தோச்சி அடைந்திருக்கினான். இப்போது அவன் தேவசுருத்தனையில் நெருங்கிவந்து, அவருடைய வாயிலிருந்து ஞானத்தைக் கேட்டபோது, அவருடைய அனவற்ற மகத்துவத்தைக்குறித்து மகா உன்னதமுமாய் அனவற்ற தெளிவுமான காரியங்களைக் கற்றுக்கொண்டான். "என் கண் உம்மைக் காண்கிறது" அதாவது மனதிற்கண்.

4. அவன் தன்னை அருவந்துப் பச்சரத்தாபமான வார்த்தைகளை அறிக்கையிட்டான். — வச. 6. "நான் என்னை அரு

246 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

வருத்தத் தாளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன்."

வெட்கமும் துக்கமும் என்னைச் சீழ்ந்துகொள்ள, என்னை நானே அரோகிங்கிறேன். உன் நீசத்தையும் தோஷத்தையும் உணர்ந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன். மிகுந்த மனத்தாழ்மையுடன் என் எண்ணங்களை யாற்றுகிறேன். உத்தம தாழ்மையுடன் தேவனுக்கு நமது துக்கமும் நிறைந்த நல்ல மனவநுடைய நிலையை இங்கே பார்க்கிறோம்.

II. தேவன் யோபின் நடக்கையைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பேசினதைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.—வச. 7. யோபின் சிறேகிதர் அவனைப்பற்றிப் பழிப்பாய்ச் சொன்ன காரியங்களை யிட்டுத் தேவன் அவர்களிடத்தில் விசனத்தைக் காட்டினார். அவர்கள் அவனிடத்தில் கடினமாய்ப் பேசிக் குற்றம் சுமத்தின போதும், அவன் தகாதவைகளைச் சொல்லவமில்லை, செய்யவமில்லை. அவன் இருந்த நிலைமை விசேஷித்தது. சமுத்திரத்தின் ஆழத்திலிருந்துபோல இருந்தான். தேவன் நம்முடைய காரியாதிகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார். நம்முடைய செய்கைக்குத் தக்கதாக அவர் நமக்குப் பலன் அளிப்பார். பொதுப்பட யோபுக்குச் சர்வவல்லவரொப்பற்றிச் சரியான அறிவிருந்தது. தேவன் அவன்பட்சமாய்த் தீர்ப்புச் சொன்னான். தன் வழிகள் தேவனுக்குத் தெரியும் என்று நல்ல மனவநுடன் அறியும்போது, அது அவனுக்கு ஆறுதலாயிருக்கிறது. தேவனுடைய புயத்தில் சாய்ந்துகொண்டிருக்கிற எத்தனை நன்று.

III. அவன் ழன்று சிநேகிதர்களுக்கும் அவன் மத்தியஸ்தனாக ஏற்படுத்தப்பட்டான் என்பதைப்பார்ப்போம்.—இதிலே நாம் சுவனிக்கவேண்டியவைகள்.

1. பலியைப்பற்றிய பிரமாணத்தைப் பார்க்கிறோம்.—இதைக்குறித்து விஸ்தாரமாய் 52 பிரசங்கத்தில் பார்த்தோம்.

2. மத்தியஸ்தனாகைய சொந்த நிலையைப் பார்க்கிறோம்.—அவர்கள் இன்னபடி செய்யவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்த யோபு அவர்களுக்கும் தேவனுக்கும் மத்தியஸ்தனாக நின்று காரியத்தை நிகரவெகவேண்டியது. அது மன்றாடவேண்டும்; பலியிட்டுச் செய்ய வேண்டியது. தேவன் காணிக்கைகளையும் அங்கிகரித்தார். யோபின் சிறேகிதர்விஷயத்தில் இந்த ஒழுங்கு என் செய்யப்பட்டது.

247 யோபு முன்பு நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டது.

(1) தெரியாத மத்தியஸ்தர் இடப்போகிற பெரிய பலியை அவர்களுக்குக் காட்டுவது; யோபு இரத்தவியலத்தில் இரட்சகருக்கு முன்னடையாராயிருக்கிறான். அவன் தன்பேரில் குற்றஞ்சாட்டினவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணினான். இயேசுவோ நம்மைக் கொண்டுசெய்தவர்களுக்காக வேண்டிதல் செய்தார். யோபு செலுத்தின பணியை நிமித்தமும், அவன் செய்த மன்றாட்டின் நிமித்தமும், அவன் சிறேகிதர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அப்படியே கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் பாவிகள் தேவனால் அங்கிகரிக்கப்படுகிறார்கள்.

(2) யோபின் சிறேகிதரை மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாகக் அவர்கள் தங்களை உயர்த்தினார்கள்; தேவன் அவர்களைத் தீர்த்துவிட்டான். குற்றஞ்சாட்டுவதை விட்டு, அவர்கள் விண்ணப்பம் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது.

(3) ஒப்புரவாக்குதலை உண்டாக்க யோபு அவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணும்படி கேட்டார்கள். அவன் அவர்கள் குற்றங்களை மறந்து, அவர்களுக்காக மன்றாடினான்; இது உத்தம சிநேகத்திற்கு நிச்சயமான மூலமாயிருக்கிறது.

செபத்தில் தரித்திருந்து நமக்குள் உண்டாகிய மனஸ்தாபங்கள் சண்டைகளை எவ்வளவு வேகாய் முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் செபத்தில் தரித்திருப்பதற்குப் பதிலாக மனிதர் சண்டையிட்டுப் பகை சாதிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

IV. யோபு முந்திய அழிப்பான லித்திக்கு வந்ததைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.—வச. 10.

1. எதிர்த்து நின்ற நீரோட்டமானது திரும்பப் போக்கிடப்பட்டது.

2. செழிப்பாகிய ஏதும் இரட்டத்தனையாய் ஏறினது.

3. அவன் சிறேகிதர் சங்கத்தையும் பாசத்தையும் அதபோகம் பண்ணினான். ஆகவே படுத்துவதற்கு அடிக்கடி சிறேகிதரைத் தேவன் தம்மக்குக் கல்வியாகக் கையாடுகிறார்.

இது கொடுப்பவர்களுக்குப் பாங்குகிறவர்களுக்கும் நன்மை மூயிருக்கிறது.

4. அவனுடைய இன்பத்தில் பங்கடைய அவருக்குப் பின்னாகச் கொடுக்கப்பட்டார்கள். வச. 13, 14. அவன் குமாரத்தின்கு அழகு சிறோமணிகளாயிருந்தார்கள். அவன் திறை ஆஸ்தியைச் சதந்தரிக்க குமாரரும் குமாரத்தின்குமிருந்தார்கள். சகலத்திலும் அவளுக்கு இரட்டத்தனையாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

248 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

பிள்ளைகளிலும் அப்படியே பாதிபேர் முந்தி மேட்சத்திற் குப் போயிருந்தார்கள். பாதிபேர் அசுனுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

5. அவன் சமாதானத்தோடே அழைச் வருஷங்கள் பூயிரோ டிருந்து வாழ்ந்துவந்தான். வச. 16. ஆவன் செநெளளிருந்து பூரணவயதுள்ளவனாய் மரித்தான். கிசுவரியமும் கனமுட அவ னைச் சூழ்ந்திருந்தன. வச. 17.

படிப்பிணன்.

1. தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையான பச்சாத்தாபத்தைப் பேணி நடப்பிப்பது அவசியம்.—நாம் தாழ்மையுள்ளவர்களா யிருக்கையில் சுகபந்திரமாயிருப்போம். தனாயிலிருக்கிறவன் விழுந்தவிடுவேன் என்று பயப்பட நிமித்தமில்லை. பெருமையானவைகளை நோக்காமலும் தாடாமலுமிருக்கவேண்டும்.
2. தேவனுக்கு முன்பாக முற்றும் அமைந்திருப்பது நன்மை.—சுகல வல்லமையும் பராந்திரமும் தேவனுடைபதானகையால் அவருக் கே சுகல கனத்தையும் செலுத்தவேண்டும்.
3. நம்முடைய நம்பிக்கையில் விடாப்பிடியாயிருப்பது அவசியம்.—“ஒருக்காலும் அவநம்பிக்கை கொள்ளாதே” என்பது கிறிஸ்தவனுடைய சூழிப்புமொழியா யிருக்கவேண்டும்.
4. நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாக நமதுகிறுதயம் நேர்மையாயிருந்தால் நாம் மனிதரிடத்தில் அன்புநலவத்து அவர்களோடே ஓபமுரவுள்ளவர்களாயிருப்போம்.

64. யோபின் சரித்திரத்தினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை.

“யோபு செநெளளிருந்து பூரணவயதுள்ளவனாய் மரித்தான்.” யோபு. 12. 17

சூழ்ந்திருந்த பிரசங்கத்தில் யோபுக்கிருந்த உபத்திரவமும் தரித்திரமும் நீங்கச் சந்தேகமும் மகிழ்ச்சியும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. அப்பாந்தோம். இப்போது மொச்சத்தில் அன் சரித்திரத்தைக்கொண்டு சில போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்வோமாக.

1. பூயிரோடே மேன்மை சேழ்ப்புறதனியைவ மாறுத லுக்குரியது; அவை நிலைநிற்கமாட்டாது.—யோபு கிசுவரி யத்தில் பரண்டான். இடிக்கத்திய புத்திரர் எல்லாரிலும் அவன்

64. யோபின் சரித்திரத்தினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை. 249

பெரியவனுயிருந்தான். அவன் கிசுவரியத்தின் கிரகத்திலிருந்து தன் இருதயம் விரும்பினபடி அதபோகப்பண்ணினான். சூரிய கிரணமாய் பாக்ஷியம் அவனைச் சுற்றியிருந்தது. அவர் பர்வதம் அணைக்கப்பட்டதால் என்னைக்கும் நிற்கும் என்று சொல்லத்தக்கதாயிருந்தது. ஆனால் காட்சிமொழினது; காரியம் கீழ்ந மேலதானது. நிவளிச்சத்துக்குப் பதிலாக அந்தகாரமும், கிசுவரியத்துக்குப் பதிலாக தரித்திரமும் வந்தது. நன்மைகள் ஒவ்வொன்றும் எடுபட்டுப்போயிற்று. அவன் ஆஸ்திரேலியக்காழர் பிள்ளைகள், சுகம் முதலியவைகள் நீங்கிப்போயின. ஜிவன் பறந்துபோகவும், கம்பிக்கை அற்றுப்போகவும் செருங்கியிருந்தது. இவ்வுலகவேஷம் கடந்துபோகிறது என்று சொல்வது எவ்வளவு உண்மையாயிருக்கிறது. பூமிக்குரிய பட்டங்கள், மகத்துவம், வல்லமை, ஆடம்பரம், ஆஸ்திரேலியாய் ஒரு மனுஷனுக்குரியது என்று சொல்லத்தக்கவைகளல்ல; அவைகள் எல்லாம் கீர்மேலெழுத்தைப்போலிருக்கிறது. கார்டி எல் உல்கிலி இதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம்.

II. சாத்தானுடைய வர்மத்தையும் வல்லமையையும் பார்க்கிறோம்.—அவன் அப்பொல்லியன், அழிப்பன்; அவன் கோபத்துக்கும் முயற்சிக்கும் மட்டுண்டு. ஆனால் கொடிய காரியத்தைச் செய்ய அடிக்கடி அவனுக்கு இடங்கொடுக்கப் படுவதுண்டு. அவன் இவ்வுலகத்தின் தேவன் என்றும், ஆகாயத்து அதிகாரப் பிரபுவென்றும் அழைக்கப்படுகிறான். அவன் தீமைக்கு ராஜன், அந்தக் கிரகத்தில் வாசம்பண்ணுகிறவன், குரூரம் செய்வதே அவன் இயல்பு. நரகசங்கிலியைக் கொண்டு கட்டுகிறான், நிர்ப்பாக்கிறதால் வாதிக்கிறான். அவன் தன் இரையின் வேதனையை கண்குளிரப் பார்த்துச் சிமாளிக்கிறான். அவர்கள் இடுமுகணண்களைக் கண்டு, அவன் ஆவி சந்தோஷப்படுகிறது. அவர்கள் இடம் பெருமூச்சும் தலிப்பும், அவன் ஆத்துமாவுக்குத் தீதம்போலிருக்கிறது. அவன் மனிதருள்ளத்தில் முயற்சியெடுத்துவருகிறான்; திருஷ்டாந்தமாக, சேபியர், கல்தேயர். பிழ்ருதிப் பொருளிலும் முயற்சிடுக்கிறான்; திருஷ்டாந்தமாக அடிகுனி, மின்னல். ஆகாயத்திலும் முயற்சி செய்கிறான்; திருஷ்டாந்தமாக, பெருங்காற்று. சரித்திரத்தில் முயற்சியெய்கிறான்; திருஷ்டாந்தமாக, யோபுக்குண்டான வியாதி.

நம்முடைய மீட்புக்காலத்தில் நரகம் அவித்திருப்பிடப்பட்டு, அதுமிகக்கொடிதான காரியங்களைச் செய்கிறது. இலகத்தின் அநேகரைப் பிடித்திருந்தன. அந்தக் காலம் இவ்வுலகத்தின்

250 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கப் பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

வேளையாயும், அங்ககாரத்தின் வேளையாயிருந்தது. சாத்தா னைக்குறித்து நாம் பரிசுச்சரிக்கையாயிருக்கும்படிப் போதிக்கப் பட்டிருக்கிறோம். எல்லாவற்றிற்குஞ் சேவக விரிவாசம் என் னும் கேட்கத்தக்கப் பிடித்துக்கொள்ளவும், பிசாசுக்கு எதிர்த்து நித்கவும் வேண்டியவர்களுடையிருக்கிறோம்.

III. தேவனுடைய சகாயத்தினால் பற்பல வன்கயான கோடிய உபத்திரவங்களைச் சகிக்கவும் என்றும் பார்த்தி ரோம்.—பரிசுத்தவான் மிகவும் பெலனினனும், அசத்தையுமா யிருந்தாலும், அவன் மிக பலமுள்ளவனும் தொய்யத்தக்கவ னுமாயிருக்கிறான். ஒன்றையும் செய்ய எவ்வளவுவனும், ஒன் றையும் தாங்கச் சக்தியற்றவனும் இருந்தாலும், எல்லாக்காரி களிடமிருந்து செய்யவும், எல்லாவற்றையும் தாங்கவும் தக்கவனா யிருக்கிறான்.

யோபு சஞ்சலத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, அவநம்பிக்கை யில் அமிழ்ந்தி, விராகுலத்தில் மரித்துப்போயிருந்தாலும்; நாம் அதையிட்டு அதிசயப்படமாட்டோம். அவனுக்குண்டான துயரங்களில் பத்திலொருபங்கு வந்தும், மாணம் சம்பவீத் திருக்கிறாண்டு. தங்கள் காரியங்களில் துறவன மாறுதல் நேரிட்டதினால், அநேகமாயிரம்பேர் பைத்தியமானதுண்டு; அநேகர் அகாலமரணமாய் மரித்ததுமுண்டு. யோபு அந்தத் துன் பங்களை எப்படிப் பெறுமையோடே சகித்தான்? தேவகிரு பையின் பலத்தினால் அவைகளைத் தாங்கினான். அவன் தேவ னுடைய மார்பில் சாய்ந்து, அந்ருடைய கரத்தில் சரிந்து கொண்டான். தேவசகாயத்தினாலே நம்பிக்கைவைத்தான். ஆகவே அவன் பெலனினனாயிருக்கையில், பெலனுள்ளவனா யிருந்தான். அவனுக்குள்ளிருந்த பவியஜீவன் அவனைத் தாங்கினது. அப்படியே அது நேசமாயிரம்பேருக்கும் இருப்பதுண்டு.

IV. தவறாத தேவனுடைய பாண்டமையுமே வாங்கித் தந்திருக்கையுமே பார்த்தோம்.—தேவனுடைய வாக்குத்தற் தங்கள் மிகவும் பெரிதும் அருள்மையானவைகள். அவர் தமது சனத்தார்க்கு மாறாத இரேகையாயிருக்கிறார். அவர் அவர்களைக் கையெழுத்துவகுத்துப் பிடித்துக்கொள்ளும். அவர் அவர்களை வட்டி விலகுவதில்லை, அவ் ருடைய இன்மையானது குறைவடையப்போவதில்லை, அவ் ருடைய திருக்கங்கள் தடுமாறுவதில்லை, அவருடைய இரக் கங்கள் எதிர்த்து என்னைக்குமுன்னது. அவர் யோபைக் கைவிட் டிருந்தாலும் அவன் கெட்டுப்போயிருப்பான். ஆகவே அப்

64. யோபின் சரித்திரத்திற் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனை. 251

போல்தலையிதவன் கமது பட்சத்திலிருந்து, நமக்கு விரோத மாயிருப்பதன் யார் என்ற வெற்றி கூறுகிறான். நம்மை ஆக் கினைக்குவனாக ஒருவனும் திக்கமாட்டான். அவர் நம்மை ஒருபோதும் கைவிடார்.

V. மனிதரில் முதற்றமானவர்களும் பெலனினரும் தவ றுகிறார்களாயிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம்.— யோபின் இரேகை அவர்களுடைய போயோனவர்களா யும் போயிவுடையவர்களாயும் பரிசுத்தவான்களாய் மிருந்தார் யும் போயிவுடையவர்களாயும் அவர்கள் நல்லோக்கத்தோடே பேசி ன். அப்படியிருந்தும் அவர்கள் நல்லோக்கத்தோடே பேசி ன். அவருடைய கரத்தில் அவர்கள் வலுவாக இருந்தார்கள். யோபை ஆறுதல்படுத்த னாலும் தவறுதலைக் காட்டினார்கள். யோபை ஆறுதல்படுத்த னாலும் தவறுதலைக் காட்டினார்கள். மனிதரில் முதற்றமானவர் அவர்களால் எல்லாம்போயிற்று. மனிதரில் முதற்றமானவர் களும் மனிதர்தானே, இருஷ்டிகளிடத்தில் அதிகமான துன்பா களும் மனிதர்களை நாம் எதிர்த்தோக்கக்கூடாது. மனிதரின் புயம் மாம் சந்தானே. மனிதரின் துன்பம் அந்தந்தத்தினாலும் தப்பறை கினாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. மனிதரின் இருதயம் மற்ற வர்களை வஞ்சிக்கிறதுமல்லாமல், தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள் ளுகிறது. உயர்ந்த விட்டுவிட்டு தண்ணீர் இல்லாத தொட்டி யன்டைக்கு யார் போவார்? மனுஷனை நம்புவதைவிட்டு ஒய்ங்கள். மனுஷன்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, மாம்சத்தைத் தன் புயபலமாகிக்கொண்டு, கர்த்தரை விட்டு விலகுகிற இரு தயமுள்ள மனுஷன் சபிக்கப்பட்டவன். எரே. 17. 5. ஆனால் கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். சங். 34. 8.

VI. இக்கீவனுக்குரிய சகாய துன்பங்களும் அந்நபமும் நீங்கிப்போகிறவைகளாயிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்தி ரோம்.—உயிரோடிருக்கிற மனுஷன் முறையிடுவாரேன்? எல்லாமனிதரும் அவர்களில் முதற்றமானவர்களும், பாவிகள் எல்லாப் பாவமும், அப்பமான பாவமும்கூட தண்டனைக்கு ஏதுவானது. ஆகவே நம்மையில் அதுபவிக்கும் துன்பங்கள் எல்லாம் நமக்கு வரவேண்டிய தண்டனைக்கு எவ்வளவும் ஒப் பிடப்பட்டத்தக்கதல்ல. அவர்கள் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக நீங்கிப் போகின்றன. நீண்ட உபத்திரவங்களும் ஓர் இரவிலே அதுப விக்கும் உபத்திரவம்போலிருக்கின்றன. ஆதலால் அப்போஸ்த லர் அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் இலேசான நம்முடைய உபத்திர வம், மி. 2 கொரி. 4. 17. என்கிறார். உபத்திரவமாகிய அக் கினி எவ்வளவு கால்கையாயிருந்தபோதிலும், அது நமக்குப் பரிசுத்தவான்களுடைய உபத்திரவங்கள் கெட்டுப்போனவர் கள் அனுபவிக்கும் வேதனையல்ல.

252 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிப் பிரசங்கச் சூழிப்புகள்.

VII. உபத்திரவத்தில் பொறுமையைக் கையாடுவது, எவ்வளவு தன்மை என்பதைப் பார்ப்பதே. — தெய்வீக கரத்தை உணர்ந்தறிந்து, அவர்பேரில் சார்ந்துகொண்டு, அவருடைய வேளைக்காகக் காத்திருப்பது உத்தமம். யோபு “நான் காத்திருக்கிறேன்” என்றான்.

VIII. உபத்திரவங்களை அதுபவிக்கிற தம்முடைய சகங்களுக்குத் தேவன் அதிகமான ஆசீர்வாதங்களை அருளுகிறவர் என்று பார்க்கிறோம். — யோபின் உபத்திரவங்களைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுகிறாயா? தேவன் அவனைக் கரோமாய் நடத்தினான் என்று சமுசயப்படுகிறாயா? முடிவில் சம்பவிக்கும் காரியத்திற்காகச் சற்று தாமதித்திரு. யோபு கண்ணீரோடே விதைக்கிறான் என்று சொல்கிறோமே. ரக்தோடே அறுக்கிறான். அவனுக்கு இரவின் அந்தகாரமிருந்து வெளியில் பகலின் வெளிச்சம் அவனுக்கு உதயமானது. இவ்விலகத்திலும் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பலன் அளிக்கப்படுவதை அடிக்கடி பார்க்கலாம். மறுமையிலோ தப்பாமல் அது கொடுக்கப்படும். இக்காலத்தில் பாடுகள், இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகளல்ல. ரோம. 8, 18. உபத்திரவங்கள் சக்தோஷத்தை இரட்டிப்பாக்கிறது. இவர்கள் மிகுந்த உபத்திரவத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய ஓட்டத்தில் தோய்த்து வெளுத்தவர்கள். வெளி. 7, 14.

IX. தேவபக்தருடைய முடிவின் நாட்கள் சிறந்ததென்பதைப் பார்க்கிறோம். — பிரயாசும் சங்கடமாயிருந்தாலும், அவர்கள் சீயோனுக்கு மகிழ்ச்சியோடே வந்து சேர்வார்கள். பள்ளத்தாக்கு இருண்டிருந்தாலும் அவர்கள் நித்திய பகல் வெளிச்சத்தன்மை சீக்கிரம் வந்து சேர்வார்கள். யோபின் உபத்திரவங்களில் நாலு காரியங்களைக் கவனிக்கலாம்.

1. மெய்மார்க்கத்தின் உண்மையைப் பார்க்கிறோம்.
2. தேவனுடைய மகிமையை அவருடைய இலட்சணத்திலும் துளுகையிலும் பார்க்கிறோம்.
3. யோபின் அநிபந்தனையைப் பார்க்கிறோம்.
4. பின்புறம் தலைமுறையார் பின்பற்றும்படி பொறுமைக்குத் திருட்டாந்ததைப் பார்க்கிறோம்.

65. எரேமியாவின் அநுபந்தனையும், 253

65. எரேமியாவின் அநுபந்தனையும், 253
யும் அவன் தன் பாரமான கடமையை நிறைவேற்றத் திருப்பினதையும் பற்றியது.

“நான் அவரைப் பிரந்தாப்பண்ணுமனும் இனி கர்த்தருடைய காமத்திலே பேசாமலும் இருப்பேன் என்றேன். ஆனால் அவருடைய வார்த்தை என் என்முகளில் அடைபட்டிருக்கிறது அக்ஷியைப்போல என் இருதயத்திலிருந்து அதைச் செத்து, இளைத்துப்போனேன். என் இருதயம் பொறுக்கக்கூடாமற் போயிற்று.” எரே. 2, 35.

பழைய ஏற்பாட்டு சிறந்த மனுஷர்களில் எரேமியா ஒருவன். அவன் சிறுபிராயத்தில் தேவனுடைய பணிவிடையில் பிரவேசித்தான். ஆகவே இளமையில் துக்கத்தைச் சம்பபுது இன்னது என்பதை அறிந்தான். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி மரித்த எழுபது வருஷத்துக்குப்பின்பு, யோசியா இராச ஆளுகையின் பதின்மூன்றாம் வருஷத்திலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த துவக்கிக்குறைதபட்சம் கார்ப்புறவருஷத்துக்கு வந்த ஊழியத்தை நிறைவேற்றினான்.

தீர்க்கதரிசியாக அவன் தன் தேசத்தார்பேரில் பேரையும், தேவனுக்காக அனலாகப் பரிசுத்த வைராக்ஷியமுள்ளவனாயிருந்தான். அவன் உத்தக சிந்தையுள்ளவன். அவன் பிரலாபத் தீர்க்கதரிசி என்றன்க்கப்படுவதுண்டு.

அவன் ஆகாதகாலத்திலிருந்தான். அவன் கண்ட அநேக காரியங்கள் அவனுக்கு அதைரியத்தை உண்டெண்ணத் தக்கதாயிருந்தது. திவ்விய ஊழியத்தை அவன் நிறைவேற்றுகையில், அதிகமான பாடுகளை அதுபவித்தான். இப்படிப்பட்ட நெருக்கமான சமையங்களில் ஒன்றிலே, அவனுக்குண்டான இருத்தல் சூசுக்குந்து வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

I. அவன் சேயத் தீர்மானம் துடிக்குள்ளதும், பாவமுள்ளதுமாயிருந்தது.

1. அது துடிக்குள்ளது. — காரியங்களைத் துடிக்காய் நடப்பிப்பது அவன் வழக்கமல்ல. அவன் இருபது வருஷங்களுக்கு மேலாக உழைத்திருந்தான். தன் பணிவிடையை மனச்சாட்சி

254 தேவனுடைய வார்த்தையினால் அனைத்து உலகமும்.

யோடே கல்கோக்காய் நிறைவேற்றிவந்தான். அவன் இரு தயம் முழுவதும் அவன் வேலையைப்பற்றி நினைந்து. ஆகவே அவன் இப்போது சொபத்துடன் துடுக்குத்தனமாய்த் தீர்மானம்செய்தான் என்று சொல்லத்தக்கது.

விசேஷித்த தயவாய்களில் மனிதரில் முதற்றாமானவர்களும் பெலவீனங்களுக்கு இடங்கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தோம். யோபு தான் பிறந்தாளைச் சபித்தான்; தாவீது எல்லா மனிதரும் பொய்யர் என்றான்; யோனா தேவன் நிளியெயுருக்குத் தயவுபாராட்டினதற்காக விசுவாசமுடந்தான்; யாக்கோபும் யோவானும் சமாரியப்பேரில் அக்கினியை வருவிக்க விரும்பினார்கள்.

2. அது. — அது துடுக்குப்பத்தியாய்மாத்திரம் செய்யப்பட்டதல்ல. அது தீர்மானமாயிருந்தது. அவன் என்னசொன்னான்? “சொன் பேசாமலிருப்பேன்” என்றான். இது கலக்கணம், துணிகரம். அவன் யானாக்குறி. இப்படிச் சொன்னான்? தேவனைப்பற்றியே. யேகோவா என்ன செய்திருந்தார், அவர் பெரியவர், மகிமைபொருத்தியவர். தோத்திரிக்கப்பட்டத்தக்கவர். அவர் நாமத்திலே பேசாமல் இருப்பேன் என்பது எவ்வளவு தப்பிதம், எவ்வளவு அஞ்சலிதம்; இதைல்லாம் அந்த மனுஷனுக்கேற்றதல்ல. பத்தினியும் உண்மையுள்ளவனும் ஊக்கமுடையவனும் ஏரேமியாவின் உதடுகளிலிருந்து இப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகள் புறப்படுவது, எவ்வளவோ பெலவீனத்தையும் உருவத்தையும் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

3. இப்படி அவன் பாவத்துக்குப் படுவதற்கு நேரிட்ட சோதனைகள் மிகப் பெரிதாயிருந்தன. — தீர்க்கதரிசிக்கு நேரிட்ட காரியங்களுக்கென்ன? அவனை ஆசாரியனுடைய மகன் அடித்தான்; வச. 2. காவலறையிலே போட்டான்; சனங்கள் எல்லாரும் அவனைப் பரியாசம்பண்ணினார்கள்; வச. 7. அவர்கள் அவன் விழுதுக்காகக் காத்திருந்தார்கள். வச. 10. இவைகள் தீர்க்கதரிசியின் மனதை அரிக்கிற காட்சிகளாயிருந்தன. அவைகள் அவன் மனதுக்குச் சஞ்சலத்தை உண்பெண்ணின. அவைகளும் தயானருணசேலனும் கண்ணியத்துக்குரியவனுமான அவனுக்குச் சனங்களால் கிடைத்தபலன் இதுவே.

II. இப்படியிருந்தும், அவன் தன் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு அவன் உபயோகித்தவகை. — ஏரேமியாவுக்குண்டான மனமயக்கம் கொஞ்சநேரமத்தியும் நின்றது. முதற்

தோடும்மேகம்போல, சேக்கிரம் அகன்றோராய்விட்டது. அவன் தீர்மானம் எப்படி மாற்றப்பட்டது.

1. தேவனுடைய வார்த்தையினால் மாற்றப்பட்டது. — தேவன் அவனுக்கு இட்டிருந்த கட்டளைவினால் மாற்றப்பட்டது. “தேவனுடைய வார்த்தை” என்பதில் அவருடைய கருத்துகள் சிந்தனைகள் தீர்மானங்கள் அடக்கம். சிலர் தேவனுடைய வார்த்தையைக்குறித்திப் பிரதமாய்ப் பேசுவதுண்டு. அது ஒன்றாகும் உதவாத காகிதம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் அது தேவனுடைய இருதயத்தின் பிரதிவிம்பமாயிருக்கிறது. அது அறிவுவல்லமையுள்ளது. தேவன் தமது சகல பிரஸ்தாபத்தைப்பாக்கிலும், தமது வார்த்தையை மகிமைப்படுத்தியிருக்கிறார். சங். 138: 2. வார்த்தையினால் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தார்; அதி. 1: 1, 3, 11. வார்த்தையினால் சீனம் நடுங்கினது, சங். 17: 7. வார்த்தையினால் புசலியு பெருங்காற்றும் அடங்கின. சங். 148: 5, 7. காத்தருப வார்த்தையானது வகையறுக்கிறதாயும் உயிர்ப்பிக்கிறதாயும் இருக்கிறது. தெய்வீகவல்லமை வார்த்தையிலும் வார்த்தையினால் செலுத்தப்படுகிறது.

2. தேவனுடைய வார்த்தை அவனில் அக்கினியைப்போலிந்து அவன் தீர்மானத்தை மாற்றினது. — எவியு சொன்னதிலும் இப்படிப்பட்ட சிறித்து அக்கினியிருக்கிறது. யோபு. 32. 18. சங். 39: 2, 3. தேவனும் தமது வார்த்தையை அக்கினிக்கொப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார். ஏரே. 23. 29.

(1) அது பிரகாசிக்கிறது, இரவில் நெருப்பைப் பற்றவைக்கையில், அந்தகாரம் நீங்கிப்போகிறது. அப்படியே தேவனுடைய வார்த்தையானது, அஞ்ஞான இருளை அகற்றி, மெஞ்ஞான ஒளியைப் பரப்புகிறது. பாவியினுடைய இருதயத்திலுண்டாயிருக்கிற அறிவீனமாகிய அந்தகாரத்தையும் நீக்குகிறது. அது எங்கே பிரபலிக்கிறதோ அங்கே எல்லாம் அப்படியே கிரியைசெய்துவந்திருக்கிறது.

(2) அது சுத்திகரிக்கிறது, அக்கினியில் வெள்ளியை புடமிட்டால் களிம்பெல்லாம் நீங்கிப்போகிறது. அவ்வண்ணியில் விவிய வார்த்தையானது இருதயத்தையும் சுத்திகரிக்கிறது.

(3) அது பட்சிக்கிறது; தாளடி, பதர், மரம் முதலியவைகளை நெருப்பானது சாம்பலாக்கிவிடுகிறது. குணப்படாதிருக்கிற பாவியைத் தேவவார்த்தையானது பட்சித்துப்போடுகிறது.

256 தேவனுடைய பணிக்குள்ளிருந்து விசேஷித்த ஆவி.

மறு. அது மாணத்திற்கேதுவான மாணவாசனையாய் அவர்களுக்குப் பலிக்கிறது.

3. அவன் ஆவியினால் கலக்கிடுகின்றதை அது நேரப்பைப்போல் பட்சிக்குப்போடுகிறது. — “எனக்குப் பொறுக்கக்கூடாமற்போயிற்று.” திவ்விய வார்த்தையானது, அவனுக்குள்ளே தேவனுடைய பரிசுவைவாக்கியத்தையும் மனிதனாய் பற்றிய அன்பையும் எழுப்புகிறது. தெளிவிக்கப்பட்ட மனச்சாட்சியின் எழுப்பலையும், பெறப்போகிறவர்களுக்கு உண்டாகும் உருக்க இரக்கங்களையும் தடுக்க யாராவும்? கிறிஸ்து இயேசுவின் அன்புண்டாகக்கூடாது அது நெருக்கி வருகிறது. “என் மாணவனாயும் நான் அருமையாக என்னை?” “எப்படியாவும் சிலரை இரட்சிக்கும்படித்தான் எல்லாருக்கும் எல்லாருக்கும் இருதயமானது கரித்தருடைய வேலைக்காகப் பணிபுரிந்துகொண்டிருக்கிறது, அவருக்கென்று பிழையுள்ள உணர்வுகளுக்கும் இருந்தால், அதிலே நிரப்பாக்கியமாயிருக்கும். அப்படியே தீர்க்கதரிசியின் கட்டவிழ்த்தப்பட, அவன் தேவனுக்கென்றும் அவருடைய சத்தியத்துக்கென்றும் இவ்வித்து உழைத்துப் பாடுகளை அனுபவித்தான்.

படிப்பினை.

1. தேவனுடைய பணிக்குள்ளிருந்து வேலை பார்க்கும் வேலையாயிருக்கிறது. — எரோடியாவைத் தவிர்த்தும் இப்போதும் எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் அப்படியிருக்கிறது.

2. அவர்கள் அனாதரியமடைய காரணங்கள் நேரிடுவதுண்டு. — எரோடியாவும், கம்முடைய ஆலுவருக்கும், அவருடைய சகோதரர்களுக்கும், பவுல் அப்போஸ்தலனுக்கும் அப்படியே பணித்தவனாக.

3. கிறிஸ்தவர்களுடைய உதவியும் அநுதாபமும் அவர்களுக்கு வேண்டியது அவசியம். — சகோதரரே எங்களுக்குக் கெடும்பண்ணுங்கள், மோசேயின் கைகளை ஆரோழம் உருகும் தாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

4. திவ்வியவசனமானது உலகநிலத்தில் என்னதரியை நடத்தியிருக்கிறது. — திவ்வியவசனத்தை நீங்கள் அங்கீகரிக்கிறவர்களா? அதை அதைத் தள்ளுகிறவர்களா? அதை நேசித்தவர்களா? அதைப் பணக்கிறவர்களா? உங்கள் இரட்சிப்பு நிமித்தம் பலமுள்ளதாயிருக்கும்படி, அதை விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

66 தானியேலுக்குள்ளிருந்து விசேஷித்த ஆவி. 257

66. தானியேலுக்குள்ளிருந்து விசேஷித்த ஆவி.

“தானியேல் பிரதானிகளுக்கும் தேசத்தினுக்கும் மேற்பட்டவருயிருந்தான். தானியேலுக்குள் விசேஷித்த ஆவி யிருந்தமையால், அவனை இராச்சியம் முழுமக்கும் அதிகாரியாக ஏற்படுத்த இராசா நினைத்தான்.” தானி. 6. 3.

வேதாமத்திக்கு அநேக சத்தியசங்கதிகள் கருக்கிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மகாபலத்த சங்கதினைச் சில வார்த்தையினுக்குள்ளே அடக்கியிருக்கிறது. ஆல்கு சிறுத்தப்பைப்பற்றி சில வசனங்களுக்குள்ளும் கூட அவருடைய சங்கதிகளைச் சில அதிகாரங்களுக்குள்ளும், ஜெப்பிரானியத்தைக் குறித்தும் சில வசனங்களுக்குள்ளும் அடக்கமாய் எழுதியிருக்கிறது. வேதாசனத்தை வித்துக்கொப்பிடலாம், அவைகளிலிருந்து திரண்ட அறவாகிய பலனைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம். மனிதன் அதிநிதில் இரண்டு உலகத்துக்கும் தகுந்த விசுவாசிய சம்பன்னனாகுக.

பெர்போன மகாத்துமாக்களாகிய ஏனோக்கு மெல்கிசே தேக்கு என்பவர்களைக் குறித்துத் தந்தில் சொல்லியிருப்பது மிகச் சொற்பம், தானியேல் மாதிரியும் சில அதிகாரங்களுக்குள் மாதிரியும் அடக்கியிருக்கிறது.

பிரசங்கவாக்கியத்திலே தானியேலுடைய சன்மார்க்க ஒழுக்கங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. “விசேஷித்த ஆவி அவனுக்குள்ளிருந்தது.”

1. இந்த விசேஷித்த ஆவியின் இலட்சணங்களைக் குறித்துப் பார்ப்போம். — அவைகளைத் தியானிக்குமுன்னே முன்ற குறிப்புகளை ஆராய்வது அவசியம்.

1. மனிதருடைய ஆவியும் குணமும் பலருக்குள் உலகையாயிருக்கிறது. இயல்பாய் அவைகள் அவர்களுக்குள் அச்சரிக்கப்பட்டதக்கவண்ணம் பெருத்த வித்தியாசமாய்க் காணப்படும்.

2. வைதிகபிரகாரமாய்ச் சொல்லில், மனிதனுக்குள்ளிருக்கும் விசேஷித்த ஆவியானது, தேவ ஆவியானவருடைய கருப்பினால் புதுப்பிக்கப்பட்டவனிடத்திலுமாதிரிமுண்டு.

3. விசேஷித்த ஆவிக் குரிய இலட்சணத்தைக் குறித்து வேதமாக மத்தினஸ்மாத்திரம் குறியலாம். மனிதருடைய அபிப்பிராயத்தினாலே அதை அறிவது கூடாததாகரியம். விசேஷித்த ஆவிக் குரிய இலட்சணங்களைக் குறித்து இப்போது பாற்போம்.

(1) அது பெருமைக்கு எதிரிடையாக மனத்தாழ்மையும் மரியாதையு முள்ளதாயிருக்கும். — சுயமேன்மை பாராட்டில் புதுப்பிக்கப்படாத மனுஷராவது வந்து குரியதாயிருக்கிறது. தேவகிருபையானது “தான்” என்கிறதே ஆனத்திலிருந்துதான் எரிக் கிறிஸ்துவை அதற்குப் பதிலாக ஆனத்தில் வைக்கிறது. அப்போது பாவ உணர்வு, தன்னை வெறுத்தல் உண்டாக, ஆத்த மாவானது மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்வாமல் ரோனென்றையுங்குறித்தும் அது மேன்மை பாராட்டுகிறதில்லை. இப்படிப்பட்ட சிந்தையைக் காட்டுவதற்கு நமக்கு அனந்த நியாயங்களுண்டு. நாம் மண்ணால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள்; ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் நாம் தேவனைச் சார்ந்துகொள்ள வேண்டியவர்கள்; நாம் மாயக்கையாயிருக்கிறோம்; நாம் என்றும் இல்லாதவர்கள்; விசேஷமாய் நாம் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பாவிகள்; நாம் மனத்தாழ்மையைத் தரித்துக்கொள்ளவும், ரோ. 3. 12. மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளவும், 1 பேது. 5. 5. கற்பிக்கப்படுகிறோம். கர்த்தர் உயர்ந்தவராயிருந்தும் தாழ்மையுள்ளவனை நோக்கிப்பூர்க்கிறார். சங். 138. 6.

(2) அறிவினத்துக்கும் மூடத்தினத்துக்கும் எதிரிடையாக அறிவும் ஞானமுமுள்ளதாயிருக்கும். — கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குரிய ஒரு சிறந்த மூலாதாரம் ஒளிவு. அது பரத்துக்குரிய திவ்விய அறிவாம். அதால் நாம் நம்மை அறிகிறோம், தேவனுடைய கிரியையிலும் அவருடைய வசனத்திலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறபடி அவரையும் அவர் அனுப்பின இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிகிறோம். இப்படிப்பட்ட ஆவியைப் பேணி, கிருபையிலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிய அறிவிலும் வளர்ந்து ஞானத்தில் நிறைவுள்ளவர்களாயிருப்போமாக. தானியேலுப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சாட்சியென்ன, வெளிச்சமும் தேவர்களின் ஞானத்துக்கொத்த ஞானமும் அவனிடத்தில் காணப்பட்டது. 5. 11. திவ்விய அறிவானது எல்லா அறிவிலும் சிறந்தது. அது ஆத்தமாவை நோக்கிக்கும் அறிவு. அது நித்தியஜீவனுக்குரிய அறிவு.

(3) தன்னயத்துக்கு எதிரிடையாகத் தன்னை வேறுபடுத்தும் தன்மையுள்ளதாயிருக்கும். — தன்னயமானது பற்பலவகை

யாய்க் காணப்படும். சுரானுபவம், போசனப்பிரியம், உல்லாசமாய் வாழுதல், களியாட்டுமுதலியனவைக் காணப்படப்பிக்கும். விசேஷித்த ஆவியோ, இதற்கு எதிரிடையாயிருக்கும். மாம்சத்தையும் அதின் ஆசை இச்சைகளையும் சிலுவையிலுறையும் அவுச்சகியையும் லௌகிக இச்சைகளையும் வெறுக்கும். அது சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, திரிபகவைப் பின் செல்லும்; தானியேலுக்குள் இவ்வித நினைவுகளைக் குறிக்கிறது. 1. 8.

4. பொருளாசைக்கும் உலோபத்தினத்துக்கும் எதிரிடையாகத் தன்மையுடையதாயிருக்கும். — தன்னைச் செய்வது தெய்வபகிக்குரிய இலட்சணமாயிருக்கிறது. தேவன் அன்பாகவேயிருக்கிறார். அன்பில் நிலைதிருக்கிறவன், தவளில் நிலைதிருக்கிறான். 1 யோவா. 4. 16. யாவுக்கும் நன்மைசெய்யும்படி கிறிஸ்தவன் கற்பிக்கப்படுகிறான். நன்மைசெய்யவும் தானதர்மம் பண்ணவும் மறவாதேயுங்கள்; இப்படிப்பட்ட பல்களின்மேல் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார். எபி. 13. 16. கிறிஸ்துவின் அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அன்புக்கு மூலம் நமக்குள் எிருக்கிற கிறிஸ்துவின் அன்புதான். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் கிருபையை அறிந்திருக்கிறீர்களே; அவர் கிசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நீங்கள் அவருடைய தரித்திரத்தினாலே கிசுவரியவான்களாகும்படிக்கு, உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானோ. 2 கொரி. 8. 9.

பொருளாசைக்குரிய ஆவியானது, தேவனுக்கும் தேவபகிக்கும் கேர் எதிரிடையாயுள்ளது. அது தன்னிலேதானே தீர்ப்புள்ளது; அது மலத்தைக் கெடுக்கும். நாம் திவ்விய அன்புக்குரிய யோக்கியராகவேண்டுமென்றால், பொருளாசையானது நம்மிலிருந்து அழிக்கப்படவேண்டும்.

5. மூடபகித்தும் தப்பெண்ணத்துக்கும் எதிரிடையாகத் தர்மசிந்தையும் உதாரகுணமுமுள்ளதாயிருக்கும். — தப்பான எண்ணம் சாட்சியமில்லாமல் தீர்ப்புச்செய்யும்; மூடபகதியோ சாட்சியத்தை வெறுத்துத் தள்ளிப்போடும். தப்பான எண்ணத்தினாலே தீர்க்கதரிசிகள் கொலைபிரியப்பட்டார்கள். உலகமீட்ட முற்படி புறக்கணித்து, அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். தப்பான எண்ணத்தினாலே உலகத்தில் பலகாலங்களிலும் உபத்திரவங்கள் நேரிட்டன. தர்மசிந்தையும் மனச்சுத்தமும் மார்க்கத்துக்கு இரண்டு தூண்கள் போலிருக்கின்றன. அவைகளை எங்கே பார்க்கிறோமோ, அங்கே சத்தியமும் நன்மையும் செழித்தோங்கும்.

260 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சங்கக் குறிய்புகள்.

விசேஷித்த ஆவியானது மனிதரிடத்தில் காணப்படும் குறைவுகளைப்பற்றி பிரியப்பிடாமல், அவர்களிடத்தில் காணப்படும் நற்காரியங்களை யிட்டுச் சந்தோஷப்படும். குருடப்பத்தியும் தப்பெண்ணமும், ஆண்டவரே உமது நாமத்தினாலே ஒருவன் பிசாசுகளைத் துரத்துகிறதென்கண்டு, அவனைத் தடுத்தோம் என்றும். ஆனால் தர்மசினையின் சத்தமனமும் அவனைத் தடுக்காதே யுங்கள்; நமக்கு விஷயமாக இருக்கின்ற நமது பட்சத்திலிருக்கிறான் என்றும். கிறிஸ்தவனுடைய இச்சுணம் எவ்வளவு பிரியப்படுகிறது அது இயேசுவனிடத்தில் பிரகாசிக்கிறது. அது மோட்சத்தில் பூரணப்படும்.

6. மந்தக் துணத்துக்கும் இருபட்ச இணக்கத்துக்கும் எதிரிடையாக உறுதியான தீர்மானமும் மனத்தையிழந்துள்ளது.—தேவபக்திக்குரிய விஷயத்தில் உறுதியான தீர்மானமும் மனத்தையிழமும் இருப்பது நலம். மெய்மாரக்கத்துக்கிசைவாய் நடப்பதுடன் அதை அறிக்கையிடவும் வேண்டும்.

கிறிஸ்தவை வெளியாங்கமாய்ப் போர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்; அவரை எற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; அவருடையவாக்களாய் நடக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவைப்பற்றியாவது, அவருடைய மார்க்கத்தைப்பற்றியாவது, அவருடைய சனங்களைக்குறித்தாவது வெட்கப்பட்டது. நாம் அவருடைய கிந்தையைச் சமத்துப் பாலாயத்துக்குப்பற்றியே அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டோம். எபி. 13. 13. கிறிஸ்தவுக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவும், சகலத்தையும் அவரிடத்தில் ஒப்புவிக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும். தானியேவிடத்தில் இது விளங்கினது. 6, 7, 10.

7. எண்ணமற்ற துணத்துக்கும் ஜெபசிகிதையற்ற துணத்துக்கும் எதிரிடையாக பயபக்தியும் ஜெபசிகிதையுள்ள துணத்துக்கும்.—விசேஷித்த ஆவி, தேவநாமத்தையும் திவ்விய வசனத்தையும் கர்த்தருடைய நானையும் தேவாலயத்தையும் கண்ணியப்படுத்தும். அது திவ்விய பயபக்தியைப் பேணி வளர்க்கும். எரோடும் தேவனுக்குப் பயந்திருக்கும். அது ஜெபசிகிதையுள்ளதாயிருக்கும். அது ஒரு கட்டமையாகவும் சுவாசியனோடே பரிசுத்த சம்மாஷனாகவும்.

விசேஷித்த ஆவிக்குரிய இவட்சணங்கள் இப்படிப்பட்டவைகளே. 9, 16.

68 தானியேவிடத்தில் விசேஷித்த ஆவி. 261

II. நமக்கு விசேஷித்த ஆவி வேண்டியதறிதரிய முகாந்தரம்.

1. தேவபக்திக்குரிய நடக்கைக்கு அது அவசியம்.—அந்த ஆவியினால் நாம் தேவனுடைபவர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வோம். கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவன்ல்ல. ரோம. 8. 9. மார்க்க ஆசாரம், மார்க்க ஒழுக்கங்களைப் போன்ற மற்ற இவட்சணங்கள் நமக்கு விசேஷிப்போடும். நாம் எப்படிப்பட்ட ஆவியை உடையவர்களாயிருக்கிறோம்?

2. நாம் நம்மையே அதுபவிக்கவேண்டியதறிது அவசியம்.—அது உறுதியைப் பாக்கியவாளுக்குகிறது. அது நல்ல ஆசிரியம்போலவும், சூரியவெளிச்சம்போலவும், நித்திய விருந்துபோலவுமிருக்கிறது. சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அது கொடுக்கிறது. நாம் பூமியிலிருக்கையிலே நம்மை நித்தியஜீவனுக்குட்படப்பண்ணுகிறது.

3. நாம் மற்றவர்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருப்பதற்கு அது அவசியம்.—எவ்வகையிலும் முதற்றமான சக்தியை நமக்குத் தரும். நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தாலந்துகளை நாம் சத்பாத்திரத்தில் செலவிட எவ்வளவு. நாம் செய்கிற கிரியைகளை நமக்கென்று பலிக்கப்பண்ணும். எவ்வகை எதிரிடைகளையும் சகித்து நடக்கும்.

4. தேவபக்தியை மற்றவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்ட அது அவசியம்.—கிறிஸ்தவனுடைய பாக்கியமான தேவனுடைய மார்க்கத்துக்குப் பொருத்தியிருக்கும். அதை வேதவிரோதிகள் காண்கையில் அவர்கள் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியை உண்டிபண்ண ஏதுவாயிருக்கும். ஆகவே நாம் கிறிஸ்துவின் கிருபமாயும் உண்மையுள்ள சாட்சிகளாயும் விளங்குவோம். மனிதர்களும் நம்மைப் பார்த்து அதிசயித்து நாம் இன்னார் என்று அறிந்து கொள்வார்கள். கிறிஸ்து அதால் மகிமைப்படுவார்.

படிப்பிணம்.

1. சுயபரிட்சை செய்வோமாக:
2. விசேஷித்த ஆவியைப் பெறும்படி பிரயாசப்படுவோமாக.—அதற்காக முயற்சிசெய்த ஜெபப்பண்ணுவோமாக. விசுவாசக் கண்ணால் மீட்பனா நோக்கிப் பார்ப்போமாக. கிறிஸ்து இயேசு கிறிஸ்து கிந்தை உங்களுக்கும் இருக்கக்கூடலாம்.
3. நம்முடைய பின்னிலைமை நாம் இப்போது அடையும் ஆவிக்குத் தக்கதாயிருக்கும். அறிவீனமும் சகியும் நம்மை ஆண்டி

262 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கச் சூழிப்புகள்.

கொண்டால் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் நமக்கு இடங்கிடை யாது. நமக்கும் நமக்கு கதியாகும். உங்கள் இருகடம் புதுப்பித் தப்படும்படி பிரசங்கப்படுங்கள். சுத்த இருதயத்தை என்னில் இருஷ்டியும் என்று தானைப்போல விண்ணப்பம் செய்யுங்கள். சுவீகரத்தில் காட்டிய நித்திய ஜீவனசனத்துக்குச் செவிகொ டுந்து உங்கள் முழு உள்ளத்தோடும் அதை விசுவாசியுங்கள்.

67. தானியேலைக்குறந்து அவன் சக்தாருக் கள் கொடுத்த சாட்சி.

"அந்த மனுஷர்: நாம் இந்தத் தானியேலை அவனுடைய தேவனைப் பற்றிய வேதவிஷயத்திலே குற்றப்படுத்தும் முகாந்தரத்தைக் கண்டுபிடித்தாலொழிய, அவனை வேறொன்றிலும் குற்றப்படுத்தும் முகாந்தரத்தைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடாது என்றார்கள்." தானி. 6. 5.

சக்தாருக்களால் ஒரு மனுஷன்மேல் சொல்லப்படும் புதுச் சிவனில் பிரசங்கவாக்கியத்தில் காட்டப்பட்டிருப்பது மிகவும் சிறந்ததாயிருக்கிறது.

தானியேல், தாவீது இராசாவுடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். யூதமார்த்தத்திலே மிகவும் பேர்போன பத்திமான். அவன் அதுசரித்த மார்த்தத்துக்கு விரோதமான ஒரு காரியத்தையாகிலும் செய்ததாக வேதாகமத்தில் சொல்லப்படவில்லை. அவன் முதற்றாந்து நஷத்திரம்போல இலங்குகிறான். அப்படிப்பட்ட சிறந்த இலட்சணமுள்ளவனாயிருந்தபோதிலும், மற்றவர்களுடைய பதை விரோதம் துன்பம் முதலியவைகளுக்கு அவன் நீங்கியிருக்கக் கூடாததாயிருந்தது. தேவ தயவைப் பெற்றும் மனுஷனுல் உயர்ந்தப்படும் இருந்தபோதிலும், அவன் அழிவைக்கோரி நீசத்தனமான காரியம் நடப்பிக்கப்பட்டது. வச. 1.

தானியேலின் பிற்கால சரித்திரத்தை நாம் இப்போதுபாரா மல், அவன் சக்தாருக்கு உவனப்பற்றி சொல்லிய விஷயத்தைப் பார்ப்போம்.

1. தானியேலைக்குறித்து அவன் சக்தாருக்கள் சொன்ன சாட்சியத்தைப் பார்ப்போமாக.—அவன் உத்தம நடக்கைக்கு ஆதாரம் என்பவனாகும்;

67. தானியேலைக்குறந்து அவன் சக்தாருக்கள் கொடுத்த சாட்சி. 263

1. மார்த்தத்துப்பற்றி அவனுக்குறித்த சக்தாருக்கள் சொன்னவை அவன் தேவனை அறிந்த அவரை வணங்கி, அவரிடத்தில் அன்புபுரிந்தான். பணிந்த சிந்தையோடு தன் இருதயத்தை அவருக்கு உபயுக்கொடுத்தான். தன் ஜீவியத்தை அவருக்கென்று பரிசீலனையாகவினான். முழுதொழுகை தன்னை அவருக்கு உபயுக்கொடுத்தான். இதனால் அவனுடைய சிறந்த கடைக்களுக்கு—திரும்பி—நினைப்புகள்.

2. அவனுக்கு விசேஷத்தவனாயிருந்தது.—வச. 3. அவனுடைய உயிர்க்கோட்பாட்டுக்கு இசைவாக அவனுடைய கண்ணிலும் இருந்தது. மாட்சிமையான ஆவியை யுடையவனாயிருந்தான். தெளிவும், பட்சமும், உத்தமமுமான ஆவியை அடைவது எத்தனை மேன்மையாயிருக்கும்; தானியேலுக்கு அது இருந்தது. அவனை அறிந்தவர்கள் எல்லாரும், அதைக் கண்டு அவனை வியந்தார்கள்.

3. அவன் மனதுடன் தன்னைத்தான் வேறுக்கிறவனாயிருந்தான்.—பெருந்தினிக்காரனல்ல, சரித்ததைப் போலிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பமுள்ளவனல்ல. 1, 3, 4, 8. கண்ணைப் பகட்டும் இராட்சாசத்தை ருசிபாராமலும் சம்பிரமமாய் வாழாமலும், தன் காலத்தைக் கழித்துவந்தான்.

4. கதேசாபிமானியாயிருந்தான்.—தன் ஜாதியார் சிறையிருப்பையும் உபத்திரவத்தையும் அதுபவித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவன் விருந்துண்டுமெடுத்துப்பெய்தியிருப்பாரியப்படவில்லை. அவனுக்குண்டான மாறுதல்களிலும் அவன் தன் ஜாதியாரையும் ஜனத்தையும் தன் தேவனையும் மறக்கவில்லை. தெளிந்த புத்தியுடன் தேசத்தைப்பற்றிய வைதிக சன்மார்க்க ஒழுக்கங்களைக்குறித்த அன்பே உத்தம தேசாபிமானம்.

5. அவன் தன் எல்லா உத்தியோகங்களையும் கடமைகளையும் உண்மையாய் நிறைவேற்றிவந்தான்.—தன்பேரில் நம்பிக்கை வைத்தவர்களை அவன் வஞ்சிக்கவில்லை. அவன் தன் உயர்ந்த உத்தியோகத்தை மேன்மையானவண்ணம் நிறைவேற்றினான். அவன் தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையாய் இருந்தான். மனிதர் முன்பாகவும் அப்படியே விளங்கினான். வச. 4, 5. அவன் தன் வேலைகளை எப்போதும் விழிப்பாயும் உண்மையாயும் தவறாமலும் செய்துவந்தான். சக்தாருக்கள் அவனைக்குறித்து இவ்வளவாய் யெச்சிட்டுப் புகழ்ந்தார்கள்.

11. அவ்வித இலட்சணத்தின் மேன்மையைக்குறித்துப் பார்ப்போம்.

264 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

1. அது தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கும் மனிதனுடைய சட்டங்களுக்கும் பொருத்தமானதாயிருந்தது. — தேவன் தமக்குக் கீழ்ப்படியவும் அவரிடத்தில் அன்புகூரவும் மனிதனுக்குக் கட்டளையிடுபவருக்கிறார். மனிதரும் ஒருவருக்கொருவர் சன்மார்க்க ஒழுக்கமுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கு மேற்சொல்லிய இலட்சணம் வேண்டியிருக்கிறது.

2. தீவதமார்க்கம் அங்குப்பபீட இலட்சணத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. — மார்க்கத்தைப்பற்றிய தன்மையினைத் தைப்பார்க்கிலும் ஆராதிகளும் மேலாயைப்பார்க்கிலும், அது உத்தமமென்று மெச்சிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பரிசுத்த கோக்கம் பரிசுத்த கிரியை வைதீக முறைமைகள் வைதீக செய்கைகள் எல்லாம் இசைவினைப்பாய்ப் பொருந்தியிருக்கின்றன. விசுவாசமானது கிரியைகளினாலே விளங்கக் காட்டப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் கட்டளையைத் திருஷ்டாந்த ரூபமாய் மெய்ப்பிக்கிறது. மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாக பிரகாசிக்கக்கூடியது. மத். 5. 16.

3. அது இந்நூலுக்கு மேய்யான உறுதியுள்ள சமாதானத்தைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கிறது. — நாம் மெய்யாய்ப் பாக்கியவான்களாயிருக்கவேண்டுமென்றால் தானியேலிடத்தில் காணப்பட்ட மெய்ப்பக்தி நம்மிடத்திலிருக்கவேண்டும். மற்றவைகளினால் நமக்குச் சமாதானம் கிடையாது. இந்த நீதியோடே பரிசுத்த ஆவிக்குள் சமாதானமும் சந்தோஷமும் நிலைத்திருக்கும்.

III. இந்த இலட்சணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி உங்களை ஏவுகிறேன்.

1. அந்த இலட்சணம் மேன்மைபொருத்தியது. — அதற்கு முலகத்தாவைப்போல, அது முழுவுதும் வெளிச்சமாயும் விருப்பப்படத்தக்கதாயும் கருணையுள்ளதாயிருக்கிறது. அது விசுவாசத்தோடுபெற்ற முயற்சி, அது மனிதனுடைய மகத்துவம் மேன்மைக்குரிய தெய்வ அரவணக்கம் மூலமானதாகியிருக்கிறது.

2. அது அதிகமான சொந்தத்தைய உண்டாக்கிறது. — உன் குடும்பத்திலும் கொழில்துறையிலும் அக்கம்பகத்திலும் உலகத்திலும் உனக்கு மிகுந்த வாக்கு வலிபடக்கூடியது.

68. தானியேல் வழக்கம்போல ஜெபம் பண்ணினான். 265

கொடுக்கிறது. திருச்சபையிலும் மற்றெந்த இடத்திலும் அப்படியே கொடுக்கும். அது எவ்விடத்திலும் உனக்கு வலிபடக்கூடியதாயும்.

3. அது கடைசியாக உனக்கு மேட்சாஸத்தத்தைக் கொடுக்கும். — இவ்வுலகில் பக்தியற்றவர்களால் விரோதங்களை உண்டாக்கும். தானியேலுக்கும் அப்படிச் சம்பவித்தது; என்றாலும் கிறிஸ்துரிடமிருந்து சொல்லியதைப் பற்றினால், முதலாவது தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் எதிர்த்து; அப்பொழுது இவைகள் எல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். மத். 5. 33. பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதியிருப்பதைக் கேளுங்கள்; தேவபக்தியானது இந்த ஜீவனுக்கும் இதற்குப் பின்வரும் ஜீவனுக்கும் பிரயோசனமுள்ளது. 1 திமோ. 4. 8. நித்திய உலகத்தில் உங்களுக்குப் பலன் உண்டு; நித்தியஜீவனுக்குரிய வாடாத முடியுமுண்டு.

படிப்பினை.

1. தேவபக்தியில்லாதவர்கள் அந்த மேலான நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி பிரயாசப்படுவோமே.
2. தேவனுடைய சண்டிகள் எல்லாநாம் தேவபக்தித்தரிய மேலான இலட்சணத்தைத் தரித்து, ஏற்றவண்ணமாய் நடக்கவேண்டும்.
3. அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிற எத்தனங்கள் நிறைவும் பூரணமாய் இருக்கின்றன. — சிலவ் வசனம், ஆவியானவர் கிருபையின் எத்தனங்கள்.

68. தானியேல் வழக்கம்போல ஜெபம் பண்ணினான்.

“தானியேலோடுமேன்றால் அந்தப் பத்திரத்துக்குக் கையெழுத்தினை வைக்கப்பட்டதென்ற அறிந்தபோதிலும், தன் வீட்டுக்குள்ளே போய்த் தன் மேய்க்குறையிலே எருசலேமுக்கு நேராக பலகணிகள் திறந்திருக்க, அங்கே தான் முன் செய்துவந்தபடியே, தினம் தினம் வேறேயும் தன் தேவனுக்கமுன்பாக முழங்காற்படியிட்டு ஜெபம் பண்ணி கீதோத்தரஞ் செய்துவிட்டான்.” தானி. 6. 10.

தேவபக்தியாய் ஜீவனம்பண்ணுந் தவர்கள் உபத்திரவப்படுவார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதை அடிக்கடி சம்பவிக்கும்

266 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

திருஷ்டாந்தங்களினால் அறியலாம். கிரீடத்துக்குச் செல்லும் வழி சிலுவையோரமாக இருக்கிறது. எல்லாக்காலங்களிலும் சத்தியம் வாங்கப்பட்டுவந்துருக்கிறது. (தி. 23. 23. நீடியகால மாய் நடந்த சங்கதிகள், அதை ரூபிக்கையாயிருக்கிறது. ஆபேஸ் முதல் அப்போஸ்தலர் நடப்பது முடிவுவரைக்கும் அதைப் பார்சலாம். பிரசங்கவாக்கியத்தில் ஞானமுள்ள கல் மனிதனுடைய உத்தமத்துக்கும் ஒறுப்புக்கும் தெரியுமாக்கும் ஒரு சிறந்த திருஷ்டாந்தத்தைப் பார்த்திருேம்.

1. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற பத்திரத்தைப்பற்றிப் பாசிப்போம்.—அதுவியடியத்தில் பல காரியங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

1. பிரதானிகள் போபுக்களுடைய படை. — வச. 1, 2, 3, 4. தானியேல் உண்மையானவனாய் நடத்தப்படியால் அவர்கள் தங்கள் படைகைய அவன்மேல் தீர்த்துக்கொள்ள ஏதாவில் லாபம்போயிற்று. சத்துருக்களும் அவனுடைய உத்தமத்தைத் தங்கள் வாயினால் அறிக்கையிடவும் செய்தார்கள். வச. 5. அது தானியேலுக்கும் அவன் அதுசரித்த மார்க்கத்துக்கும், எவ்வளவு சிறந்த சாட்சியாயிருக்கிறது.

2. சத்துருக்கள் செய்யுத கதி.—தானியேலின் சிறந்த இலட்சணங்களைக்கொண்ட அவனைக் கவிழ்த்துப்போடும்படி புகைசாதித்தா நின்றார்கள். வச. 6, 7. இங்கே பிசாசின் சதியைப் பார்த்திருேம். இராசா அவர்களுடைய நோக்கத்தைக்கு ஒத்திராமல், எதிரிடையாயிருந்தான். தானியேலோ தன் இரு கையத்தின் உத்தமத்தின்படியே கடந்துவந்தான்.

3. கட்டளை நாயக்கிற்கு முத்தினாயிடுப்பட்டது. — தாக்கீத்க்குத் தரியுவைச் சம்மதிக்கச்செய்து, முத்தினாயிடும்படி அவ் னான். முத்தினாயிட்டு முடியவோ, அந்தத் தாக்கீதி மாற்றப் படக்கூடாததாயிற்று. அகின்பின் சத்திரங்கள் தங்கள் புத் தோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி விரிப்பாய்க் காத்திருந்தார்கள்.

தானியைல் அவர்கள் வீசின வலையில் அகப்பட்டு, நாடமாக
எதுவாயிருந்தான். தாக்கீதெக்கு முத்தியாயிடப்பட்டது, தானி
யேனுக்கு உடனே தெரியவந்தது. தான் மோசமான நிலைமை
யிலிருப்பதாகக் கண்டான். அவன் தன் மனத்தாட்சியின்
படி தேவனுக்கு உண்மையாயிருக்கவேண்டுமாயில், அந்தத்
தாக்கீதை மீறவேண்டியதாய் நேரிடும்.

68. தானியேல் வழக்கம்போல் ரஜபம் படித்தான். 267.

IL தாளயேல் செய்த காரியம் இன்னதென்பதைப் பார்ப்போம்.

(1) அவன் முழு வதமாய் மார்க்கத்தை விட்டிவிடலாம். எத்தனையோபேர் தை. . . சிஷ்யர்தனப்பத்தைச் சகிக்கவும் உலக ஆதாயத்தை இழந்துவிடவும் மனமில்லாமல் மார்க்கத்தை முழு வதமாய் விட்டிருக்கிறார்கள்.

• (2) அவன் இரகசியமாய் தேவபக்திக்கடுத்த ஊழியத்தை நடப்பித்து, தீர்ப்புதருவனவனாயிருக்கலாம்; அல்லது தேவபக்தியை இருதயத்தில் பேணி வளர்க்கலாம், இரகசியமாய்ச் செபிக்கலாம்.

(3) தண்ணீர் கண்டுபிடிப்பதற்குக் கேதுவான் காரியங்களைச் செய்யலாம், சன்னல்களைப் பூட்டலாம், அல்லது திண்ணமான தினைகளைப் போடலாம், அல்லது இராக்காலங்களில் செபிக்கலாம். ஆனால் அவன் செய்ததென்ன?

1. அவன் தான் முன் செய்துவந்தபடியே செயல்பண்ணி வந்தோங்கிறாம் செயல்படுத்தினான். அப்படிச் செய்து வந்தாளிடத்தில் மெய்தேவபுத்தி யிராது. ஜெயமானது ஆக்தாவின் சுவாசம்போலும், ஸ்தோத்திரம் ஆவியின் ககந்தவாக் கம்போலும் இருக்கின்றன. இரண்டையும் அசட்டை செய்ய லாகாது. அவைகளைச் சேர்ந்த கருணையுடையபயோகித்தவரே வேண்டும்.

அந்த அடியத்தை முன் செய்ததுபோல அடிக்கடி செய்தான். ஒருநாளில் மூன்றாம் காலமாக மதியம் செய்துவந்தான். பத்தியின் பூதிகள் அசைர் இப்படியே செய்ததன்஁. ச. 5. 17. ஜெபத்தில் கையெழுத்தாகித்ருந்து, அடிக்கடி விண்ணப்பிக்கவேண்டுமென்று மூலக்கியமாக; அது நமக்கு அவசியம் தேவை. சரீரத்தை ஒருநாளில் மூன்றாம் போலிச்சுவேண்டினாலும், ஆத்தமாவையும் அடிக்கடி போலிச்சுவேண்டியதில்லவா? அடிக்கடி ஜெபம் செய்து விசேஷித்தகாரியம். இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுகன். 1 செ. 5. 17. எந்தச் சமையத்திலும் ஜெபம் பண்ணுவது. 1 செ. 6. 18. நாளையேல் வழக்கம்போல அடிக்கடி ஜெபித்தவத்தான்.

3. அந்த ஊழியத்தை முன் செய்துவந்த அதேயிடத்தில்
செய்தான். — அவன் வீட்டுக்குள்ளேபோய்த் தன் மேல்
அறையிலே ஒருசிலமுகக்கு நேராக பலகணிகள் திறந்திருக்க,

69. தரணியை வந்து சேரிட்ட மோரணம், இடையும். 269

கொள்ளாமலும் இருந்தான். அவன் பங்கு, இணங்கியபோக வேண்டும் என்று இராசசுட்டையைக் கீழ்ப்படியவில்லை. அதுபோதன் தேவனுக்குத் துக்கத்தோடு உணர்வுகளையும், உன் னதமானவரை விட்டு விடையும், தன் ஆதரவு இராட்சியைப் ப அசட்டைசெய்யவும் அஞ்சிக்கையாயிருந்தான்.

1. உத்தம பக்தியானது சிறந்த இலட்சணமுள்ளது.
2. தேவபக்தியான்கள் உபத்திரவங்களை அநுபவிப்பதுண்டு.

III. தானியேல் அப்படி நடந்துகொண்டதற்கு முகாந்த ரத்தைப் பாரிப்போம்.

"அப்பொழுது தானியேல் இராசாவே, நீர் என்றும் வாழ்க. சில்கங்கள் என்னைச் சேதப்படுத்தாதபடிக்குத் தேவன் தீம்முடைய தூதனை அனுப்பி, அவைகளின் வாயைக் கட்டிப்போட்டார்; அதனென்கூல் அவருக்குமுன்பாக நான் குற்றமற்றவனாகக் காணப்பட்டேன்; ராஜாவாகிய உமக்கு முன்பாகவும் நான் நினைக்கேடி செய்ததில்லை என்றான்." தானி. 3. 21, 22.

2. தோளாடிகத்தில் உறுதியான விகவாசமின்மவற்ற பிரதீப்தான்.—தேவன் சிரேஷ்டர், சகல சிறுஷ்டிகளுக்கும் மேலானவர் என்பதை அயன் நன்றாய் அறிந்திருந்தான். ஆதலால் அவன் அவரிடத்தில் விகவாசம் வைத்தது, தன்னையும் தன்னக்குள்ளே வைக்கவேண்டியபற்றியுடன் தவலைதனை எல்லாம், அவரிடேயே வைத்துவிட்டான். அவனிலிருந்து பலத்து விகவாசமே இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் செய்யப்படு. எவ்விடத்து

1. அவனுக்கு நேரிட்ட மோசத்துக்குக் காரணம்.—அவனுடைய உறுதியான தேவபக்தியே காரணம். வச, 10. அவனுடைய சத்தாநுக்கள் அவனை நன்றாய் அறிந்திருந்தார்கள். எப்படியானாலும், அவனை விழத்தட்டிப்போடலாம் என்ற நிச்சய முனையவர்கள் யிருந்தார்கள். அவர்கள் கூட்டம்கூடி, தானி

270 வேதமூலத்தின் குறையுள்ள விளக்கிய பிரசங்கம் குறிப்புகள்.

யேல் முன்போல்பெயர் பெறும் பண்ணினதைக் கண்டார்கள். வச. 11. கண்டு, தானியேல்பேரில் இராசாவினிடத்தில் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். வச. 12, 13.

இராசா மிகவும் விசாரப்பட்டான். அவன் அவர்களுடைய சதியைக் கண்டு, தானியேல்பேரில் பிரியம்வைத்து, அவனை விடுவிக்கும்படி வகைபார்த்தான். வச. 14. ஆனால் சட்டத்திற்கு விரோதமாய் அவனைத் தப்பிவிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணங்கொள்ளாமல், அவன்பேரில் குற்றஞ்சாட்டினவர்களுடன் நியாயம்பேசினான். தான் விவேகக்குறைவாய்த் திடீரென பிறப்பித்த சட்டத்துக்காக அவன் துக்கப்பட்டான். ஆனால் சத்துருக்களோ, அவனைக் கொன்றுபோட தண்டனையைச் செலுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். வச. 15.

II. அவனுக்குண்டான மோகம்.—உடனே ரோகிதம் மோகம்: பசியாயிருந்த சிங்கத்துக்குப் போடப்பட்டான். இவ்வண்ணமாய்க் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதுகொரோமும்மில்லேச் சத்தனமுமானது. தேவபக்தர் அடிக்கடி இவ்வண்ணமாக கொல்லப்பட்டதுண்டு. இந்த மோசத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள வகையில்லை. இந்தப் பெரிய அரங்கசாலையிலே கொலை புரியப்படுபவன் தன் தைரியத்தினாலும் பலத்தினாலும் போராடிகையில் அசைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் மிகவும் அதுதாபம்கொண்டு அவனை விடுவிப்பதுமுண்டு. ஆனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கெபி இருளுள்ளது. சிங்கங்கள் இரைக்காகக் கொஞ்சித்துக்கொண்டிருந்தன. அதற்குப் போடப்படுகிறவன் ஒரு நிமிஷத்திலே பின்னமாக்கப்பட்டுப் பட்டினம் போட்டுத் தனியேலுக்குப் போடப்பட்ட தண்டனை பாரிக்கப்பட்டது. கடைசியாக இராச சம்மதியின்பேரில், தானியேல் அதற்குள் பேறூட்டப்பட்டான். இங்கே இரண்டு காரியங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டியது.

(1) தானியேல் உட்பெயர் பெற்ற இராசாவுக்கிருந்த விசுவாசம். வச. 16.

(2) மனித உதவி அவனுக்குக் கிடையாதபடிக்குச் செய்யப்பட்ட வகைகள். வச. 17.

இராசா தன் அரமனைக்குத் திரும்பிப்போய், ஒன்றும் சாப்பிடாதிருந்தான். அவனுக்கு நித்திரையும் வராமற்போயிற்று. வச. 18. விடியற்காலமே அவன் எழுந்து, கெபியின்னைக்குப் போய், வச. 19. மிகுந்த வியாகுலத்தோடே தானியேலே, நீ என்னுள் தேவனுடைய தாசனே, நீ இடைவிடாமல் ஆராதனை

69 தானியேலுக்கு ரோகித மோசமும் பூர்த்திபெற்றது. 271

செய்திருந்தான். உன்னைச் சிங்கங்களுக்குத் தப்பிவிக்க வல்லவராயிருந்தாரா? என்று கேட்டான். வச. 20.

III. தானியேலுக்குண்டான மோசத்தினின்றும் அவன் விடுவிக்கப்பட்டது.—இராசா சிங்கங்களின் கெபியன்டையில் நின்று தானியேலைக் கூப்பிட்டான். உடனே இராசா நன்றாய் அறிந்த தானியேலின் சத்தம் கேட்கப்பட்டது. வச. 22. இராசாவே நீர் என்றும் வாழ்க, சிங்கங்கள் என்னைச் சேதப்படுத்தாதபடிக்குத் தேவன் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி அவைகளின் வாயைக் கட்டிப்போட்டார், டி என்றான்.

1. தானியேலின் விடுவிப்பு அற்புத செயலாயுள்ளது.—அது தேவனுடைய வேலை. * இயல்புக்கு விரோதமாய் அவன் தற்காக்கப்பட்டான். தேவனுடைய வல்லமையால் தானியேல் சிங்கங்களால் பீர்ப்பாதபடிக்கு இரட்சிக்கப்பட்டான். தேவதூதன் அதற்குக் கருவியாயிருந்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களை மோசத்தினின்றும் விடுவிக்கும்படி சோதித்தறிந்த தூதர்களை உபயோகிப்பதுண்டு. சிங்கக் கெபியிலிருந்த கூட்டாளிகளைப் பாருங்கள், அங்கு சிங்கங்களிருந்தன; அவைகளுக்கு இடையாகப் போடப்பட்ட தானியேல் என்ற பரிசுத்தவானுமிருந்தான்; சிங்கங்களின் வாய்களை அடைக்கும்படி தேவகட்டளையைப் பெற்றிருந்த தேவதூதனும் இருந்தான்.

2. அவன் விடுவிப்பு பூரணமுள்ளது.—எவ்வளவுதான் அவன் சேதப்படவில்லை. காட்டு மிருகங்கள் அவனைச் சுற்றியிருந்தன. தேவதூதன் அவனுக்குச் சமீபத்திலிருந்ததால் அவன் இருதயம் சோர்ந்துபோகவில்லை. அவன் மனமும் ஆத்துமாவும் பூரண சமாதானமாயிருக்கக் காத்துக்கொண்டார்.

IV. தானியேல் விடுவிக்கப்பட்ட தினத்தொடர்பான பயன்.

1. தானியேலின் தேவபக்தியானது மென்மையாக எண்ணப்பட்டது.—வச. 22. தானியேல் தேவனை மகிமைப்படுத்தினான்; தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றித் தானியேலைக் கணப்படுத்தினார். தேவபக்தியின் அருமைக்கும் தானியேல் அதுசரித்த மார்க்கத்தின் சத்தியத்துக்கும் இது நல்ல சாட்சியாயிருக்கிறது.

2. துன்மார்க்கத்துக்குக் கொடியவிதமாய் வெளியாங்கமாய்த் தண்டனை செலுத்தப்பட்டது.—மார்க்கத்துக்

272 தேவனுடைய குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கும் தானியேலுக்கும் சத்துருக்களானவர்கள் கரேமான மிருகங்களுக்கு இலாயாகப் போடப்பட்டார்கள். அவர்கள் தந்திரமும் பகையும் அவர்களுக்கு அழிவை வருவித்தன. வச. 24. நாஸ்திகர் இந்த ஆக்கினை, அதாவது மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் சேர்த்துத் தண்டிப்பது அநியாயம் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் உலகசம்பவங்களில் அப்படி நாடோறும் நடப்பதாக நாம் பார்க்கலாம். வரதைகள், பெருவாரிவியாட்கள், பூமிஅதிர்ச்சிமுதலியவை பெற்றோரை வாரிக்கொள்வது போல பிள்ளைகளையும் வாரிக்கொள்வதுண்டு. சூற்றயில்லாப் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருடைய சூற்றங்களினாலுண்டாகும் பலனை அதுபவிப்பதை ஆயிரக்கணக்கான திருஷ்டாந்தங்களால் அறியலாம்.

3. தேவனுடைய மகத்துவமும் மகிமையும் விளங்கப் பட்டது.—வச. 25. தேவ இலட்சணமும் அவர் மேன்மையும் எங்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. தேவன் தீமையிலிருந்து நன்மையை வரப்பண்ணினார், மனிதருடைய கோபம் அவருடைய மகிமையை விளங்கப்பண்ணினது. சங். 78. 10.

படிப்பினை.

1. மார்க்கத்தைப் போலிய தீர்மானமானது விசேஷித்தது.—உத்தம விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, என்னவந்தாலும் அதைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

2. மெய்தேவபக்தியினால் பிரயோசனமுண்டு.—தேவபக்தியானது இத்தேவனுக்கும் அதற்குப் பின்வரும் ஜீவனுக்கும் பிரயோசனமுண்டாகையால், எல்லாவற்றிலும் பிரயோசனமுள்ளது. 1 திமோ. 4. 8. மார்க்கத்துக்காக மனிதர் பாடுகளை அனுபவித்த மரித்தாலும், அது அவர்களுக்கு நித்திய ஆதாயமாயிருக்கிறது.

3. இப்போது கர்த்தருக்கென்று தங்களைப் பிரதிஷ்டை யாக்குகிறவர்களா?

70. தானியேல் எருசலேமுக்காகச் செய்த ஜெபம். 273

70. தானியேல் எருசலேமுக்காகச் செய்த ஜெபம்.

“என் தேவனே உமது செவியைச் சாபத்துக் கேட்டருளும்; உம்முடைய கண்களைத் திறந்து, எங்கள் பாழிடங்களையும், உமது நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்ட நகரத்தையும் பார்த்தருளும்; நாங்கள் எங்கள் தீதிகளையல்ல, உம்முடைய மிகுந்த இரக்கங்களையே நம்பி, எங்கள் விண்ணப்பங்களை உமக்கு முன்பாகச் செலுத்துகிறோம். ஆண்டவரே கேளும், ஆண்டவரே மன்னியும், ஆண்டவரே கவனியும்; என் தேவனே உம்முடைய நிமித்தமாக அனைத் தாமதியாமல் செய்யும்; உம்முடைய நகரத்துக்கும் உம்முடைய ஜனத்துக்கும் உம்முடைய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டதே.” தானி. 9. 18, 19.

தானியேல் மூன்று காரியங்களுக்குப் பேர்போனவனுயிருக்கிறான். அதாவது, பரிசுத்தம், சுதேசாபிமானம், யூதமार्சு கத்தையும் அதின் பொதுவான ஆராதனையையும் பற்றிய வைராக்கியமுள்ள பிரியம். இவ்வகையில் அவனுடைய சிறந்த இலட்சணங்களைக் குறித்து நீண்ட பிரபந்தங்களை எழுதலாம்.

பிரசங்கவாக்கியத்திலே பரிசுத்த பட்டினத்துக்காக மனவியாகுதலேயே அவன் பண்ணின உலகமான ஜெபம் அடங்கியிருக்கிறது. தேவனுடைய சபைக்காக நாமும் அப்படியே உண்மையோடே ஜெபிப்போமான பூதவீரனாகுதல், லேம் கிறிஸ்துசபையின் அந்ரியோந்ரிய சம்பந்தத்துக்கும், வெளியாங்கமான தன்மைக்கும், பொதுவான ஹெதிக் பட்சி விடைகளுக்கும், நிலைவரமான சுகபத்திரத்துக்கும், உபத்திரவத்துக்கும், அதின்மேல் தேவன் வைக்கும் பிரியத்துக்கும் அடையாளமாயிருக்கிறது.

இவைகளைக் குறித்து நாம் இப்போது பாராமல் தானியேல் சியோனின் செழுமையை விரும்பி, நாம் பின்பற்றும்படிச் சேதுவாயிருக்கிற அவன் பண்ணின அருமையான ஜெபத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

1. சொல்லப்பட்டிருக்கிற அழிவு.—எருசலேம் இடிக்கப் பட்டுக் கிடந்தது. ஆலயம் அழிக்கப்பட்டிருந்தது. சனங்கள் சிறைகளாக்கப்பட்டிருந்தார்கள். நாம் திருச்சபையினியித் தம் என்ன விஷயத்திற்காக துக்கம் கொண்டாடவேண்டுமென்றால்;

274 வேதமதுஷிரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

1. வேளியாசாரத்திற்காக. — அநேகர் கிரிவிசாரமாயும் எண்ணமற்றவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். அநேகர் மந்தக்குணமுள்ளவர்களாயும் சோம்பல் தன்மையுள்ளவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். சீயோனின் நன்மையை விரும்புகிறவர்கள் மிகச் சொற்பப்பேர்.

2. பிரத்தியட்சமாயிக் காணப்படும் பெலவினங்களுக்காக. — ஆவிக்ஞரிய முயற்சியின்மைக்காகவும், சத்தியத்துக்காகச் சாட்சியிட அதைரியங் காட்டுவதற்காகவும், அடுத்தவர்களுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் சவிசேஷத்தை அறிவிக்காத தற்காகவும் துக்கப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது.

3. பையிலிருக்கிற பற்பல பிரிவுக்காக. — அந்தந்தப் பிரிவார் தங்கள் பிரிவாரிமித்தம் அதிக வைராக்கியப் பாராட்டுகிறவர்களேயொழிய, அதிகத்தாங்க கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்காக வைராக்கியம் காட்டுகிறதில்லை. சனங்களை மார்க்கத்தில் சேர்க்க அதிக முயற்சிசெய்கிறவர்களேயொழிய, அவர்கள் குணப்படுமபடி வழிவகைகளைத் தேடுகிறதில்லை. அதிகமான அன்பும் கீசகியமும் குறைவாயிருக்கிறது. மனிதலாக் குறித்தல்ல, கிறிஸ்துவைப்பற்றியும், விசுவாசப் பிரமாணங்களைக் குறித்தல்ல, வேதாகமத்தைப்பற்றியும் அதிகமாய் வைராக்கியம் கொள்ளவேண்டும். திவ்விய வசனமும் ஜெபமுமாகிய மூலகருவிகளே மிகவும் பலமுள்ளவைகள். அநிமூல அக்கினியாகிய வைராக்கியமும் அன்பும் மூக்கியமானவைகள். அநிமூல அக்கினியை அடக்கித் திறிஸ்தவதன்மை உத்தமமானது. சீயோனின் பாவுங்கள் அதை மங்கப்பண்ணி, முடிப்போட்டது. அதை அசுசிப்படுத்தி இளப்பப்படுத்தியிருக்கிறது.

II. செய்யப்பட்ட ஜெபம்.

1. தேவன் கிருபையாய்க் கவனிக்கும்படியான விண்ணப்பம். — தேவனே உம்முடைய செவியைச் சாய்த்துக்கேட்டருளும். வச. 18. ஆண்டவரேகேளும், ஆண்டவரே மன்னியும். வச. 19. யூதர் தேவனுக்கு விசனத்தை உண்டாக்கினதால், அவர் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போனார் என்ற எண்ணமிருந்தது. இப்போது அவர் திரும்பி வரும்படியாக மன்றாடப்பட்டது. தேவன் செவிகொடாவிட்டால், சகலமும் வியர்த்தமாய் முடியும். ஆனால் அவர் கிருபையும் நீடிய சாந்தமுமுள்ளவராய் ஜெபத்திற்குச் செவிகொடுக்கிறார்.

2. கிருபையாய்ப் பாரீக்தும்படி விண்ணப்பம். — “உம்முடைய கண்களைத் திறந்து எங்கள் பாழிடங்களைப் பார்த்தருளும்” வச. 18. ஆண்டவரேகேளும், ஆண்டவரே மன்னியும். வச. 19. யூதர் தேவனுக்கு விசனத்தை உண்டாக்கினதால், அவர் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போனார் என்ற எண்ணமிருந்தது. இப்போது அவர் திரும்பி வரும்படியாக மன்றாடப்பட்டது. தேவன் செவிகொடாவிட்டால், சகலமும் வியர்த்தமாய் முடியும். ஆனால் அவர் கிருபையும் நீடிய சாந்தமுமுள்ளவராய் ஜெபத்திற்குச் செவிகொடுக்கிறார்.

70. தானியம் திருத்தலுக்காகச் செய்ய ஜெபம். 275

“எம்” வச. 18. ஆண்டவரேகேளும், ஆண்டவரே மன்னியும். வச. 19. யூதர் தேவனுக்கு விசனத்தை உண்டாக்கினதால், அவர் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போனார் என்ற எண்ணமிருந்தது. இப்போது அவர் திரும்பி வரும்படியாக மன்றாடப்பட்டது. தேவன் செவிகொடாவிட்டால், சகலமும் வியர்த்தமாய் முடியும். ஆனால் அவர் கிருபையும் நீடிய சாந்தமுமுள்ளவராய் ஜெபத்திற்குச் செவிகொடுக்கிறார்.

3. தேவசகாயத்துக்காக விண்ணப்பம். — “ஆண்டவரேகேளும் அதைச் செய்யும்.”

(1) எாம் செய்ய எலாததை தேவன், நமக்காகச் செய்கிறார்.

(2) நமமில் அவசியமானதை அவர் நமக்குள் நடப்பிக்கிறார். கர்த்தாவே உம்முடைய கிரியையைச் செய்தருளும். உம்முடைய கிருபையை உம்மைப்பற்றிய வைராக்கியத்திலும் எங்களை நிலைப்பியுருளும். நீர் எங்களில் பூரணமாய் வசும்பண்ணியருளும்.

(3) உலகத்திலே உமது சபையானது பெரியவேண்டியதை எங்களைக்கோண்டு நடப்பித்தருளும், அதற்கென்று எங்களை உபயோகப்படுத்தும். அதற்கு எங்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாகியருளும்.

4. உடனே வேண்டிய உதவிக்காக விண்ணப்பம். — “தாமதியாதேயும்” எங்களுடைய நிலைமை வெருகாலமாய்ப் பரிதபிக்கப்பட்டத்தக்கதாயிருக்கிறது. நான் போகப்போக, கேடு அதிகமாய் வந்து நெருக்குகிறது. எங்கள் துக்கங்களும் கஞ்சலங்களும் மிகுதி. ஆத்துமாக்கள் திரஸ்திரளாய்க் கெட்டுப்போகின்றன. மரண அந்தகாரம் இது வருகிறது; கர்த்தாவே தாமதியாதேயும். நீர் இரங்கி உடனே உதவிசெய்யுங்கள். விடிலு, தற்கால ஆசீர்வாதம், தற்கால இரட்சிப்பு, தற்கால சூவியின் எழுப்புதல், தற்கால ஆறுதல் கிடையாது.

III. கடிடப்பட்டிருக்கிற நியாயங்கள். — தானியேல் ஜெபத்தில் கித்திபெற்றவளுக விளங்குகிறான்.

1. சுயநீதி எல்லாம் தள்ளிப்போடுகிறான். — எங்கள் நீதிக்காக அல்ல, இதுவிஷயத்தில் தெளிவிருப்பது எத்தனை

276 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

நலம். சகல புண்ணியத்தையும் வெறுத்துவிடவேண்டும். “தன்னால்” என்ற எண்ணத்தைச் சிலுவையில் அறையவேண்டும். நாளை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல், வேறொன்றையும் குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்பேனாக. கலா. 6. 14.

2. தேவநாமத்தை முன்னிட்டு மன்றுகிறீர்.—“உம்முடைய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டதே.” தேவநாமம் அந்தச் சனங்களுக்குத் தரிப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. தேவநாமத்தின் கனம் உண்மை முதலியவற்றின் நிமித்தம் அவர்களுக்கு இரங்க வேண்டிக்கொள்கிறான். கிறிஸ்துசபைக்கும் அவருடைய நாமம் தரிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3. தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு மன்றுகிறீர்.—அதின் திரட்சியை யாரால் அறிவிக்கக்கூடும்? அதின் நீளம் ஆழம் உயரத்தை யார் அளக்கக்கூடும்? இயேசுகிறிஸ்துவின் முதத்தில் இவைகள் எல்லாம் துலங்கிப் பிரகாசிக்கின்றன. சுவீசேஷத்தில் அவரது இரக்கங்கள் திரளாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

4. தேவன்நிமித்தம் மன்றுகிறீர்.—அவருடைய கர்ப்பாதிகள் நோக்குகள் வாக்குத்தத்தங்கள் மகிமை முதலியவை அவரோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய செய்கையின் முடிவு, அவருடைய நாமத்தின் மகிமைக்கென்று இருக்கிறது.

படிப்பினை.

1. சலபக்காக நாம் விண்ணப்பம் செய்கிறோமா?—அது அவசியமாயிருக்கிறது; அது நம்முடைய கடமை.
2. அப்படிப்பட்ட செபம் உத்தம செய்கையோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கவேண்டும்.—தெய்வீக காரியத்துக்காக நம்மைப் பிரதிஷ்டையாக்கவேண்டும். சறுகாப்பும், பிரயாசமும், ஒழிப்பும் நம்மிடத்தில் விளக்கவேண்டும்.
3. கிறிஸ்துவின் காரியத்தைப்பற்றிய அன்பும், தேவபக்தியின் வளர்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று நீங்காததாயிருக்கிறது.—உம்மைச் செலுத்திவர்கள் கருதிருப்பார்கள்.
4. பாவிகள் தங்களுக்குக்காக உடனே ஜெபப்பண்ணும்படி அவர்களை ஏலிவிடவேண்டும்.

71. யோனுவும் பெருங்காற்றும்.

277

71. யோனுவும் பெருங்காற்றும்.

“கர்த்தர் சமுத்திரத்தின்மேல் பெருங்காற்றை வரவிட்டார். அதனால் கடலிலே கப்பல் உடையும் என்று நினைக்கத்தக்க பெரிய கொந்தளிப்புண்டாயிற்று. அப்பொழுது கப்பற்காரர் பயந்து, அவனவன் தன் தன் தேவனை நோக்கி வேண்டிதல்செய்து, பாரத்தை லேசாக்கும்படி கப்பலில் இருந்த சரக்குகளைச் சமுத்திரத்தில் எறிந்துவிட்டார்கள். யோனுவோவென்றால், கப்பலின் மேத்தட்டில் இறங்கிப்போய்ப் பறித்துக்கொண்டு, அவர்ந்த நித்திபாபண்ணினான்.” யோனா. 1. 4, 5.

நல்ல மனிதரின் பெலவீனத்துக்கும், வேதாசுமத்தை எழுதினவர்களின் உத்தமத்துக்கும், யோனாவின் சரித்திரமானது சிறந்த நிருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது.

யோனாவின் இலட்சணம் எல்லாவிஷயத்திலும் பலவீனத்தோடே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. தன்னை ஒதுத்துத் தன் கடமையை நிறைவேற்றப்போவதற்குப் பதிலாக, வெடுவெடுப்பையும் முரண்டு புத்தியையும் கீழ்ப்படியாமையையும் காட்டினான். கினியே பட்டணத்தார்பேரில் இரக்கங் காட்டப்பட்டதற்காகச் சந்தோஷப்பட்டு வேண்டியதற்குப் பதிலாய்த் தேவகோபர்க்கிறான் அவர்கள்பேரில் செலுத்தப்படாததையிட்டு மிகுந்த விசனத்தைக் கக்கினான். இந்தப் பூர்வ தீர்க்கதரிசியின் மாகசனைப்பற்றிச் சொல்லிய இந்தப் புஸ்தகத்தைக் குருக்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தும்படி அவர்களில் ஒருவன் எழுதினான் என்றும், அது நடந்த சரித்திரம் இல்லையென்றும், வேதவிரோதிகள் சாதிப்பதுண்டு. ஆனால் இதைக் குறித்து இப்போது நாம் தியானியாமல், பெருங்காற்றைக் குறித்தும், அதினால் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் போதனைகளையும்குறித்தும் சிந்திப்போமாக.

I. மனிதன் லேனகீக வைதீக புசலில் அகப்படக்கூடியவனுயிருக்கிறான்.—கடலில் உண்டாகும் புசல் பயங்கரப்பட்டதத்தோயிருக்கிறது. மெதித்தாணியாக்கடலில் திடீரென மும்பவிக்கும் சண்டமாருதம் கரோமாயிருப்பதுண்டு. கடலில் உண்டாவதுபோல, தனாயிலும் புசல் அடித்து நாசத்தை உண்டபண்ணும் வனங்களில் சண்டமாருதம் நேரிடுவதுமுண்டு.

வைதீக புசல் இருதயத்தில் அடிப்பதுண்டு. திவ்விய சத்தியமாகிய மின்னலும், திவ்விய கோபமாகிய இடியும் மனதிலே

278 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கச் சூரிப்புகள்.

பயங்கரமானவண்ணம் முழங்கி மனச்சாட்சியை வருத்தப் படுத்தி, அச்சத்தை உண்டாக்கும். சிலதருணங்களில் இரண்டு வகையான சண்டமாருதமும் ஒன்றாய்ச் சம்பவிப்பதுண்டு. திருவ்டாந்தமாக, பெல்ஷாத்சார், சிறைச்சாலுக்காரன்.

II. சண்டமாருதம் அடிக்கையில் மனுஷன் மிக பேல வினையு விளங்குகிறான்.—இயற்கையில் உண்டாகும் பெருங் காற்றிலும் கொந்தளிப்பிலும் மனிதன் என்னத்தைச் செய்யக் கூடியவன்? அவன் யுத்தி, அவன் வல்லமை அத்தருணங்களில் உதவாதவைகளாயிருக்கும். அப்படியே வைதீக சண்ட மாருதத்திலும் பயங்கரமான வருத்தங்கள் சம்பவிப்பதுண்டு. அப்போது அவன் என்ன செய்யக்கூடும், எங்கே போவான், என்ன பிரயோகத்தைச் செய்வான், மனிதன் எவ்வளவு பலவீனனாயும் அற்புதமாயிருக்கிறான்.

III. சண்டமாருதத்திலும் மோசம்—நேரிகையிலும் மனிதர் தங்கள் தேவர்களுக்கிடத்தே தீவிர்க்கிறார்கள்.—அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் மோசத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்ட மனிதர் ஆவிக்குரிய வகையைக் கையாடுகிறார்கள். இது மனிதருடைய இயற்கைச் சபாவமாயிருக்கிறது. மிஸேச்சர் அஞ்ஞானிகள் முதலானபேர் செய்யும் பிரார்த்தனைகள், கரீன் சாடைகளை அடிகள் ஒதும் மந்திரங்களினால் அறியலாம். அது புசுலைப்போல் களைகளிலும், தீவுகள் கண்டங்கள் வனங்களிலும் வீசுகிறது. அவிகுவாசிகளும் மோசத்தில் அகப்பட்டு மயங்குதையில் அப்படிச் செய்ததுண்டு. வாக்கியத்தில் காட்டியிருக்கிற கப்பலோட்டிகளும் அவ்வண்ணமே செய்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் தேவர்களை நோக்கிக் கூப்பிட்டதைப் பார்த்தையில், மனிதர் பாவத்தையும் மோசத்தையும்பற்றிய விஷயத்தில் தங்கள் பெலவீனத்தை அறிந்து, இரட்சிக்கப்பட விரும்புவதைக்குறித்துப் பொதுவான உணர்ச்சியை உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று அறியலாம்.

IV. மோசத்துக்குத் தப்பும்படி மனிதர் எப்போதும் லாபத்தையும் எண்ணுகிறார்.—“கப்பலிலிருந்த சரஸ் குதளைச் சமுத்திரத்தில் எறிந்துவிட்டார்கள்” அவர்கள் சொக்கம் எல்லாம் மோசத்தினின்று விடுவிக்கப்படவேண்டும் என்பதே. அப்படியே ஆத்தமாவாக்குரிய விஷயத்திலுமிருக்கிறது. சடங்குசாரங்கள், நோன்புகள், விரதங்கள் முதலியவற்றை அறவற்புப்பதினால் பிரயோசனமிராது. திரளானபுணங்களைப் பின் வைத்து ஆத்தமாவாக்காகப் புகைசெய்வதினாலும், இதிகொ

71. மோசமும் பெருங்காற்றும்.

279

பெப்பதினாலும் பலனில்லை. தேவன் இவ்வண்ணமாய் மனிதரை இரட்சிக்கவில்லை. மீட்பு மனிதருடைய வல்லமையினால் கிடையாது. மனிதருடைய புண்ணியம் ஒன்றுக்கும் உதவமாட்டாது. அது பாவத்தை விவிர்த்திக்கவும், அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யவும் வலாது.

V. மனிதர் பிராயச்சித்த இரத்தத்தினால் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது.—இந்த எண்ணம் உலகத்தாருக்குள்ளே சாதாரணமாயுண்டு. ஆகவே மனிதபலி தெய்வீகபலி செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கப்பலோட்டிகள் குற்றவாளியைக் கடலில் தள்ளும்படி விரும்பினார்கள். யோனாவுடைய வாய்மொழியும் அப்படியேயிருந்தது. அவ்வண்ணமே மனிதன் பாவத்தினின்றும் விடுவிக்க தெய்வீகபலி செலுத்தப்படவேண்டியதாயிற்று. கிறிஸ்துவானவர் பாடுபடவேண்டியதாயிருந்தது. அவர் கம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்தார். அவர் தேவாட்டுக் குட்டியாய்ப் பெரிய பிராயச்சித்தப்பலியாகத் தம்மைத்தாமே செலுத்தினார். நாம் அவராலேமாத்திரம் இரட்சிக்கப்பட்டோம்.

VI. இரத்தச் சத்தியத்தை உண்மையாய் அங்கீகரிப்பவர்களுடைய உள்ளத்தில் அது சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும்.—வச. 15. “அமாந்தது” நான் கிறிஸ்துவை என் பிணையாளியாக விசுவாசித்தால், நான் கவலைத் து இடங்கொடுக்கவேண்டியதில்லை, கலங்கவேண்டியதில்லை, ஆக்கினத்தீர்ப்பு ரத்துசெய்யப்படும். விசுவாசத்தால் சமாதானமுண்டு, சாபம் அகன்றுபோம்.

VII. மீட்பைப்பற்றிய விசுவாசமானது தேவனுக்குள் பாக உத்தமஜீவியம் செய்யும்படி ஏவும்.—வச. 16. அன்பு, கன்றியறிதல், பயபத்தி, கீழ்ப்படிதல், உத்தம விசுவாசத்தின் கணிகள். ஆத்தம இரட்சிக்கப்படும் வழிவகையைக் குறித்துச் சாத்தான் பொய் சொல்லுவான். கிறிஸ்துவின் பலியையல்லாமல் இரட்சிப்புக் கிடையாது. கப்பலின் தளவாடங்களைத் தண்ணீரிலே எறிவது வீணயிருக்கும். கப்பலின் பாரத்தை இவருவாக்கினாலும் பெருங்காற்று அடித்துக்கொண்டிருக்கும். கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக வேறெதன்பேரில் விசுவாசம் வைத்தாலும் பிரயோசனமிராது.

படிப்பினை.

தேவனோபம் பாவத்துக்கு விரோதமாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கையில், நாம் கம்முடைய உள்ள தன்மையைச் சோதித்தறிவோமாக

280) வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சாக் குறிப்புகள்.

1. யார் துங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?—உலகைப் பற்றுவர்கள் நிர்விசாரிகள் முதலியவர்களே. அப்படிப்பட்டவர்களால் இங்கே எத்தனை பேரிருக்கிறார்கள்? நீ நித்திபாணனுக்கிறதென்ன என்று சம்பலோட்டிகள் சொன்ன வார்த்தை உங்களைத் தூக்கமயமாக்கி விட்டு எழுப்பிவிடவதாக.
2. இரட்சிப்படையக் கவலையொன்றிருக்கிறார்கள் யார்?—அப்படிப்பட்டவர்கள் ஜெபம்பண்ணி, அவதத் தேடுபவர்கள்: இரட்சிப்புச் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; பிராயச்சித்தம் செலுத்தப்பட்டாயிற்று.

72. பக்திமானுன வயோதிப சிமியோன்.

“சிமியோன் என்னும் பேர்கொண்ட ஒரு மனுஷன் ஒருசேலேயிலிருந்தான். அவன் நீதியும் தேவபக்தியும் உள்சுவனாகவும் இவ்வலையில் ஆறுதலுமாகக் காத்திருக்கிறவனாயிருந்தான். அவன்மேல் பரிசுத்த ஆவி இருந்தார். கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவம் நடைமுறையாக மரணமடைவதற்கு முன்பு என்னுடைய கண்ணிலிருந்து அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது.” லூக். 2. 25-30.

இயற்கையில் இரண்டொன்று காட்சிகள் அழகுபொருதியதாயிருக்கின்றன.

மேக மந்தாரமில்லாமல் ஆகாயம் தெளிவாயிருக்கையில் தன் மகத்துவத்திலே அஸ்தமிக்கப்போகிற சூரியன் ஒன்று; அப்போது அது பெரிதாகக் காணப்படும். தன் கிரணங்களால் அடிவானத்துக்குச் சுடர்கொடுத்து அடையும்.

அறுப்புக்காக விளைந்திருக்கும் வயல் ஒன்று. நிறைமேனியாய்ச் சரிந்து விழுந்துகிடக்கும் தானியத்தைச் சுறுசுறுப்புள்ள கைகள் அறுத்துக் களத்தில் சேர்க்கும்.

இறங்கும் பாதைக்குக் கண்காட்சி தூரத்தில் பரீயலிரிந்து ஓடிவரும் கப்பல் ஒன்று. கடலின் ஆழங்களைக் கடந்தாயிற்று; பிரயாண மோசனங்களுக்குத் தப்பியாயிற்று; சிறகிதர் கடலோரத்தில் நின்று பிரயாணக்காரரைக் கட்டிக்கொண்டுபோக ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள்.

அப்படிசொல்லியான கிறிஸ்தவனுடைய மரணத்தில் இந்தக் காரியங்களெல்லாம் மெத்த நேர்த்தியாய்க் காணப்படும். அவன் ஞானசூரியனாக பூமியில் அஸ்தமித்து, மகிமையில் பிசாசிக்க உதயமாகிறான். விசேஷ தானியம்போல அவன் அறுப்புண்டு,

நித்தியஜீவனுடைய களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படுகிறான். ஒரு சிறந்த கப்பல்போல அவன் சாவாணம் என்ற கரைக்குக் கிட்டி, மோட்ச பாக்கியமாகிய துறைக்குப் போய் இறங்குகிறான்.

சிமியோனுடைய காரியமும் அப்படியேயிருக்கிறது.

I. அவனில் விளங்கிய மார்க்கத்துக்குரிய இலட்சணம்.

1. அவனுக்கு உத்தம விசுவாச மிருந்தது. —“இஸ்ரவேலின் ஆறுதல் வாக் காத்திருந்தான்.” அதாவது மேசியாவின் வருகைக்காக எதிர்த்தோக்கிக்கொண்டிருந்தான். அவன் மேசியாவைப்பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள், வாக்குத்தத்தங்கள், நிழலாட்டங்கள் முதலியவற்றை நம்பியிருந்தான். அது அவனுக்குள் ஆசையைப் நம்பிக்கையையும் எழுப்பிவிடவே, அவருக்குத் தோஷமிருந்தான்.

2. ஜீவியத்தில் நீதிமானுயிருந்தான். —நேர்மையும் உத்தம ஞானமும் இருந்தான். இதல்லாமல் மெய்பக்தியிராது. மற்றவர்கள் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறீர்களோ, உலகவர்களை நீங்களும் மற்றவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். அவன் தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் முன்பாகக் குற்றமற்றவனாயிருந்தான்.

3. தேவபக்தியுள்ளவனுயிருந்தான். — தேவனைப்பற்றிய உணர்வு, வணக்கம், ஜெபம் அவனுக்குள்ளிருந்தது. மெய்த் தேவபக்திக்கு இம்முன்றும் இன்றியமையாதவசியம். அவையாவன: நேரான தன்மை, உத்தம நடக்கை, ஆவிக்குரிய உணர்ச்சி.

II. அவனுக்கிருந்த விசேஷித்த சலாக்கியங்கள்.

1. அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த வாய்.—“அவன்மேல் பரிசுத்த ஆவி இருந்தார்.” முற்காலங்களில் தீர்க்கதரிசிகளிடத்தில் ஆவியானவர் இருந்ததுபோல, அவன்மேலும் இருந்தார்; அந்த விசேஷித்த வாய் 400 வருஷங்களாய் நின்று போயிருந்தது. திரும்பவும் சிமியோனுக்கு விசேஷித்த அருள்ப்பட்டது.

2. புதுனுகு விசேஷித்த வெளிப்படுத்தல் கொடுக்கப்பட்டது.—அவன் சாகுமுன், கர்த்தரும் அபிஷேகம் புண்ணப்பட்டவரும் யேகோவாவின் கிறிஸ்துவமான இரட்சகனாகக் காண்பான் என்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

3. அவனுக்குத் கிடைத்த இன்பமான காட்சி.—காலம் வந்தது; அவன் ஆவியின் எவதலால் தேவாலயத்துக்கு வந்திருக்க

282 வேதமனுஷ்யரிடம் நுணங்கி விளங்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

தான். பரிசுத்த பிள்ளையாகிய இயேசு அங்கே கொண்டுவரப் பட்டார். சிமியோன் அவரைக் கண்டவிடம் ஆலயம். அங்கே பரிசுத்தரைச் சந்தித்தான். கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போவது எத்தனை இன்பமானது.

4. “அவன் இயேசுவை அங்கீகரித்தது.—அவரைக் கண்டு தன் கைகளில் அவரை ஏந்திக்கொண்டான்.” அப்படியே விசுவாசமும் அன்பும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பண்ணுகிறது. முன்னணியில் அல்லது சிலுவையில் அல்லது மோட்சத்திலிருக்கிற கிறிஸ்துவல்ல, விசுவாசம் அன்பு என்னும் புயங்களிலிருக்கிற கிறிஸ்துவே நம்மை இரட்சிக்கவும் ஆசீர்வதிக்கவும் வல்லவர்.

III. அவனுக்குண்டான பாவசம்.

1. தேவனுக்கு நன்றியறிதலைக் காட்டினான்.—“தேவனே ஸ்தோத்திரிக்கிறாய். பத்திக்குரிய சந்தோஷம் எப்போதும் நன்றியறிதலான சந்தோஷமாக மாறும். அவனுக்குக் கிடைத்த சலாக்கியங்களுக்கும் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஊழிப்பவனான அவன் ஆத்தமா பரிசுத்த சிந்தையோடே மேன்மைப்படுத்தினது.

2. உலகத்தை விட்டுப்பிரிய அவன் விருப்பம்போகான்.—“ஆண்டவரே உமது வார்த்தையின்படி உமது அடியேனை இப்பொழுது சமாதானத்தோடே அனுப்பிவிடுகிறீர்.” அவன் ஜீவியத்தின் நோக்கங்களுக்கு முடிவுண்டாயின, உலகபாசம் அற்றுப்போயிற்று; மனிதர் உலகாரியங்களுக்காக ஜீவிக்க விரும்புவதுண்டு. யுத்தவீரன், மந்திரி, கலைஞரானி, வியாபாரி, பெற்றோர் இந்த ஆசைகள் எல்லாம் மெத்த கொய்மையானவைகளே.

3. மகிமையில் பிரவேசிக்க ஆசையாயிருந்தான்.—இளைப்பாறவும் மேலும் உலகத்தில் பிரவேசிக்கவும் அவாவுள்ளவராயிருந்தான்.

4. அவனுடைய நம்பிக்கையின் பூணம்.—“உம்முடைய இரட்சணியத்தை என் கண்கள் கண்டது; ஆ.”

ஆபிரகாம் கிறிஸ்துவைத் தூதராகக் கண்டான்; யாக்கோபு அதற்காகக் காத்திருந்து மரித்தான்; தாவீது அதைக்குறித்துக் கவிப்பாடினான். சிமியோன் கண்ணால் கண்டு களிசுந்தான். படிப்பினை.

1. விருத்தாப்பிய வயதில் தேவபக்தியானது எவ்வளவு இன்பமாகக் காணப்படுகிறது.

2. சிறியோன் எவ்வளவு சந்தோஷமாய்த் தன் ஜீவனை விட்டான்.
3. நித்தியத்துக்கு எவ்வளவு ஆயத்தத்தோடே இருந்தான்.
4. நாம் பின்பற்றுவதற்கு அவன் சிறந்தமாதிரியாயிருந்தான்.—பரிசுத்த ஆவியால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுவதைத் தேடி. விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும், இரட்சணப்பற்றிப் பிடித்தன்கொள். நித்திய இராச்சியத்துக்கு எப்போதும் நம்பிக்கையோடே ஆயத்தமாய்க் காத்திரு.

73. யோவான்ஸ்நான்கன்.

“ஸ்திரீகளிடமிருந்து பிறந்தவர்களில் யோவான் ஸ்திரீயைப் பார்த்து, பெரியவன் ஒருவனும் எழும்பினதில்லை. ஆகிலும், பரலோக ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன், அவனிடம் பெரியவனாயிருக்கிறான் என்று உங்களுக்கு மெய்யாகவே சொல்லுகிறேன்.” மத். 23: 12

யோவான்ஸ்நான்கனுடைய ஜீவிய விருத்தாந்தத்தில் நம்முடைய மனதில் பதியத்தக்கதாய் போதனையையும் எழுப்புவதையும் கொடுக்கத்தக்கதான சங்கதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒரு பிரசங்கத்தில் அவைகளைக் குறித்து, விஸ்தாரமாய்த் தியானிப்பது கூடாதகாரியம். ஆதலால் அவன் சந்திரத்தில் உலகிய விசேஷித்த காரியங்களைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. அவனைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டிருந்தது.—மல். 3: 1. பார். அங்கே அவன் “யேசுவாவின் தூதன்” என்ற பட்டப்போரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவன் மேசியாவுக்கு முன்னுதானாக அனுப்பப்பட்டவன். அப்படிப்பட்டவனாக, அவன் கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தம்பண்ணினான். உலகமேசியாவின் கட்டியக்காரனாக இருந்தான்.

II. அவன் பிறப்பு இறக்கைக்கு மேற்பட்டதாயிருந்தது.—அவன் தகப்பன் தாயின் பேர்கள், சகரியா, எலிசபேத்து, அவர்கள் பத்தியுள்ளவர்கள்; அவர்கள் இவரும் வயதுசென்றவர்கள்? அவன் தாய்க்குப் பிள்ளை பெறுவதற்குரிய நூலம் கட்டிப்போயிருந்தது. லூக். 1: 5-7. அவர்களுக்கு ஒரு குமாரன் பிறக்கும் செய்தியை அறிவிக்க, தேவன் ஒரு விசேஷித்த தூதராக அனுப்பினார். சகரியா தேவனுக்கு முன்பாகப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கையில் கர்த்தருடைய தூதன் அவனுக்குக் காணப்பட்டான். வச. 8-17. வேதமனுக்கை

284. வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

வாசித்துப்பார்க்கையில், யோவான் ஸ்தானகன் நம்முடைய அருமை இரட்சகருக்குப் பந்துவாயிருந்தான் என்று அறியலாம்.

அவனுடைய பேரும் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டது. “யோவான்” என்பதற்கு அர்த்தம் “சவு,” அல்லது “கிருபை” அல்லது “சுந்தருடைய இரக்கம்” அந்தப் பேர் அவனுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது.

III. அவனுக்கிருந்த ஆவிக்குரிய இலட்சணத்தின் மேன்மை. — தன் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும்போதே பரிசுத்தஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருப்பான் என்று தேவனுடன் அவனைக் குறித்துச் சொன்ன தீர்க்கதரிசனத்தினாலே இதைப் பூரணமாய் அறிந்துகொள்ளலாம். லூக். 1. 15. அவன் தாயின் வயிற்றிலிருக்கும்போதே, தேவனால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருந்தான். ஆதலால் அவன் சிறந்தவண்ணம் பரிசுத்தவானாய் விளங்கினான். அவன் எவ்மாதிரியான உபயோகத்துக்காக சுத்தமான பாத்திரமாயிருந்தான்.

(1) அவன் விசேஷித்தவனாகையாய் பயபக்தியுள்ளவனாயிருந்தான். அவன் நடக்கையில் தேவனைப்பற்றிய பயபக்தி சிறேஷ்டமாய் விளங்கினது.

(2) அவன் நன்னை அதிகமாய் ஒழிந்தான். அவன் உடைபோஜனம் முதலியவைகளைப் பார்க்கில், அது விளங்குகின்றது. திராட்சரசம் முதலிய பானத்தை அவன் அருந்தவில்லை. வச. 15.

(3) அவன் மிகவும் மனத்தாழ்மையுள்ளவன். அவன் ஊழியக்காரன்போல் நடந்துகொண்டான்; சுயமேன்மையை அவன் நாடவில்லை. ஆகவே நம்முடைய மீட்பர் அவனால் ஞானஸ்வரூபம் பெறும்படி வந்தபோது, தான் சுந்தருக்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படி வகுத்திருந்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சுத்தமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லி மரியாதையோடு அதற்குத் தடைபட்டான். யோவா. 1. 23.

IV. அவன் பணிவிடையின் இலட்சணங்கள்.

1. பரிசுத்தியாக. — அவன் மேலானவனாகவருக்கிறான். அவன் பிரசங்கத்தின் பொருள்.

(1) தூண்டப்படுதல், இதிலடங்கிய காரியங்கள் மூலக்கருத்துக்குரிய பெரிய காரியங்களைப்பற்றி கவலையாப் பிழிந்திருங்கள்; உலகத்தை விட்டு தேவனுண்டைக்குத் திரும்புங்கள்; யேசோ

13. யோவான்ஸ்தானகன்.

285.

தாவின் சுத்தத்தைக் கேளுங்கள்; உங்கள் மனமும் அதோடே உங்கள் விவியும் மாறுமாடி செய்யுங்கள் என்பதே.

(2) வரப்போகிற இராச்சியத்தின்பேரில் விசுவாசம், பரலோக இராச்சியம் சமீபித்திருக்கிறது. தேவன் தம்மால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவனாகக்கொண்டு அரசாளும்காலம் செகிரமாய் வரப்போகிறது; அதற்காக ஆயத்தப்படுங்கள். அந்த ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருங்கள். அதின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள எத்தனமாயிருங்கள்.

1. பிரசங்கியாக அவன்;

(1) தன் பணிவிடையை யூதேயாவின் வகுத்தாரத்திலே மைதானவெளியில் நடத்தினான். அங்கே தேவனுடைய சித்தத்தைச் சனங்களுக்குப் பிரசித்தப்படுத்தினான். ஆகாயம் அவன் ஆலயத்துக்கு மேற்கூனாயாகவருத்தது.

(2) அவன் பணிவிடை மெத்த உண்மையோடு செய்யப்பட்டது. அவன் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்களுடைய குற்றத்தைக் கண்டித்துணர்ந்தினான். மத். 3. 7, 8.

(3) அவன் பணிவிடை ஊக்கமுள்ளதாயிருந்தது. கூப்பிடுகிறவன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். கட்டியக்காரன் பேரில் சத்தமிட்டுச் சனங்கள் தங்கள் பாவங்களையும் எருசலேம் அதின் அக்கிரமங்களையும் அறிந்துணரும்படி செய்தான்.

2. ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறவனாக. — அவன் பிரசங்கித்தோடு தன் உபதேசத்தை அங்கீகரித்துத் தங்கள் பாவங்களைவிட்டு மனத்திரும்பினவர்களை அவன் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களைப் பிரத்தியேகமான கூட்டமாய்ச் சேர்த்தான். ஆகவே அவனுடைய சீஷர்கள் மனத்திரும்புதலுக்கும் வரப்போகிற மேசியாவைப்பற்றிய விசுவாசத்துக்கும் அடையாளமாக யோர் தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். திராட்சரசனங்கள் மனம் மாறுதலடைந்து வரப்போகிற மேசியாவை எதிர்கொள்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களாக அறிக்கையிட்டார்கள். மத். 3. 5, 6.

V. அவன் மனை சங்கீதங்கள்.

1. அவன் பணிவிடைகாலம் சுருங்கினதாயிருந்தது. அவன் அன்போடும் ஊக்கத்தோடும் அந்தப் பணிவிடைக் கொண்டு தன் முழுவதும் ஒப்புவித்தவனாக நடந்தான். ஏதற்குமுறை மூன்றுவருஷமாய் அந்தத் தொழிலை நடப்பித்தான்.

286 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

2. அவனுடைய மாணம் அவன் உத்தியோகத்தை உண்மையாய் நிறைவேற்றினதோடே சம்பந்தப்பட்டிருந்தது.—சனங்கள் பொதுப்பட அவனைக் கண்ணியமாய் மதித்துவந்தார்கள். யூதோவுக்கு அதிபதியான ஏரோது அவன் பிரசங்கத்தை இரண்டொருதரம் கேட்டிருக்கலாம். மாற். 6, 20. ஏரோது தன் சகோதரன் பிலிப்புவின் மனைவியை விவாகம் செய்யலாமா? என்று யோவானிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டதாகத் தோன்றுகிறது. யோவான் உன் சகோதரன் மனைவியை விவாகம் செய்வது நியாயமல்லவென்று சொன்னான். இதுதான் அவன் மாணத்துக்குச் சம்பந்தமான சங்கிலிதொடர்பாயிருக்கிறது.

3. அவன் இரத்தச்சாட்சியாகக் துநாமான் மாணமுடைந்தான்.—மத். 14, 6-12. வசனங்களைப் பார்க்க: ஏரோதின் அரமனையிலே அவனுடைய பிறப்புநாள் விருந்து கொண்டாடப்பட்டது. பிபுக்கள் சேருபதின் அந்த விருந்துக்கு இருந்தக்கதாக அவன்முன் நடனமாடினதினால், எண்ணத்தைக் கேட்டாலும் கொடுப்பேன் என்று அவளுக்கு ஆணையிட்டிக் கொடுத்தான். மகன் ஏரோதியாளால் போதிக்கப்பட்டபடியே யோவான்ஸ்ரீகனனுடைய நிலையைக் கேட்கவே, இராசா அவனைச் சிரச்சேதம் பண்ணும்படி உத்தரவு கொடுத்தான்.

இவ்வண்ணமாக இரட்சகரின் முன்னுதனும் சேர்ந்து யத்துக்கென்று தன்னை முழுவதும் ஒப்புவித்தவனுமான பரிசுத்த மனிதன் மரித்தான். அவன் ஸ்திரீகளிடத்தில் பிறந்த பெரிய மனுஷர்களில் ஒருவனாயிருந்தான்.

படிப்பிலை.

1. யோவான்ஸ்ரீகனனுடைய மாணம் நேரிட்ட சமையத்தையும் காணத்தையும் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.—மத். 14, 12, 13. இதைக் குறித்துக் கணபக்தியாய்த் தெரிக்கவேண்டியது. விருந்தினரில் தக்கத்தக்கவரைக் காண்பதற்கு நரிடதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். பெல்ஜாக்க, 1. விருந்தில் உணவுக்குக் கணத்ததும் நேரிட்டது. ஆகாத வருஷின் விருந்தில் சங்கடங்கள் நேரிட்டது. நாம் கேட்கத்தோடே கவிகர ஏண்டும்.

2. கடமிகளக்கும் அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உண்டாகும் வேதங்களுக்கும் இருக்கிற சம்பந்தத்தைச் சிபாரிசுப்போமாக.—மனமாலும் யோவான்ஸ்ரீகனனுடைய பரிசுத்த தன்மை.

74. பேதுருவின் சரித்திரம்.

287

னைப் பாதகாத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அவன் தன் ஜீவனை இழந்தான். ஆனால் சத்தியத்தையும், தன் மனச்சாட்சியையும், தன் மார்க்கத்தையும், தன் ஆத்தமாவையும் காத்துக் கொண்டான். தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன், அதை இரட்சித்துக்கொள்ளுவான்.

யோவான்ஸ்ரீகனனுடைய தேவபக்திக்குரிய நற்குணங்களைப் பின்பற்றி நடப்போமாக.

யோவான்ஸ்ரீகனனுக்குக் கிடைத்த சலாக்கியத்தைப்பார்க்கிறும் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகமான சலாக்கியங்களை அநுபவிப்பதால் அவர்கள் அதிகமாய்ச் சந்தோஷமடைவலாம்.

74. பேதுருவின் சரித்திரம்.

(1)

“அவன் முதலாவது தன் சகோதரனாகிய சீமோனைக் கண்டு மேசியாவைக் கண்டோம் என்று சொன்னான், மேசியா என்பதற்குக் கிறிஸ்து என்றும். பின்பு அவனை இயேசுவிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டுவந்தான். இயேசு அவனைப்பார்த்து, நீ யோருவின் மகனாகிய சீமோன். நீ கேபா என்னப். நிவாய் என்றார். கேபா என்பதற்குப் பேதுரு என்று அர்த்தமாம்.” யோவா. 1, 41, 42.

பேதுருவுடைய ஜீவியத்தையும் நடக்கையையும் குறித்துப் புதிய ஏற்பாட்டின் சரித்திரப்பங்குகளில் அதிகமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவன் பக்தி விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவனாயும், இயேசுவின் இராச்சியத்தில் உழைத்த விசேஷித்த ஸ்திரீயக்காரனாகவும் இருந்தான். அவன் ஜீவியத்தைக் குறித்து, நாம் சுருக்கமாய்ப் பார்ப்போமாக.

I. அவன் இயேசுவண்டைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.—அவன் யோவான்ஸ்ரீகனனுடைய சீஷரில் ஒருவனாயிருந்தான். அவன் ஓரப்போகிற மேசியாவைப்பற்றிய அன்பான நம்பிக்கையோடே காத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் சகோதரன் அந்திரேயாவைப்பற்றிய விஷயத்திலும் இப்படியே சொல்லலாம். வச. 35. அந்திரேயா, கிறிஸ்துவை வரவேண்டிய இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டதோடு தன் சகோதரனைக் கண்டு, அந்த நற்செய்தியை அவனுக்கு அறிவித்தான். பதினாலாம் வசனத்தில் விஸ்தரமான பொருள் அடங்கியிருக்கிறது.

288 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அது விலைக்குள் அடங்காத முத்து. அது தேவனுடைய சொல்லமுடியாத சுவை. அந்திரேயா சந்தோஷகரமான சங்கதியை அறிவித்தது போதும் என்றிராமல், அவனைக் கிறிஸ்துவன் டைக்குக் கொண்டுவந்தான். வச. 42. அந்திரேயா இருவரிலும் அன்புள்ளவனாயிருந்தான். இதுவிஷயத்தில் அவன் நமக்கு நல்லமாதிரியாயிருக்கிறான். தாய்தந்தைகள், சகோதரர், சகோதரிகள், அவனைப்போல செயல்படாதால்; எத்தனை அருமையாயிருக்கும்.

II. கிறிஸ்துவானவர் பேதுருவை அறிந்துகொண்டது. — “ஈ சீமோன்” இது யூதர்களுக்குள்ளே மிகவும் சாதாரணப் பேர். அவன் இன்ன குடும்பத்தான் என்பதையும் அறிவித்தார். “யோனாவின் குமாரன்” இங்கே இயேசு பேதுருவைப்பற்றிய காரியங்களை அறிந்தவராகப் பேசினார். பின்னும் அவர் அவனைப் பார்த்து, “ஈ கேபா என்னப்படுவாய்” என்றார். கேபா என்பது சீரிய பாஷைப்பேர். பேதுரு என்பது கிரேக்கைப் பாஷைப்பேர். இரண்டுக்கும் அர்த்தம் “கண்மலை.” பேதுரு கிறிஸ்துவின் சீஷனாகக் காட்டும் முயற்சியையும் ஊக்கத்தையும் உறுதியையும் அது குறிக்கிறதாயிருக்கிறது.

பேதுரு பெஞ்சாயிதா பட்டணத்தான், செம்படவன். உலக கணம் மகிமை செல்வாக்கு கல்விமுதலியவை அவனுக்கில்லை; அவன் சாதாரண செம்படவன். கிறிஸ்துவின் சீஷர்களுக்குள்ளே வயசாளிகளில் அவன் ஒருவன் என்று எண்ணப்படுகிறான். அவன் கிறிஸ்தாவுக்குப் பதிலேமுதலதுக்கு முத்தவன் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. அவன் சீஷனாக அழைக்கப்பட்டபோது, உலகவேலையைச் செய்துகொண்டிருந்தான். ம. 3.

III. அவன் அப்போஸ்தல உத்தியோகத்திற்கு உயர்ந்தப்பட்டது. — ம. 10. 1, 2. இக்கே பேதுரு முன்னையாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பார்க்கிறோம். கிறிஸ்து சமீபமுதல் தம்மைப் பின்செல்லும்படி அழைத்தபோது, உடனே அவர்கள் சகலத்தையும் விட்டு, அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். அவர்கள் அழைத்தபோது பண்ணின் ஒப்பந்தம் “என் பின்னே வாருங்கள், உங்களை மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாகப் பின்பென்” என்பதே. உலகம் சமுத்திரத்துக்கும், சுலூசேஷம் வலைக்கும், ஆத்துமாக்கள் மீனுக்கும் இதில் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது; இரட்சகன்யம் அதின் முடிவு. இருவரை வேலையில் பிரயாசமும் ஓதுப்பும் மோசமுண்டு.

III. அவன் அப்போஸ்தல உத்தியோகத்திற்கு உயர்ந்தப்பட்டது. — ம. 10. 1, 2. இக்கே பேதுரு முன்னையாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பார்க்கிறோம். கிறிஸ்து சமீபமுதல் தம்மைப் பின்செல்லும்படி அழைத்தபோது, உடனே அவர்கள் சகலத்தையும் விட்டு, அவருக்குப் பின்சென்றார்கள். அவர்கள் அழைத்தபோது பண்ணின் ஒப்பந்தம் “என் பின்னே வாருங்கள், உங்களை மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாகப் பின்பென்” என்பதே. உலகம் சமுத்திரத்துக்கும், சுலூசேஷம் வலைக்கும், ஆத்துமாக்கள் மீனுக்கும் இதில் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது; இரட்சகன்யம் அதின் முடிவு. இருவரை வேலையில் பிரயாசமும் ஓதுப்பும் மோசமுண்டு.

74. பேதுருவின் சரித்திரம்.

289

மிகவும் உயர்ந்த உத்தியோகத்தரில் அவன் ஒருவனாயிருந்ததோடே அவர்களை முதன்மையானவனாயிருந்தான். அவன் ஜீவியசரித்திரத்தைப் பார்க்கையில், சில சங்கதிகளினால் அந்த மேன்மை துலாம்பரமாய் விளங்குகிறது. அவனுக்கு மற்ற அப்போஸ்தலர்போல் அதிகாரமில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குள்ளே விசேஷித்தவனாய் விளங்கினான். அப்போஸ்தலனாக அவன் கிறிஸ்துவைக்குறித்துச் சாட்சி பகர்ந்தான். அவன் கர்த்தருடைய இராச்சியத்துக்குரிய பிரமாணங்களை அவரிடத்தில் கற்றுக்கொண்டான். இராச்சியத்தின் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தான். விசேஷித்த வரங்களையும் அற்புத வரங்களையும் பெற்றிருந்தான். மேலும் முதல் அப்போஸ்தலனாக கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்துக்கு கண்மலையும் அஸ்திபாரமுமாயிருந்தான்.

IV. அவன் செய்த நல்ல அறிக்கைக்காகக் கிறிஸ்துவானவர் அவனுக்குக் கொடுத்த மேன்மை. — ம. 16. 13. இதைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. கிறிஸ்துவைக்குறித்து அவன் தெளிவாயும் பூரணமாயும் அறிக்கை பண்ணினான். “கிறிஸ்து தேவனுல் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்.” “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன்.” கிறிஸ்து இந்த அறிக்கைகளைக்குறித்து புகழ்ந்து உடனே அவனை மேன்மைப்படுத்தினார். வச. 18. ரோமானித்தார் இந்த வசனத்தைத் தப்பாய் அர்த்தம் பண்ணுகிறார்கள். புரோற்றெஸ்டாண்டரும் இன்னொரு கடை கோடிக்குப் போகிறார்கள், அவர்கள் பேதுரு பண்ணின அறிக்கையே “கண்மலை” என்கிறார்கள். கிறிஸ்துவானவர் பேதுருவைப்பற்றிச் சொன்னாரேயல்லாமல் அவன் செய்த அறிக்கையைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதின் அர்த்தம் தெளிவாயிருக்கிறது.

தேவனுடைய இராச்சியத்துக்கு ஒரு துவக்கம் இருக்கவேண்டும். பேதுரு அதின் அஸ்திபாரத்தில் வைக்கப்பட்ட முதல் கல்லாயிருக்கிறான். அதைக்குறித்து முதலாவது பிரசங்கித்தவனும் அவனே. அதை முந்தி யூதருக்கும் பின்பு புறச்சுயாருக்கும் திறக்க திறவுகோல்கள் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

புனிதம் தீவலது காரணமாய் பேதுரு கண்மலையல்ல. ஆனால் பிதிய இராச்சியத்திலே அவன் முதலாவது காரியக்காரனாக, கண்மலை என்ற சொல்லப்படுகிறான். ரோமானித்தருடைய வணக்கத்திற்கு ஆதாரம் ஒன்றும் இங்கே இல்லவேயில்லை. சமீபத்துக்காகப் புரோற்றெஸ்டாண்டருக்குக் கவலையை உண்டாக்கத்தக்கதும் இல்லை. கிறிஸ்துவினுடைய இந்த

290 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

75. பேதுருவின் சரித்திரம்.

291

75. பேதுருவின் சரித்திரம்.

(2)

“சீமோன்பேதுரு அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே, யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவவசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே” யோவா. 6. 68.

நம்முடைய ஆண்டவர் பேதுருவை மிகவும் கடிந்துகொண்டதைக்குறித்து முந்தின பிரசங்கத்தின் கடைசியில் பார்த்தோம். ஆனால் மேகத்தினால் மறைக்கப்பட்ட சூரியன் சீக்கிரத்திக்குள்ளாக மறுபடியும் பிரகாசமாய்க் காணப்படுவதுபோல, பேதுருவும் காணப்படுகிறான்.

கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய இலட்சணத்தைக்குறித்தும், தமது இராச்சியத்தின் இரகசியங்களைக்குறித்தும் உண்மையோடே பிரசங்கித்தார். அதைக் கேட்ட அநேகர் பின்வாங்கிப் போனார்கள். அப்போது இயேசு நீங்கலும் போய்விட மனதாயிருக்கிறீர்களோ என்க; பேதுரு அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக, ஆண்டவரே யாரிடத்தில் போவோம் நித்தியஜீவ, இன்று சொன்னான்.

1. பேதுருவிடத்தில் காணப்பட்ட சில விசேஷித்த வையக நடைப்போக்குகளைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. பிராந்தியட்சமான மனத்தாழ்மை:— அவன் தன்னைத் தான் தாழ்த்திக்கொண்டதைக்குறித்து இரண்டு இடங்களில் வாசிக்கிறோம். லூக். 5. 1-8. சொல்லியிருக்கிறபடி மீன்கள் அற்புதமாய்ப் பிடிப்பட்டபோதும், யோவா. 13. 3-8. காட்டியிருக்கிறபடி கிறிஸ்துவானவர், சீஷர்களுடைய கால்களைக் கழுவினபோதும், அவன் தன்னை அபாத்திரனாக எண்ணி இரட்சகனாக மிகவும் கண்ணியப்படுத்தினான்.

2. விசுவாசத்தை:—மத். 14. 28, 29. பார். அப்படியே கிறிஸ்துவானவர் உயிர்த்தெழும்பினபின்பு விசுவாசத்தையிதழைத்த காட்டினான் யோவா. 21. 7. இதைப் பார்க்கையில், அவனுக்குள்ளே பரிசுத்தத்தையிடும் விசுவாச நிர்ணயமுமுடையவருயிருந்தது என்பது பிராந்தியட்சமாயிருக்கிறது. இன்னொருசமையிதழில் தோட்டத்திலே நம்முடைய ஆண்டவரைப் பிடிக்கவந்த தருணத்தில் அவரைப் பாதகாக்க நோக்க

ஊழியக்காரன் எவ்வளவு மேன்மையுள்ளவனாகக் காணப்படுகிறான். அவன் இலட்சணம் எவ்வளவு சிறந்ததாயிருக்கிறது. அவன் உத்தியோகம் எவ்வளவு மாட்சிமையுள்ளதாயிருக்கிறது. அவனைப்பற்றிய புகழ்ச்சி எவ்வளவு உன்னதமாயிருக்கிறது. என்றாலும் உன்னதமான பர்வதங்கள் மிகவும் ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளால் சூழ்ந்திருப்பதுபோல, பேதுரு வினிடத்தில் பெலவீனங்கள் சூழ்ந்திருந்ததைக் காணலாம்.

V. கிறிஸ்துவையும் அவருடைய இராச்சியத்தையும்பற்றி மிகவும் துறைவான எண்ணங்கள் அவனிடத்தில் காணப்பட்டன.— அவனுடைய அறிக்கை நேர்த்தியானதாயிருந்தது. என்றாலும் மற்றும் தன் சேசத்தாளைப்போல் அவன் வல்லமையுள்ள மகத்தான உலக இராச்சியத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தான். தேவனுடைய இராச்சியம் எந்தவகையில் சிறப்புடையதாயிருக்கும் என்பதை அவன் அறியாதிருந்தான். ஆகவே கிறிஸ்துவானவர் தம்முடைய தாழ்மையையும் பாடுகளையும் மாணத்தையும்குறித்து முன்னுரைத்தபோது, பேதுரு தன் அறிவினத்தையும் பெலவீனத்தையும் காட்டினான் என்று பார்க்கிறோம். மத். 16. 21.

பேதுருவின் விசேஷித்த குணத்தைக் கவனிப்போம். அவன் அனலும் ஊட்டமும் துடுக்கும் ஆணவமுமுள்ளவன். இவ்வளவோடே அனலும் வைராக்ஷியமும் கலந்திருந்தன. அவன் இயேசுவைக் கடிந்துகொண்டது, அவனுக்கு அடாசு காரியம். கிறிஸ்துவானவர் சொல்லியவைகள் நிறைவேறக்கூடாதென்று சொல்லுவது துணிகரம். இதினிமித்தம் நம்முடைய ஆண்டவர் பேதுருவை மிகவும் கண்டிப்பாய்க் கடிந்து கொண்டார். சாத்தானே, பகைஞன்; பகைஞனைப்போல பேசுகிறாயே, “அப்பாலே போ” நீ இடறவாயிருக்கிறாய். இப்படிப்பட்டவைகளைப் பேசாதே; “தேவனுக்கேற்றவைகளைச் சிந்தியாமல்” என் மார்க்கத்தின் சரியான தன்மையை நீ அறிவாத அறிவினனாய் பூமிக்குரியவைகளின்மேல் நாட்டமாயிருக்கிறாய் என்பதாகக் கடிந்துகொண்டார்.

படிப் பி வகை.

1. பேதுருவின் சரித்திரத்தில் நாம் பின்பற்றத்தக்க நற்காரியங்களுண்டு.
2. அவன்பேரில் வழவாகச் சொல்லப்படும் காரியங்களுண்டு. அவனில் காணப்பட்ட நற்காரியங்களைப் பின்பற்றி, ஆகாய காரியங்களை வெறுத்தத் தன்னுயோமாக.

292 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

முன்னவனாய்த் தைரியம் பாராட்டினான். ஆனால் அதை மதியினமாய்த் துணிகாத்துடன் செய்தான்.

3. இயேசுவர்த்ரிய விஷயத்தை முழுமனதோடு செய்தல். — அவன் ஜீவகாலமுழுமையிலும் இது காணப்படுகிறது. வேதாகமத்தை வாசிக்கையில், இதைக்குறித்த சந்தேகம் ஒரு வருக்கும் வராது. கிறிஸ்துவையும் அவருடைய இராச்சியத்தையும் குறித்த காரியங்கள், அவன் சிந்தனைகள் எண்ணங்கள் முழுமையிலும் அழுந்த பதிந்திருந்தது.

II. அவனுக்குக் கிடைத்த விசேஷித்த சலாக்கியங்களைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக. — கிறிஸ்துவானவர் செய்த எல்லா அற்புதங்களையும் அவன் கண்டிருந்தான் என்று சொல்லலாம். இயேசுவின் விசேஷித்த கிரேகிதர்களில் அவனொருவன். அவர் அவனுடன் உரிமையோடு பேசி, அவனுக்கு விசேஷித்த தயவுகளைப் பாராட்டினார். மத். 17, 25. மறுபுறமானபோதும், யவூரின் மகளை உயிரோட்டுப்பின்போதும், தோட்டத்தில் கிறிஸ்துவானவர் பாடுபட்டபோதும் கூட இருந்த முன்னுபேர்களில் அவனொருவன்.

III. அவனுக்கிருந்த நறைவுகளைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. — விவேகத்துக்கும் தன்னடக்கத்துக்கும் அவன் பேர்விளங்கினவனல்ல. அவன் சுணையுள்ளவன், ஆதலால் இவருவிலே மூட்டிவிடப்படுவான். சமயத்துக்கேற்ற விழிப்பு அவனிடத்தில் இல்லை. இந்தப் பெலவீனம் அவனைப் பாவத்துக்குட்படப்பண்ணி, அவனுக்குப் பெரிய கறையை உணர்பண்ணிற்று. வைராக்கியமும் அவாவுமுன்னவனாய்க் கிறிஸ்துவோடே மரிப்பதற்கும் ஆயுத்தமாயிருப்பதாகச் சாதித்தான். வரும் புசுலப்பற்றி அவன் எச்சரிக்கப்பட்டான். மத். 26, 31. எச்சரிக்கப்பட்டபின்பும், தன் சாதினையின்படி செய்வதாய்ச் சரிக்கப்பட்டபின்பும், தன் சாதினையின்படி அவனை எச்சரிக்கின்றான். 33. அப்போது கிறிஸ்துவானவர் அவனை எச்சரித்து, அவன் வருவுதலைப்பற்றி முன்னறிவித்தார். 34. பேதுரு மறுபடியும் தான் உறுதியாய் நிலைநிற்பேனென்று சாதினைபண்ணினான். தன் தீர்மானத்தில் உறுதியாய் நிற்பதைக் காட்டும் படி தோட்டத்தில் கிறிஸ்துவக்காகத் தன் பட்டயத்தை உருவினான். கிறிஸ்துவானவர் பிடிபடவே, சீஷர்கள் எல்லாரும் அவரை விட்டு ஒடிப்போய்விட்டார்கள். பேதுருவும் அவர்களுடே ஒடியிருக்கலாம். ஆனால் பின்பு அவன் தைரியமடைந்து, தாரத்திலே பின்பென்று, கிறிஸ்துவானவர் பிரதான ஆசாரியன் அரமனைக்குக் கொண்டுவரப்படுவதைக் கண்டு, காரி

யத்தின் முடிவை அறியும்படி நடக்காந்திருந்தான். ஒரு உத்தியோகத்தனல்ல, ஒரு வேலைக்காரன் அவனோடே யேசுவே, தன் ஆண்டவரை மறந்தவர்தான். பின்பு ஒரு வேலைக்காரி அவனுடன் பேசுகிறும்ப அவன் மறந்தவர்தான். அப்பால் அவனைத் தாம் சமீபமாய் கின்றவர்தான் பேச, அவன் சபிக்கவும் துணிவும் பண்ணவும் தொடங்கினான். இதென்ன ஆச்சரியம்! எவ்வளவு துண்மார்க்கம்! மனிதன் எவ்வளவு பெலவீனன்; திருமையும் எவ்வளவு திருக்குள்ளது.

IV. அவன் கோடைந்து திரும்பவும் தன் உத்தியோகத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டதைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. — அவன் இளப்பமானவண்ணம் கனகித்தவருடைய பெரும்பாசத்தைச் செய்தான். ஆனால் திடீரென சுகதியாய் அதில் விழுந்தான். பட்சக்குறைவினாலும் எண்ணக்குறைவினாலும் மல்ல, நினையாப்பிரகாரம் தற்சனத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டான். அதினால்,

(1) அவன் இருதயம் கொறுங்குண்டது. லூக். 22, 61. கிறிஸ்துவானவர் பேதுருவை நோக்கிப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையினால் குறிக்கப்பட்ட பொருளென்ன? ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவல்ல, மனவருக்கம் காட்டும் பார்வையாயிருந்தது; அது உடனே பலிக்கப்பட்டது.

(2) அவன் கிறிஸ்துவானவரைக் கல்லறையில் தேடப்போனான். அவன் யோவானோடே ஒடினான்; யோவான் வாலிபனானால், முந்தி ஒடி கல்லறையண்ணை வந்தான். அதற்குள்ளே பார்த்தான்; பேதுரு அவாவுடன் கல்லறைக்குள்ளே பிரவேசித்து, சீலைகள் கிடக்கிறதையும் கிறிஸ்துவானவருடைய தலையைச் சுற்றியிருந்த சீலை மற்றச் சீலைகளுடனே வைத்திராமல் தனியே ஒரு இடத்தில் சுருட்டிவைத்திருக்கிறதையும் கண்டான், யோவா. 20, 1-6.

(3) கிறிஸ்துவானவருடைய உயிரிந்தெழுதலைப்பற்றி அவனுக்கும் அறிவிக்கும்படி தேவதூதர் கட்டளையிட்டார்கள். நீங்கள் அவருடைய சீஷரிடத்திற்கும் பேதுருவினிடத்திற்கும் போய், ஐ அன்டி சொன்னார்கள். மாற். 16, 1-7.

(4) அவன் கர்த்தருடைய தயவைப் பெற்று, அப்போஸ்தல உத்தியோகத்துக்குத் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டான். அவன் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது, மனங்கொடுத்த சதான போதனையைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அவர்கள் போஜனம் பண்ணினபின்பு, ஐ. யோவா. 21, 15-19.

1941 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்,

படிப்பிண.

1. அவனுடைய சிறந்த இலக்கணங்களைப் பின்பற்றுவோமாக.— அவனிடத்தில் மனத்தாழ்மை அன்பு வைராக்ஷியம் ஸிசுவாசம் என்ற குணங்களிருந்தன.
2. அவன் பாவங்களுக்கு விலகிக்கொள்வோமாக.—தடுக்கு, தணி கரம், விழிப்பில்லாமை முதலியவைகள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தன.
3. மருள விழந்தவர்கள் அவன் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டதினால் திடன்கொள்ளுவார்களாக.—தொழுவத்தை விட்டுப் போனவர்களுக்கும் இன்னம் நம்பிக்கையுண்டு. பேதுருவைப் போல உம்மை ஒருக்காலும் மறதலிக்கமாட்டேனென்று சொல்லத் துணியாமல், நான் ஒருக்காலும் அப்படிச் செய்யாதபடிச் சாத்தருளும் என்று ஜெபிப்போமாக.

76. பேதுருவின் சரித்திரம்.

(3.)

“நீ இளவயதின்வளையிருந்தபோது உன்னை ரீயே அணைத்தது கொண்டு உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலே அலைந்த நிமிசாய்; நீ முதிர்வாதுள்ளவருக்கும்போது, உன் கைகள் ரீட்டிவாய், வேருருவன் உன் அரையைக் கட்டி, உனக்கு இஷ்டமில்லாத இடத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோவான் என்று, மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இன்னவிற்பான் மரணத்தினாலே அவன் தேவனை மகிமைப்படுத்தப்போகிறான் என்பதைக் குறிக்கும்படியாக இப்படிச் சொன்னார். அவர் இப்படிச் சொல்லியபின்பு, அவனை நோக்கி: என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.” யோவா. 21. 18, 19.

நிம்மூடைய அருமை இராட்சகர் உயிர்த்தெழுந்தயின்பு, பேதுருவின் ஜீவியத்தில் நேரிட்ட சங்கதிகளை இப்போது பாப்போமாக. அவன் தன் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதை முன்னிப் பார்த்தோம். அவன் அவருடைய ஆடுகளையும் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் மேயிக்கும்படி உத்தரவுபெற்றான். இந்தச் சமயத்தில் அவனுடைய பணியிலுட நாட்களில் அவன் நடப்பித்த சில விசேஷித்த காரியங்களைக்குறித்துச் செறிப்போமாக.

I. அப்போஸ்தலமாருடைய தொகையை நாப்பும்படி அவன் செய்த முயற்சி. — யூதாஸ் மருள விழுத்து செட்டுப்

76. பேதுருவின் சரித்திரம்.

295

போனதால், அப்போஸ்தலமாருடைய தொகையில் குறைவு நேரிட்டது. அப். 1. 15. இருபத்திரண்டாம் இருபத்தமூன்றாம் வசனங்களில் ஒரு அப்போஸ்தலனுக்கு இருக்கவேண்டிய இலட்சணங்கள் இன்னவென்று காட்டியிருக்கின்றன. ஜெபம் செய்து, சீட்டுப் போட்டு, இந்தப் பெரிதான காரியத்தை நிறைவேற்றி முடித்தார்கள்.

II. பெந்தேகொஸ்தேதானில் யூதருக்கும், பிந்திப் புறச்சாதியாருக்கும் பாலோக இராச்சியத்தைத் திறந்தான்.— பெந்தேகொஸ்து என்பது, “ஐம்பது” என்றாத்தம். இந்தப் பண்டுகை, பஸ்காவுக்கும் கிறிஸ்துவின் மரணத்துக்கும் ஐம்பது நாட்களுக்குப்பின் வந்தது.

பரிசுத்தஆவியைக்குறித்துக் கிறிஸ்துவானவர் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அப். 1. 4-8. இப் போது முதல்தடவையாகச் சலிசேஷமானது விசேஷித்துப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவானவர் சொன்னது, லூக். 24. 46, 47. இப்போது நிறைவேறினது. சங்கீத கவிஞன் முன்னுரைத்ததும் அப்படியே முற்றுப்பெற்றது. சங். 110. பிரசங்கித்த பேதுருவையும், பிரசங்கத்தின் பொருளையும் குறித்த அப்போஸ்தல் நடப்படி இரண்டாம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரசங்கம் வல்லமையையாடே பதிந்தது. அதைக் கேட்டவர்கள் தங்கள் பாவங்களை அதிகமாய் உணர்ந்து, என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பேதுரு அவர்களுக்கு இயேசுவைப் பிரசங்கித்தான். வச. 37, 38. பாலோக இராச்சியத்தின் சதவு விரிவாய்த் திறக்கப்பட்டது. மூவாயிரம்பேர் முதற்பலன்களாக அச்சமயத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

இதற்குச் சற்று பின்பு பேதுரு, யோவானுடன் சேர்ந்து தேவாலயத்து அலங்காரவாசலிலிருந்த ஒரு சப்பாணிகளுக்குச் சுகம் அளித்தான். அப். 3. 1-6. இந்தச் சமயத்திலும் கிறிஸ்துவைச் சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்தான். வச. 8-26. பேதுரு புறச்சாதியாருக்குத் தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் திறந்ததைப்பற்றி, அப். 10. 34-47ல் சொல்லியிருக்கிறது.

III. இயேசுவின் கிரியை, இலட்சணத்தைக்கறிந்துப் பிரதான ஆசாரியன் முன்பாக நியாயம்பேசினான்.—அவன் திரைக்கட்டத்தாருக்குப் பிரசங்கித்துக்கொண்டவந்தான். யூதர்களுடைய அதிகாரிகள் அதைச் சுண்டு சினன்கொண்டு, பேதுருவையும் யோவானையும் பிடித்துக் காவலில் வைத்து, அடுத்த

296 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புக்கள்.

காலையில் அவர்கள் முன்பாகக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டார்கள். அப். 4. 1, 2. அப்போது பேதுரு தனக்காகவும் சகோதரருக்காகவும் அவர்களுடைய பணிவிடைக்காகவும் நியாயம் பேசினான். அப். 4. 7, 8, 9. அந்தச் சமயத்தில் பேதுரு பண்ணின் பிரசங்கம் மனதில் படத்தக்கதாய் மிகத் தெளிவும் சத்திய சங்கதிகள் அடங்கியதுமாயிருந்தது.

IV. பொருளாதர கோண்ட இரண்டுபேர்மேல் தேவ கோபாக்கினையைக் கூறினான். — தேவகுருபையானது மிகவும் வல்லமையுள்ளதாயிருப்பதால், அது யாரிடத்தில் கிரியை செய்கிறதோ, அவர்கள் உலக விசுவாயத்தின்மேல் அவ்வளவாய் பற்றாசை வைக்காதபடி பண்ணும். ஆகவே, அப். 4. 33-37ல் சொல்லிய சங்கதிகள் நடந்தேறின. இரண்டுபேர் மற்றவர்களைப்போல் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விருப்பம் காட்டினார்கள். ஆனால் பண ஆசை தங்கள் வீரப்பத்தை நிறைவேற்றும்படி இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் விறற் கிரயத்தில் ஒரு பங்கை மறைத்துவைத்துக்கொண்டு, மீதியைக் கொண்டுவந்து மனதார பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாக இவ்வளவுக்குத்தான் விற்போம் என்றார்கள். அப். 5. 1-10. அதால் பேதுரு தேவதண்டனையைக் குற்றவாளிகளான ஆள்கள்மேரில் ஹேவே, முதலாவது அன்னியாவும், பின்பு சபியாரும் மரணத்தால் தழிப்புண்டார்கள். இவ்வண்ணமாக பேதுரு மனத்திரும்பிக் கிறிஸ்துவானவர்பேரில் விசுவாசம்வைக்கிற பாவிகளுக்கு இரட்சணிய ஆசைவாதங்களைக் கூறி அறிவித்தபோது, புறம்பாக மார்க்காநுசாரிகளான மாயக்காரர் பொருட்காசுக்காரர்பேரில் தேவனுடைய நீதியுள்ள உக்கிரகோபாக்கினையையும் எடுத்துரைத்தான்.

V. தன் எம்மானம்மீதும் கவிசேஷத்தினம்மீதும் இரண்டுமே பாவலில் வைக்கப்பட்டான். — இரண்டு தருணங்களிலும் தேவனுதன் அப்போஸ்தலனை விடுவித்துவிட்டான். அப். 5. 19. பேதுருவும் அவன் சகோதரரும் அடுத்த காலையில் நித்திய ஜீவவசனத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள். பேதுரு அந்தச் சமயத்தில் சொன்ன நியாயங்கள் சத்தியமும் பலமுமுள்ளவைகளாயிருந்தன. அவன் மறுபடியும் அதிகாரிகளுக்கு இயேசுகிறிஸ்துவின் சூலமாயுண்டான இரட்சிப்பைத் தெரியக்கூட்டினான். லு. 23. 32.

இரண்டாவது ஏரோது இராசனால் பேதுருமாத்திரம் காவலில் வைக்கப்பட்டான். அந்த ஏரோது யோவானுடைய சகோ

தானுடைய யாக்கோபைப் பட்டயத்தால் கொண்டுபோட்டான். இப்போது பேதுருவையும் கொண்டுபோட தீர்மானித்தான். அப். 12. 1-5. பேதுரு இன்னம் தேவனுக்குச் செய்யவேண்டிய வேலை இருந்தது. பரிசுத்தவான்கள் பேதுருவுக்காக ஓயாமல் செபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். பேதுருவைக் கொலைசெய்யும்படியாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்த முந்தின இரவிலே, அவன் இரண்டு சங்கிலியால் கட்டப்பட்டு அயர்ந்த நித்திரை செய்துகொண்டிருந்தான். அப். 12. 6. கர்த்தருடைய தூதன் அவனைத் தட்டி எழுப்பிச் சிறைச்சாலைக்கு வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். பேதுரு, யோவான் மாற்கு வின் தாயாகிய மரியான் வீட்டுக்குப் போனான். அங்கே அநேகர் சேர்ந்து அவனுக்காக ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். லு. 23. 12.

VI. அவன் கடைசியாகச் செய்த வேலைகளும் மாணமும். — சின்ன ஆசியாவின் பற்பல நாடுகளில் அவன் கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்துக் கடைசியாக பாபிலோனுக்கு வந்தான். அங்கேயிருந்து துன்பத்தினால் சிதறிப்போன யூத சிறையில் தவர்களுக்குத் தன் முதல் நிருபத்தை எழுதினான். கி. பி. 64. அல்லது 65-ம் ஆண்டு தன் மாணத்துக்குச் சற்று முந்தி தன் இரண்டாம் நிருபத்தை எழுதினான் என்று எண்ணப்படுவதுண்டு. பிரசங்க வாக்கியமானது பேதுரு அடையும் குரூரமான மரணத்தைக் காட்டுகிறதாயிருக்கிறது. அவன் ரோமாபுரி சிறைச் சாலையில் கேரோ இராயனல் போடப்பட்டு, கி. பி. 67-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் அறையுண்டான். கொலைபாதகன் பேதுருவைச் சிலுவையில் அறைந்தபோது, அவன் தன் ஆண்டவரைத் தலைமேலாயிருக்கச் சிலுவையில் அறையப்படுபாத்திரனால் வென்றெண்ணித் தன்னைத் தலைமேலாகச் சிலுவையில் அறையும்படி கேட்டுக்கொண்டான். பேதுருவும் அவனும் ஒரேதருணத்தில் கொலைபுரியப்பட்டார்கள் என்பது நாதாரண அபிப்பிராயம். பவுல் ரோமசலாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்ததால் கிரிசேசேதம் பண்ணப்பட்டான். பேதுரு கவிசேஷ உபதேசத்தைத் தன் இரத்தத்தால் முத்திரித்தபோது, என்பது வயசாயிருக்கவேண்டும். அவன் முப்பத்தேழு வருஷம் அப்போஸ்தலனாயிருந்தான்.

படிப்பினை.

1. அவனுடைய சமூகமும் அவராகியும் ஆண்மை இல்லிய எழுதியதுக்கென்று தன்னை முழுவுதுமாய் ஒப்புவித்தலாகிய இந்த நற்குணங்களை நாம் வியந்து அவைகளைப் பின்பற்றுவோமாக.

298 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

2. அவனுடைய பெலன்கள் தப்பிதங்கள் பெரிதாயிருந்தன. நாம் அவைகளை வெறுத்துற்றோம், இருந்திய சன்மார்க்கராய் நடக்கும் படி தேவஉதவியை எப்போதும் தேடிக்கொள்வோமாக.
3. அவன் இரட்சகரால் அதிகமாய் மகிசுப்பட்டான். அவன் உலகத்தில் எழும்பின பேர்போன பிரசங்கிகளில் ஒருவன்; உலகத்துக்கு நன்மைசெய்தவன். அவன் தேவகிருபைக்கும் தேவமகிமைக்கும் புகழ்ச்சியாக ஜீவித்து உழைத்த மரித்தான். வயோதிப விசுவாசியாகிய அவன் சிறைச்சாலையில் போடப்பட்டு, இளப்பமான மானத்தை அழைக்க ஆபத்தமாயிருந்தான். அவன் தன் இரண்டாம் இருபத்தை இயேசுவின் பரிசுத்தயான் கருக்கு எழுதி தன் மானத்தில் சாட்சி பகர்ந்தான். 2 பேது. 3. 18.

77. யோவான் அப்போஸ்தலன்.

“இயேசுக்கு அன்பாயிருந்த சீஷன்.” யோவா. 21. 7.

பரிசுத்த வேதாகமத்திலே இயேசுரட்சகரின் அப்போஸ்தலருடைய சரித்திரம் துட்பமாயும் பூரணமாயும் எழுதிவைக்கப்பட்டவில்லை. ஆனால் வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சங்கதிகளைப் பார்க்கையில் அவர்களுடைய சரித்திரத்தின் முக்கியமான சம்பவங்கள் அடங்கியிருப்பதாய் அறியலாம். யோவான் அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்துவானவருடைய அப்போஸ்தலருக்குள்ளே விசேஷித்தவர்களில் ஒருவன். புதிய ஏற்பாட்டிற்குரிய சிறந்த மனுஷருக்குள்ளே அவனும் ஒருவன். அவன் ஜீவியம் நமக்கு நல்ல போதனையையும் எழுப்புவதையும் தருவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

I. அவன் தம்படவளையிருந்தான். — அவன் கலிலேய செம்படவன், அரும்பிரயாசி. அவன் கல்லாதவன் எனத் தோன்றுகிறது. வாலிபத்தில் தன் தகப்பன் வேலையைக் கற்று, அதைச் செய்து வந்தான். அவன் தன் தேசத்துப் பிரதான நகரத்துக்குத் தூரமான இடத்தில் குடியிருந்தான். நாடோறும் கலிலேயாக்கடலில் மீன்பிடித்து ஜீவனம்பண்ணினான். அவன் செய்துவந்த இந்த வேலைக்கும், இனிமேல் அவன் செய்யும்படியாக தேவன் அவனுக்குக் குறித்துவைத்திருந்த மேன்மையான வேலைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசமிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் வேறே சிறந்தவேலையில் பிரயோசிப்பேன் என்ற எண்ணம் அவனுக்குள் வரவில்லை. தன்னுடைய வழக்கமான

77. யோவான் அப்போஸ்தலன்.

299

வேலையையே செய்துவந்தான். இயேசுவானவர் அவனை அழைத்தபோதும், அவன் வேலைப்பாடு பழதுபார்த்துக்கொண்டிருந்தான். நானாய்மான எந்தவேலையும் மனிதனுக்குச் சிறுமிருந்தான். உண்டாக்காத எவ்விதமான தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்தும் மனிதர் மேலான நிலைமைக்கு வந்திருப்பதுண்டு. எந்த வேலையிலிருந்தாலும், நாம் நம்முடைய கடமைகளை உண்மையோடே நிறைவேற்றவேண்டுக.

II. அவன் இயேசுவின் சீஷனாயிருந்தான். — இயேசு அவனை அழைத்த அந்த விசேஷித்த நான் கலிலேயிலும் அவன் வழக்கப்படி தன் வேலைக்குப் போனான். அப்போது அவன் நினைவெல்லாம் கலிலேயின்பேரிலும் மீன்பிடிப்பதன்பேரிலும் இருந்தது. இயேசுவானவர் தம்முடைய திவ்விய பணிவிடையை இதற்குமுன் துவக்கியிருந்தார். அவர் ஞானஸ்கானம் பெற்று ஆவியானவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு வளந்த ரத்தில் சோதனையையும் ஜெயித்திருந்தார். அவர் இப்போது தமது இராச்சியத்தை ஆளும்படிக்கும், உலகத்துக்கு அப்போஸ்தலராயிருக்கும்படிக்கும் ஆட்களைத் தெரிந்துகொள்ளச் சித்தமானார். அவர் அப்படி தெரிந்துகொள்ள இராச ஆரம்பிக்காவது கல்விச்சாலைகளுக்காவது ஆவயத்துக்காவது, போகாமல் செம்படவர்களைக்கூடப் போனார். அவர் முடிவாவது பேதுருவையும், மத். 4. 18, 20. பின்பு யோவானையும் அழைத்தார்; அவர்கள் எவ்வளவும் தாமதம் செய்யாமல் உடனே அவரின் சென்றார்கள். அவர்கள் உடனே தங்கள் படவையும் தகப்பனையும் விட்டு, அவரைப் பின்சென்றார்கள். யோவான் அப்போது வாலிபனாயிருந்தான் என்று எண்ணத்தகுது. அவனுக்கு இருபது இருபத்திரண்டு வயதிற்குக் கீழும். சீஷனாயிருப்பதே பாக்கியம். பாலிய சீஷனாயிருப்பது அதிலும் பாக்கியமே. கிறிஸ்துவின் சீஷனாக உலக அலுவலர் அவன் விட்டுவிட்டு, இயேசுவைப் பின்சென்றார், அவருடைய சித்தத்தைக் கற்று, அவருடைய இலட்சணத்தை ஆராய்ந்து, அவர் கடமைகளின்படி செய்யவேண்டும். யோவான் மனத்தாழ்மையும் உத்தமமும் வேலையில் மனங்கொண்டவராயிருந்தான். அவன் கிறிஸ்துவின் சீஷனாக அனலும் அன்பும் உண்மையும் ஊக்கமுமுள்ளவன். அவன் சரித்திரத்தில் ஒரே ஒரு குறைவு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “அதாவது கிறிஸ்துவைச் சமாரியர் ஏற்றுக்கொள்ளாததற்காக அவர்கள் பேரில் அவனும் அவன் சகோதரனும் வானத்திலிருந்து அக்கினியை வருவிப்போமா” என்று கேட்டதே.

III. அவன் அப்போஸ்தலரில் ஒருவனுக்குத் தேர்ந்த கொள்ளப்பட்டான். — அப்போஸ்தலர் எல்லாரும் சேஷராயினும் சேஷர்கள் எல்லாரும் அப்போஸ்தலரல்ல. மத். 10. 1, 11. சொல்லியபடி அவன் முதலாவது தேர்ந்தகொள்ளப்பட்ட ஸ்திதியிலே இருந்தான் என்று பார்க்கிறோம். பேதுரு அங்கி ரேயா என்பவர்களுக்குப்பின் யோவான் பேரும் அவன் சகோ தரன் பேரும் வீருகிறது. அப்போஸ்தலமார், கிறிஸ்துவானவ ருடைய போதகத்தைக்குறித்தும், அவருடைய அற்புதங்கள் உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்தும், தாங்கள் கண்டறிந்தவைகளைச் சாட்சியிட வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். மீட்பருடைய சபையிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட உத்தியோகங்களில் அதுவே மிகவும் உயர்ந்தது. மேலும் அவர்களுக்கு ஏராளமான சவுக ளும் வல்லமையும் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் கிறிஸ்து வின் இராச்சியத்தில் பிரதான மந்திரிகளாயிருந்தார்கள். அப் போஸ்தலருக்குள் முக்கியமானவர்களுக்குள்ளே யோவா னும் ஒருவன். மற்றவர்களைவிட பேதுரு, யாக்கோபு, யோ வான் என்ற மூவரும் விசேஷித்த நயவுபெற்றவர்களாயிருந் தார்கள். இந்த மூன்றுபேரிடம் கிறிஸ்துவானவர் மறுகு பமானபோதும், மத். 9. 2. யவீருடைய மகன் உயிரோ டெழுப்பப்பட்டபோதும், மத். 5. 5-7. கெத்செமனே தேரிட் டத்தில் அவர் பாடுகளை அதுபவித்தபோதும், மத். 26. 37. கூடவேயிருந்தார்கள். இந்த மூன்றுபேரில் யோவான்மாத்தி ரம் கிறிஸ்துவின் விலா சுட்டியால் குத்தப்பட்டதைக் கண்ட வன் அவன்மாத்திரம் அவருடைய மாணத்துக்குக் கண் டண்ட சாட்சியோவா. 19. 34, 35.1 யோவா. 5. 5-7. இயேசு வானவருடை லீவியத்திலே முக்கியமான சங்கதிகளை அவன் நன்றும் அறிந்தான்.

IV. தோத்திக்கப்படத்தக்க இரட்சகருடைய உத்தம சிறைத்தனயிருந்தான். — கிறிஸ்துவானவருடைய சேஷருக் ளுள்ளே அவன் அவருடன் மிகவும் சங்காத்தமுள்ளவருயிருந் தான். “இயேசுக்கு அன்பாயிருந்த சேஷன்” என்ற பட்டப் பேரைப் பார்க்கையில், அவர் அவன்பேரில் கல்லாணப்பார்க் கிலும் முக்கிய பாசத்தைக் காட்டினார் என்று விளங்குகிறது. அதற்கு அத்தாட்சியைப் பாப்போம்.

(1) கடைசியாக அவர் இராப்போசனம் செய்தபோது, அவன் கர்த்தருடைய மாடில் சாய்ந்துகொண்டிருந்தான்.

(2) கிறிஸ்துவானவர் மரித்தசமயத்தில் விதவையான தன் தாயான அவன் வசமளிப்பதுபுலித்தார்.

(3) அவன் குரூமான மாணத்துக்கு விசேஷித்தவகையாய் விலக்கிக் காக்கப்பட்டான்.

(4) தேவனுடைய சித்தம் நிறந்தவகையாய் பத்முவில் அவ னுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இதற்கு முகாந்தரம்: அவன் எல்லாரிலும் இளையவனாயும் அதிக அன்புள்ளவனாயும், அன்புகூரப்படத் தக்கவனாயுமிருந் தான். அப்படியிருந்தும் அவன் பயங்காளியல்ல, நம்முடைய கர்த்தர் அவனையும் அவன் சகோதரனையும் இடிமுழுக்க மக்கள் என்றர்த்தம்கொள்ளும் பொவகெர்கேஸ் என்று அழைத்தார். அவன் விரிந்த மனமுள்ளவன். அவன் ஆத்துமா சாந்தம் தயவு அன்பு என்ற இலட்சணங்களால் பொங்கி வடிந்தது. இது விஷயத்தில் அவன் நமது இரட்சகருடைய மாதிரிக்கு இசை வாய் நடந்துகொண்டான்.

V. புதிய ஏற்பாட்டு வேதாகமத்தை எழுதின முக்கிய மாணவர்களில் அவனும் ஒருவனுயிருந்தான்.

1. அவன் சுவிசேஷும்.—இந்த சுவிசேஷத்தில் கிறிஸ்துவி னுடைய அற்புதங்கள் சொற்பமாய்க் காட்டப்பட்டிருந்தபோ திலும், மற்றெந்தச் சுவிசேஷத்தைவிட அதில் அவருடைய உமதேசங்கள் போதனைகள் நிறைவாய்க் காட்டப்பட்டிருக் கின்றன.

2. மூன்று நிருபங்கள்.—முக்கியமான சத்தியங்கள் அவை களில் அடங்கியிருக்கின்றன. சுவிசேஷ பொக்கிஷங்களால் அவைகள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அவனுடைய மாயமற்ற அன்பு அதில் பரிமளித்து வீசுகின்றன.

3. வெளிப்படுத்தின விசேஷும்.—பூமியிலேயும் வானத் திலேயும் பாதாளத்திலேயும் காணப்பட்ட அரிசயமான காட் சிகள், காலாகாலங்களின் சம்பவங்கள், நியாயத்தீர்ப்பின் அலங்காரம், நிதியுதர்ப்புகள் அடங்கியிருக்கின்றன. உலக சரித்திரம், சபையின் நிறைவு, பூமி அக்கினியால் அழிவுந் தல், மோட்ச மகிமைகள் அதில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தேவன் மனிதருக்குக் கொடுத்த எல்லா புத்தகங்களிலும் அதுவே அதிக ஆச்சரியமும் மாட்சிமையுமுள்ளது.

VI. சிறந்த பக்திக்குரிய மாட்சிமையான இலட்சணங் ளை அவனில் விசேஷித்துக் காணப்பட்டன. — அவன் உத் தியோகவிஷயமாய் மகிமைபொருந்தினவனு யிருப்பதுடன் பரிசுத்தத்திலும் பேர்போனவனுயிருந்தான்.

1. அவன் பத்திமார்க்கத்தில் நிலையுள்ளவனாய் ஊக்கத் தோடே நடந்துவந்தான்.—பாலியமுதல் வயோதிபகாலம் வரைக்கும் எண்பதுவருஷங்காலங்களாய் அவன் உத்தம பத்தி மாறாய் நடந்துகொண்டான். அவன் அக்கம்பக்கம் விலகா திருந்தான். கிறிஸ்துவானவர் பிடிப்பட்டபோது, அவன் அவரை விட்டேர்டிப்போயிருந்தாலும் சீக்கிரத்துக்குள்ளாக சேர டைந்து தைரியசாலிகளான ஸ்திரீகளோடே அவர் சிலுவை யண்டையில் நின்றான். அன்பு அவனை அங்கே கொண்டு போனது.

பிந்தியகாலத்தில் அவன் துன்பப்படுத்தப்பட்டக் கொதிக்கிற எண்ணெய்க் கொப்பளையில் போடப்பட்டான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியும் அவன் கிறிஸ்துவினி யித்தமாய் பழமு தீவுக்குச் சிறையாக அனுப்பப்பட்டான்.

2. அவன் முடிவு விசேஷித்தவகையாய் வெற்றிசிறந்த தாயிருந்தது.—எண்பது வருஷங்களாக அவன் கிறிஸ்துவக் காக சாட்சி பகர்ந்தான். கி.பி. 100-ம்ஆல் திராயன் இராயன் காலத்தில் எபேசுவில் இயற்கையான மரணமடைந்தான். காலத்தில் எபேசுவில் இயற்கையான நடந்துபோக சக்தியற்ற வயோதிபவயதில் அவன் ஆலயத்திற்கு நடந்துபோக சக்தியற்ற வனாயிருந்தபோது, அவன் சுமந்துகொண்டு போகப்பட்டான். வனாயிருந்தபோது, அவன் சுமந்துகொண்டு போகப்பட்டான். அவன் அப்போது பண்ணின் சுருக்கமான பிரசங்கம் “இது பின்னாளே ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்” என்பதே. ௨

படிப்பிணை.

1. அவனுடைய நடக்கை, இலட்சணம், போதவனக்கும் தியானத் துக்கும் எவ்வளவு சிறந்ததாயிருக்கிறது.

2. அவன் நமக்கு நல்லமாதிரியாயிருக்கிறான்.—மூக்கியமாய்ப் பாலியருக்கு நல்லமாதிரியாயிருக்கிறான். ஊழியக்காரன் அவ்வளவு நல்ல இலட்சணம்பொருந்தியவனாயிருந்தால், எசுமான் எப்படியிருக்கமாட்டார், அவர் பதிலுயிரம்பேர்களில் சிறந்தவர். உன். 5. 10.

3. யோவானுக்குச் சுகலமும் சிருபையினால் கிடைத்தது.—அந்தக் குழை உங்களுக்கும் கைமாதிரில்லாமல் கொடுக்கப்படும்.

4. மோட்சத்திலே மீட்கப்பட்டவர்களுக்குள் யோவானை மிகவும் சிறந்தவனாகக் காணலாம்.

78. நாத்தான்வேல்.

“பிலிப்பு நாத்தான்வேலைக் கண்டு: நியாயப்பிரமாணத்திலே மோசே யும் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதியிருக்கிறவரைக் கண்டோம்; அவர் யோசேப்பின் குமாரனும் நாசரேத்துராணமாகிய இயேசுவே என்ருன்.” யோவா. 1. 45.

நாத்தான்வேலைப்பற்றி புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்லியிருப் பது மிகவும் சொற்பம். அவனுக்கு இரண்டு நாமங்கள் இருந்த தென்றும், பந்தொலொமேயு இவன்தான் என்றும் பொதுவாய் எண்ணப்படுவதுண்டு. பந்தொலொமேயு அப்போஸ்தல ஊழியத்துக்கு அழைக்கப்பட்டதைப்பற்றி இங்கே காட்டப் பட்டிருப்பதையல்லாமல், வேறே இடத்தில் வேதத்தில் சொல் லப்படவில்லை.

நாத்தான்வேலைக்குறித்துச் சொல்லிய சுவிசேஷகர், பந்தொ லொமேயுவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதில்லை. பந்தொலொ மேயுவைக்குறித்துச் சொல்லியவர்கள், நாத்தான்வேலைப்பற் றிச் சொல்லுகிறதில்லை. மத்தேயு சுவிசேஷகன் பிலிப்பு பற் தொலொமேயுவைக்குறித்துச் சேர்மானமாய்ச் சொல்லியிருக் கிறான். 10. 3. பிரசங்கவாக்கியத்திலே பிலிப்பு நாத்தான்வே லைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அவன் யார்? அவன் பேரின்னதென்பதைக்குறித்த காரியம் அற்பக்காரியம். அவ னிடத்தில் காணப்பட்ட சன்மார்க்க ஒழுக்கங்களோ மிகவும் சிறந்தது.

திவ்விய வசனத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறபடி அவனு டைய வைதீக இலட்சணத்தைக்குறித்துச் சித்திப்போமாக.

I. நாத்தான்வேல் இரட்சகாண்டைக்கு நடத்தப்பட்ட சரித்திரத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. பிலிப்பு அப்போஸ்தலன் அவனை இரட்சகாண்டைக் குக் கொண்டுவரிக் கருவியாயிருந்தான்.—பெத்சாயிதா பிலிப்பு வேறே; உதவிக்குரான்கிய பிலிப்பு வேறே. பெத்சா யிதா பிலிப்பு அப்போஸ்தலனாக கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்ட வர். வச. 48. அவனும் அந்திரேயா பேதரு என்பவர்களும் ஒரே ஊரார், பேர்போன அப்போஸ்தலர் அந்த ஊரிலிருந்து எழும்பினது அந்த ஊருக்குக் கனமாயிருக்கிறது. பிலிப்பு இயேசுவால் அழைக்கப்பட்டபின்பு, மற்றவர்களுக்கு அவ

தைத் தெரியக்காட்டுப்படி விருப்பமுள்ளவனாயிருந்தான். தேவகிருபை அவனுள்ளத்தில் பலிதப்பட்டதற்கு இது ஒரு அத்தாட்சியாயிருக்கிறது.

2. நாத்நான்வேல் கிறிஸ்துவன்டைத்த நடத்தப்பட்டவனை.—வச. 45. நியாயப்பிரமாணத்திலே மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதியிருக்கிறவரைக் கண்டோம், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களையும் வாசித்தறிந்திருந்தார்கள். அவைகளின்படி நடக்கும்படியாக அவைகளைப் படித்திருந்தார்கள். மேசியாவின் இலட்சணத்தையும், அவர் தோன்றும் காலத்துக்கு அடையாளங்களையும், அவர்கள் கவனித்திருந்தார்கள். மேசியாவைக் கண்டபிடிக்கும்படிக்கே, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் வாசித்தார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மேசியாவுக்குரிய அத்தாட்சிகளைப் பிவிப்பென்பவன் இயேசுவில் கண்டிருந்தான்.

இதுகாரியத்தைப் பிவிப்பு, நாத்நான்வேலுக்கு அறிவித்தான். “மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதியிருக்கிறவரைக் கண்டோம்.”

3. நாத்நான்வேல் கிறிஸ்துவன்டைத்த முதலாவதாக நடத்தப்பட்டபோது, அவன் மனநிலையைக் கவனிப்போமாக.—வச. 46. “நாசரேத்தாரிலிருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக்கூடாது” என்றான். இங்கே தப்பெண்ணங்கடிக் வல்லமையைப் பார்க்கிறோம். இடத்தைப்பற்றிய தப்பான எண்ணம், அதுவும் நல்ல மனிதனிடத்தில் அது காணப்பட்டது.

நாசரேத்தாரின் தன்மை கெட்டதாயிருந்தது. கலிலேயன் அல்லது நாசரேத்தாரான் என்பது இளப்பத்துக்குரிய வார்த்தையாயிருந்தது. ஊரைப்பற்றியாவது மனிதரைப்பற்றியாவது, மொத்தமாய் வைத்துக்கொண்டு, ஒருவரைக்குறித்துத் தீர்மானிக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட தீர்மான எண்ணம் எல்லாவிஷயத்திலும் விசேஷமாய் வைத்தீக்காரியத்திலும் உண்டாகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

4. நாத்நான்வேல் பிவிப்புவிட ஆலோசனைக்கு இரட்சித்து நடந்தான்.—பிவிப்பு அவனிடத்தில் “வந்து பா” என்றான். நாசரேத்தாரைப்பற்றி அவனிடத்தில் நியாயம் பேசுவதைவிட இப்படி அவன் சொன்னது நன்மை. எசுமனிடத்தில் வரும்படி அவனை விரும்பினான். தன் நியாயத்தின் பலத்

தைவிட, இயேசுவின் அருள், ஞானம், கிருபை என்றவைகளின்மேல் அவன் அதிக நம்பிக்கையுள்ளவனாயிருந்தான். “வந்து பா” என்று சொல்லுகிற ஆலோசனை எத்தனை அருமையானது, அத்தாட்சியல்லாமல் தீர்மானிக்கவேண்டாம்; அத்தாட்சிக்குரிய ஏததனங்களை அசட்டைசெய்யவேண்டாம், ஆனால் வா, அத்தாட்சியைப் பார்த்து, மனம் தீர்மானிக்கட்டும், நாத்நான்வேல் இந்த ஆலோசனையின்படி நடந்துகொண்டான்.

II. நாத்நான்வேலும் இரட்சகரும் பண்ணின சம்பாஷணை.

1. கிறிஸ்துவானவர் அவனைத்தறிந்துப் புகழ்ச்சியாய்ச் சொன்ன காரியம்.—வச. 47. “இதோகபடமற்ற உத்தம இஸ்ரவேலன்.” தன்மையிலும், பேரிலும், உண்மையிலும், அறிக்கையிலும் கபடமற்றவன். தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைப்பற்றி உள்ளபடி கண்ணியமாய் எண்ணினான். மெய்த் தேவனுடைய உத்தம ஊழியக்காரனாக நடந்துகொண்டான். நம்முடைய ஆண்டவர் அவனிடத்தில் பெலவீனமில்லை, பாவமில்லை என்று சொல்லாமல், கபடமில்லை என்றார். அவனிடத்தில் வஞ்சனை மாயமில்லை. அவன் வாக்கும் கோட்பாடு ஒன்றுக்கொன்று இசைவாயிருந்தது. தேவனாக்கும் மனிதருக்குமுன்பாக ஒன்றுபோல நடந்துகொண்டான். மாரீசம், பாசாங்கு, வெளிவேஷம் இப்படிப்பட்டவைகள் அவனில் காணப்படவில்லை. தேவனுக்கு முன்பாக கேர்மையும் உத்தமனுமாயிருந்தான். இவ்வித இலட்சணத்தைக் காண்பது அரிது. கிறிஸ்துவானவர் இதைப்பற்றிச் சொல்லியது, அதை ரூபிக்கிறதாயிருக்கிறது. தப்பறையான கொள்கைகளையுடைய சதுசேயர் நடுவிலும், சுயநீதிக்காரரான பரிசேயர்நடுவிலும், நாத்நான்வேல் உத்தம இஸ்ரவேலனாக நடந்துகொண்டான்.

2. நாத்நான்வேலின் கேள்வி.—“நீர் என்னை எப்படி அறிவீர்” என்றான். வச. 48. இதுதான் அவன் செய்த முதலாம் சம்பாஷணை. அவன் ஆச்சரியப்பட்டு, அவர் இருக்கிறதை அறிகிறவர் என்று உணர்ந்தான். ஆம் கிறிஸ்து எல்லாவற்றையும் அறிவார்.

3. நாத்நான்வேல் பத்தீக்தரிய விஷயத்தைத்தறிந்து இரட்சகர் வசனித்தான்.—பிவிப்பு உன்னை அழைக்கிறதற்கு முன்னே, நீ அத்தீமரத்தின் கீழிருக்கும்போது, உன்னைக் கண்டேன் என்றார். வச. 48. கிறிஸ்துவானவர் தாம் சர்வஞ்ஞர் என்பதை அதால் காட்டினார். நாத்நான்வேல் நியானம் செய்

306 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யும்படித் தனித்துப்போயிருந்தான். தன்னை யாரும் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணினான். ஆனால் கிறிஸ்துவானவர் அங்கே அவனைக் கண்டார். அந்த இடத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். “அத்தியமரத்தின் கீழ்” நாத்தான்வேல் அங்கே செபம் பண்ணப்போனான். தனிமையாய் ஒருவரும் அறியாதிருக்கவேண்டும் என்று பயபக்தியோடே தேவனுடன் சம்பாஷிக்க வகினான். அங்கே நீண்டகாலமாய் எதிர்நோக்கியிருந்த மேசியாவின் பேரில் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் பாராட்டியிருக்கலாம். அங்கே மேசியாவின் கண்கள் அவனைக் கண்டன.

III. நாத்தான்வேலின் நல்ல அறிக்கை.—அவன் கண்கள் திறக்கப்பட்டன. அவன் ஆவி இரட்சகரில் களிகூர்ந்தது. உடனே அவன் “ரபீ நீர் தேவனுடைய குமாரன், நீர் இஸ்ரவேலின் ராஜா” என்றான். அவன் பூரணமாய் முழு உலகத்தோடே இதை அறிக்கைசெய்தான்.

“தேவனுடைய குமாரன்” பிதாவின் இலட்சணங்களையும் மகிமையையும் உடையவர்; இஸ்ரவேலின் ராஜா; பூர்வ தீர்க்கதரிசனங்களின்படி ஆளும்படி அனுப்பப்பட்டார். இங்கே சந்தேகங்கள் தப்பெண்ணங்கள் எல்லாம் பறந்துபோய்விட்டதாகப் பார்ப்போரும். உத்தம இஸ்ரவேலன் இயேசுவைக் கனிப்படுத்தி, நல்ல அறிக்கைசெய்தான்.

IV. இயேசு அவன் பெரிதான சலாக்கியங்களைக் கண்டடைவான் என்று அவனுக்கு உறுதி சொன்னார்.—அத்தியமரத்தின் கீழே உன்னைக் கண்டேன், இ. வச. 50.

1. பெரிதுவான வாக்குத்தந்தம்.—“இதிலும் பெரிதானவைகளை.” இப்போதுவிடியற்காலவெளப்புப்போலிருக்கிறது; இன்னமும் அவன் கிறிஸ்துநதையைப்போலிருந்தான். தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப்பற்றிய முதற்பாடம், அவனுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

2. விசேஷித்த கங்கதி.—“வாழைத் திறந்திருக்கிறதை.” அப்படியே சம்பவித்தது. யோவா. 12. 28. கிறிஸ்துவானவர் பார்த்துக் கருகினபோதும் அப்படி நடந்தது. லூக். 24. 51. அப். 1. 9.

மேலும் மோட்சத்தின் ஆசிரவாதங்கள், அந்நியோங்கியம் தூதர்களின் ஆதரவு அவனுக்குக் கிடைக்கும் என்பதையும் அதால் விளக்கியிருக்கலாம்.

நாத்தான்வேல் யூதேயா பார்சியாவில் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தபின்பு, அர்மீனியாவின் இராசாவுடைய சகோதரனால் குரூரமாய்க் கொலைபுரியப்பட்டான் என்று சொல்லுவார்கள்.

படிப்பினை.

1. குணப்பாதவர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமை. பிப்புவைப்போல நாம் அவர்களைக் கிறிஸ்துவன்னைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும்.
2. உத்தம இலட்சணம் மிகவும் அருமையானது. கபடமற்றவர்களாயிருப்போமாக.
3. தனித்தியானம் செய்வது கிறித்தவ.
4. வெளியறங்கமான அறிக்கை அவசியம்.
5. தேவனுடைய சனங்களுக்குரிய கிருபையுள்ள சலாக்கியங்கள்.

79. நிக்கொதேமு.

“பூதருக்குள்ளே அதிகாரியான நிக்கொதேமு என்னப்பட்ட பரிசேயன் ஒருவன் இருந்தான்.” யோவா. 8. 12.

யோவான் சுவிசேஷகன்மாதிரும் நிக்கொதேமுவைக் குறித்தும், அவன் இரட்சகரோடே சம்பாஷனை செய்ததைக் குறித்தும் எழுதியிருக்கிறான். நிக்கொதேமு செய்த சம்பாஷனையினால் நமக்கு ஒரு விசேஷித்த போதனை அருளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூக்கியமான உபதேசங்களைக்குறித்து நாம் கியானியாமல், நிக்கொதேமுடைய நடக்கையைக்குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. வாக்கியத்திலு் சொல்லியிருக்கிறபடி அவனுடைய பொதுவான இலட்சணத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. அவனுடைய மார்க்காங்காரம்.—அவன் பரிசேயன்; பரிசேயரானவர்கள் மற்ற யூதாவிட்டுப் பிரிந்து, மார்க்கவிஷயத்திற்குத் தங்களை முற்றும் ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறவர்களாக எண்ணிக்கொண்ட ஒரு வகுப்பார். அவர்கள் எண்ணங்கள் உபதேசங்களில் பலவகை சத்தியங்களிருந்தாலும், அநேக பெரிய தப்பிதங்கள் ஸ்தலந்திருந்தன. உலகம் விதியால் ஆளப்பட்டிருந்ததென்றும், புத்தர்கள் தேவனுக்கு உகந்த பிரியமான சனங்கள் என்றும், அவர்கள் ஆபிரகாமின் வித்தானவர்களா

308 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

யிருந்தபடியால் தேவன் அவர்களுக்குத் தயவுபாராட்டக் கடமைப்பட்டவரென்றும் நம்பினார்கள். அவர்கள் மார்க்கம் ஆடும் பரமம் அபத்தமுமானது. அது மனுஷருடைய புகழ்ச்சியைத் தேடினது. அது முழுதும் சடங்காசாரத்துக்குரியது. ஆவிக்குரிய தன்மை நேர்மை உண்மை அதில் குறைவாயிருந்தது. நம்முடைய இராட்சகர் அவர்களுடைய மாயத்தனத்தையும் வஞ்சகத்தையும் குறித்து அதிகமாய்க் கண்டித்தார். அவர்கள் பெருத்த ஆஸ்திக்காரராயிருந்தார்கள். அவர்கள் இக்காலத்திருக்கிற பிராமணருக்கும் திராவிடமறையர்களுக்கும் ஒப்பாயிருந்தார்கள். இந்தப் பிரிவாருக்குள்ளே சில உத்தமர்களிருந்தார்கள் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

2. அவனுடைய உத்தியோகம்.—“அவன் யூதருக்குள்ளே அதிகாரி.” அதாவது யூதருடைய பெரிய ஆலோசனைச் சங்கமாகிய சனதீம் சங்கத்துக்கு ஒரு அவயவமாயிருந்தான். அது மெத்தக் கண்ணியமும் செல்வாக்குமுள்ள வைதீக உத்தியோகம். சனங்களுக்குள்ளே உயர்ந்த ஸ்திதியும் அதிகாரமுமுடையவர்கள் அந்த உத்தியோகத்தில் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

II. அவன் இயேசுவானவரோடே செய்த சம்பாஷணையைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. அவன் சம்பாஷிக்கவந்த காலம்.—“இராத்திரியிலே.” வச. 2. இராக்காலத்தை அவன் தெரிந்துகொண்டதற்கு முகாந்தரம் நமக்குத் தெரியாது. அமைதலாய் யாதொரு சந்தடியில்லாமல் அவருடன் சம்பாஷிக்கவோ, அல்லது மனத்தையியலில்லாத பயத்தினாலேயோ, நமக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை பயத்தினாலே அவன் இரவிலே அவரண்டைக்கு வந்திருக்கலாம். அவன் மனம் இன்னமும் தன் கடமையின் பாதையில் நடக்கப் பூரணமாய் உறுதிப்படவில்லை. எப்படியும் அவன் இயேசுவண்டை வராதிருப்பதைவிட இராக்காலத்தில் அவரண்டை வந்தது உத்தமம்.

2. இராட்சகரைப்பற்றி அவனுக்கிருந்த எண்ணங்களைப் பரியத்தோடே சொன்னான்.—“நீர் தேவரிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று அறிந்திருக்கிறோம்.” தன் சொந்த அபிப்பிராயங்களை மாத்திரமல்ல, தன்னைச் சேர்ந்த மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் சொன்னான். கிறிஸ்துவானவர் செய்த அற்புதங்களினாலே அவர் பெரிய வைதீக போதகர் என்பதையும், அவர் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்பதற்குரிய போத்த அத்தாட்சியையும் ஒப்புக்கொண்டான்; இது

79. நிக்கொதேமு.

309

காரியத்தில் அவனுக்குத் தெளிவாயிருந்தது. அந்த எண்ணத்தைத் தெளிவாய் அறிக்கைபண்ணினான்.

3. மெய்மார்க்கத்தைப்பற்றி அவனுக்கு அதிகக் துறைவான எண்ணமிருந்தது.—கிறிஸ்துவானவர் உடனே அவனிடத்தில் அதுபோக பத்திமார்க்கத்தைக்குறித்துப் பேசினார். வச. 3. “ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்” என்றார். அப்போது நிக்கொதேமுடைய அறிவுமும் பிரத்தியட்சமாய்த் தெரியவந்தது. “ஒரு மனுஷன் முகிர்வயசாயிருக்கையில் எப்படிப் பிறப்பான்?” என்றான். உள்ளான தேவபக்தி, புதிய இருதயம், ஆவிக்குரிய மார்க்கம் இவைகளைப்பற்றி அவன் மனம் இருளடைந்திருந்தது. இப்படிப்பட்ட விஷயம் அவனுக்குத் தெரியவில்லை. ஆதலால் இயேசுவானவர் அந்த உபதேசத்தை விபரித்துத் திருஷ்டாந்தத்தின்மூலமாய்த் தெளிவாக்கி கெட்டுப்போன உலகத்தார்பேரில் தேவன் பாராட்டின மீட்பின் அன்பைக்குறித்து அவனுடன் சம்பாஷித்தார். வச. 12-21. இந்தச் சம்பாஷணையினுண்டான பயன் இங்கே காட்டப்படவில்லை. அப்பால் இவைப்பற்றி வெகுநாளாக ஒன்றும் சொல்லப்படவுமில்லை.

III. நீதி நியாயம் செல்கிறவனுக்குப் பார்ப்போமாக.—நிக்கொதேமு இராட்சகரோடே இராக்காலத்தில் சம்பாஷணை செய்து இரண்டுவருஷமாச்சது. யூதர்கள் முக்கியமாய்ப் பரிசேயர் கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாய்ச் சாதித்த பகையானது அதிகரித்துவந்தது. அவர்கள் அவரைப் பிடிக்கத் துணிந்து சேவகரை அனுப்பினார்கள். யோவா. 7. 31. அந்தச் சேவகர் பணக்கையின் பெரியநாளிலே அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, அவரைப் பிடியாமல் திரும்பிவந்தார்கள். யோவா. 7. 37-46. அப்போது பரிசேயருக்குள்ளே அவரைப்பற்றிய சம்பாஷணையுண்டாகவே, நிக்கொதேமு அவருக்காகத் தைரியங்கொண்டு, புத்தியாய்ப் பேசி, காரியம் அதுகூலமாய் முடியும்படிச் செய்தான். வச. 47, 50, 51. அவரவர் தந்தம் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

IV. நிக்கொதேமுக்கும் இராட்சகருக்கும் இடையே சம்பாஷணைப்பந்தத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.—கிறிஸ்துவானவரைக்குறித்து யூதர்களுக்குண்டான உக்கிரபகை தீப்பொறியாய் எரிந்தது. கடைசியாக அந்தகாரத்தின் மேரம் வந்தது. யூதாஸ் அவரைக் காட்டிக்கொடுத்தான். சங்கத்தார் அவரை ஆக்கினைக்

310 வேதவானுடைய நடக்கையும் மரணமும்.

குள்ளாகத் தீர்த்தார்கள். ஏரோது அவரைப் பரியாசம்பண்ணினான், பிலாத்து அவருடைய மரணத்தண்டனைக்குக் கையொப்பம்போட்டு, அவரைக் கொல்லும்படி ஒப்புவித்தான். இரண்டு கள்ளர்களுவிலே சிலுவையில் அறையப்பட்டுச் சிலனை விட்டார். குற்றவாளிகளுடைய பிரேதங்களை அடக்கஞ்செய்யாமல், ஒரு குழியிலே போட்டுவிடுவதுண்டு. ஆனால் இயேசுவின் திருச்சரீர்த்துக்கு அப்படிச் சம்பவிக்கவில்லை. யோவா. 19. 39.

நிக்கொதேமு மறுபடியும் இயேசுவோடே சம்பந்தப்படுகிறான். சனங்கள் அவர்பேரில் மூர்க்கவெறியாயிருக்கையில், அவன் அதிகச் செலவுசெய்து, சத்துருவின் முகத்துக்கு முன்பாக வெளியரங்கமாக அவருடைய சரீர்த்துக்கு வேண்டிய மட்டும் கண்ணியதை செய்து, மரியாதையான அடக்கஞ்செய்தான். புத்தியூர்வமாய் முழு உள்ளத்தோடே அப்படிச் செய்தான். அது அவனுக்கு மகிமையாக எண்ணப்படுகிறது. நிக்கொதேமு என்பவனிடத்தில் பயங்கரளித்தனம், காலத்துக்குத் தக்கதாய் நடக்குதல்முதலிய குறைவுகளைப் பார்த்தோமே.

படிப்பினை.

1. முழுமனதோடே தீர்க்காலோசனையுடன் தீர்மானித்தபடியின்படி நடப்பது அவசியம்.
2. கிறிஸ்துமார்க்க உபதேசங்களை வெளியரங்கமாய் அறிக்கையிடுவது மேன்மை.
3. மனச்சாட்சியினிழித்தம் தன்னை ஒறுப்பது அவசியம்.

80. ஸ்தேவானுடைய நடக்கையும் மரணமும்.

“சுரத்தாகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று ஸ்தேவான் தொழுதுகொள்ளுகையில், அவனைக் கல்வெறித்தார்கள். அவனோ முழங்காற்படியிட்டு, ஆண்டவரே, இவர்கள் மெல் இந்தப் பாவத்தைச் சுமத்தாரும் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுச் சொன்னான். இப்படிச் சொல்லி, நித்திரையடைந்தான்.” அப். 7. 59, 60.

பிரசங்கவாக்கியத்தில் ஆதி கிறிஸ்துசபையில் இரத்தச்சாட்சியை மரித்த ஒருவனுடைய சரீர்தீர்தம் சொல்லியிருக்கிறது.

80. ஸ்தேவானுடைய நடக்கையும் மரணமும்.

311

ஸ்தேவானுடைய விசேஷித்த பக்தியினியிழ்த்தம் அவன் முதல் உதவிக்காரரில் ஒருவனுக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். 6. 5. ஆறாம் அதிகாரம் எட்டாம் வசனத்தில் அவனுக்கு விரோத மாய்ச் சாட்டப்பட்ட குற்றத்துக்கு மறுமொழியாக அவன் சனதரீம் சங்கத்தாருக்கு முன்பாக கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு அது சரணையான பாண்டித்திய பிரசங்கம் பண்ணினான். அந்தப் பிரசங்கத்தின் முடிவிலே மனதில் பதியத்தக்க உத்தம போதனைகளையும் எடுத்துக்காட்டினான். வச. 51. சங்கத்தார் அதிமூர்க்கங்கொண்டார்கள். வச. 54. யாவருக்கும் முன்பாகத் தேவன் அவனுக்குப் பரமதரிசனை அருளினான். வச. 55. அதை அவன் அவர்களுக்கு அறிவித்தபோது, அவனைக் கொலைபுரியும்படி சாடினார்கள். வச. 57.

I. ஸ்தேவானுடைய நடக்கையைத்திறித்துப் பார்ப்போமாக.—அவனைக்குறித்து வேதாகமத்தில் சொற்பயாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சொற்பத்தில் மிகவும் மேன்மையான சாட்சி பகரப்பட்டிருக்கிறது.

1. மூழு விசுவாசத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நிறைந்தவனுயிருந்தான்.—6. 5. அவன் ஊக்கமுள்ள பலத்த விசுவாசியிருந்தான். முழு உள்ளத்தோடும் விசுவாசத்தினைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தான். அவிசுவாசம் சந்தேகம் குழப்பம் அவனில் நாணப்படவில்லை. ஆவீக்குரிய வல்லமையும் பக்திக்குரிய முயற்சியும் அவனில் தக்கியிருந்தன.

2. அவன் பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்தவனுயிருந்தான்.—6. 5. நாம் கேட்பதற்கும் விசுவாசிப்பதற்கும் தக்கதாகப் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அவனுக்கு அதிகமான விசுவாசமிருந்ததால், பெலனைப் பெற்றுக்கொண்டான். பிரகாசிப்பித்துப் பரிசுத்தப்படுத்தி, ஆறுதல் அளித்துப் பலப்படுத்தும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அருளை நிறைவாய்ப் பெற்றிருந்தான்.

3. அற்புதங்களைச் செய்யத்தக்க வல்லமையைப் பெற்றிருந்தான்.—“பெரிய அற்புதங்களையும் அடையாளங்களை யும் செய்தான்.” பரிசுத்த ஆவியானவருடைய நாடோடிய வரங்களைப் பெற்றிருந்ததுபோல விசேஷித்த வரங்களையும் பெற்றிருந்தான்.

4. சபையிலே அவன் முதல் உதவிக்காரரில் ஒருவனுயிருந்தான்.—இந்த உத்தியோகத்திற்கு மூலம், 6. 1-ல் சொல்

312 வேதவாணியைக் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

லப்பட்டிருக்கிறது. அவன் அந்த உத்தியோகத்தைக் கண்ணிய மாய் உண்மையோடே செய்தான்.

5. அவன் கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ள காட்சியாய்நித் தான்.—வல்லமையான அவன் பிரசங்கத்தையும் அதின் முடி வுரையையும் வாசித்துப்பாருங்கள். அது எவ்வளவு ஊக்கமுள் ளது, எவ்வளவாய் மனதில் படத்தக்கது, அவன் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் என்னமோசம் வந்தாலும் பயப்படாமல் தன் கட மையை நிறைவேற்றினான். அவன் ஜீவனும் வேலையும் ஒன் ருய் முடிந்தது.

“அவன் முகம் தேவதூதன் முகம்போலிருக்கக் கண்டார் கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. 6. 15. மோசேயின் முகமும் அப்படியே பிரகாசித்தது. யாத். 34. 30. அடுத்தது காட்டும் பளிக்குபோல் நெஞ்சம் சுடுத்தது காட்டும் முகம் என்பது போல், நல்லார் பொல்லார், நீசர் பரிசுத்தவான்கள் இவர்க ளுடைய நடக்கை மனப்பற்று அவர்கள் சரீரமாகிய திரைவழி யாய்த் துலங்குவதுண்டு. நீசரில் சிலருடைய முகம் பிசாசின் முகம்போலவும், பரிசுத்தவான்களில் சிலருடைய முகம் தூதர் முகம்போலவும் காணப்படுவதுண்டு. மனதுக்கும் முகத்துக் கும் அதிசய சம்பந்தமுண்டு.

II. அவன் மரணத்தைப்பற்றிய சம்பவங்களைப்பற்றிப் பாப்போமாக.

1. அது துநாழள்ளது.—கிறிஸ்துவினிமித்தம் அவன் இரத் தச்சாட்சியாய்க் கொல்லப்பட்டான். மூர்க்கரான நெறியில்லா சண்டாளர் அவனைச் சட்டனத்துக்கு வெளியே இழுத்துக் கொண்டுபோய்க் கல்லெறிந்து கொன்றார்கள். அவன் இரத் தத்துக்காகக் கொதித்தவர்கள் தங்கள் நிஷ்டரே செய்கையை நிறைவேற்றும்படி தங்கள் உடைகளைக் களைந்தார்கள். ஒரு வாலிபன் ஸ்தேவாணுடைய மரணத்துக்குச் சம்மதித்து, கொலைபாதகருடைய வன்முறைகளைக் காத்துக்கொண்டிருந் தான். அந்த வாலிபன் பேர் சவுல், அவனைக் குறித்துப் பிந்திப் பார்க்கலாம்.

2. அவன் கிறிஸ்துவனுக்குரிய காத்தத்தோடே மரித் தான்.—அவனைத் துஷித்தவர்களைத் துஷித்தானா? அப்படியே செய்யக்கூடாதென்றாவது, தனக்கு இரக்கம் காட்டவேண்டும் என்றாவது கேட்டானா? அப்படியல்ல, அவன் அவர்களைக் காக விண்ணப்பம் செய்தான். அவன் கிறிஸ்துவைப்போல அமைதலும் தெளிவுமான மனதோடே முழங்காற்படியுண்டு.

80. ஸ்தேவாணுடைய நடக்கையும் மரணமும்.

313

“ஆண்டவரே இவர்கள்மேல் இந்தப் பாவத்தைச் சுமத்தாதிரும் என்ற மரணநேரத்தில் கிறிஸ்துவைகோக்கிச் செய்தான். இது எவ்வளவாய் இயல்புக்கு மிஞ்சினதாயிருக்கிறது; அது நிவ்வித சபாவத்துக்கு அடுத்தது.”

3. சாவாமையுள்ள தன் துலியைக் கிறிஸ்துவின் காங்க ளில் ஒப்புவித்தான்.—மோட்ச மகிமையைப்பற்றிய தரிசுனை யை அவன் காணும்படியான தயவைப் பெற்று வச. 55. ஸ்தோத் திரிக்கப்பட்ட ஆண்டவர் தன் காரியகர்த்தராயும் சிகேதிராயும் நிற்பதைக் கண்டு “கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆலியை ஏற்றுக்கொள்ளும்” என்று தன் ஆத்துமாவை அவர் வசம் ஒப்பு வித்தான்.

கிறிஸ்து ஒருவருக்கே இங்கே ஆராதனை செய்யப்பட்டிருக் கிறது. ஐயமானது தேவபக்திக்குரிய மேலான செய்கை; ஆண் டவரே யாரிடத்தில் போவோம் நித்திய ஜீவவசனங்கள் உம்மி டத்தில் உண்டே. யோவா. 6. 68.

4. அவன் இயேசுவைத் தன் நித்திரையடைந்தான்.—அவன் ஒப்புவித்ததைக் கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொண்டார். ஆத்துமாவானது ஆலிப்பொருள் பரிசுக்கப்பட்டக்கூடாததன்மையுள்ளது அதைக் கல்லெறியவும், கொல்லவும் எலாது. கிறிஸ்துவானவர் தமது ஈரங்களை விரித்தார்; தேவதூதர்களை அனுப்பினார்; ஆத்தமா வானது என்றைகளும் இயேசுவோடேகூட இருக்க உன்னதத் துக்குப் புறந்துபோனது. “நித்திரையடைந்தான்” தேவபக்தரு டைய மரணத்தைக்குறித்துப் பொதுப்பட இப்படியே சொல் லப்பட்டிருக்கிறது.

அது உழைப்புக்குப்பின் இளைப்பாறும் நிலைமையைக் குறிக் கும். பசுவின்வேலை முடிந்துபோயிற்று; அது உணர்ச்சியில்லாத நிலைமையைக் குறிக்கும். கிம்பொறிதன் உயிர்த்தொழும்பும் நான் வளைக்கும் முத்திரை போடப்பட்டிருக்கின்றன. நோவிலை அலறுதலில்லை, ஈற்காலத்திற்கென்று அப்படி நிறுத்திவைக்கப் படும். பின்பு விழித்தெழும்பும், மரணநிலைமை இராமட்டும் னங்குவதுபோலிருக்கிறது.

அது அழைதலும் சமாதானமுமான நிலைமை; சண்டை சச் சரவு கிடையாது. ஸ்தேவாணுடைய மரணமும் இப்படியே லிருக்கிறது.

316 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

அனுப்பப்பட்ட மீட்பர், இந்த நோக்கத்துக்காக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். நமக்கு மாதிரியாகவும், போதகராகவும், தர்மவாளாகவும், பலியாகவும், ஆண்டவராகவும், தேவனாகவும், கெட்டுப்போன பாவிக்கு ஒன்றான இரட்சகராகவும்கிறார் என்று பிரசங்கித்தான்.

3. இயேசுவைப் பிரசங்கித்து, அவரைக் கிறித்தவகளைப்பற்றி வியாக்கியானம்பண்ணிப் போதித்து, சனங்களை ஏவி எழுப்பினான். — இதுதான் அவன் பிரசங்கித்த செய்தி, இதுவே சலிசேஷம். மற்றவைகள் எல்லாம் அதற்கு வெகு தூரமானவைகள், மிகத் தாழ்ந்தவைகள். கிறிஸ்து கடுமையமாயிருக்கிறார், எல்லாப் பிரசங்கங்களும் அவரையே சுட்டிக் காட்டவேண்டியது.

IV. பிரசங்கத்தினாலுண்டான பயனைக் குறித்துப் பார்ப்போம்.

1. சனங்களை அவனுக்குக் கவனமாய்க் செலிக்கொடுத்தார்கள். — சனங்கள் சேட்கவும், கவனிக்கவும், நல்ல ஆசையோடு செலிக்கொடுக்கவும் பண்ணுவது சித்திக்கு முற்படும்.

(1) இத்தக கவனம் பொதுவானது, “சனங்கள் கேள்விப்பட்டு கண்டு, மூ.”

(2) அது ஏக கிங்கியமாயுள்ளது “ஒருமனப்பட்டு,”

(3) அது ஆச்சரியமான கவனம். “பிலிப்பீ செய்த அதிசயங்களைக் கேள்விப்பட்டும் கண்டும்” இந்த அற்புதங்கள் மிகவும் விசேஷித்தவைகளாயிருந்தன. வச. 7.

(4) அது சந்தோஷத்துடன் கூடிய கவனம். வச. 8.

2. பிலிப்பு பிரசங்கித்த சங்கதிகளை விசுவாசித்தார்கள். — அவனித்தலும் ஆச்சரியப்படுதலும் இரட்சியாது. அவை மெய்யான சித்திக்கு அடையாளமாகாது. பிலிப்பு பிரசங்கித்ததை, விசுவாசித்தார்கள். வச. 11. விசுவாசமே நம்முடைய இரட்சிப்பிக்குக் கருவியாயிருக்கிறது.

3. விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். — தங்களுடைய விசுவாசம் உண்மையுள்ளதென்பதற்குச் சாட்சியாக, அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சேஷரோடே சேர்ந்து கொண்டார்கள். கிறிஸ்துவின் மரணத்துக்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தினால் அவரைப் போர்த்துகொண்டார்கள். “நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சகல ஜாதிகளையும் சேஷராக்கி பிதா குமா

81. பிலிப்பு சமாரியாவில்—பிரசங்கித்தான்.

317

ரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினால் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கெடுக்கப்பட்டது.” மத். 28. 19.

பையையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள்ளே ஒரு விசேஷித்த மனுஷன் இருந்தான். — வச. 9. அவனைக் குறித்து அகேசு அபிப்பிராயமான சங்கதிகள் சொல்லப்படுவதுண்டு. ஆனால் பிரசங்கித்தவர்களுக்கிடையே சொல்லப்பட்டிருக்கிறவைகளைக் குறித்து மாதிரிப் பார்ப்போமாக.

அவன் மாயவிறைக்காரன், அவன் ஜோஷியனாயிருக்கலாம்; வரப்போகிற காரியங்களை அறிவிப்பவனாகத் தன்னைப் பாராட்டியிருக்கலாம். சனங்கள் அவனை நம்பியிருந்தார்கள்; பாவியர் ஜோஷியருக்கு எச்சரிக்கையாய் விலகிக்கொள்வார்களாக. சீமோனுக்கு அதிகமான செல்வாக்கிருந்தது.

(1) அவன் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றான்.

(2) அவன் பிலிப்புவைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

3. அவன் அவன் உக்கிரமான எதிர்ப்பை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தான். — வச. 10. அவன் விசேஷித்த கேட்டில் அமிழ்ந்திருந்தது. சனங்கள் அவனை எளிதாய் நம்பியிருந்தபடியினாலே, அல்லலுக்குப் பிழைப்பு நடந்துவந்தது. இப்போது அற்புதம் செய்யத்தக்கதாகப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி விரும்பினான். அப்போதுதலமார்மலமாய் இதைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பார்த்தான். வச. 14. ஆனால் அவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டான். அவனுக்கு அவர்கள் புத்திசொல்லி, அவனைக் கண்டித்தார்கள். வச. 22, 23. அவன் அதால் அதிகமாய் அதிர்ச்சியடைந்தான். வச. 24. அவனைப்பற்றி இவ்வளவுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

படிப்பினை.

1. சமாரியருக்குச் சலிசேஷம் வேண்டியதாயிருந்ததனால், இப்போதுகிற மனிதருக்கும் அது வேண்டியதவலியம்.
2. கிறித்தவைப் பிரசங்கிப்பதே சலிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதாம்.
3. கவனத்தோடும் விசுவாசத்தோடும் சலிசேஷத்தைக் கேட்டால்மாதிரி, அது பிரயோசனப்படும்.

318 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

82. தர்சுபட்டணத்து சவுல்.

“சர்ட்டிக்காரர் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, சவுல் என்னப்பட்ட ஒரு வாலிபனுடைய பாதத்தினருகே போய் தர்சுபட்டணம்” அப். 7, 58.

பிரசங்கவாக்கியத்திலே கிறிஸ்தவ அப்போஸ்தலருக்குள் னே மிகவும் கீர்த்திபெற்றவர்களில் ஒருவனாகிய தர்சுபட்டணத்துச் சவுலைக் குறித்து முதலாவதாக இங்கே சொல்லியிருக்கிறது. அவனுடைய முந்திய வைதிக நடத்தை செம்மையானதாயிருக்கவில்லை.

மூடப்பட்டிருந்த யூதசனங்கள் தேவனுடைய வசனத்தைப் புறக்கணித்துத் தள்ளினதற்காகவும், பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகத் தங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினதற்காகவும், அவர்கள் உணர்ச்சிகளால் ஸ்தேவான் மிகுந்த கவனம் பெற்றவர்கள். கெட்டப்போது மூர்க்கமடைந்து, பல்வேறு கடினமான பரிசுத்தவானும் கிறிஸ்துவின் வேட்களில் விசேஷித்தவர்களில் ஒருவனுமாயிருந்த அவனைக் கொல்லும்படி அவன்மேல் சவலைநிற்கார்கள். பிரசங்கவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சவுல் ஸ்தேவானை கொலைசெய்வதற்குச் சம்மதித்து, அருளைக் கல்லெறிந்து கொன்றவர்களின் வஸ்திரங்களைக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். சவுல் குணப்பட்டவனாயிருமுள்ள சரித்திரத்தை இப்போது நியாணிப்போமாக.

1. அவன் வயிசத்தையும் பிறப்பிடத்தையும் குறித்துப் பார்ப்போம்.—குலகோத்திரத்தின்படியும் வேதாநுசாரத்தின்படியும் அவன் நாயதத்தைக் யூதராயிருந்தான். அவன் தன்னை எபிரெயினில் பிறந்த எபிரெயன் என்று சொல்லியிருக்கிறான். நாயதத்தைகளில் இருவரில் ஒருவராவது முன்பு வேறெமர்க்கத்தை அதுசரித்துப் பின்பு யூதமார்க்கத்தில் சேர்ந்தவர்களல்ல. அவர்கள் பென்யமீன் கோத்திரத்தார். கல்லியில் கிபுணரான சிலர், பென்யமீனப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம், தருகப்பட்டணத்துச் சவுலில் முக்கியமாய் நிறைவேறியிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதி. 49, 17. அவன் சிலியொவுக்குப் பிரதான கசரியாயிருந்த தர்சுபட்டணத்தில் பிறந்தான். அந்த நகரம் கசுவரியமுள்ளது, அதிகமாய்ச் செழித்தோங்குவதற், கல்லியிலும் கைத்தொழிலிலும்

பிரபலமானதாயிருந்தது. அயகேயிருந்து அகேக கல்லிமான் கன் எழும்பினார்கள். அது ரோமசலாக்கியத்தைப் பெற்ற நகரம். ஜூலியஸ் சீஸரும் அகேக இராயனும் அதற்குச் சிறந்த சலாக்கியங்களை அருளினார்கள்.

II. அவன் பாலிய சரித்திரத்தையும் கல்லி பயிற்சியை யுடைய பாலிய சரித்திரத்தையும் தர்சுபட்டணத்தாருக அவனுக்கு அகேகவரை சலாக்கியங்கள் உண்டாயிருந்தன. யூதருடைய பெரிய மூதுண்படி அவன் தன் ஜீவ சரித்திரத்தில் குரியவைகளைச் சம்பாதிக்கத்தக்கதாக நல்ல திறமையுடன் கற்றிருந்தான். அவனுக்குக் கூடாரம் செய்யுமேலை கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. யூதருக்குள்ளே ஒரு முதுமொழியிருந்ததது; அதென்னவென்றால் “தன் மகனுக்கு ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொடுக்கவன் அவன் கன்னாளுக்கும்படி கற்றுக்கொடுக்கிறான்” என்பதே. ஆகவே கைத்தொழில் படிப்பின் ஓர் விசேஷித்த பங்காயிருந்தது. காழும் தொழிலை மதித்து அதைக் கண்டறியமுள்ளதாக எண்ணவேண்டும். பின்னைகளுக்குத் தொழிலைக் கற்றுக்கொடுப்பதில் பெற்றோர் மூன்று காரியங்களைக் குறித்து முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டும்.

(1) தொழில் பின்னைகளுடைய திராணிக்கும் திறமையுக்கும் தக்கதாயிருக்கவேண்டும்.

(2) அந்தத் தொழில் செம்மையானதாயிருக்கவேண்டும். மனிதருடைய சரித்திரத்துக்காவது, அத்துமாவுக்காவது, அவர்களுடைய மூலாருக்காவது நஷ்டத்தை உண்டாக்கத் தக்கதாயிருக்கக்கூடாது.

(3) அது செய்வபத்திக்குப் பிரதிபலமானதாயிருக்கக்கூடாது. தேவாசிரவாதம் இறங்கத்தக்கதானதா விருக்கவேண்டும்.

சவுல் அப்போஸ்தல உத்தியோகத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அவன் கூடாரத்தொழிலைச் செய்கிறவனுயிருந்தான். அவன் கல்லியில் மிகவும் தேறியிருந்தான். தர்சுவின்சத்துக் கொள்ளக்கூடிய சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்தபின்பு, அந்தக் காலத்திலிருந்த ஒரு பெரிய ரபியிடத்தில் கியாயப்பிரமாணத்தைக் கற்கும்படி எருசலேமுக்கு அனுப்பப்பட்டான். அப். 22, 3.

கமாலியேல் சரிதரீம் சங்கத்துக்கு அக்கிராசனபதியாயிருந்தான். அவன் பேர்போன கல்லிமான். ஞானத்துக்கும் விவேகத்துக்கும் பேர்போன்வன். அப்போஸ்தலரைப்பற்றி நற்கா

320 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புக்கள்.

ரியங்களை எடுத்துரைத்தவன் அவனே. அப். 5. 33. இரதக் கமாலியேலிடத்தில் சவுல் ருன்பவன் கியாயப்பிரமாணத்தைக் கற்றுத்தேர்ந்தான். கியாயப்பிரமாணத்தைப்பற்றி உண்டாகும் சந்தேகங்களை நிவிர்த்திக்கிறவனாயும் விளங்கினான்.

III. அவனுடைய வைதீக நடக்கையைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

அவன் பரிசேயன்.—பரிசேயர் யூதர்களுள் கண்டிப்பான பரிவாராயிருந்தார்கள். அவர்கள் வேதமார்க்க முறைமைகளை விசுவசிக்கித்து, கியாயப்பிரமாணத்திலுட்கிய அற்பமான காரியங்களையும் கிறைவேற்றிவந்தார்கள். சடங்காசாரங்களைத் திட்டமாய் அதுசரிப்பார்கள். தசம்பாகத்தைச் செலுத்துவதில் திட்டப்பமாயிருப்பார்கள். சனங்களுடே பழக்கம் செய்வதில் வெகு சாஷநானமாயிருப்பார்கள். வைதீக ஆராதனைகளைச் செய்வதில் கிராமமாயிருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் மார்க்கம் பெருமையினாலும் ஆடம்பரத்தினாலும் கலந்து கெட்டுப்போயிருந்தது.

அது இருதயத்தைப்பற்றினதாயும், ஆவிக்ருரியதாயும், உத்தமமானதாயுமிருக்கவில்லை. அதிலே நீதிவிசுவாசம்மனத்தாழ்மை இரக்கம் இல்லாதிருந்தது. அதிலே மாயமும் பேராசையும் இருக்கமுடிவாகக் கலந்திருந்தது. அது அவ்வளவு ஓரெட்டிருந்தும், அந்தக்காலத்தில் அது மேன்மையான மார்க்கமாயிருந்தது. என்றாலும் அதிலே உத்தம தேவபக்திமான்கள் அநேகர் இருந்தார்கள். சவுல் பரிசேயனாக வெகு திட்டப்பமாய் நடந்துவந்தான்.

2. அவன் துருமான விண்பக்திமான்.—அவன் இயேசுவின் ஷெணாத் துன்பப்படுத்தினான். அப். 22. 1-5. அதைக் குறித்து 1 தீமோ. 1.12ல் அவனே சொல்லியிருக்கிறான். ஊக்காவும் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறான். அப். 9. 1.

வெளிச்சமும் இருளும், மார்க்கமும் அவமார்க்கமும், தேவனுக்காக வைராக்ஷமும் மனிதரைப் புகழ்க்குதலும் முன்பு எண்ணப்படுகிறது. அந்தக் காரியத்துக்கு எவ்வளவு ஊக்கத்தைப் பாராட்டுகிறான். குராம் செய்ய அவன் தன்னை முழுதும் ஒப்புவிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட மனம் எவ்வளவு இழிவானது; இப்படியெல்லாம் அவன் செய்கையில், அவன் பாலியனாக இருந்தான். அவன் பட்டிக்கிற கோனாய் இருந்தான். சவுல் குணப்படுமுன்னே கிறிஸ்துவுக்குச் சத்துருவும், அவருடைய சனங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவனுமாயிருந்தான்.

62. தசம்பாகத்தின் சவுல்.

821

IV. அவனுடைய அதிகாரமான குணப்படுதலைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. அக்காலத்தில் அவன் விபட்டிருந்த காரணம்.—தன் பம்படுத்தவும் குராம் செய்யவும் உத்தரவுபெற்றப் போனான். அப். 8. 1. 9. 1. இப்படி அவன் கிறிஸ்துவுக்கும் அவர் மார்க்கத்துக்கும் விரோதமாய்ப் பித்தம் கொண்டவன்போல நடந்துவருகிறான்.

அவன் அதிகாரமானவண்ணம் குணப்பட்டுன்.—தமங்குப்பட்டணத்துக்குச் சவாரிபோனபோது “சவுலே சவுலே” பேரொளி அவனைச் சுற்றிப் பிரகாசித்தது. “சவுலே சவுலே” என்று சொல்லுகிற ஒரு சத்தமும் கேட்கப்பட்டது. 9. 3. சவுலோடேகூடப் போனவர்கள் அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு, ஆச்சரியப்பட்டு மவுனமாயிருந்தார்கள். வச. 7.

சவுலுடிகைத்தி, தரையிலே விழுந்து, சத்தத்தைக் கேட்டு, “சவுல் சவுல் நீ யார்?” என்று கேட்டான். அதற்கு “நீ தான் ‘ஆண்டவரே நீர் யார்?’ என்று கேட்டான். ‘ஆண்டவரே நீர் யார்?’ என்று மறுமொழி சொல்லப் பப்படுத்துகிற இயேசு நானே” என்று மறுமொழி சொல்லப் பட்டது. வச. 5. இப்போது சவுல் உணர்ந்தப்படுவே, அவன் குணப்பட்டவனாக, நடுக்கத்தினால் “ஆண்டவரே நான் என்னசெய்யச் சித்தமாயிருக்கிறீர்?” என்றான். வச. 6. அவன் செய்யவேண்டியதைக்குறித்து அவனுக்குக் கட்டளை. “நீ செல்லுபட்டது. வச. 6. சரித்திலும் மனதிலும் அவன் பலமாய்த் தாக்கப்பட்டான். வச. 9. அன்னியா ஆறுதலின் பிரசங்கியாக அவன் அண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டான். வச. 10.

3. அவன் குணப்பட்டதற்குரிய உத்தம அந்தாட்சி.—“அவன் இப்பொழுது ஜெபம்பண்ணுகிறான்” என்று தேவன் அவனைக்குறித்துச் சாட்சி விளம்பினார். ஜெபமானது புது ஜீவி யத்துக்கு மெய்யான அடையாளமாயிருக்கிறது. முந்திய காலத்தில் அவன் விரோதம் சாதித்தத் தூஷித்தான். “அவன் ஜெபத்தில் உண்டான மாறுதலைக் கவனியுங்கள். ‘அவன் ஜெபம் பண்ணுகிறான்’” என்று இதைக் கிரியையைச் சரிபடுத்தி ஒப்புக்கொண்டான்.

4. அவன் துன்பப்படுதலால் உண்டான விசேஷித்த நன்மை.—வச. 13-16.

5. அவன் குணப்படுதலால் அவனுக்குக் கடைத்த ஆசீர்வாதம்.—அன்னியா அவனைச் சந்திக்க வந்ததில் பாரவை யடைந்தான்; யரித்துச் ஆவியால் நிரப்பப்பட்டான்; உடனே ரூனஸ்கானம் பெற்றான். இதைக்குறித்து அவன் அப். 22. 12-16ல் சொல்லியிருக்கிறான்.

324 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குற்புகள.

இந்த உழியத்தை அவன் சித்தியுண்டாகச் செய்தான். வச. 22. யூதர்கள் அவனுக்கு எதிர்பெனினபோது, அவன் பலவ் கொண்டு தில்விய அறிவில் டேறினவனும் இயேசுவே கிறிஸ்து என்று பலமாய் ரூபகாரப்படுத்தினான்.

IV. அவனுக்கு உடனே உண்டான துன்பம்.—வச. 23. சர்ப்பத்தில் வித்து ஸ்திரியினுடைய வித்தின் குதிகாரால் நசுக்க. எழும்புவதைப் பார்க்கிறோம். பவுல் சொன்ன நீயாம் மாயிருந்தபோதிலும் யூதர்கள் அகை எண்ணமல் அவனைத் துன்பப்படுத்தி, அவனைக் கொலைபுரிய வகைதேடினார்கள். அப்படிச் கொலைசெய்யத் தேடினவர்கள், மிலேச்சருமல்ல நாஸ்திகருமல்ல சத்தியமார்க்கத்தை அதுசரிக்கிறோம் என்று சாதித்த யூதர்களே. உலகத்திலுண்டான பகைகள் எரோதஸ்களிலே மார்க்கத்தைப்பற்றி உண்டானவைகளே முக்கியமாய் கொடிய ரூபத்தை யும் ஜீவதண்டனையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. இவ்வந்த ஆவ் ரோமசெய்யில் பவுல்காரப் பித்தக விதமாய்க் காணப்பட்டதென்பதை அறிவோம். கிரளாஸ்பேர் அந்தச் சபையால் பிராணமோசத்துக் குட்பட்டார்கள். பவுல் விஷயத்தில் காரியம் நேர் எதிரிடையாய் நிறியிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்துக்கொள்கிறோம். சிறிது நாட்களுக்கு முன்னே துன்பப்படுத்தினவன், இப்போது துன்பப்படுத்தப்படுகிறான். அவன் ஜீவன் மோசத்துக்கேதுவாயிருந்தது. வச. 24. கடைமையிலே அவன் ஜீவனைத் தப்புவதற்கும்படி சீஷர்கள் அலோசனை பண்ணி, இராத்திரியிலே அவனை ஒரு கடைமையிலே னையத்தில் வழியாய் இறக்கிவிட்டார்கள். வச. 25. இப்படியாக அவன் ஜீவன் இரட்சிக்கப்பட்டது. தன் பிழைகாலம் முழுமையையும் இரட்சகருக்கு மகிமையுண்டாகக் கழித்தான்.

V. அப்போஸ்தலன் எருசலேமிலுள்ள இயேசுவின் சபையோடே ஐக்கியமானான். எருசலேமிலுள்ள சீஷர்களுடைய கலந்து ஐக்கியமாயிருக்கும்படி அந்த சபையோடு தனக்குப் போனான். ஆனால் அங்குள்ள சீஷர்கள் அவன் கொடிய பகை என்று அறிந்திருந்ததால், சபையினையினால் அவர்களுக்கு ரோசமுண்டாக்க எண்ணியிருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தது. அவனைச் சேர்த்துக்கொள்ள பயந்தார்கள். அவன் உண்மையாய்க் கொண்டுவந்தான் என்பதைக்குறித்து அவர்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தது. இந்தக்காலத்தில் தேவன் பவுலுக்கு ஒரு சிறுவனை எழுப்பினார். பர்னபா என்பவன் பவுலைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, அப்போஸ்தலர் முன்பாகக் கொண்டுவந்து;

83. அப்போஸ்தலருடைய பவுல்.

325

வச. 27. அவன் தமங்குவுக்குப்போன வழியிலே எர்த்தாசிய கிறிஸ்தவரானவர் அவனுக்குச் சரிசனமானவரையும், அந்தப் பட்டணத்தில் அவன் கிறிஸ்தவங்களுக்குரித்துப் பிரசங்கம்பண்ணினதையும் விவரித்துச் சொன்னதின்போல், அப்போஸ்தலர் பவுலை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்பால் அவன் அவர்களுடனே போக்குவரத்தாயிருந்து, சபையோடே அங்கிருந்தான். சீஷர்களுக்குரிய சுயாதீனத்தை அதுபவித்தான். வச. 28. எருசலேமிலும் அவன் தில்விய பணிவிடையை நிறைவேற்றினான். வச. 29. அவன் இயேசுவின் காமத்தினாலே தைரியமாய்ப் பிரசங்கித்து, மற்ற சேசங்களிலிருந்து வந்தவர்களும் கிரேக்கப்பாஷையைப் பேசினவர்களான யூதரும் ரோடே தர்க்கம்பண்ணினான். இப்படி அவன் இயேசுவை உயர்த்தி, ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்கும்படி மகத்தான உழியைச் செய்ததோடே நிறைவேற்றிக்கொண்டுவந்தான்.

VI. அவனுக்குள்ளே இரண்டாவது துன்பம்.—எருசலேமிலும் அவனுடைய ஜீவன் அபாயத்திக்குடையிருந்தது. யூதர்கள் அவருட்க் கொலைசெய்ய சதியோசனை செய்தார்கள். மறுபடியும் சீக்கோதார் அவன் ஜீவனைக் காக்கும்படி அவனை செசரியாவுக்கு அனுப்பி, அங்கிருந்து அவன் செனப்பெட்டினமாகிய தர்சவுக்குப் போகச்செய்தார்கள். அங்கே அவன் எவ்வளவுகாலம் இருந்தான் என்பது தெரியாது. அந்தக்காலத்தில் அவன் சிலிசியாவிலும் சீரியாவிலும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்திருக்கலாம். நாலு கிந்து வருஷங்களுக்குப் பின்பு பர்னபா அவனைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அந்தியோசியாவுக்குக் கொண்டுபோனான். அங்கே ஒருவருஷம் இருந்து, அங்கே சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்தார்கள். அப். 11. 25.

படிப்பினை.

1. சிறந்த உன்னதமான பத்திக்கும் துன்பத்திற்கும் சம்பந்தமிருக்கிறதாகப் பார்க்கிறோம்.—நாம் அங்கே உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டும். அப். 11. 22. இவ்வுலகத்தில் நமக்கு உபத்திரவமுண்டு.
2. கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தினால் உண்டாகும் சலாக்கியங்களின் மீது நாம் பார்க்கிறோம்.—தர்சலிலும் எருசலேமிலும் பவுல் சீக்கோதரால் ஆயுதப்படுத்தப்பட்டு, அவர்களால் சகாயம்பெற்றான். இது கிறிஸ்தவையின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று.

326 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

3. என்னோரீட்டாலும் தேவனைப்பற்றியும் நம்முடைய கடமை யைப்பற்றியும் நாம் கரிசுமுடையவர்களாயிருக்கவேண் றும் என்று பார்க்கிறோம். பவுல் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த தன் கடமையை ஊக்கத்தோடே நிறைவேற்றினான். நல்ல போர்ச் சேவகனும் தீவகனும்பலி. 2 தீமோ. 2. 3. உங்கள் பொறுமையி னால் உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். தூக். 24. 19. நிரூபித்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தெரியத்தக்க விட் டிபுநிருங்கள். எபி. 10. 85.

84. பவுலின் சரித்திரம்.

பிரசங்கியாகவும் ஆக்கியோனாகவும்.
"நான் அதிகமாய்ப்பிரயாசப்பட்ட
டவன்." 2 கொரி. 11. 23.

முந்தின் பிரசங்கத்திலே பவுல் பணப்பட்ட கலமுதல் பானபா அவனைத் தேடி கண்டபிடித்தான். இன்னோடேகூட அந் தியோகியாவிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனதைக் குறித்தத் தியாளித்தோம்; அவர்கள் அந்தியோகியாவிலே ஒருவருவும் முழுமையும் இருந்தார்கள். பின்பு பவுல் இருபத்தைந்து வருஷக்காலங்களாக முழுவதும் அப்போகதல் ஊழியத்தை விடாமுயற்சியுடன் செய்து இராசுகரியாகிய ரோலம்யிலு தன் கழுத்தைக் கொடுத்தான்; இந்தச்சமயத்தில் அவனுடைய சரித்திரத்தில் விளங்கிய இரண்டு முக்கியமான காரியங்களைக் குறித்துச் சுட்டிப்போமாக.

1. பிரசங்கியாகப் பார்ப்போமாக. — பிரசுத்த பணிலி டையை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய மூலதனத்தையும் ஆவிக் குரிய விசேஷித்த திறமையும் அப்போஸ்தலனுக்கு இருந்த போதிலும், சரிப்பிரகாரமாக மற்றவர்கள் விசியும்படிக்கேற்ற மத்தான தோற்றமுடையவனல்ல. 1 கொரி. 2. 4. கலா. 4. 13. 5 கொரி. 10. 10. அவன் குன்னையிருந்தான் என்பது சாதாரண அபிப்பிராயம். கிறிஸ்தோஸ்தம் அவனைக்குறித்த மூன்றாமுமுமான மனுஷன் போட்டத்தைக் கொடுத்ததற்காய் உயர்ந்திருந்தான் என்ற எழுதியிருக்கிறான். மேலும் வேளா றவர்களில் அவனுக்குக் கொண்டு வரும்படியான, அவனுக் கிருந்த வியாதி அதிகமான வருத்தத்தை தருவதற்கு உண் ணெதெனதம் சொல்வாருண்டு, அவனுக்குச் சரித்திரம் தரு முன் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் அவனுக்குத்

சகலவித திறமையும், திருந்திய புத்திவிசாலமும், வேத அறிவும், இருதய அனலும், தேவனுடைய வகுப்பை வரங்கரும், கிறி ஸ்து இயேசுவுடைய சிறந்த அப்போஸ்தலனுக்குப் பண்ணி னது. நாறு தருணங்களில் பிரசங்கியாக அவன் காட்டின திறமையைப் பார்ப்போம்.

அவன் கிறிஸ்துவினியித்தம் கைதியாக்கப்பட்டபே பே பிஷ். முன்பாக நிறுத்தப்பட்டபோது, அவன் தனக்காகச் சொன்ன மாறுதலும் மிகவும் புகழ்ப்பட்டத்தையிருந்தது. அப்போது 10-22. பின்னொருவேளையில் பேலிசின் மனைவி அவனோடேகூட இருக்கையில் பிரசங்கித்தான். வச. 24, 25. அப்பன் அகிரிப்பா இராசாவுக்குமுன் பிரசங்கித்து, அந்த இரா சன் மலையில் பதியும்படிக்கேற்ற புத்திபோதனை சொன்னதை யும் பார்க்கிறோம். அப். 26. 1-24. அத்தேனை பட்டணத்தி லு. அப். 17. 16-32. எபேசலிலும், அப். 19. 1-7; 18. 20. சனங்களுக்குமுன் வெளியரங்கமாய்ச்செய்த பிரசங்கங்களை யும் புரிக்கையில் அப்பன் மகா திறமையுடையவனுமிருந்தான் என்ற அறிவலாம்.

II. ஆக்கியோனாகப் பார்ப்போம். — இதுவிடயத்தில் அவன் பிரத்தியயுசமாய் யாவருக்கும் முன்பாகக் கீர்த்திப் பிர தாபமுள்ளவனாய் விளங்குகிறான். அவனுடைய கல்வித்தி யும், அந்தக்கரண இலட்சணங்கள், மேலான வரங்கள் யாவும் பிரயோசனத்துக்கேதுவாய் முயற்சிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண லாம். தற்சமையத்திற்கு ஆக்கியோனைவிட பிரசங்கியானவன் நிறந்தவனாக விளங்குவான். ஏனென்றால் பண்ணப்படும் பிர சங்கம் ஆவியும் அவனுமாயிருக்கும். ஆகவே மிகவும் விசே ஷித்த பயன் அதற்கு உண்டாகும். சிசுரோ, டிமாஸ்தனில் என்ற ஞானிகள் பங்கு சாதுவிய பிரசங்கங்களினாலே, உனத தின் இலைகள் கற்றினால் அசைவதுபோல சனங்களுடைய இருதயத்தை அசைத்து எவ் எழுப்பிவிட்டார்கள் என்ற அறி வோம்.

ஆனால் ஆக்கியோனுக்கிருக்கிற நயமென்னவென்றால்,
(1) எழுத்திலே அவனுடைய சுயகுறைவு தெரியவுமாட் டாது, கவனிக்கப்படவுமாட்டாது.
(2) பொருளை யோசனையோடே எழுதி சரிவர முடிக்க லாம்.
(3) பொருளைத் தெளிவுற தெரியக்காட்டலாம்.

328 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரச்சுக்கள் குறிப்புகள்.

(4) எழுத்தினால் அநேகாயிரம்பேரைப் போதித்து, அவர்களுக்குப் பிரயோஜனத்தை உண்டாக்கலாம்.

(5) எழுத்து நிரூபிக்கத்தக்கது. அதினால் உண்டாகும் பயன் காலத்தின் முடிவுவரைக்கும் நிற்கும். அப்போஸ்தலனுடைய பவுல் எழுதின நிருபங்களும் இத்தன்மையுள்ளது.

பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதின ஆகமங்கன் புதிய ஏற்பாட்டில் நாலிலொருபாகத்துக்கு அதிகமாயிருக்கிறது. அவர் பதினாறு நிருபங்களை எழுதியிருக்கிறான்.

(1) அவைகள் பலமான நியாயதொரணையுள்ளவைகள்.

(2) அதிக சத்தம் கட்டுவாயுமுள்ளவைகள்.

(3) அவைகள் ஆக்கியொனுடைய மன உணர்ச்சியையுள் விவேகத்தையும் காட்டுகின்றன.

(4) அவைகள் மிகவும் வீரமும், உண்மையுமுள்ளவைகள்.

(5) மிகுந்த மனவுருக்கமும் தயையும் பொருத்தினவைகள்.

(6) கிறிஸ்துமார்த்தத்தின் பிரதான விதேசங்கள் எல்லாம் அவைகளில் அடங்கியிருக்கின்றன.

(7) புத்தொபாசபத்தி அவைகளில் அடங்கிய ஒர் விசேஷித்த இலட்சணம்.

(8) பரிசுத்த ஜீவியம்பண்ண ஊக்கத்துடன் அவைகளினால் யிருக்கவும், தயவுகளையும் இரக்கங்களையும் நிரந்தரவிதமாக விளங்கச்செய்யவும் போதிக்கின்றன. ரோம நிருபத்தில் அவன் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பாலியானவன் நீதிமானாக்கப்படும் பெரிதான உறுதிசத்தையும், தேவன் தமது நீதியின்படி சீர்கெட்ட பூதநாதனளி புறத் தேசத்தினால் கவிசேஷ சலாக்கியவர்களை அதுபவிக்கத் தெரிந்துகொண்டதையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறான்.

எபிரேய நிருபத்தில் அவன் தன் பேரைக் காட்டாதிருந்தாலும், ரன் சுயதேசத்தானாக கிறிஸ்துமார்த்தத்துக்குக் கொண்டு வரும்படியான கோக்கத்தோடே எழுதி, பழைய ஏற்பாட்டில் காட்டப்பட்டிருக்கிற பலிகளும் நிழலாட்டங்களும், புதிய ஏற்பாட்டின் பொருளானவருக்கு முன்னடையாளமாயிருந்தன என்றும், இயேசுவானவர் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களுக்கும் மொத்தப்பொருளாயிருக்கிறார் என்றும் காட்டியிருக்கிறான். பிலிப்பியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் மிகுந்த மனவுருக்கத்தையும் தேசபாசத்தையும் காட்டியிருக்கிறான்.

85. பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய உபத்திரவங்கள் பாடுகள். 329

இரண்டாம் கொலோசெயர் நிருபம் மகத்தவமும் பலமுமும் உடையது. கொரிந்தியர் நிருபங்களும் எபேசியர் நிருபமும் உண்மையான காரியங்களைத் தெரிவித்து, மனவுரு ஆராய்ந்த சோதிக்கிற புத்தகங்களாயிருக்கின்றன. ஆனால் எல்லாம் ஏற்றதும் சிறந்ததும் கிவ்வியமுமானவைகள். அவை எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவின் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவே விளம்பரப்பட்டிருக்கிறார். கிறிஸ்துவே எல்லாரிலும் எல்லாமுமாயிருக்கிறார்.

புத்தொபாசபம்.

1. பவுல் துருக்களுக்கு மாதிரியாயிருக்கிறான். — அவன் உழைப்பாளியும், ஒரே நல்கொண்டவனும், சுறுசுறுப்புள்ளவனும், சத்த உபதேசத்தைப் பிரசங்கிக்கிறவனும், உண்மையுள்ளவனுமாயிருக்கிறான்.

2. அவன் ஆக்கியொன்களுக்கு மாதிரியாயிருக்கிறான். — ஆராய்ந்தவனும், உண்மையைத் தெரிவிப்பவனும், உத்தமனுமாயிருக்கிறான்.

3. அனுடைய புத்தகங்கள் நமக்குப் பிரயோசனமாக இருந்து வருகின்றன.

புத்தொபாசபம்.

85. பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய உபத்திரவங்கள் பாடுகள்.

"அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரா? நான் அதிகம்; புத்தொபாசபம் மாயப் பேசுகிறேன்; நான் அசிகமாய்ப் பிரபாசப்பட்டவன், அசிகமாய் பிடிப்பட்டவன், அசிகமாய்க் காவல்களில் வைக்கப்பட்டவன், அசிகமாய் மரண அங்கத்தையில் அடங்கப்பட்டவன், ஆதாரமில் ஒன்ற குறைய நாற்பதடியாக நீந்ததரம் அடிப்பட்டேன், இ. 2 கொரி. 11. 23-29."

பவுல் அதிகசயமானவிதமாய்க் குணப்பட்டு, அப்போஸ்தல ஊழியத்துக்குத் தன்னை முற்றிலும் ஒப்புவித்திருந்தபோதிலும், நல்ல போதகமார், கள்ளப் போதகமார் இவர்களுடைய எரிச்சலினால் வருத்தங்களை அதுபவிக்கவேண்டியதாகத் தெரிட்டது. கொரிந்தியரைப் தப்பான கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டதால், தவர்களுக்குள் அதிகமான குழப்பங்கள் உண்டாயின. சபையின் ஒழுங்கு அசட்டைபண்ணப்பட்டது; பிரிவினையின் ஆவி பலப்பட்டிருந்தது. அப்போஸ்தலனுல்

330 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

குணப்பட்டவர்களும், அவனுடைய நடக்கையைக் குறித்தும் அவன் பணிவிடைகளைக் குறித்தும் வேசனை எண்ணங் கொண்டார்கள். ஆதலால் அவன் தனக்காக நியாயம் சொல்லும்படி நேரிட்டபோது, அருமையான இரட்சகர்நிமித்தம் அவன் உத்தரித்த பாடுகள் உபத்திரவங்களைக் குறித்து எழுத வேண்டியதாயிற்று. அந்த உபத்திரவங்களில் சிலவைகள் இந்த இடத்தில் மாதிரிச் சொல்லியிருக்கிறது. அவைகள் நடந்ததால் இடம் இன்னதென்பதை நாம் அறியோம். அவன் எந்த நியாயமான பாடுகளை அதுபவத்திற்குக் கிருன். அவைகள் நெஞ்சை உருக்கத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. ஆனால் அவன் அவைகளை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல் தன் ஊழியத்தை மேன்மைப்படுத்தினான்.

I. கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாக அவனுக்கிருந்த மேன்மையைக் குறித்து அவன் சொல்லுகிறவைகளைப் பார்ப்போம். — என் ஊழியத்தை ஆட்சேபிக்கிறவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரானால், நான் அவர்களிலும் அதிகம் யிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அது தான் விசேஷித்தவராய் அழைக்கப்பட்டு, இந்த உத்தரான ஊழியத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டதைக் குறித்து இங்கே எடுத்துக்காட்டுகிறான்.

அப்போஸ்தலரும் சபையாரும் மற்றக் கிறிஸ்தவர்களுடைய பத்தியையும் சகுதியையும் பார்த்தறிந்து திவ்விய பணிவிடைக்கு ஆட்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள். ஆனால் அவன் கர்த்தராகிய இயேசுவின் அந்த ஊழியத்துக்கென்று நேராய் அழைக்கப்பட்டான். இதைக் குறித்துக் கர்த்தர் தெரிவாய் அன்னியாவளுக்குச் சென்னார். அப். 9. 13-16. பவுல், தான் மூலியமாயல்ல, நேராய்க் கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டதைக் குறித்து, அடிக்கடி எழுதியிருக்கிறான். கலா. 1. 1, 11, 12. பணிவிடை வகையிலோ ஒருவனாவது அங்குக்கு மிஞ்சிச் செய்யவில்லை என்பது பிழ்த்தியிட்சமாயிருக்கிறது. கலா. 1. 15. ரோம. 15. 19. சீரியா, பெனிக்கே, அரபி, சிலசியா, பழியிலியா, கலாத்தியா, ஆசியா, திராசியா, மக்கெதோனியா, தெசலி, அகாயா முதலான மற்றேக நாடுகளிலும் தேசங்களிலும் அவன் கவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்திருந்தான். அப்பன் தன் வேலையைப் பற்றி மாதிரியல்ல.

II. அவன் பட்ட அநேக பாடுகளைக் குறித்துக் கொல்லியதையும் பார்ப்போம். — இவைகளைக் குறித்து முதலாவது அவன் பொதுப்படச் சொல்லுகிறான். வச. 23.

85. பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய உபத்திரவங்கள் பாடுகள். 331

(1) அதிகமாய் அடிப்பட்டவன், கழக்கத்துக்கு மிஞ்சியும், மற்றவர்கள் பட்டதைப்பார்க்கிலும் அதிகமாயும் அடிபட்டான்.

(2) அதிகமாய்க் காவல்களில் வைக்கப்பட்டவன், கிறிஸ்துவினியத்தம் அவன் தன் சுயாதீனத்தை இழந்து சிறைச்சாலையில் போடப்பட்டான்.

(3) அநேகதரம் மாண அவஸ்தையில் அகப்பட்டான். அதாவது அடிக்கடி மாணத்துக்கேதுவாயிருந்தான். 2 கொரி. 1. 8, 9. இவைகளைச் சொன்னபின்பு, கிறிஸ்துவின் கவிசேஷத்தின் பொருட்டி அவனுக்குண்டான பாடுகள் உபத்திரவங்களை விசேஷித்துக் காட்டுகிறான்.

(1) கிறிஸ்துதரம் அடிப்பட்டேன்; இவ்வகையான தண்டனை ஆதலால் செலுத்தப்பட்டது. ஒரு நேரத்தில் முப்பத்தொன்பது அடிக்கு மிஞ்சி அடிக்கப்பட்டார்கள். பொதுப்பட மூன்று வார்த்தையிறுகொண்ட அடிப்பார்க்கள். பதின்மூன்றுதரம் அடித்தால் முப்பத்தொன்று அடியாகும்.

(2) மூன்றுதரம் மிஸ்துகளால் அடிப்பட்டேன். வச. 25. இவ்வித தண்டனை செலுத்தப்பட்டதைப்பற்றி, ஒருநேரம் மாதிரம் வாசிக்கிறோம். அப். 16. 22.

(3) ஒருதரம் கல்லெறியப்பட்டேன்; லீஸ்திராவில் நடந்த தாக்கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப். 14. 19.

(4) மூன்றுதரம் கப்பல் சேதத்திலிருந்தேன்; அவனுக்கு விஸ்தரமான பற்பல இடங்களில் வேலை இருந்ததால், கப்பல் பிரயாணம் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது. அப்போது இந்தக் கஷ்டங்கள் நேரிட்டன. அப்படி நேரிட்ட ஒருசமயத்தில் ஒரு இராஜா பகலும் கடலில் ஒரு துண்டிபலகையைப் பிடித்துக்கொண்டு தண்ணீரிலே இருக்கும்படி நேரிட்டது.

(5) பின்னும் பற்பலவகையான பாடுகளைப்பற்றி அறிவிக்கிறான் பழம்பாண மோசங்கள். கவிசேஷத்தை அறிவிக்கும்படி கிறிஸ்துமத்திற்கும்பச் செய்யவேண்டிய பிரயாணங்கள், தண்ணீரில் உண்டான மோசங்கள், எல்லா உண்டான மோசங்கள்; அவன் பிரயாணப் பண்ணின இடங்களில் சிலவை இப்போதும் பிரயாணிகளுக்கு மோசம் நேரிடக்கூடியவைகளாயிருக்கின்றன. சமசனங்களால் உண்டான மோசங்கள்; அவர்கள் அடிக்கடி அவனை மோசப்படுத்தவேண்டுமென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் செய்த கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி, அப்.

332 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

23. 12ல் சொல்லியிருக்கிறது. அந்நிய சனங்களால் உண்டான மோசங்கள்; ஜீனானுள்ள மெய்யான தேவனைப்பற்றி அவன் பிரசங்கித்தபோது அதற்காக எரிச்சலடைந்தார்கள். தெர்பே, லீஸ்திரா, பிலிப்பிட்டனம், எருசலேம், எபேசு என்ற இடங்களில் அவனுக்குண்டான உபத்திரவங்கள் மிகுதி. வஞ்சகத்தில் உண்டான மோசங்கள்; அது காட்டு மிருகங்களால் உண்டானது. சமுத்திரத்தில் உண்டான மோசங்கள்; இதைக்குறித்து முன் சொல்லியிருக்கிறது. கள்ளச் சகோதரரால் உண்டான மோசங்கள்; அவர்கள் ஒரே விசுவாசம், அறிக்கையிட்டு, ஒரே வேலையைச் செய்தபோதிலும், அவனுக்குக் கண்ணியக்குறைவை உண்டெண்ணவும், அந்நிய மறவர்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருப்பதைக் கெடுக்கவும் பிரயாசப்பட்டார்கள். கலா. 4. 13; 5. 9.

(6) அவனுக்குச் சரீரத்தில் கோரிட்ட உபத்திரவங்கள். வச. 27. எவ்வளவு துக்கமான சம்பவங்கள் அவனுக்கு கோரிட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்களை அதுபவித்திருக்கிறது. அது மாம்சத்துக்கும் இரத்தத்தக்கும் எவ்வளவு வருத்தத்தையும் நோவையும் உண்டெண்ணியிருக்கும்.

(7) ஆவிக்குரிய கவலைகளும் உத்தரவாதங்களும் அவனை நெருக்கின. வச. 28. எல்லாச் சபைகளிலிருந்தும் உண்டாயிருக்கிற கவலை. அவனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சபைகள் வளர்ந்து செழிந்தோங்குவதைப் பார்க்க விருப்பமுள்ளவரையிருந்தான். ஆனால் அவர்களுக்குள் உண்டான பிரிவினையையும் மருள விழுதலையும் கண்டு மனநோவடைந்து, அடிக்கடி அவர்களுக்குப் போதனைசெய்து, ஆலோசனை சொல்லி, அவர்களை நடத்தவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. அந்தச் சபைகளைப் பற்றிய கவலை அவனுக்கு மிகுதியாயிருந்தது. ஒரு பாரம்போல் அவனை அமுக்குகிறதாயிருந்தது. பின்பு மொத்தமாக,

(8) பாடுகளை அதுபவித்திருக்கிற கிறிஸ்துவின் வேதக்களாடேதான் அதுதாப்பப்படுகிறதாக எழுதியிருக்கிறான். வச. 29. யாராவது பாடுகளை அதுபவித்தால், அவன் இருதியும் அவர்களுக்காக உருகுகிறதாயிருந்தது. சபையில் யாராவது குற்றஞ்செய்தால், அவர்களுக்கு லீரோதமாக அவன் ஆத்தமா பரிசுத்த கோபங்கொண்டு, அவர்கள் சீர்ப்படும்படி முயற்சிக்கும். அவன் தன்னையம் பாராமல், முழுவதும் தன்னைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவருடைய ஆவியையுடையவனாய் நடந்துகொண்டான்.

85. பவுல் இரத்தச்சாட்சியாய் மரிப்பதற்கு ஆயத்தமாயிருந்தது. 333

படிப்புகள்.

1. தீவ்லிய பணிலிலைட்டின் மென்மை.—அதிஷ்டபொருள், கோக்கம் உத்தரவாதம் பெரிதானவைகள்.
2. சனங்கள் தீவ்லிய பணிலிலைட்டாகாருக்காக அனுதாபப்பட்ட வேண்டியது.—சகோதரரே எங்களுக்காகச் செபம்பண்ணுங்கள் என்ற அப்போத்தலன் விரும்பினான்; அவர்களும் மனிதத்தானே அவர்களுக்கு மரியாதை செய்யவேண்டும், தயவுபாட்டவேண்டும், அவர்களுடன் பட்சமாயிருக்கவேண்டும், அவர்கள் கைகளைப் பலப்படுத்தவேண்டும்.
3. நியுடைய காலத்தில் நமக்கிருக்கிற சஞ்சிகையங்களுக்காக நாம் சந்தோஷப்பட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.—என்ற அம் இலையைப்பற்றிய இடமல் ஒழிந்தபொக்கிலி. ஆனால் அப்போத்தலன்போல நாம் உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கிற நிலை.
4. எவ்விதமான வினையையும் தேவகிருபையானது நமக்குப் போதுமானதாயிருக்கிறது.—எனது கிருபை உனக்குப் போதும்.

86. பவுல் இரத்தச்சாட்சியாய் மரிப்பதற்கு ஆயத்தமாயிருந்தது.

‘ஏனென்றால், நான் இப்பொழுதே பாபவியாக வார்க்கப்பட்டுப் போகிறேன். நான் தேகத்தைவிட்டுப் பிரியும் காலம் வந்தது. எல்லா போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விகவாதத்தைக் காத்தகொண்டேன். இதுமுதல் நீயின் கிரிபும் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீயின் நிர்யாபிபியாகிய கர்த்தர் அந்நாளிலே அதை நனைத்துத் தருவார், மூல 2 தீமோ. 4. 6-8.

பவுல் அப்போத்தலன் முதல்தடவையாக ரோமாயிருக்க கைதியாகப் போனபோது, ஒரு வாதை வீட்டிலே குடியிருக்கும்படியான உத்தரவு கிடைத்தது. அவன் அதிலிருந்து கொண்டு தன்னிடத்தில்வந்த யாவனையும் அங்கீகரித்துத் தன் ஊழியத்தை ஜாக்கிரதையாய் நிறைவேற்றிவந்தான். அவன் அங்கே இரண்டுவருஷம் இருந்தபின் தேவகர்ப்பினால் விடுதலை பெற்றான். இரண்டாந்தரமாக அவன் ரோமைக்குக் கைதியாக வந்தபோது, தன் வேலை முடிந்ததென்றும், அவன் முடிவு

333 வேதமனுஷரின் குணங்களை விவரிப்பது பிரச்சுரக் குறிப்புகள்.

சரிபமாயிருக்கிறதென்றும் அறிந்து பிரசங்கவாக்கியத்தைச் சொன்னான்.

அந்தக்காலத்தில் கோரோ ஞான்பவன் ரோமையில் இராயனா யிருந்தான். அங்கு பட்டணத்தில் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடிய துன்பமுண்டாயிருந்தது. அநேகர் கொலைபுரியப்பட்டார்கள். மற்றக் கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திடீரில் பிடித்தபடியால், பவுல் இராயனுக்கு முன்பால் சிற்றப்போது, ஒருவனாகவும் அவனுக்குத் துணைகிறவல்லலை. அவன்முகூடும் ஒன்றியாய் நின்றான். வச. 16. அப்போதும் மாறாத தன் ஆண்டவருடைய சமூகம் தனக்கு முன்னிருப்பதைக் கண்ணொன்றான். வச. 17.

1. பவுல் கடந்தகாலத்தைப்பற்றித் கொல்லாடிய வேற்றிச்சிறப்பைப்பற்றிப் பாரிப்போம்.—இங்கே அவன் மூன்றுகாரியங்களைக்குறித்து உறுதியாய்ப் பேசுகிறான்.

1. போரிஸ் ஜெயம்.—“நான் போராட்டத்தைப் போராடினேன்.” அவன் கிறிஸ்துவின் போர்வரையிருந்தான். பிரசுரான சேனாபதியின்கீழ் இவனும் சேனாபதியாயிருந்தான். தன் போராட்டத்தை “நல்ல போராட்டம்” எனச் சொல்லுகிறான்.

(1) தீமைக்கு விரோதமான போராட்டம். பாவத்தினால் விளைந்த தீமைக்கும், அவைகளின் சார்பாய்வரும் நிரப்பாக்கியங்களுக்கும் விரோதமாய்ப் போராடினான்.

(2) பரிசுத்த ஆயுதங்களைக்கொண்டு போராடினான்; பட்டயம் கேடகம் முதலிய ஆவிக்குரிய ஆயுதங்களை உபயோகித்தான். ஏபே. 6. 14-18. 1 தெச. 5. 8. எங்களுடைய போராயுதங்கள் மாம்சத்துக்கேற்றவைகளாயிராமல், ஆரண்கள். நிரமூலமாக்குகிறதற்குத் தேவபலமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது. 2 கொரி. 10. 4 சரிசு நோவையும் நிரப்பிக்கியத்தையும் மாணத்தையும் உண்பெண்ணுகிற ஆயுதங்களல்ல.

(3) நல்லகாரியத்துக்காகப் போராடினான். இயேசுவின் பாதங்களைநடக்கவும், மனுஷரின் நலவாழ்வுக்காகவும், சத்தியம் நீதி தகுபமுதலியவைகளுக்காகவும், மனிதசரிதியாருடைய இரட்சிப்புக்காகவும் போராடினான்.

(4) கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவாகிய நல்ல சேனாபதியின் கீழிருந்து போராடினான். அப்படியே. எபி. 2. 10ல் சொல்லியிருக்கிறது.

இந்த ஊழிப்பத்தில் பவுல் பிரவேசித்துப் போராட்டத்தைத் துவக்கி, அதில் பின்வாங்காமல், அநேக யுத்தங்களில் ஜெயம்

86. பவுல் இரத்தாட்சியாய் நிரப்பதற்கு ஆயத்தமாயிருந்தான். 335

டைந்து, அக்காலத்தில் அறியப்பட்ட உலகம் எங்கும் வெற்றிக்கொடி நாட்டினான். அவன் சேர்வை இப்போது முடியப் போகிறது.

2. ஒட்டத்தில் ஜெயம்.—“ஒட்டத்தை நான் கண்டேன்.” ஒலிம்பியர் பந்தய ஒட்டத்தை ஒப்பனையாகவைத்துப் பேசுகிறான். குறிக்கப்பட்ட இலக்குக்குவந்துசேர்ந்தான். பந்தய ஒட்டத்திற்குரிய சட்டங்களைவெல்லாம் டைக்கொண்டு, பாதையிலே தடித்த தன்முன் இங்கு இருப்பதைக் கண்டான். ஒடுவதிலே பிரயாசமும் சுய ஒறுப்பும் வேண்டியதோடு தன்மூலமும் ஊக்கமும் வேண்டியது அவசியம்.

3. கர்த்தராகிய இயேசு அவனிடத்தில் ஒப்புவித்தவையுட்கில் உன்னம்.—“விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டே இருக்காலத்தில் அதை அழிக்கும்படி தேடினான். ஆனால் பரிசுத்தருகாலத்தில் அதை அழிக்கும்படி அப்போஸ்தலனாக அதை ஒப்பக் குணப்பட்டுக் கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலனாக அதை ஒப்பக் கொண்டு, அதைப் பாதுகாக்கவும் அதற்கு நியாயஞ் சொல்லவும் ஏற்பட்டு, மனநிரண்யத்துடன் கடைசியாயிந்தம் உடனமை யோடே நடந்தான்.

II. அவனுடைய தற்கால அநுபவத்தைப்பற்றிப் பாரிப்போம்.—“நான் இப்பொழுதே பரிசுபலியாக வார்க்கப்பட்டபயோகிறேன்.” மரணத்துக்கு ஆயத்தமாயிருப்பது எவ்வகையோ விசேஷித்தகாரியம். சலிசேஷத்தினியித்தமும் கிறிஸ்தினியித்தமும் அவன் தன்னைப் பலிக்கொப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறான். தந்தரவுக்காகமாத்திரம் காத்துக்கொண்டிருந்தான். உத்தமம் உறந்திருந்தான் தன் கழுத்தை நீட்ட ஆயத்தமாயிருந்தான். அப்படி அவன் ஆயத்தமாயிருந்ததற்குரிய நியாயங்களாவன:

1. தன் குணப்படுதலையும் கிறிஸ்துவின் தான் அங்கீகரிக்கப்பட்டதையும்பற்றிய நிச்சய அறிவுடையவனாயிருந்தான்.—இவையன்றி, ஆயத்தமாயிருப்பது உபாதகாரியம். பவுல் இதைப்பற்றிய தெளிந்த அறிவுள்ளவனாயிருந்தான். அதைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கவேயில்லை. “நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னாரென்று அறிவேன்.” 2 திமோ. 1. 12.

2. கர்த்தருடைய வேலைய நிறைவேற்றியிருந்தான்.—அவன் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனாயிருந்தான். கிறிஸ்துவானவரும் தம்முடைய சித்தத்தின்படி தம்முடைய விஷயமாய் அநேக வருஷங்களாக அவனை உபயோகப்படுத்தினார். அவன் ஊழியம் இப்போது முடிந்தது; ஆகையால் ஆயத்தமாயிருந்தான்.

தான். நான் என் வேலையை முடித்தேன் என்று இரட்சகர் சொன்னதுபோல் சொல்லக்கூடியவனாயிருந்தான். கிறிஸ்த ஜீவியம், தேவனுக்கும் கம்மமுடைய தலைமுறை மனிதருக்கும் ஊழியஞ்செய்கி சுறுசுறுப்பான ஜீவியமாம். பவுல்-இரண்டையும் நிறைவுற்றிருக்கிறான்.

3. மோட்சத்துக்கு ஆயத்தமாயிருந்தான். — மாண ஆயத்தமும் மோட்சத்துக்குத் தகுதியும் ஒன்றுதான் என்று எதன்மூலம் பொருந்தியது; பவுலுக்கு அது இருந்தது. தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைந்தவனான இருதயமுள்ளவனாய், அகாவது பரிசுத்தஞாய்த் தேவனுடைய சித்தப்படி நடந்துகொண்டான். அவன் தன்னை முழுவதும் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். அவன் அவருக்காக ஜீவித்தான், அவனையே பிரசங்கித்தான், அவர்நிமித்தம் சகலத்தையும் இழந்துவிட்டான். ஆகவே தான் மரித்துக் கிறிஸ்துவோடே கூட இருக்கும் மேலான நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டான். பவுல் இப்படி ஆயத்தமாயிருந்தது மூலகாரணமாகிய தேவகிருபையினாலேயே. அந்தக் கிருபையே அவனைத் தாங்கியும்வந்தது.

III. அவன் எதிர்நோக்கின காரியத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. — “இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

1. அவன் ஒரு கிரீடத்தை எதிர்நோக்கினான். — கிரீடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள புண்ணியவானாயிருந்திலேயல்ல, தேவனுடைய கிருபையுள்ள கட்டளைகளே அவன் நிறைவேற்றினதால் அவரில் விசுவசியமுள்ளவனுளுன். அந்த கிரீடத்தைக் கொடுப்பேன் என்று வாக்கு அருளியிருந்தார். சிவனையும் கிரீடமும் அவன் எசமானிடத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தன; அப்படியே அவர் அடியாரிடத்திலும் அவை சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவரோடே கூட பாடுபட்டால், அவரோடே அரசாவினும் செய்வோம்.

கிரீடம் என்பது கனத்தாக்கும் தயவுக்கும் விசுவசியத்திற்கும் இராச்சியத்துக்கும் அடைபாளமானது. அவன் இவ்வரசனாயிருந்து இப்போது தன் இராச்சியத்துக்கு வரப்போகிறான்.

2. இந்தக் கிரீடம் நீதியின் கிரீடம். — தந்தாராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நீதியுள்ள ஜீவியத்துக்கும், பவுலுக்கும் புனிதமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவருடைய அருமையான இரட்சத்தினால் கொள்ளப்பட்டது. அது நீதிமான்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். பாரம்பரியமாய்ப் பிடிக்களுக்கல்ல, பெருஞ்ஞானைக்

3. பவுல் இரட்சக்காரியம் மரிப்பதற்கு ஆயத்தமாயிருந்தான். 337

விராஜக்கும் கிரீடமும், நீதிமான்களுக்கு அருளப்படும். உலகியல் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், பரமோசரிஜ்யம் அவர்களுடையது. ஒலிவ இரீதியால் அல்லது மற்றெந்தச் செடியால் செம்மப்பட்டதல்ல, அது நீதியின் கிரீடம்.

3. அதைக் கிறிஸ்துவானவர் தந்தருளுவான் என்று எதிர்நோக்கினான். — “நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்தாளிலே அதை எனக்குத் தந்தருளான்.”

கிறிஸ்துவோடு இருக்கும் பெரிய நியாயாதிபதி என்ற அவன் அத்தனைருக்குப் பிரசங்கித்தான். அப. 1. 31. கிறிஸ்து தம்முடைய சேஷர்களை அந்தாளில் அறிக்கையிலோர் என்றும், அவர்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பார் என்றும் அவர்கள் உத்தேசிக்க இரூக்கவேண்டும் என்றும் ஜெபம் மண்ணினார் என்றும் பிராக்கிறோம். பவுல் இதெல்லாவற்றையும் அறிந்து விசுவசித்தான், அதற்காக கம்பிக்கையோடு எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

4. இந்தக் கிரீடத்தைக் கிறிஸ்து பிரசன்னமாகும்நாளில் கொடுத்தான் என்று எதிர்நோக்கினான். — மரித்தவுடனே மோட்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர்நோக்கினான். ஆனால் பூரணபலன் கடைசியாகக் கிடைக்கும் என்று கம்பிக்கையுள்ளவனாயிருந்தான். கிறிஸ்து இரண்டாம் தரம் வல்லமையோடு மிகமையோடும் வரும்போது அது அடப்படும் என்ற நிச்சயம் அவனுக்கிருந்தது. மத். 25. 31, 32.

5. மற்றவர்களும் தன்னோடே கூட மிகமையில் பங்கு

பெறார்கள் என்று எதிர்நோக்கினான். — “என் தம்மத்திற்குமல்ல, தம்முடைய பிரசன்னமாகுதலை விரும்புகிற யாவருக்கும் அதைத் தந்தருளுவான்.” தான்மத்திரம் கன்னுயிருக்க வேண்டும் என்ற விரும்பமுடையவனல்ல; தான் மோட்சானந்தத்தை அதுபுரிப்பதுபோல், மற்றவர்களும் அதற்குரியவர் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்ற அபேட்சையுடையவனாயிருந்தான். எதிர்க்கொண்டுகொடுப்பேன்; பரமானந்தம் அடைவார்களோ, அத்தனைக்கு அவன் அகமகிழ்ந்தான். என்றாலும், ரேர ஒரு வகையருப்போம்மத்திரம் அதில் பங்குடையவர்கள். “பிரசன்னமாகுதலை விரும்புகிறவர்கள்” அதாவது அதை விசுவசித்த

பவுல் அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்துவுக்காகக் கொடுத்த மரணசாட்சி இதுவே. சீக்கிரத்துக்குள்ளாக அவன் அதை அனுபவித்தான். அவன் உலகத்துக்கு வேடிக்கையாக நிகழ்த்தப்பட்ட

3:18 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்புகள்.

கிறிஸ்துவர்களாகவும் அவருடைய வசனத்துக்காகவும் சிற்சேதம் டண்ணப்பட்டான்.

ப. பி. பி. பி. பி.

1. புவனின் சரித்திரம் எவ்வளவு தொந்தரையிருக்கிறது.
2. அவன் தன் எவ்வளவு பின்புல பிரயோசனமுள்ளவனாயிருந்தான்.
3. அவன் மரணம் வெற்றிதர்பார் முடிந்தது.
4. முன்னேறும்படி எவ்வளவு அலுவலர்வருவதற்குத் திற்ப்பின் பிரசங்கத்தை விரும்புகிறவர்களாயிருப்போமாக.

87. பெபேயாள்.

“தெங்கிரேயா ஊர் சபைக்கு ஊழியக்காரியாயிய நம்முடைய சகோதரி பெபேயாளை நீங்கள் கத்திரைக்குப் பரிசுத்தவான்களுக்குக் கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தக்காரியத்தில் உங்கள் கவலை அவளுக்குத் தேவையாயிருக்கிறதோ அதிலே நீங்கள் இருக்கு உதவியெய்யவேண்டியென்று அவளை உதவிகளில் ஒப்பிடுகிறேன்; அவன் அநேகருக்கும் விசேஷமாய் எனக்குக் கூங்கட ஆதரவாயிருந்தான்.” ரோம. 16. 1, 2.

இந்த அதிகாரத்தில் கிறிஸ்தவ வந்தனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே காட்டப்பட்டிருக்கிறவர்களை அப்போஸ்தலன் பற்பல இடங்களில் திவ்விய பணிவிடையை நடப்பித்தபோது கண்டிருக்கலாம். அவர்கள் இராசதாளியில் குடியிருக்க அல்லது அரைப் பார்க்கப் போயிருக்கலாம். கிறிஸ்து மார்க்கம் முகஸ்துதி இச்சகம்பேசுவதை அடாசென்று தன்ருகிறது. ஆனால், யாருக்குக் கனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு அது கனத்தைச் செலுத்துகிறது. அது மிகுந்த ஆசை உபகாரத்தைக் கொடுக்கும் மார்க்கமாயிருக்கிறது. அது எக்காலமும் உதவியுத்தோடே தயவுபாராட்டுகிறது, தயவுசெய்தையோடு நன்மை செய்கிறது. அப்போஸ்தலன் அவைப்பற்றி, அது நீடிய சாந்தமுடையவருள்ளதென்று சொல்லியிருக்கிறான். கிறிஸ்துமார்க்கத்தையுடையபற்றியும் பொதுவாய் அப்படியே சொல்லலாம். 3. கொரி. 13. 4-7.

இவ்வகையான ஆலையைப் பவுல் அப்போஸ்தலன் தீவிரமாகையாய்க் காட்டியவர்தான். ரோமசபைக்கு அவன் எழுதின கிறிஸ்துவர்களின் கடைசியில், இதைக்குறித்தியையும் அருமையாய் எடுத்துப் பேசியிருக்கிறான். இந்த அதிகாரத்தில் பற்பலபே

87. பெபேயாள்.

88

ருக்கு வாழ்த்தல் சொல்லுவதில், பெபேயாளை அவர்கள் உபசரிக்கும்படியாக எவ்விதும். இவ்வுருவமாய் இது நிரூபணப்படுத்தப்பட்டதாக என்னவென்றுயதிரிபுருக்கிறது.

I. பெபேயாளின் சிறந்த இலட்சணத்தைப்பற்றி என்னசொல்லியிருக்கிறதென்பதைப்பற்றிப் பாப்போம்.

அவன் பரிசுத்தவான்களுக்குச் சகோதரியாயிருந்தான். “நம்முடைய சகோதரி” அவன் குணப்பட்டு, பரிசுத்த ஜீவியருக்குமுள்ளவர்கள். இரட்சகருடைய சபையானது, ஒரு பெரிய குடும்பமாயிருக்கிறது. தேவன் அதற்குப் புகாவும் தலைவருமாயிருக்கிறார். இயேசு மூத்த சகோதரன்; எசுபாசிகள் எல்லாருமேயிவ்வளவுக்குள் சகோதரரும் சகோதரியுமாயிருக்கிறார்கள். இங்கே சகோதர தன்மையைப் பார்க்கிறோம்; அது இயேசு மூத்த சகோதரனாய்வும் பிறந்தவர்கள் எல்லாரும், அவைச் சேர்ந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். பெபேயாள் இந்தப் பரிசுத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாயிருக்கிறான். அவன் இருதயத்திலும், ஜீவியத்திலும், மார்க்காதுசாரத்திலும் அப்பப்பட்டவனாயிருந்தான் என்று அப்போஸ்தலன் அவனைக் குறித்து காட்டி விளம்புகிறான்.

II. அவனுக்கிருந்த கிறிஸ்தவ மேன்மையைப்பற்றிப் பாப்போம்.

3. அவன் கிறிஸ்துவசபைக்கு ஊழியக்காரியானான். “தெங்கிரேயா சபை, 11” தெங்கிரேயா கொரிந்துவுக்குக் கப்பல்துறைமுகப் பட்டணமாயிருந்தது. அந்த இடத்தில் கிறிஸ்துவசபை காட்டப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சபைக்கு அவன் ஊழியக்காரியாயிருந்தான். “ஊழியக்காரி” என்பது உதவிக்காரியைக் குறிக்கும். ஆதிச்சபையில் இப்படிப்பட்ட உத்தியோகம் இருந்துவந்திருக்கிறது. இவ்வகை உத்தியோகத்தைப்பற்றி பீனினி என்பவன் திராயான் இராயனுக்கு எழுதின கிறிஸ்துவத்தில் “ஊழியக்காரிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட இரண்டு கன்னிகைகளான ஊழியக்காரிகளை வேதனைக்குட்படுத்தினேன்” என்று கண்டறிந்திருக்கிறது. இவ்வகையருக்கள் பெண்ணினர்களுக்குப் படிப்பிக்கவும், சபை உபத்திரவப்பட்ட அல்லது ஏழ்முகளாய் ஸ்திரீகளுக்கு உதவிசெய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அறிவில் சீர்திருவர்களும் நற்குணசாலிகளும் எவ்வித உத்தியுள்ளதாகருமானவர்களை இவ்வகை உத்தியோகத்துக்குக்கொண்டு கொடுத்தெடுப்பார்கள். சபையார் இப்படிச் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை மதித்து, அவர்கள்பேரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். இந்த உத்தியோகம்

அக்காலத்தில் எவ்வளவு அவசியமோ, அப்படியே இக்காலத்திலும், எப்போதும் அவசியமாகவே இருக்கிறது. கிறிஸ்துவசபையிலே தேர்ச்சியடைந்தவர்களும், தங்களை முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுமான ஸ்திரீகள் மெத்தப் பிரயோசனமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். பெபேயான் கெங்கிரேயா சபைக்கு உதவிக்காரியாயிருந்தாள் என்பது தெளியயிருக்கிறது.

2. அவள் கிறிஸ்தவளாக விசேஷித்த உபகார துஷ்டமையவளாயிருந்தாள். — “அவள் அநேகருக்கு உதவியிருந்தாள்.” அவள் குடும்பத்திலேயாயிருந்து, கிறிஸ்தவ பட்சத்தையும் உபகாரத்தையும் செய்துவந்திருக்கலாம். கிறிஸ்துவின் சீஷர்களுக்கு, அவள் வீடு சிறு ஆலயம்போலிருந்தது. உபத்திரவப்பட்டவர்களுக்கு, அங்கு சுகமாய்த் தங்கும் இடமாயிருந்தது. கிறிஸ்துவனை கட்டளைப்பிடித்தவர்களுக்கு, அங்கு உருக்க இரக்கங்களும் உதாரமான அன்பும் விளங்கின. அநேகர் அவளுடைய உதாரகுணத்தினால் சவுக்கியமடைந்தார்கள். தருணத்தில் அவர்களைச் சவுக்கியமான அநேகருடைய குறை நீக்கப்பட்டன. அநேகர் அவளுடைய ஆவிக்குரிய கற்பாவுணையினால் ஆசீர்வாதம் பெற்றார்கள். அவள் அப்போஸ்தலனுக்கும் உதவிசெய்தாள். “எனக்குக்கூட ஆதரவாக இருந்தாள்.” அப். 18, 18. அப்போஸ்தலன் கெங்கிரேயாவிற்குப் பரிசுதானத்தைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த உதாரகொரிந்துவுக்கு மிகவும் சமீபமாயிருந்ததால், அப்போஸ்தலன் அவளுடைய கைகளிலிருந்து அடிக்கடி உபகாரம் பெற்று இளைப்பாறியிருக்கலாம். 1 திமோ. 5, 9, 10. பிசனங்களைப் பார்க்கையில் கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களான இப்படிப்பட்டவர்களுடைய சமரக்கூண்கு வேண்டியவைகளை சபையார் சவுதரித்துக் கொடுத்திருக்கும் என்று எண்ணத்தக்கதாயிருக்கிறது.

III. அப்போஸ்தலன் அவளுக்குச் செய்யவேண்டியதைத் தடுத்தேட்டுருக்க. காரியத்தைப்பற்றிப் பரிசீலிப்போம். — “எந்தக்காரியத்திலும் உதவி அவளுக்குத் தேவையாயிருக்கிறதோ அதிலும் அவளுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்.”

1. கிறிஸ்தவர்களுக்கேற்றபடி அவளை அழைக்கொள்ள விரும்புகிறீர். — “எந்தருக்குள் பரிசுத்தவான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்துகொண்டு, டி” அவள் ஆவிக்குரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். எனக்கும் உங்களுக்கும் சகோதரி, ஆகவே அவளைச்

சகோதரித்துடன் பட்சமாய் உபசரிக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களுக்குக்கீழ்ப்படிந்துகொண்டிருக்கிற அடங்கியுடையவர்கள்.

(1) அவள்கீழ்ப்படிந்தும், அவள் அதுசரித்த கிறிஸ்துவர்களுக்குத் தெரியத்தரும், அவளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த இரக்கங்களினிமித்தமும், அவள் அவர்களுக்கெல்லாம் வந்தனினிமித்தமும் தெரிவித்தாள்.

(2) பங்கிக்குரிய ஆவியோடே அவளை எற்றுக்கொள்ளவும், அவள்பேரில் தேவாசீர்வாதம் இறங்கச் செய்கவும்.

(3) கிறிஸ்துவின் சீஷர்களுக்கேற்றவண்ணம் அங்குக்கு அன்பு பாராட்டவும், வார்த்தையினால்மாந்திரமல்ல, செய்கையினால் ஆயிரசம்காட்டவும், நற்சித்தத்தோடு மாயமற்ற பாசம் காண்பிக்கவுமான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கிறது.

2. கிறிஸ்தவ அந்தியோநியோவின் “எந்தருக்குள்” என்பதில், அவள் அடங்கியிருக்கிறது. அவளுடைய பிள்ளைகளில் ஒன்று, அவளை மதித்து நடத்துவதுபோல நடத்தவேண்டியது. எல்லாவற்றில்விய பணிவிடைகளையும் சலாபெயங்களுக்கும் அவள் அதுபவிக்கவும், அவர்களுடே வாசம்பண்ணி, வருபவர்களை எத்தனங்களைச் சையாடவும் விரும்பினாள். உத்தம கிறிஸ்தவன் உலகத்திலிருக்கிற ஒவ்வொரு சபைக்கும் தாராளமாய்க் செல்லுவதற்குத் தடைபெண்ண?

3. கிறிஸ்தவ அழைப்புமும் உதவியும். — அவள் அங்கு நகத்தைக் கேட்டு, அதற்குத் தக்கதாய் அவள் காரியத்தில் தலையிடவேண்டும். அவளுக்கு அவசியமான ஆலோசனைகளைச் சொல்லி, சுராயம் செய்யவேண்டும். நீங்கள் அவள்பேரில் நம்புகையும்கூடாதுமூடையவர்களாயிருக்கிறீர்கள் என்பதை அவள் உணரத்தக்கதாக நடந்துகொள்ளுங்கள்.

படிப்பினை.

ஸ்திரீகளுடைய நடக்கை ஸ்திரீயின்பேரிலே கிறிஸ்துமார்க்கு உதவிசெய்துகிற மேலான தூதர்களைத் திண்ணதென்பதைப் பார்ச்சுகிறோம். — கிறிஸ்தவர்களுள் அடிமைமையும் சுயாதீனமும் உண்டு. ஆண் என்றும் பெண் என்றும் வித்தியாசமேயில்லை.

கிறிஸ்துமார்க்கும் உதாரமாக ஆவியை உணர்பெண்ணுகிறது. — அன்புக்கூடவும் நன்மை செய்யவும் அது ஏவுகிறது.

கிறிஸ்துமார்க்குத்தகுந்த அசுரித்திருக்கிறவர்கள் பெரிதான கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். — நன்மை செய்யவும் தானாசீர்மம் பண்ணவும் மறவாதிருங்கள். இப்படிப்பட்ட பலிகளின்கீழ் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார்.

88. பிரிஸ்கில்லாநாம் ஆக்கில்லாவும்.

கிறிஸ்த இயேசுவுக்கு என் உடன் உலையாட்டினாய் பிரிஸ்கில்லாவும் ஆக்கில்லாவையும் வாழ்த்துங்கள். அவர்கள் என் பிராணனுக்காகத் தங்கள் கழுத்தைக் கொடுத்தார்கள்; அவர்கள் பற்றி நான்மாதிரமல்ல, புறநாயிரமில் உண்டாகுபவர்தான் எல்லாரும் நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்." ரோம. 16. 3, 4.

இணைந்துக்களையிருக்கிறவர்கள், கிறிஸ்துவுக்கு உடன் உலையாட்டியிருப்பதைப்பார்க்கையில், அது எத்தனை இன்பமாயிருக்கும். பிரசங்கவாக்கியத்தில் அப்படியப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்துவர்தான் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறது. ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் புருஷனும் மனைவியுமாயிருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் மார்க்கவிலையத்தில் ஒரேமனமும் ஒரேஇருக்கையுமாயிருந்தார்கள். கிறிஸ்துவர்களாக அவர்கள் பரிசுத்த சிந்தையும் காரியங்களையும் செய்து வந்தவர்கள். அந்த உத்தமர்களுக்கு அப்போஸ்தலன் வாழ்த்துதல் சொல்லி அனுப்பினான்.

I. வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி அவர்களுக்குத் தந்தைப் பார்ப்போமாக.

(1) அபு. 18. 2. அவர்களுக்குறித்து முதலாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரோமையிலிருந்து மற்ற யூதர்களோடு திரைக்காட்டுக் கொரிந்தப்பட்டணத்துக்கு வந்து, அங்கே குடியிருந்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் யூதமார்க்கத்திலிருந்து தளராத யூதராக அவர்கள் துன்பப்படுத்தப்பட்டு, ரோமாபுரிக்கு அப்புறப்படுத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் பக்தியுள்ளவர்களாயிருந்திருக்கலாம்.

(2) அவர்கள் வேலையில் கருகற்புள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். உடனாகச் செய்வது அவர்கள் தொழில். அக்காலத்தில் தங்குவதற்குச் சரியான இல்லம், வியாபாரிகள், யாத்திரிகைக்காரர், மடார்க்கேவகர், மேய்ப்பர் முதலியவர்களுக்கு உடனாக அவசியமாயிருந்தது. அப்போஸ்தலனுக்குப் பவுல் தேவர்களுடையிருந்தபோதிலும், இந்தத் தொழிலையும் கற்றிருந்தான். யூதர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு யோக்கியமான ஒரு தொழிலைக் கற்றுக்கொடுப்பது அவர்களுக்கு விருந்தாயிருந்தது.

(3) அவர்கள் அப்போஸ்தலனைத் தங்கள் குடும்பத்திலும், வேலைத்தறையிலும் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். "அவர்களிடத்தில் தங்கி வேலை செய்துகொண்டுவந்தான்." ஒரு சிலுவை ஏற

தக்கொள்வது வேகான கனமல்ல, இங்கே ஒரு அப்போஸ்தலன் இருக்கிறான். அவனும் அப்போஸ்தலருக்குள்ளே முக்கியமானவன், கல்லியில் நிபுணன், மெத்தப் பரியோசனமுள்ளவன். தானுடைய பரிசுத்த சிந்தையையும் கிறிஸ்தவ சம்பாஷணையையும் அவர்கள் அறிந்து அதிர்மூலமாய் அப்போஸ்தலனுக்குப் போய், அவன் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, கந்தையிய இயேசுவனுடையிருந்திருப்பியிருக்கலாம்.

(4) அப்பால் அவர்கள் அப்போஸ்தலனோடு எப்போதுகூட அபு. 18. 18, 19. இந்தக்காலத்தில் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தோடு, சலிசேஷ உபதேசங்களில் நன்றியுடைய தேறினவர்களாயும் இருந்தார்கள். சிசுநாயிரவானாகிய அப்போஸ்தலன் எப்போது வந்தபோது, ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் அவன் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, கிறிஸ்தவ அறிவில் அவன் குறைவாயிருப்பதைக்கண்டு அவனைச் சேர்த்துக் கொண்டு, கந்தையிய மார்க்கத்தோடு, யூதருக்கு ஒரு திட்டமாய் விட்டிருந்த காரணத்தினால். அபு. 18. 24-28.

அவர்களுக்குறித்து வேதத்தில் இன்னொரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் முன் சஞ்சரித்திருந்த கோரிந்து பட்டணத்து பரிசுத்தவான்களுக்கு அப்போஸ்தலனோடு சேர்த்து வாழ்த்துதல்சொல்லி அனுப்பினார்கள். 1 கொரி. 16. 19. அவர்களைத்திரித்துப் பிரசங்கவாக்கியத்திலே விசேஷத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

I. அவர்கள் அப்போஸ்தலனோடு உடன் உலையாட்டினவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் என்னென்ன வகையாய் உலையாட்டினார்கள். காரியங்களுக்குத் தக்கதாக அவைகள் உத்தரவுகளைப் பட்டிருக்கலாம். கிறிஸ்துவர்க்காக உழைக்கவேண்டும் என்ற உத்தரவுகளைப் பின்பற்றி, தேவன் அருள்தருவதற்குக் கொடுத்த சலுகைகளைக் கையாண்டு முழு உழைக்கத்தோடு திறமையுடைய நடப்பிற்குக்கவண்டியது.

அவர்கள் அப்போஸ்தலனுக்கு அருதுவண்டாக நடந்து கொண்டதுடன், உலிக்குரிய விவரங்களை அங்குலோடு பண்புவிடைபயிற்சி செய்து வந்தார்கள். இவ்விவரங்களுக்கு உடன் வேலையாடிகள் என்பதில், அவர்கள் அங்குலன் சேர்ந்து கிறிஸ்துவை உயர்த்தி, ஆத்துமாக்கள் இரட்சிப்படைவதற்குப் பரிசுத்தவேலையை நடப்பித்தார்கள் என்று அறியலாம்.

344 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிப் பிரசங்கக் குறிப்பிடுக.

2. அவர்கள் தங்களை ஒழுங்குக் கிரிஸ்துவின் அபிமானமான சீஷர்களாயிருந்தார்கள். — அவர்கள் சுதபோகத்தை விரும்பினவர்களாகவும், அவர்கள் பரிந்துவான பாதையில் செப்பான காட்சினைப்பார்க்கும்பின்னவர்களாகவும், சமாதானமும் செழிப்புமுள்ளகாலத்தில் மார்க்கத்தை அறியுந்நாளும் கிறிவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. சுய ஒழிப்பாய்வுசெய்தவர்கள் பாதையில் நடக்கிறவர்களும், அப்போஸ்தலனரிடமிருந்தும் சேஷத்தினியித்தமும் தங்கள் ஜீவனையும் பொருட்டாய் எந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள். யோசமான காலத்தில் உயிரியாய் நிலைத்திருந்தார்கள். கிரிஸ்துவக்காகச் சகலவற்றையும் தையியமாய் உத்தரிக்கத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அவருடைய கிருபையில் சார்ந்து, அவருடைய சித்தத்தின் படி அவர் தங்களை நடத்தட்டும் என்று இருந்தார்கள். இவையையாவும் அவர்கள் அப்போஸ்தலனைப் பலப்படுத்தி, அவனுக்குச் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கி, புறஜியாரான சபைகளுக்கு அதுகூலமாயிருந்தார்கள்.

3. அவர்கள் தங்களை விட்டிலே மார்க்கக் கிறிஸ்துவர்களாகவும், அவர்களை விடிலே அவர்கள் விட்டிலே சபைகூடிவந்ததுண்டு. அக்காலத்தில் கிரிஸ்துவர்கள் தொழுதற்காக வந்திருப்பிரத்தியேகமான ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டவில்லை. சபையரிடமிருந்தே கட்டி ஆராதனை செய்தவந்தார்கள். கில்லா பிரிஸ்துவர்கள் என்பவர்களுடைய விட்டில் ஒரு சபை இருந்திருந்தது. தேவாராதனை நடப்பித்துவந்தார்கள்.

இக்காலத்தில் அவர்கள் ரோமாபுரியிலிருந்தார்கள். அவர்கள் பிடிப்பட்டனத்திலிருந்தபோதும், அங்கேயும் அவர்கள் விட்டில் ஒரு சபை கூடிவந்ததென்று 1 கொரி. 14. 19-ல் அறியலாம். அவர்கள் இதை நாம, இதற்காகப் பிரித்ததைச் செலுத்தி, காரியத்தை அதுகூலமாய் நடத்திவந்து, தங்கள் தேவபக்திக்குப் பரிசாய் விளங்கப்பண்ணினார்கள்.

படிப்பினை.

1. கிறிஸ்துவர்கள் சாதாரண ஜீவியத்திலும் மெத்தப் பிரயோசனமுள்ளவர்களாயிருக்கலாம். — ஆகிலாவக்கும் பிரிஸ்துவர்களுக்கும் விசேஷத்தையும் கொடுப்பதாபிந்தும், அவர்கள் கிரிஸ்துவிக் கிரிஸ்துவிய வவரக்கியுள்ளவர்களாயிருந்தேவபக்தி யுள்ளவர்களாய் விவனம்பண்ணிவந்தார்கள். அவர்கள் அப்படி நடந்துவந்ததால், அவர்களைப்பற்றிய புகழ்ச்சைபெயங்கும் இருந்தது.

89. தீமோத்தேயுவின் சரித்திரம்.

345

- மெய்யுறக்கம் அகிரியோகிய இலட்சணமுள்ளது. — அது ஒரு குழிப்பத்தைச் சபையாக்கிவந்து குழியிருக்கும்விடையுடைய சபைகளைக் கூடிவரும் ஆலயமாகின்றது.
- கிறிஸ்துவர்களை ஒவ்வொரு இடத்திலும், துணையிருந்தாலும், இரண்டிருந்தாலும் சரி, பிரயோசனத்துக்கேதவான வேலையைச் செய்யும்படி ஏவுகிறது.

89. தீமோத்தேயுவின் சரித்திரம்.

பிரியமுள்ள குமாரனாகிய தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதவந்தவது: பிராவாபி தேவனானம் நம்முடைய கர்த்தராய் கிறிஸ்து இயேசு கிறிஸ்துவனும் இருபையும் இரக்கமும் சமாதானமும் உண்டாவதாக. நான் இரவுப்பகலும் இடைவிடாமல் என் ஜெபங்களில் உன்னை நினைத்து, உன் கண்ணீரை ரூபகம்பண்ணி, சந்தோஷத்தால் நிறைப்பப்டும்படிக்கு உன்னைக்காண வாஞ்சையாயிருந்து, உன் நினைவு மாயமற்ற விசுவாசத்தால் நனைவுக்குறித்தால், என் முயற்சிகள் முத்தகொண்டு சித்த மனச்சாட்சியோடே ஆராதனைவரும் தேவனை நான் ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். 2 தீமோ. 1. 2-5.

பிரிய ஏற்பாட்டு கிறிஸ்துமகாத்துமாக்களுக்குள்ளே தீமோத்தேயு சரித்திரமும் நடக்கையும் விசேஷித்த தீமோத்தேயு கர்த்தரத்தையிருக்கிறது. பவுல் அப்போஸ்தலன அவனுக்கு இரண்டு கிறிஸ்துவர்களை எழுதினான். வேதத்திலே அவனுடைய கீவியத்தையும் உணியுயத்தையும் குறித்து மிகவும் சொற்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் அவைகளைக் கவனித்து அவைகளால் கல்விவையும் நற்போத்தனைகளையும் கற்றுக்கொள்வோமாக.

I. தீமோத்தேயு அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால் துணைப்பட்டவன். — அவன் குணப்பட்ட காலம் இடம் வகை முதலிய வற்றைக்குறித்து சொல்லப்படாதிருந்தாலும், கில சங்கதிகளைக்காண்கிற நற்செயலாய் அதை குறிக்கும் சம்பவங்களைக் கொண்டும், புத்தியூர்வமாய் அந்த நிதானிக்கலாம். தீமோத்தேயு லீஸ்திரா வசான்; அவன் தாய்பன் கிரேக்கன்; தாய் யூத ஸ்திரீ. அப். 16. 1, 2. அவன் இக்காலத்தில் சீஷனாக நற்சாட்சி பெற்றிருந்தான். வச. 2. 5. அப்போஸ்தலர் நடப்பினை நன்காம் அகிராதனைப் பார்த்தால், பசிலும் பரினபாவும் இக்கிரானியா பட்டணத்திலே துணைப்படுத்தப்பட்டபோது, தெர்பேக்கும் லீஸ்திராவுக்கும் ஒடிப்போனார்கள். வச. 6, 7. அந்தக்

காலத்தில் தீமோத்தேயு பவுஷ்டேய பிரசங்கத்தை கேட்டுக் குணப்படுத்திய இயேசு கிறித்துவை விசுவாசத்திற்கு வரம். தீமோத்தேயுவைக்குறித்து பவுல் சொல்லிய வார்த்தைகளைக்கொண்டு, அப்போஸ்தலனுலே அவன் பரிசுத்தானான் என்றியலாம். 1 தீமோ. 1. 2.

II. தீமோத்தேயு இளமையிலே கிறிஸ்துவுக்கு இறான்.—அவனைக்குறித்துச் சொல்லிய முதல் சங்கதியினால் இதைத் தெளிவாய் அறியலாம். மேலும் அவன் குணப்பட்டு, பதினமூன்று வருஷங்களானபின், அப்போஸ்தலன் அவனுக்கு எழுதியிருப்பதைப்பார்க்கையிலும் அது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறது. 1 தீமோ. 4. 12. தீமோத்தேயு குணப்பட்டபோது, அவனுக்குப் பதினாறு வயதிருக்கலாம். அப்படியாகில் அவனுக்கு இப்போது வயது இருபத்தொன்பதாகும். பாலிய விஷனாக அவன் தன் முழுவிவரத்தையும் இயேசுவுக்காகச் செல்லிமெம்படியானான் கனம் அவனுக்குக் கிடைத்தது; இது எவ்வளவு நன்மை. தேவபக்தியானது எவ்வளவு இன்பத்தைத் தரத்தக்கது. பாலியத்தில் தேவபக்தியாய் ஜீவனம் பண்ணுகிறது அதிகமான இன்பசந்தோஷத்தை உண்டெண்ணும். இயேசுவின்பணிவிடைபெய் நடப்பிக்கிற வாலிப்பிரதத்தில் அது துவக்கமாக இருக்கையில் மிகவும் மிகுதியான மகிழ்ச்சியைத் தரும். இப்பதில் தேவபக்தியாய் ஜீவனம் பண்ணிவந்தவர்களை இயேசு பிரசங்கத்தையும் பிரயாசிகளையும் விளக்கியிருக்கிறார். வாலிப்பிரசங்கத்தைக்குள்ளே தீமோத்தேயு என்பவன் தேவபக்திக்கு எவ்வளவு உத்தமமாகிரியாயிருக்கிறான்.

III. அவனுடைய முன்னடியார் தேவபக்தியுள்ளவர்களாயிருந்ததும், அவன் பக்திமார்க்கத்தில் வாங்கப்பட்ட அடையும், அவனுக்குக் கிடைத்த மேலான சலாக்கியமாயிருந்தது. அவனுடைய பாட்டி லோவீசான் விசுவாசியாயும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மெசியாவை எதிர்த்துக்கொண்டவளாயிருந்தாள். அவன் தன் கணக்கியாலும் அப்படியே விசுவாசியாயிருந்து, கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தால் மகிழ்ந்த யோடே காத்திருந்தான். தேவபக்தியாகிய கிரோட்டம் இவனுழியிலே ஒருவரிடத்திலிருந்து இன்னொருவருக்கு ஒடினதினால், தீமோத்தேயுவுக்கு அவர்களுடைய பக்தியுள்ளவாகிரி பிரயோசனமாயிருந்தது. அவன் தன் மகிழ்ச்சி தேவனுக்கென்று வளர்த்து, அவன் சார்பாற்றையைத் தரிக்கும்படி முயற்சிசெய்து வந்தான். ஆகவே பவுல் அப்போஸ்தலன் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதியுள்ள வேத எழுத்துக்களை நீடுவையதுமுதல் அறிந்தவன்

என்று உணர்ந்துகொண்டிருந்தான். 2 தீமோ. 3. 16. தீமோத்தேயு தீவிரமாயுள்ள தெய்வீக சத்தியத்தின் பயிற்சித்தான் என அறியலாம். அவன் தீவிரமாயிருந்தான் என்றான் என்பதையும் வாங்குகிறோம். அப்போஸ்தலன் அவனுக்குப் பாட்டியிருந்தவாக்கியங்களை எடுத்துக்காட்டி அவனுக்கு கிறிஸ்து என்ற ரூபித்போது அவன் மனம் அவனை ஒப்புக்கொள்ள ஆயத்தமாயிருந்தது. மோத்தேயு தீர்க்கதரிசனும் கிறிஸ்துவைக்குறித்து ஏற்கனவே எழுதிவைத்திருந்தான். தன் மகனை இப்படியாகப் பயிற்றுவதற்கு தாய் ஆசைவதிக்கப்பட்டவன். அவன் பிரயாசம் பயன்பட்டு நன்மையடையும்படி நடந்துகொண்ட மகனும், ஆசைவதிக்கப்பட்டவன்.

IV. தீமோத்தேயு மெய்தேவபக்திக்குரிய வந்தாட்சிபை விளங்கக்காட்டினான்.—“உன்னிலுள்ள மாயமற்ற விசுவாசம்” 2 தீமோ. 1. 4. அதாவது அவன் களிப்பற்ற சத்தவிசுவாசியாயிருந்தான். மாயமால்மான விசுவாசமல்ல, உண்மையுள்ள விசுவாசம், உடனடி விசுவாசம், பலத்த விசுவாசம், கிரிஸ்தோசுமும் விதவாசம், கண்டிப்பான விசுவாசம், அவனுக்கு இருந்தது. பவுல் அதைக் கண்டான்; சபையும் கண்டது. உடனடி கண்டது. விசுவாசம் கிரியை நடப்பிக்கையில், அது உறுதிக்குக்கொண்டது. வாக்கோபு அப்போஸ்தலன் இவர்களுக்கு வெகு தெளிவாய் எழுதியிருக்கிறான். யாக். 2. 19. விசுவாசத்தின் கிரியையைப்பற்றி வாசித்திருக்கிறோம். மாயமற்ற விசுவாசம் வந்தேயிருக்கிறதேர், அங்கே அதுள்ள அன்பும், கிரிஸ்தோசுமும், உற்சாகமான ஒதுப்பும், பக்தியுள்ள உறுதிநிலையும் விளங்கும். பக்திக்குரிய விஷயத்தில் சகலமும் மாயமற்றதாயிருக்கவேண்டும்.

V. தீமோத்தேயு இயேசுவுக்குரிய விஷயத்தில் விசேஷத்தோபாதகங்களையும் ஸூழியிக்காணுகளையும் இருந்தான்.—கர்த்தர் அவனுக்குக் சதவைத் திறந்ததற்குத் தக்கதாய்ப் பொதுவாக அவன் போதகர்களும் சுவீசுவர்களும் உறுத்தவந்தான். பவுல் சித்திரத்துக்கு எழுதின கிருபத்தில் அவனைக்குறித்து “தீமோத்தேயு உங்களிடத்திலிருந்து கிரிஸ்தோசுமும் அவன் உங்களிடத்தில் பயமில்லாமலிருக்கப் பருவங்கள். என்னைப்போல அவனும் கர்த்தருடைய கிரியையை நடப்பிக்கிறானே” என்று சொல்லியிருக்கிறார். 1 கொரி. 15. 10. பக்தி அவன் எபேசுக்கு முதலாவது கண்காணியானான். அவன் கண்காணிப்பு செய்து வந்தபோது, தன்னைக்குறித்தும் தன் உழியத்தைக்குறித்தும் வலுவேகமாய் நடந்துவரும்படி பவுல் அவனுக்கு எழுதி ஆலோ

848 வேதமனுஷரின் குணங்களை விளக்கிய பிரசங்கக் குறிப்பு.
சீனை சொன்னான். 1 தீமோ. 4. 11. மேலும், அவன் கண்தா
ணியாயிருந்தாலும், சுவிசேஷகனுடைய வேலையைச் செய்யும்
வனானான். 1 தீமோ. 4. 1-5 அதனால் அவன் கண்தா
ணியுடைய வேலையோடு சுவிசேஷக பிரசங்கம். 1 தீமோ. 4. 11. அவ
னுக்குக் கிடைத்த சமயத்துக்கேற்றபடி கிறிஸ்துவின் சுவிசே
ஷத்தைப் பிரசங்கித்து, உலகத்தாளைக் குணப்படுத்தும்படி உரைத்தான்.

VI. தீமோத்தேயு கிறிஸ்துவின் விஷயமாக கய ஒறுத்த
பும் உண்மையுடைய அளவையுந்தான். — அவன் இயற்கை
யாய் நெய்மையான தேக்குடையவனாயிருக்கவேண்டும்,
அல்லது உழைப்பினாலே அவன் சுகம் கெட்டிருக்கவேண்டும்.
ஆகையினாலே பவுல் அப்போஸ்தலன் இனிமேல் தண்ணீர்
மாத்திரம் சாப்பிடாமல், கொஞ்சம் திராட்சரசம் கூட்டிக்
கொள்ளலாம் என்று அவனுக்கு எழுதியிருக்கிறான். 1 தீமோ. 4.
5. 23. ஒரு கண்காணியாயிருந்தவன் தண்ணீர் மாத்திரம் பானம்
பண்ணிவந்தான். அதுவும் அவன் சுகம் கெட்டுக்கொண்டு
வருகையில் அப்படிச் செய்தான். அவர் புகழ்வை மாற்றும்
படி அப்போஸ்தலன் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்
திற்படியிலே அவனை உலவெண்ணெய்தயிருத்தான். தீமோத்தேயு
பெலவீனங்களினிடமிடம் திராட்சரசத்தைக் கொஞ்சம் புகட்டி
ரய் மருந்துபோல பருகவேண்டும். அதை சாதாரண பருந்து
பெட்டால் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. வெறியை உண்பெண்ணெய்
பானத்தை நட்டோறும் சாப்பிடக்கூடாது என்று இந்த வசனம்
புலமாய்த் தெக்கெது.

தீமோத்தேயு உத்தமனாய் நடந்து கிறிஸ்துவக்காக ஜீவித்து
மரித்தான். அவன் இவ்வையின் உபதேசத்திற்காக இரத்தசாட்
செய்க தன் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்தான் என்று பொதுப்பட
சொல்லப்படுவதுண்டு.

படி பிழிவரை

115207

1. அவனுடைய சடக்கை நிரப்புவோமாக.
2. அவனில் காணப்பட்ட தேவகுபைக்காக அந்தரங்கமோமாக.
3. அவனுடைய செத்தமரணத்தில் பின்பற்றுவோமாக.
கிறிஸ்தவர்களும் இவ்வாய்க்கி கத்தராயெ இவ்வெயிலுவின
உழைக்காரருடைய பிழிச் செய்யக்கடவார்கள்.